50NN

ספר

בית

הכרות

הישן

בתל אביב

ס פ ר

בית הקברות הישן בתל אביב

כולל שמות כל הנפטרים אשר מצאו מנוחתם בבית העלמין הישן בתל אביב, מראשיתו
הוא יום העשירי במרחשון שנת התרס"ג [1902], בימי מגפת החלי־רע ביפו, עד
ראשית שנת הת"ש [1939], בצירוף תולדות חייהם של אנשי השם
[רבנים, סופרים ומנהיגי העם], החלוצים בוני הישוב
והעיר תל אביב, והקדושים אשר מסרו נפשם
לבנין הארץ, ונלוה להם נוסחאות
של המצבות וצלומים

סודר, נערך ויצא לאור
על ידי
צבי קדול וצדוק לינמן

Digitized by Touro College Libraries
For Project Zikaron
www.zikaron.tourolib.org
2018

תל אביב, שנת הת"ש

כל הזכויות שמורות להמחברים והמוציאים
Copyright by Zwi Kroll &
Zadok Leinman, Tel-Aviv
Printed in Palestine נדפס בארץ־ישראל

Digitized by Touro College Libraries
For Project Zikaron
www.zikaron.tourolib.org
2018

ציור השער, המעטפה והציור „בבית הקברות הישן בתל־אביב", מעשה ידי הצייר נחום גוטמן. ■ הספר נדפס בדפוס „ספר", תל־אביב ■ הגלופות הוכנו בהצינקוגרפיות המאוחדות בת"א. ■ הדפסת התמונות בדפוס „גוטנברג" של צבי כסף, תל־אביב. ■ תרשים בית־הקברות נעשה ע"י המהנדס מ. רוגטקה ושות'. ■ הכריכה—ל. בוצבר, ת"א.

* *
*

אֲנִי אוֹדֶה לְצוּר וְאֶחֱשׁוֹף פִּי
יָמַי עַד מֵאֹמַר לָמָה וְעַל מָה,
אֲשֶׁר גָּזַר עָלַי כָּל חַי תְּמוּתָה
כְּפִי חֶפְצוֹ וּמַחֲשַׁבְתּוֹ עֲלוּמָה.
וְאֶגֶרֶת בְּיַד כָּל אִישׁ כְּתוּבָה
בְּקֵץ יָמָיו בְּטַבַּעַת חֲתוּמָה. — —
וְיִוָּלֵד אֱנוֹשׁ עֵרֹם וְיֵלֵךְ
וְנַפְשׁוֹ מַעֲמַל תֵּבֵל עֲרֻמָּה ,
וַיַּעֲזֹב כָּל-פִּקֻּדָּתוֹ לְאַחֵר
וְלֹא יִשָּׂא בְּיוֹם לֶכְתּוֹ מְאוּמָה.
וּמִפְּעָלָיו יְלַוּוּהוּ לְקִבְרוֹ
לְהַרְגִּיעוֹ וְדַרְכּוֹ הַתְּמִימָה,
וּמִרְכַּבְתּוֹ אֲשֶׁר רָכַב לְשַׁחַת
לְכַלּוֹת הָאֱנוֹשׁ מֵאָז רְתוּמָה.
הֲכִי מָוֶת כְּמוֹ מַגָּל וְנַחֲנוּ
כְּמוֹ קָצִיר אֲשֶׁר בָּשֵׁל וְקָמָה.

(ר׳ משה אבן-עזרא)

אור התחיה

סוף אדם למות, ואחרי מותו יד החדלון האכזרי בא לטשטש את כל רשמי העבר, ולמחות אותם לגמרי. אולם רעיון תחית המתים נלחם נגד החדלון, והוא מלחש באזנים כי רשמי החיים קיימים לעד, ולא יסופו לנצח ולא יחדלו מהשפיע על הדורות הבאים.

הרעיון הזה עלה על לבי בראותי בדפוס את עבודתם של צבי קרול וצדוק לינמן, המוציאים לאור את ספר „בית הקברות הראשון של תל־אביב", שבו השקיעו עמל רב ותבונה רבה להנחיל לדורות זכרון היהודים שמצאו קבר בבית־הקברות הזה, לקטו, אספו והעתיקו את כל המצבות וגם צלמו את המצבות שעל קברי גדולי ישראל, קדושי ישראל וחובבי ארץ ישראל. הספר הזה יהיה אות כבוד לא רק לעיר תל־אביב, אלא לישוב כולו ולעם ישראל בכל מקום שהם, כי יקומו בזכרונם לתחיה גבורי התחיה העברית וישפיעו עליהם להמשיך את עבודת הקודש לתחית העם והארץ.

ומקרב לבי הנני מברך את צעירינו הנלבבים שטרחו והביאו לנו את הספר הזה, שאור התחיה מאיר מתוכו. יזכו עוד להרבה מעשים טובים.

אלבסנדר זיסקינד רבינוביץ

לראשיתו של בית־העלמין בתל־אביב

בבית־העלמין הראשון לישוב החלוצי ביפו, בית־קברות עתיק־יומין, נטמנו עצמותיהם של חלוצי הישוב הראשונים של העיר יפו, שהם פתחו גם שערים מרווחים ליסוד הישוב החקלאי במקוה־ישראל והמושבות פתח־תקוה מצד אחד, וראשון־לציון מצד שני, עם כל התפתחותם והתרחבות המושבות שמסביבם.

בימי מלחמת־העמים הגדולה נגזרה גזרת פנוי על כל בתי הקברות שבעיר יפו ורק בדרך נס התגלגלה על ידי זכות להטות את לב המושל הצבאי אז, שלא להרגיז מנוחתם של שוכני עפר אלה ועל ידי זה נשאר לפליטה בית־עלמין זה גם אחרי הריסתם של כל בתי הקברות של המושלמים ויתר העדות הדתיות שבעיר הזאת. אולם בית־עלמין זה, נמצא בסמטאות של העיר העתיקה הרחק ממקום מושב היהודים ביפו גופא ומכל שכן מהישוב בתל־אביב בהתפתחותו והתרחבותו המהירה והמפליאה. הנה לרגל מחלה אפידימית, שפרצה אז ביפו הוקצע מגרש זה, שבית־העלמין הראשון שבתל־אביב קיים בו, לבית הקברות של הישוב היהודי ביפו. הדרך אל המקום היתה מלאה ערמות חול, שפעמים רבות לא יכלו הכתפים להמשיך את דרכם. במקרים רבים היו עוזבים את הארון בדרך בכדי להחליף כח או בחכותם לבואם של כתפים אחרים להמשיך את דרכם.

והנה מה שלא פללנו אז נעשה בקרב שנים אחדות. נכבש כל המרחק הזה וערמות החול נהפכו לבנינים וכבישים ובבית־הקברות הזה נטמנו עצמותיהם של רבני ישראל ובראשם הרב הראשי לקהלת תל־אביב שלמה הכהן אהרונסון זצ״ל, וראשי ומנהיגי היהדות — ובתוכם עומדות שורות הכבוד של גבורינו וקדושינו אשר משמשים היום וישמשו לדורות הבאים עדות נאמנה לקנין הארץ כולה בדמי בנינו ובנותינו, אחינו ואחיותינו, אשר מתו מות קדושים בהגנתם על ישובנו היהודי בארץ נחלת אבותינו מעולם ועד עולם.

בית־עלמין זה בתל־אביב ראוי הוא להיות נמצא באוצר ספרותנו ההיסטורית למשמרת וזכרון עולם, ומבחינה זאת הנני מברך את הוצאתכם ואומר לכם תחזקנה ידיכם.

בן ציון מאיר חי עוזיאל

הרב הראשי לא״י „ראשון לציון״.

תל־אביב, י״א מנחם־אב, תרצ״ט.

בית הקברות היהודי העתיק ביפו

פ ת י ח ה

I

לתולדות בית הקברות, התהוותו וקיומו

במנהגו של עולם, קודם מקומו של ישוב לבית־העלמין שלו. אחרת היתה התהוותו של בית־העלמין בתל־אביב. הוא קדם למקום הישוב, והישוב הלך אחר הקברים. מבחינה זאת היה בית־העלמין הזה, שראשיתו כבית־הקברות החדש של יפו, היתד הראשונה להתהוותה של תל־אביב.

מלבד שרידי בית הקברות היהודי הקדום ביפו[1] קיים שם גם בית קברות יהודי עתיק, שנוסד ע״י חכמי ורבני הספרדים בירושלים לערך בשנת התקצ״ג (1833) עם ראשית התהוות הישוב היהודי החדש ביפו. גם לאחר יסוד האכסניה „דאר אל־יהוד״ („חצר היהודים״) על ידי השר ישעיה אג׳ימן מסטמבול בשנת ה׳תק״ף (1820), שעל ידה הונח היסוד לישוב של קבע ביפו, עדיין היתה ההגמוניה על היהודים ביפו נתונה בידי ראשי העדה בירושלים, שהנהיגו סדרים קימים בקבלת פני־העולים ביפו, העלתם לירושלים וסדורם בכוללים ועוד[2]. בתקופת השנים האלו היו בני־הישוב ביפו מובילים על גמלים, את מתיהם לקבורה בירושלים[3]. מצב זה נמשך, כנראה, עד שנת התר״ר (1840), כי המצבה הראשונה, בעלת התאריך הקדום בביה״ק העתיק ביפו היא על קברו של משה נסים כהן מר״ח אלול התר״ר[4].

---

1 עי׳ ש. טולקובסקי: תולדות יפו, הוצ׳ „רביר״ תרפ״ו, עמ׳ 138—142.

2 יפו, מימי קדם עד חרבן בית־שני — א. דרויאנוב, „כפר תל־אביב״, עמ׳ 17—18; א. דרויאנוב: ר׳ יהודה הלוי מרגוזה, „מימים ראשונים״, כרך א׳, חוב׳ ב׳; „יפו לפנים והיום״ — מאת יעקב גולדמן, לוח א״י, תרנ״ט; תקונים והוספות לקורות יפו — א. מ. לונץ, „לוח א״י״, תרנ״ט; ז״ם (זאב סמילנסקי) „הישוב העברי ביפו״, „העומר״, כרך א״ב׳, תרס״ז־תרס״ח; „ארץ ישראל ושכנותיה״ לישראל זאב הלוי איש הורביץ, ערך „יפו״, עמ׳ 334; „ירושלים״ לא. מ. לונץ, כרך ה׳ עמ׳ 321—324, וכרך ו׳ עמ׳ 169; רבי יהודה הלוי מרגוזה — מיסד הקהלה היהודית ביפו — עזרא ריכרט, „הבוקר״, י״ז אלול תרצ״ט. (מהראוי לתקן טעות הכותב, שביה״ק העתיק ביפו נהרס ע״י „הערבים ג׳מל פחה בימי מלה״ע האחרונה״. לרבים אלו אין כל יסוד, ביה״ק קיים עד היום הזה).

3 „ומלבד החצר הנזכרת, לא היה עוד להעדה הקטנה הזאת שום דבר מצרכי הקהלה, ואף את מתיהם היו נאלצים להוליך לירושלים. רק שנים אחרות אח״כ קנתה עדת הספרדים בירושלים שדה קברות ביפו למען: לא יאלצו להוליך את מתיהם לירושלים הדורשת הוצאות ועמל רב״ — לונץ, לוח א״י, תרנ״ט, עמ׳ 81.

4 הועתקה ע״י ה׳ משה אשולין מיפו.

אולם השאיפה להיות מובא לקבורה בהר־הזיתים בירושלים לא פסקה ונמשכה במשך כל השנים עד היום הזה[5].

„בית הקברות הישן בתל־אביב" מונה את קיומו מראשית שנת תרס"ג (1902). הגורם ליסודו היתה מגפת החלי־רע, שפרצה בכל ערי הארץ בחדשי תשרי— כסליו תרס"ג, ונתנה את אותותיה במיוחד באיזור החוף בערים, עזה, לוד ויפו[6]. מלבד השתקת המסחר והחיים הכלכליים, מחמת ההסגר והפסקת התחבורה, לא נפגע בהרבה הישוב היהודי בהמגפה הזאת. מתי החלי־רע היו מעטים בעוד אשר בישוב הערבי רבו חלליה. השלטונות התורכים אסרו מטעמים רפואיים לקבור את מתי המגפה בבתי־הקברות אשר בתוך העיר יפו, הערבים והיהודים כאחד, וקבעו לשם כך מקומות קבורה חדשים, לערבים על גבעת עבד־אל־נבי שעל שפת הים (עתה בגבולות תל־אביב), וליהודים בשטח בן 12 דונם מאדמת מחלול, שעל החולות, הוא מקום בית־הקברות כיום הזה.

מקרה זה התאים במדה מרובה לצורך, שהיה לישוב היהודי ביפו בבית־קברות חדש. בית־הקברות היהודי העתיק ביפו התמלא כבר מפני ההתרבות של הישוב העברי החדש בעיר ובסביבה. בבצוע המפעל הזה טרח העסקן המובהק שמעון רוקח[7].

---

5. אחד הנמוקים להתנגדות לקבורה ביפו היה, שלא נמנתה יפו על ארבעת ערי־הקודש („ארבע ארצות" — חברון, צפת, טבריה וירושלים). מהדרין היו כקפידים גם משום שלא היתה בערים אשר ככש יהושע. הרב והחוקר ר' יעקב גולדמן ז"ל, צוה מטעם זה, להוביל לקבורה בפתח־תקוה בנחלת שבט דן.

6. ראה „חבצלת" לשנת תרס"ג, גליונות 2—6, „ההשקפה", שנה ד', גליון ג'—ו' וההוספה ל„ההשקפה", שנה ד', גליון ט"ז; לוח א"י, כרך ו' עמ' 167—172.

7. ב„החבצלת", גליון ו' משנת תרס"ג, אנו קוראים:

„שאלת בית־עלמין נסרה ברקיע עירנו זה כמה שנים, כי אם אמנם היה לעירנו מקום גדול לביה"ק אד בימים הטובים שעברו, טרם היה הישוב ביפו מסודר כדבעי, השינו שכני המקום את גבולו מכל עבריו, עד כי לא נותר רק חלקה קטנה לביה"ק, והחלקה כמעט נמלאה, וכספים לקנות בית־עלמין חדש לא היה להעדה, וגם דרוש לזה רשיון מיוחד מעיר הבירה הדורש זמן ועבודה.

ויהי כי החלה המחלה לתת חלק למה"מ, נזר „ועד הבריאות" שהועידו הממשלה לראש לבריאות העיר — כי המתים בהמחלה הזאת מאיזו דת שיהיו לא יוקברו בביה"ק העתיקים שרובם קרובים לעיר, ורק בביה"ק מיוחד שקבעה הממשלה רחוק מהעיר, ומתי ישראל היו מזומנים להקבר גם שם.

והחכם רב פעלים מר שמעון רוקח הנהו גם אחד מחברי „ועד הבריאות" של הממשלה, ויהי כמות איש מאחב"י ותהיינה עיני העדה לו כי יעשׂ דבר, והוא בחכמתו, בשקידתו, בדעתו את נימוסי המדינה ובהיותו מכיר את כל גדולי ורבי הממשלה, ובדעתו לעות דבר, בתבונה יתירה, עמל וינע יניעה גדולה מאד מאד, ויפעול כי הממשלה קצבה נחלה בת 12 דונמים לביה"ק לעדת ב"י ויקברו שמה המת ואחריו את אשר מתו אח"כ, ושם קברו גם את „הגניזה" ושם נכנסו לחופה ב' זוגות, בתופים ובמחולות, ויהי המקום ההוא לביה"ק תמידי, יתן ה' בלע המות לנצח ויאמר למלאך המשחית הרף ולא נוסיף לראבה עוד".

ידיעה על כך הובאה גם ב„השקפה" (שנה ד', גליון ו'):

„בהשתדלות האדון מר שמעון רוקח נגמרה קנית קרקע בת 12 דונם לבית הקברות, כל

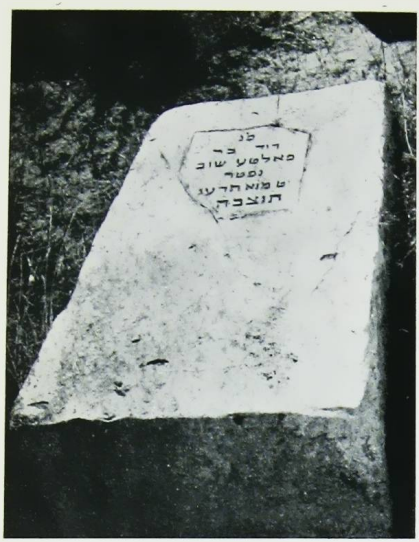

מצבות עתיקות

בשורה העליונה, הראשונה מימין, מצבת נישקה ברומברג־מלצר, המצבה הראשונה שבבית־הקברות

בנינה והתפתחותה של תל־אביב, שהתחילה על־ידי „אחוזת־בית" בשנת תרס"ו, ארבע שנים לאחר יסוד בית־הקברות, והנמשכת עד היום הזה, גרמו להשתלשלות זו, שבית־הקברות החדש של יפו הפך להיות לבית־הקברות הישן בתל־אביב. אלה שרכשו את המקום, אם כי היו מבוני ומרחיבי הישוב לא העלו על הדעת התרחבות במדה כזאת, שבפרק זמן קצר עתיד מקום בית־העלמין הזה, שהיה מרוחק מרחק רב מהישוב היהודי ביפו והדרך אליו, דרך חולות וכרמים, היתה כרוכה בקשיים מרובים ואף בסכנות, להיות מוקף רחובות ובנינים של מרכז העיר החדשה אשר קמה ונבנתה.

הנפטר הראשון, שהובא לקבורה בבית־העלמין הזה היה שמואל דוד גרשנזון (ראה עמ' פ"ד), השני מנפגעי החלי־רע", ורשום בפנקסי החברה קדישא ביום עשירי בחשון שנת תרס"ג. מצבתו לא נמצאה, יתכן שכוסתה חול ויתכן גם שלא הוקמה. המצבה העתיקה ביותר, בעלת התאריך הקדום, היא על קבר האשה נישקה ברומברג־מלצר (ראה תמונות מצבות עתיקות) מיום י"ב השון תרס"ג, ומקומה באיזור הקברים הראשונים בקו ישר מול רחוב טבריה (מסומן בתרשים במספר 4). לאחר שחלפה

דונם בסך 80 פרנק. סבת הדבר היתה כזאת: אחד מאחינו מת במנפה, והממשלה רצתה לקבור אותו במקום המיוחד להמתים במנפה, אך היהודים ובראשם ה' ש. רוקח, קראו תגר על זה ויודיעו זאת ירושלימה, ומירושלים באה ידיעה כי להיהודים יתנו מקום מיוחד לזה. ויקן ה' ש. רוקח את השדה מהממשלה יר"ה לאחוזת קבר".

בכתבה מיוחדת מיפו ב„השקפה" (שנה ד', גליון י"א) בחתימת „מים חיים" באה הכחשה ע"ר קנית השטח בכסף מלא, וזה לשונה:

„אבקש להכחיש את הידיעה שהגיעה לו מיפו בנוגע למכירת אדמה למען המתים היהודים במחלת החולי־רע. האדמה בת שנים עשר דונם אמנם בידינו היהודים. אך צריך לדעת כי היא נתנה ליהודים בלי כל כסף; רק ממתינים עתה מסמכים פקודה רשמית בנוגע לנתינת האדמה הזאת לנו. ואנחנו היהודים חיבים לרחש חן־חן מרבה למעלת חפיז בי מושל עירנו, אשר תמיד, תמיד השתתף בצרת אחינו האומללים, ויחד אתו גם להאדון חוסני בי, וקיל ראש הבלדיה, בער עבודתם לטובת העיר בכלל ולטובתנו בפרט".

מר משה מסלון, מחשובי העסקנים הספרדים, שהיה המפקד בענינים הטכניים של רכישת המקום, מוסר, כי השטח נערך במאבו, שמנהלו היה עוסמן אפנדי, בסך 50 מג'ידות (10 נפוליונים) לערך 8 וחצי לא"י. המקום נרשם על שם „ועד הקהלה המאוחדת לעדות האשכנזים והספרדים" והכסף שולם ע"י שמעון רוקח מטעם ועד הקהלה.

8 הנפטר הראשון, מנפגעי החולי־רע היה אהרן בן משה סידים, ביום כ"ז תשרי תרס"ג והובא לקבורה בביה"ק ביפו. בטופס המקורי של דו"ח „ועד ההצלה" (שהמציא לנו בטובו ה' משה מסלון) רשום חשבון ההוצאות („ארון להמת, ענלות, נרות חכלים ודלי ונאז, איש חייל וסוכתר" ועוד) עבור „הנפטר הראשון אהרן סידים נ"ע". וכן רשום מפורש חשבון ההוצאות („ענלה להוביל הנפטר לב"ע, שומר מהבאלאדיא" ועוד) על „הנפטר השני גרשנזון". והנפטר השלישי „מילצער" (נישקה ברומברג־מלצר). כסנולה להפסקת הסנפה נגנזו בקבר מיוחד נוילי־ספרים קדושים, ונערך טכס נשואין לשני זונות. מר משה אשולין, מותיקי הישוב ביפו, טרח ומצא את שמות הזונות האלו והן שתי־האחיות היתומות שניר וציונה בליש שנשאו למשה נלזן ויחיא ריאני. עיין גם מאמרו של יוסף נ. מזרחי: „הקבר הראשון בביה"ק הישן בת"א", „הבוקר" 15.2.39, הכותב חושב בטעות את קבר אמו חנולה מזרחי לראשון בביה"ק הזה, אך בפרטים האחרים המובאים על ידו יש ענין ועדות חשובה.

אימת המגפה, חזרו בני־יפו לקבור את מתיהם בבית־הקברות העתיק ביפו, בקברות המשפחה ובכלל, מה שנחשב אז למכובד ביותר". בימי מלה"ע וגזירת חסן־ביק ביפו על הריסת בית־הקברות היהודי העבירו כמה משפחות את עצמות קרוביהם לתל־אביב. לאחר הכיבוש הבריטי בשנת תרע"ח רכזה החברה־קדישא של יפו ותל־אביב את הקבורה בבית־העלמין הזה.

הגדר הוקמה בשנת תרס"ט. עד אז היו הקברים והמצבות פתוחים מול הים. בלי ספק כסו החולות קברים ומצבות ועל ידי כך התהותה גם הרמה אשר באיזור המזרחי. כמה מצבות בגובה של 70—80 ס"מ מכוסות באדמה עד היום הזה. נתגלגלה לנו הזכות לגלות ע"י חפירה בעומק של חצי מטר את מצבתה של גנשה טריביש־איזיקמן מיום א' בתמוז תרס"ד. בעלה, שעלה, לאחר שעשה שנים רבות באוסטרליה, לבקר את קבר אשתו לא מצא את מקום קבורתה. המצבה היתה מכוסה כליל, ובשטח העליון לא היו כל סימנים למציאותה (התמונה בעמ' קס"ח).

השערים. — עם הקמת הגדר נפתח השער הראשון. השער המרכזי החדש נפתח בשנת תרפ"ו, לכבוד העלאת ארונו של ד"ר מכס נורדוי ז"ל, ומאז החל השמוש בו.

שטח בית־הקברות לפי המדידות שנעשו ע"י המהנדס מ. רוגטקה ועוזרו הוא 10.6 דונם, במקורות שמדובר בהם ע"ד רכישת השטח, מוזכר 12 דונם, יתכן כי עם הקמת הגדר צומצם המקום.

המצבות. מספר המצבות שהועתקו על ידינו הוא: 3758, מהן 225 של קברי־ילדים, ונוסף להן 61 מצבות, שכתבן מחוק ומטושטש. מלבד המצבות המכוסות בעפר שלא הובאו במנין. רובן של המצבות באזור הישן עד תרפ"ב לערך בנויות לפי הסטרוקטורה המזרחית המקובלת ברוב בתי־הקברות של היהודים בארץ; יסוד שטוח מאבן או ביטון בצפוי לוח שיש, והן דומות אחת להשניה בצורתן ותבניתן. עד אותו זמן לא נמצאו מחוקקי־מצבות אמנים והבניה היתה פרימיטיבית מאד. כנגד זה, המצבות שהוקמו באזור החדש, שלאחר תרפ"ב, רובן ככולן זקופות, ויש בהן מסגנון בתי־הקברות בחו"ל. בשנים האחרונות התרבה גם הסגנון והטעם האמנותי בבנין המצבות לאישים וקברי־משפחה. גם מצד תכנם של הנוסחאות שעל גבי המצבות יש אחידות סגנונית באלו שבאיזור הישן, ורובן בסגנון המסורתי, ביחוד בכתבות על המצבות של הרבנים ושל יהודי המזרח, אקרוסטיכונים, פסוקים מהתנ"ך, והמימרות המקובלות האחרות („וי להאי שופרא" וכד'), ואילו באזור החדש גברה המודרניזציה, שברובה שבלונית וריקה מתוכן (הזרה מדהימה על הנוסח „בעלי ואבינו היקר", „קבל מתנתנו האחרונה"). רבוי

---

9 הסופר מר י. בן־דרור, מותיקי תל־אביב, כותב לנו: „הייתי פעם נוכח בקטטה גדולה בין החברה קדישא ומשפחתו של נפטר, בגלל זה שלא רצו להפריש קרקע בבית העלמין שבשכונת ענ'מי".

מקרי־המות בגיל צעיר גרם לנוסח החקוי „נקטף בדמי־ימיו" או „באביב ימיו" ולפסוקי חבה סנטימנטליים־אינטימיים שאינם עולים תמיד עם הטעם הטוב[10]. בהרבה מן המצבות החדשות נתקצר הנוסח רק בחקיקת השם ושנת הלידה והפטירה (לדוגמה: „יואל אנגל 1868—1927"). ודאי יש בזה מהטעם החדש של הדור, שביסודו הרצון להשתחרר מהשבלונה של הנוסח המקובל. נראה בכל־זאת שהשמוש המופרז בנוסח זה, במדה שהוא הופך לחקוי, אינו מעיד על חשיבות, ומבחינה היסטוריוגרפית ודאי שאין בו טעם[11].

השורות אינן מסודרות באופן ישר וסימטרי. ביחוד לקוי הסדר באיזור הישן עד שנת תרפ"ב. מספר השורות לאורך הגדר מצד צפון (החל מקברו של הרב שמואל ברוידא) 53. מהזוית הדרומית־מערבית בקו ישר עד קבר דיזנגוף — 4. מספר השורות לאורך קיר הגדר הדרומית — 58 (החל מקברו של הרב שלמה הכהן אהרנסין ז"ל, עד השער הישן — 15, מהשער הישן עד קברי־האחים (ועד בכלל) — 20, מהשער החדש, החל משורת ההרוגים בקו יורד של קברי־המתאבדים לאורך הגדר, עד הקו הישר של שורת הסופרים — 23). קברי־הילדים מצויים גם בין השורות של המבוגרים באיזור הישן, ובאיזור המיוחד בקרן־הזוית הדרומית־מערבית מאחורי קברי הסופרים.

שלשה קברי־האחים נכרו לקדושי הפרעות. הראשון, בשנת 1921 לחללי כ"א—כ"ה תרפ"א, השני ב־1929, לחללי י"ט אב תרפ"ט והשלישי בתרצ"ט, לחללי המאורעות בשנות תרצ"ו—תרצ"ח. בקבר האחים הראשון חקוק הנוסח:

„קבר־אחים
לנפשות קדושות וטהורות שנרצחו
ביום כ"ג ניסן התרפ"א ביפו וסביבותיה
ובאו לקבורה ביום כ"ה ניסן
בדמן יחיה עם ישראל ובקדושתן יתקדש".

בקבר־האחים השני חקוק הנוסח:

„קבר אחים
לנפשות קדושות וטהורות שנהרגו
ביום י"ט מ'אב ה'תרפ"ט
ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך
ואמר לך בדמיך חיי בדמיך חיי".

---

10 ראוי לציין כקוריוז בשורה ל' (נשים), בלוח השיש של מצבת י. מ. חקוק סיפוז של נזוז, ובתוך הסיפוז חרותים גם האינציאלים של בית־החרושת. ולא מעטים הם גם הקוריוזים הלשוניים בכמה מנוסחאות המצבות, והקורא יעמוד עליהם.

11 על הטעם האמנותי בבית־הקברות הישן בתל־אביב ראה במאמרו של הארדיכל י. פינקרפלד: „אמנות בתי־הקברות של יהודים", „מאזנים", שנה א', גליון ל'.

קבר האחים ב׳ מימי מאורעות אב תרפ״ט

קבר האחים הראשון מימי המאורעות בכ״א—כ״ד ניסן תרפ״א
ומאחוריו קבר האחים השלישי משנת תרצ״ו—תרצ״ז

הנוסח וכן הציונים בקבר האחים השלישי טרם נקבעו. בשורה שממול לקבר האחים הראשון נמצאת שורת קדושים, שנרצחו במקרים בודדים והרוגי תאונות דרכים ועבודה.

בכ״ו סיון תרצ״ב, עם פתיחת בית־הקברות החדש בנחלת־יצחק, הופסקה הקבורה בבית־העלמין הזה, מלבד במקרים בודדים ומיוחדים של אישים ומכובדים ושל בני־משפחה שקנו להם מקומות בחייהם. הקבורה בבית־העלמין הזה פוחתת והולכת עם פחיתת המקומות הפנויים, והשמוש בו עתיד להפסק לגמרי.

ראשיתו של בית־העלמין במקרה באה. ברבות הימים הפך להיות לבית־גנזים יקר של העיר תל־אביב, הישוב העברי, ואחד מבתי־הקברות החשובים של היהדות בעולם. מהראוי שתנתן הדעת לשפרו ולתקנו ולשמור על קיומו לדורות העתיד. הספר הזה בא לסייע למטרה זו.

II

מהות הספר ותכנו

הוגה הרעיון להוצאת ספר על בית הקברות הישן בתל־אביב, היה הסופר הישיש רבי אלכסנדר זיסקינד רבינוביץ. רעיון זה, שמש לנו נקודת אחיזה עקרונית מבחינת הצורך בהוצאת הספר ומקור התעוררות להגשמה בפועל, אולם את מהותו ותכנו קבענו לפי עיקרים ויסודות מותאמים לצירוף שבנושא: „בית הקברות הישן בתל־אביב״.

ספרים לתולדות בתי־קברות של יהודים בקהלות ישראל בגולה, ולחקר מצבות עתיקות מצוים הרבה בספרות מדע היהדות בעברית ובלועזית. רובם מוקדשים לבתי־עלמין עתיקי יומין, שלרוב לא נשתיירו מהם אלא אבני־מצבות, שבורות והרוסות, שצירופי הכתב שבהן ופענוחו מהוים את המטרה העיקרית של החוקר וההיסטוריון, הבא ללמוד מנוסח המצבה, מה„לפ׳ק״ שבה, מהתאריך וכדומה. לא עולמו של היחיד הוא ענינם, אלא חיי הצבור והכלל, קיום הישוב היהודי בכל אתר ואתר, שלשלת היוחסין של בתי־האב בישראל, שמות שהיו נהוגים בהם, הארכיטקטוניקה שהיתה נהוגה, הפולקלור והאפיטפיה. במקצת מן הספרים, ביחוד מהשנים האחרונות, הונח גם יסוד ביוגרפי־אישי, ואף הוא במסגרת מצומצמת ליחידי־הסגולה, רבנים, גאונים ואנשי־שם ואף גם „סוחרים נכבדים״. ברובם של הספרים מסוג זה, מלבד ספר המופת של החוקר וההיסטוריון ד״ר וכשטין ז״ל על בית־הקברות העתיק בוינה, אין היקף מלא ושלם. המחברים נהגו בחירה חפשית הן בנוגע לנוסחאות המצבות והן בנוגע לספור תולדותיהם של הנפטרים. בהיות עיקר המטרה מחקרית־היסטורית בגנזים של העבר נתנה להמחברים אפשרות

יום	חדש	שנה	שם הנפטר	שנותיו	אימתו	נתין	נו
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]				
ח	תשרי	תשלב	[illegible]				
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]				
ו	תשרי	[illegible]	[illegible]				
ז	תשרי	[illegible]	[illegible]				
ח	[illegible]	[illegible]	[illegible]				
ט	תשרי	[illegible]	[illegible]				
[illegible]	[illegible]

האשכנזים ביפו.

שורה

		השכנים			
		מיטין חיים זר ישראל	חיים ואיתן	משמאל	מספר
		[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
		[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
		[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

להוצאת מסקנות שונות. על בתי־הקברות העתיקים בפראג, בוינה ובקהלות ישראל באיטליה נכתבו כמה ספרים ע״י מחברים שונים, בהבדלי תכלית ומטרה.

היסוד המחקרי בלבד אינו מתאים ואינו מספיק בנוגע לבית־הקברות הישן בתל־אביב, אם מפאת מעוט שנות קיומו, למרות היותו נקרא „הישן״ אינו מונה אלא ל״ח שנה, ואם מפאת דלות תכנם של המצבות. חסרה בכאן העתיקות של העבר הרחוק והבלתי־נודע ואף המעבר בין התקופות אינו מורגש. ואף זאת, בית־העלמין הזה גונז בעפרו רבים מגדולי ישראל, תפארת האומה במחשבה וביצירה, יוצרים ובונים בשדה התחיה הלאומית, מניחי־יסוד לישוב העברי החדש ביפו ובוני העיר תל־אביב, חלוצים ראשונים לבנין וקדושים, שמסרו נפשם על קדוש חיי־האומה במולדתה. מעשיהם ופעליהם בחייהם רשומם ניכר ומורגש עוד באוירה של ימינו, הנה היו עמנו בחיים וביצירה, חולמים בחזון התחיה. תולדות חייהם ופעליהם הם מצבה לדור חי אשר ידענו אותו, ואשר הקשר עמו לא נתק עוד.

מטעמים אלו קבענו את מהות הספר ותכנו בעיקרים אלו: א) שמירת הצביון ההיסטורי־פולקלורי, ב) הרחבת היסוד הביוגרפי במדה המכסימלית, ג) התאמתו לספר זכרון לבני־המשפחות וצאצאי־הנפטרים, ד) רכוז מלא ושלם של שמות כל הנפטרים, (לרבות גם הילדים) שמצאו מנוחתם בביה״ק הזה, מראשיתו ועד עתה, הרשומים בפנקסי החברה־קדישא ובהמצבות, ה) בנין הספר לפי יסודות לכסיקוניים (סדור השמות לפי הא״ב, מדה ותחומים לערכים ועוד).

יצירת סינתיזה, מעין „שיטה מקובצת״, של המגמות העיקריות המקובלות בספרים מסוג זה — היתה מטרתנו ותכליתנו.

III

דרכי הספר ויסודות סדורו

המקורות — מהם נשאב החומר לספר זה הם: א) העתקת כל נוסחאות המצבות שבבית־הקברות, ב) פנקסי החברה־קדישא בתל־אביב, והם: פנקס ישן של החברה־קדישא הכולל רשימת הנפטרים משנת תרס״ג עד תרפ״א, והוא העתקה מאוחרת, שלא לפי הסדר הכרונולוגי השוטף, מתוך פנקסי־שוברות שהיו נהוגים בזמנם. פנקסי תעודות בצירוף אישורים ממחלקת הבריאות הממשלתית משנת תרפ״ב עד ראשית שנת הת״ש. בפרק שנים אלו הסתייענו גם בפנקסו הפרטי המסודר בקפדנות ובדיקנות של אחד מותיקי החברה־קדישא מר משה ביגר, באלפון ובפנקס ישן מסודר לפי סדר השורות. מהראוי לציין כי הפנקס הישן עד שנת תרפ״ב אינו מסודר כיאות. אי־הדיוק בשמות וחוסר הפרטים לזהותם של הנפטרים (כגון „הבחור נחום מחדרה״ ועוד), הרשמות כפולות ותאריכים בלתי מדויקים הכבידו במדה מרובה על עבודתנו, ורק מתוך בירורים והשואות עם

מקורות אחרים (נוסחאות המצבות ,ידיעות בעתונות וכד׳) עלה בידינו לקבוע ברוב החומר את הדברים על בורים, ג) שאלונים — ערכנו שאלון־ביוגרפי מיוחד לבני־המשפחות של הנפטרים ועלה בידינו לאסוף יותר מ־1000 שאלונים, המהוים את היסוד לחלק הביוגרפי שבערכים, ד) עתונות, לכסיקונים, ספרים מיוחדים (ביוגרפיים וספרי־זכרון). ממקורות אלו נבנו לרוב הערכים של הסופרים והאישים, ה) מקורות שונים, — עדויות של ותיקי הישוב ביפו וראשוני־תל־אביב, בע״פ ובכתב[1].

סדר הערכים — מפני רבוי הגוונים והסוגים של הנפטרים אי־אפשר היה לקבוע מסגרת מסוימת ואחידה לערכים. אף על פי כן נקבעו כמה כללי־סדר והם: שם המשפחה, השם הפרטי, שם האב, היום ושנת הלידה, מקום ההולדת (העיר והמדינה), שלשלת היוחסין, משלוח היד, עסקנות צבורית, שנת העליה לא״י, צאצאיו, יום הפטירה. שם המדינה ניתן בסוגרים, מלבד בערי־הבירה. רוב הספר מסודר מלפני פרוץ המלחמה, וגם מטעמים אתנוגרפיים, לא חלו שנויים בציונים אלו בעקב שנויי הגבולות בכמה מארצות־אירופה.

תאריכים — כיסוד קבוע נקבע התאריך העברי רק בנוגע ליום הפטירה. במקרים בודדים צוין גם יום הקבורה. תאריך הלידה הוא לרוב לפי חשבון השנים הלועזי. חלק ניכר של תאריכי־הלידה נקבע לפי חשוב הגיל הרשום בפנקסי הח״ק ובתעודות מחלקת הבריאות של הממשלה, שהתאימו ברובם לתאריכים שבמצבות. תאריכים מדויקים יותר נקבעו בערכים שנכתבו על סמך השאלונים והחומר הלכסיקוני. במקרים רבים נהגנו להוסיף בסוגרים את תאריך השנה הלועזי, וביחוד באותם החדשים (תשרי, חשון כסליו) המקדימים את מנין השנים הלועזי.

שלשלת היוחסין וצאצאים — הקפדנו בקביעת שלשלת היוחסין של הנפ׳ ומוצאו המשפחתי. צאצאים וקרובים אחרים פרטנו רק במקרים של חשיבות צבורית, משפחות רמות־יחס ומסבות־מחיבות אחרות. סימן הכוכב (*) בא לסמן את הקרבה של הנפטרים מבני־משפחה אחת הכלולים בספר וכן על ענין משותף המקושר עם האיש המרומז עליו.

„מנוסח המצבה״ — בכדי להמנע מכפילות השמות והתאריכים, השמטנום ברוב המצבות והבאנו מהם רק את פסוקי ההערכה וההספד. בערכים רבים הבאנו רק מימרא אחת מתוך כונה לציין מציאותה של מצבה. בערכים מיוחדים של אישים, רבנים וסופרים, וכן במקרה של ענין מיוחד בהמצבה גופא — הבאנו את הנוסח במלואו.

---

1 יזכרו בתודה ותיקי יפו וראשוני תל־אביב, הארונים: יוסף אמזלג, משה אשולין, משה בינר, י. ד. ברדרורא, עקיבא אריה ויס, בן־ציון כץ, יוסף ג. מזרחי, משה מטלון, דוד סמילנסקי, ה. שורר ושמואל תנ״ר — שנעמו לנו במסירת פרטים מועילים.

הכתיב, הנקוד והשמות — קבענו בכללו את הכתיב החדש והמקובל. נקוד השמות הוא חלקי בהחלט, ובא רק לסייע לקריאתם בלי הקפדה יתירה על הכללים. קושי ניכר נראה לנו בנקוד השמות של יהודי־המזרח, בגלל חלופי הנוסחאות (בפנקסי הח״ק והמצבות). על אף הזהירות היתירה באו כמה שמות כפולים, אם בטעות ושלא בכונה, ואם בכונה כדי לתקן ולהוסיף פרטים לערך. במקרים בודדים אלו סומן הדבר בגופי הערכים.

ביבליוגרפיה. — ליד ערכים מיוחדים הוספנו כמה מקורות ביבליוגרפיים מהחשובים ביותר, שהיו לפנינו. אולם אין הדבר בא ככלל מסוים. קבענו גם רשימה ביבליוגרפית של ספרים בעברית ובלועזית לתולדות בתי־קברות של יהודים בקהלות גדולות בישראל, בעיקר, אלה שיש בהם מיסודות הדמוי לספרנו זה.

מדור הילדים — מתוך השאיפה לשלמות המפעל קבענו מדור מיוחד לשמות הילדים, עד גיל י״ג, לפי מקורות החברה־קדישא והמצבות. במדור זה נרשמו רק הילדים שנקראו בשם. נפלים, שאם כי מספרים יותר מאלף והם גם רשומים בפנקסי החברה־קדישא לא נרשמו בספר.

מלואים — במדור זה נרשמו הנפטרים, שלא מצאנום רשומים בשם משפחה, שבות שהושמטו במקרה בזמן הסדור הכללי, ושמות מתוך פנקסים נושנים שודאותם אינה ברורה. הערכים מסודרים לפי הא״ב של השמות הפרטיים.

מפתח־השמות — בספר נזכרים שמות אישים ומפעלים, שהנפטרים בימי־חייהם היו קשורים בהם. בכדי לשקף את הדבר ולסייע לקורא החוקר והמעיין סדרנו מפתח השמות והענינים המובאים בגופי הערכים. אין מפתח זה כולל את שמות הנפטרים וצאצאיהם מלבד במקרים מיוחדים.

תמונות המצבות — מלבד התמונות הכלליות ותמונות המצבות של סופרים ואישים שנקבעו על ידינו בספר, נתנו אפשרות לבני־המשפחות ויורשיהם, לפי קנה־מדה הערכתי מסוים, לקבוע את תמונות המצבות או קברי־המשפחה של הנפטרים. ענין זה בא לחזק גם את הגוון של ספר הזכרון לבני־המשפחה.

תרשים בית־הקברות — מפאת אי־קביעתם של השורות והאיזורים ובגלל ההוצאות המרובות הקשורות בהכנת מפה שלמה ומפורטת של ביה״ק לפי מצבו הנוכחי, ראינו צורך לתת לפחות תרשים המקום, סמון האזורים, השורות המיוחדות והחלקים המרכזיים.

IV

הארגון וההוצאה לאור

מפעל הוצאת הספר נתארגן כלו ביזמתם הפרטית של המוציאים על דעתה של הנהלת החברה־קדישא בתל־אביב. אולם אין להנהלת החברה־קדישא כל קשר ואחריות לתכנו, מהותו וקביעת צורתו של הספר. לימין המפעל הזה עמדו

כעוזרים ומעודדים הסופר הישיש ר׳ אלכסנדר זיסקינד רבינוביץ, והחוקר והעסקן מר ש. ח. קוק, שהנהו תושב קבוע ביפו־ת״א מראשית שנת תרס״ה, אשר קרא ועיין ברובו של החומר בכת״י ובהגהות. בבקיאותו המופלאה בתולדות בתי־האב של הישוב החדש ביפו ובתל־אביב ובידיעותיו המרובות בפרטי תולדות חייהם — תרם תרומה גדולה ורבת משקל לתכנו של הספר.

הסופר וחוקר הספרות העברית מר פ. לחובר, קרא ותקן בכת״י את הערך חיים נחמן ביאליק, הספרן והביבליוגרף מהספריה הלאומית והאוניברסיטאית בירושלים, מר ב. שוחטמן, קרא את הערכים אחד־העם, דיזנגוף ודרויאנוב, ותקנם בהערותיו המועילות — והסופר מר מ. פוזננסקי קרא את הערכים י. ח. ברנר וצבי שץ. תודתנו נתונה לכולם.

תודתנו נתונה גם להביבליוגרף מר ש. שונמי מבית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי בירושלים, שבהדרכתו סודרה ברובה רשימת הביבליוגרפיה ע״י תלמיד האוניברסיטה העברית מר יוסף רפופורט.

תודתנו המיוחדת למר נחום טברסקי, בעל דפוס „ספר״ ולחבר העובדים בדפוס, להצינקוגרפיות המאוחדות בתל־אביב ולדפוס צ. כסף, שלעזרתם הנאמנה למפעל זכות ניכרת בהגשמתו בפועל. בתודה יזכר מר יצחק בסר, שסייע בהעתקת נוסחאות המצבות ובענייני־ארגון.

•

החילונו במפעל זה, בי״א בכסליו התרצ״ט ולתקופת השנה הגענו לסיומו. לא קלה היתה העבודה הזאת, בתנאים הקשים, שהיתה נתונה בהם. לולא עזרתם ועדודם של יחידים נאמנים והרצון הטבוע להתגבר על מכשולים ככל אשר ירבו, לא היינו מגיעים לכך. ועתה כשהגענו, אין לנו אלא לומר: כזאת עשינו ופעלנו, במיטב מאמצינו ויזמתנו, ובתפלה בלב כי ירצה פעלנו הננו מוציאים את הספר לאור.

גרם מזלו של הספר, ששעת הופעתו תחול בימי אנדרלומוסיה ומלחמה בעולם, בימי הרג רב באחינו בגלות פולין ורדיפות אכזריות במדינת אשכנז, כשמגיעות אלינו הידיעות על מאות ואלפים יהודים המובאים לקבורה, מתי רעב וחרפה, הרוגי מלכות, קדושים ומעונים, מבלי שיקבע זכרם לדורות, ובזמן שבתי־קברות בקהלות ישראל נחרבים ונהרסים ונכחד זכרם.

לפידי הנשמות של גדולי וקדושי ישראל, הצרורים בספר הזה, יאירו את נתיב הגאולה לפזורי ונדחי ישראל בתפוצות.

העורכים והמו״ל

תל־אביב, ז׳ בכסליו, שנת ה׳ת״ש.

טבלאות סטטיסטיות*

א. מספר הנפטרים לפי סדר השנים

השנה	גברים	נשים	ס"ה	ילדים		ס"ה
				זכר	נקבה	
תרסג	10	7	17	—	—	
תרסד	6	4	10	—	—	
תרסה	15	10	25	1	—	1
תרסו	18	13	31	1	1	2
תרסז	16	11	27	—	—	
תרסח	14	13	27	2	—	2
תרסט	22	25	47	—	—	
תרע	23	15	38	1	—	1
תרעא	17	11	28	—	1	1
תרעב	28	25	53	3	1	4
תרעג	42	27	69	—	—	
תרעד	40	31	71	4	1	5
תרעה	44	31	75	3	1	4
תרעו	66	49	115	4	3	7
תרעז	36	22	58	2	2	4
תרעח	35	27	62	6	10	16
תרעט	62	43	105	45	31	76
תרפ	39	29	68	28	25	53
תרפא	98	48	146	48	42	90
תרפב	74	51	125	37	42	79
תרפג	78	57	135	47	47	94
תרפד	105	59	164	82	54	136
תרפה	114	78	192	110	114	224
תרפו	142	113	255	77	94	171
תרפז	164	140	304	141	105	246
תרפח	141	121	262	104	94	198
תרפט	156	140	296	106	87	193
תרצ	154	97	251	79	51	130
תרצא	149	113	262	97	112	209
תרצב	138	100	238	81	69	150
תרצג	25	24	49	51	36	87
תרצד	31	23	54	—	1	1
תרצה	30	19	49	1	—	1
תרצו	64	18	82	1	—	1
תרצז	27	7	34	1	—	1
תרצח	27	20	47	—	—	
תרצט	12	3	15	1	—	1
תש	1	—	1	—	—	
סך הכל	2263	1624	3887	1164	1024	2188

* טבלאות אלו מסכמות את מספר הנפטרים שהובאו לקבורה בבית־הקברות הישן בתל־אביב ורשומים בספר הזה, ואינן מהוות סיכום התמותה ביפו ובתל־אביב בשנים אלה, מאחר שבשנים תרס"ג—תרפ"ב לערך השתמשו גם בביה"ק העתיק ביפו, ובשנים תרצ"ב—תש בביה"ק החדש בנחלת־יצחק. מלבד זאת הובאו הרבה מהנפטרים בתל־אביב לקבורה בירושלים והמושבות. העדר נפטרים ילדים בשנים הראשונות, אינו מלמד על חוסר התמותה, אלא, שלא נמצאו רשומים בפנקסים שהיו לפנינו, ונראה, שבשנים אלו נהגו עדיין להביא את רוב הנפ' הילדים לקבורה ביפו.

ב. מקרי מות בלתי רגילים

ה ש נ ה	אבודים לדעת		מקרי אסון שונים		נרצחים והרוגים		תאונות בעבודה		תאונות בדרכים		נטבעים		ס"ה
	ז	נ	ז	נ	ז	נ	ז	נ	ז	נ	ז	נ	
תרסג	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	2
תרסד	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
תרסה	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1
תרסו	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
תרסז	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
תרסח	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1
תרסט	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
תרע	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
תרעא	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
תרעב	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
תרעג	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1
תרעד	1	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	—	3
תרעה	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
תרעו	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	1
תרעז	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
תרעח	1	—	—	—	1	3	—	—	2	—	1	—	8
תרעט	—	—	—	—	1	—	—	—	1	1	—	—	3
תרפ	2	1	1	—	—	1	—	—	1	—	1	—	7
תרפא	1	—	—	—	1	42	—	—	1	—	1	—	46
תרפב	—	—	1	1	—	6	—	—	—	—	2	—	10
תרפג	2	1	5	3	2	—	1	—	2	—	7	1	20
תרפד	3	—	3	3	—	5	4	1	4	—	2	—	25
תרפה	1	1	1	1	2	1	2	—	2	—	1	—	12
תרפו	3	3	4	—	—	2	—	—	3	—	9	2	26
תרפז	6	1	5	4	—	2	—	—	4	—	1	—	24
תרפח	6	2	2	2	—	1	—	—	—	1	1	1	17
תרפט	7	2	—	4	—	5	—	—	2	—	3	—	26
תרצ	11	—	—	1	—	—	—	—	1	—	6	1	24
תרצא	4	2	1	1	—	—	—	—	—	1	2	1	13
תרצב	5	3	—	1	1	5	1	—	—	1	1	—	18
תרצ"ג	—	—	—	1	—	1	—	—	2	—	—	—	4
תרצד	—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	—	2
תרצה	1	1	—	—	1	—	—	1	1	—	—	—	4
תרצ"ו	1	—	—	—	—	31	2	—	1	—	1	—	36
תרצ"ז	—	—	—	1	—	4	—	—	2	—	—	—	7
תרצ"ח	—	—	—	—	—	8	2	—	1	—	—	—	11
תרצט	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
תש	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
סה"כ	55	18	22	22	121	14	18	1	30	5	42	6	354

ביבליוגרפיה*

איזנשטאט, בן־ציון: רבני מינסק וחכמיה (נוסחאות של מצבות רבני וגדולי מינסק ופרטים מתולדותיהם). וילנה, תרנ״ט.

אלמנצי, יוסף: אבני זכרון והן שבעים ושש מצבות — — — בעיר טוליטולה — — — שלוח לבית הדפוס מאת מו״ה שמואל דוד לוצאטו והוא כתב הקדמה — — וגם הערות. פראג, תר״א.

בריסק אשר ליב: ספר חלקת מחוקק כולל כל ציוני הקברים אשר בהר הזיתים. העתק כל החרות על הציון. לפי סדר השורות — — — ונלוה אליו ספר היחס קובץ מכתבי תולדות חכמים וסופרים. ירושלים, תרס״א. (ט׳ חוברות).

גאון, מ. ד.: יהודי המזרח בא״י, חלק ב׳ (כולל גם נוסחאות של מצבות). ירושלים, תרצ״ט.

גרייבסקי פנחס בן צבי: ספר אבני זכרון אבני קדש בירושלים. ירושלים תרפ״ח. חוב׳ ח׳ על בית הקברות העתיק ביפו; ט׳ על ביה״ק בפתח־תקוה, י׳ על ביה״ק בראשון־לציון ועוד.

גרינוואלד, יקותיאל יהודה: מקורות לקורות ישראל, לקורות קהלות־ישראל במדינות סלובקיה, אונגריה, טרנסלוניה ויוגוסלביה. הדפסה מיוחדת מן הירחון „אוצר החיים״, תרצ״ה.

דוקעס, יחזקאל: ספר חכמי אה״ו (אלטונה, המבורג ואנסבק). תולדות ונוסח מצבות הדיינים ויושבי בתי־מדרשות ומחברי ספרים, פילאזאפען ופיטנים — — המבורג, תרס״ח.

דלוילה, אברהם בן דניאל: אלון מצב את אשר כתבתי לחק על חמשים ושמונה מצבות — — — אמשטרדם, תרי״ב.

הורביץ, מרדכי: ספר אבני זכרון, הכתב והמכתב מבית הקברות הישן דק״ק פרנקפורט על נהר מיין, עם הקדמה והערות. פרנקפורט, תרמ״א.

וייס, יצחק: ספר אבני בית־היוצר; ב׳ חלקים, כולל אותיות — — — החרותים על ציונים — — — של גאוני עולם — — הנטמנים — — בבית חיים הישן דקרתא פרעשבורג. פאקש, תר״ס.

ולדן, משה מנחם מנדל: ספר בית החיים — — — ציונים לנפשות גדולי ישראל — — — וסוחרים נכבדים — — — אשר מצאו להם קבר — — — פה קיעלץ. פיוטרקוב, תרצ״א.

אודיסה, חברה קדישא: ציונים מציונים בבתי הקברות הישן והחדש אשר — — בעיר אודעססא. ווארשא, תרמ״ח—1888.

יעווניז, שמואל: נחלת עולמים יכלכל ציונים לנפשות גדולי ישראל — — רבנים, גאונים וסוחרים נכבדים — — אשר מצאו להם קבר — — פה ווארשא. ווארשא, תרמ״ב.

כרמולי, אליקים. חקקי אבן — — — על מצבות וציונים — — — פאריש, חש״ד.

---

* הספרות לתולדות בתי־קברות של יהודים ונוסחאות המצבות מרובה מאד ומצויה בשפות רבות. הבאנו כאן רק חלק מהספרים העיקריים, שיש בהם מיסודות הספר הזה.

לוצטו אהרן: גל אבנים כולל המצבות לקט וחבר אותנה אהרן לוצאטו בעיר טריאסטי. טריעסט, תרי״א.

ליעבן, קלמן: ספר גל עד; קובץ מאה ושבעים כתבי לוחות אבני זכרון בשדה הקבורה ישן נושן ק״ק פראג. עם כתב חזון ובאר מכתב שלמה, החכם — — — שלמה יהודה כהן רפאפורט — — — פראג תרט״ז.

מגיד, דוד: עיר וילנה, וילנה 1900.

מולכו, מיכאל ש.: בבית העלמין של יהודי שאלוניקי. סדר א—ד. שאלוניקי, תרצ״ב—תרצ״ג.

ניסנבוים שלמה ברוך: לקורות היהודים בלובלין, ציונים לנפשות של גאוני גדולי ופרנסי עירנו וקצת מתולדות חייהם, מהדורה ב׳, לובלין 1920.

סוחוסטוב, גבריאל: מצבת קדש. ספר זכרון לכל הגאונים והקדושים אשר — — — בבית מועד לכל חי העתיק יומין פה עיר לבוב. נוסחאות המצבות — — — והערות — — — על קורות חייהם — — — חוברת א—ה. למברג, 1860—1897.

פולק, גבריאל: תוי חיים לזכרון המתים. אמשטרדם, תרכ״א.

פיינשטין, אריה ליב: עיר תהלה, בו יכתב זכרון בספר — — — זכרון הרבנים והאלופים אנשי השם שהיו בעיר. ורשה, תרמ״ה.

פין, שמואל יוסף: קריה נאמנה, וילנה, 1860.

פינקרפלד, יעקב, אדריכל: אמנות בתי־הקברות של היהודים, „מאזנים״ (שבועון), שנה א׳, גליון ל׳.

פינר, משה: מצבות קברות הרבנים ואנשי שם (באירופה ובארץ הקודש). ברלין, 1861.

פסיס, פנחס: עיר דובנא ורבניה — — — קרקא, תרס״ב.

פרומקין, אריה ליב: תולדות חכמי ירושלים. ירושלים, 1930. (מהדורה א׳, וילנה תרל״ו).

פרידברג, חיים דוב: לוחות זכרון — — — דראהאביטש, תרנ״ז.

פרידענשטין, שמעון אליעזר: ספר עיר גבורים, קורות עיר גרודנה — — — וילנה תר״מ.

קלויזנר, ישראל: קורות בית העלמין הישן בוילנה (בצרוף תרשים, תמונות ומקורות). וילנה, תרצ״ה.

רפופורט, שלמה יהודה ליב (שי״ר): ספר יריעות שלמה. ווארשה תרס״ד.

תאומים, חיים צבי: זכרון לראשונים יכלכל תקנות ומנהגים של הח״ק „גמילות חסדים״ בקאלאמיא אשר נעתקו מפנקסים — — — עם מבוא — — המפיץ אור על קורות עיר קאלאמיא — — — וציונים לנפשות גדולי ישראל — — קאלאמיא, תרע״ד.

Baerwald, Alex: Der Friedhof in Weissensee. A.Z.J. 1912, S. 333 f.

Baerwald, Hermann: Der alte Friedhof der israelitischen Gemeinde zu Frankfurt am Main. Mit urkundlichen Beilagen. Frankfurt a. M., 1883.

Berliner, Abraham, ed.: „לוחות אבנים״ Hebräische Grabschriften in Italien. Frankfurt a. M., 1881.

Bernstein, Simon Gerson: Luhot abanim, part II „לוחות אבנים חלק ב״ (180 Italian-Hebrew epitaphs of the sixteenth-nineteenth centuries). Cincinnati, 1935.

Bloch, Isaac: Inscriptions tumulaires des anciens cimetières israélites d'Alger, etc. Paris, 1888.

Castro, David Henriques de: Kuer de Grafsteenen op de ned. port. isr. Begrafsplaats te Oudenkerk. Leiden, 1883.

Castro, David Henriques de: Auswahl von Grabsteinen auf dem niederl.-portug.-israel. Begräbnissplatze zu Oudenkerk an den Amstel nebst Beschreibung und biographischen Skizzen. Voran geht: Einiges über diesen und den früheren Begräbnissplatz der niederl.-portug.-israel. Gemeinde in Amsterdam. Sammlung 1. Leiden, 1883.

Chajes, Hirsch Perez: Jüdische und jüdisch-indische Grabinschriften aus Aden, etc. Wien, 1903.

Cohn, Gustav: Der jüdische Friedhof. Frankfurt a. M., 1930.

Elzas, Barnett A.: The old cemeteries at Charleston; a transcript of the inscriptions on their tombstones, 1762—1903... Charlestone, 1903.

Der alte israelit. Friedhof in Leipzig. Leipziger Kalender, 1925.

Euting, Julius: Über die älteren hebräischen Steine im Elsass. Strassburg, 1888.

Feuchtwang, David: Epitaphien des Gräberfelds zu Nikolsburg. (Kirchhain, n. d.)

Fita: Lapidas hebr. de Gerona. Gerona, 1871.

Frankl, Ludwig August: Inschriften des alten jüdischen Friedhofes in Wien... Wien, 1855.

Friedberg, Bernhard: „לוחות זכרון" „Lichod Sicoron", enthaltend Epitaphien von Grabsteinen des israel. Friedhofes zu Krakau nebst biogr. Skizzen. Drohobyz, 1897.

Gabriel b. Naftali: מצבת קדש Lemberg, 1860.

Garrucci, Raffaele: Cimitero degli antichi Ebrei scoperto recentemente in Vigna Randanini, illustrato per Raffaele Garrucci. Roma, 1862.

Ginsburger, Moses: Der jüdische Friedhof in Jungholz... Gebweiler, 1904.

Grabschriften von Juden in Lissabon, 1819, in J.Q.R. XV, 1903, P. 529.

Hülsen, Julius: Der alte Judenfriedhof in Frankfurt a. M. Mit 13 Abb. Frankfurt a. M., 1932.

Jerabek, Lubomir: Der alte Prager Judenfriedhof. Prag, 1903.

Klein, Samuel: Jüdisch-palästinensisches Corpus Inscriptionum. (Ossuar-, Grab-, u. Synagogeninschriften). Wien—Berlin, 1920.

Kohut, Adolf: Der alte Prager jüdische Friedhof. [Prag], (pref. 1897).

Kohler, Kaufmann: Cemetery. The Jewish Encyclopedia, Vol. III, 637—642.

Lewysohn, Ludwig: נפשות צדיקים Sechzig Epitaphien von Grabsteinen des israelitischen Friedhofes zu Worms, regressiv bis zum Jahre 905 übl. Zeitr., nebst biographischen Skizzen... Frankfurt a. M., 1855.

Levi, Sali: Beiträge zur Geschichte der ältesten jüdischen Grabsteine in Mainz. Mainz, 1926.

Levy, Max: Der alte israelitische Friedhof zu Worms a. Rh.; Worms, (pref. 1913).

Mulder, S. F.: Jets over de Begraafsplaatsen der Nederl. Isr. Gemeende te Amsterdam. Amsterdam, 1851.

Nordmann, Achilles: Der israelitische Friedhof in Hegenheim. Mit 6 Tafeln. Basel, 1910.

Polak, Gabriel: קול בת גלים, אמסטרדם, תרכ"ז עיין: „הכרמל, תרכ"ט. עמ' 15.

Popper, Leopold, M.: Die Inschriften des alten Prager Judenfriedhofes. Braunschweig, 1893.

Schwab, Moïse: Inscript. Hébr. en France VII—XV siècle. Paris, 1898.

Wachstein, Bernhard: Wiener hebräische Epitaphien... (1906).

Wachstein, Bernhard: Hebräische Grabsteine aus dem XIII.—XV. Jahrhundert in Wien und Umgebung... Wien, 1916.

Wachstein, Bernhard: Die Inschriften des alten Judenfriedhofes in Wien; T. 1—2. Wien, 1912—1917.

Wachstein, Bernhard: Die Grabschriften des alten Judenfriedhofs in Eisenstadt, bearb. v. Bernh. Wachstein, m. einer Studie: Die Entwicklung d. jüdischen Grabsteins u. d. Denkmäler des Eisenstädter Friedhofes, von Sandor Wolf. Mit 77 Abb. Wien, 1922.

Weil, Moses: Le cimetière israélite de Tlemcen. Avignon, 1881.

Wittkower, J.: אגודת פרחים Anthologie deutscher und hebr. Grabschriften (144) d. Alton. portug. Friedhofes. Altona, 1880.

Yahuda, Abraham Shalom: Nuevo hallazgo de une Inscription sepulcral Hebraica en Toledo. Madrid, 1915.

Friedhof, Jüdisches Lexikon, Bd. II. 814—819.

Friedhofschändungen. Jüdisches Lexikon, Bd. II. 819—822.

Grabinschriften. Jüdisches Lexikon, Bd. II, 1248. 1. allgemein. s. Epigraphik, Epitaphica, Friedhof, Grabsteine. 2. in Palästina.

Grabsteine, jüdische. Jüdisches Lexikon, Bd. II, 1253—1261.

Grab — I. Grabarten. II. Grab und Grabstätten. III. Grab und Friedhof in der Halacha. IV. Grabsteine und Grabinschriften. V. Grabsteinformen. Encyclopaedia Judaica. VII. Bd. Berlin, 1931, 606—634.

קיצורים וראשי־תיבות

אב"ד — אב בית דין
אבד"ק — אב בית דין דקהלת
אג' — אגודה
אדמו"ר — אדוננו מורנו ורבנו
אה"ב — ארצות הברית
אה"ק — ארץ הקודש
אונ' — אוניברסיטה
אז"ר — אלכסנדר זיסקינד רבינוביץ
אחב"י — אחינו בני ישראל
אחה"ע — אחדות העבודה
אח"כ — אחר כך
אב"מ — אנציקלופדיה כללית מסדה
א"י — ארץ־ישראל
אסה"נ — אספת הנבחרים
אס"ב — אנגלו פלשתינה בנק
אס"ק — אנגלו פלשתינה קומפני
ארה"ק — ארץ הקדושה
באה"ב — בארצות הברית
בא"י — בארץ־ישראל
בביהכ"נ — בבית הכנסת
בבי"ס — בבית ספר
בחו"ל — בחוץ־לארץ
ב"י — בני ישראל
ביבל' — ביבליוגרפיה
ביה"ד — בית הדין
ביה"ח — בית החולים
ביח"ר — בית חרושת
ביהח"ר — בית החרושת
ביהכ"נ — בית הכנסת
ביהמ"ד — בית המדרש
ביה"ס — בית הספר
ביה"ק — בית הקברות
ביח — בית חולים
ביל"ו — בית יעקב לכו ונלכה
בימ"ד — בית מדרש
בימ"ס — בית מסחר
בית"ר — ברית תרומפלדור
ב"מ — בר מצוה
במוצ"ש — במוצאי שבת
במח' — במחלקה
במלה"ע — במלחמה העולמית
ב"ב — בני ברית
בנ"ש — בנם של
בנש"ק — בנם של קדושים
בע"ב — בעל בית
בעיה"ק — בעיר הקודש
בע"מ — בעלי מלאכה
בעמ"ח — בעל מחבר
בעמ"ס — בעל מחבר ספר
בעש"ט — בעל שם טוב
בפט"ב — בפטרבורג
בק"י — בקוצר ימים
בק"ש — בקצרות שנים
ב"ר — בן ר'
בראש"צ — בראשון־לציון
בש"ט — בשיבה טובה
בש"ט — בשם טוב
בשטמ"ה — בשם טוב מן העולם
בש"ק — בשבת קודש
בת"א — בתל־אביב
בתו"י — בתורה ויראה
בתוי"ש — בתורה ויראת שמים
גו"ק — גאון וקדוש, גאונים וקדושים
גימ' — גימנסיה
גמ"ח — גמילות חסדים
גפ"ת — גמרא, פוסקים, תוספת
דו"ח — דין וחשבון
ד"ר — דוקטור
דר"ח — דראש חודש
הא' — האשה
הארר"ח — הרב אליהו דוד רבינוביץ־תאומים
האונ' — האוניברסיטה
הגה"נ — הגאון הגדול
הגר"א — הגאון ר' אליהו
ה"ה — הלא הוא
ההנ"צ — ההנהלה הציונית
הו"ל — הוציא לאור
הולב"ע — הובא לבית עלמין
הועה"ל — הועד הלאומי
הועה"פ — הועד הפועל
הוצ' — הוצאה, הוצאת
הח"ק — החברה קדישא
הלו"ח — הלואה וחסכון
המופל"ה — המופלג, הנכון
הנז' — הנזכר
הנצי"ב — הרב נפתלי צבי יהודה ברלין
הנס' — הנסטר, הנסטרת
הסה"ע — הסתדרות העובדים
הסוה"י — הסוכנות היהודית
הסת' — הסתדרות
הצה"ר — הציונים הרביזיוניסטים
הקהק"ל — הקרן הקימת לישראל
הרה"ג — הרב הגאון
הרה"צ — הרב הצדיק
הרומ"ץ — הרב ומורה צדק
התוי"ט — התוספת יום טוב
ואח"כ — ואחר כך
ויצ"ו — הסתדרות עולמית של נשים ציוניות
וס"מ — וסר מרע
ועה"ת — ועדת התרבות
וז"ע — זכותו יגן עלינו
ז"ל — זכרו לברכה
זלה"ה — זכרו לחיי העולם הבא
זצוק"ל — זכר צדיק וקדוש לברכה
זצ"ל — זכר צדיק לברכה
ח' — חודש
חב' — חברה, חברת
חב"ד — חכמה, בינה, דעת
חו"ל — חוץ־לארץ
חו"צ — חובבי ציון
חז"ל — חכמנו זכרם לברכה
חי"ל — חבל ימי לישראל
יה"כ — יום הכפורים
יו"ט — יום טוב
יו"ר — יושב ראש
יט"א — ניואיש טלגרפיק

אסיסיאישן
יי״א — יידישר ויסנשפטליכר
אינסטיטוט
יל״נ — יהודה ליב גורדון
יק״א — נ׳ואיש קולוניזישן
אסוסיאישן
יר״א — ירא אלה ם
יר״ש — ירא שמים
כי״ח — כל ישראל חברים
כנ״ל — כנזכר למעלה, לעיל.
כת״י — כתב יד, כתבי יד
לפ״נ — לפרט גדול
לפ״ק — לפרט קטן
לק׳ — לקבורה
מאמ׳ — מאמרים
מר״א — מגן דוד ארום
מהרש״א — מורנו הרב שמואל
אידליש
מו״ה — מורנו ורבנו הרב
מו״ל — מוציא לאור
מו״מ — משא ומתן
מו״צ — מורה צדק
מח׳ — מחלקה, מחלקת
מלבי״ם — מאיר ליבוש בן
יחיאל מיכל
מ״מ — ממלא מקום
ממשפ׳ — ממשפחת
מנ״א — מנחם אב
מנב״ת — מנשים באהל תבורך
מע״ט — מעשים טובים
מעי׳ — מעיר
מפא״י — מפלגת פועלי א״י
מ״ק — מקום קבורת
מש׳ — משנת
נו׳ — נולד
נלב״ע — נפטר לבית עולמו
נ״ע — נשמתו עדן
נפ׳ — נפטר, נפטרה
סט״א — סוכנות טלגרפית
ארצישראלית
סמ״ק — סדר מצות קטן
סת״ם — ספרים, תפילין, מזוזות
ע״ד — על דבר
עו״ד — עורך דין
עוה״ב — עולם הבא
עי׳ — עין (ראה)
עיהכ״פ — ערב יום הכפורים
ענ״מ — על נהר מין
ער״ח — ערב ראש חודש
ע״ש — על שם, ערב שבת
עש״ק — ערב שבת קודש
עת״א — עירית תל־אביב
פ׳ — פלך
פוע״צ — פועלי ציון
פ״נ — פה נטמן
פיק״א — פלשתין נ׳ואיש
קולוניזישן אסוסיאשן
פא״ן — פיטנים, אסיאיסטים,
נובליסטים
פרר״ם — פשט, רמז, דרוש, סוד
פ״ת — פתח־תקוה
צל״ח — ציון לנפש חיה
צ״ס — ציונים סוציאליסטים
צ״צ — צעירי ציון
קב׳ — קבוצת
קהי״ם — קרן היסוד
קופ״ח — קופת חולים
קציו״ש — קצרות ימים ושנים
קשו״מ — קשים ומרים
ראב״ד — ראש בית דין
ראש״ל״צ — ראשון לציון
ר״ה — ראש השנה
רמ״א — ר׳ משה איסרליש
רמח״ל — ר׳ משה חיים לוצאטו
רשב״א — ר׳ שלמה בן אדרת
רש״י — ר׳ שלמה יצחקי
שו״ב — שוחט ובודק
שו״ע — שלחן ערוך
שו״ת — שאלות ותשובות
שחל״ח — שבק חיים לכל חי
שכ׳ — שכונה, שכונת
ש״ך — שפתי (שבתי) כהן
של״ה — שני לוחות הברית
ש״ס — ששה סדרים
שפ״ר — שאול פנחס רבינוביץ
ש״ק — שבת קודש
ת״א — תל־אביב
ת״ו — תבנה ותכונן
תובב״א — תבנה ותכונן במהרה
ת״ח — תלמיד חכם
תנ״ך — תורה, נביאים, כתובים
תנצב״ה — תהיה נשמתו צרורה
בצרור החיים
תפו״ז — תפוחי זהב
תשב״ר — תינוקות של בית רבן
ת״ת — תלמוד תורה

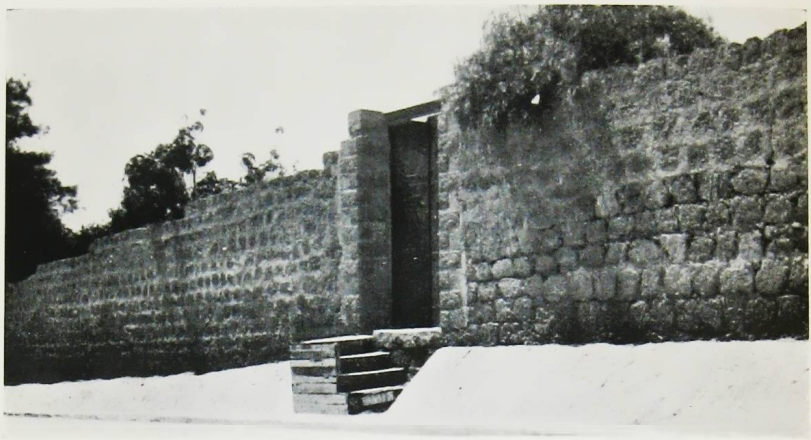

השער הראשון של בית הקברות

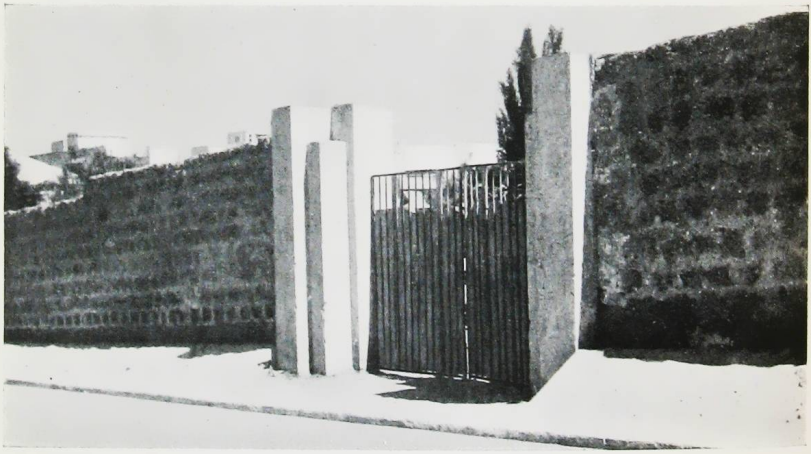

השער השני
נפתח בש׳ תרפ״ו (1926), בזמן העלאת ארונו של מקס נורדוי

א

אַבוּהַב, יהודה (ליב): בן בן־ציון. נו׳ 1849, מש׳ 1907 בא״י. היה מוסמך לרבנות ופרש למסחר עצים. מפעילי העסקנים הראשונים ב„חברה חדשה״. היה חבר ועד העדה הראשון בת״א מיסודו של הרב קוק. עסק הרבה ברכישת קרקעות ועבד במחיצתו של מנהם ישינקין. מהאישים המובהקים של ראשית התהוות תל־אביב והתקדמות בנינה. נפ׳ כ״ח אדר־א׳ תרפ״א. מנוסח המצבה:

„איש גדול הכשרונות,
מלא תורה וחכמה,
מסור תמיד לטובת ענינים צבוריים,
ישר ונאמן,
ממשפחה מיוחסה בישראל״.

אַבוטבול, דָוִד: בן אברהם. נו׳ תרכ״ד (1864), מרוקו. היה סוחר חשוב ומכובד. נפ׳ י״ח סיון תרפ״ד והובא לק׳ בי״ט בו. מנוסח המצבה:

„וי להאי שופרא דבלי בארעא,
אבן מקיר תזעק, על הלקח אל האלקים
האיש הטוב ומטיב, אהוב לשמים
ולבריות,
הולך תמים ודובר צדק ומגיד מישרים
הלך לעולמו לשברון לב משפחתו״.

אַבוטבול, יוֹסף: בן שלמה. נו׳ תרל״ז (1877), יפו. נפ׳ ז׳ סבת תרפ״ז. מנוסח המצבה: „הנסטר במובחר ימיו ובשם טוב מן העולם״.

אַבוטבול, מָרדכַי: בן דוד י״א. נו׳ 1893, יפו. נפ׳ ח׳ אלול תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„הבחור החשוב נקסף בדמי עלומיו,
המדוכה ביסורין קשים ומרים״.

אַבוּכַזִיר, שלמה: בן יצחק. נו׳ תרע״א, צפת. נפ׳ ג׳ סיון תרצ״א.

אַבוּנִיפַּט, (עבו), שלמה: בן אברהם. נפ׳ י״ט כסליו תרס״ו.

אַבוּסִיתִ, יחיא (שכרי): נו׳ 1874, תימן. נפ׳ י״ב אדר־ב׳ תרע״ט.

אַבָזהוֹז, שָלוֹם: בן ראובן יונה. נו׳ 1910, קובנה (ליטא). נפ׳ ב׳ אב תרפ״ד.

אַבַטִיחִי (ארבוז), אֵליהוּ: בן ברוך יוסף. נו׳ 1907, פולין. היה מן המתגייסים לעבודת גדר התיל בגבול הצפון. נהרג בהתקפה ליד הכפר סעסע והובא לק׳ בת״א כ״ב אייר תרצ״ח.

אַבִיבִי (ירובני), אַרִיה: בן אנשיל. נו׳ תרי״ט, קניב (רוסיה). ישב רוב ימיו בקיוב ועסק במסחר. בש׳ 1913 עלה לא״י. התישב תחילה בפ״ת ועבד בחקלאות. אח״כ עסק במסחר בפ״ת ובת״א. נפ׳ כ״ו אדר ב׳ תרצ״ב.

אַבִידָן, אִיטָה: בת אברהם. נו׳ 1871, מיר (ליטא). נפ׳ י״ט אדר תר״ץ.

אֲבִיטַל, יַעֲקֹב: בן אבא שריון אַרש. נו׳ י״ז אלול, תר״ס (1900), שטוקמנסהוף ע״י ריגה. קרוב למשפחת הרב קוק. אביו היה סופר ומורה עברי בוילנה וביקטרינוסלב וחבר גיאו־גרפיה של א״י. מאביו קבל את חנוכו העברי ואח״כ השתלם בגימנסיה העברית בוילנה „גימנסית קוגן״ המפורסמה. בילדותו הראה נטיות אמנותיות־תיאטרליות. בימי מלה״ע עבר עם משפחתו ליקטרינוסלב ושם המשיך את חנוכו, וגם התחיל להשתתף באגודות נוֹער ציוניות. בראשית מלחמת האזרחים ברוסיה, עבר לקרים, ושם נספח לתנועת צעירי־ציון וקבוצות „החלוץ״ של טרומפלדור, ובש׳ 1920 היה מן המעפילים לעלות ארצה. בא״י היה מחברי גדוד העבודה ועבד בכביש טבריה־צמח ובמחצבות ירושלים. בש׳ 1925 היה מראשוני „הסטודיה הדרמטית״, שע״י „גדוד העבודה״ והשתתף בהצגת „משיח בן־יוסף״. זמן מה אח״כ הצטרף לתיאטרון „אהל״ והתגלה בתפקיד ברַנד ב„דייגים״ ו„צדקיהו״ ב„ירמיהו״. בש׳ 1931 נכנס ל„הבימה״ והמשיך את עבודתו האמנותית בשלבי התפתחות ועליה. הוא מלא תפקידים רבים בהצגות „הבימה״: דניאל („כבלים״); הבן קולין („הלהבה הקדושה״); וליר („טרטיוף״); איש צעיר („רחב״); וידאלו („זאבים״); הפועל הצעיר („פרופ׳ מנהיים״); זמליאנקה („רביזור״); אברהם יעקב („ילדי השדה״); מלכתל („וילהלם טל״); העור („מסעות בנימין השלישי״); שניאורסון („קשה להיות יהודי״); הרי („אהבה שבקצבה״); ניומן („4 דורות״); החיל הקברן („מרד המתים״) ועוד. התכונן לתפקיד שומר ארץ־ישראלי בהצגת „שומרים״. נהרג בתאונת דרכים במסע להקת „הבימה״ בטבריה, ביום כ״ח סיון תרצ״ז, והובא לק׳ בתל־אביב בכ״ט בו. ביבליוגרפיה: חוב׳ „במה״ (ד״ה׳, תרצ״ז).

אַבִינוֹ, מִרְיָם: בת עוץ. נו׳ תקצ״ז, עדן. מש׳ 1925 בא״י. נפ׳ ט׳ אדר תרפ״ז. מנוסח המצבה: „האשה החסידה והצנועה״. — —

אַבִינוֹ שוּלַמִית: בת סולומון משה. נו׳ 1856, עדן. בש׳ 1927 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ז ניסן תרפ״ט. מנוסח המצבה: „האשה החסידה״.

אַבִינִי, שוּלַמִית (סלמה): בת שלום. נו׳ 1850, תימן. נפ׳ כ״ז תשרי תרצ״א.

אַבְלְסוֹן, חַיִּים יְהוּדָה: בן שמואל. נו׳ 1901 (תרס״א). וידוקלה (ליטה). בש׳ 1923 עלה לא״י. היה סועל. נפ׳ ב׳ אדר תרפ״ז.

אַבְנִיצְקִי, מֵאִיר: נו׳ קרקוב (פולין). נרצח במאורעות כ״ג ניסן תרפ״א ביפו, והובא לק׳ בקבר־אַחים א׳.

אַבַּרַבַּיָה, יְהוֹשֻׁעַ: בן חיים. נו׳ תרל״ח (1878), דרדנלה (תורכיה). ממשפחה ספרדית מיוחסת בתורכיה (אחיו היה סגן מיניסטר בימי שלטונם של התורכים הצעירים). מצעירותו עסק בעבודות התישבות. היה תחילה פקיד בחברת יק״א בבירות ובשנת 1904 הועבר ליפו. נמנה על עוזרין הנאמנים של הנרי פרנק בהנהלת פיק״א בא״י, ונודע במתינותו ומסי־רותו בניגוד לאופי השרירותי של הפקידות המפורסמת של הברון רוטשילד. היה עברי נאמן והיחידי בין פקידי פיק״א הראשונים אשר דבר עברית. לפני 30 שנה היה מיוזמי הקלוב „אחדות״ ביפו, לשם יצירת קשרי אַחוָה ושלום בין האשכנזים והספרדים והריסת תהום הנימוסים בין העדות. היה העורך האחראי של הירחון „מולדת״ (הוצ׳ „קוהלת״), מקורב

לרשות ועסקן פעיל. עמד בראש מפעלים ישוביים במושבות פיק״א ביהודה ועזר לפועלי המושבות בהתנחלותם. בשנותיו האחרונות היה מנהל עניני פיק״א במושבות יהודה. (במקומו של אברהם *בריל), ויזם וביצע מפעלים התישבותיים רבים במסירות והתלהבות. היה מהפעילים ביסוד „בית וגן״ („בת־ים״). נפ׳ כ״ח סיון תרצ״ד, והובא לק׳ בכ״ט בו.

אַבְרַבַּנְאֵל, קֵילָה (נלי): בת ליפמן. נו׳ תר״א. נפ׳ י״ב שבט תרפ״א.

אַבְרָהָם, זַהֲרָה: אשת שלום (סלם). נפ׳ כ״ו אייר, תרס״ט.

אַבְרוּטִין, אַבְרָהָם: בן שלמה. נו׳ 1872, מיליטופול (רוסיה). נפ׳ ל׳ אב תרפ״ו, והובא לק׳ בא׳ אלול.

אַבְרָמוֹבִיץ, אַרְיֵה לֵיב: בן יעקב אליהו הלוי. נו׳ 1909, קפולי (רוסיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ כ״ט אדר תרפ״ח. מנוסח המצבה: „הבחור בעל מדות תרומיות — — — נקטף בדמי עלומיו״.

אַבְרָמוֹבִיץ, חַיִּים הַיְקֵל: בן אברהם. נו׳ 1830, אודיסה (רוסיה). נפ׳ כ״ו כסליו תרע״ח.

אַבְרָמוֹבִיץ, מָרְדְּכַי נָתָן (נטע): בן יהודה יוסף. נו׳ 1852, ולוז׳ין (רוסיה). מש׳ 1907 בא״י, עלה מוישניבו (פ׳ וילנה). נפ׳ י״ט סיון, תרפ״ב בת״א והובא לק׳ בכ׳ בו. מנוסח המצבה: „פ. נ. הנהגה מיגיע כפיו״.

אַבְרָמוֹבִיץ, מִרְיָם: בת אפרים יצחק. נפ׳ י״ט אב תרע״ו. מנוסח המצבה: „האשה״—

אַבְרַמְזוֹן, צְבִי: בן מרדכי. נו׳ 1901, סניסקוב (פולין). נפ׳ כ״ד ניסן תרפ״ג.

אַבְרַמְסְקִי, מָרְדְּכַי שְׁמוּאֵל: בן חיים. נו׳ ג׳ ניסן תרכ״ב, גרייבה (פולין). חו״צ ועסקן צבורי בעירו. בש׳ 1922 עלה לא״י. הטיף לימאות עברית עוד לפני היותה וחנך אחד מבניו בימאות. השתתף ביסוד חברת „גאולה״ בעודה חברה קומנדיטית באודיסה. נפ׳ והובא לק׳ ט״ז סיון, תר״ף.

אַגַּדָתִי (קאושנסקי), אַרְיֵה: בן ברוך. נו׳ 1859, בנדרי (בסרביה). היה סוחר. בש׳ 1919 עלה לא״י. אביו של האמן ברוך אגדתי. נפ׳ כ״ח ניסן תרפ״ז.

אַגַּדָתִי (קאושנסקי), בַּתְיָה: בת אריה (דוד). נו׳ 1851 בילוגרד (רוסיה). אשת אריה *אגדתי. נפ׳ בערב יום־הכפורים, ט׳ תשרי תרצ״ז (1936).

אַגִּינְסְקִי, רָחֵל לֵאָה: בת מרדכי. נו׳ 1854, רבזביץ (רוסיה). בש׳ 1907 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ה אייר תרפ״ט.

אַגִּינְסְקִי, שִׁמְעוֹן דּוֹב: בן מאיר. נו׳ 1883, פ׳ מינסק (רוסיה). נפ׳ כ״ג אייר תרע״ד.

אַגְרַנוֹבִיץ, אֱלִיעֶזֶר: בן מנחם נחום הכהן. נו׳ 1864, רומני (רוסיה). בש׳ ה־80 לאחר הפוגרומים ברוסיה, הגר לארצות־הברית ולקנדה. חו״צ ותיק. בקר שלש פעמים בא״י, לראשונה ב־1896. ב־1909 עלה עם משפ׳ מעיר ויניפג (קנדה). מראשוני בוני תל־אביב. ביתו, הראשון כהמשך לגמנסיה „הרצליה״ נבנה בעבודה עברית ב־1910. בזמן המלחמה העולמית גר במצרים. נפ׳ ז׳ ניסן תרפ״ו והובא לק׳ בח׳ בו.

אַגְרַנוֹבִיץ, יִשְׂרָאֵל: בן ברוך. נו׳ תר״ל (1870), צ׳רניגוב (רוסיה). היה טכניק

שנים ועסק במקצועו. נפ׳ ב׳ חשון תר״ץ. מנוסח המצבה: „שלום לעפרך בעלי היקר״.

אַגְרַנוֹבִיץ (אַהרונוביץ), פְּרוּמָה: בת דוד. נפ׳ כ׳ חשון תרע״ה. מנוסח המצבה: „האשה הנכבדה והחשובה״.

אַדְלְמַן, חֲנוֹך: בן גד. נו׳ 1910, קיוב (רוסיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה תלמיד הגמנסיה „הרצליה״. נפ׳ י״ד כסליו תרפ״ח (1927). מנוסח המצבה:

„באביב ימיך נקטפת ושירת נעוריך
בראשיתה נפסקה. מטרת חיינו
היחידה היית. אין נחם לשברנו״.

אַדְלֶר, יִרְחַמִיאֵל: בן יחיאל ניסן הלוי. נו׳ תרנ״ב (1892) בודפסט (הונגריה). נפ׳ כ״ח סיון תרפ״ב. מנוסח המצבה: „טבע בים תל־אביב בהצילו חיי חברו — — — למנינח לב אשתו הצעירה״. (נוסח המצבה גם בגרמנית).

אַדְלֶר, מֵאִיר: בן שרגא. נו׳ תקצ״ט. גליציה (פולין). נפ׳ ט׳ תשרי תרס״ו. מנוסח המצבה: „הישיש רודף צדקה״.

אַדַמוֹב, אֶסְתֵּר רָחֵל: בת זליג. נפ׳ י׳ אדר ב׳ תרס״ח.

אַדַמוֹבִיץ, רְגִינָה: בת דוד צרפתי. נו׳ 1901. סופיה (בולגריה). מש׳ תרס״ט בא״י. היתה פועלת. נפ׳ י״ב טבת, תרפ״ט.

אַדְרִיָה, רוּחָמָה: בת מאיר. נפ׳ ב׳ סיון, תרס״ה.

אַהרוֹנוֹב, מֵאִיר: נו׳ 1895. היה פועל. נפ׳ ט׳ תמוז תרפ״א.

אַהרוֹנוֹב, פּוּלְיָה (פּוּרים): בת גדליהו. נו׳ תר״ן (1890), דרבנד (קוקז). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ו סיון תרצ״ב.

אַהרוֹנוֹב, שְׁנֵיאוּר זַלְמָן: בן חיים יחיאל. נו׳ י״ט תמוז תר״ם, קוחנובו (רוסיה). בילדותו קבל חינוך מסורתי והשתלם בלמודים חילוניים. רוב ימיו (עד 1915) עסק במסחר־יערות בסביבות אורשה. בש׳ 1915 עבר לחרקוב, היה ממיסדי „תרבות״ שם ומעסקניה הפעילים. המשיך בעסקנות ציונית חשאית בימי המשטר הבולשוויסטי. בש׳ 1923 עלה לא״י. עבד בע.ת.א. תחילה כפועל ואח״כ כפקיד במח׳ המסים. היה מפעילי „אחדות־עבודה״ בתל־אביב. נפ׳ י״א סבת תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„איש ישר, אוהב עמו וארצו,
חבר נאמן במשפחת העובדים,
עובד מסור וצנוע עד יומו האחרון״.

אַהרוֹנוֹבִיץ, חַיִּים (דָוִד): בן פנחס. נו׳ כ׳ שבט, תר״ו, גרודיק (רוסיה). עסק במסחר וחי רוב ימיו בעירתו. חו״צ ותיק. בש׳ 1921 עלה לא״י. נפ׳ ל׳ אב תרפ״ח.

אַהרוֹנוֹבִיץ, יוֹסֵף: בן שמחה. נו׳ ט׳ אב תרל״ז (1877), בכפר ע״י ברשד (אוקראינה, (רוסיה). אביו היה מורה הוראה ושו״ב. ממשפחת אדמו״רים. נתחנך חנוך אכסטרני־תורני. בש׳ 1906 עלה לא״י. עבד בחקלאות ברחובות, והיה ממניחי היסוד למפלגת „הפועל־הצעיר״ ומראשי מנהיגיה. יסד את השבועון „הפועל־הצעיר״ והיה עורכו הראשון במשך יותר מעשר שנים (1908—1922). היה ציר בקונגרסים הציוניים ה־8, 9, 11, 12. מראשוני שליחי הפועלים בא״י לקונגרס הציוני. בימי מלה״ע היה עם גולי א״י במצרים. בש׳ 1919 חזר לא״י והיה מהאישים

מצבות יוסף אהרונוביץ ומשה ״בילינסון

מצבת יואל אנגל

מצבת יעקב אביטל

והעסקנים הפעילים של תנועת העבודה בא״י. מש׳ 1922 מנהל בנק הפועלים. היה חבר הנהלת אס״ב, אוצר התישבות היהודים, הכשרת הישוב, הבנק המרכזי, בנק לחקלאות עברית. מותיקי חברי הועה״פ של הסה״ע ומרכז מפא״י. בש׳ 1935 התמסר לעסקנות באגודת הסופרים והיה חבר הועד המרכזי. מש׳ 1935 היה חבר עירית תל־אביב, ערך כתבי י. ויתקין וא. ד. גורדון וכתב את המבואות. במצרים ערך את החוברות „בנכר״. פרסם מאמרים רבים בשאלות ציוניות ובנין הארץ ב„הפועל־הצעיר״, „דבר״ ועוד. (בחתימת: תמידי, י. רציני ועוד). נפ׳ ס״ז ניסן תרצ״ז והובא לק׳ בי״ח בו.

אַהרונוביץ, צבי לֵיב: בן אהרן. נו׳ 1864. היה בעל מלאכה. נפ׳ י״א חשון תר״ס.

אַהרוֹנין, משֶה: בן מנחם. נפ׳ ה׳ סבת תרע״ז.

אַהרונסון, בֵּיילָה מִרים: בת שניאור־זלמן יצחק אַסנין. נו׳ תרי״ג, לאדי (רוסיה). אביה היה רב וראש ישיבה בלאדי. חסיד חבדי ידוע שם. היתה אשת הרב בקרוצ׳י ר׳ אברהם הכהן אהרונסון (אחיו של הרב שלמה הכהן •אהרונסון), ואמו של הסופר ז. י. אנכי. בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ והובאה לק׳ ב׳ אב. תרצ״א. מנוסח המצבה: „האשה הרבנית הצנועה והחסודה״.

אַהרונסון, דבוֹרה: בת מוניש. נו׳ 1866, פודדוברינקה (רוסיה). היתה אשת הרב שלמה •אהרונסון ובת לויה בעבודתו ועסקנותו. עסקה בצרכי־צבור וצדקה. בתל־אביב יסדה את „גמילות חסד לנשי־ת״א״ ועמדה בראש המוסד. היתה עסקנית פעילה באגודות הנשים. נפ׳ ט׳ אדר־א׳ תרצ״ח והובאה לק׳ בי׳ בו. מנוסח המצבה:

„אשת חבר חכמת לב,
רחמי אם ואהבת חסד,
יקר דורות וסגולות מורשה״.

אַהרונסון, מֵאיר: בן הרב יעקב הכהן. ממש׳ דורות רבנים וחסידי חב״ד. אחי הרב שלמה •אהרונסון. נו׳ 1869, קרוצ׳י (פ׳ מוהילוב, רוסיה). עסק בסחר־עצים בחרקוב. חו״צ ועסקן מובהק, והיה מקורב למ. ל. לילינבלום. היה ציר בועידת מינסק (1902). ב־1917 יו״ר ההסת׳ הציונית, ועד הקהלה ו„תרבות״ בחרקוב. נאסר ע״י שלטונות הבול־שוויקים בגלל עסקנות ציונית. בש׳ 1924 עלה לא״י. היה כמה שנים מו״ל השבועון הספרותי „כאזנים״, עסקן ציוני ותורני בת״א. פרסם מאמרים בענינים צבוריים. נפ׳ כ״ו תשרי תרצ״ו בת״א. מנוסח המצבה:

„איש חמודות,
יפה שרשים, לב יקרות,
על דאבדין חבל״.

אַהרונסון, פְּרידה: בת יעקב יהושע לב־טוב ואשת אברהם מרדכי. נו׳ 1873, אונגו־טוב (פולין). נפ׳ כ״ג ניסן, תרצ״ה.

אַהרונסון, צִיפָּה: בת שמואל יוסף גולדברג. נו׳ 1882, ורשה. נפ׳ ו׳ אייר תרצ״א. מנוסח המצבה: „אשת חיל הטובה והיקרה״.

אַהרונסון, שלמה: בן הרב יעקב הכהן. נו׳ תרכ״ג (1863) קרוצ׳י (פ׳ מוהילוב, רוסיה). למד בחדר, בבית אביו ובישיבת אחיו הרב ר׳ אברהם אהרונסון בלאדי. השתלם גם במדעים ושפות. בש׳ 1887 נתמנה לרב בעיר גלוחוב ואח״כ עבר לניזין (פ׳ צרניגוב) וכהן

שם עד שנת 1906. בשנות 1906—1921 היה רב בקיוב ונתפרסם כאחד מגדולי הרבנים והעסקנים הדתיים ברוסיה. לאחר הפרעות בש׳ 1905 היה חבר המשלחת היהודית שהתיצבה בפני מי־ניסטר הפנים הרוסי הגרף ויטה, ונתקבל גם ע״י הצאר ניקולי השני בזמן בקורו בקיוב. לקח חלק רב במשפט ביילים בקיוב ועזר לסניגוריה ולעדים המומחים (הרב י. מזא״ה ממוסקבה ועוד). בימי מלחמת העמים ארגן פעולות עזרה מרובה לפליטי־גליציה, שנתקבצו לקיוב והגן עליהם. היה מותיקי וראשוני חובבי ציון. המשיך את המסורה של הרבנים חו״צ החל מקלישר, מוהיליבר, ריינס ועוד. החליף מכתבים עם משה ליב לילינבלום בעניני חבת־ציון, והיה ציר באספות חו״צ ומורשה בגלילי גלוחוב וניזין. בש׳ 1921 אחרי כבוש הבול־שוויקים עבר לברלין והיה רבם של פליטי רוסיה שם. פעל בועד העזרה לניזוקי המלחמה והרעב. בקיץ תרפ״ג (1923) נתמנה לרב ראשי בתל־אביב. היה ראש חברת העזרה ליהודי־רוסיה ומיסדיה. קרא שעורים בביהכנ״ס הגדול בגפ״ת והיה נשיאה של ישיבת תל־אביב מיסודה של אגודת „תורה״ (נקראה אחרי מותו על שמו). היה ער ופעיל בענינים ישוביים ועצוב דמות הקהלה העברית המיוחדת בתל־אביב. השפיע מרוחו על התקדמות העיר העברית. היה חביב ונערץ ע״י כל הצבור. פרסם מאמרים בעניני ציונות, ישוב א״י ועניני תורה ודעת. נפ׳ כ׳ אדר־ב׳ תרצ״ה והובא לק׳ בכ״א בו. נוסח המצבה:

„מורנו הרב ר׳ שלמה
בהרב ר׳ יעקב הכהן
אהרונסון,
תורה חכמה, ענוה, יראה ואהבה
בו אחודים, מיצר בצרת העם
ומוסר נפשו עליו. אוהב את
הבריות ואהוב עליהם, שפט את
ישראל בקהילות גדולות בגולת
רוסיה, ישב י״א שנים על כסא
הרבנות למחוז יפו ותל־אביב
ותעל נפשו השמימה ביום
כ׳ אדר ב. ה׳תרצ״ה בשנת ע״ד לחייו.
תנצב״ה.״

אַהרוֹנסקינד, סטרנה אֶלקה: בת יצחק. נו׳ תר״ו, פ׳ מוהילוב (רוסיה). נפ׳ כ׳ ניסן תר״ץ.

אוֹביסוֹב, פרלה: בת מאיר. נו׳ 1864, מינסק (רוסיה). נפ׳ ו׳ תמוז תר״ץ.

אוֹגוּשבִיץ, אֵליָהוּ: בן יעקב. נו׳ תר״ט. סובלק (פולין). נפ׳ ט׳ טבת תרע״ט. מנוסח המצבה: „איש שהגה בתורה יומם ולילה״.

אוֹגוּשבִיץ, שמוּאֵל אֵיסֵר: בן אליהו אוגושביץ. נפ׳ י״ט כסליו תרע״ד.

אוֹזוֹבסקי, מָרדכַי זאֵב: בן אריה. נו׳ 1864. נפ׳ י״ז אלול תרפ״ה.

אוֹטשַן, דרֵיזל: בת שלמה. נו׳ 1849, לודז (פולין). נפ׳ י׳ אלול תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אשה כשרה צנועה
וחסידה אשת חיל״.

אוּכַּאשי, יוֹסֵף: בן זכריה (דוד). נו׳ תרכ״ו, רדה (תימן). נפ׳ כ״ד כסליו תרפ״ו.

אוּכַּאשי, שלמה: בן סעדיה. נו׳ 1888, תימן. היה פועל סבל. נהרג בתאונה בעבודה ד׳ תמוז תרפ״ג.

מצבות הרב הראשי לת"א ויפו, ר' שלמה הכהן אהרונסון:
אשתו הרבנית דבורה אהרונסון ואחיו מאיר אהרונסון

אולבינבוים, רחל: בת מרדכי מנחם. נו׳ 1870, סופיה (בולגריה). נפ׳ י״ז סבת תרפ״ג. מנוסח המצבה: „האשה הכבודה והצנועה״.

אולין, יעקב מרדכי: בן מאיר. נו׳ 1869, סקווירה (רוסיה). היה שו״ב ועסקן צבורי בוינוגרוד (רוסיה). בש׳ 1925 עלה לא״י והתישב תחילה בחיפה במקום שעסק כשו״ב. אח״כ עבר לעתלית וגם שם המשיך בעבודתו כשו״ב. נפ׳ כ״ח אייר תרצ״ב. מנוסח המצבה: „איש תם וישר — — —״.

אולינבוים, מרדכי: בן שלמה. נו׳ תרנ״א, ירושלים. נפ׳ כ״ב אדר תרצ״א.

אוליצקי, שמואל: בן אריה ליב. נו׳ תרל״ג (1873) בקרים (רוסיה). נפ׳ י״ג אדר תר״ץ.

אולנדורף, יקותיאל (קורט): בן משה. נו׳ ט׳ אייר תרמ״ט (1889), ברלין (גרמניה). היה סוחר בברלין. בש׳ 1936 עלה לא״י. נפ׳ והובא לק׳ א׳ חשון תרצ״ז (1936).

אולנדורף, מינה: בת מאיר הירש (צבי). נו׳ ב׳ ניסן תרכ״ג, הוהנזלצה (גרמניה). בש׳ 1936 עלתה לא״י. נפ׳ והובאה לק׳ י״ב תמוז תרצ״ח (11.7.38).

אולנובסקי, ברוך גד: בן שמואל. נו׳ 1872, שפולה (רוסיה). נפ׳ כ״ט טבת תר״ץ והובא לק׳ א׳ שבט.

אולניצקי, דבורה: בת צבי. נו׳ תרס״ג, אוריץ (בסרביה). נפ׳ י״ב אייר תרפ״ו.

אולרייך, לאה: בת מרדכי. נו׳ 1897, דוטשביצה. מש׳ 1924 בא״י. נפ׳ ט״ו אייר תרפ״ח.

אולרסקי (אורחבסקי), משה דב: בן זאב. נפ׳ י״א אייר תרע״ו.

אולשבסקי, שמואל: בן יהודה ליב הלוי. נפ׳ י״ג סבת תרע״ג.

אולשנסקי, מרדכי: בן יהודה. נו׳ 1899 ברוסיה. מש׳ 1921 בא״י. היה פקיד. נפ׳ ט״ו אייר תרפ״ח.

אונטרמן, אליהו: בן אברהם. נו׳ 1858, בריסק (פולין). מתיחס למשפחת ר׳ יום־טוב ליפמן הלר (בעל התוספת יו״ט). עסק רוב ימיו במסחר. היה אחד המורשים הציוניים בבריסק ועסקן צבורי. בימי מלה״ע נמצא בכבוש הגרמני ואח״כ בגרודנה (פולין). חנך את בניו ברוח התורה והמסורה. אחד מהם הוא הרב אונטרמן בליברפול (אנגליה). בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ והובא לק׳ י״א אדר־ב׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

אוהב חכמה ומוסר
יקר בדעת ותבונה
למד ולמד לרבים
נשא ונתן באמונה
ירא אלהים מנעוריו
בדרכיו ישר ותמים
הדריך בניו לתורה
חנכם על ברכי חכמים
ולציון נפשו ערגה
ובה עלתה נשמתו למרומים.

אוסטרובסקי, רחל: בת אברהם. נו׳ תרס״ד, בילוצרקוב (פ׳ קיוב, רוסיה). נפ׳ כ״ג אלול תרפ״ד.

אוסטרכן, אלתר מאיר: בן אייזיק. נו׳ 1851, שפולה (רוסיה). נפ׳ כ״ו אלול תרע״ו.

אוֹסקוֹטסקי, אַבְרָהָם צבי: בן זלמן. נו׳ 1885, בפלך וויטבסק (רוסיה). נפ׳ כ״ט סיון תרפ״ג.

אוֹפמַן, חַנָה פרומיט (פרומה): בת שמואל. נו׳ תר״ז (1847). נובורדומסק (פולין). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ ר״ח סיון תרפ״ז והובאה לק׳ בא׳ תמוז. מנוסח המצבה: „פפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון״.

אוֹפנהיים, טוֹבָה (גוטה): בת יצחק יעקב (אלתר). נו׳ 1889, איישישוק (ליטא). היתה ממשפחה מיוחסת ומפורסמת. נפ׳ ג׳ אדר־ב׳ תרפ״א. מנוסח המצבה:

„נפש יקרה ואין לה ולד,
במבחר שנותיה, האשה״.

אַוֶרבוך, בְרַיְנָה: בת מרדכי. נו׳ 1849, טירספול (רוסיה). בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ח ניסן תרפ״ח.

אַוֶרבוך, חַיָה לֵאָה: בת חיים ווינר. נו׳ 1857, זיטומיר (רוסיה). היתה חותנתו של ח. נ. ביאליק ז״ל. נפ׳ כ״ד אדר־א׳ תרצ״ב.

אוֹרַינוֹב, שָאוּל: בן צדוק. נו׳ 1874, קרמנצוג (רוסיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ כ״ב תמוז תרפ״ח. מנוסח המצבה: „איש ישר״.

אוֹרלוֹב, זאֵב פֵלֶק: בן מאיר דב. נו׳ 1900. נפ׳ א׳ אייר תרפ״א.

אוֹרנשטַיין, זַכַרְיָה: בן מאיר הכהן. נפ׳ ז׳ כסלו, תרס״ט.

אוֹרנשטַיין, יַעקב: בן אהרן. נו׳ תרי״ט (1859), סרנופול (גליציה). נפ׳ ד׳ אייר תרצ״א.

אוֹרקוֹב, אֱלִישָע: בן יעקב. נו׳ תר״מ (1880) בקוקז. נפ׳ כ״ג אדר תר״ץ, והובא לק׳ בכ״ד בו. מנוסח המצבה: „שלום לעפרך בעלי ואבינו היקר״.

אוֹשסקין, יַעקב מָרדכַי: בן משה הכהן. נו׳ תרנ״ח (1898), לונדון. בש׳ 1921 עלה לא״י. היה פקיד בדאר. נפ׳ ב׳ אלול תרפ״ב והובא לק׳ בג׳ בו. מנוסח המצבה: „הבחור החשוב״.

אַזבִיל, מִרְיָם: בת יחזקאל. נו׳ 1871, ירושלים. נפ׳ ד׳ ניסן תרפ״ט. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה, האשה החשובה והצנועה״.

אַזוּלָאי, אַבְרָהָם: בן כסעוד. נו׳ תרמ״א, מרוקו. נפ׳ ו׳ תמוז תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה,
הלא הוא האיש הנכבד,
הצנוע הכשר והישר באנשים״.

אַזוּלָאי, אֵלִיָהוּ: בן שלמה. נו׳ 1894, יפו. נפ׳ כ״א אדר תר״ץ.

אַזוּלָאי, יַעקב: בן מרדכי. נו׳ תרי״ב בא״י. נפ׳ כ״ט סבת תרפ״ב והובא לק׳ בא׳ שבט. מנוסח המצבה: „הזקן הכשר יר״א הנפסר בשם טוב מן העולם״.

אַזוּלָאי, יַעקב: בן עמרם. נו׳ תר״ן פולאל (מרוקו). נפ׳ כ״ח שבט תרפ״ו.

אַזוּלָאי, שוּלַמִית: בת מרדכי (שמחה). נו׳ 1917, סבריה. נפ׳ ה׳ שבט תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„עיני עיני יורדה מים
על בתי הנחמדה,
צעירה לימים,
באביב ימיה
נתק חבל חייה״.

אַזיָא, רָחֵל: בת צבי. נו׳ 1891, סקולה

(פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ה תמוז תרפ״ז.

אָזַרְחִי־קְרִישֶׁבְסְקִי, בַּתְיָה: בת משה ליב. נו׳ תרכ״א, רישיסילובקה (רוסיה). בש׳ תרנ״ז עלתה לא״י. היתה אשת המורה מ. אזרחי־קרישבסקי. נפ׳ כ״א סיון תרפ״ט. מנוסח המצבה: „בשנת הששים ושמונה לימי חייה, בשנת השלשים ושתים לעליתה עם משפחתה לארץ־ישראל״.

אַחַד־הָעָם: עי׳ גינצברג, אשר.

אַחְמַר, יוֹסֵף: בן סעדיה. נו׳ תר״ג צנעה (תימן). בש׳ תרע״ג עלה לא״י. נפ׳ י״ט ניסן תרצ״א. מנוסח המצבה: „האיש הירא דבר ה׳, מתהלך במישרים״.

אַחְמַר, יוֹסֵף: בן שלמה. נו׳ 1897 בתימן. נפ׳ ביום ו׳, ט״ו טבת תרצ״ב והובא לק׳ בט״ז בו.

אַחְרַק, חַיִּים: בן יוסף. נו׳ 1892, נוז׳רה (תימן). נפ׳ ה׳ טבת תרפ״ה. מנוסח המצבה: „הצור תמים פעלו — — — האיש הישר וחשוך בנים נלב״ע בקוצר ימים״.

אַחְרַק, יהודה: בן עובדיה (עוף). נו׳ 1877, מחמוד (תימן). בש׳ 1914 עלה לא״י. נפ׳ ט״ז תשרי תרפ״ז והובא לק׳ בי״ז בו.

אָטִינְגֶר, חַיִּים: בן חיים. נו׳ תרי״ז, אומאן (פ׳ קיוב, רוסיה). בן י״ז נשא אשה וישב כמה שנים במזריץ (פולין). עסק במסחר. 1879 עבר לאודיסה והיה לאחד מפעילי העס־קנים של חובבי־ציון ומוסדות הצבור והתרבות באודיסה. 1890 היה ציר אספת חו״צ באודיסה ולמעלה מ־20 שנה היה חבר הועד האודיסאי, וב־1919, זמן־מה לפני הפסקת קיומו של הועד עמד בראשו. ב־1903 בקר בא״י כשליח חו״צ יחד עם אוסישקין, גלוסקין ודרויאנוב, והשתתף באספת זכרון־יעקב לארגון הישוב בא״י. בשנת 1904 היה מראשוני מיסדי חברת „גאולה״ (עם ז. גלוסקין, י. ל. גולדברג ועוד) ובאופן רשמי נקראה תחילה החברה על שמו: „גאולה, ח. אטינגר ושות׳. במשך שנים עמד בראש החברה באודיסה. בימי המהפכות והמלחמה העולמית היה פעיל בהנהלת העזרה לפליטים, ולקח חלק בעסקנות מדינית ברוסיה בהיותו חבר מפלגת ה„קדטים״ ותומך בתנועת השחרור הרוסית. היה צמחוני ואספרנטיסטן. פעל הרבה בעסקנות מקומית באודיסה והיה גבאי בית המדרש הגדול, יו״ר הועד המפקח של בית־החולים היהודי וממיסדי הישיבה הגדולה. יסד גם ספריה ע״ש ביאליק, והיה ממיסדי חברת „דביר״. ב־1922 עלה לא״י. עבד בהנהלת „גאולה״ והקדיש הרבה מזמנו ומרצו להנהלת „מושב הזקנים״ בתל־אביב. היה מראשוני חברי המועצה ב„בית־וגן״ (בת־ים). נפ׳ מוצאי־יום כפור, אור לי״א תשרי תרפ״ט והובא לק׳ בי״א בו. ליום השלשים למותו יצאה תוספת מיוחדת מוקדשת לזכרו ב„הארץ״ (י׳ חשון תרפ״ט). ב„כתבים לתולדות חבת ציון״ מובאים מכתביו בעניני חבת ציון וגאולת הארץ. מנוסח המצבה:

„בר אורין ובר אבהן,
חביב לבריות,
עוסק בצרכי צבור באמונה,
מסור לעמו וארצו,
חבר לועד חובבי־ציון
ולועד הישיבה הגדולה באודיסה,
ואחד ממיסדי חברת גאולה
לגאולת הארץ״.

אַטְלַסּוֹבִיץ, שמואל: בן אברהם הלוי.

נו׳ 1874, לומז׳ה (פולין). עלה לא״י מורשה. עסק בנגרות. נפ׳ י״א ניסן תרצ״ד. מנוסח המצבה:

„איש ישר הלך עם אלהים ואנשים,
נדיב לב וגומל חסד לכל דורש ומבקש,
נהנה מיגיע כפיו וקבע עתים לתורה,
החזיק ותמך במתעסקים בה
מעשיו הטובים מרבים לספר עולי ורשה
אשר המנוח גר שמה ימים כבירים
גידל והשאיר אחריו בנים נאמנים
ישרי לב ויראי אלהים״.

אֶטְקִיס, אֲטִיל: בת הרץ. נו׳ 1882, ברשד (רוסיה). בש׳ 1920 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ז סיון תרפ״ט.

אֵיבְשִׁיץ, יהוּדָה לֵיב: בן נחמן. נו׳ 1889. נפ׳ י״ט אדר־א׳ תרע״ג.

אַיְדִי, לֵאָה: בת יוסף. נו׳ 1868, דמשק (סוריה). בש׳ 1906 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ז (י״ח?) סיון תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„במר נבכה ותרדנה עינינו דמעה
ועפעפנו יזלו
מים, על מצבת קבר אשת חיל
רבת המעלות צדק לבשה, כפה
פרשה לעני מלאה רצון דלים
ועתה שכנה עפר ונפשה הטהורה
עלתה השמימה הכבודה בנשים
הזקנה הכשרה״.

אִידֶלוֹבִיץ, אַהרן: בן יעקב. נפ׳ כ״ט אלול, תרע״ד.

אִידֶלוַיִן, אַהרן: בן יעקב ישראל. נפ׳ כ׳ תמוז תרס״ח.

אִידֶלוַיִן, יוֹסֵף מָרְדֳכַי: בן יהושע אברהם. נו׳ 1823, ברדיצ׳ב (רוסיה). נפ׳ א׳ שבט תרע״ו. מנוסח המצבה: „היש״ש הנכבד״.

אִידֶלמַן, חַיָּה: בת אברהם. נו׳ 1862, קובנה (ליטא). בש׳ 1897 עלתה לא״י. נפ׳ י׳ אלול תרפ״ה.

אִידֶלמַן, מָרְדֳכַי: בן מאיר. נו׳ 1867, ברזינה (רוסיה). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה ליטוגרף. נפ׳ ח׳ אב תרפ״ח.

אַיזִיקוֹבִיץ, דוֹב (בר): בן יוסף. נו׳ 1848, קלצק (פולין). היה רב. נפ׳ ו׳ חשון תרע״ז. מנוסח המצבה:

„איש ישר ותמים
אוהב צדקה, הרב״ — — —

אַיזִיקמַן, גְנֻשָׁה (נֶסְקָה): בת אביגדור טריביש מירושלים. ממשפחת ר׳ איצלה מפור־ניבז. נו׳ תר״מ (1880), קופישקי (ע״י פוניבז, ליטא). בש׳ תרמ״א, בילדותה, עלתה עם הוריה לא״י. אביה היה רופא ונודע בשם „הרופא מבית לחם״. נשאה בגיל הי״ז לבעלה יוסף איזיקמן, שהיה שו״ב ברמלה וישבה שם כ״5 שנים. היתה מחוננת במדות תרומיות והצטינה בהכנסת אורחים בישוב היהודי ברמלה בימים ההם. נפ׳ א׳ תמוז תרס״ד ביפו. מנוסח המצבה:

„על מות האשה הצנועה
ילילו בניה על אשר נקטפה
בדמי ימיה, בת כ״ג שנה״.

אַיזִיקמַן, שֵׁינָה בַּתְיָה: בת אהרן אליעזר זכס. נו׳ 1856, קָלֶם (ליטא). ממשפחת רבנים בליטא. חנכה את בניה ברוח עברית לאומית וציונית. בש׳ 1908 עלתה לא״י. נפ׳ ז׳ אלול תרס״ח. מנוסח המצבה: „פ. ג. ומצאה המרפא לחלייה המרגוע מעמל חייה״.

אַיזִיקס, שמוּאֵל: בן יצחק (סלם). נו׳ 1918, אבד עצמו לדעת ביריה ל׳ כסלו תרצ״ו.

אַיזֶן (בַּרזֶל), אַלתֶר שָׁלוֹם יוֹסֵף: בן הרב אליעזר. נו׳ 1846, רומניה. היה שו״ב. נפ. י״ג שבט תרצ״א.

אַיזֶנבלוּם, רַשָׁה: בת אליעזר. נו׳ 1844 ברוסיה. נפ׳ ט׳ שבט תרע״ג. מנוסח המצבה:

„האשה הנכבדה
מחזקת לומדי תורה
בעלת מעשים ומידות טובות — —
אשת הרב הגדול, הישיש אריה ליב הלוי.
נפ׳ בשם טוב — — —

אַיזֶנבֶּרג, אִיטָה: אשת שמואל. נו׳ 1833 (רומניה). נפ׳ ט״ו אייר, תרע״ז.

אַיזֶנבֶּרג, אֶסתֵר: בת ישראל יהודה. נו׳ תקצ״ז(?) פינסק (פולין). אלמנתו של הר״ר ישעיה מרדכי איזנברג, ממשפחת הרב מאפטא. היתה ידועה בעירה בשם „אסתר החסידה״. היתה חותנתו של המורה, הסופר והעסקן ישי אדלר בת״א. בש׳ 1908 עלתה לא״י. נפ׳ ה׳ סיון תרפ״ג. (לדעת בני־משפחתה ומכיריה היתה כבת ק״ה או ק״י שנים במותה). מנוסח המצבה: „הזקנה שעסקה בצדקה״.

אַיזֶנבֶּרג, חַיִּים: בן דוד. נו׳ תרל״ד (1874), קיוב (רוסיה). היה מהנדס ועסקן צבורי. נפ׳ כ״ג אייר תרצ״א. מנוסח המצבה: „עבד כ״ה שנים לטובת הציונות בקיוב״.

אַיזֶנבֶּרג, מֹשֶׁה שְׁמוּאֵל: בן ישעיה מרדכי איזנברג. נו׳ תקצ״ז (1837), פינסק (פולין). היה סוחר. ישב רוב ימיו באלכסנ־דרובסק (רוסיה) וסחר בכפרי הסביבה. בש׳ 1885 עלה לא״י. ישב ביפו, ירושלים ות״א. היה איש טוב ומיטיב וישב על התורה והעבודה. נפ׳ כ״ח תשרי תרע״ז.

אַיזֶנבֶּרג, נַפתָּלִי הֶרץ: בן ישראל. נו׳ תר״ט, שדליץ (פולין). בש׳ 1921 עלה לא״י מניו־יורק. היה סוחר ותעשין. נפ׳ ו׳ טבת תרפ״ט.

אַיזֶנבֶּרג, סַבָּה: בת דוד. נו׳ 1903, לבוב (גליציה). נפ׳ כ״א תשרי תרפ״ב והובאה לק׳ בכ״ג בו. מנוסח המצבה: „נפטרה אחרי מחלה קשה ויסורים רבים, אחרי שנה וחצי לעבודתה בארץ, שלום לעפרך אהובתנו״.

אַיזֶנבֶּרג, שָׂרָה לִיבָּה: בת שמואל חיים. נו׳ 1858, ביאלוסטוק (פולין). נפ׳ כ״א חשון תרצ״ב.

אַיזֶנמַן, חַיָּה רָחֵל: בת ברוך הכהן. נו׳ תרנ״ח. צפת. נפ׳ ד׳ תשרי תרפ״ח. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה״.

אַיזֶנמֶסֶר, נַחמָן: בן משה אליעזר הכהן. נו׳ תרמ״ו (1886), רדום (פולין). נפ׳ ו׳ ניסן תרצ״א.

אַיזֶנר, שָׂרָה רִבקָה: נו׳ 1847. נפ׳ ח׳ אדר תרע״ז. מנוסח המצבה: „אשה צנועה ונדיבה, טובת לב בצדקה וחסד״.

אַיזֶנשטָט, יַעקֹב מֹשֶׁה: בן מנחם נחום. נו׳ תרט״ו, גלוסק (רוסיה). נפ׳ כ״ב אייר תר״ץ. מנוסח המצבה: „איש זקן תם וישר חסיד וירא ה״״.

אַיזֶנשטֵין, חַוָּה: בת יהודה. נו׳ 1859, סטוצ׳ין (פולין). נפ׳ י״ז כסלו תרצ״ב. מנוסח המצבה: „אשה זקנה״.

אֵיזַראֵלִית, דָּוִד: בן נתן. נו׳ 1834, נובהרודוק (רוסיה). מראשוני חו״צ. בש׳ תרמ״א (1881) עלה לא״י. קנה אדמה בפתח־תקוה והשתקע לראשונה עם משפחתו ביהודיה. היה חבר הועד הראשון של פתח־תקוה. מומחה בשאלת המטעים, עסקן פעיל, משכיל וחובב־

ספרות. נפ׳ י״ד תשרי תרע״ז (1916). חתניו הם: שבתי לוי, סגן ראש עירית חיפה, והלל קרסיק, סוחר נודע בת״א. מנוסח המצבה: „איש ישר חו״צ אמיתי, אחד ממיסדי המושבה פ״ת והתאנה בה ל״ה שנים. המופלג ומשכיל״.

אִיזְרַאלְסְקִי, יִצְחָק מֵאִיר: בן מרדכי. נו׳ תרס״ו (1855), בלבירישוק (ליטא). היה מראשוני חובבי־ציון ועסקן צבורי בדרוזקניק. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ א׳ אלול תרצ״ז. מנוסח המצבה: „אבינו היקר איש ישר וירא שמים״.

אִיזְרַאלְסְקִי, שָׂרָה בֵּילָה: בת יהודה פרנקל. נו׳ תרי״א, רוטניצה (פולין). אשת יצחק מאיר יאיזראלסקי. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ עשרה בטבת תרצ״ג. מנוסח המצבה: „אשתי ואמנו היקרה הצנועה והחשובה״.

אִיזֶרְסְקִי, הַדַּסָּה: בת הרב בן־ציון קורונל. נו׳ תרמ״א, ירושלים. נפ׳ והובאה לק׳ כ׳ אייר תרצ״ו. מנוסח המצבה: „צדקתה ומעשיה הטובים יעמדו לה לנצח״.

אִיטִיגִין, שְׁלֹמֹה: בן אשר. נו׳ 1911, וילנה (פולין). נפ׳ ח׳ כסלו תרצ״א.

אֵילְבֶּרְט, אַהֲרֹן מֹשֶׁה: בן הרב ישראל צבי אילברט. נו׳ תרכ״א, רדיזיבילוב (רוסיה). נפ׳ כ״א סיון תרצ״א. מנוסח המצבה: „איש תם וישר. כל ימיו עסק בתורה וצדקה, אהוב לשמים ונוח לבריות, אוהב עמו וארצו״.

אֵינְגֶבֶר, יְחִיאֵל מִיכָאֵל: בן משה. נו׳ תרט״ז (1856), אומן (רוסיה). נפ׳ י״ד סיון תרצ״א. מנוסח המצבה: „איש תם וישר וירא ה״״.

אֵינְהוֹרְן, יַעֲקֹב יְשַׁעְיָהוּ: בן דובה לאה. נו׳ הורודנה (רוסיה). נפ׳ ז׳ תמוז תרע״א.

אֵינְשְׁטֵין, יִצְחָק: בן אליהו. נו׳ 1888, דרזין. היה שמש בביהמ״ד בנוה־צדק. נפ׳ י״ג תמוז תרע״ו.

אִיצִיקְזוֹן, נַדְיָה (ננציה): בת זוסיה. נו׳ תרס״ג (1903), קמיניץ־פודולסק (רוסיה). נפ׳ ט׳ שבט תרפ״ו.

אִיצְקוֹבִיץ, אַהֲרֹן: בן צבי אריה. נו׳ 1900. היה סנדלר. נרצח בבית העולים ביפו כ״ג ניסן תרפ״א, והובא לק׳ בקבר־אחים א׳.

אִיצְקוֹבִיץ, אֱלִיעֶזֶר לִיפְמַן: בן ירוחם. נו׳ כ״ה אדר תרי״ח (1858), דרצ׳ין (פולין). למד בנעוריו בחדר וישיבות, והצטיין בחכמת העבור (חבר לוח ל־125 שנה). 1882—1920 גר בבאקו (קוקו) והיה בעל בית חרושת גדול לזקוק נפט. עשה עושר רב ותפס מקום נכבד בועד בעלי־מכרות הנפט. היה נדבן ותומך במוסדות תרבות וחנוך ועסקן ציוני. היה יו״ר ועד הקהלה, ועד חובבי־ציון בבאקו, וחבר פעיל בועד להגנת הזכויות ליהודי רוסיה והועד הלאומי בבאקו. ב־1902 היה ציר אספת חו״צ במינסק. ביתו היה מרכז ציוני ותרבותי עברי, חנך את בניו ברוח הלאום ואהבת ארץ־ישראל. ב־1907 השקיע מהונו בבנין בית־החרושת „עתיד״ בחיפה ובפרדס בחדרה. ב־1910 בקר לראשונה בא״י וב־1920 עלה להשתקע. נפ׳ ה׳ ניסן תרצ״ד.

אִיצְקוֹבִיץ, יִצְחָק: בן אשר זליג. נו׳ תרכ״ח (1868), סלונים (פולין). עלה לא״י מורשה. נפ׳ י״ג ניסן תר״ץ. מנוסח המצבה: „מבני העליה שהם מועטים״.

אִיצְקוֹבִיץ, יִשְׂרָאֵל: נו׳ 1878, ביא־

מצבות אפרים אישמעלוף וילדיו בן ציון ותותי

ליסטוק (פולין). היה פועל בא״י. נפ׳ כ״ח טבת תרפ״ו.

אִיצְקוֹבִיץ, מַלְכָּה: בת אברהם. נו׳ 1910, סטניסלב (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. היתה פועלת. נפ׳ כ״ה חשון, תרפ״ט.

אִישׁחַדִּי (שַׁחַדָה), יוֹסֵף כֹּהֵן: נו׳ 1905. נהרג בתחנת הרכבת ביפו כ״ד תשרי־תרפ״א.

אִישׁחַדִּי, יִצְחָק כֹּהֵן: נפ׳ י״ז אייר תרע״ח.

אִישׁמַעֲלוּף, אֶפְרַיִם (אגה): בן יואל. נו׳ בש׳ תרמ״ב (1882), משהד (פרס). היה מאנוסי משהד. בש׳ 1925 עלה לא״י מברלין. עסקן צבורי ומראשי עולי משהד בת״א. נפ׳ כ״ח שבט תרצ״ו. מנוסח המצבה: „איש ישר וצדיק — — ״.

אִיתִּין, אַהֲרֹן: בן סעדיה (חייל קנטו־ניסס). נו׳ ראש השנה תרכ״ה (1864), בריאנסק (רוסיה). בצעירותו היה קרוב לתנועת המהפכה הרוסית, אח״כ עסקן סעיל ומורשה חו״צ. בעל בית־דפוס. עלה לא״י בשנת 1906. יסד את בית־הדפוס העברי הראשון ביפו, והשתתף עם דוד טריטש וא. ע. ויס ביסוד נגריה אמנותית. פיתח את בית דפוסו עד שהיה במשך שנים רבות הגדול בדפוסי תל־אביב (עכשיו דפוס שושני). מראשוני בוני תל־אביב, תומכי הגימ׳ „הרצליה״ וממיסדי בית־הכנסת הגדול. נפ׳ י׳ סיון תר״ץ בת״א והובא לק׳ בו ביום.

אַלְבִּין, בָּרְטָה (בִּילָה): בת צבי אהרונ־סון. נו׳ 1885, שקוד (ליטא). חיתה רוב ימיה בדוינסק (לטביה) ובגרמניה. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ד אב תרפ״ו. מנוסח המצבה: „לאמנו היקרה — — המתאבלים בניה ובנותיה״.

אַלְבַּרְסוֹן, חַיִּים: בן יוסף. נו׳ תרס״ג, אודיסה (רוסיה). נפ׳ כ״ו אדר תרפ״ג והובא לק׳ בכ״ז בו.

אַלְגַּבָּה, לוּנָה: בת חיים יוסף ניסים. נו׳ 1891, סלוניקי (יון). בש׳ תרפ״ו עלתה לא״י. נפ׳ י״ח חשון תרפ״ח.

אַלְגַּבָּה, מִרְיָם: בת אהרן. נו׳ תרי״א סלוניקי (יון). היתה גיורת. נפ׳ כ״ה טבת תרפ״ו. נוסח המצבה בשפניולית:

„מיריין אלגאבה
אייראדה די 75 אניוס
מואירטה אל 17(?) טבת
אין איל אניין די 5686״.

אַלְגַּבִּיש (סקְרִיבּוּרסקי), מִיכָלָה: בת צבי הירש לישנצקי, ואשת משה שמואל, חזן ומגיד במיר (פ׳ מינסק). נו׳ תר״ז בסביבת גרודנה (פולין). עלתה לא״י בשנת תרס״ח מוילנה. גרה בירושלים וביפו. נפ׳ י״ט תשרי תרע״ז. מנוסח המצבה: „מנוחת נפש ישרה תמימה ויקרה״.

אַלְגְּבִלִי, יוֹסֵף: בן סאלם. נו׳ תרכ״ה, יריב (תימן). נפ׳ ג׳ טבת תרפ״ו.

אַלְגִּים, אֶסְתֵּרִיאָה: בת שמואל בכר. נו׳ 1852, טפרדז׳יק (בולגריה). נפ׳ י״ז תמוז תרפ״ו. מנוסח המצבה: „האשה הכבודה והצנועה רבת המעלות״.

אַלְדַּזְם, אֶסְתֵּר: בת משה. נו׳ תר״ס, וידין (בולגריה). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ י״ד חשון תרפ״ז.

אַלְוִיצְקִי, חַיָּה יְהוּדִית: בת יוסף יהודה. נו׳ קוסוב (פולין). נפ׳ י״ט אלול תרע״ד.

מנוסח המצבה:

„נפש יקרה — — —

השיבה רוחה למרום" — — —

אַלחַדַד, סלימַן ((שלמה): בן יחיא. נפ׳ י׳ אלול תרע״א.

אַלחַדיף, חַיים: נפ׳ כ״ו אב תר״ע. מנוסח המצבה: „כצ׳ ק׳ הנפטר ביסורין" —

אַלחסוף, שָרה: בת אלימלך. נו׳ 1839, תספירוט (תורכסטן). נפ׳ כ״ד אדר תרפ״ז.

אַלטמַן, אַריֶה: בן פינחס. נו׳ 1850, ציצלניק (רוסיה). נפ׳ י״ז כסלו תרצ״א.

אַלטמַן, דבוֹרה: בת יהושע השיל. נו׳ 1854, אודיסה (רוסיה). נפ׳ ט׳ סיון תר״ץ ב„מושב זקנים" בתל־אביב.

אַלטמַן, מנַשה: בן משה. נו׳ א׳ אדר תרל״ו, הייסין (רוסיה). למד בביהמ״ד וביישיבה בברדיצ׳ב וההפרסם כעלוי ותלמיד־חכם. בש׳ 1899 עבר לבלטה (אוקראינה) ונשאר שם עד התחלת תר״פ, בהפסקה של 4 שנים (תרע״ד—תרע״ז), שישב בפרוסקורוב. עמד בראש העבודה הציונית בבלטה, היה עסקן צבורי מסור וב־1918 נבחר ליו״ר הקהלה וסגן יו״ר מועצת העיריה. עסק כל ימיו בהוראה וחנך דור שלם לציונות ועברית בבלטה והסביבה. 1920—1925 מורה באודיסה. בש׳ 1925 עלה לא״י. היה מורה בביה״ס התיכוני למסחר בת״א עד מותו. היה בלשן ופרסם מחקרים בעניני לשון והיסטוריה ב„מאזנים", „הארץ", „לשון־נגנו" ועוד. נפ׳ כ׳ טבת תרצ״ד. מאמרים לזכרו נתפרסמו בעתונות ביום כ׳ טבת תרצ״ה, כ׳ טבת תרצ״ט. מנוסח המצבה:

„איש אשר הקים אלפים לתורה ולתרבות

איש אשר הקדיש את מיטב חייו לתחית עמו.

איש אשר קם ראש לקהלתו בבלטה ובשנות

הפרעות הגן בחרף נפשו ובגאון לב

על כבוד ישראל.

יקר רוח, בעל מוסר נעלה ועל הכל

צנוע ועניו".

אַלטר, פֵיגה (זיסל): בת יוסף (צבי). נו׳ תרמ״ה (1885) בריסק (פולין). נפ׳ ד׳ תמוז תרפ״ו.

אַלטרמַן, יצחַק: בן אריה. נו׳ ו׳ סיון תרמ״א (1881), אוברוביצי (רוסיה הלבנה). ממשפחת חסידים, קבל חנוך מסורתי בנעוריו ואח״כ השתלם בהשכלה כללית. נטה במיוחד אחרי פדגוגיה. עבד כמורה בבית הספר המתוקן של אהרן ליבושיצקי בורשה. בש׳ 1910 יסד קורסים פרבליים לגננות עבריות והניח את היסוד לגן הילדים העברי בגולה (עם יחיאל הלפרין). היה מפעילי עסקני „חובבי־שפת־עבר" ומוסדות תרבות עבריים בורשה וביתו היה בית ועד לסופרים ואנשי־רוח. בימי־מלה״ע עמד בראש הקורסים לגננות מיסודו של „תרבות" במוסקבה, ואח״כ נהל את הקורסים הפרבליים בקיוב. קנה לו שם כאחד מטובי המחנכים העברים המודרניים והקים תלמידות ותלמידים למאות. היה ב״כ קהלת קיוב במשלחת מרכז ההסת׳ הציונית במוסקבה לארגון העזרה החמרית והפוליטית להמוני הפליטים על הדניסטר. והשתתף במשלחת שהשתדלה למען הפליטים ברומניה, בקונגרס הי״ב בקרלסבד ובועידה למען הפליטים בפרג. 1925—20 היה בקישינוב. 1922 יסד שם את הסמינר לגננות עם אימון והכשרה חקלאית לתלמידות (על שטח אדמה שניתן לו מטעם השלטונות).

אבן זכרון בכפר

אבן זכרון בכפר

בהשפעתו פתח הג׳וינט לירחי הקיץ מגרשי משחק לילדים. וביזמתו ומרצו נעשה הסמינר למוסד תרבותי חשוב. היה מעורכי „הגנה״ (עם י. הלפרין). בש׳ 1925 עלה לא״י. 1926—1934 היה מפקח כללי של גני־הילדים בארץ מטעם מחלקת החנוך של כנסת ישראל. פיתח הרבה את רשת הגנים והכניס שכלולים ושפורים רבים וניכרים. בש׳ 1934 נתמנה למנהל מחלקת החנוך של עירית תל־אביב. בכח מרצו, תבונתו ופעלתנותו המרובה העלה את מפעל החנוך העממי בתל־אביב למדרגה רמה. פעל להרחבת רשת החנוך, הכנסת שכלולים מרובים לכתות הנמוכות, הקמת בניני בתי־ספר מפוארים, קיטנות לילדים ומועדוני־קיץ, תזמורת מרכזית לילדי בתי־הספר, טפול מיוחד בילדים מפגרים, בתי־ספר מיוחדים לילדי עמלים, הזנה לילדים עניים בבתי־הספר, ונלחם לקיום מוסדות החנוך והרחבתם המתמדת. חלה בשנתים האחרונות במחלה קשה אך לא עזב את משמרתו ועבודתו עד יום מותו. נפ׳ י״ג שבט תרפ״ט והובא לק׳ בי״ד בו.

אֶלִי־אֵל, מֹשֶׁה (אליהו): היה גר־צדק. נפ׳ ג׳ תשרי תרס״ד.

אֶלִיאַש, תָּמָר: בת משה ליסמן הלוי. נו׳ תרל״ח ברוסיה. נפ׳ כ״א אדר תרפ״ב, ע״י אבוד לדעת.

אֵלִיָּהוּ, מֹשֶׁה: בן אברהם. נו׳ 1881, קורפו. נפ׳ י״ה אלול תר״ץ.

אַלְכְּמִיסְתֵּר, מֵאִיר: בן אברהם דב. נו׳ תרי״ד, לבוב (פולין). היה מראשוני הרוקחים בישוב החדש ביפו. נפ׳ כ״ה סיון, תרצ״ב. מנוסח המצבה: „אבינו היקר והנכבד״.

אַלְכְּמִיסְתֵּר, שֵׁינָה דוֹבָה: בת שלמה, אשת מאיר אלכמיסתר. נו׳ תרכ״ב, גרודנה (פולין). נפ׳ כ״ה תשרי תרפ״ג. מנוסח המצבה: „ציון לנפש יקרה, האשה הכבודה והצנועה״.

אַלְכָּנְתִּי, אֶסְתֵּר: בת יצחק. נו׳ תר״ל (1870), יפו. נפ׳ כ״ד טבת תר״ץ. מנוסח המצבה: „אשה צנועה, זקנה רודפת צדקה״.

אַלְכָּנְתִּי, שָׂרָה (סול): בת אסתר. נו׳ 1902, יפו. נפ׳ י׳ אדר א׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„דמעות עין שורפת לב
על הבחורה אשר
לא זכתה לעמוד
תחת חופתה״.

אַלְכְּסַנְדְרוֹב, שְׁנֵיאוּר זַלְמָן (זיאמה): בן יעקב. נו׳ 1915 קיוב (רוסיה). היה תלמיד ביה״ס־החקלאי מקוה־ישראל. נפ׳ ה׳ כסלו תרצ״ב.

אַלְמוֹשְׁנִינוֹ, גַּבְרִיאֵל: בן יעקב. נו׳ תרי״ג, סלוניקי (יון). נפ׳ י״ד חשון תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„בדת אל דבק
ובדרכו, דרך היושר,
צדקה וחסד רדף.
ינעמו לו רגבי עפרו!״.

אֶלְמַן, חַיָּה רוּזָה: בת צבי יהודה. נפ׳ ח׳ אב תרס״ט. מנוסח המצבה: „הבתולה — — נפטרה בשם טוב בימי עלומיה״.

אֶלְמַן, יִרְחְמִיאֵל מֵאִיר: בן יונה. נו׳ תר״ד, בוקרסט (רומניה). בשנת תרפ״ו עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ ו׳ שבט תרס״ט. מנוסח המצבה: „האיש היקר ירא האלהים״.

אַלְמַן, משה ליב: בן יהודה מיכל. נפ׳ ב׳ טבת תרס״ט.

אַלְמַן, צבי יהודה: בן אהרן משה. נפ׳ כ׳ שבט תרע״ג.

אַלְסְתֵּר, מִרְיָם: בת דוד. נו׳ 1896, בוכנא (פולין). נפ׳ כ״ב אלול תרצ״ח, וקבורה ע״י בעלה נפתלי •אלסתר.

אַלְסְתֵּר, נַפְתָּלִי: בן יחזקאל. נו׳ 1888, לסזוב (פולין). נפ׳ ד׳ אלול תרצ״ז (1937). מנוסח המצבה: „הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו״.

אַלְפַנְדְרִי, אַבְרָהָם: בן יעקב. נו׳ תרכ״ה (1865), סלוניקי (יון). נפ׳ ג׳ אייר תרפ״ה.

אַלְפַנְדְרִי, בְּכוֹר: בן ראובן. נו׳ תרי״ז (1857), קסטנדיל (בולגריה). נפ׳ ח׳ סיון תרצ״א. מנוסח המצבה: „איש תם וישר, נפטר בשם טוב״.

אַלְפַנְדְרִי, נִסִּים יְהוּדָה: נו׳ 1872, קסטנדיל (בולגריה). בש׳ 1897 עלה לא״י. נפ׳ ז׳ אב תרפ״ז. מנוסח המצבה: „ימתקו לך רגבי אדמתך ותנוח בשלום על משכבך״.

אַלְפַּסִי, עַלוּ אוֹלִיָה (אשואַלק): נו׳ 1854. נפ׳ כ״ד טבת תרע״ט.

אַלְפַּסִי, שִׁמְעוֹן: בן מאיר. נו׳ תרכ״ח בא״י. היה גר בשכם. נפ׳ כ׳ טבת תרפ״ב.

אַלְפֶּרְט, מִשָּׁה: בן שלמה. נו׳ 1866, סלונים (פולין). נפ׳ ה׳ אלול תרע״ו. מנוסח המצבה: „לזכר אבי היקר״.

אַלְפֶּרִין, רִישֶׁל: בת תנחום. נו׳ 1854, ביאליסטוק (פולין). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ כ״א חשון, תרפ״ט. מנוסח המצבה: „ציון לנפש יקרה״.

אַלְקוּרְץ, דָּוִד: בן חיים. נפ׳ כ״ג אייר תרס״ט. מנוסח המצבה: „האיש החכם השלם הזקן הנכבד — — נתבקש בישיבה של מעלה״.

אַלְקַיָּים, יַעֲקֹב: בן שלמה. נו׳ 1903, יפו. נפ׳ י״ב תשרי, תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„פלגי מים תרד כל עין
כי היה לאין בחור כארזים,
חכו ממתקים וכלו מחמדים,
קצר ימים עודנו באיבו,
נקטף כעלה נדף, אבן מקיר תזעק
ועין כל תוריד דמעה
על אשכול הכופר פרי נחמד
הנותן אמרי שפר״.

אַלְקַיָּים, סַעִיד: בן משה. נו׳ תר״כ, מרוקו. בש׳ 1875 עלה לא״י. למד ביפו וירו־שלים. במשך 35 שנה היה חנוני בלוד. לעת זקנתו חזר לנוה־שלום ביפו ונפ׳ ביום כ״ד ניסן תרפ״ג. מנוסח המצבה: „מקום קבורת האיש הירא את ה׳ אוהב את התורה ולומדיה״.

אַלְקַלָּעִי, וִיקְטוֹרִיָה: בת יעקב. נו׳ 1877 דובניצה (בולגריה). נפ׳ י׳ תשרי תר״ץ.

אַלְקָן, פִּנְחָס לֵיב: בן יעקב חיים. נו׳ תרכ״ב (1862), פרוז׳נה (פולין). נפ׳ כ״ה אב תרצ״א. מנוסח המצבה: „המשכיל והמופלג״.

אֶלְקָס (ברוידא), מַלְכָּה: בת מתתיהו ליברמן, ואחות הרב שמואל משה •ברוידא. נו׳ 1836, וילנה (פולין). עלתה לא״י בש׳ 1909. נפ׳ ח׳ כסליו, תרע״ז.

אַלתֵּר, יִשְׂרָאֵל: בן יהושע דוד. נו׳ 1903, בנדרי (בסרביה). בש׳ 1920 עלה לא״י. היה תלמיד הגמנסיה „הרצליה״ ופועל חקלאי. נפ׳ י״א שבט, תרפ״ה.

אַמזַלֵג, יִצחָק: בן רפאל. נו׳ תרכ״ב (1862), ירושלים. היה מורה בביה״ס כי״ח (אליאנס). נפ׳ י״ב אייר תר״ץ. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר
— — בעלי ואבינו היקר,
נוחה בשלום על משכבך,
ימתקו לך רגבי אדמתך״.

אַמסלֶם, אַברָהָם: בן חיים. נו׳ תרע״ב (1912), יפו. נפ׳ כ״ו כסלו תר״ץ.

אַמסלֶם, אֵליָהוּ יַעקֹב: בן חיים. נו׳ תר״ע, יפו. נפ׳ ג׳ תשרי, תרפ״ח. מנוסח המצבה: „הבחור היקר״.

אַמַר, מַזֶל: אשת נסים אמר. נו׳ תר״ג, פיליפולי. נפ׳ ח׳ חשון תרפ״ג. מנוסח המצבה: „האשה הכבודה והצנועה״.

אַנגֶל, חַיִים: בן יעקב אליהו. נו׳ תרל״ו, לודז׳ (פולין). היה ציוני ותיק ועסקן פעיל ונודע בעירו. השתתף בשני קונגרסים ציוניים (י״א וי״ג) כציר מטעם המזרחי. בש׳ 1925 עלה לא״י. היה פרדסן. נהרג בתאונת דרכים בכ׳ שבט תרצ״ב והובא לק׳ בכ״א בו.

אַנגֶל, יוֹאֵל: בן מנחם מנדל. נו׳ 1868, ברדיאנסק (אוקראינה). מחכובי המוסיקאים היהודים. למד תחילה באוניברסיטה בחרקוב והוסמך למשפטים, אח״כ התמסר למוסיקה והשתלם בקונסרבטוריון במוסקבה. היה תלמידם של המוסיקאים הרוסים טאנייב ואיפוליט־איואנוב. כתב מסות בתולדות המוסיקה והיה עורך המדור המוסיקאי בעתון „רוסקיה וידומוסטי״ במשך 15 שנה. השתתף באנציקלופדיה גרנט וערך את תרגום הלכסיקון למוסיקה של רימן, וכן תרגם וערך כמה ספרי מוסיקה. התמסר במיוחד לחקר השירה העברית העממית ואוסף מנגינותיה והשתתף במסעיו של ש. אנסקי בקהלות ישראל ברוסיה, פולין וגליציה. הרצה במוסיקה בחברה הממלכתית לאתנוגרפיה והיה ממיסדי החברה לנגינה עברית עממית בסטרבורג. בשנת 1922 יסד בברלין את ההוצאה המוסיקאית „יובל״. בש׳ 1924 עלה לא״י והיה מורה למוסיקה בביהמ״ד למורות ובביה״ס „שולמית״ בת״א. חבר את המוסיקה ל„הדבוק״ (בהצגת „הבימה״), ל„דייגים״ ונשפי פרץ (בהצגות ה„אהל״), לשירי ילדים ולשירי־עבודה בא״י. מחבוריו נתפרסמו: „שירי עם יהודיים״ (3 כרכים), „50 זמירות ילדים״; „בקרן זוית״ ועוד. כאמרים בעניני מוסיקה ב„הארץ״ ועוד. נפ׳ י׳ אדר תרפ״ז והובא לק׳ בי״א בו. לאחר מותו נקרא על שמו רחוב בתל־אביב. ביבליוגרפיה: אנציקלופדיה „אשכול״, „יידישס לכסיקון״; אכ״מ; ספר־האישים; מאמרים בעתונות לזכרו. נוסח המצבה: „יואל אנגל 1868—1927״.

אַנדָנקִי, חַיִים זאֵב: בן קלמן. נו׳ תר״א (1841), סוקולוב (פולין). היה בנאי. נהרג ד׳ כסליו תרע״ו. מנוסח המצבה: „הישיש —״.

אַנטוֹנוֹב, בֶן־צִיוֹן: בן משה אהרן. נו׳ 1864, סמילה (אוקראינה). היה רוקח. ציוני ותיק ומסור. עלה לא״י משיקגו. נפ׳ כ״ט תמוז תרצ״ג.

אַנטוֹנִיר, דָוִד אַרִיֶה: בן יצחק. נו׳ 1878, בוקרסט (רומניה). נפ׳ י״ג אלול תר״ץ.

מנוסח המצבה: „איש תם ויראה ה׳״.

אַנטוֹניר, יצחק: בן יוסף חיים. נו׳ 1843 ברומניה. היה שמש בי״ד צדק ביפו. נפ׳ כ״ט אלול תרע״ו. מנוסח המצבה:

„יסוד ציון חלקת קבר,
מנוחת שלום
להישיש הנכבד וכו׳
— — שנת יקומו מקברם לחיי עד לפ״ק.

אַנטוֹניר, רבקה לאה: בת דוד אריה אנטוניר. נו׳ 1845. נפ׳ י״ד אדר תרפ״א. מנוסח המצבה: „מנוחת אמנו היקרה״ וכו׳.

אַנטוֹרק, חיים רפאל: בן צבי. נו׳ 1908, זופיובקה (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ד׳ אייר תרפ״ח. מנוסח המצבה: „נקטף בדמי ימיו — בשנת כ׳ לחייו״.

אַנטין, דינה: בת יוסף. נו׳ 1848, אוריוב (בסרביה). נפ׳ כ״ז אדר־א׳ תרצ״ב.

אַנטין, משה חיים: בן שמואל יוסף. נו׳ תרל״ט, בלו־פוליה (רוסיה). בש׳ 1920 עלה לא״י. נפ׳ כ״ח סיון תרפ״ה. מנוסח המצבה: „איש ישר וצנוע — — שלום לעפרך!״.

אַנטינובסקי, מוניש (מני): בן שלמה. נו׳ 1892, וינוגרד (אוקראינה). בש׳ 1920 עלה לא״י. היה פועל ביפו. נהרג ע״י ערבים ביום י׳ אדר תרפ״ב, והובא לק׳ בקבר־אחים א׳.

אַנסי, יחיה: בן משה. נו׳ 1886, כפר השלוח ע״י ירושלים. היה פועל. נפ׳ ח׳ אלול תרפ״ה.

אַנסי, עואד זכריה: נו׳ תרמ״ז (1887), תימן. נפ׳ כ״ג אלול תרפ״ז. מנוסח המצבה: „ציון נפש יקרה — — ימתקו לך רגבי אדמתך ותנוח בשלום על משכבך אבינו יקירנו ומחמדנו״.

אַנסי, רפאל: בן זכריה. נו׳ 1891, תימן. בש׳ 1923 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ כ״ב אלול תרפ״ו.

אַנסי, שמעה: בת סעדיה. נו׳ 1876, תימן. נפ׳ י״ד סיון תרע״ו. מנוסח המצבה:

„אמנו החלוצה התימנית
אשר השקיעה את
מרצה לבנין הארץ — — —
נקטפה באביב ימיה
בשנת מ׳ לחייה״.

אַנציקובסקי, חיה מינדל: בת זאב יוסף. נו׳ תרי״ב, גרייבה (פולין). נפ׳ כ״ח תמוז תרפ״ב. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה״.

אַסבציק, יעקב: נפ׳ י״ט טבת תרע״ג. מנוסח המצבה: „החסיד יר״א״.

אַסושקין, חנה: בת אבא נחמן. נו׳ 1874, אודיסה (רוסיה). נפ׳ ט״ז אייר תרפ״ג. מנוסח המצבה: „פה מצאה מרגוע לנצח היקרה והטובה בנשים״.

אַסט, מאיר: בן שאול הלוי. נו׳ תרי״ח (1858), גליציה. נפ׳ י״ח ניסן תרצ״א. מנוסח המצבה: „ציון לנפש יקרה״.

אַסטריה, מרים: בת אלישע צבי. נו׳ צפת. נפ׳ ט״ו אייר תרע״ו. מנוסח המצבה: „האשה היקרה״.

אַסיאו, דוד: נו׳ 1876, קושסא (תורכיה). נפ׳ כ״ז אדר תר״ק.

אַסלוֹבִיץ, חַנָה: בת משה יהודה. נו׳ 1908, ירוסלב (פולין). נפ׳ ט׳ כסלו תרצ״ב. מנוסח המצבה: „הבתולה — — — נקטפה באבה״ וכו׳.

אַספּרי, יִצחָק: בן אברהם. נו׳ 1878, צנעה (תימן). בש׳ 1920 עלה לא״י. נפ׳ אור לכ׳ תמוז תרפ״ח.

אַעַכָל, אֶסתֵר: בת אברהם. נו׳ 1899. נפ׳ י״ז חשון תרע״ס.

אַעַכָל, לֵאָה: בת סעדיה דודי. נו׳ 1899, כותלן (תימן). בש׳ 1914 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט תמוז תרפ״ס. מנוסח המצבה: „אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה — — — האשה הנכבדה והצנועה — — — נפטרה באבי ימיה״.

אַעַכָל, שָׂרָה: בת יוסף אבהר. נו׳ תרס״ז, כותלן (תימן). נפ׳ כ״ה אלול תרצ״א והובאה לק׳ בכ״ו בו. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה, האשה הכבודה, עטרת בעלה ששקעה שמשה בדמיי־עלומיה, לשברון בעלה, בניה והוריה״.

אַעַכָל, תוּרַנגָ׳ה: בת סולימן. נו׳ 1850, צנעה (תימן). נפ׳ ז׳ אדר־ב׳ תרצ״ב והובאה לקבורה בח׳ בו.

אַפּוֹלינסקי, נַחמָה: בת שמריהו. נו׳ 1898, רוסיה. נפ׳ כ״ד סיון תרע״ו.

אַפּטיקר, (הלמן), מַזָל: נו׳ 1871, יפו. נפ׳ ט״ו תמוז תרע״ס. מנוסח המצבה:

„זכרון עולם
מצבת קבורת
האשה הצדקת
המדוכה ביסורין
הנפטרת בשטמ״ה במבחר
ימיה — — —״.

אַפָל, יהוּדָה־לֵיב: בן יצחק. נו׳ כ״ו אדר־ב׳ תרי״ז, ווקשני (ליטא). מצד האם ממשפחת השל״ה. למד בחדר וישיבה. בש׳ 1877 התישב בוילנה. עסק בהוראה פרטית ועבד כמה שנים כפועל בבית חרושת למתכת. נספח לתנועת חבת־ציון מנעוריו ופעל במחיצתם של לוונדה, רש״י פין, י. ל. °גולדברג ועוד. 1882 היה ממיסדי אגודת „אוהבי־ציון״ וב־1888 עזר למ. ל. ליליגבלום בהנהלת עניני חובבי־ציון ברוסיה. בש׳ 1891 יסד את אגודת המתנחלים בוילנה, שגאלה הרבה אדמות בחדרה. היה מזכיר בני־משה בוילנה ופעיל בהפצת מניות אוצר התישבות היהודים. 1902 יסד בית־דפוס יחד עם גרבר, ובמשך עשר שנים הדפיס והפיץ את ספרות התעמולה הציונית. נענש כמה פעמים בקנסות ועמד בפני איומים בסגירת בית־דפוסו. בימי מלה״ע עשה בעניני־דפוס בחרקוב, אודיסה ועוד. בש׳ 1921 עלה לא״י והיה יד ימינו ומזכירו של ידידו הותיק י. ל. גולדברג, מנהל החוה שלו בהר־טוב ומפקח על פרדסו ברמת־גן. פרסם מאמרי זכרונות בעתונים („העולם״ ועוד) ואגרות ותעודות מארכיונו העשיר. ספר זכרונות, „בתוך ראשית התחיה״ (הופיע אחר מותו). נפ׳ כ׳ כסליו תרצ״ה.

אַפָלבוֹים, צבי: נו׳ 1895, סוסנוביץ (פולין). היה פועל. נפ׳ כ״ו טבת תרפ״ה.

אַפנָר, יוֹסֵף: בן פסח. נו׳ 1904, סטניסלב (פולין). בש׳ 1927 עלה לא״י. היה נהג בחברת „אחוד־רגב״. נרצח בשבתו ליד ההגה בדרך ת״א רמת־גן, אור לי״ב אלול תרצ״ו, והובא לק׳ בקבר־אחים ג׳.

אַפָר, שַבָת: בן משה. נו׳ 1874, סופיה (בולגריה). נפ׳ כ״ז טבת תרפ״ז.

אֶפְרַי, זְכַרְיָה (יחיא): בן יעקב. נו׳ 1880, נפ׳ כ״ט כסליו תרע״ט.

אֶפְרַימוֹב, גוֹלדבֶּרט: בת אפרים. נו׳ 1855, דרבנד (קוקז). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ו׳ סיון, תרפ״ז. מנוסח המצבה: „האשה הכבודה והצנועה״.

אֶפְרָתִי, חַוָּה: בת שמעון. נו׳ 1898. נפ׳ ז׳ טבת תרפ״ו.

אֶפְשְׁטֵין, אַבְרָהָם צבי: בן ירוחם. נפ׳ כ׳ חשון תרע״ב.

אֶפְשְׁטֵין, אֵיזִיק: בן דוד. נו׳ תרנ״ח, לודז׳ (פולין). בש׳ 1926 עלה לא״י. היה פועל. נהרג בתאונה בכביש רמלה, כ״ג אלול תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אהה בקול מר
יבכו על איש הלז,
יתנו כי חלל,
זה האיש הישר,
ישן עפר מפז.
קרבן במולדת נפל״.

אֶפְשְׁטֵין, בְּרָכָה: בת שמואל גרשון. נו׳ 1895, קוידנוב (רוסיה). היתה פועלת. נפ׳ ס׳ אדר־ב׳ תרצ״ב.

אֶפְשְׁטֵין, זִיסְלָה: בת זאב. נו׳ 1894, רוסיה. אבדה עצמה לדעת. כ״א חשון תר״פ. מנוסח המצבה: „פ. נ. צעירה בת כ״ה שנה״

אֶפְשְׁטֵין, זַלְמָן (שלמה האלקושי): בן נחום. נו׳ ערב ראש־השנה תרכ״א (1860), ליובן (רוסיה). אביו היה סוחר ומלמד. נתחנך בחדר, בישיבת ולוזין והשכלה אקסטרנית. בש׳ 1879 התחיל לפרסם מאמרים פובליציסטיים־היסטוריים בעניני חבת־ציון, החנוך העברי ועוד, שהצטינו בסגנונם הלירי והעסיסי. בשנים 1876—1904 היה באודיסה, עסק תחילה במסחר ובפקידות ואח״כ בעסקנות פעילה של ראשוני־חובבי־ציון. בשנים תר״ן—תר״ס היה מזכיר הועד האודיסאי ופעיל יחד עם מ. ל. ליליינבלום. היה ממיסדי וראשוני „בני־משה״. מש׳ 1904 עד לאחר מלה״ע היה בפטרבורג והתמסר לעניני החנוך העברי ופעולות חובבי־שפת עבר. היה ציר הקונגרס הציוני הי״א. בש׳ 1918 חבר ועד הקהלה היהודית בפטרבורג. בימי מלחמת האזרחים ברוסיה, שכל את בנו יחידו וכתב מונוגרפיה — קינה נרגשת „אזכרת־יצחק״ („רשומות״ כרך ה׳). בש׳ 1925 עלה לא״י. פרסם ב„הארץ״ מאמרים על חיי היהודים ברוסיה הסובייטית ואח״כ בעניני־הישוב והציונות. כתביו נקבצו בש׳ 1905 (כתבי ז. א.). בש׳ 1934 פרסם בת״א מונוגרפיה על ליליינבלום. כתב גם ביידיש וברוסית. נפ׳ ז׳ כסלו תרצ״ז ברמת גן והובא לק׳ בח׳ בו. לאחר מותו יצא קובץ כתביו ע״י ידידיו (תל־אביב, תרצ״ח). מנוסח המצבה: „זלמן אפשטיין הוא שלמה אלקושי, תרכ״א—תרצ״ז״. ביבל׳: אנ־ציקלופדיה יהודית־רוסית. אשכול, לכסיקון ציוני לציטרון ועוד.

אֶפְשְׁטֵין־הַלֵּוִי, חַוָּה: בת איסר יצחק גליקין. נו׳ תרמ״ט (1888), מוהילוב ע״נ דניפר (רוסיה). גמרה בי״ס למילדות ברוסיה ועבדה במקצועה בבתי החולים של הממשלה („זמסטבה״). היתה עסקנית בקהלה היהודית בסומי (פ׳ חרקוב). היתה אשתו של העו״ד ד״ר אפשטיין־הלוי. בש׳ 1921 עלתה לא״י מחרקוב. נפ׳ כ״ח אייר תרצ״ג (24.5.1933).

אֶפְשְׁטֵין, חִינָה: בת זוסמן (אשת שמשון הורן). נפ׳ י״ב ניסן, תרס״ט. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה״.

מצבת דוד דוב ארבר

מצבת יהודה אבוהב

מצבת דוד איזראעליט

מצבת איזבל (ביילה) ארלנגר

אֶפְשְׁטֵין, יוֹסֵף: בן אריה. נו׳ 1869, סלונים (פולין). נפ׳ י׳ סיון תרע״ו. מנוסח המצבה: „האיש היקר נהנה מיגיע כפו״.

אֶפְשְׁטֵין, יִשְׂרָאֵל: בן צבי זאב. נו׳ תרל״ב (1872), ביאליסטוק (פולין). היה סוחר. בש׳ 1921 עלה לא״י. היה עסקן, גבאי בביהכ״נ הגדול ושופט בבית המשפט העירוני. נפ׳ ז׳ אייר תרצ״ב.

אֶפְשְׁטֵין, מִינָה: בת משה דב. היתה אשת יצחק אפשטין מסלוצק. נפ׳ ה׳ תמוז תרע״ג.

אֶפְשְׁטֵין, מִרְיָם: בת דוד (צבי). נו׳ תר״י (1850), ניו־יורק. נפ׳ ב׳ שבט תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
החשובה
ונדיבת הלב, שהקדישה
את רכושה להמוסד
מושב זקנים וזקנות ביפו״.

אֶפְשְׁטֵין, רִבְקָה: בת נחום יצחק (מעיר הורדנה). נפ׳ כ״ד כסלו תרע״א.

אֶפְשְׁטֵין, רִבְקָה: בת נחום הלוי. נו׳ 1869, הורודוק (פולין). בש׳ תרפ״ו עלתה לא״י. נפ׳ כ׳ חשון תר״ץ. מנוסח המצבה: „האשה החשובה״.

אֶפְשְׁטֵין, שְׁמוּאֵל: בן הרב יצחק אייזיק. נו׳ קוידנוב (רוסיה). נפ׳ ח׳ חשון תרס״ח. מנוסח המצבה: „הנכבד״.

אֶפְשְׁטֵין, שִׁפְרָה: בת מאיר הלוי סנגבוים. נו׳ 1873, ביאליסטוק (פולין) (היתה אשת ישראל •אפשטין). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ ח׳ תמוז תרפ״ה.

אֶפְשְׁטֵין, שָׂרָה: בת יעקב הכהן. נו׳ 1869, רדושקביץ (פולין). בש׳ 1927 עלתה לא״י. נפ׳ י״ט סיון. תרפ״ט.

אַקְטָה (שָׂרְמָה), בדרה (בדור): בת יחיא. נו׳ 1868, צנעה (תימן). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ו אייר. תרפ״ח.

אַקְסֶלְרוֹד, רָחֵל לֵאָה: בת שבתי. נו׳ 1865, ולוזין. נפ׳ כ׳ ניסן תרפ״ה. מנוסח המצבה: „האשה הכבודה והחשובה״.

אַקְסְמִיט, חַנָּה: בת משה. נו׳ 1878, שידלוביץ (פולין). נפ׳ ה׳ אדר תרצ״א.

אַקְרְמַן, מֵאִיר: נו׳ 1901, בנדרי (בסרביה). היה ח׳ קבוצת „התהיה״, ו„במסילה חדשה״. נהרג בבית העולים ביפו, כ״ג ניסן תרפ״א. ונק׳ בקבר האחים א׳.

אֶקְשְׁטֵין, חַיָּה (איטה): בת יעקב אליהו טובים. נו׳ 1878, רומניה. בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ ג׳ חשון תרפ״ז (1926). מנוסח המצבה: „שבה לארץ אבותינו מאת יסי־רומניה״. (המצבה כתובה גם רומנית).

אֶקְשְׁטֵין, רָחֵל: בת גבריאל. נו׳ 1896, ורשה (פולין). נפ׳ כ״ו אב. תרפ״ה.

אַרְבֶּר, אֱלִיעֶזֶר: בן יוסף. נו׳ 1853, פודוליה (רוסיה). בש׳ 1923 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ י׳ אב תרפ״ח.

אַרְבֶּר, דָּוִד דּוֹב: בן מנחם מנדיל הלוי. נו׳ ט׳ כסליו תרכ״ב, פְּרָקוּפ (רוסיה). היה בעל טחנות קמח ברוסיה, סוכן וסוחר קמח. בש׳ 1906 עלה לא״י. היה סוחר ובעל תעשית בטון. עסקן ומראשוני בוני ת״א. היה ממיסדי בית־הכנסת הגדול והשתתף ביסוד הלוואה וחסכון עם י. פולני). בניו הם סוחרים ועסקנים

בתל־אביב. נפ׳ כ״ו ניסן תרפ״ד. מנוסח המצבה: „ציון לאבינו היקר — — — איש תמים וישר — — — נשא ונתן באמונה ולאחיו המציא עבודה ובצדקתו תמך עובדים, אהב תורה וקבע לה עתים — — — ד׳ נתן ד׳ לקח״. (על המצבה חקוק נוסח מלא של תפלת „אל מלא רחמים״).

אַרְבֶּר, רִבְקָה: בת פרץ. נו׳ 1853, פ׳ פודוליה (רוסיה). היתה אשת אליעזר *ארבר. נפ׳ ט״ו אלול תר״ץ.

אַרְבֶּר, רָחֵל: בת צבי. נו׳ 1897, לינץ (אוסטריה־גרמניה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ד אב תרפ״ו (4 באוגוסט 1926).

אַרְוִיסְטִי, מֹשֶׁה: בן חיים. נו׳ 1874, מונסטיר (יוגוסלביה). נפ׳ י׳ שבט תרפ״ה.

אַרְוַל, גִּינִיָּה: בת שלום. נו׳ 1843, רדה (תימן). מש׳ תרפ״ו בא״י. נפ׳ כ׳ חשון תרפ״ח.

אַרְוַל, סַעֲדִיָּה: בן סעדיה. נו׳ 1873, צנעה (תימן). נפ׳ י׳ אדר תרפ״ח.

אַרוֹסִי, יוֹסֵף: בן נתן. נו׳ 1896, קהיר. היה ממיסדי אגודת „פרחי־ציון״ בקהיר. נפ׳ י״ג סיון תרפ״ב. מנוסח המצבה: „פה ינוח, הצעיר הנלבב, הציוני הנלהב״.

אַרְוַץ, יוֹסֵף: בן משה. נו׳ תר״ח (1848), רבט (מרוקו). בש׳ 1865 עלה לא״י. היה רב ודין לעדת המערבים בירושלים (20 שנה), רב ראשי לעדת הספרדים ביפו (10 שנים), וכ־15 שנה אב״ד לעדת הספרדים בתל־אביב. חבר ספר „הוד־יוסף״, והיה אחד הרבנים הספרדים הנודעים. (על שמו שכונת „מחנה־יוסף״ בתל־אביב). נפ׳ כ״א כסליו תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„עד הגל הזה
ועדה המצבה
כי תחתיה נטמן
האי גברא רבא ויקירא
רב גדול בישראל
גדול שמו, דן ידין עמו,
הדין המפורסם
— — — והיתה כבוד מנוחתו״.

אַרְוַץ, שְׁלֹמֹה: בן יוסף. נו׳ 1897, יפו. נפ׳ י״ד אלול תרפ״ד.

אַרִיאֵל, גּוֹלְדָה: בת אברהם ישעיה. נו׳ 1862, קישינוב (רומניה). בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ח כסליו תרפ״ח.

אַרְיֶה (אַלוֹחש), עוֹבֵד: בן שלום. נו׳ 1879, עדן. בש׳ 1915 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ג׳ טבת תרפ״ט. מנוסח המצבה: „פ״נ תלמיד חכם ירא שמים, שו״ב״.

אַרְיוֹב (קרוֹכְמַלְניק), חַנָּה שָׂרָה: בת נחמן יצחק *אריוב. נו׳ 1897, קדזין (רוסיה). בש׳ 1912 עלתה לא״י. נפ׳ י׳ תמוז תרפ״ב והובאה לק׳ בי״ג בו.

אַרְיוֹב, נַחְמָן יִצְחָק: בן אברהם דוד הכהן. נו׳ 1873, פ׳ מוהילוב (רוסיה). נפ׳ ב׳ חשון תרפ״ג.

אַרְיוֹב, רָחֵל: בת נחמן יצחק *אריוב. נו׳ 1906, יפו. נפ׳ ט׳ אב תרפ״ב.

אַרְלוֹזוֹרוֹב, חַיִּים: בן שאול. נו׳ פב־רואר 1899, רומני (רוסיה). ממשפחת סוחרים. תלמידי חכמים ורבנים. התחנך בבי״ס ובאוניבר־סיטאות בגרמניה (ליק, קניגסברג, ברלין). משחר נעוריו נספח לציונות וב־1916 יסד אגודת „תקות ציון״ בין תלמידי הגימנסיה בברלין. היה ממיסדי „הפועל הצעיר״ ו„ההתאחדות״ בגר־

מצבת חיים ארלוזורוב

מניה. ממנהיגיה הראשיים ועורך עתוני המפ־לגות („העבודה" ועוד). בש׳ 1920 היה ציר ועידת לונדון; 1921, בהיותו בן כ״ב, נבחר כחבר לועה״פ הציוני ומש׳ 1923 היה חבר המועצה הכספית והכלכלית של ההסתדרות הציונית. 1921 ביקר בא״י, עבד כפועל חקלאי ולקח חלק פעיל בהגנה במאורעות ניסן תרפ״א ביפו; 1924 עלה להשתקע בא״י. היה מראשי ומנהיגי מפלגת „הפועל הצעיר" וחבר הנהלת המשרד העולמי של „התאחדות". נואם מובהק ופובליציסטן מדיני וכלכלי. פרסם הרבה מאמ־רים בגרמנית, בעברית ובאנגלית, בעניני הציונות ובנין הארץ. כתב גם שירים ליריים בגרמנית ובעברית. למרות גילו הצעיר עלה בשלבי העסקנות הציונית והישובית. היה ציר הקונגרסים הציוניים מה־12 עד ה־17. 1926 היה חבר הועד הלאומי ושליחו לחבר הלאומים בג׳ניבה. היה שליח ההסת׳ הציונית, יחד עם ויצמן, לתעמולה־ציונית בארה״ב בשנים 1927—1929. הגה תכנית מלוה לאומית ופרסם מאמרו על „כספי ההתישבות של הסוכנות היהודית". היה חבר הועד המנהל של הסוכנות וב״כ הועד הלאומי במו״מ בין הנהלת הסוכנות וממשלת אנגליה אחרי מאורעות אב תרפ״ט; 1931 נבחר בקונגרס הציוני בבזל לחבר ההנהלה הציונית ומנהל המחלקה המדינית בא״י. העלה בתנופה רבה את העבודה המדינית של ההסת׳ הציונית וקשר קשרי התקרבות עם ראשי השלטון הבריטי בא״י. אחרי מהפכת היטלר ורדיפות היהודים בגרמניה יזם פעולת הצלה נמרצת להיהדות הגרמנית. היה ציר בקונגרס סוציא־ליסטי ובקונגרס האימפריה הבריטית. נרצח על שפת הים בת״א בליל שבת אור לכ״ג סיון תרצ״ג והובא לק׳ בכ״ד בו. מותו עורר אבל ודכאון רב בישוב העברי בארץ וביהדות בעולם. המשפט שהתנהל מסביב לרצח השפיע על יחסי הדעות והמפלגות בישוב במשך שנים רבות. לזכרו הוקמו מפעלים ישוביים רבים (קרית חיים ע״י חיפה, גבעת חיים, כפר חיים, בעמק חפר), רחובות ומוסדות בערים ומושבות נקראו על שמו. כן נוסדה קרן מיוחדת לגאולת אדמות בעמק הירדן (אדמת צמח), שהכניסה סכומים גדולים מתרומות הישוב. כתביו נקבצו בשבעה כרכים („כתבי חיים ארלוזורוב") ונפוצו באלפי טפסים. יצא גם תרגומו „האימ־פריה הבריטית" לפרופ׳ ב. ויליאמס (הוצאת „חברה") וחוברות בגרמנית ובעברית. על מצבתו, מאבן ירושלמית, חקוק שמו: „חיים ארלוזורוב, נולד י״ג אדר תרנ״ט — נרצח כ״ג סיון תרצ״ג". ביבליוגרפיה: „חיים אר־לוזורוב" קובץ מאמרים (הוצ׳ המרכז לנוער, 1933), „דבר", „הפועל־הצעיר" ועוד משנת מותו.

אַרְלִיך, אַבְרָהָם: בן נח. נו׳ 1910, ורשה (פולין). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ כ״ח חשון תרפ״ז.

אַרְלִיך, שְׁמוּאֵל: בן מיכאל. נו׳ 1891, פולין. נפ׳ י״א שבט תרפ״ד.

אַרְלִיכְמַן, חַנָּה אַלְקָה: בת יוסף. נו׳ 1909, לובלין (פולין). נפ׳ כ״ה תשרי תרפ״ו.

אַרְלַנְגֶר, אִיזַבֶּלָה (בֵּילָה): בת הרב חנוך הרריס. נו׳ כ״ד שבט תרס״ה (1905), קייפטון (דרום אפריקה). ממשפחה ציונית. עלתה לא״י בש׳ 1932 מלוצרן בהשפעת דודה ה׳ יעקב גזונדהייט בת״א. נפ׳ כ׳ סבת תרצ״ד (1934).

אַרְנְבּוֹרְג (אַהֲרוֹנִי), יִשְׂרָאֵל: בן חיים

הניך. נו׳ 1884, בוברויסק (רוסיה). נפ׳ א׳ חשון תר״ץ.

אַרַנְן, מֹשֶׁה: בן מנדיל. נו׳ תרנ״ב. נפ׳ ה׳ סבת, תרע״ז. מנוסח המצבה: „הבחור המשכיל וטוב לב״

אַרְנְסְט, מִיכַל: בת שלמה כהנא. נו׳ 1864, זבנו (פולין). בש׳ 1912 עלתה לא״י. אמו של הסופר והספרן ש. ארנסט בתל־אביב. נפ׳ י׳ אדר תרפ״ט.

אַרְנְשְׁטֵין, מֵאִיר: בן יצחק. נו׳ תרכ״ה, ורשה (פולין). נפ׳ כ״ו סיון תר״ץ והובא לק׳ בכ״ז בו. מנוסח המצבה: „העסקן הציוני הנאמן״.

אַרְנְשְׁטֵין, מֵאִיר (אמיל): בן מרדכי הלוי. נו׳ 1875, נוזביץ (צ׳כוסלובקיה). בש׳ 1921 עלה לא״י. נפ׳ כ׳ אב תרפ״ז. מנוסח המצבה: „זכר עולם לאבינו היקר״.

אַרְקִין־כֹּהֵן, אֶלְקָה: בת אהרן. נו׳ 1899, ורשה (פולין). נפ׳ י״ג תמוז תרפ״ד.

אַ ש, יִצְחָק: בן אברהם ליפא. נו׳ 1910, ורשה (פולין). נפ׳ ח׳ חשון תרצ״א והובא לק׳ בט׳ בו. מנוסח המצבה: „ברית טרומ־פלדור — — מעולי בית״ר ורשה״.

אַ ש, יְשַׁשְׁכָר דב: בן שמואל יוסף °אש. נו׳ 1886, גרודזיסק (פולין). בנעוריו התחנך ברוח לאומית ועסקנות ציונית. ארגן אגודת נוער ציונית „עולי־ציון״, שחבריה קבלו עלי־הם לעלות כלם לא״י. בש׳ 1907 עלה לא״י בפעם הראשונה, סייר בה ופרסם רשמיו ב„הצפירה״. מסבת מחלת הקדחת הצהובה נא־לץ לצאת את הארץ לאחר שנה לשהותו בה. חזר לפולין ואח״כ היה כמה שנים באה״ב ובש׳ 1926 עלה שנית לא״י. היה סרדסן. נפ׳ ב׳ סיון תרצ״א.

אַ ש, מֹשֶׁה פִּיבֶל: נו׳ 1881, וישיגרוד (פולין). היה סוחר. נפ׳ ט׳ סיון תרפ״ה.

אַ ש, שְׁאוּל: בן דוד. נו׳ תרכ״ט, סמיטיץ (פולין). נפ׳ ט״ז אלול תרצ״א. מנוסח המצבה: „איש תם וישר, נשא ונתן באמונה ועשה צדקה בכל עת״.

אַ ש, שֵׁינְדֶל לֵאָה: בת יעקב נחמיה אשכנזי. נו׳ 1860, סורצ׳ין (פולין). היתה אשת שמואל יוסף °אש. עזרה ליד בעלה בעסקנותו בעבודה סוציאלית ובחברות „הכנסת אורחים״, „לינת הצדק לנשים״ ועוד. בש׳ 1920 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ב אלול תרצ״ב. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה והחשובה״.

אַ ש, שְׁמוּאֵל יוֹסֵף: בן דוד צבי. נו׳ תרי״ח (1858) וישיגרוד (פולין). היה סוחר וקבלן ממשלתי לעצים בגרודזיסק. היה 12 שנה פרנס צבור בעירו ופעל הרבה בסטח העזרה הסוציאלית. נתכבד ע״י הממשלה במדליה מיוחדת בעד שירותיו הסוציאליים והחברתיים הרבים. בראשית הציונות התמסר לתנועה והיה מראשי עסקני־הציונות בעירו, מרכז ומארגן עיקרי. היה ציר באחד הקונגר־סים הראשונים. ארגן פעולה תרבותית רחבה, ונשא בעול העבודה הציונית בתנאים הבלתי־ליגליים בימי מלה״ע ואחריה. בש׳ 1920 עלה לא״י. נפ׳ ג׳ סבת תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„איש ישר באדם,
בר אבהן, עסקן
צבורי מפורסם״ — —.

אַ שֶׁ ל, מַזָּל: בת עובדיה. נו׳ תרנ״ט, עדן. נפ׳ ט״ו אב תרפ״ד.

אַשׁכּנַזי, מָרדכַי: נו׳ 1842, הונגריה. נרצח כ״ג ניסן תרפ״א בנוה שלום ביפו ונק׳ בקבר האחים א׳.

אַשׁכּנַזי, אֶסתֵר: בת אברהם. נו׳ קרסו־בזר (קרים, רוסיה). נפ׳ כ״ט אייר תרצ״א.

אַשׁכּנַזי, בּוליסָה: בת משה יהושע. נו׳ תרט״ו (1855), סופיה (בולגריה). נפ׳ כ״א כסליו תרצ״א. מנוסח המצבה: „אשה צנועה״

אַשׁכּנַזי, ג׳וּיַא: בת יוסף. נו׳ 1905, יפו. נפ׳ כ״ט אדר תרפ״ג, והובאה לק׳ א׳ ניסן.

אַשׁכּנַזי, הֶני גוֹלדָה: בת אליעזר זילבר. נו׳ 1874, גלץ (רומניה). היתה אכרה בזכרון יעקב. נפ׳ י״ד סיון תרפ״ה. מנוסח המצבה: „החשובה הכבודה״.

אַשׁכּנַזי, יוֹם־טוֹב: בן יהודה. נו׳ 1843, ז׳גורה (בולגריה). בש׳ 1922 עלה לא״י מפילי־פולי. היה סוחר. נפ׳ כ״ט אלול תרפ״ח.

אַשׁכּנַזי, יחזקאל: בן בכור הכהן. נו׳ 1879, בוקרשט (רומניה). בש׳ 1918 עלה לא״י. נפ׳ ט״ו אדר תרע״ט. מנוסח המצבה: „ציון לנפש יקרה, אברך נחמד ויקר, חובב עמו וארצו, נדיב לב ואהוב לבריות״.

אַשׁכּנַזי, נִיסִים נָתָן: בן יעקב. נו׳ 1863, קרץ (קרים, רוסיה). נפ׳ ט״ו אלול תר״ץ.

אַשׁכּנַזי, סוֹל: בת ברוך. נו׳ 1870, סלוניקי (יון). נפ׳ כ״א תשרי תרפ״ה. מנוסח המצבה: „אשה צנועה״.

אַשׁכּנַזי, ראוּבֵן דוֹב: בן יצחק. נו׳ 1872, קמינקה (רוסיה). בש׳ 1907 עלה לא״י מעיר דובוסרי (אוקראינה). נפ׳ ד׳ ניסן תרפ״ג והובא לק׳ בה׳ בו.

אָשֵׁר, זֵינבל: בן יצחק. נו׳ 1872, אדריא־נופול (תורכיה). נפ׳ כ״ח כסליו, תרפ״ג.

אָשֵׁר, מִשָׁה: בן אשר. נו׳ 1859, ברסה (יון). נפ׳ ח׳ סיון תרפ״ז.

אָשֵׁר, פִּנחָס: בן בן־ציון. נו׳ 1851, סקוירה (רוסיה). נפ׳ ז׳ אייר, תרע״ג.

ב

בַּאי, אוּרִיָה (אהרן) טוּבִיָה: בן שרגא פיבל. נו׳ 1857, סוקמק־רבתי (רוסיה). נפ׳ ז׳ חשון תרפ״ד.

בַּאר, יֶשַׁעְיָהוּ: בן בן־ציון. נו׳ 1867, נובוגרד־ווילינסק (זביל, רוסיה). ממשפחת רבנים מפורסמים. היה כ30 שנה רב ודין בעיר מולדתו, בתור יורש כסא הרבנות של סבו. עם כניסת הבולשוויקים ושריפת העיר ברח לרובנה (פולין) ומשם עלה לא״י בש׳ 1921. חבר ספרים בעניני מוסר ודרוש: „שיבת ציון״ (לקוטי דרוש ואגדה בקשר עם בנין א״י), תל־אביב, תרצ״ג; סניגור, אסיפת מא־מרי רז״ל ללמד זכות ולעורר רחמי שמים על כלל ישראל, ירושלים, תרצ״ד. בנו הוא א. באר, פקיד בע.ת.א. וחתנו העו״ד והעסקן י. בן־מאיר בת״א. נפ׳ כ״ז שבט תרצ״ז.

בַּג־בַּג, עֲדָה: בת אהרן, נו׳ 1901, פרוס־קורוב (רוסיה). בש׳ 1910 עלתה לא״י. אבדה עצמה לדעת ערב יוה״כ תרפ״ז.

בַּגַדִי, יִצְחָק בָּרוּךְ: נו׳ 1870. היה אופה. נפ׳ י״ז אדר תר״פ.

בַּדוֹלָה, מִיכָאֵל: בן יהושע. נו׳ 1889, פרס. היה רוכל. נפ׳ כ״ה אדר תרצ״ב.

בִּדִי חִי, יוֹסֵף: נפ׳ כ״ו אב תרס״ד.

בִּדִי חִי, יִחְיָא: בן סעיד. נפ׳ כ״ו אב תרס״ז. מנוסח המצבה: „מקום קבורת הנפטר בקצור ימים״ — — —

בִּהִירִי (הלמן), יעקב: בן מרדכי. נו׳ תרכ״ב (1862), אוקופי (פולין). נפ׳ י״ג טבת תר״ץ.

בַּהַרַב, רִבְקָה: בת יקותיאל־זוסמן ליבין. נו׳ 1854, אורשה (רוסיה). אשת ישעיהו בהרב (סוחר עצים ביקטרינוסלב). ציונית מנעוריה והנהיגה דבור עברי בביתה. אחרי הפרעות ביקטרינוסלב החליטה לעלות לא״י. העלתה תחילה את חתנה יהודה הלבץ (ממיסדי „הגימ׳ העברית״ בירושלים, בית־העם וביה״ס תחכמוני). 1906 עלתה עם בנה (יקותיאל בהרב, חיפה) ובתה (אסתר בהרב, ת״א). היתה מראשוני בוני תל־אביב ומיסדיה, ומ־36 האמהות הראשונות אשר מסרו ילדיהן לגימ׳ „הרצליה״. בנתה ביתה בת״א בעבודה עברית וחמרי בנין עבריים, שהיו אז יקרי־מציאות. תמכה באגודת המכבים הקד־מונים להגשמת הרעיון של משקים חקלאיים עברים בסביבות ירושלים, ובכספה בעיקר קנה חתנה יהודה הלבץ 1000 דונם הראשונים בעס־רות (קלנדיה). היתה מהנשים החשובות והמפורסמות בת״א. נפ׳ ל׳ אדר א׳ תרפ״ד.

מצבת רבקה בהרב

מנוסח המצבה (חצובה משיש המחצבות של גדוד העבודה ע״ש טרומפלדור ע״י מתולה): „רבקה בהרב, ממיסדי תל־אביב״.

בוֹבְרוֹב, שמוּאֵל: בן רפאל. נו׳ 1855. רזיצה (רוסיה). היה ממשפחה מיוחסת. בן לסוחר ותלמיד־חכם. למד בישיבות (דרויה ועוד), והוסמך להוראה. השתלם גם בהשכלה כללית. עסק במסחר בורשה עד מלה״ע. 1915—1924 גר בפטרוגרד ובמוסקבה. חובב ציון ותיק וציוני נאמן. בש׳ 1924 עלה לא״י ממוסקבה. היה חותנו של ד״ר אריה ביחובסקי בתל־אביב. נפ׳ כ״ג תשרי תרצ״א. מנוסח המצבה:

„האיש הישר ותלמיד־חכם

— נאסף אל עמיו בן שבעים וששׁ״.

בוֹגְדַנוֹב, אֵלִיָּהוּ: בן שלמה. נו׳ 1870, מינסק (רוסיה). נפ׳ י״ח סבת תר״ץ. מנוסח המצבה: „שלום לעפרך בעלי ואבינו היקר״.

בוֹגוּסְלַבְסְקִי, אַהֲרֹן יִשְׂרָאֵל: בן דוד. נו׳ 1874, קרמנצ׳וג (רוסיה). נפ׳ כ״ח סיון תרפ״ח (1928). מנוסח המצבה:

„אבינו המשכיל והצנוע,

מורה עברי,

מסור לעבודת התחיה,

אהוב למקום ולבריות״.

בוֹגוּסְלַבְסְקִי, חַיִּים: נפ׳ י״ג שבט תרע״ח.

בוֹגוּסְלַבְסְקִי, יְהוּדָה לֵיב: בן דוד ואחי הנ״ל. נו׳ 1878, קרמנצ׳וג (רוסיה). נפ׳ א׳ דר״ח סבת תרצ״ב. מנוסח המצבה: „איש המעלה מופלג בתו״י ושלם במדות״.

בוֹגִין, מֹשֶׁה: בן אברהם. נו׳ 1848, בוברויסק (רוסיה). נפ׳ כ״ח אייר תרצ״א. מנוסח המצבה: „אבינו הישיש״.

בוֹגִין, שׁוֹשַׁנָּה: נו׳ 1897, פיטריקוב (פולין). היתה פועלת. אבדה עצמה לדעת בבן־שמן, א׳ אלול תרע״ח. מנוסח המצבה: „מנוחת הפועלת — — — אשרי המתה בנצחונה״.

בוֹגְרַשׁוֹב, שָׂרָה: בת מנדל (דוד), מאירוב. נו׳ 1879, רוסיה. בש׳ 1905 עלתה לא״י. היתה אשת ד״ר ח. בוגרשוב בתל־אביב. נפ׳ כ״ז אדר־א׳ תרס״ח.

בוּדְנִיק, דְּבוֹרָה: בת דוד. נו׳ 1873, וישניץ (פולין). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ ה׳ חשון תרפ״ח.

בוּדְקוֹ, מִרְיָם: בת נטע. נו׳ 1899, ורשה. נפ׳ ז׳ ניסן תרפ״ו.

בוּהֶב, מִרְיָם: בת אברהם כהן. נו׳ 1846, עדן. נפ׳ י׳ אדר תרפ״ו.

בוּהַדָּנָה, שָׁלוֹם: נפ׳ כ״ה כסליו, תרס״ג.

בוּזַנוֹבְסְקִי, חַנָּה: בת שלמה. נו׳ 1888, רומניה. נפ׳ ב׳ ניסן תרצ״א. מנוסח המצבה: „הישרה והצנועה״.

בוֹזֵ׳קוֹבְסְקִי, יִשְׂרָאֵל צְבִי: בן יעקב. נו׳ 1906, צ׳נסטחוב (פולין). היה פועל. נפ׳ י״ט תשרי תרפ״ה.

בוּחְבּוּט, אֶסְתֵּר: אשת יוסף חיים בוחבוט. נו׳ 1889, נפ׳ י״ד אייר תר״פ. מנוסח המצבה:

„שקר החן והבל היופי,

אשה יראת ה׳ היא תתהלל.

מצבת קבורה

האשה הכשרה

רבת המעלות — — —

נקטפה במבחר ימיה״ — — —

בוחבוט, יוֹסֵף חַיִּים: בן שלמה. נו׳ 1878, ירושלים. ממש׳ ספרדית מיוחסת ותורנית. היה סוחר. נפ׳ י׳ כסליו תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„כל לב ידוה וכל עין תזיל דמעה
כי קרא ה׳ לרעה, כי מת יוסף.
במבחר ימיו נגדע ומוכה ביסורין קשים
ונפל בעצומיו נגזר מארץ חיים.
וכלו ביגון ימיו״.

בוחדה (נַחְמָן), שַׁמּוּחָה: בת סלומון. נו׳ 1903, ירושלים. נפ׳ א׳ סיון, תרפ״ג.

בוטובסקי, יַעֲקֹב: בן שלמה. נו׳ 1857, זלטופול (אוקראינה, רוסיה). בש׳ 1920 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ י״ד סיון, תרפ״ה.

בוים, שֵׁינְדֶל: בת ברוך. נו׳ 1895, חלם (פולין). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ה כסליו תרפ״ט.

בוימינגר, אביגדור: בן יצחק בר׳ יואל. נו׳ י״ג אלול תרמ״ט, ורשה. [אביו, חתנו של העסקן הנודע נשיא כולל פולין ר׳ זיסקינד ביאלר מורשה ומאשתו השניה חתנו של הרב מברודי ר׳ יצחק חיות בנו של כהר״ץ חיות ז״ל, היה יועץ לשכת המסחר בקרקוב. ציר הסנאט הפולני ממחוז ורשה, סגן נשיא הקהלה בקרקוב במשך עשרות שנים]. התחנך ברוח המסורת והתמסר לתורה והשכלה. היה חתנו של אברהם יוסף הורנשטין, בעל תעשיה נודע מקיוב ובן־אחיו של מיסד שכונת הורנ־שטין בירושלים. בתקופת גרוש היהודים נתיני־חוץ מפולניה הקונגרסאית עבר ביחד עם הוריו לקרקוב. אחרי מלה״ע עבר לוינה. ועסק במסחר. היה מראשי עסקני ה„מזרחי״ באוסטריה, פרנס הקהלה היהודית בוינה, והראשון שהשמיע את השפה העברית בנאו־מיו בישיבות הקהלה הוינאית על אף מחאות המתבוללים. עסקן פעיל בקורטוריון של ביהמ״ד לרבנים ומוסדות תרבות וצבור אח־רים. בש׳ 1933 עלה לא״י. עסק בבנין וקרקעות. היה מראשי התאחדות עולי אוסטריה וראש הועד הארצי של ה„מזרחי״. חובב ספרים עתיקים ובעל אוסף יקר ערך. פרסם מאמרים בעניני הציונות והמזרחי בעברית ובגרמנית. קובץ מאמריו ונאומיו יצא לאור בגרמנית בש׳ 1933. נפ׳ כ״ב תשרי תרצ״ז.

בוימן, יְשַׁעְיָהוּ: בן אברהם. נו׳ 1886, זגורוב (פולין). בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ י״ח אב תרפ״ה.

בוימפלק, שמואל שַׁכְנָא: בן דוד. נו׳ 1885, ורשה (פולין). היה מהנדס. נהרג במפולת בנין ברח׳ נחלת־בנימין והובא לק׳ כ״ג אב, תרפ״ה. מנוסח המצבה: „איש נכבד ונחמד״.

בויסקלה (כֹּהֵן), עַמְרָה: בת יעקב. נו׳ 1842. חיתה רוב ימיה בא״י. נפ׳ י״ב אלול תרפ״ג.

בוך, יִשְׂרָאֵל יִצְחָק: בן נחמן נתן. נו׳ 1861, ורשה. היה קצב. נפ׳ כ״ה כסליו תרע״ט.

בוכבינדר, רָחֵל: בת נח. נו׳ 1861, הוזנפוס (קורלנד). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ י״ג שבט תרפ״ז.

בולבר, פִּנְחָס רַפָּאֵל: בן חיים יהודה ליב הלוי. נו׳ 1893, לודז׳ (פולין). נפ׳ כ״א טבת תרצ״א. מנוסח המצבה: „איש תם וישר ויירא — נפטר בשם טוב״ וכו׳.

בולוטין, יצחק משה: בן יואל. נו׳

1882, ירושלים. נפ׳ י״ד ניסן תרצ״א. מנוסח המצבה: „מצבת זכרון למנוח — יליד א״י״.

בוֹלִיס, דבוֹרָה: בת יעקב. נו׳ 1888, קיוב (רוסיה). נפ׳ ל׳ אדר תרצ״א. מנוסח המצבה: „אשה כבודה וצנועה״.

בוּמַזְנִיק, מָרְדְּכַי: בן שלמה. נו׳ בלטה (רוסיה). נפ׳ י״ח ניסן תרס״ט. מנוסח המצבה: „הבחור״ — — —

בוּנִימוֹבִיץ, רִיזָה: בת יהודה. נו׳ 1900. נפ׳ י״ג אדר־ב׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה: „היקרה בנשים״.

בוֹסָנִי, לוּלוּ: בת יוסף. נו׳ 1886, צנעה (תימן). נפ׳ י״א אלול תרפ״ו.

בוּקְנְהוֹלְץ, חַיִּים אֶלִיעֶזֶר: בן ישראל. נו׳ 1877, הלוסק (רוסיה). נפ׳ ה׳ תשרי תרצ״א. מנוסח המצבה: „אבינו ובעלי היקר — — — שמת מות פתאומי בש״ק״.

בוֹקְסְמַן, פֶּסַח: בן יהושע משה. נו׳ 1877, חלם (פולין). היה 4 חדשים בארץ. נפ׳ כ״ב אב, תרפ״ה.

בוּקְשְׁטֵין, שֵׁינָה: בת יוסף מאיר. נו׳ קוברין (פולין). נפ׳ ד׳ טבת, תרע״ג.

בוּרְגְלְמַן, בִּנְיָמִין זְאֵב: בן שלום. נו׳ 1904 לונדון. היה מכונן. בש׳ 1920 עלה לא״י. נפצע במאורעות ניסן תרפ״א בעמדו על מש־בהגנה. נהרג בשגגה ע״י כדור שנפלט מאק־דחו, כ״א אדר תרפ״ב.

בוֹרָה, יְחִיאָ: בן סלם. נפ׳ כ״ו תמוז תרע״ו.

בוֹרוֹבִיץ, דָּוִד יִצְחָק: בן חנוך הניך. נו׳ 1858, אבגוסטוב (פולין). נפ׳ כ״ג כסליו תרצ״א. מנוסח המצבה: „בעלי ואבינו היקר, איש תם וישר, הגה בתורה כל ימיו״.

בוֹרִישְׁקִין, שְׁלֹמֹה: בן בונס. נו׳ 1879, זיטומיר (רוסיה). היה בעל בית דפוס באודיסה, וזמן־מה שותף לח. נ. ביאליק בעבודות דפוס. נפ׳ י״ד סבת תרצ״א. מנוסח המצבה: „איש תם וישר״.

בוֹרְנְשְׁטֵין, חַיִּים יִרְמְיָהוּ: בן צבי דוד הכהן. נו׳ 1852, ורשה. היה בין הראשו־נים שעברו לציונות מקרב קהל החסידים בפולין. יסד בורשה את האגודה הציונית „אוהבי־ציון״ והשתתף בקונגרס החמישי כציר האגודה הנ״ל. בש׳ 1924 עלה לא״י מרוטרדם (הולנד). היה חובב העיר תל־אביב ובצואתו כתב, שאם גם ימות בירושלים, יביאוהו לקבורה בתל־אביב. נפ׳ כ״ח אייר, תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„חובב העיר תל־אביב ויציר
הקונגרסים הציוניים — — —״.

בוֹרְנְשְׁטֵין, שָׂרָה רִבְקָה: בת אברהם זלמן. נו׳ 1846, קונסטנטינובקה (רוסיה). נפ׳ ט׳ סבת תרע״ה.

בוּרְשְׁטֵין, בַּתְיָה (בַּאשָׁה): בת משה אהרן הלוי. נו׳ 1894 (פולין). נפ׳ י״ד אלול, תרפ״ד.

בוּרְשְׁטֵיין, גִיטֶל: בת חיים נחמן. נו׳ 1889, טיקסין (פולין). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ י״ז סבת תרפ״ט.

בוּרְשְׁטֵין, לֵאָה רִיצָה: בת יהושע הלוי. נו׳ 1855, חודורקוב (רוסיה). בש׳ 1914

עלתה לא״י. נפ׳ ו׳ סיון תרפ״ח. מנוסח המצבה: „אשתי ואמנו היקרה״.

בּוּרשַׁן, אַהרן: בן עזרא. נו׳ 1896, יפו. נפ׳ כ״ט אדר־א׳, תרפ״ד. מנוסח המצבה: „בהיותו קשור בעבודתו פרחה לשמי מרום נשמתו״.

בּוּרשַׁן, עֶזְרָא: בן אהרן. נו׳ 1867, בבל (בגדד). היה כ־40 שנה בארץ. נפ׳ כ״ז תמוז תרפ״ז.

בּוּשַׁרִי, אֶסְתֵּר: נו׳ 1849. נהרגה בתאו־נת דרכים, כ״ג ניסן, תרע״ט.

בּזוּסטֶק, אַבְרָהָם: בן שאול דוד (דוב). נו׳ 1862, ורשה. בש׳ 1923 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ו׳ אדר־ב׳, תרפ״ט.

בּזוּסטֶק, שָׂרָה: בת ישראל. נו׳ 1861, ויסליץ (פולין). עלתה לא״י מורשה. נפ׳ כ״ד ניסן תרפ״ו. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה״.

בּזסמרטני, מָרְדְּכַי שִׁמְשׁוֹן: בן משה. נו׳ 1840, יקטרינוסלב (רוסיה). נפ׳ כ״ד אדר תר״פ. מנוסח המצבה:

„הישר והירא אלהים,
נדיב חשוב ונכבד״ — — —

בְּזַפְּלוּב, יִשְׂרָאֵל: בן שרגא ניסן. נו׳ 1850, ניקופול (רוסיה). היה במושב זקנים בת״א. נפ׳ ח׳ אלול, תר״פ.

בְּזרוֹדני, יַעֲקֹב מֵאִיר: בן דוד הכהן. נו׳ קרמנצוג (רוסיה). נפ׳ כ״ח שבט תרע״ב. מנוסח המצבה: „הישיש״ — — —

בַּטוּן, הורמוזה: בת אברהם. נפ׳ כ״ט כסלו תרע״ה.

בַּטוּן, עַמְרָה: בת יאות (יהושע). נו׳ 1852, מרוקו. נפ׳ י׳ טבת תרצ״ב. מנוסח המצבה: „אמנו הכשרה והצנועה״.

בַּטִיסוֹ, בְּכוֹרָה (לאה): בת אברהם (בידה). נו׳ 1880. נפ׳ ט״ז אב תרפ״א. מנוסח המצבה: „עין במר בוכה מלב דוה על מות האשה הצנועה הנפטרה בקי״ו המדוכה ביסורים״ — — —

בַּטָן, לִיזָה: בת מסעוד אוחנה. נו׳ 1885, יפו. נפ׳ י״ג כסלו תרצ״א.

בִּיאַלִיק, חַיִּים נַחְמָן: בן יצחק יוסף. גדול המשוררים העברים בתקופתנו. נו׳ עשרה בטבת תרל״ג, ראדי (וולין, רוסיה). אביו היה תחלה פקיד־משגיח בעסקי־יער וסחנה בסבי־בות כפר־מולדתו ואח״כ בעל חנות ב„פרבר העצים״ ובעל בית־מרזח „בפרבר הזפתים״ בזיטומיר. רישומי הדלות והסבל של בית אביו וימי־ילדותו הסביעו חותמם על יצירתו. נתיתם מאביו בילדותו, מסרתו אמו לחנוך והשגחה לסבו הלמדן הקפדני. למד בחדר בזיטומיר ובלישטין ובבתי־המדרש בזיטומיר. ספג גם מריח ההשכלה העברית בספריה שליד בית־הכנסת לנאורים. בשנת תר״ן, בגיל הי״ז לחייו, נכנס לישיבת ולוזין והיה מתלמידי הנצי״ב (נפתלי צבי יהודה ברלין) ור׳ חיים סולוביצ׳יק, שעמדו על כשרונותיו והעריכוהו במיוחד. בישיבה התחיל לכתוב את שיריו הראשונים (נוסח ראשון משירת „המתמיד״ ושירים אחרים, ביניהם „אל הצפור״). היה ממארגני האגודה לחבת־ציון בין תלמידי הישיבה „נדחי־ישראל״ ופרסם ב„המליץ״ (ט׳ ניסן תרנ״א), מאמר בשם „רעיון הישוב״ (בחתימת ח. נ. ב.), שבו העריך את חשיבות ישוב א״י מבחינה חמרית ומוס־רית כאחד. בש׳ תרנ״א (1891) עבר לאודיסה.

מתוך תשוקה להשכלה והשראה במרכז הספרות העברית ותנועת חבת־ציון. התפרנס בדוחקות משעורים לעברית והשתלם בעצמו ברוסית ובגרמנית. התקרב לאחד־העם, ליליגבלום וביחוד לרבניצקי, שגורלו נקשר עמו לרעות נאמנה לכל ימי־חייו. בגלל מצבו החמרי הקשה ומחלת זקנו, שנסה למות, עזב את אודיסה וחזר לזיטומיר. באביב תרנ״ב נתפרסם שירו „אל הצפור״ ב„פרדס״ כרך א׳, שהסב אליו דעת הבקורת. בש׳ תרנ״ג לאחר נשואיו, התישב בבית חותנו (שבח אוירבוך) בקו־רוססישוב ועסק על ידו במסחר יערות, עד שנת 1897. בתקופה זו פרסם מראשוני שירי בית־המדרש שלו ושירי ציון, ועלה בשלבי־היצירה כמשורר רב תנופה וכח המבשר תקופה חדשה לשירה העברית. אולם למצבו החמרי לא נמצא פתרון אלא לעסוק בהוראה. בש׳ 1897—1899 היה מורה בסוסנוביץ (פולין) וכתב שם את „המתמיד״ והספור „אריה בעל גוף״. ב־1900 היה מורה ב„חדר־מתוקן״ באודי־סה, שעבר לגור בה בקביעות. 1901 יסד עם ש. בן־ציון, א. ל. לוינסקי וי. ח. רבניצקי את הוצאת הספרים „מוריה״, והתחיל לפתח מאז עבודת מו״לות מסועפת. הוציא לאור ספרי־מופת לבני־הנעורים, ספרי למוד, ספורי־המקרא (עם ש. בן־ציון וי. ח. רבניצקי) והת־חיל בעבודת הכנוס של „ספר האגדה״ (עם י. ח. רבניצקי). בתקופת זמן זו כתב את הפואימה „מתי־מדבר״, משירי הזוהר והסבע, משירי הזעם הראשונים. 1904—1909 היה עורך מדור הספרות היפה ב„השלוח״ ושהה לרגל עבודתו זאת בש׳ 5־1904 בורשה. 1903 עשה בשליחות מיוחדת בקישינוב, לשם אוסף חומר על הפרעות. בשנות תרס״ג—תרס״ה כתב את „בעיר ההרגה״, „על השחיטה״, „דבר״, „מגלת־האש״, „הברכה״ ועוד. 1907 השתתף בקונגרס הציוני בהאג ובועידת „עבריה״. 1908 פרסם מסתו „שירתנו הצעירה״, שהתותה דרך בהע־רכת השירה החדשה. 1909 בקר יחד עם י. ח. רבניצקי בארץ־ישראל ונתקבל בהתלהבות גדולה, אך מצב הישוב בימים ההם השרה עליו רוח נכאה, והמוסיבים הארץ־ישראליים המתהווים לא באו לידי בטוי ביצירתו. בתקו־פה זו עד לפני מלה״ע כתב את מרבית שירי העם, שירי־הנפש האלגיים („צנח לו זלזל״ ועוד), הספור „מאחורי הגדר״, פרקי „ספיח״ הראשונים. 1913 היה ציר הקונגרס הציוני והועידה לשפה ותרבות העברית בוינה והרצה את ההרצאה על התרבות העברית ועבודת הכנוס. בש׳ 1917 ערך והו״ל באודיסה קובץ „כנסת״, שפרסם בו את השירים: „יהי חלקי עמכם״, „אחד אחד ובאין רואה״, „הציץ ומת״, „למנצח על המחולות״, המאמרים „הלכה ואגדה״, „גלוי וכסוי בלשון״ והספור „החצוצ־רה נתבישה״. היה ממיסדי „דביר״ באודיסה ותכן תכניות גדולות לעבודות כנוס. עסק בעבודה תרבותית ענפה והיה זמן ידוע מרצה בישיבת אודיסה מיסודו של „רב צעיר״. הת־מסר במיוחד לאוסף הפולקלור העברי ויסד עם דרויאנוב ורבניצקי את המאסף „רשומות״. 1921 הצליח אחרי לבטים מרובים לצאת מרוסיה (יחד עם חבורת סופרים עברים אחרים) והלך דרך קושטא לברלין. חידש שם את עבודות „דביר״ ו„מוריה״. בש׳ 1923 הוחג בהתרוממות רוח בעולם היהודי חג יובל ה־50 שלו ויצאו כתביו בארבעה כרכים. בש׳ 1924 עלה לא״י להשתקע והתישב בביתו הפרטי ברחוב הנקרא על שמו. בא״י נעשה האישיות

המרכזית בעבודת התרבות והרוח ורב השפעה בעניני־הישוב והציונות. 1925 השתתף בפתיחת האוניברסיטה העברית בירושלים ונשא נאום רב רושם על התרבות העברית. עמד בראש אגודת־הסופרים העברים כמאַחד ומרכז לכחות היצירה, ופעל הרבה לבצורה החמרי והרוחני של האגודה. 1926 ערך מסע תעמולה מטעם ההנהלה הציונית בארצות־הברית והביא את היהדות האמריקאית להתלהבות והתעוררות מרובה. היה ממיסדי „אהל־שם" ו„עונג־שבת" ו„אגודת שוחרי האוניברסיטה העברית", שהיה נשיאה הראשון. 1931 ערך מסע בפולין, אוסט־ריה והארצות הבלטיות והרצה הרבה בעניני הספרות והתרבות העברית. השתתף בקונג־רסים ציוניים ותבע את עלבונה של הספרות העברית. היה כמה שנים נשיא ועד הלשון העברית, מפעילי מחדשי הלשון ומחַיה, בכל הענפים והמקצועות, וטרח במיוחד „במלון למונחי הטכניקה". ימי־שבתו בא"י עברו עליו ביצירה פורה, ובהשפעה מבורכת ומעודדת לכל ענפי התרבות והיצירה בארץ (תיאטרון, ציור, חנוך). שקד על שירי המשוררים העברים בתקופת ספרד והוציא לאור עם באורים (יחד עם י. ח. רבניצקי) את שירי בן־גבירול (שלשה כרכים), ומשה אבן־עזרא (כרך א'). המשיך בהוצאת „רשומות" ופתח עבודה מרובה במו"לות בהוצאת „דביר". טרח בגלוי כחות היצירה העבריים שבאה"ב וספח ל„דביר" את הוצאת „חברים", שאיפשרה התגלותם של הסופרים העברים באמריקה. הו"ל את קובץ שירי הילדים שלו. 1928 חלה במחלת הכליות ויצא כמה פעמים לחו"ל לשם רפוי. 1933 הוחג יובל הששים שלו ויצאו לאור כל כתביו בכרך אחד. בשנות חייו האחרונות כתב את שירתו האחרונה „יתמות", ואריאציה שירית לתוכן של „ספיח", שהראו התחדשות כבירה בכח יצירתו. בקיץ 1934 הוכרח ללכת לוינה לשם ניתוח ונפסר שם ביום כ"א תמוז תרצ"ד. דבר מותו עורר אֵבל גדול בספרות העברית בארץ־ישראל ובעולם היהודי כולו, שלא פג עד היום הזה. ליום השנה הוקמה מצבת אבן גדולה על קברו (ליד קבר אחד־העם וארלוזורוב) ועליה חקוק: „ח. נ. ביאליק, י' סבת תרל"ג—כ"א תמוז תרצ"ד". לזכרו נוסד ע"י הסוכנות „מוסד־ביאליק", שתפקידו לתמוך ולחזק את התרבות והספרות העברית בהוצאת ספרים ומאסף שנתי „כנסת" (בעריכת יעקב כהן ופ. לחובר) וכן נקבע ע"ש ע"י עירית תל־אביב פרס לספרות ואמנות המתחלק בכל שנה. בש' 1937 נמסר ביתו ע"י אלמנתו לרשות ע.ת.א. ובעזרת „אגודת בית־ביאליק" נפתח הבית כבית מועד לסופרים העברים ואולם קריאה עירוני לחוקרים ותלמידים. על שמו נקרא רחוב שני בתל־אביב (שדרות ח"ן), מושבה בשרון (גבעת ח"ן) וקרית־ביאליק ע"י חיפה. גימנסיות ומוסדות תרבות בא"י ובחו"ל.

כתביו: קובץ שיריו הראשון „שירים" יצא לאור בהוצאת „תושיה" ורשה תרס"ב; „שירים" הוצאת „חובבי־השירה העברית" בפורמט אלבומי, קרקא, תרס"ח. נפוץ במה־דורות אחדות; „כתבי ח. נ. ביאליק ומבחר תרגומיו" 4 כרכים, עם עטורים וציורים של הצייר יוסף בודקו, ברלין תרפ"ג, ליובל ה־50 שלו. בהוצאה זו נכללו התרגומים: וילהלם־טל מאת פ. שילר ודון־קישוט איש למנשה מאת מיגואל די־סרונטס (בעד תרגום זה כבדה אותו האקדמיה הספרדית בתואר חבר כתב); „כתבי ח. נ. ביאליק" בכרך אחד (שירים, ספורים,

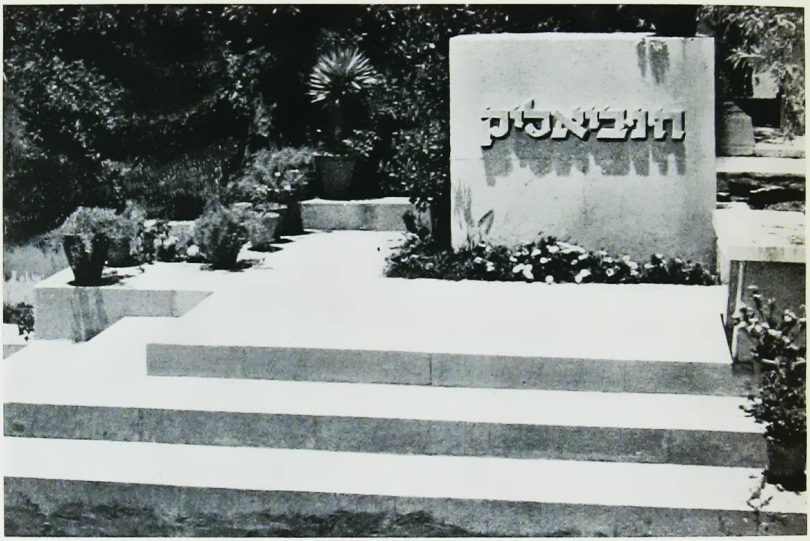

מצבת חיים נחמן ביאליק

מבחר אגדות ומאמרים). הוצ׳ ועד יובל הששים תל־אביב תרצ״ג; „ויהי היום״ ספר אגדות. מצויר בידי נחום גוסמן. תל־אביב. תרצ״ד; „שירים ופזמונות לילדים״ — מצוירים בידי נחום גוסמן. תל־אביב. תרצ״ג; „כתבי ח. נ. ביאליק״. הוצ׳ „דביר״ למנויי „דבר״. 5 כרכים. ת״א. תרצ״ה־תרצ״ח. „דברים שבעל־פה״ (2 כרכים); „אגרות ח. נ. ביאליק״ (5 כר׳) בעריכת ס. לחובר. הוצאת „דביר״; „כל כתבי ח. נ. ביאליק״ בכרך אחד. פורמט גדול תל־אביב. תרצ״ח; „כל שירי ח. נ. ביאליק״ מהדורת כיס. תמוז תרצ״ט; מלבד זה יצאו במהדורות רבות ובודדות חוברות שונות של כתבי ביאליק וכרך שירים באידיש. „ספר־האגדה״ יצא במהדורות רבות מתוקנות ומוש־למות. וכן הוציא לאור את סדר זרעים מהמשנה עם ביאורים. ת״א (תרצ״ב). כתבי ביאליק ניתרגמו ל־19 לשונות והופיעו בספרים מיוחדים. מעבודות התרגום של ביאליק הם גם „הדבוק״ של אנסקי. ספורים של בן־עמי. א. רייזין. מנדלי מו״ס. שלום עליכם ועוד.

ביבליוגרפיה: א) יוסף קלוזנר „יוצרים ובונים״ כרך שלישי. תל־אביב. תרפ״ט; ב) ס. לחובר; „ח. נ. ביאליק״. הוצאת „דביר״. תרצ״ז; ג) „ספר ביאליק״ בעריכת יעקב פיכמן. תל־אביב. תרצ״ד; ד) „יצירת־ביאליק״ מאת יעקב פיכמן. בראש המהדורה השלמה של שנת תרצ״ח; ו) ח. נ. ביאליק ערך ביב־ליוגרפי. מאת ז. פישמן (עין־הקורא. ברלין. תרפ״ג); ז) א. ר. מלאכי: הביבליוגרפיה של ביאליק („ספר ביאליק״. תרצ״ד). על ביאליק ויצירתו נכתבו מאמרים לאלפים בעב־רית ובלועזית.

בִּיבָסְקִי, גִינָה דוֹבְרוּשָׁה: בת מנחם. היתה אשת ישראל יחזקאל ביבסקי. נפ׳ כ׳ אייר תרס״ד. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה״.

בִּיבָסְקִי, יִשְׂרָאֵל יְחֶזְקֵאל: בן משה ליב. היה ת״ח וסוחר גדול. אבי־זקנם של הנדיב ר׳ אליעזר משה סלוצקין מרחובות ושל העסקנית לאה קוק בת״א. נפ׳ כ״ח חשון תרס״ה.

בִּיבָר, אֱלִיעֶזֶר: בן יעקב. נו׳ 1902, אוסטרה. היה פועל בא״י. נפ׳ ד׳ חשון תרפ״ג. מנוסח המצבה: „גלעד לחלוץ — — — שנשא בחבו את רעיון הגאולה ונקטף לשנת כ׳ בחייו״.

בִּיגֶלְמַן, אֶסְתֵּר: בת נחמן. נו׳ 1891(?), פודוליה (רוסיה). נפ׳ ס״ז חשון תרצ״א.

בִּיגֶלְמַן, חַוָּה חַיָּה: בת אפרים יוסף. נו׳ 1905, צפת. נפ׳ כ״ח אלול תרפ״ו.

בִּיגֶלְמַן, פִּנְחָס: בן אלכסנדר הכהן. נו׳ תרכ״ב (1862), ברשד (רוסיה). בש׳ 1920 עלה לא״י. נפ׳ כ׳ שבט. תרפ״ד.

בִּיגְרַנוֹ, אַרְיֵה (ליאון): בן בנימין. נו׳ 1900 בא״י. נפ׳ ט״ו אלול תרפ״ד. מנוסח המצבה: „עזב את עולם השקר והלך לעולם האמת״.

בִּידִיץ, יִצְחָק: בן שרגא פייבל. נו׳ ניסן תרע״ב (1912), קרסוז־ברזה (פולין). ב־1913, בן שנה הועלה לא״י. אביו, אכר ביבנאל, חנכו מילדותו בחקלאות. בגמר ביה״ס המשיך את למודיו במקוה־ישראל. נהרג בתאונת דרכים ליד מקוה ישראל ביום ב׳ אב תרפ״ס.

בִּידָנָר, דוֹב (אַלְתֵּר): בן אשר זליג. נו׳ 1864, בלטה (רוסיה). עסק במסחר בבלטה ובאודיסה. מקורב וידיד למנחם שינקין. השת־תף בעתון „אונזער צייט״ בקישינוב. בש׳ 1924 עלה לא״י. עבד כמנהל חשבונות ואח״כ סמוך אצל בניו. אחד מהם אליהו בן־חורין. מראשי עסקני הצה״ר. נפ׳ י״ג אייר תרצ״א.

מנוסח המצבה: „איש בר אבהן ובר אורין".

ביטקר, ברכה (ברתה): נו׳ 1871, אודיסה (רוסיה). היתה אשת ישראל ביטקר. ציונית ותיקה. בש׳ 1936 עלתה לא״י מורשה. נפ׳ כ״ט ניסן תרצ״ט (18.4.1939).

ביטקר, ישראל: בן נפתלי. נו׳ 1865, קרמניץ (פולין). היה ציוני ותיק וחובב א״י. בש׳ 1936 עלה לא״י. נפטר במיכלין (פולין), י״ז סיון תרצ״ח (16.6.1938) והובא לק׳ (עפ״י צוואתו) בת״א כ״ו תמוז תרצ״ח.

בילינסון, משה: בן אהרן הכהן. נו׳ י׳ תשרי תר״ן (25 בספטמבר 1890), ופריקה (צפון רוסיה). אביו היה רוקח; חתנו של הסופר והחכם הנודע ר׳ מרדכי פלונגיאן מוילנה. למד בגימנסיה רוסית ביארוסלבל. השתלם אח״כ באוניברסיטות במוסקבה, בפריבורג, ובבזל וקבל תואר ד״ר לרפואה. תחילה עסק ברפואה ואח״כ עבר לעסקנות צבורית־ציונית ועתונאות. בחוגי הסטודנטים בפריבורג עשה את צעדיו הראשונים. בש׳ 1917—1924 שהה באיטליה והיה בין סעילי העסקנים הציונים והתרבותיים (עם דנטי לטס ועוד). השתתף בקביעות בעתון „ישראל" האיטלקי ותרגם לאיטלקית מהספרות היהודית (מכתבי י. ל. פרץ ושלום אש) ואת תולדות הספרות העברית ליוסף קלויזנר (יחד עם ד. לטס). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה פועל חקלאי בחבורת „המעבר" בפתח־תקוה. עם יסוד העתון „דבר" נמנה על עוזריו הראשונים בפובליציסטיקה. והיה עד מהרה מעמודי התוך של העתון ומראשי המדברים בשאלות היום ובעיות הזמן של תנועת הפועלים בא״י, הישוב והציונות. היה חבר הועד הפועל של הסתדרות העובדים ומרכז מפא״י. חבר אסה״נ והועד הלאומי ועסקן מסור ומובהק של קופ״ח ויו״ר הועד המפקח שלה. פרסם מאמרים פובליציסטיים רבים בעברית, בגרמנית, ברוסית ובאיטלקית ומאמרי־בקורת ספרותיים. השתתף ב„קונגרס" של אחדות־העבודה. והיה מעורכי „דבר" בגרמנית. ספריו: „בימי־מסה" (מאמרים), 1930; בימי־תחית איטליה, 1930. מאמריו נקבצו ע״י „דבר" ועומדים להופיע בכמה כרכים. לקט מאמרים יצא לאור ע״י הוצאת „דוברות". חנך את בית החולים של קופ״ח בפתח־תקוה וזמן קצר אח״כ נפטר מהתקפת לב פתאומית. אור ליום ה׳ כסליו תרצ״ז והיה מראשוני הנפטרים בבית־חולים זה. הובא לקברות בתל־אביב ביום ו׳ כסליו תרצ״ז. אחרי מותו נקרא בית־החולים ע״ש (ביה״ח בילינסון) ורחוב בת״א באזור בניני הסתדרות העובדים (ע״י ככר צינה דיזנגוף). נוסח המצבה: „משה בן אהרן בילינסון, י׳ תשרי תר״ן—ה׳ כסליו תרצ״ז".

ביבל׳: חוברת לזכרו (ליום השנה) הוצאת „דבר". ב. כצנלסון מבוא לכתביו „דבר" (ה׳ כסליו ת״ש).

בילנסקי, מרדכי: בן אלחנן. נו׳ 1899, וכנובקה (רוסיה). בש׳ 1922 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ט״ז ניסן, תרפ״ט. מנוסח המצבה: „עלה מוכנובקה, אוקראינה, כ׳ אייר תרפ״ב, אחרי שנרצח אחיו שלמה ע״י הפטלורים".

בילסקי, חיים: בן דוד. נו׳ 1872, ולקוביסק (פולין). נפ׳ כ״ז חשון, תרצ״א.

ביצוצקי, אליעזר: בן מרדכי הלוי. נו׳ 1890, דוברינץ (רוסיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה סוחר. שותף בביהח״ר לגזוז של האחים רובננקו בת״א. נרצח ביום א׳ כ״ז ניסן תרצ״ו (19 לאפריל 1936), ראשון לקרבנות יפו. והובא לק׳ בקבר האחים ג.

בִּירְמַן, רִבְקָה: נפ׳ כ״א שבט, תרע״ה.

בִּירְנְבוֹיִם, אַבְרָהָם יִשָּׂשכָר: בן מאיר. נו׳ 1898, וילון (פולין). בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ ב׳ חשון תר״ץ. מנוסח המצבה:

„בשנה הששית לעלותו ארצה.
מתוך מאויים להשתתף בבנינה.
נאמן למסורת אבות״.

בִּירְנְבוֹיִם, חַנָּה רָחֵל: בת פישל. נו׳ 1913, רדום (פולין). נפ׳ כ״ד טבת, תרצ״א.

בִּירְנְבֶּרְג, אַבְרָהָם בָּרוּךְ: בן יוסף הכהן. נו׳ 1871, בזר (ווהלין). בש׳ 1921 עלה לא״י. נפ׳ כ״ח מנ״א תרפ״ח. מנוסח המצבה: „אבינו ובעלי היקר״.

בִּירְנְבֶּרְג, מִיכָאֵל בָּרוּךְ: בן דוד אליעזר. נו׳ 1856 (פולין). עלה לא״י מלונדון. נפ׳ ל׳ כסליו, תרפ״ט. מנוסח המצבה: „איש תם וישר, הזקן״.

בִּירְנְצַוִיג, אַבְרָהָם: בן ישראל. נו׳ 1878, קזמירז׳ (פולין). נרצח ע״י ערבים ע״י שרונה, י״ט תמוז, תרצ״ח והובא לק׳ בקבר־אחים ג׳.

בִּירְק, דוב: בן אליהו. נו׳ 1850, ריטובה (ליטא). היה סוחר. בש׳ 1927 עלה לא״י. נפ׳ א׳ סבת תרצ״ג. מנוסח המצבה: „איש תם וישר ירא ה׳, רחים ומוקיר רבנן, נשא ונתן באמונה וקבע עתים לתורה — — נפ׳ בש״ט״.

בֵּית־דָּוִד, נַדְרָה: אשת סעדי יוסף. נו׳ 1890, תימן. נפ׳ ל׳ שבט, תרפ״ה.

בַּכָּר, בָּרְתָה: בת אליהו כהן. נו׳ 1900, סופיה (בולגריה). נפ׳ כ״ג תשרי תרפ״ו.

בַּכָּר, לֵאָה: בת אברהם. נו׳ 1894, סופיה (בולגריה). נפ׳ ט׳ תמוז, תרפ״ד.

בַּכָּר, מִרְיָם: בת משה חיים. נו׳ 1846, ירושלים. נפ׳ ד׳ חשון תרפ״ז.

בַּכָּר, מֹשֶׁה: בן חיים. נו׳ 1876, אדרינו־פול (תורכיה). היה סגן מנהל הדאר בבירות ועסקן ציוני שם. פעיל ביחוד בעבודה למען הקהק״ל. היה גיסו של יהושע אברביה. בש׳ 1930 עלה לא״י לטיול ונפ׳ פתאם בת״א, ח׳ סיון תר״ץ. מנוסח המצבה: „המנוח הנפטר בקציו״ס״.

בַּכָּר, מַתִּילְדָה (מזל): בת יהודה כהן. נו׳ 1882, רוסו (בולגריה). נפ׳ י״ב תמוז, תרצ״א. מנוסח המצבה: אחותנו ואמי היקרה — — נפטרה אחרי מחלה קשה״.

בַּכָּר, שַׁבְתַּי: בן יצחק. נו׳ 1856, טסר־בזרזיק (בולגריה). היה סוחר. בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ י׳ אייר תרפ״ח. מנוסח המצבה: „המנוח הזקן הנפט׳ בש״ט״.

בַּכָּר, שׁוֹשַׁנָּה (זינביל): בת מנוח. נו׳ 1849, פגרז״יק (בולגריה). היתה אשת שבתי יצחק יב. נפ׳ כ״ט כסליו תרפ״ה.

בַּכָּר, שִׂמְחָה: בת נסים. נו׳ 1906, יפו. נפ׳ י״ג אייר תרצ״א. מנוסח המצבה: „מ. ק. הבתולה״.

בַּכָּר, שָׂרָה: בת חיים. נו׳ 1889, קושטא (תורכיה). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ ד׳ שבט תרפ״ז.

בָּלְגִילוֹ, רִבְקָה רָחֵל: בת אברהם אהרן. נו׳ 1887, פינסק (פולין). נפ׳ כ״ג טבת, תרפ״ג.

בְּלוּבְשְׁטֵין, בֵּילָה בְּרַיְנָה: בת יחזקאל. נו׳ 1849, סודילקוב (רוסיה). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ג חשון תרפ״ח.

בלובשטין, יעקב: עי׳ סלע.

בלויוס, יוסף דוד: בן אליעזר נח. נו׳ 1858, לוקוב (פולין). נפ׳ כ״ז אלול תר״ץ.

בלויוס, רחל ריצה: בת יצחק. נו׳ 1906, שדליץ (פולין). נפ׳ ב׳ חשון תר״ץ.

בלויפרב, משה צבי: בן שמעון. נו׳ 1901, וילנה. בש׳ 1925 עלה לא״י. היה שוטר. אבד עצמו לדעת ביום י״ט אלול תרפ״ח.

בלויפרב, נחמה: בת חנוך. נו׳ 1901, שבלי (ליטא). היתה אשת משה צבי בלויפרב. נפ׳ כ׳ שבט תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„אשת נעורים רכה בשנים — —
שנקטפה באביב ימיה
בשנת כ״ה לחייה״.

בלוך, זלדה: בת שאול. נו׳ 1869, קיוב (רוסיה). נפ׳ ו׳ תמוז תר״ץ.

בלוך, זלמן: בן צבי. נו׳ 1830. נפ׳ ה׳ חשון תרע״ד. מנוסח המצבה: „איש זקן בן פ״ד שנה״.

בלוך, יהודה: בן ידידיה. נו׳ 1865, ליפנישק (פולין). בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ כ״ג אייר תרפ״ז. מנוסח המצבה: „אבינו היקר — — — שמת מיתה פתאומית בשנת הששים ושתים לחייו — — בעיה״ק תל־אביב״.

בלוך, שמואל יעקב: בן אברהם אבא. נו׳ 1866, שירוינט (ליטא). היה שו״ב בינובה (ליטא) ועוד. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ט״ז תמוז תרפ״ח. מנוסח המצבה: „ציון לנפש אבינו היקר והתמים, התורני החרד לדבר ד׳, שקדן ומופלג בתורה ויראה״ — —

בלום, אברהם גד: בן זאב. נפ׳ כ״ט אב תרס״ו. מנוסח המצבה:

„פ. נ.
הבחור מו״ה
אברהם גד בר׳ זאב
בלום הלך לעולמו
ביום ב׳ ער״ח אלול
שנת תרס״ו
תנצב״ה״.

בלום, חנה: בת הרב משה פיסלוביץ. נו׳ 1905, לודז (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ט׳ ניסן תרצ״ב. מנוסח המצבה:

חמדת וחביבת נפש, נשמה טהורה ונעימה,
נקטפה באביב ימיה במיטב שני עלומיה.
האלופה בת עדנים, יקרת הוריה עטרת בעלה
ביום ששי ט׳ ניסן תרצ״ב הלכה לעולמה,
תפארת צפירת בית, נפלה כעולה תמימה,
רבים מר יבכיון, על השבר הגדול נחל דמעה,
מעוללים רבים ומיונק שדים נשללה אם עדינה
שאגת הנאנחים מבלי הנחם עולה לשמי מרומה
המות נגדע לשחת, זר משפחה, שושנה
מפוארה.

בלום, יצחק: נו׳ תר״ט (1849), ברדיצב (רוסיה). בש׳ 1928 עלה לא״י. נפ׳ כ״ד אד״ש תרפ״ט.

בלום, רבקה: בת שלמה צ״ירין. נו׳ 1872, קברסק (ליטא). היתה אשת העסקן והנדיב שמואל שמעון בלום (מקודם בפילדל־פיה, אה״ב, ואח״כ בת״א) והשתתפה עם בעלה בעסקנות הצבורית והצדקה. בש׳ 1926 עלתה לא״י. נדבה יחד עם בעלה את הסכום לבנין „אהל־שם״ בת״א, שנקרא גם על שמה. נפ׳ י״ח טבת תרפ״ט. מנוסח המצבה: „נאמנה לעמה ולארצה״.

בלומברג, זאב (וואלף): בן אברהם

מרדכי. נו׳ 1867, אוסטרולנקו (פולין). נפ׳ י״ז תמוז תרפ״ב.

בלומברג, יהודית: בת חיים. נו׳ 1871, ביאליסטוק (פולין). בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ י״ח אדר־א׳ תרפ״ז. מנוסח המצבה: „שלום לעפרך אמנו היקרה״.

בלומברג־הררי, יונה דוב: בן יהודה, נו׳ אב תר״י, סרדניק (ליטא). היה מחסידי חב״ד המובהקים, „חוזר״ ומחבר בדברי־חסידות, מראשוני חובבי־ציון ו„בני־משה״. עם יסוד הציונות נספח לתנועה והיה מראשוני „המזרחי״. היה ציר בקונגרס הששי ומאומרי ה„לאו״ בענין אוגנדה. ישב שנים רבות בדינבורג־דווינסק (לטביה), והיה מטיף ודורש בחבת־ציון בבתי־כנסיות ואספות בעיר מושבו והסביבה. חנך את בניו (ד״ר חיים הררי, יעקב הררי והקדוש מ. א. בלומברג־הררי ועוד) ברוח המסורת וההשכלה ודבור עברי מילדותם. פרסם מאמרים תורניים, ציוניים ובעניני־ה„מזרחי״ ב„המליץ״ ובעתונות ה„מזרחי״. חבר ספר „ישראל וארץ־ישראל״ (מקיף את כל הספרות התלמודית והמדרשית, ומקורות מאוחרים, בנוגע לקשר והזיקה בין עם ישראל וארצו. ערוך ומסודר לפי סדר הש״ס. נשאר בכ״י). ספרו „מצות ישוב ארץ־ישראל״ (וילנה תרנ״ח), עורר רושם גדול בקהל החרדים ועשה נפשות לחבת־ציון. בש׳ 1907 עלה לא״י. ישב ביפו וברחובות. פרסם חוברת על „הדבור העברי לפי מקורי חז״ל״, יפו תרע״ד. השאיר כמה ספרים בכ״י העוסקים בערכו הדתי והלאומי של ישוב א״י. נפ׳ ט״ו סיון תרצ״א.

בלומברג־הררי, מרים: בת עקיבא גורדון. נו׳ תר״ט, מידל (פ׳ וילנה, פולין). היתה אשתו של יונה דב •בלומברג הררי. חובבת ציון וציונית מובהקה. נהלה את עסקי בעלה (בימ״ס סיטוני לניר) כדי לאפשר לו את עסקנותו. בש׳ תרס״ח עלתה לא״י. נפ׳ אור לד׳ תשרי תרצ״ז, והובאה לק׳ ע״י בעלה. על קברם מצבה משותפת.

בלומברג־הררי, משה אפרים: בן יונה דב •בלומברג. נו׳ 1887, דוינסק (לטביה). בילדותו נתחנך ברוח חבת־ציון, לאומיות וצבוריות. בש׳ 1904—1905 התחיל בעבודה עתונאית בפטרבורג ובעסקנות באגודות ומוסדות שונים. מתוך זיקה לתיאטרון תרגם את הדרמה „משפחת צבי״ לד. פינסקי והוצגה על הבמה ברוסית. התמסר במיוחד לפעולות החברה להשגת שווי זכויות ליהודים ברוסיה. בימי הפרעות של ש׳ 1905 היה מפעילי ההגנה היהודית. בש׳ 1906—1915 היה בריגה. פעל בהסת׳ הציונית ובקלוב „עבריה״ וביחוד בעזרה לפליטי־המלחמה בנפות הבלטיות. בש׳ 1916 חזר לפטרבורג והראה יזמה וכח ארגוני רב בעבודת ההכנה של הועידה השביעית של הציונים, ובסדור האספה המכוננת. בימי הפרעות באוקראינה פעל שוב בתפקידים אחראיים בהגנה היהודית והיה גם שליח „אוזה״ לארגון עזרה כלכלית. 1926 יצא מרוסיה ועבר על פני ארצות רבות ופעל בענינים צבוריים רבים באה״ב וביחוד לטובת התיאטרון העברי והארצישראלי. נספח ל„הבימה״ ומלא בה תפקידים ארגוניים וסדוריים מיוחדים. בש׳ 1928 עלה לא״י. (בקר קודם בש׳ 1913). עסק בעבוד חומר לתולדות „הבימה״ ופרסם מאמרים בעניני תיאטרון ואמנות ב„הארץ״, „דבר״ וגם בעתוני יידיש באה״ב. פעיל בחברה למוסיקה עברית. בימי מאורעות אב תרפ״ט ביפו הצטרף לחבריו

להציל פועלים יהודים שנמצאו בסכנה ונרצח יחד עם בנימין °גולדברג, יוסף °ברקוביץ ועוד בשכונת אבו־כביר, י״ט אב תרפ״ט. הובא לק׳ בקבר אחים ב׳, עם קדושי תרפ״ט בתל־אביב.

בלומנטל, צירל: בת זאב דוב. היתה אשת ר׳ מאיר בלומנטל מירושלים. נפ׳ ט״ז שבט תרע״ד. מנוסח המצבה: „האשה״ — —

בלומרזון, דוד: בן יהושע שרגא. נו׳ 1903, זמברוב (פולין). נפ׳ ב׳ מנ״א תרפ״ג. מנוסח המצבה: „הצעיר״.

בלוצרקובסקי, דוד: בן אריה ליב. נו׳ תר״ם (1880), יליסבטגרד (רוסיה). היה אגרונום. נפ׳ י״ז ניסן תרפ״ב. מנוסח המצבה: „האגרונום אחי־יוסף״ (דוד בלוצרקובסקי).

בלוצרקובסקי, ניסן: בן אברהם אריה הלוי. נו׳ סבת תרי״ז (1857), ברדיצוב (רוסיה). נתחנך ברוח המסורת. עסק במסחר. חובב־ציון ותיק ואח״כ ציוני. בשנת תרס״ו עלה לא״י מיליסבטגרד (רוסיה). היה בעל בית מלאכה לרהיטי ברזל ושותף לביח״ר ליציקה ומסגרות של שטיין. ממיסדי ובוני ת״א הרא־שונים. בביתו היה בית התפלה הראשון בתל־אביב. ממיסדי מושב זקנים וזקנות הראשון בת״א (רחוב אלנבי), ואחרי מות אשתו בנה אגף על שמה. נפ׳ י׳ שבט תרפ״ד והובא לק׳ בי״א בו.

בלוצרקובסקי, פסיה: בת אברהם דוד קוטלירוב. נו׳ 1860, יליסבטגרד (רוסיה). אשת ניסן °בלוצרקובסקי. היתה חובבת־ציון, עסקנית ונדבנית. בש׳ 1906 עלתה לא״י. נפ׳ א׳ תמוז תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„מצבת קבורת — — —

אשה כשרה שעשתה רצון בעלה
ונדיבה שהקדישה שני אולמים
למושב שתים עשרה זקנות בחצר מז״ק,
ימתקו לה רגבי אדמתה״.

בלזר, חיים: בן ציון. נו׳ 1905, כפר תבור. נהרג י״ג שבט תרפ״א. מנוסח המצבה: „תלמיד ביה״ס מקוה ישראל — — שלום לעפרך בן חביב״.

בלט, שינה: בת יחיאל. נו׳ אוסטרוב (פולין). נפ׳ כ״ה כסליו תרצ״ו.

בלטמן, שמחה נחמן: בן יוסף. נו׳ 1905. היה חניך גימנסיה „הרצליה״. נפ׳ כ״ג שבט תרפ״ב.

בלטנר, חיה: בת יעקב קופל. נו׳ 1840, יפו. נפ׳ ט״ז שבט תרע״ג.

בלטר, ישעיהו: נפ׳ ט״ו חשון תרע״ד.

בליברג, משה: בן קלמן הלוי °בליברג. נו׳ 1875, ורשה. בש׳ 1924 עלה לא״י. היה עסקן צבורי ונדבן, ביחוד בחוגי עולי־פולין. נפ׳ י״ז אדר־ב׳ תרצ״ה. מנוסח המצבה: „בעלי ואבינו היקר — — — זכרונך לא ימוש מלבנו לעולם״.

בליברג, קלמן הלוי: בן יצחק. נו׳ תר״ד (1844), ורשה (פולין). היה סוחר. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ כ״א אדר תרפ״ח.

בלידין, מרדכי: בן ישכר דוב. נו׳ 1842, ז׳גר (ליטא). היה תלמיד־חכם ותורני. נפ׳ י״ז אלול תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„איש יקר רב פעלים,
מופלג בתורה
ועסקן מסור ונאמן
בצרכי צבור״.

מצבות ניסן בלוצרקובסקי; אשתו פסיה בלוצרקובסקי ובתם שרה בלומה בלוצרקובסקי־סמילנסקי

בְּלִינְדֶרְמַן, רִבְקָה: בת צדוק. נו׳ 1859, ולטושקוב (רוסיה). היתה במושב זקנים. נפ׳ י״ט אייר תרפ״ו.

בְּלִינְסוֹן, לִיפְמַן: בן יעקב. נו׳ 1867, בליסה. עלה לא״י מבופלו (אה״ב). נפ׳ כ״ד אדר־א׳ תרפ״ז.

בַּלִינְצִיק, דְּבוֹרָה: בת דוב. נו׳ 1862, ויסבסק (רוסיה). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ ז׳ ניסן תרפ״ט.

בְּלִינְקוֹב, פֶּסִיָה: בת צבי. נו׳ 1911, הומל (רוסיה). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ג תשרי תרפ״ח.

בְּלִיץ, (אהרנרייך) גִיטֶל: בת יהושע. נו׳ 1905, לודז (פולין). נפ׳ כ״ח חשון תר״ץ (1929).

בְּלִיש, תָּמָר: בת נתן. נו׳ 1910, יפו. נפ׳ ה׳ כסליו תר״ץ.

בְּלְכֶר, מִיכַל: נו׳ 1837, רוסיה. היה פחח. נפ׳ י״א אב תרע״ד.

בְּלְכֶר, מַנְחֵם מֶנְדֶל: בן דוב בריל. נו׳ 1886, מיסקובקה (רוסיה). עלה לא״י בש׳ 1922 מבודפסט. היה אופה. נפ׳ והובא לק׳ כ״ט תמוז תר״ץ (1930).

בְּלַנְק, אַבְרָהָם חַיִים: בן יהושע. נו׳ 1867. נפ׳ ג׳ חשון, תרע״ד.

בְּלַנְק, נָתָן (נטע): בן מאיר הכהן נו׳ 1909, ליפקן (רומניה). בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ט״ו סבת תרפ״ט. מנוסח המצבה

„שלום לעפרך יפה תאר ויפה־נפש,
דמותך לא ימוש מאתנו לנצח״.

בְּלְסְקִי, לִיבָּה דְּבוֹרָה: בת שמחה. נו׳ 1855 מיצץ (פולין). נפ׳ י״ד אב תרפ״ו. מנוסח המצבה: „אמנו האהובה — — בגן עדן תהא מנוחתך״.

בְּלְצֶר, חַנָּה אוֹדֶיל: בת יעקב פסח. נו׳ 1861, פרוסקורוב (רוסיה). נפ׳ ב׳ סיון תרפ״ו. מנוסח המצבה: „אדם יסודו מעפר וסופו לעפר״.

בְּלְקִין, גֵרשׁוֹן: בן אברהם־זאב הכהן. נו׳ 1880, פרופויסק (רוסיה). עלה לא״י בש׳ 1924 מוילנה (פולין). עסק במסחר במינסק, בוילנה, בדנציג ובורשה. נפ׳ (מיתה פתאומית באמבטיה) י״ט אדר־א׳, תרפ״ז.

בְּלְקִין, מֹשֶׁה שְׁלֹמֹה: בן שניאור זלמן הכהן. נו׳ 1862, ורשה. נפ׳ ג׳ אייר תרפ״ב. מנוסח המצבה: „המופלג וירא״.

בְּלְקִין, צְבִי: בן אהרן. נו׳ 1897. בש׳ 1913 עלה לא״י. נפ׳ כ״ח תמוז תרפ״ח. מנוסח המצבה: „אבינו ובעלי היקר״ — — —

בֶּן־אַרוּיָה, רָחֵל: בת יהודה. נו׳ 1864, סלובצוב (בולגריה). נפ׳ י״ג תמוז תרפ״ו. מנוסח המצבה: „האשה הכב׳ והצ׳״. — — —

בֶּן־אָרִי, מֹשֶׁה: בן אריה ליב. נו׳ 1904, קיוב (רוסיה). אבד עצמו לדעת ביום כ״ז אב, תרפ״ד.

בֶּנְבֶנְשְׁתִּי, יַעֲקֹב אַהֲרֹן: נו׳ 1859 (תר״כ) ביזון. נפ׳ ט״ו אב תרצ״א. מנוסח המצבה: „בכו בכה להולך ללא נוחם, בלא זרע ובנים בארץ, רק יראת ה׳ מנת חלקו, ה׳ הוא נחלתו״ — —

בֶּן־בַּסַּת, בֶּן־צִיוֹן: בן אברהם. נו׳ 1914, פרדיז׳יק (בולגריה). בש׳ 1926 עלה לא״י. נהרג בתאונה ע״י מכונית. ט״ו כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה: „שלום לעפרך בנינו היקר״.

בֶּנבַּרִין, שמואל אַבְרָהָם: בן זאב. נו׳ 1903, ארמינסקי־בזר. בש׳ 1919 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ י״ז תשרי תרפ״ח. מנוסח המצבה: „בעלי ואבי היקר״.

בֶּן־בָּרָק, שוֹשַׁנָה: בת מרדכי. נו׳ 1889. נפ׳ ד׳ שבט תרפ״א. מנוסח המצבה: „על „שושנתנו״ שנקטפה בעצם פריחתה, בכה נבכה אהרן איתמר ובני, בני־ברק״.

בֶּן־גוֹיָא, יהוּדָה: בן יעקב. נו׳ 1872, יון. אבד עצמו לדעת, ה׳ ניסן תר״ץ.

בֶּן־גוּריוֹן (גרין), צְבִיָה: בת יצחק. נו׳ 1857, קוטנה (פולין). אמו של דוד בן־גוריון. בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ א׳ שבט תר״ץ. מנוסח המצבה: „אשה זקנה ונכבדה״.

בֶּן־גַּרשוֹן (ינילוב), טוֹבָה (גיטל): בת יצחק ירוביץ. נו׳ 1883, מריאמפול (ליטא). היתה אשה משכילה וציונית. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ז תשרי תר״ץ.

בֶּן־דָּוִד, זַהֲרָה: אשת שלמה. נו׳ 1858. נפ׳ כ״א אב, תרע״ח.

בֶּן־דָּוִד, שמואל (בולגרי): נו׳ 1896, בולגריה. נרצח בהגנת נוה־שלום ביפו, כ״ג ניסן תרפ״א והובא לק׳ בקבר האחים א׳.

בֶּנדִיס, אַהרן: בן יעקב. נו׳ 1861, רוזיקוב (פולין). בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ כ״ג אלול, תרצ״ג.

בֶּנִי, אֶסתֵר: נו׳ 1845, סופיה. בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ כ״א אלול תרפ״ה. מנוסח המצבה: „הזקנה״ — — —

בֶּן־יהוּדָה, יִשרָאֵל: בן יהודה. נו׳ 1911, סלין (אסטוניה). בש׳ 1933 עלה לא״י. היה פועל מתכת. נהרג בעמדו על משמרתו בשכ׳ שפירא ע״י ת״א, ט״ו סיון תרצ״ו, ונקבר בקבר האחים ג׳.

בֶּנִימִין, יחיא זכריהו: בן סעדיה. נו׳ 1849, רדה (תימן). היה רב. נפ׳ י״ב אלול תרצ״ה. מנוסח המצבה: „איש תם וישר ירא אלקים״ — — —

בֶּנִי־מֶשֶׁה, סַעֲדִיָה: בת משה. נו׳ 1886, רוסבה (תימן). נפ׳ י״ד שבט תרפ״ו.

בֵּנִין, שמואל: בן מנחם. נו׳ 1852, עדן. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ י״ח אדר תרפ״ז. מנוסח המצבה: „האיש הענו המכובד המושלם, הטוב והישר, הירא שמים״ — — —

בֶּנינסוֹן (בן־נון), יהוֹשע דוֹב: בן חיים יצחק. נו׳ בשבת בראשית תר״ז (1846) בוריסוב (רוסיה). מראשוני עסקני חו״צ במינסק ומיסדי החברה „קבוץ נדחי ישראל״ בש׳ 1882. פעיל ושקדן בהפצת רעיון חבת־ציון וישוב א״י במינסק והסביבה. ביתו שמש בית ועד וכנוס לאנשי ביל״ו ממינסק, שביניהם היתה גם אחותו חסיה צלליכין מראשל״צ, וחתנו הביל״ו צבי הלוי איש־הורביץ איש גדרה. בפעם הראשונה בקר בא״י בש׳ תרנ״א. בש׳ 1906 עלה לא״י להשתקע. נפ׳ כ״ו אדר תרצ״א. מנוסח המצבה: „אחד מראשוני־חובבי־ציון״.

בֶּן־יַעקב, אוּרִיָה: בן יהודה. נו׳ 1883, רובנה (פולין). נפ׳ ז׳ חשון תרפ״ג. מנוסח המצבה: „האברך״ — — —

בֶּן־יַעקב, אֶסתֵר: בת יוסף. נו׳ תרס״א (1901), סבריה. נפ׳ ז׳ תמוז תרפ״ז. מנוסח המצבה: „בת החכם יוסף סביל, ילידת סבריה״ — — —

בֶּן־יַעקב, חַנָה: בת משה גולד

מצבת יהושע דוב בנינסון

מצבת חיה אסתר ברקוביץ

מצבת רבקה בלוס

מעקרון. נו׳ 1885. היתה אשת אוריה בן־יעקב. נפ׳ א׳ טבת תר״פ. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה״ — — —

בֶּן־יַעֲקֹב, יַעֲקֹב: בן זכריהו אריה. נו׳ 1876, מקרוב (רוסיה). נתחנך ברוח המסורה וההשכלה, והיה מצעירותו עסקן פעיל במוס־דות צבור בעיר מולדתו. ישב אח״כ שנים רבות בקיוב והמשיך בעסקנות צבורית. היה גבאי ומיסד התלמוד־תורה, מנהל בנק הלואה וחסכון, וזמן מה גם ראש הקהלה בקיוב. ציוני ותיק ופעיל. בש׳ 1922 עלה לא״י ועבד כמנהל הלשכה הארצית של הקהק״ל עד סוף ימיו. זמן־מה היה חבר ועד הקהלה בת״א. נפ׳ כ״ד תמוז תרצ״ו. מנוסח המצבה:

„יעקב בן־יעקב, תרל״ז—תרצ״ו״.

בֶּן־יַעֲקֹב (יעקובזון), יַעֲקֹב: בן יואל. נו׳ 1856, ז׳ריק. היה במושב זקנים בת״א. נפ׳ י״ג טבת, תרפ״ו.

בֶּן־יִפְת, עַמְרָם: נפ׳ כ״ה תשרי תרע״ה.

בֶּן־נוּן, אֶסְתֵּר בְּכוֹרָה: בת אברהם. נו׳ 1867, יפו. נפ׳ כ״ג חשון תרצ״ג. מנוסח המצבה: „האשה הכבודה והצנועה המדוכית ביסורין, אשת חיל ממשפחת יוחסין״ — — —

בֶּן־נוּן, אֶסְתֵּרִיָּה: בת יהודה בכר. נו׳ 1869, שירפה. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ו טבת תרפ״ז.

בֶּן־נוּן, יַעֲקֹב: בן הרב יוסף. נו׳ 1859, ירושלים. היה חלפן. נפ׳ כ״א חשון, תרפ״ס. מנוסח המצבה: „האיש הנכבד, המדוכא ביסורין קשים ומרים — — — בן הרה״ג יוסף בן־נון זלה״ה בעמ״ח ספר „יאיר מבין״ — —

בֶּן־סַעִיד, אַבְרָהָם: נפ׳ כ״ה כסליו תרס״ג. מראשוני הנפטרים בבית הקברות הזה. מנוסח המצבה: „מ״ק המדוכה ביסורין נפט׳ בקציו״ש״ — — —

בֶּן־סִפְרִי, טוֹבָה: בת מרדכי הוכמן. נו׳ 1900. נפ׳ י״ט אדר־ב׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה: „שלום לעפרך אשתי ואמי היקרה״.

בֶּן־עֵטֶר (מזרחי), זַהִיָּה: בת מנחם. נו׳ 1881 בא״י. נפ׳ י״ח תשרי תרפ״ב.

בֶּן־עַמִּי, דּוֹב: בן ישראל. נו׳ 1906, סימפירופול (קרים, רוסיה). בש׳ 1922 עלה לא״י. היה חבר גדוד העבודה ופועל במחצבות ירושלים. במאורעות אב תרפ״ט השתתף בהגנת חולדה ות״א. עבד בקדוח בארות. נהרג כ׳ תמוז תרצ״ו ע״י התקפת כנופיה מזוינת בדרך חיפה־ת״א, בקרבת בית־שאן, ונקבר בקבר האחים ג׳.

בֶּן־עַמִּי (רַבִּינוֹבִיץ), חַיִּים מָרְדֳּכַי: בן יעקב אליעזר. נו׳ ט׳ אב תרי״ד, וירכובקה (פ׳ פודוליה, רוסיה). ממשפחת ר׳ יחיאל מיכל מזלוצוב. נתיתם בילדותו ונתחנך חנוך חפשי בגימנסיה ואוניברסיטה באודיסה. בהשפעת פרץ סמולנסקין ואילמלך איש נעמי התקרב להשכ־לה. בהיותו סטודנט הטיף לארגון הגנה עצמית והיה בין מארגני ההגנה היהודית הראשונה באודיסה, ואחר הפוגרום בקישינוב פרסם כרוז (עם אחד־העם וש. דובנוב) לארגון ההגנה העצמית. מראשוני „עם־עולם״ וציר אל חברת „כל ישראל חברים״ בפריז לארגון הגירת הפליטים מרוסיה לגליציה. במסעו ראה את ענות העם והתעורר בו הכשרון הספורי. פרסם ב„ווסחוד״ מכתבים מפריז בחתימת „ריש גלותא״ ואת ספוריו הראשונים ברוסית. 1886—1905 גר באודיסה, התהלך בחוג הסופרים (מנדלי, אחד־העם, ביאליק) ונעשה חובב־ציון

נלהב וקנאי. מ־1890 חבר הועד האודיסאי של חובבי־ציון ועם הופעתו של הרצל דבק בו באהבה ובהערצה מיוחדת (עם מותו נהג מנ־הגי אבלות). היה ציר הקונגרס הציוני הראשון, 1905, עם הפרעות ברוסיה, עבר לג׳ניבה (שויץ) ושהה שם עד 1923. ב־1923 עלה לא״י. נלחם במרץ נגד ההתבוללות, בעד מסורת יהודית ותקומה לאומית. ספוריו וציוריו ברוסית וביידיש הקנו לו שם של מספר עממי־ריאליסטי המשקף את הוי החיים ומעורר להתנערות ותחיה. כמה מספוריו נתר־גמו לעברית (חלק מהם ע״י ח. נ. ביאליק), נקבצו לכמה כרכים ויצאו לרוב בהוצאת „מוריה״ ו„דביר״: כתבי בן־עמי, 1914; ספו־רים; ספורים לנערי־ישראל; אישי־דורנו (מונוגרפיות על אישים וסופרים). הוצ׳ „שסי־בל״. ברוסית: הילדות, מסע־בליטא. יש גם תרגומים בגרמנית. בש׳ תרצ״ח נתפרסמו ב„הצופה״ מכתבים רבי־ענין שלו. מתורגמים מצרפתית (ע״י מ. אזרחי). נפ׳ ג׳ אדר שני, תרצ״ב, והובא לק׳ בד׳ בו. — על שמו רחוב בת״א.

בֶּן־עַמָּר, יְחִיאֵל: נו׳ 1884, תימן. נפ׳ ט״ז אלול תרע״ט.

בֶּן־צִיּוֹן, יְהוּדָה: בן משה. נו׳ 1885, עדן. עלה לא״י מתימן. היה סוחר. נפ׳ י״ח כסליו תרפ״ו.

בֶּן־צִיּוֹן (גוסמן), שְׁמְחָה אֶלְתָּר: בן חיים ומינצה °גוסמן. נו׳ י״ג כסליו תרל״א, טלנשטי (רומניה). מחשובי הסופרים העברים וראשוני הפדגוגים בשיטת עברית בעברית ברוסיה. היה מורה בחדר המתוקן באודיסה וחיבר כמה ספרי למוד („בן־עמי״, „במשעול״ ועוד). ממיסדי הוצאת „מוריה (עם ביאליק ורבניצקי) וממחברי „ספורי־המקרא״. נמנה על החבורה האודיסאית ובן־לויה למנדלי וביאליק. 1905, ביום הפרעות באודיסה, עלה לא״י. היה מורה בביה״ס לבנות ביפו ומראשוני מיסדי תל־אביב. יסד וערך עם דוד ילין את „העומר״. היה מעורכי הירחון לבני־הנעורים „מולדת״, „שי״ הוספה ספרותית ל„חדשות הארץ״ ואח״כ מיסד ועורך „האזרח״ — בטאון הסת׳ „האזרח״, מעורכי „בוסתנאי״ והעורך הראשון של „ספר תל־אביב״. עסקן פעיל בועד תל־אביב, ועד הלשון, בית אחד־העם. כתב ספורים וציורים רבים בעברית וביידיש, וקנה לו שם בספורו הריאליסטי „נפש רצוצה״. כתב הרבה בשביל בני־הנעו־רים. תרגם לעברית „וילהלם טל״ לשילר, „הרמן ודורותיאה״ לגיטה, ו„ארץ אשכנז״ להינה (הוצאת „דבר״). ספריו: ספוריו (2 כרכים), ספורים לבני הנעורים (5 כרכים), זמירות לילדים (עם מוסיקה מאת י. אנגל), כתבי ש. בן־ציון (1927), בילו, נס־ציונה, גדרה, הכותל־המערבי (מתוך הספריה „לנוער״ של הקהק״ל). ביבל׳: אנציקלופדיה יהודית־רוסית, אכ״מ, אשכול, יידישעס לכסיקון, מאזנים (סיון־תמוז תרצ״ב). ח. נ. ביאליק „דברים שבעל פה״ ח׳ ב׳. אחד מבניו הוא הצייר נחום גוסמן, על שמו בתל־אביב „שדרות בן־ציון״. נפ׳ כ״ז אייר תרצ״ב והובא לק׳ בכ״ח בו, בשורת הסופרים, ועל מצבתו חקוק: „ש. בן־ציון (א. גוסמן) תרל״א—תרצ״ב״.

בַּנְקוֹבִיץ, מִינָה: בת יצחק הכהן. נו׳ 1905, פ׳ והלין. נפ׳ י״ד חשון, תר״ץ.

בָּנְרַף, יַעֲקֹב: בן יצחק. נו׳ תרע״ג, בוברויסק (רוסיה). נפ׳ י׳ שבט תר״ץ.

בַּס, מִינָה: בת ניסן הפט. נו׳ 1870, פוצ׳פ (רוסיה). היתה אשת אהרן צבי בס ואמו של המשורר שמואל בס. עלתה לא״י בש׳ 1906. נפ׳ והובאה לק׳ א׳ ניסן תרפ״ו. מנוסח המצבה: „סמל אם עבריה, נפש יקרה״.

בַּס, מָרְדְכַי: בן פרץ. נו׳ 1878, לובלין (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ כ״א ניסן תרצ״ב.

בַּסָן, שִׁפְרָה הַנְיָה: בת אברהם גילר. נו׳ חרסון (רוסיה). נפ׳ ד׳ חשון תרס״ז. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה
נדבת הלב
עזרת דלים״ — — —

בָּעֲהַם, מִרְיָם: בת רפאל ברוידה. נו׳ 1886, אורשה (רוסיה). גמרה חוק למודים בגימ־נסיה בחרקוב, והשכלתה הגבוהה קבלה בבית־הספר הגבוה גריה במוסקבה. היתה אסיסטנטית במעבדה בקטריולוגית של חברת הרופאים בחרקוב. בש׳ 1924 עלתה לא״י מברלין. היתה חברה פעילה בהנהלת ויצ״ו. נפ׳ ב׳ שבט תר״ץ (1930).

בָּעֲהַם־שַׁפִּירָא, חַיָּה הַדַּסָּה: בת ר׳ מרדכי זלמן. נו׳ 1870, סולוקי (ליטא). ממשפחת חסידי חב״ד מובהקים ואחותם של העו״ד יהודה בעהם והרופא־העסקן ד״ר אריה בעהם. היתה מילדת ואחות רחמניה בחרקוב. ציונית פעילה ומסורה. בש׳ 1921 עלתה לא״י. עבדה בבית־החולים של הד״ר פוחובסקי בת״א. נפ׳ והובאה לק׳ כ״ד תשרי תרפ״ג.

בַּעַל־גּוּר (בַּלַגּוּר), שְׁמוּאֵל: בן ניסן. נו׳ 1855(?), רוסיה. נפ׳ ד׳ אדר תרצ״א והובא לק׳ בה׳ בו.

בַּעֲלוּל, נִסִּים: בן שלמה. נו׳ 1864, פילובה (בולגריה). נפ׳ כ׳ חשון תרפ״ה. מנוסח המצבה: „המנוח יר״א״. — — —

בַּצְרַאוִי, גֶלְדִיס: בת אברהם חיים. נו׳ 1902, אנגליה. נפ׳ ד׳ אב תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„וי להאי שופרא דבלי בארעא
פה חמדה גנוזה, בת השמים נפש יקרה
ועדינה,
זכה וברה נדיבת רוח ומשכלת
בת היל ורבת המעלות העלמה,
שנקטפה בפרח עלומיה
בעודה באבה רטובה ורעננה
נשמתה הטהורה עלתה למרום״ — — —

בַּקְלַשׁ, מֹשֶׁה פִּנְחָס: בן אליהו. נו׳ 1900, ורשה. בש׳ 1924 עלה לא״י. היה זגג. נפ׳ ג׳ ניסן תרפ״ט.

בָּקְמַן, אַבְנֵר: בן יצחק שלמה. נו׳ 1892, נפ׳ כ״ה שבט תרע״ג. מנוסח המצבה:

„הבחור — — —
אכר ממתולה שהלך לעולמו
בן כ״ב שנה״ — — —

בָּקְנֶר, בֵּילָה־צִירֶל: בת יוחנן יוסף. נו׳ 1867. נפ׳ כ׳ אדר תרפ״א.

בָּקֶר, בְּצַלְאֵל יַעֲקֹב: בן אריה צבי. נו׳ 1875, לצקובה (ליטא). בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ א׳ אייר תרפ״ח.

בָּקֶר, פִּיגָה: בת אריה ליב אשרמן. נו׳ 1873, קראז (ליטא). אביה היה מעסקני העיר. גבאי ומיסד קופת גמ״ח, ונתחנכה ברוחו. היתה עסקנית פעילה במוסדות צדקה וחסד. בש׳ 1929 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט אדר (ערב ר״ח ניסן), תרצ״ד (1934).

בַּקשטַנסקִי, נָחוּם יַעקב: בן משה אהרן. נו׳ 1870, פינסק (פולין). היה סוחר. נפ׳ ט״ז אב, תרע״ד. מנוסח המצבה:

„זכות אבותיו יהיו
בעזרו שימחלו לו
על עונותיו — — ״.

בַּקשִי, יוֹסֵף: בן אליעזר. נו׳ 1867, קרץ (קרים). בש׳ 1926 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ כ״ב אדר־ב׳ תרפ״ט.

בָּר, אֱלִיעֶזֶר: בן אשר הכהן. נו׳ 1869, זדולבונוב (פ׳ והלין). נפ׳ כ״ב אב תרפ״ד.

בָּר, בִּנְיָמִין: בן אליעזר הכהן •בר. נו׳ 1908, זדולבונוב (פולין). בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ ה׳ טבת תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„מכלל יופי אין בו דופי
הבחור החשוב וכו׳ — — —
נפטר רך בשנים, כבן י״ט שנים״.

בָּר, רְאוּבֵן (רודולף): נו׳ 1889 לידז (בלגיה). היה לוטש פנינים. אבד עצמו לדעת ביריה, י״א סיון תרע״ד.

בָּר, רוּחָמָה: בת יהודה. (רב). נפ׳ כ״ד תשרי, תרס״ו.

בָּרָא, יִשְׂרָאֵל דָּוִד: בן צבי. נו׳ 1862, לוקובה (פולין). נפ׳ ט״ו חשון, תרפ״ו.

בַּרַאוּן, זְאֵב: בן יהודה ליב. נו׳ תרכ״ח (1868), בפלך חרסון (רוסיה). היה רופא חירורג ועבד במקצועו בביה״ח הצבאי של הצי הרוסי בניקוליב. בשנת 1924 עלה לא״י ועבד כחירורג בביה״ח „הדסה״ בת״א. נפ׳ ה׳ אדר תרצ״א.

בָּרָאוּן, נִסִים: בן ראובן. נו׳ 1877, יפו. היה רופא שנים. נפ׳ כ״ב תשרי תרצ״ו.

בָּרָבדוֹ, יִצְחָק־לֵיב: בן שמריהו. נו׳ ז׳ אדר תרנ״ט, ליבוביץ (רוסיה). למד בנעו־ריו בישיבה והיה משכיל ציוני ותיק. קנאי לדבור העברי, ודבר עברית בגולה. עסק במסחר ספרים ודפוס בשבלי (ליטא). ב־1924 עלה לא״י. נפ׳ כ״ה ניסן תרצ״ד. מנוסח המצבה: „איש מכובד בר אורין, בקי בכתבי הקודש. מסור בכל לבבו לתחית ישראל בארץ־ישראל״.

בָּרְגמַן, מֹשֶׁה יְהוּדָה: בן פנחס. נו׳ 1890, ברדיטשב (רוסיה). נפ׳ כ״ח ניסן תרע״ו. מנוסח המצבה: „מזכרת נצח מחברי הפועל־הצעיר ביפו לחברם — — — שלום לעפרך חבר יקר, יהי זכרך ברוך!״.

בָּרְגמַן, פְּרוּמָה: בת אברהם. נו׳ בוב־רויסק (רוסיה). נפ׳ כ״ו אב תרע״א.

בָּרְגָר, אֲהוּבָה: בת פנחס רוזנבלום. נו׳ 1891, ורשה (פולין). קבלה בבית הוריה חנוך דתי־מסורתי והשתלמה במדעי־הטבע באוני־ברסיטה בורשה. היתה מורה בבית ספר תיכוני יהודי בורשה. בימי מלה״ע השתלמה ברפואה במוסקבה והוכתרה בש׳ 1919 בתואר ד״ר לטבע ורפואה. 1919—1926 היתה מנהלת המחלקה הבקטריולוגית המרכזית שעל יד המיניסטריון לצבא בורשה, ותחת פקודה נמצא בית־חולים של 700 מטות. בש׳ 1926 עלתה לא״י, והיתה מנהלת המעבדה שע״י בית־החולים העירוני „הדסה״ בת״א. התעמקה במחקרים רפואיים ופרסמה עבודות שונות, ביחוד על קדחת הלידה (יחד עם ד״ר אשרמן) על פי שיטת הפרופ׳ בזרדקה, מחקר שמצא את הסכמתו והערכתו של בזרדקה עצמו. חקרה הרבה בקביעת קבוצות הדם של העדות השונות בא״י

והספיקה לבדוק 3000 בדיקות. נפ׳ והובאה לק׳ י״ג מנחם־אב תרפ״ט.

בֶּרְגֶר, אַלְחָנָן (אריה) **יְהוּדָה לֵיב**: בן בנימין (משה) הכהן. נו׳ תרי״ח (1858), קרמנץ (פולין). היה סוחר ועסקן נודע. בש׳ 1908 נתמנה ע״י הברון גינזבורג למנהל ראשי של הוצאת הספרים והדפוס „האלמנה והאחים ראם״ בוילנה. היה גבאי ראשי בביהכנ״ס הגדול בוילנה. בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ כ״ז אלול תרפ״ו.

בֶּרְגֶר, בֵּילָה: בת יחיאל מיכל. נו׳ 1863, לודז (פולין). נפ׳ י״ג סיון תרפ״ה. מנוסח המצבה: „הציון לנפש יקרה — — האשה הכבודה והחשובה, בעלת מדות טובות — נפטרה אחרי תשעה ימים לעליתה לא״י — — ימתקו לך רגבי אדמתך ותנוחי בשלום על משכבך״.

בֶּרְגֶר, דּוֹב: בן יוסף. נו׳ 1860, קישינוב (רומניה). קבל חנוך מסורתי בחדר ובישיבה ועבד בבית־מסחרו של אביו. בשנת 1881 עלה לא״י. היה תחילה פועל חקלאי במקוה־ישראל תחת הנהלתו של קרל נטר, ואח״כ התחיל לעסוק במסחר כבא־כח חברות מסחריות ברוסיה וברומניה. עלה בהמשך הזמן לדרגת אחד הסוחרים הסיטוניים הגדולים ביפו. היה חבר הועד הראשון של „אחוזת־בית״ ובנה את ביתו בין ששים הראשונים (ברח׳ הרצל 4). היה שנים אחדות חבר הועד בשכונת תל־אביב וחבר ועדת הבנין. חנך את בניו ובנותיו (אחד מהם יוסף נ. ברגר — מנהל החברה הצרפתית לבטוח „יוניון די פריס״ בארץ־ישראל) ברוח הלאומיות ואהבת העם והארץ. נפ׳ ג׳ אדר־א׳, תרפ״א.

בֶּרְגֶר, דְּבוֹרָה: בת נחמן רפפורט. נו׳ 1864, גלץ (רומניה). היתה אשת דוב ״ברגר. בשנת 1881 עלתה לא״י. היתה בין המיסדות של „עזרת־נשים״ ביפו־תל־אביב ובין מיסדות בית הספר המקצועי לנשים בתל־אביב. עסקנית פעילה וציונית מובהקה. נפ׳ ט״ז אלול, תרפ״ט. מנוסח המצבה: „אמנו הצנועה והיקרה — — —״.

בֶּרְגֶר, יְהוּדָה: בן יצחק יעקב. נו׳ 1837, בולחוב. נפ׳ כ״ג תשרי תרפ״ג. מנוסח המצבה: „הישיש הנכבד״ — — —

בֶּרְגֶר, יִצְחָק: בן משה. נו׳ 1869, טוקמק־רבתי (רוסיה). עסקן צבורי מצעירותו. יסד בתי־ספר בעיר מולדתו. השתלם בחקלאות בברלין וקבל תואר אגרונום. עבד אח״כ כב״כ החברה לעבודות חקלאיות במושבות היהודיות בדרום רוסיה. היה מראשוני חובבי־ציון והציונות והשתתף כציר בקונגרסים הציוניים ה־5 וה־6. בש׳ 1909 עבר לחרקוב והמשיך שם בעבודתו הצבורית והציונית. יסד גן־ילדים מטעם החברה להשכלת היהודים ברוסיה, אגודה להלואה וחסכון ועוד. בימי מלה״ע עמד בראש ועד הפליטים בחרקוב והיה סגן ראש ועד־הקהלה היהודית. היה סגן האגרונום הראשי של חברת ג׳וינט ברוסיה ומדריך חקלאי בתנועת „החלוץ״ בדרום־רוסיה. בש׳ 1925 עלה לא״י (בקר קודם בש׳ 1913) ועבד במקצועו. בתו היא הצירת ג׳ניה ברגר בת״א. נפ׳ י״ח ניסן תרצ״ז.

בֶּרְגֶר, חַיִּים: בן יהודה ליב. נו׳ כ״ז אלול תרנ״ג (1893), פינסק (פולין). מילדותו ספג את הרעיון הציוני באווירה של בית אביו במינסק, שהיה מותיקי חובבי־ציון. חבר „בני־

משה", ציר הקונגרס הראשון וממיסדי ההס־תדרות הציונית ברוסיה. השתלם בבי"ס ריאלי תיכוני במינסק והיה חבר פעיל ב„החבר" — ארגון המתלמדים הציונים ברוסיה. בש' 1913 עלה לא"י. עבד זמן מה בבן־שמן כפועל חק־לאי ואח"כ נהל את בית־המסחר למנופקטורה של אביו ביפו. בזמן מגפת טיפוס הבהרות בארץ חלה ונ' י"ז אדר־ב' תרע"ו (1916). היה הקרבן הראשון מבני משפחתו לבנין הארץ. 1917 מת אביו בבירות בעקב הגירוש מתל־אביב ע"י ג'מל פחה, ובש' 1919 מת אחיו הבכור יצחק ברגר בטבריה. נוסח המצבה:

„מנוחת הבחור

חיים

בן יהודה ליב ומיטה

ברגר

נו' ביום כ"ו לחדש אלול

בשנת תרנ"ג

הלך למנוחות

ביום י"ז לחדש אדר ב'

בשנת התרע"ו

אחרי שלוש שנות עבודה באה"ק".

בֶּרְגֶר, מֹשֶׁה דָוִד: בן אפרים אהרן. נו' 1853, ביאליסטוק (פולין). נפ' ז' אלול תרע"ה. מנוסח המצבה: „מנוחת הזקן הנכבד נהנה מיגיע כפיו וירא אלהים מרבים".

בֶּרְגַרַד, שְׁלֹמֹה: בן פסח. נו' תרמ"ח (1888), רובנה (פולין). בש' 1926 עלה לא"י. נפ' כ"ו שבט תרפ"ז והובא לק' בכ"ז בו. מנוסח המצבה: „איש ישר" — — —

בֶּרְגְשְׁטֵין, שָׂרָה: בת אברהם אליהו הכהן. נו' 1857, אוסטרוב (פולין). בת להורים אדוקים, אביה זקנה היה למדן מופלג וחבר כמה ספרים בהם ספר „אבני־זכרון" ועוד. גדלה וחנכה יתומים בביתה. נפ' ה' אלול תרצ"א. מנוסח המצבה: „אשה זקנה צנועה וחשובה" — — —

בֶּרְדִיצֶבְסְקִי, אֶפְרַיִם: בן אביגדור דוב. נו' ניקוליב (רוסיה). נפ' ח' חשון, תר"ע.

בֶּרְדִיצֶבְסְקִי, אִסְתֵּר מַחְלָה: בת ר' יהושע לוין. נו' בש' ת"ר. אשת משה אהרן (רב בדובבה, פ' קיוב, אבי הסופר מיכה יוסף ברדיצבסקי, נהרג בימי הפרעות באוקראינה) ודור ששי לר' שמלקה מניקלשבורג. ממשפחת רבנים גם מצד האם. עלתה לא"י בתשרי תרפ"ב. נפ' והובאה לק' י"ז אייר תרפ"ב.

בֶּרְדִיצֶבְסְקִי, יַעֲקֹב: בן משה מרדכי. נפ' י"ב כסליו תרע"ח.

בֶּרְדָן, בָּרוּךְ יִצְחָק: בן מרדכי. נו' 1867. נפ' כ"ז אלול תרע"ד.

בֶּרְדָן, יַעֲקֹב: בן צבי. נו' קישינוב (רומניה). נפ' כ"א אדר־ב' תרע"ו. מנוסח המצבה:

„הפועל — — —

נפ' ממחלת טיפוס הבהרות".

בֶּרְדְקִין, יִצְחָק: בן זאב. נו' 1893, בילוצרקוב (רוסיה). נפ' כ"ה שבט, תרע"ה. מנוסח המצבה:

„הצעיר — — —

נפ' בן כ"ב".

בֶּרְדָשׁ, יִצְחָק פֶּסַח (פִּילִיפּ): בן צבי. נו' 1887, צפת. היה רוקח. מת מתאונה בעבודתו, ז' סיון תרפ"ח (1928). מנוסח המצבה: „איש ישר, הרוקח המהולל בפי כל, הקדוש" וכו'. (הנוסח גם בגרמנית).

מצבת שמואל בוברוב

מצבת הרב שמואל משה ברוידא

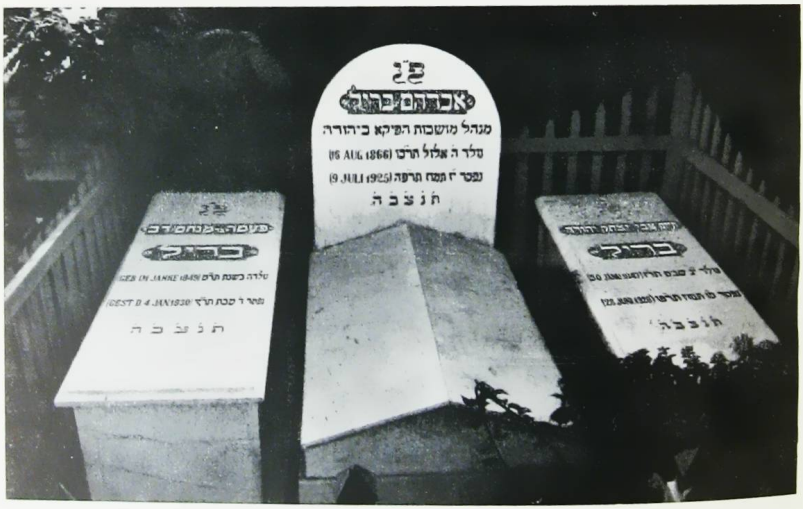

קבר משפחת אברהם בריל

בַּרהוֹן (שַׁרעַבי), יֶפֶת: בן חיים. נו׳ 1865 בתימן. היה רב. נפ׳ י״ד חשון תרצ״ו. מנוסח המצבה: „אבינו היקר, איש תם וישר ירא ד״ — — —

ברוֹד, יַעקב: בן משה. נו׳ 1896, צפת. היה שען. נפ׳ כ״ח תשרי תרפ״ו.

ברוֹדוֹביץ, פֶּסיָה לֵאָה: בת חיים זליג. נו׳ 1862, קרוק (ליטא). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ י״ט תמוז תרפ״ז.

ברוֹדסקִי, אֶשֶׁר זַלִיג: בן מנחם מנדל. נו׳ 1882, יקסרינוסלב (רוסיה). נפ׳ כ״א אדר־ב׳ תרצ״ב.

ברוֹדסקִי, מַנחֵם מֶנדל: בן דוד. נו׳ פולטבה (רוסיה). נפ׳ י״ג אלול תרע״א. מנוסח המצבה:

„פ. נ. איש״ — — —

ברוֹדסקִי, שִׁמחָה: בן אהרן. נו׳ 1869, זשקוב (רוסיה). היה סוחר. בש׳ 1921 עלה לא״י. נפ׳ כ״ג חשון תרפ״ה.

ברוֹדצקִי, משֶׁה: בן אהרן־מאיר. נו׳ 1856, סטרבין (רוסיה). נפ׳ ח׳ ניסן תר״ע. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר — — —
נפ׳ בש״ט ח׳ ניסן
ה׳ עת״ר בן נ״ד שנה ז״ל״ — — —

ברוידָא, מֵאִיר יַעקב: בן הרב שמואל משה יברוידא. נו׳ בוילנא. בש׳ 1904 עלה לא״י. נפ׳ כ״ג אב תרפ״ה. מנוסח המצבה: „האברך המופלג״ — — —

ברוידָא, שמוּאֵל משֶׁה: בן מתתיהו ליברמן. נו׳ 1843, וילנה. היה 22 שנה רב ודיין בדרוזקניק (פולין). חובב־ציון ועסקן פעיל. עמד בראש הנהלת ביה״ח היהודי בדרוזקניק. בש׳ 1904 עלה לא״י. היה חבר ביה״ד של הרב קוק ביפו. מבניו: העסקן, רואה החשבונות ישעיהו ברוידא בירושלים, יחיאל ברוידא והגב׳ חיה ברוידא בתל־אביב. נפ׳ כ״ה תמוז תרע״ו. מנוסח המצבה:

שמו נודע לטוב במקומו
אל וחוקיו היו כל עולמו
משנה וגמרא לא פסק מפומיה
ברוח יושר דן את עמו.

בָּרוזִין, משֶׁה: בן אהרן. נו׳ 1892, פריסלוב (רוסיה). היה פועל. נפ׳ כ״ה חשון תר״ס. מנוסח המצבה:

„מנוחת חברנו — — —
הקדיש חייו לעבודה בארץ
ונפטר אחרי שנה לחליו
ממחלת השחפת — — —
שלום לעפרך חבר יקר!״.

ברוִיטמַן, מִיכָאֵל (מִיכֵל): נו׳ 1881. היה חיט. נרצח כ״ג ניסן תרפ״א ביפו והובא לק׳ בקבר־אחים א׳.

ברוִיטמַן, מָרדכַי דוֹב: בן יצחק איזיק. נו׳ 1841, ווזניסנסק (רוסיה). היה סוחר. בש׳ 1876 עלה לא״י. היה עסקן בנוה־צדק. נפ׳ י״ב אדר תרפ״ו. מנוסח המצבה: „ציון לנפש יקרה — — — איש נכבד יר״א, נשא ונתן באמונה, נהנה מיגיע כפיו, אהוב ומסור למשפחתו ונחמד לבריות, ושמש בכתר הגבאות שלושים שנה, בביהכ״ס דחסידים בנוה־צדק. — — — עלה לא״י לפני חמשים שנה. — — — שלום לעפרך אבינו מחמדינו״.

בָּרוכוֹב, משֶׁה אַהרן: בן שמואל שמעון. נו׳ 1877, וילנה. היה מורה עברי־

בוילנה וביקטרינוסלב ועבד במסירות להפצת הלשון העברית ותרבותה. בימי מלה״ע פעיל לעזרה לפליטים ביקטרינוסלב והיה מחנך לילדים עזובים. בימי מלחמת האזרחים ברוסיה ושלטונם של דניקין וורנגל יצא את רוסיה דרך סבסטופול בסכנת נפשות בסירת הדוגה „חורלינץ״. בקושטא היה מורה בביה״ס כי״ח. בש׳ 1921 עלה לא״י (עם דרויאנוב, ירושלימסקי ועוד). חובב ציון נלהב ומסור. מראשוני המתנחלים בצפון תל־אביב. היה פקיד בע.ת.א. נפ׳ ח׳ שבט תרצ״ב. מנוסח המצבה: „איש ענו ונכבד, תמים וישר, מרביץ תורה ורחמן — — נפטר בשם טוב״. — — —

ב ר ו ל, מִיכָאֵל: בן יוסף. נו׳ 1896, אודיסה (רוסיה). היה פקיד המכס. נפ׳ ה׳ אלול תרפ״ו.

ב ר ו מ ב ר ג, בָּרוּך: בן יצחק. נו׳ תקצ״ח, סליחן (פולין). היה מראשוני חו״צ. בש׳ 1891 עלה לא״י. תחלה עבד ביקב בראשל״צ. 1901—1903 היה אכר בקפריסין. 1904 שב ליפו והיה בעל תחנה לעגלות („חֵן״). מראשוני מארגני בעלי־המלאכה ביפו (נוה־שלום). בימי מלה״ע היה עם המגורשים באלכסנדריה של מצרים. אחרי המלחמה חזר לתל־אביב והיה בעל בית. נפ׳ י״ג אייר תרפ״ח.

ב ר ו מ ר, שׁוֹשַׁנָה (שושה): בת אליעזר דוב הכהן. נו׳ תר״ה (1845), ביאליסטוק (פולין). בש׳ 1911 עלתה לא״י. היתה חותנתו של ד״ר מסמון־כהן. נפ׳ י׳ תמוז תרפ״ז והובאה לק׳ בי״א בו.

בַּ ר וֹ ן, אַבְרָהָם: בן שמואל. נו׳ 1911, איזמיר (תורכיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ כ״ד תמוז תרפ״ט. מנוסח המצבה: „בני ואחינו היקר הבחור״.

בַּ ר וֹ ן, אֵלִיעֶזֶר דּוֹב: בן רפאל. נו׳ בריסק (פולין). נפ׳ כ״ט סיון תרע״ג.

בַּ ר וֹ ן, חַיִּים: בן נתן (נוטה). נו׳ 1868, אודיסה (רוסיה). נפ׳ ט״ז אלול תר״ץ. מנוסח המצבה: „בעלי היקר והנחמד״.

בַּ ר וֹ ן, יְחִזְקֵאל: בן יעקב. נו׳ 1901, וילנה (פולין). נפ׳ כ״ד סיון, תרפ״ד.

בַּ ר וֹ ן, מִרְיָם: בת שניאור זלמן. נו׳ 1872, אודיסה (רוסיה). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ י״א ניסן תרפ״ז. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה — — — ששבקה חיים לכל חי״. — —

בַּ ר וֹ ן, שָׂרָה: בת נחמן. נו׳ 1869, קולקי (פולין). היתה אשת הסוחר אלתר ברון מפולין. נפ׳ כ״ג סיון, תרצ״א.

ב ר ו נ צ ב ר ג (ורונצברג), טוֹבִיָה: בן ירחמיאל־שמחה הלוי. נו׳ 1870, ורשה. בש׳ 1925 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ י״ב כסליו תרפ״ז. מנוסח המצבה: „אוי נא לנו על שברנו הגדול, כי נלקח מאתנו בדמי ימיו אבינו, עטרת ראשינו, רודף צדקות ומישרים״ — —

ב ר ו נ ר, מַלְכָּה: בת שלמה. נו׳ 1904, פיטריקוב (פולין). נפ׳ ב׳ חשון תרצ״א. מנוסח המצבה: „אשתי היקרה״ — — —

ב ר ו נ ש ט י ן, אֲלִימֶלֶך: בן אריה ליב. נו׳ 1871, רוסיה. נפ׳ ט״ז אלול תרפ״ד.

ב ר ו נ ש ט י ן, נָחוּם: בן יוקיל. נו׳ 1880, אומן (רוסיה). בש׳ 1922 עלה לא״י. היה סוחר עופות. נפ׳ א׳ אב תרפ״ז.

ב ר ו נ ש ט י ן־פ ל ד ש ט י ן, שָׂרָה: בת זאב. נו׳ 1852, קמינקה (רוסיה). נפ׳ כ״ה שבט, תרצ״ב.

ב ר ו ק, יוֹסֵף: נו׳ 1841, פלונגה (קורלנד). נפ׳ ה׳ שבט תרפ״ג.

ב ר ו ק ס ו ן, צבי: בן יהודה ליב. נו׳ 1888, רוגצ׳וב (רוסיה). היה 5 חדשים בארץ. פועל. נפ׳ כ״ב אלול תרפ״ה.

ב ר ו ר מ ן, מִרְיָם (מינצה): בת קופל. מורגנשטרן. נו׳ 1873, סקורן (רומניה). היתה אשת שמחה *ברורמן, משכילה וציונית. בש׳ 1912 העלתה את ילדיה לחנכם בא״י. נפ׳ י״ב תשרי תרצ״ז.

ב ר ו ר מ ַן, סוֹנְיָה: בת שמואל נימן. נו׳ 1908, מוסקבה (רוסיה). יתומה מאב ואם, גודלה בבית דודה בביאליסטוק. בש׳ 1926 עלתה לא״י. היתה אשת המהנדס אלכסנדר ברורמן בת״א. נפ׳ ד׳ חשון תר״ץ.

ב ר ו ר מ ַן, שְׁמְחָה: בן אלכסנדר יהודה. נו׳ י״ד אדר תרל״ב (1872), סקרון (רומניה). אביו היה שו״ב. נתחנך ברוח המסורה ולמד בישיבות. כבן 22 הוסמך להוראה, אך נמשך אחרי ההשכלה והשתלם אח״כ באוניברסיטה באודיסה בפילוסופיה ובפסיכולוגיה. היה מורה בגימנסיות שונות באודיסה. כל ימיו ציוני נלהב, והיה מטיף ודורש בביהכנ״ס „יבנה״. חבר פעיל ב„חברת מפיצי השכלה״ ונלחם תמיד בעד העברית. פרסם מאמרים רבים ברו־סית בעניני־חנוך בחתימת „בן־חוה״ והוציא ספריה חנוכית „יובנטוס״. בש׳ 1911 שלח את ילדיו לחנוך בא״י ובש׳ 1913 עלה להשתקע. היה מורה בבית־המדרש למורות ע״ש לוינסקי בת״א ובביה״ס לדוגמא. עסקן פעיל ומורה מובהק. היה עם המגורשים מת״א בימי מלחמת־העולם. הספיק לשוב וחלה במחלה קשה. נפ׳ כ׳ אייר תרע״ח. ביבל׳: „חדשות הארץ״ (גליון ז׳ תרע״ח).

ב ָר ז ו ן, אִיטָה (יוטה): בת חיים יהודה. נו׳ 1871. היתה אשת ישראל מוניש *ברזון. נפ׳ כ״ט כסליו תרע״ט. מנוסח המצבה:

„מנוחת האשה החשובה — — —

נפ׳ בשנת המ״ח לחייה״ — — —

ב ָר ז ו ן, יִשְׂרָאֵל מוֹנִיש: בן משה פל־טיאל. נו׳ 1870. נפ׳ ה׳ תשרי תרפ״א. מנוסח המצבה:

„הנקטף בדמי ימיו״ — — —

ב ָר ז ו ן, שָׂרָה רִבְקָה: בת משה. נו׳ 1893. נפ׳ י״ט שבט תרפ״א.

ב ָר ז י ן, דָוִד: בן אבא צבי. נו׳ 1860, דנילוביץ (פולין). בש׳ 1923 עלה לא״י. היה חובש. נפ׳ כ״ד ניסן תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר״. — — —

ב ַר ז ֶל, אֶסְתֵּר (סתרנה שפרה): בת זלמן שמלרינג. נו׳ 1854, ירושלים. נפ׳ ט׳ חשון תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„אשת חיל מי ימצא

ורחוק מפנינים מכרה — —

האשה הכבודה והצנועה.

ימתקו לך רגבי אדמתך

ותנוחי בשלום על משכבך

אמנו היקרה!״

ב ַר ז י ל ַי, אַבְרָהָם מָרְדְּכַי: בן יוסף. נו׳ כ׳ אייר תרמ״א, אודיסה (רוסיה). ציוני ותיק. בש׳ 1917 עלה לא״י. עסק הרבה בגאולת הקרקע. ממיסדי „אגודת המתנחלים״ שרכשה קרקעות בעמק־יזרעאל וממנהלי „חברה חדשה״ (עם מנחם שינקין, יוסף אליהו שלוש),

שרכשה קרקעות על הר כנען ע״י צפת. גר שנים רבות בראש־פנה והיה יו״ר ועד המושבה ו„סינדיקט מגדלי הטבק העברים״. פעל הרבה לפיתוח מפעי־הטבק וביזמתו נרכש שוק למכירת הטבק בפולין. ממיסדי הנקודה הישובית „צוסיה״ ע״י צפת. נפ׳ כ׳ אלול תרצ״ה. מנוסח המצבה: „איש רב הפעלים, נאמן לעמו ודתו״.

בַּרְזִילַי, זאֵב: בן אריה איזנברג. נו׳ כ׳ אב תרנ״א, ורשה (פולין). ממשפחת ר׳ יעקב גזונדהים רבה של ורשה, ומצד האם מקורב לדוד פרישמן. עסק בהוראה ועסקנות תרבותית בורשה ובעבודה ציונית בין הנוער. בימי מלה״ע התמסר לעסקנות ציונית פעילה והיה ממיסדי וראשי ה„מרכז״, הפרקציה הדמוקרטית ואח״כ „צעירי־ציון״. פעיל למען הקרן־הקימת וטפל בעניני עליה מטעם צעירי־ציון. היה ציר בקונגרס הי״ב. ב־1920 עלה לא״י, עבד תחילה כפועל בנין בפתח־תקוה ותל־אביב. ואח״כ היה חבר ומזכיר מועצת פועלי יפו. ערך מסע תעמולה בפולין לשם אוסף מכשירי־עבודה לפועלי א״י. היה חבר קב׳ הבנין „אחדות״, שבנתה את שכונת בורוכוב. עתונאי מחונן. פרסם מאמרים פובליציסטיים, רשימות ופיליטונים בפולנית, ביידיש ובעברית. סבע בירקון בשעת טיול בכ״א סיון תרפ״ב. לזכרו הוקמה ספרית מועצת פועלי ת״א, הוצאת ספרים סוציאליסטית („ספרית ברזילי״), ונכתבו מאמרי זכרון רבים ב„קונסרס״ (קי״ג, קכ״א).

בַּרְזִילַי, רָחֵל: בת מאיר קלמן. נו׳ 1883, טרנובקה (רוסיה). בש׳ 1917 עלתה לא״י. עזרה הרבה לבעלה א. מ. ״ברזילי, בעבודתו בגאולת הקרקע וטפלה במשק ביתה בראש־פנה. נפ׳ והובאה לק׳ י״ח אייר (ל״ג בעומר) תרצ״ח.

בַּרְזִילַי (איזנמן), צְבִי: בן נתן. נו׳ 1899, גריצ׳ב (פולין). בש׳ 1921 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ג׳ תשרי תרפ״ח.

בַּרְזָנֶר, נָתָן: נו׳ 1849. נפ׳ ט׳ שבט תרע״ט.

בָּרְזוֹסְקִי, שַׁבְּתַי: בן שלמה יעקב הכהן. נו׳ תרע״ט (1919), ורשה. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ כ״א ניסן תרפ״ח.

בָּרִי, יוֹחָנָן: בן אברהם. נו׳ 1869, זויל (פולין). נפ׳ י׳ אב תר״ץ.

בְּרִיל, אַבְרָהָם: בן חיים צבי ״בריל. נו׳ 1866, בקאב (רומניה). היה אחד המועטים שנבחרו ע״י הברון רוטשילד ונשלח לצרפת לשם קבלת חנוך חקלאי גבוה. למד והשתלם בביה״ס במונפליה (צרפת). בש׳ 1882 עלה לא״י. היה מראשי העסקנים של יק״א ופיק״א בא״י ומנהל המושבות ביהודה. לפני מלה״ע בקר באה״ב, בפלורידה וקליפורניה והביא אתו מספר צמחים חשובים, ביניהם את האשכולות ואת זן תפוח־הזהב ולנסיה. נפ׳ י״ז תמוז תרפ״ה, והובא לק׳ בי״ח בו בקבר אבותיו ומשפחתו.

בְּרִיל, חַיִּים צְבִי: בן יצחק יהודה. נו׳ 1847, בקאב (רומניה). בש׳ 1882 עלה לא״י. היה אכר ומתישב בזכרון־יעקב. נפ׳ ט״ז תמוז תרפ״ו (1926).

בְּרִיל, פֶּסָה: בת מנחם דב. נו׳ תר״ט, פריז (צרפת). היתה אשת חיים ״בריל. נפ׳ ד׳ טבת תר״ץ בפריז והובאה לק׳ בי״ח שבט תר״ץ בתל־אביב, בקבר המשפחה.

בְּרִילוֹבְסְקִי (בְּדְרוּשְׁבְּסְקִי), חַשָּׁה: נו׳ בראשון־לציון. נפ׳ כ״ט שבט תרס״ט.

בְּרַיְמַן, חַשָּׁה (רוֹזָה): אשת דוד ברימן. נו׳ 1847. נפ׳ י״ב טבת, תרע״ה.

בָּרִין, שָׂרָה: בת יצחק הרמן. נו׳ 1905, וידין (בולגריה). נפ׳ ה׳ כסליו תרס״ג. מנוסח המצבה: „האשה הצעירה והצנועה הנפס׳ בקצי״ו״ — — —

בְּרִינָר, חַנָּה: נו׳ 1901, בנדין (פולין). אבדה עצמה לדעת בכ״ו ניסן תרצ״א.

בְּרִיסְק, מָרְדְּכַי: בן משה. נו׳ 1868, צפת. נפ׳ כ״ט שבט תרפ״ג.

בְּרִיסְקֶר, בִּנְיָמִין: בן יהודה ״בריסקר. נו׳ ט׳ שבט תרמ״ג (1883), קסציוקוביץ (רוסיה). בש׳ 1903 עלה לא״י. היה סעיל בתקופת העליה השניה, ביחוד במושבות יהודה, כעסקן בעניני עליה. עבודה ובנין הארץ. נפ׳ ז׳ תמוז תרס״ו (1906) ונספד ע״י שינקין. מנוסח המצבה: „ציוני נדיב לב — — האברך״.

בְּרִיסְקֶר, יְהוּדָה: בן ישראל. נו׳ 1860, חוסימסק (רוסיה). היה סוחר, תלמיד־חכם, חו״צ ועסקן. בש׳ 1906 עלה לא״י מהומל. נודע כבעל־תפלה בבתי הכנסת הראשונים בנוה־שלום ונוה־צדק. נפ׳ כ״ג אדר תרע״ו.

בְּרִיקְמַן, יִצְחָק־זְאֵב: בן ירחמיאל מנחם (מנדל). נו׳ 1868, גרבוביץ (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י מורשה. נפ׳ י״ג ניסן תרצ״א. מנוסח המצבה: „איש תם וישר יר״א״.

בְּרַיֶר, בִּנְיָמִין: בן אפרים. נו׳ מיהלין (רומניה). נפ׳ י״א אלול תרס״ז.

בְּרַיֶר חַנָּה לֵאָה: בת צבי. נו׳ 1894, לודז (פולין). נפ׳ י״ד אב תרע״ב.

בְּרַיֶר, טוֹבָה: בת זלמן. נו׳ 1864, ורשה. נפ׳ ה׳ חשון תרע״ז.

בְּרַיֶר, יַעֲקֹב: בן חיים. נו׳ 1902, גרודק (פולין). היה פועל. נפ׳ א׳ אייר תרפ״ו. מנוסח המצבה: „העובד״ — — —

בְּרַיֶר, צְבִי הִירְשׁ: בן זלמן. נו׳ 1860, לודז (פולין). נפ׳ ט׳ אייר תרע״ו.

בְּרַיֶר, שָׂרָה הֲנִיָּה: בת מנדל. נו׳ 1870, לובלין (פולין). נפ׳ י״ד תשרי תרצ״ב.

בְּרִישְׁבְּסְקִי, חַשָּׁה: נפ׳ כ״ד שבט תרס״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הזקנה — — —
מראשון־לציון״ — — —

בְּרִישְׁנְסְקִי, אֶסְתֵּר: בת זאב דוד זיברג. נו׳ 1885, וילקובישקי (ליטא). השתלמה באוניברסיטאות פריז וג״יניבה. בש׳ 1911 עלתה לא״י. היתה מורה לגרמנית וצרפתית בביה״ס לבנות ובגימנסיה „הרצליה״. נפ׳ כ״ט תמוז תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אשה טובה ויקרה,
לבה היה פתוח לכל קשי יום ואומלל,
ובצרת האדם והאומה היה לה צר,
את קדשי ישראל אהבה בכל נפשה — —
נקטפה בעודה באבה״ — — —

בְּרָכוֹת, אַבְרָהָם יוֹסֵף: בן יהושע זליג. נו׳ תר״כ (1820), וילנה (פולין). היה מחברי חברה קדישא ותרם סכום כסף לגמר בנין גדר ביה״ק. על שמו בית כנסת ותלמוד־תורה בנוה־שלום. נפ׳ י״ט חשון תרס״ח. מנוסח המצבה:

„יליד וילנה הנגיד היקר הנכבד

הישיש מו"ה — — —
מנעוריו עד יומו האחרון
שקד על התורה ועל
העבודה. בנה והקדיש בית
מדרש לתורה ולתפלה וחדר
לתשב"ר פה יפו לשערי
תורה. בן שמונים היה
במותו לדאבון לב אשתו
ובנו ונכדיו. וימת בשיבה
טובה" — — —

בְּרַכְמַן, אֶלִיעֶזֶר יְהוּדָה: בן אברהם. נו' ט' קובנה (ליטא). נפ' כ"ז סיון תרס"ו. מנוסח המצבה: „ציון לנפש איש ירא אלקים, רודף צדקה וחסד" — — —

בְּרַכְמַן, בֵּילָה (בבה): בת משה יהודה הלוי. נו' 1884. היתה אשת אברהם ברכמן. נפ' י"ג שבט תר"ס. מנוסח המצבה:
„האשה — — —
נפ' בת ל"ו שנה" — — —

בְּרַכְמַן, צְבִי: בן ישראל הכהן. נו' 1833, ירשוב (רוסיה). בש' 1886 עלה לא"י. היה תלמיד־חכם וסוחר. נפ' י"ז שבט תרפ"ז. מנוסח המצבה: „היקר באנשים — — — ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים — נפט' בן 94 שנים".

בְּרָכָר, יוֹסֵף: בן אריה. נו' צ'ורטקוב (פולין). נפ' כ"ד אב תרס"ז.

בְּרָכָר, שָׂרָה: בת בן־ציון. נו' 1867, לודז (פולין). עלתה לא"י ב"ש' תרס"ט מעיר ולוצלבק (פולין). נפ' כ"ד שבט תרע"א.

בְּרְלִין, שִׂמְחָה: בן מאיר. נו' 1897, ריגה. גמר חוק למודיו ברוסיה ובשויצריה, והיה מהנדס־אגרונום. היה ח' הקואופרציה הציונית „גדרה". בש' 1920 עלה לא"י. נהרג בהגנה על נוה־שלום ביפו כ"ג ניסן תרפ"א והובא לק' בקבר אחים א'.

בְּרְמַן, אֶסְתֵּר: בת אברהם. נו' 1850, פינסק. נפ' ט"ז תשרי תרפ"ו. מנוסח המצבה:
פ. נ.
„אמא יקרה
ספוגת דמעה
תמימה וברה,
רווית תלאות
באפלת הבור,
רדומה הגויה
ממרום לך תאור
נשמתך ברקיע".

בְּרְמַן, אִידָה: בת אשר ריזמן. נו' 1897. נפ' י"ב אלול תרפ"א. מנוסח המצבה: „נקטפה בעצם עלומיה, שנה אחרי החתונה" — — „תחת אבן קרה זו טמון לב עדין וחם, המתאבלים עליה לנצח".

בְּרְמַן, חַיָּה שָׂרָה: אשת יוסף ברמן. נו' 1842, רוזיני (רוסיה). נפ' כ"ט תשרי, תרע"ו.

בְּרְמַן, חַנָּה: בת שמואל. נו' 1872, קרטש (רוסיה). בש' 1924 עלתה לא"י. נפ' כ"ג כסליו תרפ"ט. מנוסח המצבה: „האשה החשובה" — — —

בְּרְמַן, יַעֲקֹב: בן אברהם. נו' תרמ"ב, ברנוביץ (פולין). היה מהנדס. נפ' כ"ה ניסן, תרפ"ד.

בְּרְמַן, יִצְחָק: בן משה. נו' 1893, רוסיה. נפ' כ"ז ניסן, תר"ץ.

בְּרְנַרְד, מֹשֶׁה יוֹסֵף: בן יעקב. נו'

ציון ליוסף חיים ברנר (בקבר האחים א')

מצבת חיים ברגר

מצבת זאב ברזלי

1856, צ׳רנוביץ (רומניה). היה כורך ספרים. נפ׳ ט״ו אב, תרע״ד. מנוסח המצבה: „נפטר ביסו בעת בקורו את בניו״.

בַּרַנְדוּיִן, שָׂרָה: בת יעקב. נו׳ אוס־טרוג (רוסיה). היתה אשת צבי מנדל ברנדוין. נפ׳ כ״ח טבת תרע״ב.

בַּרְנָט, חַסְיָה: בת יצחק וולך. נו׳ 1903, ביאליסטוק (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ז תמוז תרפ״ח והובאה לק׳ בי״ז בו. מנוסח המצבה: „אשה רכה בשנים — — נקטפה באביב ימיה — — בת כ״ה שנים לימי חייה״ — — —

בְּרַנְקְבִּיץ, שְׁלוֹם בָּרוּךְ: בן חיים. נו׳ 1868, סוסנוביץ (פולין). בש׳ 1926 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ י׳ כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה: „איש תם וישר, ירא וחרד, אהוב למקום ונחמד לבריות״.

בְּרְנֶר, יוֹסֵף חַיִּים: בן שלמה. נו׳ י״ז אלול תרמ״א (1881), נוביה מליני (רוסיה). למד בחדר ובישיבות הומל, ביאליסטוק, פוצ׳פ ועוד והיה תלמידו של הרב יהושע נתן גנסין. התרועע מנעוריו עם אורי ניסן גנסין והוציא עמו לאור בישיבה עלונים ספרו־תיים „הפרח״, „הקוף״. בש׳ 1899—1901 היה בהומל. עבד בהוראה עברית והיה ספרן בספריה ציונית. 1902—1903 חייל בצבא הרוסי, וברח אח״כ ללונדון. מש׳ 1900 החל לפרסם ספורים ב„לוח־אחיאסף״, ב„השלח״ ועוד. 1906—1907 ערך והוציא בלונדון את הירחון „המעורר״, שהטיף לכוון חדש בספרות העב־רית. 1908 הוציא בלבוב קובצי „רביבים״ (א״ב׳). בש׳ 1909 עלה לא״י. המשיך בהוצאת „רביבים״ (ג״ד׳) והשתתף בעתוני הפועלים בא״י: „הפועל הצעיר״, ו„האחדות״. עסק במו״לות והוציא קונטרסי־ספורים של עגנון („והיה העקוב למישור״ ועוד), קובץ זכרון לגנ־סין („הצדה״) ובעבודה תרבותית. קרא הרצאות ותרגם דברי־ספרות יפה ומדעית. בימי מלה״ע היה מורה בגימנסיה „הרצליה״. ולאחריה זמן־מה בביהמ״ד למורות בת״א. בימי־הגרוש היה עם הגולים בכפר־סבא ונשא בתלאות המעבר משלטון התורכים לראשית ימי־הכבוש של האנגלים. התהלך עם א. ד. גורדון והטיף לקונסטרוקטיביות של בנין ותקומה בארץ. בש׳ 1920 ערך את הירחון „האדמה״ והשתתף ב„קונטרס״. היה מורה בגליל במחנה פועלי־הכביש טבריה—מגדל. 1921 התישב בדירת משפחת יצקר בשכונה ערבית ע״י תל־אביב ונרצח שם ביום כ״ד ניסן תרפ״א, בימי מאורעות מאי 1921, והובא לק׳ בקבר־אחים א׳. — היה מראשי־הסופרים העברים מבעלי־„המהלך החדש״, שהכניס את יסוד הפסיכולוגיזם וחקר־הנפש. טפוסיו, רובם מן הנדכאים והעלובים בידי הגורל והמציאות, נתונים בסד הלבטים והיסורים של קיומם בעולם ההויה, תוך כדי חפוש אחיזה כל שהיא בקרקע העולם. היה פובליציסטן ומבקר שנון, שלא חפה על המומים ועל הנגעים. נגדע בעצם פריחת כחותיו היצירתיים. כתביו נקבצו ב־9 ספרים („כל כתבי י. ח. ברנר, הוצ׳ „שטיבל״) ונפוצו במהדורות אחדות. מוכנים לדפוס גם שני כרכים מאגרותיו. תרגם את „החטא וענשו״ של דוסטויבסקי, „היהודים בזמן הזה״ לד״ר רופין, כמה דרמות מאת ג. הויפטמן (בקובצי „יפת״). — ביבליוגרפיה: ד. א. פרידמן: י. ח. ברנר; „התקופה״ כרך י״ד—ט״ו; י. יערי־פולסקין: י. ח. ברנר

(ב„חולמים ולוחמים"); י. ח. ברנר: הוצ׳ „המרכז לנוער". על שמו: רחוב ושכונה בתל־אביב, בית הסת׳ העובדים („בית ברנר") וקבוץ „גבעת־ברנר" ע״י רחובות.

בֶּרנשטֵין, אַבְרָהָם: בן ישראל משה. נו׳ 1883, קרים (רוסיה). בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ ו׳ אדר־א׳ תרפ״ט.

בֶּרנשטֵין, אַבְרָהָם יַעקב: בן אריה. נו׳ 1866. היה אכר בעקרון. נפ׳ א׳ כסליו תרפ״ב. מנוסח המצבה: „איש תם וישר" —

בֶּרנשטֵין, זאֵב: בן יצחק מרדכי. נו׳ 1841, אוזדה (רוסיה). היה ראש־ישיבה ודין בעיר מולדתו, עסקן רב־פעלים וחובב־ציון. בש׳ 1908 עלה לא״י. היה רב בפתח־תקוה, קורא שעורים ומטיף בבית־הכנסת. בימי מלה״ע עבר לתל־אביב. סופר משכיל ועוסק במתימטיקה. נפ׳ כ״א שבט תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„איש היסורים,
צדיק ועניו גדול, מנהל ישיבה
ודין בעיר אוזדה (פ׳ מינסק),
ומרביץ תורה ברבים
וזכה לעלות בסוף ימיו עם
משפחתו לא״י משאת נפשו — —".

בֶּרנשטֵין, טוֹבָה (גוטה): בת מרדכי מוגולנסקי. נו׳ תרי״ג (1853), אוזדה (רוסיה). היתה אשת צבי זאב •ברנשטין. בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ י״א אדר תרצ״א. מנוסח המצבה: „אשה צנועה וצדקת ברת לב ויקרת רוח".

בֶּרנשטֵין, יִצחָק: בן אברהם יעקב. •ברנשטין. נו׳ 1901, עקרון. היה אכר. נפ׳ כ״ו תמוז תרפ״ח. מנוסח המצבה: „נקטף בדמי־ימיו" —.

בֶּרנשטֵין, צבי זאֵב: בן נחום. נו׳ תרי״ז (1857), לושה (רוסיה). בש׳ 1886 עבר לרומני (פ׳ צרניגוב) ועסק במסחר כל ימיו. היה שם מראשי עסקני הציונות וה„מזרחי". בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ ט״ז חשון תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„איש חכם
ותמים דרך,
משכיל ובן־תורה,
אוהב עמו,
ארצו ושפתו — — ".

בֶּרנשטֵין, שָׂרָה: בת מרדכי ברנמן. נו׳ 1882, פרוסקורוב (רוסיה). בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ י״ז אדר־א׳ תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה עטרת בעלה
ששקעה שמשה בדמי־עלומיה
לשברון לב בעלה ובניה — — —
שלום לעפרך
רעיתי היקרה ואמנו הנחמדה".

בֶּרסוּצקִי, אֶסתֵר: בת משה ברימן. נו׳ 1903, דונייביצי (רוסיה). בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ו תמוז תרפ״ה.

בַּרסלַבסקִי, דָוִד: בן יוסף. נו׳ תרכ״ז (1867), רוסיה. היה סוחר בר־אורין ומשכיל מחסידי חב״ד. בש׳ 1905 עלה לא״י. מראשוני העולים מרומני (רוסיה). ישב שנתים בין המשפחות היהודיות היחידות ברמלה והחזיק מורה מיוחד לחנוך בניו ברוח העברית החדשה. (בניו: יוסף ברסלבסקי, מרצה וחוקר א״י, ומשה ברסלבסקי, עסקן תרבותי בקבוץ המאוחד). אח״כ עבר ליפו. נפ׳ כ״ו שבט תרס״ט.

מנוסח המצבה: „האיש היקר ונדיב לב" — —

בַּרְסַלְבְּסְקִי, יִצְחָק: בן משה. נו׳ 1902, רוסטוב (רוסיה). בש׳ 1928 עלה לא״י. היה פועל. אבד עצמו לדעת י״ט חשון, תרפ״ט. מנוסח המצבה: „תהי נשמתך קשורה עם מעמד הפועלים בארץ".

בַּרְסְקִי (אציל), שלמה: בן משה מרדכי. נו׳ י׳ אב תרל״ד (1874), פ׳ חרסון (רוסיה). היה מראשוני בוני תל־אביב, ח׳ הועד שלאחר המלחמה. סוחר ועסקן פעיל. נפ׳ כ״א אייר תרפ״ג.

בָּרָק, יהוֹשֻׁעַ: בן יוסף. נו׳ 1869, קיוב (רוסיה). היה איש צבורי ועסקן פעיל. בימי מלה״ע מיסד ומנהל הקואופרטיבים הצרכנים בקיוב, ומיסד ארגון התמיכה באלמנות. בש׳ 1921 עלה לא״י, עבד בישור החולות וסלילת הכבישים ואח״כ בענף הדיג. נפ׳ ט״ז אב תרפ״ג.

בָּרָק, בִּנְיָמִין: בן יהודה־ליב. נו׳ תרכ״ב (1862). נפ׳ ב׳ תמוז תרע״ח. מנוסח המצבה:

„עמוק בנפשותינו חרותים הכאב והצער
על הלקח הנפש הנעלה
הצנועה, המתונה והמיושבת,
נפש בעלי ואבינו היקר" — — —

בָּרְקוֹ, זִיסְקִינְד: בן ישראל. נו׳ 1888, קליש (פולין). בש׳ 1920 עלה לא״י. היה נהג. נפ׳ כ״ו תמוז תרפ״ב.

בָּרְקוֹבִיץ, אַבְרָהָם יִצְחָק: בן ירח־מיאל צבי. נו׳ 1877, ברנוביץ (פולין). בש׳ 1926 עלה לא״י. היה חנוני. נפ׳ א׳ שבת תרפ״ט. מנוסח המצבה: „איש תם וישר — — נקטף בחצי ימיו".

בְּרְקוֹבִיץ, חַיָּה אֶסְתֵּר (ארנסטינה טיסי): בת שלום רבינוביץ („שלום־עליכם"). נו׳ ג׳ אייר תרמ״ד, שדה־לבן (בילה־צרקוב, אוקראינה). בתו הבכירה של שלום־עליכם. נקראה ע״ש אמו. גמרה חוק למודים בגמנסיה בקיוב. למדה רפואת שנים בקיוב וקבלה דיפלום של רופאת שנים, אך לא השתמשה במקצועה. נישאה לי. ד. ברקוביץ כ״ה כסליו תרס״ו. תרגמה לרוסית כמה מספוריו של שלום־עליכם, שפורסמו בעתונים רוסים שונים. אחרי מות אביה עסקה שנים אחדות בכינוס הארכיון של שלום־עליכם ובסדורו. בש׳ תרפ״ח עלתה לא״י מניו־יורק. נפ׳ ז׳ ניסן תרצ״ח והובאה לק׳ בט׳ בו. נוסח המצבה:

„חיה אסתר טיסי
ברקוביץ,
בת שלום־עליכם,
ג׳ באייר תרמ״ד —
ז׳ בניסן תרח״ץ".

בְּרְקוֹבִיץ, יוֹסֵף: נו׳ 1896, קושטא (תורכיה). עלה לא״י בש׳ 1925. היה סקיד בבית־המכס. נרצח י״ט אב תרפ״ט בשכונת אבו־כביר בת״א, בנסעו עם בנימין גולדברג להציל פועלים יהודים ביפו. נקבר בקבר־האחים ב׳.

בְּרְקוֹבִיץ, רִבְקָה (מַלָּה): בת אברהם. נו׳ 1900, פולניה. בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ ו׳ אדר תרפ״ז.

בְּרְקוֹבִיץ, רָחֵל: בת חיים זאב. נו׳ 1855, רוסיה. נפ׳ ערב יוה״כ (ט׳ תשרי) תרצ״א. מנוסח המצבה: „זקנה צנועה וחשובה ביראת ד׳ היא תתהלל".

בְּרְקוֹבְסְקִי, אַבְרָהָם יִצְחָק: בן נפתלי. נר׳ 1879, קיוב (רוסיה). היה חיס. נהרג בדרך לירושלים. כ״ג אלול תרצ״ז. ונק׳ בקבר־האחים ג׳.

בְּרְקוֹבְסְקִי, רִבְקָה: בת משה מרדכי. נר׳ 1896. נפ׳ כ״ט אב תרפ״ג.

בַּרַשׁ, צְבִי הִירְשׁ (מֶנְדֶל): בן שמחה. נר׳ 1878, ברדיצ׳ב (רוסיה). נפ׳ י״ב אלול תרפ״ב.

בַּרְשַׁדְסְקִי, שְׁלֹמֹה: בן שלום יצחק. נר׳ תר״מ, זוניגרודקה (רוסיה). בש׳ 1904 עלה לא״י ועסק בעבודה ובמלאכה. היה ממיסדי מרכז בעלי־מלאכה בתל־אביב. נפ׳ א׳ אדר תרפ״ז והובא לק׳ בב׳ בו. מנוסח המצבה: „נפטר בן מ״ו לחייו — — אחרי כ״ב שנות עבודה בארץ״.

בְּרַשַׁד (דִּיוֹיס), בַּתְיָה: בת אברהם. נר׳ 1860, גלץ (רומניה). אשת יחזקאל ברשך. נפ׳ כ״ז חשון תרצ״ד.

בְּרַשַׁד (דִּיוֹיס), דָּוִד: בן יחזקאל. נר׳ 1879, גלץ (רומניה). נפ׳ ניסן תרצ״ד. מנוסח המצבה: „הישר באדם״ — — —

בְּשַׁמָּן, חַיִּים: נפ׳ ב׳ אלול, תרס״ו.

ג

גַּאוֹן, הוֹדָה: בת צאלח. נפ׳ כ״א תשרי תרע״א. מנוסח המצבה:

„מצבת קבורת
האשה הזקנה״ — — —

גַּבַּאי, אֶסְתֵּר: נו׳ 1833 אדריאנופול (תורכיה). ממשפחה ספרדית מיוחסת. נפ׳ י׳ סבת תרפ״ב. מנוסח המצבה: „ציון לנפש יקרה, האשה הכבודה והצנועה- הזקנה״ — —

גַּבַּאי, מֹשֶׁה: בן עובדיה (עבדאללה). נו׳ תר״ח (1848), בגדד. עלה לא״י בש׳ 1926. היה סוחר. נפ׳ ט״ז סיון תרפ״ח.

גִּבּוֹר, מִרְיָם: נפ׳ ז׳ תמוז תרע״ו. היתה אשת גדליהו גבור. מנוסח המצבה:

„על אלה אני בוכיה
על מות האשה הצנועה
אשת חיל ויראת ה׳ — — —
שנקטפה בעצם ימי עלומיה
ממחלת החולירע״ — — —

גְּבִירְץ, אַהֲרֹן: בן חיים אשר (זליג). נו׳ 1872, ורשה (פולין). נפ׳ כ׳ סיון, תרצ״א. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה,
איש אמונה ובר תבונה,
אהוב לשמים ונוח לבריות
בר אורין, אוהב עמו וארצו״.

גְּבִירְץ, יִשְׂרָאֵל (ירוחם פישל): בן אהרן. נו׳ 1900, לונדון. נפ׳ י״ט אב תרפ״ב. מנוסח המצבה: „ציון לנפש יקרה, הבחור המצוין ירא אלקים, שנקטף בדמי־עלומיו — — שלום לעפרך בננו ואחינו היקר״ — — —

גַּבְרִיאֵל, אַבְרָהָם: בן גבריאל. נו׳ 1872, איזמיר (תורכיה). נפ׳ כ״ט סבת תרפ״ו. מנוסח המצבה: „אבינו היקר״ — — —

גְּדַלְיָה, חַיִּים: בן שלמה. נו׳ 1849, ירושלים. היה מראשוני הרוקחים ביפו־ת״א. נפ׳ י״ז תשרי תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„הישיש״ — — —

גְּדַסִי, דָּוִד: בן אברהם. נו׳ 1908, תימן. נפ׳ י״ב תשרי תרפ״ג. מנוסח המצבה: „התל־מיד היקר״ — — —

גְּדַסִי, חַנָּה: בת ראובן. נפ׳ כ״ה חשון תרע״ב. מנוסח המצבה: „מצבת קבורת האשה הזקנה״ — — —

גְּדַסִי, סַעֲדִיָה: בן ראובן. נפ׳ י׳ סיון תרע״ו. מנוסח המצבה:

„המנוח היקר העניו — — —
נפ׳ בקצור ימים״.

גְּהָרָן, יָעִיש: נפ׳ א׳ שבט תרע״ב. נוסח המצבה:

„מ. ק.

יעיש גהראן
יום א׳ שבט
התרע״ב
תנצב״ה״.

גוֹבֶרְנִיק, רָחֵל: בת יצחק. נו׳ 1838, בלזין (רוסיה). עלתה לא״י בש׳ 1921. נפ׳ כ״ד אייר תרצ״א.

גוֹגִיג (בֶּרגְרין), צבי זְלִיג: בן משה איזיק. נו׳ 1896, קוטוב (פולין). היה עסקן „הפועל־הצעיר״ בגרמניה, סופר ועתונאי, ועובד במערכות „די ארבייט״ ו„אונזער פריי־היים״. בש׳ 1920 עלה לא״י. עבד בבנין. נהרג יחד עם י. ח. ברנר, בבית יצקר בשכונת סַכְנָה ע״י יפו, ביום כ״ד ניסן תרפ״א והובא לק׳ בקבר אחים א׳. ביבליוגרפיה: „קונטרס״ ניסן תרפ״א.

גוּגֶל, אֱלִיעֶזֶר: בן משה. נו׳ 1865, (רוסיה). היה ארדיכל־טכנאי וקבלן בקיוב. באודיסה, בדנציג ובצופוט. היה חבר הנהלה בבנק מסחרי וקרדיט הדדי בקיוב. בדנציג ועוד. ציוני ותיק ועסקן פעיל. פעל הרבה בימי משפט בילים בקיוב. עלה לא״י בש׳ 1925. נפ׳ י״ח אייר, ל״ג בעומר, תרפ״ז. מנוסח המצבה:
„בעלי ואבינו היקר״ — —

גוֹז, יוֹסֵף: בן פנחס. נו׳ 1856, רוגצ׳וב (רוסיה). נפ׳ כ׳ סיון תרפ״ג. מנוסח המצבה: „האיש הנכבד״ — — —

גוֹז, פְּרִידָה רִיבָה: בת דוד. נו׳ 1845, מינסק. עלתה לא״י בש׳ 1906. נפ׳ ט״ו אייר תרפ״ט. מנוסח המצבה: „אבן מקיר תזעק, על מות אמנו היקרה, הזקנה הכשרה והצנועה״ —

גוּזְמַן, פֶּסַח: נפ׳ ה׳ שבט תרע״ח.

גוּטגוֹלד, גְּדַלְיָה: בן שמואל יצחק. נו׳ 1828, שדליץ (פולין). נפ׳ כ״א אב תרפ״ג. מנוסח המצבה: „הישיש״ — — —

גוֹטהִילף, אֵלִיָּהוּ: נו׳ 1895, רוסיה. נפ׳ ח׳ תמוז תרע״ג.

גוֹטלִיב (ידידיה), יוֹכֶבֶד: בת צבי צוקר. נו׳ 1864, ורשה. עלתה לא״י בש׳ 1923. היתה אמו של המורה והעסקן בן־ציון ידידיה בת״א. נפ׳ ח׳ כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה: „האשה היקרה, המשכילה ורבת החיל, עטרת משפחתה וכבודה״ — — —

גוֹטמַן, זְהָבָה (גולדה): בת דוד. נו׳ 1908, קרץ׳ (קרים, רוסיה). נפ׳ ט״ו אדר־ב׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה: „נקטפה באביב ימיה, בשנת כ״א לחייה — — — ימתקו לך רגבי אדמתך ותנוחי בשלום על משכבך, רעיתי האהובה״.

גוֹטמַן, זַלְמָן יוֹסֵף: בן מרדכי. נו׳ 1875, קוקז (רוסיה). היה נפח. נפ׳ ב׳ חשון תרפ״ב.

גוֹטמַן, חַיִּים: בן יעקב מרדכי. נו׳ 1834, טלנשטי (בסרביה). בילדותו ברח מה„חוטפים״ לרומניה. היה סוחר. חו״צ וירא־שמים. אביו של הסופר ש. י־בן־ציון־גוסמן. בש׳ 1911 עלה לא״י.. נפ׳ והובא לק׳ י״ג סבת תרע״ז.

גוֹטמַן, יוֹכֶבֶד: בת יהודה. נו׳ 1850. נפ׳ ה׳ אב תר״ם.

גוֹטמַן, יִצְחָק: בן משה. נו׳ י״ס שבט תרס״ז (1907), אודיסה (רוסיה). נפ׳ ז׳ חשון

תרפ״ג (1922). מנוסח המצבה: „מנוחת בננו אחינו וחברנו — — —

יקרת לנו מכל בן יקיר וחמיד
צהלה ועליזות שכנו בך תמיד,
חקוק על לבנו לנצח תשאר,
קדוש לנו היית ותהא לנו לפאר.
גבור ברוח היית
וגדולות לעמך לפעול קוית
סעון היית בצדק ויושר
משפחתך האמללה בחייך, תדיר
היתה שרויה באושר,
נקטפת ואף נטמנת פה בחיק האדמה
המתאבלים עליך חבריך ומשפחתך
האמללה״.

גוטמן, מינצה: בת יצחק־איזיק. נו׳ 1855, סלנשטי (רומניה). עלתה לא״י בש׳ 1911. אשת חיים •גוטמן, ואמו של ש. •בן־ציון־גוטמן, שלאחר מות אשתו חינכה את בניו ושמשה מקור השפעה חשוב ליצירתיו („נפש־רצוצה״, „מסעות״, „רחל״). היתה פעילה במוסדות צדקה וחסד בראשיתה של תל־אביב. נפ׳ והובאה לק׳ ס״ז שבט תר״ץ. מנוסח המצבה: „סבתנו אשר היתה כאם לנו, האשה הצדקת מינצה״.

גוטמן, נחום: בן פיבוש. נו׳ 1912, גורהומורה (בוקובינה). בש׳ 1934 עלה לא״י. נפצע בשמירה בנס־ציונה ונפ׳ י׳ תמוז תרצ״ו והובא לק׳ בקבר האחים ג׳.

גוטמן, שינדל: בת דוד. נו׳ 1881, קונסטנטין. אבדה עצמה לדעת בכ״ג אייר תרצ״א. מנוסח המצבה: „אשתי ואמנו היקרה והאהובה, ה׳ יחונן עפרה״ — — —

גוטסגנדה, משה מנחם: בן יוסף חיים. נו׳ 1860, לודז (פולין). עלה לא״י בש׳ 1925. היה סוחר. נפ׳ י״ג אדר־א׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה: „איש תם וישר וירא ד׳״ —

גוטפריד, לאה: בת הרב ראובן. נו׳ י׳ ניסן תרס״א, ירושלים. למדה בביה״ס לבנות בנוה־צדק ואחר־כך בבית המדרש למורות. נפ׳ י״ז שבט תרפ״א. מנוסח המצבה: „ציון לנפש יקרה — — — הנולדה בעה״ק ירושלים, מחוננה על מבועי הדת והמסורה, מצוינה במדות תרומיות שנקטפה בימי נעו־ריה, לשברון לב ודאבון נפש ולצער עמוק מני ים של הוריה ומשפחתה — — — ימתקו לך רגבי אדמתך, בתנו מחמדנו היקרה״.

גוטרמן, מרים: בת זאב דב. נו׳ תרס״ה, סלביטש (פולין). נפ׳ ו׳ סיון תר״ץ. מנוסח המצבה: „העלמה — — — נקטפה בדמי ימיה״.

גוטרמן, שבתי־רפאל: בן דב. נו׳ 1900, רדזימין (פולין). ממשפחת האדמו״ר מרדזימין וטשכנוב. היה מדפיס. בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ ז׳ חשון תרפ״ה.

גוירצמן, חיה שרה דבורה: בת הרב שאול השיל קוסובסקי. נו׳ 1872 בטן (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י מלודז׳. נפ׳ י״א אדר־ב׳ תרפ״א. מנוסח המצבה: „אשה יראת ה׳ מצוינה במדותיה וביחוסה, ממשפחות המיוחסות בישראל — — במבחר שנותיה הל־כה למנוחות, בניה ובעלה עזבה לאנחות״.

גולד, ברכה: נו׳ 1900, למברג (פולין). נפ׳ כ״ב אלול תרפ״ג.

גולד, חנה: בת יהושע גודל. נו׳ 1837,

יאסי (רומניה). היתה במושב זקנים בת״א. נפ׳ כ״ב תמוז תרפ״ד.

גולד, יַעקב: בן שרגא. נו׳ 1847, יאסי (רומניה). עלה לא״י מארה״ב. נפ׳ ז׳ סיון תרע״ב. מנוסח המצבה: „איש תם וישר. ובא לבלות שארית ימיו בארה״ק״.

גולדבלט, אורי (ד״ר): בן זאב. נו׳ 1873, ריגה (לטביה). גמר את הגימנסיה בריגה ואת המחלקה הרפואית בדורפט. התמסר לאופ־טלמולוגיה. עבד כמה שנים במחוז פסקוב (רוסיה) כרופא ומנהל פלוגה לטפול בעורים, שעמדה תחת חסות הקיסרית הרוסית, וזכה להערכת הצאר. היה במשך שנים רבות רופא בלודז. הקדיש שעות מיוחדות מעבודת יומו לרפוי חולים עניים ללא שכר, וכן הפריש את שכרו מרפוי קרובים לקרנות הלאומיות. היה ממיסדי ביה״ס העברי בלודז וחות ההכשרה לצעירים העולים לא״י. בקר כמה פעמים בא״י. ובש׳ 1922 עלה להשתקע. השקיע מהונו לבצוע מפעלי־התישבות ובנין בארץ. היה רופא בקופת חולים, הדסה ובמרפאה של הסת׳ הרופאים בת״א, שהיה חבר הנהלתה וגזברה. היה פרדסן וחבר פעיל באגודת פרי הדר. נפ׳ ט״ז תשרי, תרצ״ג. ביבל׳: „הרפואה״ כרך ו׳ (חוב׳ ה׳).

גולדברג, אסתר: בת הרב אליעזר יהושע וילקנסקי. נו׳ 1893, אישישוק (ליסא). אחות יצחק ומאיר וילקנסקי ואשת העו״ד פ. גולדברג בת״א. בש׳ 1907 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ח תשרי תרצ״ח, והובא לק׳ בכ״ט בו. מנוסח המצבה: „אסתר גולדברג, בת הרב אליעזר יהושע וילקנסקי״.

רכה בשנים
קפצה בשמחה
אל תוך
מערבולת העבודה
ויסורי הגאולה.
טוהר וחום,
שירה ודמיון
רקמת נפשה.
בט׳ תשרי התרס״ז
דרכו כפות רגליה
על חופי הארץ.
בכ״ח תשרי התרצ״ח.
הסתלקה אל על.
לפתע נעקרה
בעצם מיטב
חלומותיה.
נקרע לאין מרפא
לב אבליה.

גולדברג, בִּנְיָמִין: בן יצחק ליב. נו׳ י״ד תמוז תרס״ה, וילנה (פולין). היה תלמיד גימ׳ „הרצליה״ בת״א, ובי״ס למכונאות בלונדון. בש׳ 1920 עלה לא״י. עסק במסחר אוטומובילים ומכונות, בקדיחת בארות וחרי־שה עמוקה. עבד בפרדסי אביו. במאורעות תרפ״ט השתתף בהגנה על השכונות תלפיות ומקור־חיים בירושלים, ובהגנה על תל־אביב. בנסעו להציל פועלים יהודים שעבדו בסביבה ערבית נרצח בשכונת אבו־כביר, י״ט אב תרפ״ט, ונקבר בקברי־הקדושים של מאורעות תרפ״ט. אביו יסד על שמו את השכונה „תל־בנימין״, „בית־בנימין״ בצפון ת״א, והו״ל קובץ לזכרו: „בנימין גולדברג״.

גולדברג, גִיסָה: בת זאב. נו׳ 1891. היתה אשת משה גולדברג. נפ׳ כ״ט אייר תר״פ.

גולדברג, דב (בוֹרִיס): בן אלכסנדר

מצבת ולה גלוסקין

מצבת אסתר גולדברג

מצבות גילה גורפינקל-גולדברג ובנה יהואש

מצבת פיגה גרידינגר

נו׳ 1865, שאקי פולין). אחי יעקב ויצחק ליב ז״ג. היה מהנדס חימאי. 1898 יסד ביח״ר בוילנה והשתקע שם. חו״צ ותיק ועסקן פעיל מנעוריו. ממיסדי מרכז ציוני רוסיה בוילנה יחד עם אחיו, א. ״דרויאנוב ועוד. מראשי המדברים בועידת ציוני רוסיה בהלסינגפורס (1906), ציר ברוב הקונגרסים הציוניים עד המלחמה העולמית וחבר הועד־הפועל הציוני. היה חבר המועצה הלאומית של רוסיה, וציר יהודי רוסיה בועד המשל־חות היהודיות בפריז (1919). העביר הרבה כספים של יהודי רוסיה לא״י. 1920 היה מנהל מחלקת המסחר והכספים של ההנה״צ בלונדון, וממיסדי קרן־היסוד. פובליציסטן שנון. פרסם הרבה מאמרים בעתונות הציו־נית הרוסית והגרמנית. ביחוד נתפרסמו „המכתבים מוילנה״ ב„ווסכוד״, חוברתו על „לונדה הפובליציסטן״ ו„טפוסים קונגרסיים״, שכתב אחרי הקונגרס ה־6, חקר בסטטיסטיקה יהודית ופרסם מחקר על היהודים ברוסיה במפקד 1897 (1903). השתתף במערכת ה„רס־וויט״ ו„העולם״. בש׳ 1921 עלה לא״י. היה ממיסדי חב׳ „הבונה״ וביח״ר „סיליקס״. במאורעות מאי 1921 נפצע ביפו, ומת מפצעיו כ״ד תמוז תרפ״ב. צוה מהונו מעשר לקהק״ל. מנוסח המצבה: „גלעד לדב בן אלכסנדר גולדברג״.

גולדברג, דובה: בת סנדר. נו׳ 1880 זיטומיר (רוסיה). עלתה לא״י בש׳ 1903. נפ׳ ו׳ חשון תרצ״ג. מנוסח המצבה: „מראשוני המתישבים בפתח־תקוה״.

גולדברג, דוד משה: בן מאיר הכהן. נו׳ 1862, וילנה (פולין). נפ׳ ז׳ אב תרצ״א.

גולדברג, חוה: בת יעקב. נו׳ 1895, נובורדומסק (פולין). היתה אשת שלמה גולדברג. נפ׳ אחרי תאונה ט׳ אדר־ב׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה — — —
שמתה מות טרגי בדמי חייה
בת 34 שנה״. — — —

גולדברג, חיים יהושע: בן פסח. נו׳ 1839, ירושלים. נפ׳ י״ג טבת תרע״ז. מנוסח המצבה:

„וי להאי שופרא דבלי בארעא — — —
האיש הישיש הנכבד המחוכם
מילידי ירושלים — — —
נפטר בשיבה טובה בן שמונה
ושבעים שנה לימי חייו
נשמתו עלתה אל על״ — — —

גולדברג, יהודית: בת דב. נו׳ 1909, ביאליסטוק (פולין). נפ׳ ד׳ שבט תרפ״ו. מנוסח המצבה: „הבתולה מ״״ — — —

גולדברג, יהושע אליעזר: נו׳ 1899. היה פועל. נפ׳ כ״ח אייר תרפ״א.

גולדברג, יונה: בן אברהם ברוך. נו׳ 1863. היה סוחר. עלה לא״י בש׳ 1928 מנסביז׳ (פולין). נפ׳ כ״ה אדר־ב׳ תרצ״ח.

גולדברג, יוסף: בן שמואל משה. נו׳ ט״ז כסליו תר״מ. קוברין (פולין). ב־1910 עלה לא״י מלידז׳ (בלגיה). מש׳ 1912 היה סגן מנהל בבנק אפ״ק בתל־אביב. נפ׳ י״א טבת תרצ״א.

גולדברג, יחיאל: בן משה. נו׳ 1878, ירושלים. נפ׳ כ״א ניסן תרע״ח. מנוסח המצבה:

„האברך — — —
מילידי ירושלים״.

מצבת יצחק ליב גולדברג

מצבת דוב (בוריס) גולדברג

גולדברג, יעקב: בן אלכסנדר. נו׳ 1871, שאקי (פולין). אחי יצחק ליב ודב •גולדברג. חי בסטרבורג. היה מהנדס. בש׳ 1932 עלה לא״י מברלין. נפ׳ ה׳ שבט תרצ״ו.

גולדברג, יעקב מרדכי. בן משה דב (ליב). נו׳ 1861, זיסימיר (רוסיה). עלה לא״י בש׳ 1904. היה סרדסן. נפ׳ כ״ה אדר־א׳ תרפ״ט.

גולדברג, יצחק ליב: בן אלכסנדר. נו׳ י״ד שבט תר״כ (1860), שאקי (פולין). היה בנעוריו פקיד בבימ״ס ואח״כ סוחר. מראשוני חו״צ בוילנה. ממיסדי אגודת „אוהבי־ציון״ ועבד ביחד עם לבנדה וש. י. סין בעניני חבת־ציון. היה ציר ב־12 הקונגרסים הראשונים ומורשה חו״צ וההסת׳ הציונית בוילנה. ממיסדי מרכז ציוני רוסיה בוילנה ועסקנו המובהק. היה חבר סעיל במועצת אוצר התישבות היהודים, חברת „אחיאסף״, „כרמל״, „גאולה״ ועוד. 1902 היה חבר נשיאות ועידת מינסק. מראשי העסקנים של הקהק״ל ונדב את הכספים לקנית הקרקע הראשונה של הקהק״ל בא״י. יסד חוה במו־שבה הרטוב, את „פרדס גולדברג״ ברמת־גן וקנה את אדמת הר־הצופים בשביל האוני־ברסיטה בירושלים. תמך בספרות ובעתונות העברית. היה מו״ל „העולם״ בוילנה, ממיסדי „העם״ במוסקבה ו„הארץ״ בא״י. 1918 עלה לא״י להשתקע. ביקר קודם 7 פעמים. היה ממיסדי חברת „הבונה״ וביח״ר „סיליקט״. תמך במוסדות תרבות וצבור וביחוד בועד הלשון העברית. השתתף בבנין ביה״ס ברמת־גן ויסד את שכונת „תל־בנימין״ ע״ש בנו •בנימין. צוה מחצית הונו לקהק״ל וסירות העזבון למוסדות תרבות שונים (אונ׳ עברית, בית אחד־העם, ועד הלשון ועוד). נפ׳ ט״ו אלול, תרצ״ה בציריך (שוויץ) והובא לק׳ בת״א כ״ח אלול תרצ״ה.

גולדברג, ישראל יהודה (יודל): בן אברהם. נו׳ 1857, ירושלים. נפ׳ ז׳ חשון תרפ״ג. מנוסח המצבה: „הנדיב הנכבד״ — —

„נקסף מאתנו הגבר
ושפתותיו דובבות בקבר,
סעל ועשה חיל
שכב ויהי ליל.
לכן בני אדם, בני ארץ בחיים
על חבל ימיכם שימו נא עין,
ולמה תתגאו בעולם הכליון,
כל עדן, כל מגד, אך חלום וחזיון״.

גולדברג, מלכה רבקה: בת יצחק. נו׳ 1864, קישינוב (בסרביה). נפ׳ כ״א אייר תרפ״ו.

גולדברג, משה: בן אליהו. נו׳ 1863, בריסק (פולין). היה אכר. נפ׳ כ״ו אייר תרפ״ו.

גולדברג, משה: בן אליעזר אלתר (אלתר שנידר). נו׳ 1884, יפו. עבד בסורס־סעיד. נפ׳ ל׳ סיון תרפ״ד.

גולדברג, רחל: בת מאיר. נו׳ 1856, רוסיה. בש׳ 1905 עלתה לא״י. היתה אשת העסקן שמחה •גולדברג. מראשוני בוני תל־אביב. נפ׳ א׳ דראש־השנה תר״פ (1919). מנוסח המצבה:

„מנוחת הזקנה הכבודה
שעסקה בצדקה וחסד — — —

עלתה לא״י בשנת ה׳תרס״ה
ושבקה חיים לכל חי
ביום א׳ דראש־השנה תר״ס
בשנת ס״ג לחייה״.

גולדברג, שִׁמְחָה: בן אריה ליב. נו׳ 1849, מוסקבה (רוסיה). עלה לא״י בש׳ תרס״ה (1905) והיה עסקן ונדיב ביפו. היה מראשוני בוני תל־אביב, וח׳ הועד הראשון של תל־אביב. יסד את בית התבשיל הראשון ביפו ואת בית המלאכה „שערי־תורה״ (כעת בי״ס למלאכה של „המזרחי״). היה גבאי ראשי בביהכ״נ הגדול (בהיותו עוד בצריף) והניח כל רכושו למוסדות צדקה. היה גיסו של צבי •פוגלסון. נפ׳ י׳ טבת תרפ״ב. מנוסח המצבה: „מנוחת הזקן הנכבד, שעסק בצדקה כל ימיו ויסד מוסדות חסד ביפו״.

גולדברג, שִׁפְרָה פֵּיגָה: נו׳ 1850, נפ׳ ט״ז תשרי תרע״ג.

גולדברג, תְּיאוֹפִילָה (טַטְיָנָה): בת בוריס שלמה (דב). ממשפחת שאול וואהל. נו׳ 1868, ורשה. עלתה לא״י בש׳ 1931 ממוסקבה. היתה אמו של ד״ר א. ל. גולדברג בתל־אביב. נפ׳ ז׳ אדר תרצ״ו והובאה לק׳ בח׳ בו.

גולדברגר, שָׂרָה: בת דוד. נו׳ 1916, ירושלים. נפ׳ ד׳ אדר, תר״ץ. מנוסח המצבה: „הבתולה היקרה — — — נקטפה בדמי ימיה״.

גולדברוך, דָּוִד: בן מנדל. נו׳ 1891, ורשה. היה מסגר. נפ׳ י״ג שבט תרפ״ה.

גולדגל, שְׁמוּאֵל: בן אברהם. נו׳ תרי״ב (1852), בריטשני (רומניה). היה סוחר בנסרביה. חו״צ וציוני. בשנת 1912 עלה לא״י. נפ׳ ה׳ אדר־א׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה: „אבינו היקר, איש תם וישר, ירא ד״ — — —

גולדגל, פְּסִיָּה: בת יוסף מאיר. נו׳ 1853, קושסא (תורכיה). נפ׳ ד׳ אב תרפ״ב. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה וטובת הלב״.

גולדה׳ס, משה יַעֲקֹב: בן אליעזר. נו׳ 1846, שבלי (ליטא). עלה לא״י מינישוק. היה עסקן בת״ת „שערי־תורה״ ביפו, ובנה בנין שם. נפ׳ י״ב כסליו תרע״ה. מנוסח המצבה:

„איש יקר ותם דרך
שהציג לו שם עולם
בהת״ת שערי־תורה — — —
נפסר בשם טוב״.

גולדה׳ס, שָׂרָה: בת צבי יוסף שילג־סקי. נו׳ 1844, שבלי (ליטא). היתה עסקנית ונדבנית. נפ׳ ז׳ סיון תרפ״ד. מנוסח המצבה: „החשובה — — — שנדבה בי״ח לשערי תורה״ — — —

גולדוַסר, חַיִּים דב: בן מאיר. נו׳ שבט תרמ״ד (1884), פ׳ לומז׳ה (פולין). נפ׳ ח׳ אלול תר״ץ. מנוסח המצבה: „מאנה הנחם נפשנו, על מות בעלי ואבינו, הישר היקר והנאמן״.

גולדוַסר, משה דָּוִד: בן מרדכי אריה (יהודה). נו 1866, לומז׳ה (פולין). היה סוחר. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ י״ד אייר, פסח שני, תרפ״ו. מנוסח המצבה: „איש חסיד ונכבד באדם, בעל מדות ומעשים טובים אהב את התורה ולומדיה, כל חייו נשא ונתן באמונה״. — — —

גולדין, אַבְרָהָם מָרְדֳּכַי: בן פנחס.

מצבת הרב אברהם מרדכי גולדין

ציון לשרגא (יוסף) גרסטל (בקבר האחים א')

מצבת זלמן גולובוב

נו׳ תרל״א, סלוצק (רוסיה). בן למשפחה מיוחסת של תלמידי־חכמים וסוחרים. התחנך בישיבות ליטא והיה תלמידו המובהק של הגאון הרידב״ז, שהוסמך אח״כ על ידו. בשנת תרנ״ו נשא את בתו היחידה של הסוחר הנדיב באודיסה אליעזר חיים קרול (בהמלצת הגאון הרידב״ז) והתישב באודיסה. בש׳ תרס״א הוסמך להוראה ע״י הרבנים הגאונים ר׳ יוסף שלופר מסלונים, ר׳ חיים סולוביציק מבריסק, אך לא עסק ברבנות, ועזר על יד חותנו כשותף בעסקי בתי־החרושת ופתח בית־חרושת משלו ליצור שמנים. בשנת תרס״ה, לאחר הפוגרומים באודיסה, עלה עם חותנו לא״י ונתקבל ע״י הרב א. י. קוק ז״ל כחבר בבית דין צדק שלו ביפו והוסמך גם ע״י הרה״ג ר׳ שמואל סלנט מירושלים. היה ממיסדי ביה״ס „תחכמוני״ ועסקן פעיל. התענין במיוחד בגורל גרי־הצדק אשר ביפו וסביבותיה. לרגלי סבות כלכליות נאלץ לחזור לאודיסה להנהלת עניני התעשיה של חותנו. בשנת תר״ע נתמנה לרב ומו״צ מטעם הקהלה באודיסה וכהן במשרתו זאת במסירות נפש ופעילות בשנות המלחמה, המהפכה ושלטון הסוביטים עד שנת תרפ״ה. בש׳ 1925 עלה שנית לא״י. (בניו היו בין עולי „רוסלן״ בש׳ 1919). בש׳ תרפ״ו נתמנה ע״י הרבנות הראשית בתל־אביב לרב בשכונות „נורדיה ומרכז בעלי־מלאכה״, וחבר ביה״ד צדק של הרבנות בת״א. היה נשיא הכבוד של בנין בית הכנסה „גאולת ישראל״ במרכז בעלי־מלאכה, עסקן פעיל ב„משמרת שבת״ ומארגן ומיסד התל־מוד־תורה „בית־יעקב״, שדאג לפקוח תכנית הלמודים והאמצעים הכספיים. סייע לרבנים ועולים מרוסיה. היה חביב ונערץ ע״י תושבי השכונות והעיר, ונודע כדרשן ומטיף, שדבריו מעל הבמה מצאו תמיד הד ואזנים קשובות. נפ׳ אור ליום ב׳ שבט תרצ״ח והובא לק׳ בב׳ בו. נספד הרבה בבתי־כנסיות בת״א ובמאמרים בעתונות (הרבנים הראשיים עמיאל ועוזיאל, רבי יוסף הלוי, ש״י גליקס־ברג, כ. פ. סכורש ועוד ב„היסוד״), ועל שמו נקבעה ספריה תורנית־מדעית על־יד בית־הכנסת בנורדיה, וקומה ב׳ בת״ת „אהל יעקב״. מנוסח המצבה:

„מורנו הרב הגאון
ר׳ אברהם מרדכי
גולדין זצ״ל — — —
שלשים שנה כהן בקדש כרב ומורה
טו״ב שנים באודיסה וי״ג שנים
כחבר בית דין צדק ורב שכונות
„נורדיה״ ומרכז בעלי־מלאכה בת״א״
ממיסדי ועסקני ת״ת „בית־יעקב״
בתל־אביב.
הי׳ חסיד, הי׳ עניו,
נולד בסלוצק התרל״א
ותעל נפשו השמימה
ב׳ שבט תרצ״ח
תנצב״ה״.

גולדין, יוסף מאיר: נו׳ 1887. היה רוכל. סבע בים י״ד חשון תרפ״ג והובא לק׳ בט״ו בו.

גולדין, לאה: בת אפרים פישל. נו׳ 1892, ביאליסטוק (פולין). נפ׳ ב׳ תשרי תרפ״ה.

גולדין, שרה ליבה: בת משה. נו׳ 1843, סלונים (פולין). נפ׳ כ׳ אדר, תרצ״א.

גולדמן, אהרן: בן צבי. נו׳ 1865, ברסלב (רוסיה) נפ׳ כ״ה ניסן תרצ״א.

גולדמן, איטה צרנה: בת משה. נו׳ 1867, ברוד (גליציה, פולין). נפ׳ כ״ב כסליו תרצ״ב.

גולדמן, בלומה: בת קלמן פלדמן. נו׳ 1838, קישינוב (רומניה). ממשפחה אצילה ומיוחסת. היתה אשת הרב יחיאל מיכל גולדמן מקישינוב שנודע בשם „ר׳ מיכלה מקישינוב״. נפגעו הרבה בימי הפרעות בש׳ 1903. בש׳ 1906 עלתה עם בעלה לא״י, ואחרי סבל רב נפטרו שניהם בשבוע אחד. הוא בירושלים, והיא בת״א, ביום כ״ז כסליו תרס״ט והובאה לק׳ בכ״ח בו. מנוסח המצבה: „האשה היקרה, צנועה וחשובה יראת ד׳ — — — אשת הצדיק המפורסם הגאון מקישינוב — — מחבר הספרים היקרים התרשתא וכלים של שלמה, סבלו הם נורא תחת ידי הרוצחים בעת הפרעות, בש׳ תרס״ו בתמוז באו לארה״ק ובשנת תרס״ט נלקחו למרום שניהם בשבוע אחד״ — — —

גולדמן, בתיה שינדל: בת צבי. נו׳ 1868, צודנוב (רוסיה). נפ׳ ט״ז תשרי הרפ״ח.

גולדמן, נפתלי: בן אברהם זלמן. נו׳ 1863, ישינובקי (פולין). היה סוחר. נפ׳ ל׳ שבט תרפ״ו. מנוסח המצבה: „איש תם וישר״ — — —

גולדמן, שלום: בן יעקב. נו׳ 1900, יפו. היה מורה. נפ׳ ז׳ אלול תרפ״ז. מנוסח המצבה: „נקטף בעודנו באבו בן ז״ך שנה״ —

גולדמן, שלמה צבי: בן אביגדור. נו׳ תרכ״ב (1862), זלודוק (פולין). היה אחיו של הסופר והמו״ל בן־אביגדור־שלקוביץ. נתחנך בחדרים וישיבות. היה פרוש ושוקד על תורת המוסר בישיבת ה„חפץ־חיים״ בראדין ובישיבה באישישוק. ישב שנים רבות בקובנה והיה מראשוני עסקני חוב״צ שם. ארגן אגודת נוער ציונית „בני־ציון״ והיה ממיסדי אגודת „חובבי־ציון״ וח׳ בני־משה. בש׳ 1894 לכד במחלקה הפילוסופית באוניברסיטה בקניגסברג. ובש׳ 1898 התישב בפרנקפורט ענ״מ ועסק בהוראה. 1902 הוציא ספר משלים מקוריים לבני־הנעורים („משלים״ הוצ׳ „תושיה״). 1903—1918 היה עורך „פראנקפורטר איזר. פאמיליענבלאט״ ופרסם שם מאמרים רבים בשמו ובכנויו. היה מורה הלשון העברית בסימנריון למורים בפרנקפורט מיסודו של יק״א. בש׳ 1918 השתקע בורשה, והיה מפקח על הלמודים העברים בגימנסיה „אסכולה״. היה ציר בכמה קונגרסים ציונים בבזל ובוינה. פרסם מאמרים ומשלים בעתונים עברים (בחתימת „שלמון״). בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ י״ב אב תרצ״ג. בנו הוא העסקן הציוני, חבר הנהלת הסוכנות היהודית, ד״ר נחום גולדמן. מנוסח המצבה:

„שלמה צבי גולדמן (שלמון)

נפטר י״ב מנחם אב תרצ״ג״.

גולדמן, שמואל: נו׳ 1907, פולין. היה פועל. נפ׳ כ״ג סיון תרפ״ז.

גולדנברג, בכורה: בת אהרן. נו׳ תרכ״ד (1864), סופיה (בולגריה). עלתה לא״י בש׳ 1924. נפ׳ ט״ו אלול תרפ״ח.

גולדנברג, חוה: בת יוסף חיים. נו׳ 1863, ויניצה (רוסיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י מליפובין. נפ׳ י״ב אב תרפ״ז.

גולדנברג, יוסף: בן שאול. נו׳ 1886, קישינוב (רומניה). נפ׳ כ״ד אייר, תרצ״א. מנוסח המצבה: „בעלי ואבינו היקר״. — —

גולדנברג, יצחק: בן אברהם אליעזר.

גולובוב, זלמן: בן דב. נו׳ 1858, קושצ׳יקוביץ (פ׳ מוהליב). מראשוני חו״צ והציונות. היה פעמים רבות נשיא ועידות ואגודות ציוניות. בש׳ 1913 שלח את בניו לא״י. בימי המהפכה ברוסיה נאסר בעבור ציונות ולאחר ששיחרר עלה לא״י ב־1924 מניקולייב (רוסיה). פעיל בהתאחדות הציונים הכלליים, עסקן הקרן הקימת לישראל וכו׳. היה בעל מאפיה בתל־אביב. נפ׳ אסרו חג של פסח, כ״ב ניסן תרצ״ח, והובא לק׳ למחרתו. מנוסח המצבה: „אחד מחשובי חו״צ, אוהב עמו וארצו ונדיב לב״.

גולובוב, חיה: בת יהודה ליב. נו׳ 1899, פתח־תקוה. היתה פועלת. נפ׳ ט׳ חשון תרס״א. מנוסח המצבה: „הבתולה״ — — —

גולובוביץ, שלמה: בן אהרן. נו׳ 1868, קוברין (פולין). עלה לא״י בש׳ 1920. נפ׳ ד׳ סיון תרפ״ט. מנוסח המצבה: „בעלי ואבינו היקר, איש תם וישר״ — — —

גולוד, שושנה: בת יצחק ליב. נו׳ 1881, סבסטופול (קרים). עלה לא״י בש׳ 1920. נפ׳ י״ד אדר־ב׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה: „אשתי ואמנו היקרה״ — — —

גולומב, דוד: בן נפתלי. נו׳ 1888, ולקוביסק (פולין). היה סוחר. עלה לא״י בש׳ 1911. נפ׳ ב׳ אדר תרפ״ט. מנוסח המצבה: „בכו תבכה בקול מר וקשה על חטיפת האיש״ — — —

גולומב, נפתלי: בן אליהו. נו׳ תר״כ. סוקולקה (רוסיה). עסק בהנהלת טחנות קמח ברוסיה עד 1911. בשנותיו האחרונות ברוסיה לקח חלק בארגון רכישת קרקעות בא״י לשם התישבות ונשלח בש׳ 1911 לא״י, לשם בדיקת הקרקעות בסביבת רפה. השתקע בא״י ואחר נסיון שלא הצליח להאחז באדמה, חכר טחנת־קמח והכניס שכלולים רבים בעסק זה. בנו הוא אליהו גולומב, מראשי עסקני הסתדרות העובדים. נפ׳ י״ח אדר תרע״ד ביפו, והועבר לבית הקברות בתל־אביב, בש׳ תרע״ה. מנוסח המצבה: „עינינו במר תבכינה על כות עטרת ראשנו, נדיב הלב ונפש טהורה״. — — —

גולומב, שמואל: בן נפתלי ״גולומב. נו׳ י׳ כסליו תרנ״ט, רוסיה. נפ׳ כ״ב אדר תרפ״ב. מנוסח המצבה: „הבחור״ — — —

גולינבורסקי, צבי דב: בן חיים. נו׳ 1863, שרשוב (פ׳ גרודנה). עלה לא״י בש׳ 1905. היה בנאי. נפ׳ י״ב חשון תרפ״ח. מנוסח המצבה: „עלה משרשוב לא״י לפני כ״ב שנה״.

גולינקובסקי, ברכה: בת שלום פישל. נו׳ 1863, ברינסק (פולין). עלתה לא״י בש׳ 1883. חיתה בפתח־תקוה. נפ׳ כ״ו סיון תרפ״ח. מנוסח המצבה: „האשה הזקנה והיקרה — — — בשם טוב מתה, רדפה צדקה וחסד, כל ימיה פרנסה עניים, הלבישה יתומים ואלמנות״.

גולינקין, חנה (אננה): בת יהושע לב. נו׳ 1876, רוסטוב־דון (רוסיה). היתה אשת המנצח מרדכי גולינקין. מזמרת מפורסמת בבמות האופירה בערי־רוסיה. בש׳ 1923 עלתה לא״י מאודיסה. עבדה יחד עם בעלה ביסוד האופירה הא״י, והשתתפה גם כמזמרת. נפ׳ ח׳ חשון תרפ״ד. מנוסח המצבה: „מנוחת המזמרת המפורסמה באופירה אננה מרקובה״.

נו׳ 1860, רומניה. נפ׳ ט׳ טבת תר״ץ. מנוסח המצבה:

„יקר רוח אחד בא מרומניה
ציון ואהבתה כאש בלבו הומיה,
חשב לעלות והשעה הגיעה
קצה נפשו שם בארץ מאפליה.
בן אברהם אליעזר תקפה מחלתו
ופה בתל־אביב נפח נשמתו
ויעזוב רעיתו אלמנה עזובה
ובן ובת מאד אהובה.
והאבן הזאת תתן עדותו
שרק אדמת קודש היתה מגמתו״ — —

גולדנברג, לאה: בת אברהם. נו׳ תר״ח (1848), קישינוב (רומניה). עלתה לא״י בש׳ 1920. נפ׳ י״ב טבת תרפ״ח. מנוסח המצבה: „האשה הזקנה״.

גולדנברג, מרדכי: בן משה כהן־צדק. נו׳ 1847, ברדיצ׳וב (רוסיה). נפ׳ ט״ז סיון תרפ״ב. מנוסח המצבה: „ציון לנפש יקרה, כהן לאל עליון הרבני הנכבד — — שנהנה מיגיע כפיו עד פטירתו בש״ס — — שלום לעפרך בעלי ואבינו היקר!״ — — —

גולדנברג, שואל: בן יעקב. נו׳ 1856, טטרבונר (בסרביה). נפ׳ ח׳ כסליו תרפ״ג. מנוסח המצבה: „הישיש הנכבד״ — —

גולדפרב, לאה: בת אברהם. נפ׳ כ׳ אייר תרס״ט. מנוסח המצבה: „הבתולה״ — —

גולדפרב, שפרה: בת שמואל הירש. נו׳ 1857, וישניץ (פולין). נפ׳ ג׳ שבט תר״ץ. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה והחביבה״ — —

גולדשטין, חנה סולטנה: בת שלום בן־טובי. נו׳ 1852, מרוקו. עלתה לא״י בש׳ 1880. נפ׳ ה׳ תמוז תרפ״ז. מנוסח המצבה: „האשה הזקנה הנפטרת בשם טוב מן העולם. —

גולדשטין, ישעיהו חיים (צרלי): בן מנחם צבי (נתן). נו׳ 1903, לונדון. נפ׳ י״ט כסליו, תר״ץ. מנוסח המצבה: („אהל ישעיהו״) „הבחור המשכיל י״א — — — בן החבר — — — נגוע בימי עלומיו — — — אביו ואחיו ואחיותיו המקוננים ומתאבלים עליו. כל ימי נעוריו הלך משכים בדרך התורה ובאמונה, מושלם במעלות טובות ומצוין בכשרונות נשגבים, צמאה נפשו לאלקים במעשיו התמימים. תפילת הוריו ומשפחתו מאדון העולמים כי צדקתו וזכויותיו יעמוד לו והמלך ברחמיו יכניסהו בסתר אהלו לבקר בהיכלו ויצרור בצרור החיים את טהרת נשמתו וישים כבוד מנוחתו ישלום תהי משכבו״.

גולדשטין, נלי לאה: בת דוד קויט. נו׳ 1885. היתה בילדת. נפ׳ י״ט חשון תרפ״א. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה
ומוכתרה במדות טובות
שנקטפה בימי עלומיה״ — — —

גולדשטין, שמריהו: בן חיים יעקב. נפ׳ ט״ו ניסן תרס״ט. מנוסח המצבה:

„הבחור שנקטף בדמי ימיו״ — — —

גולדשמידט, רחל: בת שאול יצחק. נו׳ 1883, לובלין (פולין). מש׳ 1925 בא״י. נפ׳ ט״ז כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה והאהובה״.

גולוב, משה: בן אברהם הלוי. נו׳ 1858, מוזיר (רוסיה). נפ׳ י״ה סיון תר״ץ. מנוסח המצבה: „אבינו ובעלי היקר״. — —

גולינקין, לאה: בת יצחק דודלר. נו׳ 1895, אודיסה (רוסיה). עלתה לא״י בש׳ 1924. היתה אשתו השניה של מנהל האופירה הא״י מ. גולינקין ומזמרת באופירה. נפ׳ כ״ז חשון תר״ץ (1929). מנוסח המצבה: „שירת חייה באמצע נספקה ומזמורה אבד לעד וגדול מאד מאד הכאב. — — — המזמרת הראשית של האופירה הא״י״.

גומבוביץ, יהודה: בן יעקב (אהרן). נפ׳ י״א תשרי תרס״ו.

גומבינסקי, שלמה: בן שמואל. נו׳ 1864, סימפולנה (פולין). היה סוחר. נפ׳ י״ז אייר תרצ״ב. מנוסח המצבה: „בעלי היקר והנכבד, א״ש תם וישר״.

גוסינסקי (הוסינסקי), **שינה**: בת אהרן הכהן. נו׳ 1864. נפ׳ י״ז טבת תרע״ט.

גופינזון, שרה מלכה: בת יעקב מלמד. נו׳ 1874, חברון. נפ׳ כ״ט כסליו תרס״ז. מנוסח המצבה:

„הכ׳[בודה] והצ׳[נועה]״ — — —

גורבילוב (גורין), **יהודה ליב**: בן נח דוד. נו׳ 1857, גורודישץ (רוסיה). נפ׳ י״ז חשון תרע״ג. מנוסח המצבה: „הרבני המופלג״ — — —

גורביץ, ברוך: בן יצחק מנדל. נו׳ 1914, ויליקה (פ׳ וילנה). בש׳ 1935 עלה לא״י. היה פועל ותלמיד האונ׳ העברית. התנדב לשמירה ונהרג ג׳ אלול תרצ״ו, בהגינו על פועלי „משק־האוצר״ ע״י כפר־סבא. נקבר בקבר אחים ג׳.

גורביץ, יהודה: בן אברהם אריה הלוי. נו׳ 1881, ניקוליב (רוסיה). עסק במסחר ברוסיה. היה חובב־ציון נלהב ושאף כל ימיו לא״י. בש׳ 1921 עלה לא״י. היה תחילה שומר ביפו ואח״כ פקיד ב„אקספרס מזרחי״. עובד ישר־לב וצנוע. נפ׳ ג׳ אב תרפ״ג.

גורדון, אברהם זאב: בן הרב ראובן יוסף. נו׳ בש׳ תרי״ז (1857), שבלי (ליטא). אביו היה רב ואב״ד ברדבילישקי (ליטא), והחוליה השבע־עשרה בשלשלת רבנים וגאונים. נתחנך ברוח המסורת וההשכלה ומנעוריו התמסר לחבת ציון. גר שנים רבות במוסקבה וביתו היה בית ועד לחו״צ לישיבות ודיונים על ההתישבות בא״י ודרכי הגשמתה. בש׳ תר״ן (1890) עלה לא״י עם חותנו שרגא יעקובסון, מעשירי מוסקבה וראשוני חו״צ. התישב תחילה ברחובות ויסד שם משק חקלאי גדול, שהנהיג בו עבודה עברית סהורה. היה מראשוני החברים של חברת „מנוחה ונחלה״ ומניחי היסוד לבנין המושבה רחובות. השתתף באופן פעיל בהגנתה מפני התקפות של ערבים. כדי להכיר את הארץ ותנאיה, עבר בה לארכה ולרחבה ברכיבה על סוס. לאחר זמן עבר להתישבות בראשון לציון ופעל הרבה להקמת מוסדות המושבה. בש׳ תרנ״ז, עם יסוד הועד הפועל הראשון של מושבת ראשל״צ, שלידיו עברו המוסדות לאחר משטר הפקידות של הבארון, נבחר לחבר הועד ולרואה החשבונות. היה עסקן פעיל באגודת הכורמים המשותפת, וכן טרח הרבה בסידור הספקת מים משוכללת לתושבי המושבה, סידור כבישים וגנים, ושיפור צורתה ומוסדותיה הרוחניים (ה„תלמוד תורה״ ועוד). היה בין מלויו של ד״ר הרצל בעת ביקורו בארץ ; 1914 עם פרוץ מלחמת העמים, ארגן מוסד לאגירת מזון בשביל תושבי המושבה

מצבת אברהם זאב גורדון

והציל רבים מהתושבים ממצוקת רעב ; בש׳ 1918 עבר לגור בת״א. הקדיש את כל זמנו לעניני הצבור. תמך ועזר לבע״מ ומחוסרי פרנסה לביצור מעמדם. לקח חלק פעיל ביסוד הבנק קופת עם, שראה בו התחלה לשחרור הישוב מעול הבנקים הבלתי עממיים. הקדיש זמן ומרץ רב ליסוד ובנין בית־הכנסת הגדול בתל־אביב, נשא בעול המצאת האמצעים הכספיים הדרושים, ושקד הרבה לשכלול הבנין ושיפורו (נטיעת העצים בהזית ועוד). היה קובע זמן לתורה ומסייע ותומך בספרות ותרבות עברית. נודע כאיש אציל רוח, נאמן ומסור לבנין הארץ ותקומת העם. ירא וחרד לדבר ה׳, אוהב שלום ומתרחק מן הכבוד ואדיב בכל מהלכיו עם בני האדם. נפ׳ כ״א אלול תרצ״א (3.9.1931). מנוסח המצבה: „אחד הבנים הבונים — — — לך דומיה תהלה״.

גורדון, אליהו: בן מיכאל (שמואל): נו׳ 1853, וילנה (פולין). היה מהנדס. גר בעין־גנים (ע״י פתח־תקוה). נפ׳ כ״ג אב תרפ״ג.

גורדון, אסתר: בת צבי הירש. נו׳ 1869, דוברין (רוסיה). נפ׳ י״א אדר־ב׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה: „אשת חיל צנועה וחסידה, נדיבת לב בשמה הטוב, — — — נשמתה הטהורה עלתה השמימה — — — קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה, רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה. יהי׳ זכרך ברוך״.

גורדון, הניה: בת אליהו. נו׳ 1874, וילנה (פולין). נפ׳ כ״ד שבט תר״ץ. מנוסח המצבה: „כפה פרשה לזקוקי־עזרה״.

גורדון, חיים ישעיהו: בן אברהם. נו׳ שבלי (ליטא). היה רב. נפ׳ כ״א אדר תרע״ג. מנוסח המצבה:

„צדיק עובד ה׳ בכל לבבו ונפשו
זכה וזיכה רבים בעבודה תמה
יראת ה׳ אוצרו — — —
נפ׳ בשם טוב — — —

גורדון, יהודית: בת אליעזר. נו׳ 1905, סורוקה (בסרביה). נפ׳ ז׳ ניסן תרפ״ט. מנוסח המצבה: „הבתולה — — בש׳ כ״ד לחייה נפ״״ — — —

גורדון, יעקב אליהו: בן שמואל מרדכי. נו׳ סיון תרל״ב, ביאליסטוק (פולין). חי זמן מה בלודז׳ (פולין), ועם פרוץ המלחמה העולמית עבר עם משפחתו ליקטרינוסלב (רוסיה). בש׳ 1919 חזר לפולין ומשם עלה לא״י בש׳ 1925. בארץ עסק כמה שנים במסחר ולאחרונה שמש כגבאי ראשי בבית הכנסת „נחלת יצחק״ בת״א. הודות לו, נשלם בנינו של ביהכ״נ הנ״ל. נפ׳ והובא לק׳ ז׳ שבט תרצ״ו. מנוסח המצבה: „פ, נ, האדם הישר והצנוע״.

גורדון (דונוב), משה: בן שלום. נו׳ 1900, פולטבה (רוסיה). נכד העסקן והחוב״צ הנודע חיים צריקובר מפולטבה. נתחנך ברוח עברית־ציונית מילדותו. בש׳ 1926 עלה לא״י ממוסקבה. היה פקיד ממשלתי. נפ׳ א׳ טבת תרצ״א והובא לק׳ בב׳ בו.

גורדון, צבי: בן נתן. נו׳ 1872, וילנה (פולין). היה סוחר ועסקן, משכיל ובעל־נפש. נפ׳ ג׳ תשרי, תרצ״ב. מנוסח המצבה: „גבאי בתפארת בחורים בוילנה״.

גורדון, שמואל אריה ליב (של״ג): בן משה צבי. נו׳ כ״ז כסליו, תרכ״ו, לידה

(פולין). נתחנך בחדר וביבשיבה. בצעירותו עסק במסחר. היה גיסם של הסופר בן־אביגדור־שילקוביץ והמשורר היהודי יהואש. בראשית עבודתו הספרותית כתב ופרסם שירים (ב„לוח אחיאסף" ועוד) וקובץ שירים „כנור ישורון". בש׳ 1898 עלה לא״י, והיה מורה בביה״ס לבנות ביפו. ב־1901 חזר לורשה והתמסר לעבודה ספרותית־פדגוגית. יסד וערך את עתון־הילדים הראשון בעברית „עולם־קטן" והעתון לנוער „נעורים". חבר ספרי למוד רבים („הלשון", „תורת הספרות" ועוד). יסד חדר מתוקן והורה עברית בהברה הספרדית בגולה. הנהיג דבור עברי בביתו. היה מיסדי אגודת חובבי־שפת עבר בורשה. מראשי עסקניה ומפעילי „הזמיר". בש׳ 1907 התמסר לחבור באור ספרותי־מדעי חדש לתנ״ך ועסק בו עד יומו האחרון. התנ״ך בבאורו נתקבל בבתי־הספר בא״י ובחו״ל. והוא הפירוש השלם החדש היחידי בעברית. תרגם לעברית מחזות של פ. הבל („שולמית", „יהודית") וספו־רי־זנגוויל. בש׳ 1924 עלה שנית לא״י. קרא שעורים והרצאות בתנ״ך ב„אהל־שם" ועוד. נפ׳ א׳ כסליו תרצ״ד. ביבל׳: אנציק׳ יהודית־רוסית, אשכול, דברים בעל־פה (ביאליק כרך ב׳).

גורדון, שמשון: בן יעקב. נו׳ 1898, ירושלים. היה פועל. נפ׳ י׳ תשרי. תרצ״ב.

גורודיסקי, רחל: בת אהרן ״דיסקין. נו׳ 1890, היתה רופאה. נפ׳ ג׳ אלול תר״פ. מנוסח המצבה:

„אשה רבת פעלים
חייה לחכמת הרפואה הקדישה
לפצועי המלחמה עזרה החישה — —
נקטפה בדמי־ימיה. — — —

גורודצקי, פנינה: בת חיים. נו׳ 1905, פינכק (פולין). נפ׳ כ״ב סיון תר״ץ.

גורודישץ, ברוך: בן יצחק צבי. נו׳ 1911, וילנה (פולין). אבד עצמו לדעת, ה׳ אדר תרצ״ב ונקבר בשורת המאבדים.

גוריון, אברהם: נפ׳ ח׳ תמוז תרע״ו.

גוריון, רבקה: בת יעקב. נו׳ 1896, לומזה (פולין). נפ׳ י״א אב תרפ״ב.

גורינוב, מרדכי: בן זכריהו הכהן. נו׳ 1867, אודיסה (רוסיה). היה זמר באופירה רוסית; בש׳ 1905 בס ראשי באופירה הממלכ־תית בפטרבורג ואח״כ בס ראשי באופירות שונות במוסקבה. 6 שנים בסיפליס באופירה ממשלתית ובמקומות אחרים. בש׳ 1925 עלה לא״י. היה זמר באופירה הארצישראלית (מיסודו של גולינקין). נפ׳ כ״ו חשון תרצ״ב (1931). מנוסח המצבה: „הזמר הראשי של האופירה הממלכתית ברוסיה והאופירה הא״י".

גורלקין, חיים: בן שמואל יוסף. נו׳ 1876, רוסטוב (רוסיה). נפ׳ י׳ סיון תרפ״א.

גורלניק, ליב: בן שמעון. נו׳ 1887, סרסניה (רוסיה). נפ׳ ט׳ אב תרע״ה. מנוסח המצבה:

„היקר — — —
נסטר בן כ״ח״ — — —

גורנה, אפרים: בן איזיק זונדל. נו׳ 1904, למברג (פולין). מש׳ 1926 בא״י. היה פועל. אחי אסתר ״גורנה. נפ׳ א׳ חשון תרפ״ז.

גורנה (איגל), אסתר מלכה: בת איזיק זונדל. נו׳ 1900, למברג (פולין). נפ׳ י״א חשון תרפ״ז.

גורנשטין, חיים דן: בן אליהו. נו׳ 1868, בריסק (פולין). בש׳ 1909 עלה לא״י. היה חיט. נפ׳ י״ח אב תרפ״ז.

גורפינקל־גולדברג, גילה (פרידה): בת מנחם (מוניש). נו׳ 1891, שדליץ (פולין). התחנכה אצל הורי אמה. הרב מרקל שלמה כץ. מחבר הספר „יד שלמה״. בסרנקה ע״י שדליץ. בש׳ 1911 עלתה לא״י. היתה אשתו של עסקן הפועלים נסע הרפז. השתתפה בכבוש מרחביה. היתה חברה בקבוצת „אחוה״ בפתח־תקוה ומקוה־ישראל. חברה פעילה בתנועת פוע״צ בחו״ל ובא״י. נפ׳ כ״ו אייר תרע״ו. מנוסח המצבה:

„נקטפה בעשרים ושש
ליבי חייה״ — — —

גושנסקי, פנחס: בן אהרן צבי. נו׳ 1874. נפ׳ ה׳ אלול תרפ״ה.

ג׳חון, אליעזר: בן אליהו. נו׳ 1867, סלוניקי (יון). נפ׳ כ״ז כסליו תרפ״ב (1921). מנוסח המצבה: „ציון לנפש יקרה — — — אדם המעלה ירא׳ נהנה מיגיע כפיו. בר אורין ובר אבהן. נתבקש בישיבה של מעלה״ — —

גסינה, לאה: בת יצחק. נו׳ 1899, סלוניקי (יון). נפ׳ כ׳ כסליו תרפ״ה.

גששטין, ינטה בילה: בת משה ליב. נו׳ 1872 ורשה. נפ׳ י״ח כסליו תרע״ד. מנוסח המצבה: „אשה צנועה״ — — —

גיאת, משה: בן יחיא. נו׳ 1905, ירושלים. נפ׳ י״ב אב תרפ״ה. מנוסח המצבה: „הבחור — — מ. ג. הנסבע בימי עלומיו במי הירקון בש׳ הכ׳ לחייו״.

גיבסמן, משה: נו׳ 1903, גרודנה (פולין). נפ׳ י״ט תשרי תרס״ד.

גיגיס, יצחק: בן מנחם. נו׳ 1903, וילנה (פולין). היה פחח. נפ׳ ז׳ אדר תרפ״ו.

גידו, אברהם: בן אברהם. נו׳ 1857, עדן. בש׳ 1909 עלה לא״י. היה סבל. נפ׳ ט״ז כסליו תר״ץ.

גידו, יוסף: בן אברהם. נו׳ 1905, עדן. נפ׳ ט״ו שבט תרצ״ב.

גיטלסון, צבי הרמן: בן גוטמן. נו׳ 1875, מיטבה (קורלנד). נפ׳ ה׳ טבת תרפ״ה.

גילסין, ראובן דב: בן משה. נו׳ לודז (פולין). נפ׳ י״א סיון תרע״ד. מנוסח המצבה:

„הקדוש״ — — —

גילר (הילר), יצחק: בן יואל חיים. נו׳ 1901, פינסק (פולין). בן למשפחת עמלים בפינסק. התחנך ב„חדר המתוקן״ וקנה ידיעות בתלמוד ובעברית. שאף מילדותו לא״י. והיה מפעילי „צעירי־ציון״ בפינסק. 1919 נצל במקרה ממות במקרה הריגת ציוני פינסק, שנאסרו באספה בבית־העם. לאחר האסון ערך חוברת „יזכור״ לקדושי פינסק. בשנת 1921 עלה לא״י. היה מראשוני המגינים בימי־הפרעות. ונרצח בבית־העולים ביפו כ״ג ניסן תרפ״א. הובא לק׳ בקבר־אחים א׳. ביבל׳: „קונטרס״ ע״ח—ע״ט.

גינזבורג, דבשה: בת ליפמן. נו׳ 1855, נובוגרודק (רוסיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ י״ט אלול תרפ״ז. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה והצנועה״ — — —

גינזבורג, יצחק: בן אריה. נו׳ תרכ״ב, קרלין (רוסיה). התיחס למשפחת

האדמו״ר ר׳ יצחק מקרלין בעמ״ס „קרן אורה״. היה סוחר ובא כח פירמות שונות באירופה המזרחית והמרכזית. עלה לא״י בש׳ 1925 מלודז׳ (פולין). נפ׳ ג׳ חשון תרפ״ח. מנוסח המצבה: „איש נכבד ומשכיל, אוהב עמו וארצו — — — ימתקו לך רגבי אדמתך ותנוח בשלום על משכבך, בעלי היקר ואבינו מחמדנו״.

גינזבורג, נתן (נטה): בן אריה משה. נו׳ 1839. נפ׳ י״ט תמוז תרע״ב. מנוסח המצבה: „איש נכבד, נוצר תורה שומר מצוה ישר הולך״.

גינזבורג, שמואל: בן משה ליב. נפ׳ י׳ אדר־ב׳ תרע״ה. מנוסח המצבה:

„הבחור — — —

נפ׳ בן י״ג שנים״.

גינזבורג, שמואל: בן שמחה. נו׳ 1856, ויטבסק (רוסיה). נפ׳ כ״ז אייר תר״ץ.

גינזבורג, שמעון: בן זאב. נו׳ 1866, פ׳ מוהילוב (רוסיה). היה סוחר. בש׳ 1909 עלה לא״י. נפ׳ י״ז אלול תרפ״ט.

גינזבורג, שרה: בת דב. נו׳ 1858, סטרודוב (רוסיה). נפ׳ כ״ג טבת תרפ״ה.

גינזבורג, שרה רחל: בת דב. נו׳ 1864. נפ׳ י״ד אדר תרפ״א. מנוסח המצבה: „ציון לנפש יקרה״ — — —

גיניס, דוב: בן יהושע. נו׳ 1866, בנדרי (בסרביה). היה סוחר. נפ׳ כ״ז שבט תרפ״ד. מנוסח המצבה: „אבינו היקר — — שלום לעפרך״.

גיניס, פנחס יוסף: בן ברוך. נו׳ 1844, קישינוב (רומניה). היה סוחר. נפ׳ ו׳ כסליו תר״פ. מנוסח המצבה:

„יהי זכרו ברוך״ — — —

גיניס, שמואל: בן פנחס יוסף °גיניס. נו׳ 1867, קישינוב (רומניה). היה מהנדס חימאי. נפ׳ ט״ז כסליו הרצ״ב.

גינצברג, אשר (אחד־העם): בן ישעיהו. גדול הוגי־הדעות והפובליציסטים העברים בתקופת־התחיה. נו׳ י״ז אב תרט״ז (18-8-1856), סקווירה (פ׳ קיוב, רוסיה). אביו היה סוחר אמיד וחסיד מובהק, נתחנך בחדר ובבית מדרש של חסידים באסור חמור על למודי־חול. בהיותו כבן י״ב עבר לגור בכפר שהכר אביו, ושם התחיל ללמוד תנ״ך ודקדוק עברי, ספרי המחקר והפילוסופיה העבריים מיבי הבינים וספרות ההשכלה. כבן י״ז השיאוהו הוריו את אשתו (רבקה °גינצברג), והוא המשיך בלמודי־הגפ״ת והשתלם ברוסית ובגרמנית. בש׳ 1878 בקר באודיסה. הושפע מהזרמים הריאליסטיים של הספרות הרוסית (פיסרב ועוד) ושאף להתמסר להשכלה ודעת. התכונן בלמודי הגמנסיה כדי להכנס לאוניברסיטה, ושהה בש׳ 1882—1884 בוינה, ברלין וברסלוי. לא נתקבל לאוניברסיטה והמשיך בהשתלמות עצמית אינטנסיבית. 1884 חזר לאודיסה ולכפר בית־אביו להשלמת השכלתו, ומש׳ 1886 עד 1908 ישב בקביעות באודיסה. נספח להובבי־ציון הראשונים והיה עד מהרה מראשי המדברים והעוסקים במרכז אגודות חובבי־ציון באודיסה. התעורר לבקורת דרכי־הפעולה של חובבי־ציון והטיף לשיטה אחרת והדשה בחבת־ציון, שבטאה במאמרו הראשון „לא זה הדרך״ („המליץ״ י״ב אדר״ש תרמ״ט)

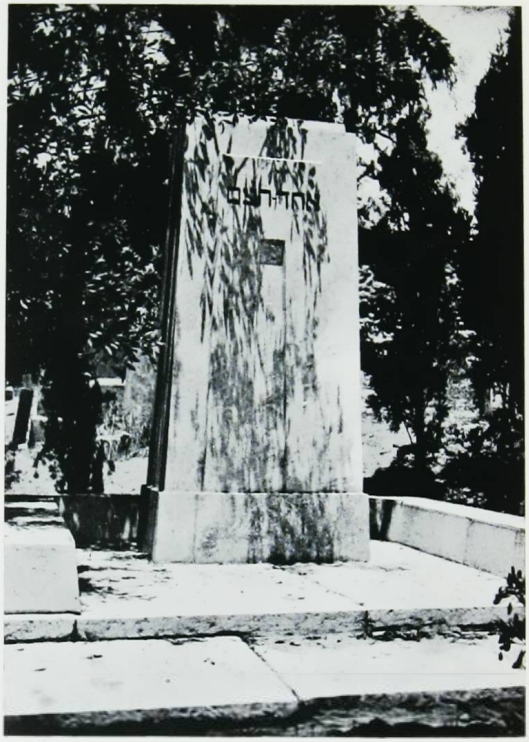

מצבת אחד העם

בחתימת „אחד־העם". התוה דרך לשנוי־ערכין ותפיסת עולם בתכנית הפעולות של חובבי־ציון והעמיד את המטרה הראשית והעיקרית של רעיון חבת־ציון על תחית הרוח של האומה, והשאיפה לגאולה הרוחנית קודמת לגאולה המדינית. באותו זמן יסד את אגודת „בני־משה", במטרה להפצת דעותיו והיה נשיאה בש' תרמ"ט—תרנ"א, ומנהיגה הרוחני כל זמן קיומה. אגודה זו היתה רבת־השפעה במהותה, אך לא פרצה מחוץ לגבולות מצומצמים של חוג מסוים. ואחה"ע העריכה יותר כ„נסיון שלא הצליח". 1890 ערך והו"ל את המאסף „כורת". מ־1890 עד 1903 היה פעיל בועד חו"צ באודיסה ונלחם בדרכי־הפעולה של הועד ביחוד לאחר בקורו בא"י בש' תרנ"א, תרנ"ג, תר"ס, תרס"ז, שפרסם לאח"כ את מאמריו על הישוב בשם „אמת מארץ־ישראל" ו„שאלות ארץ־ישראל" (ב„המליץ" תרנ"א—תרנ"ג וב„השלח"), שעוררו רושם ופולמוס רב בבקרתם החריפה. פרסם (ב„פרדס" א', ב') את מאמריו הבקר־תיים־פילוסופיים „האדם באהל", „תורה שבלב", „פירורים", שהקנו לו שם רב. בש' 1895 (תרנ"ה) יצא ע"י רבניצקי קובץ מאמריו הראשון „על פרשת דרכים". דעותיו עוררו ויכוח נסער בינו ותלמידיו ובין מתנגדיו ביחוד מיכה יוסף ברדיצבסקי וה„צעירים". בשנת תרנ"ג יסד את הוצאת „אחיאסף", ותכן תכניות להוצאת אנציקלופדיה „אוצר היהדות". בש' תרנ"ז (1897) יסד את הירחון „השלח" וערך את עשרת הכרכים הראשונים. הטיף מעל במה זו את דעותיו על היהדות, חבת־ציון וגאולת האומה, ועשאה במה מרכזית של טובי־סופרי הדור. השתתף בקונגרס הציוני הראשון, אך לא נספח להסתדרות הציונית ונלחם בהריפות בציונות המדינית של הרצל, ביחוד עורר פולמוס חריף (עם נורדוי) בבקרתו על „אלטניילנד" של הרצל. 1901 השתתף במש־לחת חובבי־ציון ל„נדיב־הידוע" הברון רוטשילד לשם סדור עניני המושבות בא"י. 1902 השתתף בועידת מינסק, הפסיק את עריכת „השלח" ונתמנה כמפקח בבית מסחר התה של ק. ז. ויסוצקי, ובש' 1907 עבר ללונדון לנהל את סניף החברה שם. 1912 בקר בפעם החמשית בא"י, וכתב מאמרו „סך־הכל". הפסיק לזמן מה את עסקנותו בחבת־ציון והתמסר בפעילות לעבודת יסוד התכניון בחיפה, והיה אח"כ חבר הקורטוריון שלו. נלחם עם חברת „עזרה" על הרוח העברית בתכניון ובחנוך העברי בא"י בכלל. בימי מלחמת העולם עמד בקשרים קרובים עם מנהיגי ההסת' הציונית בלונדון וסייע הרבה במו"מ שקדם להצהרת בלפור. בסוף ימי מלה"ע חלה במחלת הסתידות העורקים ששברה את כחו הגופני עד סוף ימיו. ב"ש' 1922 עלה לא"י והתישב בת"א בבית שנקבע לו מטעם העיריה ברחוב הנקרא על שמו, ושנשמר סביבו השקט ע"י סדורים מיוח־דים מטעם העיריה. עסק בסדור אגרותיו לדפוס ובכתיבת פרקי־זכרונות. השתתף בעניני הגמ־נסיה „הרצליה" והיה זמן מה חבר עירית תל־אביב (נבחר כאזרח כבוד של תל־אביב). ב"ש' 1926 הוחג יובל ה־70 שלו. נפ' כ"ח סבת תרפ"ז והובא לק' בכ"ט בו. על מצבתו חקוק: „אחד־העם, אשר בן ישעיהו גינצבורג, י"ז אב תרט"ז — כ"ח סבת תרפ"ז". מסביב לקברו נתרכזו לאח"כ קברות סופרים ואנשי־שם (נורדוי, ארלוזורוב, ביאליק, דיזנגוף, שמריהו לוין ועוד). לאחר מותו נפתח ביתו („בית אחד־העם") כספריה ואולם קריאה עירוני ומוזיאון

אחד־העם. שבו נשמר חדר־עבודתו כאשר היה בימי חייו. ארכיונו העשיר נשמר בביה״ס הלאומי והאוניברסיטאי בירושלים. על שמו נקראים רחובות בתל־אביב, חיפה ועוד. בתי־ספר, גמנסיות ומוסדות תרבות בארץ־ישראל ובחוץ־לארץ. כתביו: „על פרשת דרכים״ (4 כרכים, כרך א׳ יצא לראשונה בש׳ תרנ״ה, כרך ב׳ בתרס״ד, כרך ג׳ בתרס״ה, כרך ד׳ בתרע״ג); „אגרות אחד־העם״ (הוצ׳ „יבנה״, ברלין, 6 כרכים); פרקי זכרונות ואגרות מעזבונו של אחד־העם, הוצאת „דביר״, תרצ״א; „לקט״, הוצאת „בית־אחד־העם״ תרצ״ז. מכתביו ניתרגמו לכמה שפות לועזיות (גרמנית, רוסית, צרפתית, אנגלית ועוד). ביבליוגרפיה: יוסף קלויזנר, „יוצרים ובונים״ כרך ג׳ (קודם ב„לוח־אחיאסף״, תרס״ד); פ. לחובר: הוגי־הדור, ורשה, 1911; חוברת היובל של „השלח״, כרך ל׳ חוב׳ ג׳; מ. גליקסון: אחד־העם, 1928; יעקב פיכמן: אחד־העם, „כנסת״ תרע״ז; ח. נ. ביאליק: דברים שבעל־פה, כרך ב׳; יחזקאל קויפמן: עיקרי דעותיו של אחד־העם — התקופה, כ״ד; ש. שילר: על אחד־העם, כתביו, ירושלים, תרפ״ז. אנציקלופדיה „אשכול״. אנציקלופדיה יהודית־רוסית; אכ״מ; ספר האישים, ועוד. על אחד־העם ודעותיו נכתבו מאמרים ומחקרים לכאות בעברית ובשפות לועזיות. באידיש רומן ביוגרפי מאת צבי הירשקאן (נדפס ב„דער טאג״).

גינצברג, רבקה: בת מרדכי־זלמן שניאורסון ממשפחת אדמורים מפורסמים. נו׳ 1855, ליובויץ (רוסיה). היתה אשת אחד־העם. בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ י״ח אלול תרצ״א בחיפה, והובאה לק׳ ליד בעלה בי״ס בו.

גיפסמן, בילה: בת דוד דב. נו. תר״ס (1849), קישינוב (רומניה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ א׳ סיון תרפ״ח.

גיקורל, לאה: בת אברהם. נו׳ 1860, איזמיר (תורכיה). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ו אדר תרפ״ח. מנוסח המצבה: „האשה הכבודה והצנועה — — נפ׳ ביסורים קשים״.

גירסי, גוליה: בת שם־טוב. נו׳ 1868, סלוניקי (יון). בש׳ 1929 עלתה לא״י. נפ׳ ח׳ טבת תרפ״ח.

גירפי, שלום: בן שלום. נו׳ 1890, תימן. נפ׳ ל׳ סיון תר״ץ.

גלבורד (לוינסקי), **לאה** (ליזה): בת משה. נו׳ 1907, ביאליסטוק (פולין). נפ׳ ט׳ שבט תר״ץ (1930).

גלבפרב, משה: בן אברהם. נו׳ 1912, וילנה (פולין). מש׳ 1924 בא״י. נפ׳ ד׳ אייר תרפ״ט.

גלובוס, שרה רבקה: בת ראובן צבי. נו׳ 1906, ורשה. נפ׳ כ״ו אב תרפ״ח. מנוסח המצבה: „יחידתנו הבתולה התמה והברה״.

גלוזמן (זגגי), **בן־ציון**: בן משה. נו׳ 1882, בוגופול (רוסיה). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ ה׳ חשון תרפ״ז.

גלוזמן, ברוך מרדכי: בן שלום. נו׳ 1893. נפ׳ כ״ט תמוז תרע״ו.

גלויברמן, אלקה רחל: בת שלום. נו׳ 1867, פינסק (פולין). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ו סיון תרפ״ז. מנוסח המצבה: „אשה צנועה וחסודה״ — — —

גלויברמן, תמה (תמצ״ה): בת אברהם פידלמן. נו׳ תרכ״ט (1869), פינסק־קרלין (פר־

לין). היתה חובבת־ציון נלהבת. 1913 שלחה את ילדיה לא״י להתחנך בגימנסיה „הרצליה״. תרמה תרומות גדולות ל„קרן־הגאולה״ ולטובת מוסדות בקרלין. הצטיינה במדות תרומיות ובעסקנות נדיבה ופעילה. בש׳ 1920 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט תמוז (ערב ר״ח אב) תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה והאצילה,
הציונית הנלהבה — — —
בעלותה ארצה הגשימה את חלומה הנאצל,
אחרי סבל רב החזירה את נשמתה הטהורה לד״.

גלוסקא, זחלית: בת יוסף אהרן. נו׳ 1902, תימן. נפ׳ י״א אדר־א׳ תרפ״ד.

גלוסקא (מדהלה), צביה: בת סעדיה. נו׳ 1890, סרלין (תימן). נפ׳ ה׳ שבט תרצ״ה. מנוסח המצבה: „האשה הכבודה והצנועה״ —

גלוסקא, רומיה: בת יוסף עמר. נו׳ 1894, תימן. אשת משה גלוסקא. נפ׳ ו׳ תשרי תרפ״ג.

גלוסקין, הניה: בת יוסף. נו׳ 1869, ריגה (לטביה). מש׳ 1922 בא״י. נפ׳ כ״ו טבת תרפ״ז.

גלוסקין, ולה (וועלה): בת זאב פרידלנד. נו׳ י״ח ניסן תרי״ח (1858). ביאליס־סוק (פולין). בש׳ 1879 נשאה להעסקן והחו״צ זאב גלוסקין. עלתה לא״י בש׳ 1906 והשתקעה עם בעלה בראשון־לציון. בש׳ 1921 עברה לתל־אביב. נפ׳ והובאה לק׳ ביום ז׳ כסליו תרצ״ב.

גלוק, לאה: בת אריה ליב. נו׳ תר״ו (1846), ילובקי (פ׳ גרודנה). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ ל׳ סיון תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה — — —
נפ׳ — — — בת 82 שנים לחייה״.

גלזן, זאב צבי: בן אברהם דב. נפ׳ י״ב אלול תרע״ו. מנוסח המצבה:

„הישיש — — —
מעיר בריסק״.

גלזמן, יצחק אריה (ליב): בן דניאל. נו׳ 1854, אודיסה (רוסיה). היה בעל בית־חרושת לצעצועים באודיסה ותוצרתו זכתה לאותות כבוד. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ י״א כסליו תרפ״ז (1926). מנוסח המצבה: „אבינו היקר, יהודי כשר — — — שלום לעפרך!״.

גלזמן, פרל: בת יעקב. נו׳ 1859, אודיסה (רוסיה). היתה אשת יצחק־ליב •גלזמן. בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ו אדר תרפ״ז (28.2.1927). מנוסח המצבה: „אמנו היקרה האשה הצנועה — — שלום לעפרך!״

גלזר, חיה שרה: בת אליהו. נו׳ 1851, קולטין (ליטא). נפ׳ ב׳ אדר־ב׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה: „מצבת זכרון לנשמת אמנו היקרה והצנועה״ — —

גלטמן, אהרן: בן אלתר. נו׳ 1854, בראילוב (רוסיה). נפ׳ כ״ט טבת. תרצ״ב.

גלילי (קלין), מרדכי: נו׳ 1904, זיבנ־ברגן (רומניה). טבע בים כ״א סיון תר״ץ.

גליק, חוה: בת משה אהרן. נו׳ 1905, הונגריה. טבעה בים כ״ב תמוז תר״ץ.

גליק, חיים שמואל צבי: בן •ניסן. נו׳ 1844, ריגה (לטביה). למד בישיבת ולוזין והוסמך להוראה בגיל הי״ז. בצעירותו נתמנה

לרב בריגה, ואח״כ עבר לאה״ב. המשיך ללמוד בישיבות והשתלם בשפה האנגלית. היה רב בברונקס ובשיקגו. תרגם את ה„עין־יעקב״ לאנגלית וחבר ספרים ומאמרים בתורת היהדות. בש׳ 1922 עלה לא״י. תרגם כאן את ס׳ „אהל־נשים״. נפ׳ ג׳ אלול תרפ״ט. מנוסח המצבה: „לנפש יקרה, איש מורם מעם מופלג בתוי״ש, גמיר וסביר, משכיל על דבר אמת הרה״ג״ —

גליק, ניסן: בן שלמה זלמן. נו׳ 1852, ז׳גר (ליטא). היה מלמד. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ י״ט תמוז תרפ״ח. מנוסח המצבה: „ציון לנפש יקרה אבינו מורנו״ — — —

גליק, צבי: בן מרדכי. נו׳ ט״ו תמוז תרנ״ה (1895), בטום (קוקז, רוסיה). בש׳ 1921 עלה לא״י. היה חבר בגן־שמואל ואח״כ שוטר בת״א. נפ׳ י׳ אדר תרצ״ז.

גליקין, דוד: בן שלמה. נו׳ 1871, מוסקבה. היה מותיקי הז״צ והציונות. אחיו של משה גליקין ממיסדי המושבה מגדל (ע״י טבריה). בש׳ 1919 עלה לא״י. נפ׳ י״ז תמוז תרפ״ט. מנוסח המצבה: „איש יקר״ — — —

גליקמן, דבורה: בת חוה. נו׳ 1903. נפ׳ כ״א שבט תרע״ט.

גליקמן, מרים: בת משה יצחק אוסטרובסקי. נו׳ אלול תרל״ה (1875), זיטל (רוסיה־פולין). בש׳ 1893 עלתה לא״י. היתה אשת הסוחר והעסקן בתל־אביב י. ל. גליקמן. נפ׳ כ״ה אייר תרצ״ט.

גליקסון, משה יוסף: בן אלחנן הכהן. נו׳ 1878, גולינקה (מחוז סובלק, פולין). מצאצאי המקובל ר׳ איזיק חבר. למד בישיבות גרודנה ולומזה, בי״ס בפרנקפורט, ובאוני־ברסיטות מארבורג וברן. היה תלמידו של הפילוסוף הרמן כהן. 1907 קבל תואר ד״ר לפילוסופיה. חובב־ציון מנעוריו. פתח השקפת עולמו הציונית בחוגי־הסטודנטים היהודיים בשוויץ והיה מאומרי ה„לאו״ בפולמוס אוגנדה. נספח למחנה „ציוני־ציון״ ונלחם עם אוסישקין נגד הטריטוריאליזם. 1907 הוכנס ע״י אוסישקין למזכירות הועד האודיסאי של חובבי־ציון ועבד במחיצתו של לילנבלום, א. מ. ברכיהו ועוד. עד שנת 1911, בש׳ 1910 פרסם מאמרו הראשון על לילנבלום ב„העולם״, ומאז התחיל את עבודתו העתונאית־פובליציסטית, שעוררה תשומת לב מרובה. נתמנה לעורך „העולם״ במקום דרויאנוב שחלה, ועבד במערכת עד 1914. בימי מלה״ע כשנפסקה העתונות העברית הקבועה, מפני גזרות הצנזורה, ערך את הקובצים „עולמנו״ ו„משואות״, שרכזו את כחות היצירה העברים הבפוזרים מפני האנדרלמוסיה. סייר בשליחות ה„ועד לעזרת פליטי־המלחמה״ את מקומות הפורעניות הקרובים לחזית־המלחמה. 1917 היה עורך „העם״ השבועי והיומי במוסקבה. עתון שעורר תקוה והתחדשות לאחר המהפכה ברוסיה והכרזת ביפור. בש׳ 1919 עלה לא״י עם עולי „רוסלאן״. היה זמן־מה בירושלים מעוזרי „חדשות־הארץ״ וב־1922 נתמנה לעורך „הארץ״ ונערך על ידו ובהשפעת כוונו הציוני דמוקרטי עד שנת 1937, והוסיף להשתתף בו בקביעות עד סוף יומו. היה מראשי המדברים בפובליציסטיקה הציונית והישובית במשך עשרות השנים האחרונות. בהיר סגנון וניתוח הגיוני מעמיק ומסביר. מורה, מדריך ומנהיג רוחני לאגף הדמוקרטי של הציונים הכלליים ולנוער הציוני הכללי. היה חבר הועד־הפועל הציוני, ציר בקונגרסים

ציוניים ועסקן ישובי הרבותי מובהק. ציר אספת־הנבחרים וח׳ הועה״ל. מראשי עסקני „אגודת שוחרי האוניברסיטה העברית״ ועוד. מלבד עבודתו העתונאית עסק במחקרים פילו־סופיים. כתב מסה פילוסופית על הרמב״ם (במלאת 800 שנה להולדתו), תרגם את „תולדות הפילוסופיה החדשה״ לוינדלבנד (3 כרכים), „מבוא לתולדות הפילוסופיה״ לקונו פישר. ערך את „חכמי־יון״ לגומפרץ. כתב מונוגרפיה על אחד־העם ועוד. 1938 הוציא שני כרכים מכתביו הפובליציסטיים „עם חלופי משמרות״. אלפי מאמרים נכתבו על ידו בעבודתו היום־יומית בעתון ובהגבתו המהירה בענינים הישו־ביים והציוניים (בחתימת מ. ג.). בסוף אייר תרצ״ט יצא לסיור של הקהק״ל בנקודות ההת־ישבות החדשות בעמק בית־שאן והגליל ונפצע בתאונה בדרכו חזרה. נפ׳ ערב חג־השבועות. ה׳ סיון תרצ״ט והובא לק׳ בז׳ בו. ביבל׳: „אשכול״; לכסיקון ציוני; אכ״מ; „הארץ״ מיום פטירתו, ומיום ו׳ תמוז תרצ״ט.

גְלִיר, הַנִיָה שִׁפְרָה: בת אברהם. נפ׳ ד׳ חשון תרס״ז.

גְלְמַן, נָחוּם: בן שלמה. נו׳ 1892, דמיובקה (רוסיה). בצעירותו עלה לא״י מקיוב. היה פועל ועבד בפתח־תקוה ואח״כ עבר לשמירה עם „השומר״ ברחובות. נודע כאחד מטובי השומרים. בראשית תרע״ד (1913) יסד עם חבריו את קבוצת „גן שמואל״ והיה מראשי המגינים והמשליטים בטחון, מפני ההתקפות המרובות של הערבים, שכני המקום. בידעו את הליכות הערבים ושפתם הצליח להשכין יחסי שלום במקום. מן הראשונים בעבודת המשק ובנין הקבוצה. היה אחר־כך מראשוני המת־נדבים לגדוד הארצישראלי „יהודה הראשון״ והתמסר באמונה וברצינות להפקידו. אך באו עליו ימים קשים ומתוך מצוקת נפש גדולה שם קץ לחייו במחנה הגדיד אשר בצרפנד, ביום א׳ ניסן תר״פ. מנוסח המצבה:

„קדימה

גדוד „יהודה הראשון״

ר׳ פ׳ 38

החיל

נחום בן ברכה גלמן — — —

שבק היים לכל חי בשבת

א׳ ניסן שנת התר״פ

בשנת הכ״ח לחייו״.

גְלַנְץ, דָוִד: בן יונה. נו׳ 1885, ורשה. היה נגר. נפ׳ ו׳ אדר תרפ״ד.

גְלַנְץ, זִיסָה: נו׳ חרקוב (רוסיה). היה ת״ח ותורני. נפ׳ כ״ג אב תרע״ח.

גְלַס, שָׂרָה לֵאָה: בת משה. נו׳ 1869, קובנה (ליטא). נפ׳ ז׳ אדר תרצ״א.

גַלְצִינְסְקִי, צְבִי דוֹב: בן שלמה. נו׳ 1848, לומזה (פולין). היה ראש החברה־קדישא בעירו, גבאי בחברה ש״ס ועסקן צבורי במוס־דות רבים. ת״ח, בנקאי וסוחר. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ה׳ אב תרפ״ז.

גְלָר, אֶסְתֵּר (אטיל): נו׳ 1778, רוסיה. נפ׳ ח׳ כסליו תרפ״ב.

גְלָר, אֶסְתֵּר: בת יהודה ליב. נו׳ 1860, בילוזירקה (רוסיה). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ י״ד סיון תרצ״ב.

גְלָר, טוֹבָה רִבְקָה: בת ישראל. נו׳ 1857, לובלין (פולין). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ ל׳ כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה: „אשה כשרה וצנועה״ — — —

גֶלֶרמַן, אֶסתֵר: בת שמואל צבי. נו׳ 1871 לברסוב (פולין). נפ׳ כ״ז ניסן תרצ״א.

גַמבּוּרג, דבוֹרָה: נו׳ 1888. נפ׳ ל׳ שבט תרע״ח.

גַמוֹבִיץ, יהוּדָה: בן אהרן. נו׳ הורו־דישץ. נפ׳ י״א תשרי תרס״ו.

גַמזוּ, יַעקֹב: בן שמואל ניסן. נ׳ 1857, פינסק (פולין). בעיר מולדתו היה מנהל בית הכנסת אורחים, גבאי ועסקן. בש׳ 1910 עלה לא״י. היה סוחר ונדבן, עסקן פעיל בבית הכנסת אורחים בת״א, ח׳ הנהלת ישיבת „אור זורח״ (מיסודו של זרח ברנט), והיה גבאי בביהכנ״ס. נפ׳ י״א סיון תרפ״ו. מנוסח המצבה: „איש יקר ואוהב מצוה, יר״א — — — ימתקו לך רגבי אדמתך ותנוח בשלום על משכבך, אבינו היקר ומחמדנו״.

גַמיל, יוֹסֵף: נפ׳ ז׳ תשרי תר״ע. מנוסח המצבה:

„מ. ק.

הזקן הכשר הנפטר

בש״ט — — —

והיתה מ״ק, יום ד׳

ז׳ תשרי שנת

העת״ר ליצירה״.

ג׳מל, יוֹסֵף: בן יוסף. נו׳ 1873, צנעה (תימן). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה רוכל. נפ׳ כ״ג טבת תרפ״ח.

גַן, טוֹבָה: בת מאיר. נו׳ 1894, פתח־תקוה. נפ׳ י״ג ניסן תרע״ח.

גַנוֹסוֹב, מָרדֳכַי מֵאִיר: בן גרשון. נו׳ 1894. היה פקיד. נפ׳ י״א אלול תרע״ח. מנוסח המצבה: צעיר נחמד

אהוב לבריות

נאמן למשפחתו — — —

נפ׳ בן כ״ד שנה״.

גַנִין, רָחֵל: בת אברהם צבי הלוי. נו׳ 1858, קוסקוביץ. נפ׳ ד׳ שבט תרצ״א.

גַנִיס, חַוָה: בת אריה ליב הכהן. נו׳ 1847, קישינוב (רומניה). נפ׳ י״א אלול תרפ״ב.

גֶסֶל, יהוֹשֻׁעַ הַשִׁיל: בן יהודה. נו׳ 1873, ליטא. היה כ־30 שנה בא״י. עבד בירושלים בבקור־חולים ואח״כ היה שומר בפתח־תקוה ופועל בנין בחיפה (עבד בבנין התכניון). בימי מלה״ע התגייס לגדוד העברי. אחר הכבוש עבד במשך 9 שנים כשומר שער הרכבת ברח׳ הרצל בת״א. נפ׳ כ׳ אדר־ב׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה: „אבינו ובעלי — — — שומר שער הרכבת״.

גֶסֶר, חַנַנְיָה (קופל): בן צבי הכהן. נו׳ הושע״ר תרנ״ה (1894), בלגרד (יוגוסלביה). נפ׳ א׳ כסליו תרפ״ד. מנוסח המצבה: „איש רך בשנים״ — —

גַעוּד־עַדָנִי, שִׁמעָה: בת יעקב. נו׳ 1890, תימן. נפ׳ ל׳ כסליו תרצ״א. מנוסח המצבה:

„זאת מצבת קבורת

האשה הצנועה והנכבדת — —

המדוכאת ביסורים, הנפטרת בשם טוב

בקיצור ימים ושנים בת ל״ה שנים״.

גָפרִי, מַחפוּד סַעִיד: נפ׳ י׳ אדר תרע״ח.

גַרבּוֹב, יַעקֹב בֶן־צִיוֹן: בן נחום ראובן. נו׳ 1862, מוזיר (רוסיה). היה סוחר. בש׳ 1923 עלה לא״י מניו־יורק. נפ׳ כ״ז תמוז תרפ״ה. מנוסח המצבה: „הנכבד״ — — —

גַרבּוֹב, שָׂרָה: בת מרדכי. נו׳ 1859, זטיל (פולין). עלתה לא״י מניו־יורק. נפ׳ י״ד

שבט תרצ״ב. מנוסח המצבה: „אמנו הנכ־בדה״ — — —

גַרבּוֹלסקִי, יוֹכֶבֶד (אידה): בת דב. נו׳ 1905, פולטבה (רוסיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ג׳ אב תרפ״ז.

גַרבּוֹבסקִי, חַיִּים: בן זיסל. נו׳ 1906, רוז׳יני (פולין). היה פועל. נפ׳ כ״ח חשון תרצ״א.

גַרבּוּרג, מִרְיָם: בת אהרן פנחס גולדמן. נו׳ ה׳תק״ץ, קרמניץ (רוסיה). בש׳ 1906 עלתה לארץ־ישראל. נפ׳ י״ג אב תר״ע. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה והחסודה״ —

גַרבּלסקִי, בַּת־שֶׁבַע (ברתה): בת פרץ. נו׳ 1895, ניו־יורק. נמנתה בניו־יורק בין הנשים העוסקות בציונות, ביחוד בשטח הפעולה העברית ותמיכת הספרות העברית. זמן־מה תמכה תמיכה שנתית בהוצאת „השלח״ בירו־שלים. בש׳ 1924—1925 הוציאה ירחון לבני־הנעורים „עדן״ בעריכת דניאל פרסקי ואח״כ בעריכת י. ד. ברקוביץ. כתבה כמה דברים לנוער ב„עדן״. נפ׳ ח׳ אלול תרצ״ב בניו־יורק, והובאה לק׳ בת״א א׳ תמוז, תרצ״ג.

גַרבָּר, מֵאִיר: בן חיים ראובן. נו׳ 1903, קידני (ליסא). עלה לא״י בש׳ 1924 מגרינקיש־קיס (ליסא). היה זמן מה חבר בקבוץ ואח״כ עבד בביח״ר לגפרורים „נור״ בעכו. מסבת מחלה עזב את העבודה הנ״ל ונכנס לשירות המשטרה בת״א, בה עבד עד יומו האחרון. נפ׳ כ״ז שבט תרצ״ה והובא לק׳ בכ״ח בו.

גַרבָּר, מֹשֶׁה יַעֲקֹב: בן מנחם. נו׳ 1845, סויסלוץ (פולין). היה סוחר. נפ׳ ג׳ כסליו תרפ״ו.

גַרַד, שַׁרְגָּא: בן זאב. נו׳ תרכ״א (1861), סמבור (פולין). היה סוחר. נפ׳ כ״ה תשרי, תרצ״ב.

גַרדִין, פֵּיגָה: בת יחיאל מיכל. נפ׳ ט׳ חשון תר״ע. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה״ — — —

גַרדלִין, רוּזָה: בת ליב. נו׳ 1900, פסץ (רוסיה). אבדה עצמה לדעת י״ג אדר־ב׳ תרצ״ב.

גרוֹדזֶנסקִי, שָׁאוּל: בן פנחס. נו׳ 1855, ליטא. היה סוחר. נפ׳ ט״ז אייר תרפ״ד. מנוסח המצבה: „צל״ח, ישר פה ינוח, תמים ויקר רוח, במישור הלך כל ימיו, בצדק דרכו פעמיו״ — —

גרוֹדנִיצִיק, אֶסתֵּר מַלכָּה: בת יהודה. נו׳ 1854, סלונים (פולין). מש׳ 1894 בא״י. נפ׳ כ״ח אלול תרפ״ט. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה״ — — —

גרוֹדנִיצִיק, מֹשֶׁה זַלִיג: בן שמאי. נו׳ כ״ב תמוז תרמ״ד, סלונים (פולין). היה סוחר. נפ׳ ב׳ סיון תרפ״ד. מנוסח המצבה: „במסחר התעסקת באמונה, רכשת שלמות ממדות אלהי־ישראל״ — — —

גרוֹדצקִי, זַלמָן: בן שמואל. נו׳ 1868, ביאליסטוק (פולין). נפ׳ י״ב אדר־ב׳, תרצ״ב.

גרוֹזוֹבסקִי, סוֹנִיָה: נו׳ 1860. נפ׳ י״א אדר תרפ״ה.

גרוֹזוֹבסקִי, רָחֵל לֵאָה: בת הרב אברהם אירקנסקי. נו׳ 1851, חומסק (רוסיה). אביה היה רב בסוירזנה וחבר להגאון ר׳ יצחק אלחנן ספקטור. היתה אשת הרב ר׳ שמשון גרוזובסקי, שהיה רב ומו״ץ במינסק יותר מ־50

שנה. נפ׳ ג׳ טבת תרפ״ו. מנוסח המצבה:
„הרבנית״ — — —

גרוזנסקי (גזר), הינדה יהודית: בת ישראל יחיאל. נו׳ 1863. היתה אשת ישראל גרוזנסקי. נפ׳ י״ט שבט תרע״ה. מנוסח המצבה:
„מנוחת האשה הכבודה — — —
שחל״ה — — בת נ״ז לחייה״.

גרויסוך, חיה: בת זרח. נו׳ 1870, כלוצק. מש׳ 1925 בא״י. נפ׳ ח׳ אלול תרפ״ח.

גרונולד, הנס: נו׳ 1911, המבורג (גרמניה). היה נהג וח׳ הקואופרטיב „אביב״ ואחד כמיסדיו. נרצח ב׳ אלול תרצ״ו, בדרך ת״א—ירושלים ע״י רמלה, והובא לק׳ בקבר־אחים ג׳.

גרוס, זאב (וילהלם): בן בצראל. נו׳ תרי״ז (1857), הונגריה. היה חתנו של הרב שפיצל מוינה. בש׳ 1888 עלה לא״י. עסק בסוחר בירושלים, ביפו ובתל־אביב. והיה מראשוני הקומיסיונרים היהודים בא״י ובגדולי הסוחרים וראשי לשכת המסחר בת״א. מזקני חובבי־ציון וראשוני הציונים. השתתף בקונגרס הציוני הראשון כציר מא״י יחד עם הפרופ׳ ה. לוה, שהיה נבחר האכרים, והשתתף גם בקונגרסים אחרים. נפ׳ כ״ח אדר תרפ״ח. מנוסח המצבה: „איש יקר רוח וישר דרך, מזקני בוני ציון, את מיטב שנותיו נתן לארצו, ואת נפשו וחילו הקריב לבני־אדם״.

גרוס, שושה (בבוצקה): בת ברוך. נו׳ 1870, זבלוטוב (פולין). נפ׳ ג׳ תשרי תרפ״ג (1922).

גרוסברג, ישראל: בן צבי. נו׳ 1862, טרסטינה (פולין). היה תלמיד־חכם ושקדן בתורה. נפ׳ י״ב טבת תרפ״ז. מנוסח המצבה:
„ירא אלקים המופלג״ — — —

גרוסליט, פיגה: בת מרדכי מאיר מנקובסקי. נו׳ תר״כ (1860), ביאליסטוק (פולין). נפ׳ ט׳ שבט תרע״ה. מנוסח המצבה:
„האשה הצנועה״ — — —

גרוסמן, אליהו: בן חיים. נו׳ תר״ח (1848), ניקולייב (רוסיה). היה שו״ב. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ כ״ח אלול תרפ״ח. מנוסח המצבה: „איש תם וישר הזקן מו״ה ומ׳ — — נפ׳ — — בן שמונים שנים לימי־חייו״.

גרוסמן, רחל: בת משה אהרן. נו׳ 1853, סימפירופול (רוסיה). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ י״ט טבת תרפ״ט. מנוסח המצבה:
„אשה צנועה הזקנה״ — — —

גרוסמן, שלמה: בן אליעזר. נו׳ 1902 (רוסיה). היה פועל. נפ׳ כ״א אב תרפ״א. מנוסח המצבה: „החלוץ — — שנפל קרבן בעד עבודתו על בנין חברת הבונה ואשמתה״.

גרורוק, נחום: נו׳ 1904, ביאליסטוק (פולין). היה פועל ברחובות. נפ׳ י׳ טבת תרפ״ט.

גרושבסקי, ישראל: בן שמואל יצחק. נו׳ 1855, סמילה (רוסיה). עלה לא״י בש׳ 1922, סברקסה (רוסיה). סוחר ועסקן צבורי. ממיסדי ביהכ״נ „יבנה״ בת״א. נפ׳ והובא לק׳ ב׳ אב תרצ״א. מנוסח המצבה: „איש תם וישר כל ימיו עסק בתורה וצדקה, אהוב לבריות ונדיב לב החסיד״ — — —

גרטל, רבקה: בת אהרן. נו׳ 1891, קמינץ פודולסק (רוסיה). בש׳ 1912 עלתה

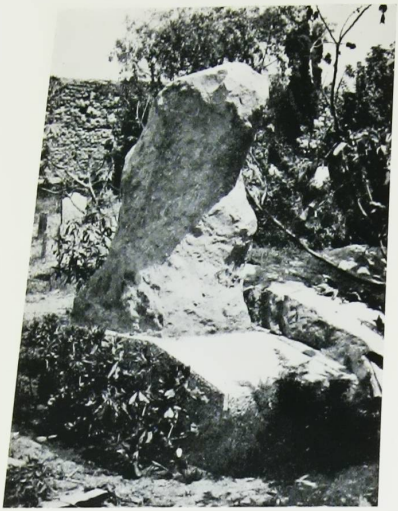

מצבת שלמה צבי גולדמן (שלמון)

מצבת משה גרנובסקי

מצבת נחום גלמן

מצבת יוסף גולדברג

לא״י. היתה אשת שלמה גרטל (גזבר העיריה). נפ׳ י״ב ניסן תרצ״ב.

גְרֶטֶל, שוֹשַׁנָה רֵיסִי: בת מאיר לדר. נו׳ 1877, קליש (פולין). נפ׳ ב׳ אייר, תרצ״א. מנוסח המצבה: „אשתי ואמנו היקרה״.

גְרִידִינְגֶר, פֵּיגָה: בת לוי. נו׳ 1867 (רוסיה). היתה אמו של משה גרידינגר, עסקן וסוחר ידוע בת״א. עלתה לא״י בש׳ 1929, מלונדון. נפ׳ והובאה לק׳ כ״ה אדר־ב׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה: „אשת החבר הנכבד המופלג ר׳ קלמן ז״ל״ — — —

„פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה
ידיה שלחה לעניים ואביונים,
גמלה חסד עם כל מר נפש וקשי יום,
עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון,
בטח בה לב בעלה לגדל דור ישרים,
תנו לה מפרי ידיה
להלל בשערים מעשיה,
וברוך יהיה זכרה
יזכור אלוקים את כל מעשיה״.

גְרִינְבּוֹים, פּוּעָה: בת ישראל חיים. נו׳ 1903, שדליץ (פולין). נפ׳ י״א תשרי תרצ״א.

גְרִינְבַּלְט, אֱלִימֶלֶךְ: בן שבתי. נו׳ 1885, אלקסנדרובסקי (לטביה). בש׳ 1911 עלה לא״י. היה פקיד. נפ׳ ט״ו כסלו תרפ״ז.

גְרִינְבַּלְט, פֵּיגָה בֵּילָה: בת קלונימוס קלמן. נו׳ 1862, ז׳גר (ליסא). בש׳ 1928 עלתה לא״י מויסבדן (גרמניה). נפ׳ ב׳ אדר תרצ״ד.

גְרִינְבֶּרְג, בָּרוּךְ: בן חיים. נו׳ 1880, לסושקוב־בך (פולין). נפ׳ כ״ו אייר תרפ״ב.

גְרִינְבֶּרְג, דְּבוֹרָה: בת מרדכי. נו׳ 1850. נפ׳ כ״ב שבט תר״פ. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה״ — — —

גְרִינְבֶּרְג, יַעֲקֹב: בן ישעיהו. נו׳ 1903, דומברוביץ (רומניה). עלה לא״י בש׳ 1925. היה פועל. נפ׳ י״ד חשון תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„הבחור״ — — —

גְרִינְבֶּרְג, מִרְיָם: בת ירחמיאל. נו׳ 1897, פינסק (פולין). נפ׳ י״א אייר תרפ״ו.

גְרִינְבֶּרְג, מִרְיָם (מַמַצְשָׁה): בת משה ישראל. נו׳ 1893. היתה אשת יעקב גרינברג. נפ׳ ה׳ אלול, תרע״ח. מנוסח המצבה:

„האשה הכשרה — — —

נפ׳ בת כ״ב שנה״.

גְרִינְבֶּרְג, פֵּיגָה רָחֵל: בת שמואל חיים. נו׳ 1888, בצ׳קי (פולין). נפ׳ ל׳ אב תרפ״ו.

גְרִינְבֶּרְג, פְּרִיל: בת צבי דב. נו׳ 1869, בריסק (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ז תשרי תרפ״ח.

גְרִינְבֶּרְג, שָׂרָה: בת דוד. נו׳ תרמ״ו (1855), קרוויאוזרה (רוסיה). נפ׳ כ״ז ניסן תרצ״ד. מנוסח המצבה: „פה שוכנת אבא יקרה ומסורה ראשה ולבה לבעלה וילדיה, המות קטפה במבחר שנותיה״.

גְרִינְוַלְד, זְאֵב: בן משה אהרן. נו׳ 1851, נובהרודוק (רוסיה). היה רב ומגיד. חבר כפר „ילקוט כפורים״. יסד וארגן חברה ש״ס וביהכנ״ס חברה ש״ס בנוה־שלום. נפ׳ ט״ו תשרי תרע״ו. נוסח המצבה:

„הה!
נהי והי

הביטו וראו אל ראשי הצורים
כי פה נטמן מחבר הספר ילקוט ספורים
עיר „נישוויז" ילדתהו. ווארשא רוממתהו
לעת זקנתו בא לא"י ועיר יפי קברתהו
כה ירה אבן פינתה ויכונן מקדש לח' ש"ס
לתורה ולתעודה יסדהו בלתי קחת פרס
במתק שפתיו למד לחברה שיעורים
גפ"ת ושלחן ערוך בהמון ביאורים
שמו הגדול מרבבה חרות לעדי עד
הרב ר' זאב וואלף בר' משה אהרן גרינוואלד
נפטר ביום א' דחג הסוכות שנת תרע"ו
למליץ טוב יהיה בעד כל תלמידיו לבל יגרעו
ת נ צ ב ה".

גרינפלד, אִיטָה: בת יששכר יצחק. נו' 1864, גלובנה (פולין). בש' 1925 עלתה לא"י. נפ' ח' אייר תרפ"ט. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה התמימה והישרה".

גרינפלד, אסתר ריזה: בת צבי. נו' 1882, סקרניביץ (פולין). בש' 1933 עלתה לא"י. נפ' ג' טבת תרצ"ד. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה בת טובים" — — —

גרינפלד, בצלאל: בן אנשיל. נו' 1900, קלוזנברג. בש' 1924 עלה לא"י. היה פועל. נפ' כ"ו אדר־ב' תרפ"ז.

גרינפלד, חנוך הניך: בן נפתלי, הרץ. נו' 1861, קישינוב (רומניה). בש' 1926 עלה לא"י. נפ' ח' תשרי תרפ"ז.

גרינפלד, יחיאל: בן ירחמיאל. נו' תר"כ, טלנשטי (רומניה). היה ממשפחת הצדיק ר' יחיאל מיכאל מזלוצ'ב. למד בחדר, בימ"ד ואוניברסיטה באודיסה. עבד בפנקסאות. בהו־ראה באודיסה כ־40 שנה. היה כמה שנים דוצנט פרטי ומ־1918 פרופ' למתימטיקה באו־ניברסיטה באודיסה. מותיקי חובבי־ציון. היה למדן ת"ח וחרד. בש' 1925 עלה לא"י. היה ח' ועד הלשון וזמן מה כהן כמורה למתימטיקה גבוהה. פיסיקה עליונה. ורדיו. היה חבר ועדות למונחי הטכניקה ועוד. השתתף בחבור המלון למונחי התכניקה (עם ביאליק, שיפריס וטיש־לר). כתב על תורת אינשטין („התקופה" י"ח—כ"א) ותרגם את „המדע וההיפותיזה" לפואנקרה. השאיר כמה כתבי־יד חשובים: תולדות אבות המדעים המדויקים; מתלס עד ארכימדס; האסטרונומיה הכדורית ועוד. נפ' כ"ז אייר תרצ"ז. מנוסח המצבה: „חוקר ובלשן, חבר ועד הלשון העברית".

גרינפלד, מאיר מרדכי: בן איסר דוד. נו' 1833 ברסטוביצה (פולין). נפ' ז' תשרי תרצ"א.

גרינצויג, אלימלך: בן יצחק מנדל. נו' 1874, אוסטרה (רוסיה). בש' 1922 עלה לא"י. נפ' י"ג אדר־א' תרפ"ז.

גרינשטין, אסתר רחל: בת יעקב. נו' 1895, קובל (פולין). נפ' י' ניסן תר"ץ.

גרינשטין, חיה גולדה: בת ימשה. נו' תרנ"ח, יפו. היתה תלמידת בית־הספר לבנות בניה־צדק. נפ' ג' תשרי (צום גדליהו) תרע"ב. מנוסח המצבה: „פלגי מים תרד עיני, על הלקח ממני בתי היקרה הבתולה" — — —

גרינשטין, חיה רבקה: בת יוסף חיים הלוי סגל. נו' תרל"ז (1876), ירושלים. היתה אשת משה יגרינשטין. נפ' ח' אייר תרע"ו. מנוסח המצבה:

„אבן בכות
ש' על אבן הזאת יבכוה בניה לפ"ק
חשובה יקרה היית

רכה בשנים קברך הורדת

הצנועה העדינה — — —

גְרִינְשְׁטֵין, מֹשֶׁה: בן אברהם אליעזר הלוי. נו׳ 1873, באוסטריה. בש׳ 1884 עלה לא״י. היה מתושבי יפו העתיקה ואח״כ ממיסדי שכונת נוה־שלום. היה פקיד ביקב ראשל״צ, ועבד בנמל יפו עד יומו האחרון. נפ׳ א׳ דראש השנה תרפ״ו. מנוסח המצבה: „איש יקר, נהנה מיגיע כפיו, ימתקו לך רגבי אדמתך, ותנוח בשלום על משכבך, אבינו מחמדנו היקר!״

גְרִינְשְׁטֵין, שָׂרָה: בת יצחק אהרן. נו׳ תר״ד (1844), סלבודקה (ליטא). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ י״ז טבת תרפ״ט. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה הזקנה״ — — —

גְרִינְשְׁפָּן, יִצְחָק: בן דוד אליהו. נו׳ 1839, אודיסה (רוסיה). נפ׳ י״ח אדר, תרע״ד. מנוסח המצבה: „האיש הזקן״ — — —

גְרַיְצֶר, עֲדָה (אֵידֶלָה): בת יהושע חיים. נו׳ 1898, טומשוב (פולין). נפ׳ י״ט אדר תרצ״א. מנוסח המצבה: „אשתי ואמנו היקרה״ — —

גְרֶלִיך, יוֹסֵף: בן דוד. נו׳ 1863, ויניצה (רוסיה). בש׳ 1922 עלה לא״י. היה חנוני. נפ׳ כ״ז אב תרפ״ה.

גְרַנְדִיר, נַח: בן שלמה. נו׳ 1868, דודגורודוק (פולין). היה סוחר. נפ׳ י״ג ניסן תרצ״א. מנוסח המצבה: „מנוחת אבינו ובעלי היקר״.

גְרַנוֹבְסְקִי, מֹשֶׁה: בן שלמה. נו׳ י״ד תשרי תרכ״ו (1865), אומַן (רוסיה). מראשוני חובבי־ציון וחבר „בני־משה״. היה עסקן ציוני ותיק ופעיל באודיסה, וחבר „הועד האודיסאי״ כמה שנים. אביו של יעקב גרנובסקי מיסד ה„מכבי״ ברוסיה ושל ד״ר א. גרנובסקי, מהקהק״ל בירושלים. יסד קרן מיוחדת (של אלף רובל) ליד „דביר״ באודיסה, למחבר ספר בעברית על החנוך הגופני. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ כ׳ כסליו תרפ״ח. בספרית „בית אחד־העם״ בת״א ארון ספרים על שמו.

גְרַנָּט (רְמוֹן), אֶפְרַיִם אֱלִיעֶזֶר: בן יוסף צבי. נו׳ תרל״א (1871), ביז׳ון (פולין). היה מורה גפ״ת בדובז׳ין ומנהל ספריה עברית. השתתף בשבועון המזרחי בעריכת זאב יעבץ ויסד את האגודה „החסידות והציונות״ בפולין, שמטרתה לקרב את החסידים לתנועת הרצל. בש׳ תרס״ו (1906) עלה לא״י. יסד ביפו אגודה לרכישת קרקעות, ואת ביהכנ״ס הראשון של חסידי עולי־פולין ביפו. השתתף בקביעות ב„מוריה״, „החרות״ ופרסם דברי מחשבה והגות על האמונה והדת. מספריו יצאו לאור: „נחלת אפרים״ („על יקר האמונה והדת״; „הדת והדעת״ (שאלות ותשובות בעניני האמונה); „מכתבי צעיר שנזדקן״ (על נושאים לאומיים שונים); פלח הרמון (לקוטי רעיונות בשירה ובפרוזה). היה אביהם של המשורר הדתי יוסף צבי רמון והעסקן והסופר יעקב רמון בת״א. נפ׳ ב׳ אדר־ב׳ תרע״ט. מנוסח המצבה:

„איש תנועה וירא אלהים״ — — —

גְרַנַּטְשְׁטֵין, רָחֵל יהודית: בת מרדכי זאב. נו׳ 1846, פ׳ והלין. בש׳ 1925 עלתה לא״י. היתה במושב־זקנים. נפ׳ כ״ג סיון תרפ״ז.

גְרְסְטֶל, שַׁרְגָא פַּיבּוּשׁ (בטעות: יוסף): נו׳ 1898, בוכניה (גליציה, פולין). בש׳ 1920 עלה לא״י. היה פועל. חבר שירי חלוצים. ביום כ״ה ניסן תרפ״א יצא מפתח־תקוה יחד עם פלדנקריז להשתתף בהגנת ת״א ונרצח בדרך. גופתו נעלמה. בקבר־אחים א׳ נקבע לו ציון:

„יוסף גרסטל בן כ״א שנה

נעלם בדרך מפ״ת לת״א
בכ״ז ניסן תרפ״א״.

גַרַסִי, בְּכוֹרָה: בת זכריה. נו׳ 1902, היתה אשת יעיש יגרסי. נפ׳ כ״ב תמוז תרפ״ב.

גַרַסִי, יַעִיש: בן סעדיה. נו׳ 1888, צנעה (תימן). נפ׳ ח׳ ניסן תרפ״ג.

גַרַסִי, לֵאָה: בת אברהם. נו׳ 1900, סלוניקי (יון). נפ׳ כ״ה טבת תרפ״ה.

גַרְצְבֶרְג, פְּדִיל: בת ישראל. נו׳ 1870, רדזיבילוב (פולין). נפ׳ י״ג כסליו תרפ״ז.

גַר־צֶדֶק, אַבְרָהָם: בן אברהם. נו׳ 1887, סטה (תימן). בש׳ 1909 עלה לא״י. היה סבל. נפ׳ כ״ו אייר תרפ״ט.

גַר־צֶדֶק, אַבְרָהָם מִזְרַחִי: נו׳ 1895, תימן. נפ׳ ה׳ שבט, תרפ״א. נוסח המצבה:

„פה נטמן איש חמודות, גר הצדק,
רב תעודות, שפל הרוח,
גדל הנפש, רב הכשרונות,
לבו מלא חם אהבה חמלה וחנינה,
שמו אברהם גר הצדק,
חבר ל„צעירי המזרח״ ביפו
אשר הפנה עורף לדת אבותיו,
ובדת האמת בחר, ובאלקי יעקב בטח,
נקטף באביב ימיו,
ביום ששי ה׳ שבט תרפ״א
ינעמו לו רגבי עפריו״.

גַרְשְגַל, מָרְדְּכַי: בן יהושע. נו׳ 1909, ברדיטשב (רוסיה). נפ׳ י״ח כסליו תרצ״ב.

גַרְשוֹבִיץ, צִפּוֹרָה: בת הניך. נו׳ 1907, זגרז׳ (פולין). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ י״ד סיון תרפ״ט.

גַרְשוֹן, שָאוּל: בן יעקב. נו׳ תרט״ו (1854). היה רב בפיליפופולי (בולגריה). נפ׳ כ״ז ניסן תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„נדם דם זמיר בגרונו
בן גדל ויפשע בסעוני,
כרע ברך בן סורר
פן את רגזות עורר.
בסליחות תרי״ה נולד
נשא כאב ש׳ תרע״ד
עד בת אביב תרפ״ו
ויאסף אל עמיו״.

גַרְשוּנִי, חַיִים: בן גרשון. נו׳ 1862, ברנוביץ (פולין). בש׳ 1921 עלה לא״י. היה אופה. נפ׳ י״ח כסליו תרפ״ח.

גַרְשטֵין, מְנַשֶה: בן עקיבא ירוחם. נו׳ 1867, פ׳ גרודנה (פולין). נפ׳ ט׳ אלול תר״ץ. מנוסח המצבה: „נפש טהורה ואיש י״א״.

גַרְשמַן, מֵאִיר: עי׳ הרשמן.

גַרְשנזוֹן, שְמוּאֵל דָוִד: היה פועל ביקבי כרמל־מזרחי בת״א. נפ׳ י׳ חשון תרס״ג בימי מגפת הדבר ורשום בפנקסי הח״ק הנפטר הראשון, שהובא לק׳ בבית־הקברות הזה. לפי עדותם של ותיקי הח״ק, נערכה קבורתו בטכס מסורתי של גניזת ספרי קודש פסולים וסדור חופה וקידושין, כסגולה להפסקת המגפה. (עיין זכרונות יוסף נ. מזרחי „הבוקר״ מיום 15.12.39).

גַרְשנפֶלד, פֶרֶל: בת אברהם. נו׳ 1892, בסרביה־רומניה. נפ׳ ו׳ טבת תר״ץ.

גַרְשפַנג, עֶזְרָא: בן משה. נו׳ 1875, בנדרי (רומניה). בש׳ 1920 עלה לא״י. היה חנוני. נפ׳ כ״ג תמוז תרפ״ז.

גַרְשקוֹבִיץ, יְהוֹשֻעַ: בן יהודה. נו׳ 1905, ראשון־לציון. היה נהג. נהרג י״ז אייר תרפ״ז. מנוסח המצבה: „איש רך בשנים״ —

ד

דאַר, ברכה: נו׳ 1905, צנעה (תימן). נפ׳ ט״ו חשון תרפ״ו.

דבורינסקי, חיים: בן הלל הכהן. נו׳ וילנה (פולין). נפ׳ כ״ח אדר־א׳ תר״ע.

דבורמן, מנחם מנדל: בן אריה (יהודה־ליב). נו׳ 1872, ריגה (לטביה). נפ׳ א׳ ניסן תר״ץ. מנוסח המצבה: „הנכבד איש אמו־נים, בר אוריין, משכיל על דבר אמת וירא ד׳ — — — שהלך לעולמו בשנת החמשים ושמונה לחייו״ — — —

דבוסקין, עקיבא: בן שרגא פיבוש. נו׳ 1858, הומל (רוסיה). נפ׳ י״ד שבט תרפ״ו.

דברי, ישעיהו: בן (ישראל) סלים. נו׳ 1882, תימן. נפ׳ י״ז שבט תרפ״ב.

דבשקין, יצחק: נו׳ 1830, חרקוב (רוסיה). נפ׳ ו׳ אייר תרע״ה. מנוסח המצבה:

„איש מצוין
שהתגולל בין זרים
ונשאר בצדקתו״ — — —

דדשוב, משה: בן שלמה. נו׳ תרכ״ו, דרבנד (קוקז). היה בעל כרמים בקוקז. בן 15 עלה לא״י למשפחתו לירושלים וחזר לקוקז. בש׳ 1924 עלה להשתקע. היה מחשובי העדה הקוקזית. נפ׳ י״ט סיון תרפ״ז. מנוסח המצבה: „הלמדן משה בן שלמה״ — — —

דהרי, זהרה: בת יחיא. נו׳ 1865, תימן. נפ׳ ד׳ טבת תרפ״ה.

דהרי, נעמי: נו׳ 1891, רוסב (תימן). בש׳ 1910 עלתה לא״י. נפ׳ ל׳ סיון תרפ״ה.

דואיק, ליאון: נו׳ 1906, ארם־צובה. נהרג באניה. ט״ו אב תרפ״ג.

דואיק, משה: בן גבריאל הכהן. נו׳ תרכ״ז (1867), טבריה. נפ׳ י״ג אייר תרע״ט. מנוסח המצבה:

„החכם השלם והיקר
המדוכה ביסורין
הנפ׳ בש״ט מהעולם — — —
מיקירי עיה״ק טבריה ת״ו״.

דואיק, משה: בן יצחק הכהן. נו׳ 1856, דמשק. היה בעל מלון. נפ׳ כ״ד כסליו תרפ״ז. מנוסח המצבה: „הזקן הנכבד הנפטר בשם טוב מן העולם״.

דובובסקי, אביגדור (ויקסור): בן יהודה ליב. נו׳ 1872, מוטול (פולין). בש׳ 1922 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ ז׳ ניסן תרצ״ב.

דובינסקי, אשר: נו׳ 1895, רוסיה. נפ׳ כ״א אב תרע״ד.

דובינסקי, יהודה ליב אברהם: בן מיכאל דב הכהן. נו׳ 1853, אובודובסקה (רוסיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ י״ב אדר־א׳ תרפ״ז.

דובינצקי, חנה: בת צבי חיים. נו׳ תרל״א (1871), רוסטוב (רוסיה). בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ י״ב אלול תרצ״ד. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה״ — — —

דובנוב, נחמן: בן מאיר יעקב. נו׳ 1866, מצ״יסלב (רוסיה). מצאצאי ר׳ יוסף מדובנא, בעל „יסוד יוסף״ ואחיו של ההיס־טוריון הנודע שמעון דובנוב. היה סוחר. נפ׳ ל׳ שבט תרפ״ד. ביבליוגרפיה: „ספר־החיים״ (שמעון דובנוב, הוצ׳ „דביר״).

דובקין, חביבה (ליפשה): בת איסר. נו׳ 1875, פ׳ מוהילוב (רוסיה). נפ׳ כ״ב אלול תרפ״ג.

דובקין, ריזה: בת משה. נו׳ 1861, סמולנסק (רוסיה). נפ׳ י״ז סיון תרפ״ו.

דובקין, שמריהו: בן יוסף. נו׳ 1871, מצ״יסלב (רוסיה). מותיקי הציונים ברוסיה. היה סוחר וגר שנים רבות בקרמנצוג (רוסיה). היה יו״ר הקהלה שם והריח החיה של הפעולה הציונית. בש׳ 1925 עלה לא״י. היה מפעילי עסקני הציונים הכלליים בת״א. וחבר „ברית־ראשונים״. נפ׳ י״ח אלול תרפ״ח, והובא לק׳ בי״ט בו.

דובקירר, אליעזר: בן יעקב. נו׳ ו׳ סיון תרס״א, קרמניץ (פולין). למד בבית־ספר למסחר. עבד בשירות הצבא הפולני בדרגת קצין בארטילריה. היה מראשי הסת׳ „השומר הצעיר״ בקרמניץ. בש׳ 1925 עלה לא״י. עבד בחבורת „מעבר״ בפתח־תקוה. נפ׳ כ״ב תמוז תרפ״ו.

דובר, שלמה (סלמון): בן יהודה ליב. נו׳ 1899, בוברויסק (רוסיה). היה פועל. נפ׳ כ״ה טבת תרצ״א.

דובר־וכובסקי, אריה: בן מאיר. נו׳ 1913, גרמניה. נהרג ע״י ערבים כ״ו אייר תרצ״ח והובא לק׳ בקבר־אחים ג׳.

דוד (בקרינג), **אליהו**: בן יצחק. נו׳ ניסן תרס״ה (1905), דובנה (פולין). היה חבר תנועת „דרור״ והחלוץ. בש׳ 1925 עלה לא״י. היה פועל חקלאי. השתלם אח״כ בבי״ס חקלאי בצרפת והוכתר כאגרונום. עבד כפקיד ממשלתי במחלקת בקורת פרי הדר בחדרה ובנמל תל־אביב. היה חתנו של ד״ר *מסמן־כהן. התנדב לשמירה מסעם „כפר־הישוב״ ונפצע בהתקפה על גן־שמואל בס״ו אב תרצ״ח ומת מפצעיו בי״ז אב. הובא לק׳ בקבר־אחים ג׳.

דוידין (אופמן), **אלקה בתיה**: בת אליהו. נו׳ 1870, ברזין (רוסיה). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ ס״ו תמוז תרפ״ח.

דוד, עזרא: בן צלאח. נו׳ 1872, עיראק. נפ׳ כ״ס אב תרצ״ד.

דוד, שמואל: בן דוד. נו׳ תר״ל (1870), יגינה (יון). היה סוחר, ואחד מחשובי העדה הספרדית ביון וא״י. בש׳ 1919 עלה לא״י. נפ׳ ה׳ שבט תרפ״א. מנוסח המצבה:

„ינחך ה׳ תמיד והשביע בצחצחות נפשך
ועצמותיך יחליץ.
ציון לנפש יקרה

מחבב ומקים
מצות התורה
חביב לשמים
ולבריות
נפסר בש״ט מן העולם — — —
נתבקש בישיבה של מעלה
יום ה׳ שבט התרפ״א״.

דָוִד, שָׂרָה: בת משה. נו׳ 1871, יגינה (יון). בש׳ 1919 עלתה לא״י. נפ׳ ט׳ אב תרפ״ה. מנוסח המצבה: „האשה הכבודה״ — — —

דוּדוֹבִיץ, שלמה: בן יצחק דוד. נפ׳ כ׳ תשרי תרס״ה.

דוֹדִין, הֶרְצֵל (נפתלי) אָשֵׁר: בן צבי. נו׳ 1856, מהלין (רוסיה). בש׳ 1926 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ י״ב אדר תרפ״ז.

דָוִידסוֹן, אֶלְחָנָן: בן יוסף. נו׳ 1867, וישנובה (פולין). היה מתלמידי ישיבת ולוזין, תלמיד־חכם מכובד. עבד כפקיד ביערות ברוסיה. היה חו״צ ושאף לעלות לא״י. בש׳ 1924 עלה מפולין והתישב בבלפוריה. נפ׳ א׳ ניסן תר״ץ.

דָוִידסוֹן, חַיִּים שלמה: בן הרב שבתי שפטיל. נו׳ כ״א אדר תרנ״ד (1894), במושבה עברית חקלאית בבסרביה (מחוז סורוקה). נתחנך ברוח המסורה והלאומיות. 1910, סייר יחד עם אחיו בא״י ונכנס לחות סג׳רה להשתלם בחקלאות (אצל א. קרוזה). לרגלי מחלת קדחת קשה נאלץ לחזור לחו״ל. התמסר להוראה עברית ולבמאות. ארגן חוגים דרמטיים שונים ופעל הרבה להפצת השפה העברית. בש׳ 1917 היה ציר הועידה השביעית של ציוני רוסיה בפטרוגרד. בש׳ 1918 עבר ליאסי (רומניה) ועסק בהוראה בביה״ס „שקולה־איזראליטה״, „קולסור״ ועוד. היה עסקן תרבותי וציוני ברומניה. בש׳ 1925 עלה לא״י להשתקע. עבד בלשכה הארצית של קרן־היסוד, ב„אוצר־הישוב״, חברת „יהודה״ ומפעל „סלע הישוב״ (יחד עם שמואל צרנוביץ). פרסם מאמרים ביידיש בעניני הציונות וישוב א״י בעתונים בבסרביה וברזיליה. נפ׳ ג׳ אדר תר״ץ. מנוסח המצבה:

„איש חובב עמו וארצו״ — — —

דָוִידסוֹן (בן־דוד), צִפּוֹרָה: בת יהודה יבריסקר. נו. 1886, קסציקוביץ (רוסיה). היתה חברה פעילה במפלגת ס״ס ברוסיה. בש׳ 1905 עלתה לא״י. פעילה במפלגת „פועלי־ציון״ והשתתפה בתיאטרון באידיש, שהוצג גם במצרים. בש׳ 1915 גורשה למצרים באשמת פעולה ציונית ועברה משם לאה״ב. המשיכה את עסקנותה הציונית והמפלגתית ביונגסטאון (אה״ב). בש׳ 1920 חזרה לא״י וכעבור כמה שנים נפ׳ ד׳ תשרי תרצ״ד. מנוסח המצבה:

„אשתי ואמנו היקרה״ — — —

דָוִידסוֹן, שָׂרָה: בת תנחום יהודה הרשמן. נו׳ תרי״ג, סקרשוב (פולין). היתה אשה אדוקה ויראת־שמים ונכספה כל ימיה לארץ־הקודש. בש׳ 1909 עלתה לא״י מורשה. נפ׳ ו׳ שבט תרע״ה. מנוסח המצבה:

„החסודה והטהורה — — —
לשנת הששים
חייה שבקה
ביפו עיה״ק״.

דוֹיחִין, מָרְדֳּכַי: בן יוסף. נו׳ 1864, פרוסקורוב (רוסיה). נפ׳ ז׳ חשון תרצ״ב.

דוּכָן, יחיא: בן מנצור. נו׳ 1862, דמר

(תימן). בש׳ 1892 עלה לא״י. נפ. י״א ניסן תרצ״ב.

דולגיץ, חינקה: בת יוסף. נו׳ תר״ג (1843), ברדיצ׳ב (רוסיה). ממש׳ רבנים ואדמו׳רים. נפ׳ י׳ אייר תרפ״ג. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה בת קדושים ממשפחת הרב כברדיצ׳ב והרב מטשרנוביל״ — — —

דוליצקי, חיה ברינה: בת ישראל איסר. נו׳ 1890, ירושלים. נפ׳ ד׳ אדר תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה — — —
שנקטפה בדמי־עלומיה.
בשנת השלושים וחמש לחייה״ — —

דומברובר, מרדכי: בן משה דוב. נו׳ 1876, פ׳ לומזה (פולין). נפ׳ א׳ שבת תרצ״א.

דומה, שרה (גיטל). בת ליפא. נו׳ 1861, קרסנה (רוסיה). נפ׳ ט״ו שבת תרצ״ב.

דוניבסקי, יהודה: בן אפרים. נפ׳ י״ג אדר תרע״ו.

דורן, יוסף מזרחי: נו׳ 1894, תימן. היה פועל. נפ׳ י״ב שבת תרע״ט.

דורף, ברכה: בת שבתי. נפ׳ כ׳ שבת תרע״ד.

דושניץ, יצחק: בן שלמה אריה הלוי. נו׳ 1844, דולני־קובין (צ׳כוסלובקיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה סוחר. אבד עצמו לדעת כ״ט שבט תרפ״ח. מנוסח המצבה: „איש נכבד מגזע היחס והמעלה, בחבתו לא״י עזב חיי עושר ושלוה בחו״ל ונקטף בדמי־ימיו מתוך יגון ותמרורים — — — וכפר אדמתו עמו״.

דחבש, אסתר: בת יחיא. נו׳ 1896, ירו׳ שלים. נפ׳ ט״ז תשרי תרפ״ט.

דחוח, יוסף: בן יוסף הלוי. נו׳ 1900, בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ ט״ו אלול תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„ציון במר תבכה וירושלים
תתן קולה על שנלקח
בקציו״ש הבחור הנחמד — — —
הוא ואשתו ביום אחד״.

דחוח, רומיה: בת יחיא. נו׳ 1902. בש׳ 1924 עלתה לא״י. אשתו של יוסף דחוח. נפ׳ ט״ז אלול תרפ״ז, יום אחד עם בעלה. נוסח המצבה: רומיה בת יחיא מעברי נע״ג בשנת התרפ״ז בקצור ימים כ״ה לחייה היא ובעלה יוסף ד׳ יוסף דחוח הלוי ביום אחד, ביום ג׳ ט״ז אלול.

דחס, יהודה: בן שמואל. נו׳ 1874 (רומניה?). נפ׳ ה׳ סיון תרפ״ח.

דיזנגוף, מאיר: בן יעקב שמואל. מגדולי עסקני הישוב העברי בא״י, מיסד העיר תל־אביב וראש העיריה הראשון. נו׳ שושן־פורים, תרכ״א (1861), כפר אקימוביצי (בסרביה־רומניה). אביו היה איש האדמה, חי רוב ימיו בכפר והיה מנהל משקים הקלאיים גדולים, משכיל ותלמיד־חכם, מחסידי הרבי מסדיגורה. מצד אמו היה ממשפחת רבנים. נתחנך בילדותו ברוח המסורת והושפע במיוחד מרבו ר׳ רפאל מברשד. למד אח״כ מדעים חילוניים בבית הספר המהוזי בקישינוב. בש׳ 1882 התנדב לצבא הרוסי ועבד במפקדה של זיטומיר בעריכת עתון ידיעות צבאי. הושפע מהאידיאות הרדיקליות והסוציאליות של תנועת־השחרור הרוסית

מצבת מאיר וצינה דיזנגוף

והיה פעיל במסלגת ה„נרודניה־ווליה". בש׳ 1885 נדון בעוון השתייכות למסלגה זו ל־8 חדשי מאסר. 1886 בצאתו מן המאסר, הפנה עצמו לתנועת חבת־ציון והתחיה הלאומית. בא בקשרים עם פינסקר, לילינבלום ועוד, ויסד בקישינוב אגודת חובבי־ציון. בש׳ 1887 הש־תתף כציר בועידת חובבי־ציון בדרוזקניק, והציע תכנית מקיפה ומעמיקה על חנוך הנוער ברוח חבת־ציון. נפגש סם לראשונה עם מ. אוסישקין ונקשר עמו לעבודת תחית העם. בש׳ 1888—1889 למד באוניברסיטה בפריז והשתלם כמהנדס חימאי. המשיך את עבודתו בעסקנות חובבי־ציון, והתקרב לברון אדמונד רוטשילד („הנדיב הידוע"). היה מראשוני חברי „בני־משה". בש׳ 1891 פרסם מאמרים ביידיש („מכתבים יהודיים" ועוד) בקובץ „דאס היילי־גע לאנד", שיצא לאור בזיסומיר, ובהם עורר את הנוער לאידיאלים חדשים של תנועת התחיה הלאומית. 1892 נשלח ע״י הברון רוטשילד לארץ־ישראל לשם יסוד בית החרושת לזכו־כיה בטנטורה—דאר (ע״י עתלית). מפני העדר בעלי־מקצוע בעבודות זכוכית בא״י נסע במיוחד לרוסיה והכניס נערים יהודים למזגגות ללמוד המקצוע ולהעלותם אח״כ לא״י. הש־תתף בארגון אגודות הפועלים הראשונות בא״י ובכנוס הארצי הראשון, נאם נאום רב־ענין על הסדרת בעיות העבודה והרכוש בשטח עבודת הגאולה והבנין של הישוב העברי החדש (נתפרסם אח״כ בקובץ „מירושלים" של זאב יעבץ בשם „הקנין והעבודה"). 1893 נשא לאשה את צינה חיה ברנר־דיזנגוף והתישב עמה בטנטורה עד סגירת בית־החרושת בש׳ 1894. ראה את דרכי־הפעולה של פקידי־הברון ויצא להלחם בהם. במכתב לאחד־העם מפריז 1893, הציע להוציא ספר מיוחד המוקדש לדרכי עבודתם של המנהלים והפקידים בא״י, חתום בידי כל טובי חובבי־ציון בכדי להשפיע על הברון ולעוררו לבקורת מפעלו. 1894 עבד בבתי־חרושת לזכוכית בצפון צרפת ובלגיה, ובש׳ 1895 התישב באודיסה ושהה שם עד 1905. יסד ביח״ר לבקבוקים מטעם חברה בל־גית והיה מנהלו. נספח אל חוג חובבי־ציון והסופרים העברים באודיסה והיה עד מהרה אחד מראשי העסקנים. נבחר כחבר ועד חו״צ וועד ההלאמה, שנלחם עם כוון ההתבוללות של חברת „מפיצי ההשכלה" בבתי־הספר הצבוריים היהודיים, ועמד לימין האכרים בא״י במלחמתם עם פקידי הברון. נבחר כחבר כבוד של ועד חו״צ בעד פעולותיו. 1901 פרסם „מכתב גלוי" לברון רוטשילד ב„ווסכוד", לבקרת דרכי־הפקידות. באותה שנה נבחר ע״י חו״צ כחבר המשלחת יחד עם האכרים אל הברון רוטשילד, לשם השגת שנוי יסודי בהנהלת המושבות, והיה האישיות המרכזית במשלחת זו. היה ציר הקונגרס הציוני החמישי והששי, תומך נלהב של הציונות המדינית של הרצל ואח״כ, בש׳ 1903 לוחם קנאי בהצעת אוגנדה ומראשי אומרי ה„לאו". 1904 היה מיוזמי ומיסדי חברת „גאולה" לרכישת קרק־עות בא״י, ופעל הרבה להפצת מניותיה ברוסיה, פולין, ותפס עמדה חשובה גם בצבוריות היהודית הכללית של אודיסה. בסוף 1905 עלה שנית לארץ־ישראל והיה מנהל חברת „גאולה" ביפו עד שנת 1913. בשנת 1906 היה ממיסדי ומארגני חברת „אחוזת־בית", ששמשה אבן־יסוד לבנין העיר תל־אביב. (בתקנון האגודה נקבעו מטרותיה „ליסד מרכז עירוני עברי במקום טוב לברי־

אות ומסודר יפה — — — היהודים המפוזרים בכל פנות העיר יפו יאספו אל מקום אחד, ויהיה בזה מעין קבוץ־גלויות מועט"). 1907—1909 היה חבר הועד של האגודה, וח' הועד המדיני של יהודי א"י (עם איזנברג, ש. רוקח ועוד). 1910 נבחר לראש ועד „אחוזת־בית" ואח"כ לועד תל־אביב הראשון. מאז התמסר לבנין תל־אביב, פיתוחה והרחבתה. 1913 יסד סינדיקט של החברות הצבוריות למלחמה בספסרות הקרקעות בתל־אביב וסביבתה. יסד חברה מסחרית „מ. דיזנגוף ושות'", שהיתה פעילה מאד בפיתוח המסחר בתל־אביב. בראשית מלה"ע ארגן את ה„ועד להקלת המשבר" ביפו ועמד בראש פעולותיו. התמסר לעסקנות פעילה וגאה לשם הגנת יהודי יפו־תל־אביב מפני רדיפות השלטון התורכי בימי ג'מל־פחה והופיע לפניו כאחד מראשי הישוב וגם ארגן עבודת עזרה להקלת הרעב ביפו־ת"א. 1917, בימי גרוש יפו ות"א, היה ראש ועד ההגירה וארגון העזרה למגורשים ולפליטים. בש' 1918 היה „ראש הגולה" (ראש גלותא), ישב בחיפה, דמשק וקושסא וארגן (בעזרת ד"ר רופין) את פעולת העזרה לישוב העברי בא"י. בספטמבר 1918 שב מהגולה ונבחר ע"י ועד תל־אביב ל„יו"ר הועד לתמיד". קבל את פני אלנבי בהכנסו לתל־אביב וחנך את הרחוב שנקרא על שמו. 1919 יסד וארגן את הסתדרות „האזרח" וכלי מבטאה (בשם זה). היה חבר הועד הזמני והועד הלאומי הראשון. נלחם בשיטות בזבוז הכספים של ועד הצירים והסיף לארגון חיי־הישוב בהתאמה לצרכי הגאולה והבנין („מכתב לכל", נובמבר 1918). בסוף 1920 פרסם חוברת „תל־אביב — עיריה" ובה הסביר את תכניתו לקביעת הסטטוס העירוני של תל־אביב. בש' 1921 נבחר לראש העיריה הראשון. במאי 1923 נסע לאה"ב לשם השגת הלואה (75.000 לא"י) להרחבת בנינה ופיתוחה של העיר. ובש' 1925 השתתף כציר ומרצה בקונגרס הבין לאומי של העיריות, וערך בקור תעמולה „לעיר העברית הראשונה" בחוני מדינאים חשובים בלונדון. בדצמבר 1925 התפטר מתפקידו בעירית תל־אביב, בגלל חלוקי־דעות בין סיעות המועצה בעניני תקציב ועבודות העיריה, אבל נשאר חבר מועצת העיריה. בבחירות הבאות לא העמיד את מועמדותו ונשאר מחוץ לעיריה עד סוף 1928. בתקופת זמן זו היה מנהל מחלקת ההתישבות העירונית של ההנהלה הציונית, חבר הנהלת הועד הלאומי ליהודי א"י וחבר בעירית יפו ופעל במוסדות אלו ביזמה מרובה. 1927 נתמנה לקונסול־כבוד של ממשלת בלגיה בתל־אביב. בבחירות למועצה החמשית נבחר שוב לעיריה ולתפקידו כראש העיריה. היה ממיסדי חברת „מסחר ותעשיה" ונשיא יריד המזרח והתערוכה. השתתף בפעילות ביסוד „בנק אשראי" והיה חבר הנהלתו. היה הרוח החיה בלשכות בני־ברית „שער־ציון" ו„תל־אביב", החברה הא"י לבטוח כללי, החברה העברית לחקירת א"י ועתיקותיה, האגודה למען חבר־הלאומים, ועשרות מוסדות ואגודות בתל־אביב והישוב. 1931 הוחג יובל ה־70 שלו וע.ת.א. החליטה לנטוע על שמו גן עירוני (בין רחוב המלך ג'ורג' ובצלאל) בשם „גן־מאיר". התמסר ליסוד מוזיאון תל־אביב ומסר לשם כך את ביתו הפרטי (בשד' רוטשילד), שהרחיבו ושכללו במיוחד לתכלית זו, ופעל הרבה לביצורו והתפתחותו של המוסד, שנעשה יקר לו במיוחד בשנות חייו האחרונות. בקיץ 1932

ביקר בפולין ונתקבל בכבוד והתלהבות בורשה ובערים אחרות. 1932 יסד את החברה לפיתוח תל־אביב, ובקר בעניניה בחו״ל, והשתתף בועידה העולמית בג׳ניבה לשם הכנת הקונגרס היהודי העולמי. היה פופולרי, מקובל ונערץ בין הערבים והאנגלים. קשר קשרים ברוכי־השפעה עם ראשי השלטון בארץ־ישראל וקשרי־ידידות מיוחדים עם הנציב העליון סיר ארתור וואוקופ, שבתקופת נציבותו גדלה והתרחבה תל־אביב. 1933 הניח את אבן־היסוד לבניני־התעשיה והיריד, נלחם בספסרות הדירות בתל־אביב, ופעל הרבה לקליטת העולים מגרמניה (לאחר עלית היטלר לשלטון). 1934 הוחג חצי־יובל תל־אביב ונקבע לכבודו רחוב על שמו וככר על שם אשתו („רחוב דיזנגוף וככר צינה חיה״, עתה מהרחובות המרכזיים ביותר שבעיר). 1935 חלה מחלה קשה, שעוררה חרדה בישוב העברי בכללו ואצל תושבי תל־אביב במיוחד, שהיה נערץ וחביב עליהם כ„אבי העיר העברית הראשונה״. 1935 הוחג יובל ה־75 שלו, ונקבע לכבודו ע״י ע.ת.א. פרס שנתי קבוע לאמנות. המשיך בעבודתו הצבורית הענפה ובתפקידו בעיריה עד יומו האחרון, ובבחירות למועצה הששית נבחר שוב לראש־העיר. 1936 חנך את „מוזיאון תל־אביב״ בבנינו המחודש ואת המזח הזמני של נמל־תל־אביב בהכריזו כי „כאן יהיה נמל גדול״. היה נשיא הכבוד של אוצר מפעלי־ים. עם התגברות הטירור והמהומות פרסם אגרת מחאה לממשלת ארץ־ישראל שהיתה זועקת־שבר וחרדה על הפוליטיקה של הממשלה בא״י, ועמד בראש משלחת הישוב לנציב העליון, בענין הפרעות והמהומות. בקיץ תרצ״ו פרסם מכתב גלוי אל הנציב העליון בדבר המאורעות שעשה רושם עז. סוף אלול תרצ״ו התגברה עליו שוב מחלתו, ואחרי יסורי גסיסה קשים נפ׳ ביום ז׳ תשרי תרצ״ז והובא לק׳ בסכס לויה מפואר (ע״פ בקשתו הלכו בראש הלויה ילדי בתיה״ס ונשים) ביום ח׳ בו ליד קבר אשתו וקברות מ. נורדיו, אחד־העם, ביאליק, ארלוזורוב ועוד. מותו עורר אבל רב בתל־אביב, בישוב ובעולם היהודי בכללו. צוה את כל רכושו לחברת „מוזיאון תל־אביב״. ליום השנה הוקמה מצבה על קברו וקבר אשתו ועליה חקוק: „מאיר בן יעקב דיזנגוף, מיסד העיר תל־אביב וראשה, ס״ו אדר תרכ״א—ז׳ תשרי תרצ״ז״.

דיזנגוף פרסם מאמרים רבים בעניני חבת־ציון וישוב א״י, בנין הארץ ופיתוח תל־אביב. כתב גם ספורים וזכרונות רבי־ענין, בסגנון עסיסי ועממי, מתובל בהומור ורעננות נפשית. ביחוד התקרב אל עולם־הילדים והנוער. מספריו יצאו: „עם תל־אביב בגולה״, 1931; פיתוח תל־אביב, 1932; שני ספורים קטנים, 1934, לידידי מנוער, 1936, לזכר צינה חיה דיזנגוף״, מיתת נשיקה (צואה רוחנית רבת רושם) ועוד.

ביבליוגרפיה: יערי־פולסקין: מ. דיזנגוף וחייו, 1926; מתולדותי (אוטוביוגרפיה, „הארץ״ י״ד אדר תרצ״א); חוברת היובל של ידיעות ע.ת.א. 1936, חוברת האבל (לאחר מותו, 1936.6.5). „כתבים לתולדות חבת־ציון וישוב א״י״ (בעריכת א. דרויאנוב) ו„ספר תל־אביב״ (כנ״ל). אנציקלופדיה „אשכול״; לכסיקון ציוני לש. ל. ציטרון; אכ״מ; ספר־האישים — מסדה; מאמרים רבים בעתונות העברית בהזדמנויות יובליו ומותו.

מצואתו של דיזנגוף:

„וכשאני חושב על דבר מותי, אין הרעיון הזה מעורר בקרבי שום רגש יגון, עצבות ואבל, כי כל הפרוצס הזה של פשיטת צורה ולבישת צורה בחיים הוא טבעי ונורמלי. הגיעה השעה לגמור את כל חשבונותי עם חיי ופעולותי עלי אדמות, והנני עומד על סף של תקופה חדשה ושל עולם חדש הנמצאים במופלא ממני, מעבר השני של ההכרה. התפ־קידים אשר מלאתי במשך ימי חלדי נותנים לי ספוק נפשי גמור, שלא לחנם בליתי את ימי ושכל פעולותי הצבוריות היו לתועלת אחי בני עמי ולטובת ארצנו החביבה".

דִיזֶנגוֹף, צִינָה חַיָה: בת שלמה ברנר. נו׳ 1872, זיטומיר (רוסיה). אביה היה רב מטעם הממשלה בקונסטנטין־ישן, וחונכה ברוח ההש־כלה. בנעוריה היתה פעילה באגודות סטודנטיות ברוסיה וקרובה לרעיונות הסוציאליזם. 1893 נשאה למאיר דיזנגוף ובהשפעתו התקרבה לחבת־ציון ועלתה עמו לא״י. עזרה על ידו במסירות בעבודתו בבית החרושת לזכוכית בטנטורה, בעסקנות חבת־ציון באודיסה ובא״י וביחוד בבנין העיר תל־אביב. היתה עסקנית פעילה במוסדות צבוריים וחנוכיים ביפו ותל־אביב. וזמן מה מורה לצרפתית בביה״ס לבנות. נפ׳ כ״ה שבט תר״ץ. על שמה נקרא „ככר צינה דיזנגוף" בת״א. ולזכרה יצאה חוברת לתולדותיה „לזכר חיה צינה דיזנגוף" (1931).

דִיסֶלצַוִיג, אֶסתֵר רִבקָה: בת חיים יעקב. נו׳ 1871, סנדומירז׳ (פולין). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ג טבת תרפ״ט. מנוסח המצבה: „אשה צנועה וישרה" — — —

דִיסֶלצַוִיג, מֹשֶה: בן אליעזר. נו׳ 1914, סוסנוביץ (פולין). בש׳ 1933 עלה לא״י. היה תלמיד ביה״ס מקוה־ישראל. נדרס ע״י אוטו י״ט טבת תרצ״ג.

דִימַיוֹ, אַברָהָם: בן יעקב. נו׳ 1900, יפו. היה כורך ספרים. נפ׳ כ״ב שבט תרצ״ב. מנוסח המצבה: „בעלי ואבינו היקר — — — נפ׳ בדמי ימיו בגיל ל״ב, שלום לעפרו".

דִימַנט, אַרִיה לֵיב: בן אברהם. נו׳ 1840, אודיסה. נפ׳ ג׳ ניסן תרפ״ז.

דִימַנט, צַרנָה: בת משה. נו׳ 1875, רוסיין (ליטא). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ ו׳ תמוז תרפ״ח.

דִימַנט, שָרָה הַנִיָה: בת אברהם אלקנה (אלתר). נו׳ 1881, וידוניץ. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ י״ד כסליו תרפ״ז. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה — — — שלום לעפרך אמנו החביבה".

דַיָן, חַנָה: בת שלמה. נו׳ 1893, תימן. נפ׳ ט״ז ניסן תרפ״ג.

דַיָן, מֹשֶה: בן אברהם. נו׳ 1839, היה סוחר. נפ׳ ה׳ כסליו תר״פ. מנוסח המצבה:

„הישיש הכשר
הנהנה מיגיע כפיו — — —
נלב״ע ה׳ כסליו תר״פ
בן פ׳ שנה".

דַיָן, רוּמִיָה: בת יהיא. נו׳ 1858, דמר (תימן). בש׳ 1911 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ד סיון תרפ״ח. מנוסח המצבה: „האשה הזקנה והכשרה בנשים רבת המעלות" — — —

דַיָן, שָרָה: בת חיים הלוי. נו׳ 1869,

דמשק. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ז אב תרפ״ס. מנוסח המצבה:

„אשת חיל מי ימצא
אשה כשרה
סבלה הרבה יסורין
גם חשך מאורה
פיה פתחה בחכמה
איזהי דרך ישרה״ — —

דִינַבּוּרג, רִיזָה גִיטֶל: בת מרדכי השיל. נו׳ 1883, וילקומיר (ליסא). עלתה לא״י מוילנה. נפ׳ י״ג סבת תר״ץ.

דִינִיץ, לֵאָה: בת חיים. נו׳ 1862, דינור ביץ. נפ׳ כ״א חשון תרצ״ב.

דִינְצָס, אֶסְתֵּר: בת ישראל אליהו. נו׳ 1852. נפ׳ כ״ד אלול תרע״ד.

דִינְצָס, פִּנְחָס: נו׳ בפתח־תקוה. נפ׳ כ״ט אלול תרע״ד. מנוסח המצבה:

„מר פנחס דינצס מפתח־תקוה״.

דֵינַרְד, טוֹבָה לֵאָה: בת ליב כץ. נו׳ 1850. היתה אשת מנחם דינרד, מורה ועסקן ביפו. שארו של אפרים דינרד הנודע. נפ׳ ז׳ תשרי תרע״ד. מנוסח המצבה: „האשה החשובה״ — — —

דִיסְקִין, אַהֲרֹן: בן יהושע זליג. נו׳ תרי״ז (1857), שוביאץ׳ (רוסיה). אביו זקנו היה שאר־בשר של הגאון ר׳ ליב חסיד מסלונים אביהם של הגאונים ר׳ בנימין דיסקין ור׳ יהושע ליב דיסקין מבריסק וירושלים. אביו היה רב וגאון וגייר גרים הרבה ברוסיה ושלחם לא״י. אחי אביו היה הרב הדרשן הנודע שמעון משה דיסקין מלוחביץ. היה רב ועסקן ברוסלב (רוסיה), ונרשם ע״י הקהלה היהודית בספר הזהב של הקהק״ל. בש׳ 1906 עלה לא״י. התישב ביפו. היה גבאי ועסקן בחברה־קדישא כל ימיו. בנה גדר מסביב לביה״ק הישן ביפו ולקח חלק פעיל ברכישת קרקע ביה״ק הישן בתל־אביב. היה ממיסדי ובוני תל־אביב הראשונים. ממיסדי ביהכנ״ס הגדול וגבאי בבנין הצריף (ברח׳ יהודה הלוי), וממיסדי מושב הזקנים בת״א. היה מגיד שעורים בבית־הכנסת הגדול, גבאי בחברות שונות ועסקן דתי פעיל. בימי מלה״ע גלה לזכרון־יעקב. נפ׳ כ״ד אייר תרצ״ו. מנוסח המצבה: „הישיש הנכבד, יקר הרוח ויר״ש, רחים ומוקיר רבנן עושה צדקה וחסד״ — — —

דִיסְקִין, שַׁיְנָה זַלְדָה: בת אברהם יהודה אידלין. נו׳ תרי״ב (1852). היתה אשת העסקן אהרן דיסקין. נפ׳ י״ב אב תרע״ב. מנוסח המצבה:

„הה! כביר בכו ויתאבלו. דורשי הישוב
שאג ישאגו יללת נהי הרימו.
זקנה עזבה לאנחות דאגת הארץ,
דגל ישועה, סמל קדושה, ישאר נצח
הכבודה״ — — —

דִיקְלְמַן, אִיטָה: בת דוד. נו׳ 1845, פ׳ פודוליה (רוסיה). נפ׳ כ״א כסליו תרפ״ג. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה״ — — —

דִיקְפֶלְד, פֶּסַח צְבִי: בן נח. נו׳ 1906, קונסקבולה (פולין). נהרג בתאונת דרכים ז׳ חשון תרפ״ד.

דִיקֶר, מֹשֶׁה אֵלִיעֶזֶר: בן מאיר הלוי. נו׳ 1897, לובטשוב (פולין). בש׳ 1922 עלה לא״י. היה פקיד. אבד עצמו לדעת י״ד שבט תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„הבחור — —
נקטף בדמי־ימיו״.

דִישְׁקִין, שָׂרָה: בת אריה ליב. נו׳ 1894, גרודנה (פולין). נפ׳ י״ז אב תרפ״ס. מנוסח המצבה: „נקטפה באבה בת 35 שנה״.

דְלוֹזְנוֹבסְקִי, חַיָּה: בת שמואל זנביל. נו׳ 1867, רדום (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ו סיון תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה וחסודה
כפה פרשה לעני
וידיה שלחה לאביון
ובעלת גמילות חסדים״ — — —

דַמְפְּה, חַיָּה: בת משה. נו׳ תרנ״ז (1897), ירוסלב (פולין). בש׳ 1924 עלתה לא״י. היתה פועלת. נפ׳ א׳ סיון תרפ״ז.

דַמַרִי, אַבְרָהָם: בן זכריה. נו׳ 1896, תימן. נפ׳ ח׳ סיון תרפ״ו (1926).

דַמַרמַרִי (הלוי), מֵאִיר: בן יוסף. נו׳ תרמ״ה, תימן. בש׳ 1913 עלה לא״י. נפ׳ ח׳ טבת תרפ״ו. מנוסח המצבה: „איש רב פעלים, עניו ונאמן״ — — —

דָנִיאֵלוֹב, חִזְקִיָּה: בן חנניה. נו׳ 1857, קוקז. היה סוחר. בש׳ 1907 עלה לא״י. נפ׳ י״ט אייר תרצ״ב.

דַנִיבסַקִיָּה, לֵאָה: בת אפרים. נפ׳ כ״ז תמוז, תרע״ג. מנוסח המצבה: „הבתולה״ —

דַנִין (סוכוֹבולסקי), חַנָּה: בת יחזקאל דנין. נו׳ 1892, יפו. נפ׳ כ״ד סיון, תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„הצעירה היקרה טובת לב
ובעלת נפש טהורה וזכה — — —
נקטפה בדמי עלומיה״.

דָנִינִי, מֹשֶׁה: נו׳ 1873. היה פועל. נפ׳ כ״ג שבט תרע״ח.

דַנִיק, חַנָּה: בת משה. נו׳ 1905, ירושלים. נפ׳ י׳ אב תרפ״ב.

דַנְנבֶרג, אֱלִיעֶזֶר: בן יהודה ליב. נו׳ 1854, סנדז (פולין). נפ׳ ג׳ כסליו תרפ״ב.

דַנְנבֶרג, גְנֻשָׁה: בת שאול אברהם פרידברג. נו׳ 1902, ירושלים. נפ׳ ט״ז אב תר״ץ.

דַנְנבֶרג (פרידלנד), חַנָּה רוּזָה: בת ישעיהו. נו׳ 1854, שביל (ליטא). נפ׳ ד׳ שבט תרפ״ב.

דַנְנבֶרג, יְהוּדָה לֵיב: בן יצחק. נפ׳ כ״ז טבת תרס״ג. מנוסח המצבה: „איש תם וישר״ — — —

דַנְנבֶרג, צְבִי: בן חיים איסר. נו׳ 1906, יפו. היה נהג. נפצע כ״ג ניסן תרצ״ו יחד עם יחזן בדרך חיפה־תל־אביב ע״י תול־כרם, ונפ׳ כ״ח ניסן תרצ״ו. הובא לק׳ בקבר־אחים ג׳.

דַנצִיגֶר (צלינגולד), שָׂרָה: בת ישראל דובנא. נו׳ 1871, ורשה. נפ׳ ה׳ חשון תרצ״א. מנוסח המצבה: „מנוחת האשה החשובה — — נאספה אל עמה״ — — —

דַסָּה, שְׁמוּאֵל: בן יוסף. נו׳ 1879, היה פקיד. נפ׳ ח׳ אדר־ב׳ תרע״ט.

דעוּאֵל, שְׁלֹמֹה: בן אברהם. נו׳ 1901, וילנה (פולין). נפ׳ י״ט טבת תרפ״ב. מנוסח המצבה: „הצעיר״ — — —

דֶקֶס, חַיִּים יִשְׂרָאֵל: בן צמח. נו׳ 1867, אוקמיאן (ליטא). היה צלם. נפ׳ י״ד שבט תרצ״ה.

דַרְדֶק, יוֹסֵף מֹשֶׁה (זידי): בן אברהם יהודה. נו׳ תר״ב (1842), פרוסקורוב (רוסיה). נפ׳ ח׳ טבת תרפ״ה.

דַרְדָּק, פֶּסִיָה: בת אליעזר. נו׳ תר״ד (1844). קונסטנטין־ישן (רוסיה). נפ׳ י״ח שבט תרפ״ד.

דרוֹגוֹבִיצְקִי, אֶלְקָה: בת אברהם ואשת ישראל ״דרוגוביצקי. נו׳ 1888. נפ׳ כ״ד סיון תר״פ.

דרוֹגוֹבִיצְקִי, יִשְׂרָאֵל: בן יצחק. נו׳ 1890. סוקולובקי. נפ׳ כ״ד חשון תר״ץ. מנוסח המצבה: „אבינו ובעלי היקר״.

דרוֹזד, חַסִיָה (סוֹסיה): בת חיים. נו׳ 1908. נפ׳ כ״א חשון תרפ״ד. מנוסח המצבה: „הצעירה — — נקטפה — — בת י״ד לחייה״.

דרוֹזד, נָתָן: בן חיים. נו׳ 1912. צרניגוב (רוסיה). היה פועל. נפ׳ א׳ דר״ה תרצ״ב. מנוסח המצבה: „נקטף בימי עלומיו״.

דרוּיָאנוֹב, אלתר (אשר אברהם אבא): בן הרב פסח אליקים (גציל). נו׳ ז׳ תמוז תר״ל (1870). דרויה, פ׳ וילנה (פולין). למד בחדר, ביהמ״ד ובישיבת ולוזין. היה תלמידו של הרב המפורסם אבא יעקב בורוכוב. מנעו־ריו התמסר לחבת־ציון ופרסם מאמריו הראשונים ב„המליץ״ 1890 (בחתימת „אבגד האדרעי״) והשתתף אח״כ ב„השלח״ של אחד־העם. עסק שנים אחדות בדוינסק במסחר עצים וברזל. 1899—1905 היה ממזכירי הועד האו־דיסאי של חובבי־ציון במחיצתו של לילנבלום ועוד. 1903 השתתף במשלחת חובבי־ציון לאר־גון הישוב בא״י ויסוד הסתדרות המורים. והיה פעיל (עם אוסישקין, אסינגר וגלוסקין) בכנסית זכרון־יעקב. היה ממיסדי מרכז ציוני רוסיה בוילנה (עם יצחק ליב ודוב ״גולדברג), חבר המרכז ומזכירו. בש׳ 1906—1909 שהה בא״י והיה מנהל פנקסים בביח״ר „עתיד״ מיסודו של ש. סבזנר בחיפה. בש׳ 1909—1914 היה עורך „העולם״ בוילנה ובאודיסה. רכז סביבו את סובי הסופרים והעלה אותו למדרגה גבוהה. בימי מלה״ע ערך מסע בערי בסרביה, פודוליה, וולהלין ופולין מטעם ועד העזרה ליהודים נגועי־המלחמה. עסק בסחר נפט בפטרבורג וביקטרינוסלב. בסוף מלחמת־העולם חזר לאודיסה ושם יסד עם ח. נ. ביאליק ורבניצקי את „רשומות״ לחקר הפולקלור העברי, וערך את 4 הכרכים הראשו־נים. בש׳ 1921 עלה לא״י להשתקע. היה תחילה ב״כ „דביר״ בא״י ואח״כ במשך 5 שנים מנהל בנק הלואה וחסכון בתל־אביב. יזם וארגן את „אגודת ברית ראשונים״ בתל־אביב. 1932 היה שליח הקה״ק בפולין ופרסם רשמי־מסעו „הציונות בפולין״, בקורת שנונה לדרכי־העבודה הציונית בפולין. היה מעוזרי „בוסת־נאי״, וערך את הירחון לחקר־הישוב והציונות „מימים ראשונים״, שהיה מיסדו, ספר „תל־אביב״ שרובו (המונוגרפיות על תל־אביב) נכתב על ידו, ועוד. השתתף ב„הארץ״ והיה כמה פעמים ממלא־מקום העורך. היה ממיסדי „הבוקר״ ומעורכיו הראשונים. עסק שנים רבות בשתי עבודות־יסוד רבות ערך: אוסף החומר לתולדות חבת־ציון, שפרסם בצירוף מבואות והערות ב„כתבים לתולדות חבת־ציון״ (שלשה כרכים גדולים), ובאוסף הפולקלור והבדיחה העברית, שהוציא לאור בשלשה כרכים („ספר הבדיחה והחדוד״, 1935—8. מהדורה א׳ בכרך אחד יצאה בהוצאת „אמנות״ 1922), והרבה חומר נשאר בכת״י. היה עורך מדור הספרות העברית החדשה וא״י החדשה של האנציקלופדיה „אשכול״ בעברית ובגרמנית. פרסם חלק ממונוגרפיה

רבת־ענין על פינסקר („התקופה"), מאמרי־זכרו־נות, פרקים מובחרים מ„אוצר הבדיחה והחדוד", ומאמרים פובליציסטיים רבים בשאלות היום של הציונות והישוב. נודע כאחד מבעלי־הסגנון העברי הבהיר והמנופה, וביחוד התעלה לדרגה אמנותית בעבודו המופתי של המדיחה היהודית העממית. כתב מאמרים גם ביידיש (ב„דער יוד", „פריינד" ועוד). בסוף ימיו התכונן להוציא מבחר מאמריו הפובליציסטיים והבקרתיים (מונוגרפיות על אדם הכהן, מנדלי, טולסטוי ואחרים) בחמשה כרכים. לאחר מותו נתמנו אפוטרופסים על עזבונו (ד"ר מ. גליקסון ז"ל, א. מ. ברכיהו, י. קרני וסמיטיצקי). נפ. ט' אייר תרצ"ח והובא לק' בי' בו. נוסח המצבה (נכתב על ידו לפני מותו):

„פ. נ.
הסופר העברי
אשר אברהם אבא (אלתר)
בן הרב
אליקים פסח דרויאנוב.
נו' ז' תמוז תר"ל
בעירה דרויה פלך וילנה,
מת ט' אייר תרצ"ח
בתל־אביב,
תחלת עבודתו
הצבורית הציונית
כ"ז תשרי תרמ"ו,
תחלת עבודתו הספרותית ב„המליץ"
ערב ט' אב תר"ן".

ביבליוגרפיה: לכסיקון הספרות היהודית של זלמן ריזין; אנציקלופדיה יהודית־רוסית; לכסיקון ציוני — ציטרון; אנציק' „אשכול"; אכ"מ; ספר האישים; „הארץ", „דבר", „הבוקר" משבוע מותו. „הארץ" ו„העולם" ליום השלשים ו„מוסף דבר" ליום השנה הראשונה למותו.

דְרִיקֶר, בְּרָכָה: בת אברהם חיים. נו' 1862, רוסיה. בש' 1923 עלתה לא"י. נפ' ס"ו אלול תרפ"ה. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה" — — —

דַרְיֶר (דרייהר), **דוֹבָה**: בת יצחק. נו' 1896, דריסה (פולין). נפ' ו' טבת תרפ"ה. מנוסח המצבה: „האשה היקרה — — — לזכרון מבתך ואחותך" — — —

דְרֶקְסְלֶר, מִשָּׁה יְהוּדָה: בן אברהם. נו' 1876, חלם (פולין). היה קבלן בונה בתים בחו"ל. בש' 1921 עלה לא"י והמשיך במקצועו. נפ' כ"ז כסליו תרפ"ה. מנוסח המצבה: „אבינו היקר והנכבד" — — —

דַשֶׁבְסְקִי, אַבְשָׁלוֹם: בן יואל. נו' 1910, ראשון־לציון. נהרג בתאונת דרכים כ"ז אלול תרפ"ג.

דַשֶׁבְסְקִי, מַלְכָּה: בת אליהו (אלחנן). נו' 1862, רוסיה. נפ' ט' ניסן תר"ץ. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה — — — ממשפחת הצדיק מסקווירה זיא"א, מנשים באוהל תבורך!"

דַשֶׁבְסְקִי, סוֹסִיָה גוֹלְדָה: בת אברהם משה. נו' תר"ד (1844), קרוטי (רוסיה). נפ' כ' אב תרפ"ד.

מצבות בשורת הסופרים (מימין לשמאל): שמריהו לוין, בן עמי, ש. בן־ציון, שמואל ליב גורדון, מנדל וולמן, דוד ישעיהו זילברבוש, י. יחיאלי, אליעזר אליהו פרידמן, א. דרויאנוב. בצד ימין: מקום קברו של ד"ר משה גליקסון

קברי ד"ר יהודה ליב מטמון־כהן, יצחק אלטרמן ויעקב זנדבנק

ה

הַבֶּר, נַפְתָּלִי: בן בנימין אלתר. נו׳ 1865, צפת. היה סיד. נפ׳ י״ב אלול תרפ״ח. מנוסח המצבה: „איש תם וישר״.

הַבֶּרגְרִיץ (בודקה), מִרְיָם: בת נסע. נו׳ באוקטובר 1897, ורשה. היתה ב„החלוץ״ בפולין. בש׳ 1923 עלתה לא״י. 1926, שבוע ימים לאחר חופתה חלתה ונפ׳ ז׳ ניסן תרפ״ו.

הַבְּרִי, זְהָרָה: בת שלמה (דוד). נו׳ 1838, תימן. נפ׳ ג׳ אב תרע״ח. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה — — —

נפטרה בשנת השמונים וחמש לחייה״.

הַבְּרִי, זְכַרְיָה: בן־דוד. נו׳ 1909, תימן. טבע בים ח׳ אב תרפ״ג.

הַבְּרִי, מִרְיָם: בת מורי יעיש. נו׳ 1879, שרעב (תימן). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ י״ב אייר תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים

מעשיה — — —

האשה הכשרה והצנועה״ — — —

הַבְּרִי, מִרְיָם: בת רצין. נו׳ 1882, תימן. נפ׳ כ״ג כסליו תרפ״ב. מנוסח המצבה: „האשה הכבודה והצנועה״ — — —

הַבְּרִי, סַעִידָה: נו׳ 1880, תימן. נפ׳ ו׳ תמוז תר״ס.

הַבְּרִי, סַעִידָה: בת שלמה דוד. נו׳ 1888, תימן. היתה אשת שלום הברי. נפ׳ ״ אב תרע״ח. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה — — —

נפטרה בת ארבע־ים שנה״.

הַבְּרִי, שׁוּלַמִּית: נו׳ 1902, תימן. נפ׳ כ״ד אלול תרפ״ב.

הַבֶּרמַן, אַבְרָהָם זְאֵב: נפ׳ כ״א אדר תרע״א. נוסח המצבה:

„פ. נ.

אברהם זאב

האבערמאן ממינסק

נפטר כ״א אדר תרע״א

ת נ צ ב ה״.

הַבֶּרפֶלד, מֹשֶׁה: נו׳ 1895. מההרוגים הראשונים במאורעות כ״א ניסן תרפ״א. הובא לק׳ בקבר־אחים א׳.

הַדָּס, בִּנְיָמִין: בן קדיש. נו׳ 1850, פיקלן (ליטא). היה מורה לעברית ברוסיה וזמן מה עסק גם במסחר. עלה לא״י ב־1907 מחרקוב (רוסיה). נפ׳ והובא לק׳ כ״א תשרי תרע״ז. מנוסח המצבה:

„שלום לך אב יקר,

אבינו בקבר האם לך קר?

בלילה בלילה, באויר העולם
נשמתך מרחפת, ואל תוך
עמקי נפשנו היא לוחשת: „יתומי״.

הוֹבֶר, שָׂרָה רִבְקָה: בת שמואל ניביז־סקי. נו׳ כ״ג חשון תרנ״ה, ביאלה־פודולסק (פולין). ממשפחת חרדים וחובבי־ציון. בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ י״ד טבת תרס״ד והובאה לק׳ בט״ו בו. מנוסח המצבה: „אבן מקיר תזעק על מות אשה צעירה״.

הוֹז, בָּרוּךְ: בן אברהם. נו׳ י״ט אייר, תרכ״ה, דוברובנה (רוסיה). היה מורה ועסקן ציוני ברוסיה. בח׳ אלול תרס״ו (1906) עלה לא״י מילטה (קרים). היה מורה בבאר־טוביה, בבית־ספר תחכמוני בתל־אביב. וספרן ב„שער־ציון״. היה חבר פעיל באגודת „המכבים הקד־מונים״ ובהסתדרויות רבות אחרות. בש׳ 1913 היה ציר לקונגרס הציוני בוינה. היה מחברי אגודת „חברה חדשה״, שבנתה את תל־אביב כהמשך ל„אחוזת־בית״ ו„נחלת־בנימין״ ובעל בית בה. בניו הם: הסוחר ובעל־התעשיה יצחק הוז בתל־אביב, ועסקן הפועלים, סגן ראש עירית תל־אביב דוב הוז. נפ׳ כ״ג שבט תרע״ז. נוסח המצבה:

„בעלי מאור עיני ואבינו בורנו
ברוך בן אברהם
הוז
נולד בדוברובנה ביום י״ט אייר ה׳תרכ״ה
עלה לא״י בחודש אלול ה׳תרס״ו
נפטר ביום כ״ג שבט ה׳תרע״ז.
תנצב״ה״.

הוֹז, שָׂרָה לֵאָה: בת מרדכי גיסין. נו׳ 1866, דוינסק (לטביה). נשאה לברוך בן אברהם הוז, י׳ אלול תר״ן. בש׳ תרס״ו (1906) עלתה עם בעלה לא״י ועזרה על ידו בעסקנותו וחנוך בניהם ברוח התחיה ובנין הארץ. ביתה היה בית־ועד לטובי הישוב היהודי בארץ. ע״ש נוסד קרן גמ״ח („קרן שרה הוז״) בת״א. נפ׳ כ״ח שבט תר״ץ.

הוֹזְדוֹרְף, חַיָּה־רִיזֶל: בת יוסף משה קרויז. נו׳ 1866, ירושלים. אביה היה מחשובי העדה בירושלים. נפ׳ כ״ד שבט תרע״ו. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש סהורה
החשובה — — —
נקטפה בחצי ימיה״.

הוֹז־חוֹטוֹמְלַנְסְקִי, צְבִיָּה: בת שמואל אביגדור הוז. נו׳ ד׳ ניסן תרנ״ח, פיאודוסיאה (קרים, רוסיה). עלתה לא״י בש׳ 1926 מקושטא (תורכיה). נפ׳ והובאה לק׳ כ״ח כסליו תרצ״ב (1931).

הוֹטְנֶר, מֹשֶׁה, מִיכָאֵל: בן איסר. נו׳ 1835, סלבודקה, ע״י קובנה (ליטא). נפ׳ כ״ז טבת תרע״ז. מנוסח המצבה:

„מנוחת הזקן הנכבד
עסק בגמילות חסדים בלב טוב — — —
נפטר — — — בן שבעים וחמש שנה
לימי חייו״.

הוֹטְקִין, דוֹב: בן אברהם יצחק. נו׳ 1900, ירושלים. היה נגר. נפ׳ א׳ אייר תרפ״ד.

הוֹיזְמַן, אֱלִיעֶזֶר: בן אריה. נו׳ 1876, לודז (פולין). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה פקיד. נפ׳ י״ט טבת תרפ״ז. מנוסח המצבה: „איש תם וישר״.

הוֹיזְנֶר, דוֹב (בֶּרְנַרְד): בן שלמה. נו׳ 1874, צ׳ורטקוב (גליציה, פולין). אביו היה ת״ח וסוחר. מצד האם התיחס לגזע השל״ה.

מצבות דוב וירמיהו הויזנר

מצבת בנימין הדס

מצבת מרדכי שלמה היליגמן

נתחנך חנוך תורני בילדותו והיה אח״כ תל־מיד הרב ישעיה מאיר שפירא. השתלם באוני־ברסיטה בוינה ובפראג וקבל תואר ד״ר לפי־לוסופיה. למד גם בביה״מ לרבנים בוינה והוסמך לרבנות. היה ממיסדי אגודת הסטודנ־טים הציונים בוינה „בר־כוכבא״, שתמכו בהרצל והציונות. היה זמן־מה גם ממלא־מקום מזכירו של הרצל ועבד במחיצתו. מראשוני מיסדי אגודת „פועלי־ציון״ בוינה. מש׳ 1901 היה מורה עברי בלבוב ועסקן במוסדות עזרה וחנוך. בראשית מלה״ע בצע תכנית יסוד גדוד יהודי בצבא האוסטרי. היה רב ראשי בלבוב ואחר־כך רב מתנדב בצבא האוסטרי. אחרי כיבוש הרוסים ארגן ועד עזרה לנגועי־המלחמה והפליטים היהודים. מראשי העסקנים הציוניים וה„מזרחי״ במזרח־גליציה וציר הקונ־גרסים הציונים י—י״ד, ממיסדי העתון „חוילה״ ופעיל בעבודת הקהק״ל כיו״ר הקהק״ל בלבוב ומארגן לשכתה בגליציה המזרחית לאחר המל־חמה. פרסם מאמרים וספרים בעברית, ביידיש, בפולנית ועוד, בשאלות הציונות, בנין הארץ והישוב היהודי בפולין. בש׳ 1922 נבחר כציר לסיים הפולני. בש׳ 1927 עלה לא״י, והיה עד 1932 יועץ מסחרי של ממשלת פולין בא״י, ואחר־כך, עד 1934, קונסול פולני כללי בתל־אביב. נשלח במיוחד מטעם הממשלה הפולנית לאה״ב להרחבת האקספורט הפולני לשם. היה חבר נשיאות הברית העברית העולמית ויו״ר קרן ביאליק בא״י, עסקן פעיל במוסדות תרבות שונים. ספריו (בפולנית): דקדוק הלשון העברית; סלובצקי ויחסו לתנ״ך; איוב והדרמה היונית; נגד עלילות דם; הסדרת הפיננסים בפולין בלי עזרת חוץ ועוד. תרגם את התפלות העבריות לפולנית. נפ׳ י׳ אב תרצ״ח והובא לק׳ בי״א בו. ביבליוגרפיה: „הארץ״ (10.2.1935), ספר האישים; „הארץ״ ו„דבר״ מיום מותו. מנוסח המצבה:

„עסקן רב פעלים,
ולוחם אמיץ לזכויות ישראל
מורה לעברית ולמודי הדת
רב בלבוב בעת מלחמת העולם
ציר לסיים הפולני
קונסול פולני ראשי בתל־אביב
כל חייו הקריב קודש למלחמת האומה״.

הוֹיזְנֶר, יִרְמְיָהוּ: בן דב •הויזנר. נו׳ כ״ו כסליו (ב׳ חנוכה) תרס״ג, לבוב (פולין). מראשוני התלמידים בגימנסיה היהודית בלבוב ומוסמך האונ. הלבובית. היה מורה לגרמנית ברוהטין. בא״י היה מנהל בבנק העולים א״י—פולניה. נפ׳ י״ט ניסן (ד׳ דחוה״מ פסח) תרצ״ד. מנוסח המצבה:

„בננו הבכור והיקר,
נקטף בדמי חייו
ולהוריו ולמשפחתו
השאיר כאב עולמים״.

הוֹכְבֶרג, בַּת־שֶׁבַע (פריל): בת אהרן. נו׳ תר״א (1841), זולטושקוב (רוסיה). בש׳ 1911 עלתה לא״י. נפ׳ ג׳ שבט תרפ״ז. מנוסח המצבה: „ציון לנפש היקרה, שהתמסרה לצד־קה וחסד״.

הוֹכְבֶרג, נַפְתָּלִי הֶרְץ: בן יהודה ליב. נו׳ ילטישקוב. נפ׳ א׳ תמוז תרע״ג. מנוסח המצבה:

„האיש הנכבד והישיש — — —
משגיח ממושב זקנים״.

הוֹכְמַן (גוֹכְמַן), **חַיִּים מֹשֶׁה**: בן אליהו

יהודה ליב. נו׳ 1861 (רוסיה). עלה לא״י בש׳ 1923. נפ׳ ד׳ שבט תרפ״ג.

הוכמן, יוסף: בן פסח. נו׳ קובנה (ליסא). נפ׳ י״ג חשון תרס״ז. מנוסח המצבה:

„וי להאי שופרא דבלי בארעא

ציון

האברך החשוב המושלם״ — — —

הוכמן, ישראל: בן יחזקאל. נו׳ 1860, פיסריקוב (פולין). עלה לא״י ב־1922 מסינסק (פולין). היה זמן מה פועל בתחנת הנסיונות של הסוה״י ע״י נהלל ואח״כ עבר לשמירה. נפ׳ ד׳ סיון תרפ״ט, בעין חרוד והובא לק׳ בת״א באותו היום.

הולשטין, טוביה פנחס: בן שלמה. נו׳ 1903, לודז (פולין). בש׳ 1919 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ י״א המוז תרפ״ט.

הולצברג, לאה: בת אברהם צבי פרבר. נו׳ חמלניק (רוסיה). היתה אשת שרגא פ. הלוי הולצברג. נפ׳ כ״ה אב תרס״ה. מנוסח המצבה:

״— — — צעירה באביב ימיה,

אשה תמימה ביראת שמים״.

הופל, משה: בן ישראל יוסף הלוי. נו׳ 1868, ורשה. נפ׳ י״ז תמוז תרצ״א. מנוסח המצבה: „בעלי ואבינו הנכבד — — — אחד מחבריה הפעילים של משמרת שבת תל־אביב״.

הופמן, פרידה בתיה: בת יוסף חיים הכהן. נו׳ 1838, ולוזין. נפ׳ ד׳ חשון תרע״ה.

הופס, משה דוד: בן דב צבי. נו׳ 1905, בנדין (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ג׳ אדר־ב׳ תרפ״ז. מנוסח המצבה: „הבחור המופלא״.

הוצין, בילה: בת יונה. היתה אשת יהודה ליב הלוי. נפ׳ י״א אדר תרס״ה.

הוצין, חיים שמעון: בן יהודה ליב הלוי ובילה הוצין. נהרג י״א אדר תרס״ה. מנוסח המצבה:

„הבחור הקדוש״ — — —

הוצין, יהודה ליב: בן יצחק. נפ׳ כ״א אדר תרס״ט. נוסח המצבה:

„פ. נ.

ה״ה מו״ה יהודה

ליב בר׳ יצחק

הוצין נפטר

ביום א׳ כ״א לירח

אדר שנת תרס״ט

פה יפו ת״ו

תנצבה״.

הוצין, ריזה: בת שלמה. נו׳ 1859, לודז (פולין). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ י״א אלול תרפ״ז.

הורביץ, אריה ליב הלוי: בן בצלאל אליעזר. נו׳ תרכ״ב (1862), אישישוק (ליסא). למד בישיבות איוויה ואישישוק. מש׳ תרמ״ג (1883) עסק בהוראה בוילנה ובקובנה. יסד יחד עם יהודה גרזובסקי, חברת „שואלי שלום ירושלים״ בוילנה. היה מזכירו של הרה״ג יצחק אלחנן ספקטור בעניני חבת־ציון. בש׳ תרנ״א (1891) עלה לא״י. עבד בועד הפועל של חובבי־ציון יחד עם יהושע ברזילי. היה שנים רבות מורה בעקרון וראשל״צ והקים תלמידים רבים. בסוף ימיו היה ספרן בספרית „שער־ציון״ ביפו. הוציא חוברות „המאור״. נפ׳ י״ג אדר תרס״ו. מנוסח המצבה:

„למד למד עשה

צדקה ועשה לאחרים
סזר בחפציו והוא לא
נהנה באצבע קטנה חבר
לכל דבר טוב ולציון כל
נפשו הפיק יגע במ״ד
שנותיו מה שאחרים
לא ישיגו בגבורות והכל
לא עשה אלא
מאהבה נפסר בשם טוב״ — — —

הורביץ, אשקה דבורה: בת יעקב בוטביניק ואשת ״ירחמיאל משה. נו׳ 1871, רקוב (רוסיה). עלתה לא״י עם העליה השניה בש׳ 1912. ציונית ותיקה ומראשוני בוני ת״א. בזמן המלחמה העולמית היתה עם המגורשים במצרים. נפ׳ כ״ב ניסן תרצ״ה והובאה לק׳ בכ״ז בו.

הורביץ, בצלאל: בן משה הלוי. נו׳ 1910, קהיר (מצרים). מילדותו בא״י. היה תל־מיד ביה״ס החקלאי במקוה־ישראל וגמרו בהצ־טינות. היה שנים רבות בקב׳ צופים והצטין במסירותו. נפ׳ א׳ אייר תרפ״ט. מנוסח המצבה: „בני החביב, אשון עיני, תלמיד מקוה־ישראל במחלקה השלישית, אהוב למוריו ולחבריו״. — — —

הורביץ, הנה סלובה: בת בנימין. נו׳ 1843. נפ׳ י״א אדר־ב׳ תרע״ט.

הורביץ, חיה רשה: בת שמואל. נו׳ 1891, קרמנצוג (רוסיה). נפ׳ י״ג אייר תר״ץ. מנוסח המצבה: „הבחורה״ — — —

הורביץ, יהודה ליב: בן לוי יצחק. נפ׳ כ״א כסליו תרע״א. מנוסח המצבה:

„הבחור החשוב — — —
הלך לעולמו״ — — —

הורביץ, יהודית: בת משה הורביץ מאודיסה. נפ׳ ט״ז כסלו תרע״ה.

הורביץ, יוסף דוד: בן אריה ליב. נו׳ י״ח כסליו תרל״ב (1871) בפלך מינסק. אביו נודע בשם הרב ר׳ ליב הצדיק. למד בישיבת ולוז״ין והיה מתלמידי הנצי״ב. חובב־ציון נלהב ובצעירותו (י״א חשון תר״ן—1889) עלה לא״י. נשא את בתו של הסוחר והעסקן הישובי בצלאל לפין ז״ל ועבד עמו בבית־המסחר לעמילות ביפו. תפס מקום כסוחר חשוב ועסקן פעיל במוסדות צבוריים רבים, ביחוד של הישוב הישן והישיבות בירושלים. בימי מלה״ע והגירוש עזר ע״י דיזנגוף כחבר פעיל בועד ההגירה ובהושטת עזרה למגורשים ופליטים והיה שותף עמו במפעלים צבוריים רבים. היה ממיסדי בנק „הלואה וחסכון״ בתל־אביב וחבר פעיל בהנהלתו. מחבריה הותיקים של לשכת המסחר יפו—ת״א ובמשך שנים רבות גזבר הכבוד שלה. היה חבר פעיל בועד המפקח של בית הספר התיכוני למסחר בתל־אביב. עסק בסחר ההדרים כשותף בחברת כהנוב את הילמן והיה ממיסדי הפרדס הגדול בפתח־תקוה הנודע בשם „פרדס סגולה״. נודע בישרנותו, ערותו ומסירותו לעניני הכלל והפרט הדורשים עזרתו. במדותיו האישיות נתחבב על כל יודעיו והיה אחד האישים הנאמנים בישוב הישן והחדש. במשך שנים רבות כהן בתור שופט בבית משפט השלום העברי בתל־אביב. נפ׳ באופן פתאומי בליל ש״ק י״ד כסליו תרצ״ז (1936) והובא לק׳ ליד קבר דיזנגוף. ביבליוגרפיה: דינה חיות־ניסנבאום:

„הארץ", י"ח סבת תרצ"ז. „בוסתנאי" גל' ל"ג (כ"ה כסליו תרצ"ז). דברי הספד בחוברת הדו"ח הכספי של הלואה וחסכון (1936). נוסח המצבה:

„פ. נ.
יוסף דוד
בהר"ר אריה ליב
הורביץ
שהיה נקרא בפי כל
הרב ר' ליב הצדיק
נולד בפלך מינסק
י"ח כסליו תרל"ב
עלה לא"י י"א חשון תר"ן
נלב"ע בליל ש"ק
י"ד כסליו תרצ"ז
תנצב"ה.

הורביץ, יחיאל מיכל: בן אשר אריה הלוי. נו' ס' ניסן, תרכ"ב. נפ' י"ג כסליו תרע"ב. מנוסח המצבה:

„איש משכיל וישר — — —
יהי זכרו ברוך".

הורביץ, יצחק צבי: בן אברהם הכהן. נו' ה' שבט תרל"ב, מינסק (רוסיה). חו"צ ותיק. בזמן מלה"ע היה פעיל בועד לעזרת הפליטים היהודים בעירו. עלה לא"י בש' 1925. נפ' והובא לק' כ"א אייר תר"ץ.

הורביץ, ירחמיאל משה: בן עזריאל זליג. נו' 1842, רדישקוביץ (רוסיה). היה מוסמך לרבנות ובעל אחוזה גדולה ברוסיה. עלה לא"י ב־1912. בזמן המלחמה העולמית הגלה למצרים. נפ' והובא לק' ז' אלול תרפ"ז. מנוסח המצבה:

„פ. נ. איש יקר י"א
נשא ונתן באמונה
וקבע עתים לתורה".

הורביץ, לאה: בת צבי. נו' 1852, גולדינגן (קורלנד). בש' 1924 עלתה לא"י. נפ' י"ד שבט תרפ"ז.

הורביץ, מינצה רחל: בת מנחם מנדל. נו' 1853, סומובקה (רוסיה). בש' 1924 עלתה לא"י. נפ' ג' אלול תרפ"ז.

הורביץ, מנחם־מנדל צבי: נו' 1874, סמבור (פולין). בש' 1919 עלה לא"י. היה קבלן. נפ' י"ט אלול תרפ"ה. מנוסח המצבה:
„איש ישר" — — —

הורביץ, מרים אלטה: בת מרדכי צבי. נו' 1866, יפו. נפ' כ"ז שבט תרע"ו.

הורביץ, מרים: בת הרב זלמן צבי לובלינסקי. נו. 1852. היתה אשת ישעיהו הלוי־הורביץ. נפ' כ"ג אייר תר"פ. מנוסח המצבה:
„ציון לנפש יקרה" — —

הורביץ, עברית־חיה: בת אריה ליב הלוי. אחות רוממתי־עזר הורביץ. נו' 1902, עקרון. נמרה בי"ס עירוני והיתה פקידה אצל העו"ד דונקלבלום בת"א. נפ' י"ז אדר תרפ"ו. מנוסח המצבה: „הצעירה — — — שנקטפה בת כ"ד שנה".

הורביץ, רוממתי־עזר: בן אריה ליב הלוי יה., נו' כ"ז טבת תרנ"ו, עקרון. היה פקיד במשרד הא"י בהנהלת ד"ר א. רופין. בש' 1912 נתקבל כפקיד באפ"ק. היה מזכירו של א. הופין. בימי מלה"ע עבד יחד עם א. אלמליח בסניף אפ"ק בעזה. פרסם פיליטונים בעתון „החרות" ועוד. נפ' א' אלול תרפ"ה.

מצבת יוסף דוד הורביץ

מנוסח המצבה: „אחד מבני ציון הנאמנים לארצם, שפתם ועמם".

הורביץ (הירש), שמואל בנימין: נו׳ 1861, בסנקס הח״ק רשום: „המנוח היה מתגולל ברחוב והממשלה הכניסה אותו לביה״ח הממ־שלתי ונפטר שמה". י״א כסליו, תרצ״ב.

הורביץ, שָׂרָה לֵאָה: בת ישראל. נו׳ 1872, מינסק (רוסיה). יתומה מאביה שנרצח ע״י שודדי־יער. נתחנכה בחנוך עברי וא״כ דברה עברית עם ילדיה. בש׳ 1914 עלתה לא״י, והמלחמה הפרידה בינה ובין בעלה. נפגעה באסונות משפחה (מות בן יחיד), ונפ׳ י״ב אדר תרפ״ב. מנוסח המצבה: „החשובה" —

הורודישץ (עִירוֹנִי), צִפּוֹרָה (פיגה): בת חיים יוסף. נו׳ 1879, לודז (פולין). נפ׳ ט׳ טבת תרפ״ה „בת מ״ו שנה".

הורנשטיין, זַכַרְיָה: בן מאיר הכהן. נפ׳ ז׳ כסליו תרס״ט.

הורנשטיין, חַיִּים דָן: בן אליהו. נו׳ 1867, בריסק (פולין). בש׳ 1908 עלה לא״י. היה חיט. נפ׳ י״ח אב תרפ״ז.

הורנשטיין, יַעֲקֹב: בן אריה. נו׳ 1854. נפ׳ י״ד אב תרע״ט.

הורנשטיין, פֶּסַח: בן צבי. נו׳ 1857, פרוסקורוב (רוסיה). נפ׳ כ״ח תשרי תרצ״א.

הורנשטיין, רִבְקָה: בת מרדכי. נו׳ 1879, יפו. נפ׳ י״א שבת תרפ״ה. מנוסח המצבה: „האשה היקרה" — — —

הורנשטיין, שלמה: בן זאב. נו׳ 1862, פולינוב (ווהלין). היה חובש. נפ׳ כ״א חשון תרע״ז. מנוסח המצבה:

„מנוחת

איש נכבד ואהוב לבריות — — —

שבק חיים לכל חי — — —

בשנת נ״ד לימי חייו" — — —

הַיִד (אורינובסקי), אֶסְתֵּר: בת משה. נו׳ 1909, זמרינקה (רוסיה). היתה תלמידה. נפ׳ כ״ד אב תרפ״ה.

הילִיגמַן, מָרְדֳכַי שלמה: בן יוסף חיים. נו׳ תרל״ה (1875), אוברוביצי, ע״י הומל (רוסיה). אביו היה מופלג בתורה, סוחר גדול ועסקן צבורי. מצד אמו, שהצטינה בצדקתה והיתה נדבנית ועסקנית־צבורית, התיחס לצא־צאי הגאון השר רבי יהושע צייטלין משקלוב, בעל „הגהות חדשות" על הסמ״ק ושו״ת שלו, הידוע בשם „השר מאושצה". נתחנך יחד עם אחיו יהושע הילינגמן, ברוח המסורת וההשכלה ונודע מצעירותו במדותיו התרומיות ונדיבותו. בסוף שנות ה־90 עבר עם אחיו להומל. בית „האחים הילינגמן", שמש בית־ועד לחבת־ציון והציונות והיה מרכז לעבודה צבורית ותרבותית עברית (שם עבדו בפעולה ציונית ותרבותית, הסופרים שלמה ברמן, י. ח. ברנר, ד״ר צבי ברוק, ב. בורוכוב, מ. בן הלל הכהן, ק. י. סילמן, הלל צייטלין, ד״ר ד. לוין ועוד), ושם הונח היסוד לחדר המתוקן בהומל, מהראשונים ברוסיה, של ישי אדלר. בשנת 1910 עבר עם אחיו למוסקבה, עסק במסחר והמשיך בעסקנות צבורית ענפה ופוריה. היה פעיל בימי המהפכה וראשית הסוביטים, והיה אסור עם חברי הועידה הציונית במוסקבה. בש׳ 1926 עלה לא״י. ישב זמן מה בתל־אביב ואח״כ התישב בבני־ברק ויסד משק־חקלאי גדול, המעסיק הרבה פועלים עברים ומפרנס עשרות משפחות. נהרג בתאונת אוטו ביום י״ד אייר תרצ״ג. מאמרים לזכרו: י. פרסיץ

„הציוני הכללי" גליון כ"ד, שנה א' ו יל"ג כהנוביץ „החיל האלמוני" „הציוני הכללי" גליון כ"א, שנה א'. מנוסח המצבה (כתובה בידי ק. י. סילמן):

ישר, צנוע לבו בר,
על מעשיו לציון נאסר
נצר מגזע גדולי תורה
ונפשו טובה וטהורה.
לארץ מן הגולה בא
פעל, בנה, נטע בה,
לגאולת עמו כה נכסף
ופתאום בדמי ימיו נקטף,
ביום המר והנמהר
י"ד אייר התרצ"ג.

הילר, יפה: בת מרדכי. נו' 1899, גרודנה (פולין). נפ' א' תשרי תרע"ט. מנוסח המצבה: „נפ' בת י"ט לחייה".

הימן, אברהם משה: בן יוסף. נפ' כ"ט אייר תרע"ו. מנוסח המצבה: „הבחור" — —

הימן, אטה פיגה: בת ישעיהו דוד. נו' 1852, קריצבורג (לטביה). בש' 1925 עלתה לא"י. נפ' כ"ב ניסן תרפ"ח.

הימן, דבורה: בת פנחס הכהן שפירא ואשת חיים מנחם מנדל הימן. נו' 1844(?), לונדון. נפ' י"ב תמוז תרע"ג.

הימן, חיים מנחם מנדל: בן ישראל. נו' 1825, לונדון. נפ' כ"א אלול תרפ"ב. מנוסח המצבה:

„איש צדיק ונכבד, כל ימיו
ולילותיו הגה בתורה, לחמו
פרס לרעב ועניים מרובים
הביא לביתו, כל יודעיו
ומכיריו כבדוהו והוקירוהו — — —
נשמתו עלתה השמימה. — — —

הינדי, יעקב: בן שלום. נו' 1894, קחוזה (תימן). מעולי תימן. נפ' כ' סיון תרפ"ד. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה, איש ירא וחרד,
נכבד וצנוע במעשיו — — —
נלב"ע, אחרי מחלה ממושכת מסבת
מסירותו לעבודה הקשה בא"י".

הינדס, משה (מקסימיליאן): בן טוביה. נו' י"ז חשון תרנ"ה (1894), ורשה. אביו היה רופא ועסקן ציוני נודע בורשה, שעלה לא"י בש' ה־90 והיה רופא בירושלים. נאלץ לחזור לפולין מחמת הקדחת. חנך את בנו ברוח חבת־ציון, מסירות והקרבה. למד בגימנסיה בורשה והשתלם אח"כ במח' המתמטיקה באוניברסיטה, והצטיין במיוחד באסטרונומיה. היה אסיסטנט באובסרבטוריה בורשה. בש' 1914 עלה לא"י בשאיפה לעסוק בחקלאות. נדבק במחלת הדיזנטריה מחברו שהעלה אותו מהאניה על אדמת הארץ. מת פתאום, ביום ט' באב תרע"ד (1.8.1914). מותו עורר אבל רב בישוב. מנוסח המצבה:

„תלמיד האיניברסיטה הורשאית".

הינש, אידל (אדלה): בת אריה. נו' 1906, איספס (רומניה). נפ' י"ז אב תרצ"א. מנוסח המצבה:

„העלמה — — —
נקטפה בדמי עלומיה
בת כ"ה שנים לחייה".

הירש, אליהו: בן יעקב. נו' 1908, קרקוב (פולין). היה סועל. טבע בירקון ביום י"ב אייר תרצ"ב והובא לק' בט"ו בו.

מצבת אברהם הלמן

מצבת משה הינדס

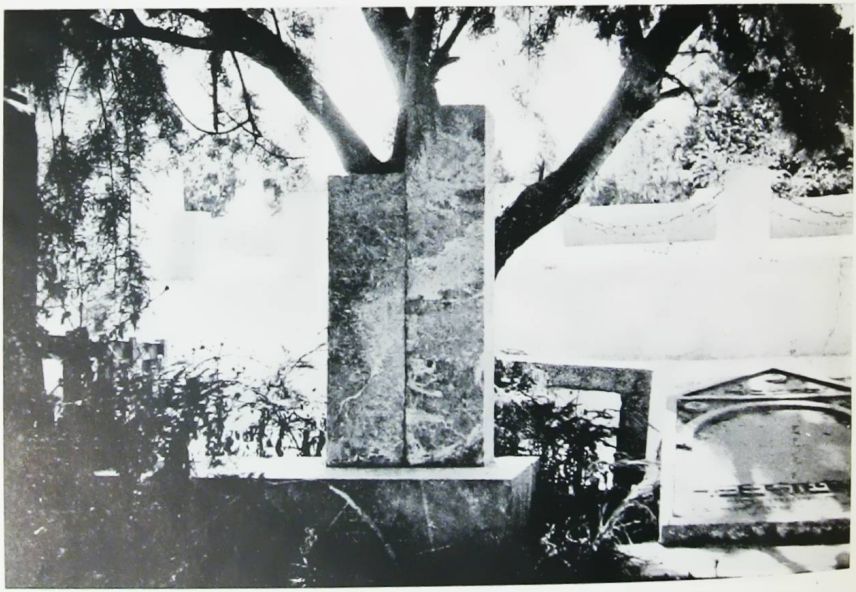

מצבת שרה זוהר ויוחנן ישטאל

הירש (חיים), סוביה אליעזר (לורנס): בן יוסף (אוסקר). נו׳ 1870, המבורג (גרמניה). בש׳ 1921 עלה לא״י. נפ׳ ה׳ אדר־ב׳ תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„מצבת זכרון
לבעלי אהובי המנוח — — —
נפטר בתל־אביב,
אחרי מחלה ממושכה
אשר נשאה באומץ רוח״.

הירש, פסח יוסף: בן ברוך. נו׳ 1890, לוזנבורג (רומניה). היה 6 חדשים בארץ. נהרג כ״א כסליו תרפ״ד. מנוסח המצבה: „הקדוש״—

הירשברג, אטילה: בת ישראל ליב זילברשטין. נו׳ 1886, גולטה (רוסיה). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ י״ד אדר־ב׳ תרפ״ד. מנוסח המצבה: „ימתקו לך רגבי האדמה, עסילה העדינה״.

הירשהורן, יצחק: בן חנוך הניך. נו׳ 1868, פרוסקורוב (רוסיה). בש׳ 1922 עלה לא״י. היה רוכל. נפ׳ כ״ו אב תרפ״ז.

הירשנבוים, חוה: בת שמאי. נו׳ 1897. נפ׳ כ״ד שבט תרפ״א. מנוסח המצבה:

„האשה — — —
נקטפה באביב ימיה
בשנת כ״ד לימי חייה״ — — —

הירשנהויז, אריה (יהודה) ליב: בן השיל. נו׳ 1866, קוברין (פולין). היה סוחר. נפ׳ ט׳ חשון תרפ״ו. מנוסח המצבה: „וי להאי שופרא דבלי בארעא — — — איש נכבד ובר אורין וברר אבהן — — — גמל חסד וצדקה לפרט ולעמו בכלל״.

הכהן, יהודה ליב: בן הלל. נו׳ ה׳ תמוז תרי״ג (1853), מוהילוב (רוסיה). היה סוחר. בש׳ 1926 עלה לא״י. היה אחיו של הסופר והעסקן מרדכי בן־הלל הכהן. נפ׳ י״ח אדר־א׳ תרפ״ט.

הכהן, יעקב: בן משה. נו׳ 1868, בנדרי (בסרביה). היה חזן נודע. בש׳ 1906 עלה לא״י. נפ׳ כ״ח טבת תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„איש נלהב, עובד נאמן
ורב מסירות — — —
הקריב עצמו עולה כליל
לציון העובדת
בן ס״א על דוכנו כרע נפל״ — — —

הלביץ, פרומה: בת יוסף. נו׳ 1864, בוברויסק (רוסיה). היתה אכרה בחדרה. נפ׳ י״ט אלול תרפ״ו.

הלביץ, צפנת: בת ישראל כהן־שצקי. נו׳ 1897, מתולה. היתה פקידה. נפ׳ י״ז אלול תרפ״ז.

הלוי, אברהם אלתר: בן יעקב צבי. נו׳ 1857, סולצה (רומניה). נפ׳ כ״ג שבט תרצ״א.

הלוי, גרשון: בן יצחק. נפ׳ כ״ז אב תרע״א, יפו. והועבר מביה״ק ביפו לת״א.

הלוי, חיה שרה: בת יעקב הלוי. נו׳ תרמ״ד, צ׳רניגוב (רוסיה). בתה של מרים יהלוי. בש׳ 1914 עלתה לא״י. נפ׳ י״ח כסליו תרפ״ד, ברמת־גן והובאה לק׳ בי״ט בו.

הלוי, מרים: בת זלמן־נתן. נו׳ תרי״ז, צ׳רניגוב (רוסיה). היתה אשת יעקב הלוי שו״ב בצ׳רניקוב ואמו של הצייר הא״י אהרן הלוי. עלתה לא״י בש׳ 1914 מחרקוב. נפ׳ והובאה לק׳ כ״ח אדר־ב׳ תרפ״ז.

הלוי, שבתי: בן יוסף. נפ׳ י״ד שבט תרע״ג.

הֶלֶל, דָּנִיאֵל: בן זכריה. נו׳ 1905, בתימן. בש׳ 1920 עלה לא״י. היה פועל. נפ ״ס״ו ניסן תרפ״ה.

הֶלֵּל״ס, צבי דוב: בן יוסף. נו׳ תקצ״ט, וילנה. ממשפחה ידועה ומפורסמת. בנעוריו ברח מעיר מולדתו מאימת ה„חוספים״ והרבה לנדוד. ישב בבאר (פ׳ פודוליה), סורוקי ובנדרי (בסרביה). קרב תלמידי־חכמים והצטיין במדות תרומיות. היה אביו של הסופר שלמה הלל״ס. בש׳ 1928 עלה לא״י. נפ׳ י״ד כסליו תרפ״ח במקוה־ישראל והובא לק׳ בת״א. מנוסח המצבה: „אבי היקר והישר — — — נולד בוילנה, חי בבסרביה ומת במקוה־ישראל, בן שמונים ותשע שנים״.

הֶלְלְסוֹן, אֵיבוּלָה־רוּת: בת אברהם קלמן. נו׳ 1883, סשנטאפייצה (הונגריה). היתה אשת הד״ר יהללסון. נפ׳ בראש־השנה תרפ״ו (1925). (נוסח המצבה גם בגרמנית).

הֶלְלְסוֹן, שְׁלֹמֹה: בן יואל זוסמן. נו׳ 1884, קניגסברג (גרמניה). היה רופא. בש׳ 1921 עלה לא״י. נפ׳ ד׳ חשון תרפ״ט (1928). (נוסח המצבה גם בגרמנית).

הֶלְמַן, אַבְרָהָם: בן משה יהודה. (עסקן ציוני ו„המזרחי״, מי שהיה ציר בסיים הפולני): נו׳ ר״ח סיון תרנ״ט, לודז׳ (פולין). גמר את למודיו בגמנ׳ של מ. קרינסקי בורשה. היה ממיסדי ויו״ר אגודת „החלוץ״ בלודז׳. קבל הכשרה צבאית בגדוד המתנדבים ע״ש מרשל פילסודסקי, ולאחר הצטיינותו בקרב ע״י לבוב, נתמנה לסגן קצין. עלה לא״י בש׳ תרע״ט. היה פועל בפתח־תקוה וארגן פלוגת שומרים עב־ריים. במאורעות תרפ״א היה מראשי המגינים על המושבה וראש השומרים ובאחת ההתקפות חלה ונלקח מעמדתו לביה״ח „הדסה״ בת״א. נפ׳ והובא לק׳ י׳ אב תרפ״א. ע״ש „הסת׳ השומר העברי״ בלודז. מנוסח המצבה:

„ראש השומרים, — — —
בלחמו מלחמת המגן בתור ראש
השומרים,
בעת המאורעות יפו־פתח תקוה,
שהגן במסירות נפשו על כבוד עמו
וארצו״.

הַלְפְּגוֹט, (עַזַרְיָה), יִצְחָק מֵאִיר: בן אהרן. נו׳ 1853, נובוסליץ (רומניה). היה סוחר. בש׳ 1920 עלה לא״י. נפ׳ ח׳ כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה: „בעלי ואבינו היקר״.

הַלְפְּגוֹט (עזריה), מֹשֶׁה: בן יצחק מאיר. נו׳ 1903, נובוסליץ (רומניה). נפ׳ י׳ אב תרפ״ב. מנוסח המצבה: „הצעיר — — — שנקטף במבחר ימי־עלומיו״ — — —

הַלְפְּמַן, יַעֲקֹב: בן ישראל. נו׳ 1865, צ׳ורני־אוסטרוב (רוסיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ ה׳ אדר־ב׳ תרפ״ט.

הַלְפְּרִין, אַבְרָהָם: בן יהושע ליב. נו׳ 1863, חרסון (רוסיה). בש׳ 1882 עלה לא״י. היה סוחר ומתוך. נפ׳ ט״ז שבט תרפ״ז.

הַלְפְּרִין (גַּלְפֶּר), יִצְחָק: בן אלחנן. נו׳ סיון תרס״ד, אזולובודה (ליטא). למד תורה והשכלה והיה פעיל בעבודה ציונית. בש׳ 1927 עלה לא״י. היה ח׳ הסת׳ העובדים. נפ׳ והובא לק׳ כ׳ תמוז תרפ״ז. מנוסח המצבה: „ציון לנפש — — — שעלה מארץ ליטא, — — ושבק חיים — בעודו בן 23 שנה, שלום לעפרו!״ — —

הַלְפְּרִין, לִיבָּה רַשָּׁה: בת אברהם. נפ׳ כ״ח כסליו תר״ע.

הַלְפְּרִין, מֵאִיר: בן יצחק. נו׳ 1847, קידן (ליטא). היה רב בסלז ועוד. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ו׳ תמוז תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„מנוחת
כבוד הרב שהי׳ שליח צבורי
ועבד באמונה ושהתמסר
כל ימיו לתורה ושקידתה״ — — —

הַלְפְּרִין, מֵאִיר: בן יהודה ליב. נו׳ תר״ב (1842), ברדיצ׳ב (רוסיה). היה רב ושו״ב. בש׳ 1912 עלה לא״י. נפ׳ ז׳ אלול תרפ״ז.

הַלְפְּרִין, צִפּוֹרָה: בת דוד. נו׳ תרס״ג (1902), פתח־תקוה. מהמחזור הראשון של גומרי ביה״ס לאחיות „הדסה״ בירושלים. מש׳ 1921 עבדה כאחות מוסמכת בביה״ח „הדסה״ בתל־אביב. נפ׳ י״ג טבת תרצ״ז (1936). מנוסח המצבה:

„ארוכת בת־עמי, הדסה — — —
נקטפה בדמי ימיה,
בעמדה על משמרתה,
להעלות ארוכה
לתחלואי הרבים״.

הַלְפְּרִין, שׁוֹסִיָה: בת אברהם יוסף. נו׳ 1852, פרילוקי (רוסיה). נפ׳ ח׳ ניסן תרפ״ז. מנוסח המצבה: „אשה כשרה וצנועה״.

הָלֶר, מָרְדְּכַי בִּנְיָמִין: בן גדליהו הלוי. נו׳ 1877, סטניסלב (פולין). נפ׳ ג׳ שבט תרפ״ה.

הָלְלֶרְט, שְׁמוּאֵל: בן אריה ליב. נו׳ 1877, נישטאט (ליטא). בש׳ 1927 עלה לא״י. היה רוכל. נפ׳ י׳ שבט תרפ״ז.

הַמְבּוּרְגֶר, שְׁמוּאֵל פֶּסַח: בן אברהם אריה הלוי סגל. נכד משה המבורגר (ע׳ „שלשה עולמות״ לחיים המבורגר, ירושלים, תרצ״ט), אבי משפחת המבורגר בא״י. נפ׳ ט׳ תשרי תר״ע. מנוסח המצבה:

„איש מילידי ירושלים רך בשנים
וסבל יסורים הרבה
מעודו והצדיק עליו
את הדין וגוע ביסורים
ביום השישי עיה״כ ש׳
עת״ר לפ״ק״ — — —

הַמְפֶל, שְׁלֹמֹה: בן יהודה ליב. נו׳ 1855, בנדין (פולין). בש׳ 1927 עלה לא״י. נפ׳ ד׳ שבט תר״ץ.

הֶנְדְּלֶר, יְחִיאֵל: בן ציפה. נו׳ 1900, קמניץ־פודולסק (רוסיה). היה פועל. אבד עצמו לדעת, ה׳ אייר תרפ״ג.

הֶנְדְּלֶר, פְּנִינָה: בת גרשון. נו׳ 1905 (אוקראינה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. היתה פועלת. נפ׳ י״ז אלול תרפ״ה.

הַנְזִין, יִשְׂרָאֵל: בן יעקב. נו׳ 1863. היה חייט בפ״ת. נפ׳ ט׳ כסליו תרע״ז.

הֶפְטִיל, יְהוּדָה: בן זאב. נו׳ 1862, פ׳ פולטבה (רוסיה). נפ׳ ג׳ אלול תר״ץ. מנוסח המצבה:

„פה נטמן,
האיש היקר,
משכיל ובעל מדות נעלות״.

הַק, יַעֲקֹב: בן יצחק. נו׳ 1904, בזל (שויץ). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה פקיד. נפ׳ י״ג חשון תרפ״ז.

הַקַּרִי, דָּוִד: בן משה. נו׳ 1867, דמר (תימן). בש׳ 1912 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ ט״ז אב תרפ״ז. מנוסח המצבה: — — „ימי שנותיו ע׳ שנה״.

הֶרמַן, אַבְרָהָם (מנחם) מנדל: בן אשר. נו׳ 1875, נהרג בתאונה י״ד כסלו תרפ״ד.

הֶרמַן, דוֹב: בן משה. נו׳ 1851, גלץ (רומניה). היה סוחר. בש׳ 1915 עלה לא״י. בסוף ימיו היה במושב־זקנים. נפ׳ כ״ו שבט תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„הישר באדם,
ונהנה מיגיע כפיו״.

הֶרצבֶרג, אֱלִיעֶזֶר זאב: בן ישראל. נו׳ 1863, פבלוגרד (רוסיה). היה סוחר. בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ י״ג אייר תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„ימתקו לך רגבי אדמתך,
ותנוח בשלום על משכבך,
בעלי היקר ואבינו מחמדנו״.

הֶרצִיק, אַבְרָהָם: בן שלמה זלמן הלוי. נו׳ 1903, זגירו׳ (פולין). היה פועל. נפ׳ י״ד כסליו תרפ״ו. מנוסח המצבה: „הבחור — — בן כ״ב לימי חייו״.

הֶרצמַן, משה: בן זאב. נו׳ 1895, גלוסק (רוסיה). היה פקיד. משכיל וחו״צ. נפ׳ כ״ה שבט תרע״ה. מנוסח המצבה: „הבחור״ — —

הֶרצקָה, אֵלִיָּהוּ מָרדכַי: בן שלמה זלמן הלוי. נו׳ 1899, זגירז׳ (פולין). היה סוחר. נפ׳ ד׳ חשון תרפ״ה (1924). מנוסח המצבה: „שלום לעפרך, בעלי ואבינו היקר״!

הֶרֶרה, פַּלְטָה: בת חיים חסיד. נו׳ ד׳ ניסן תרמ״ב, סלוניקי (יון). היתה ממשפחת רבנים מפורסמים ואשת הרב משה א. הררה. בש׳ תרצ״ב עלתה לא״י. נפ׳ כ״ז שבט תרצ״ד והובאה לק׳ בכ״ח בו. מנוסח המצבה:

„האשה העדינה, אשת חיל עטרת
בעלה, ותפארת המשפחה,
המחזירה חוטאים למוטב, שהקדישה
את כל ימיה הקצרים בחנוך בניה
ביראת ד׳ לא ראתה שמחה מימיה,
מגזע היחס בת מלכים — — —
נשמתה פרחה לפתע פתאום
בדמי ימיה — — —
המקום ינחם את המשפחה המתאבלת
עליה״.

הַרָרי, חַסַן: בת אליהו. נפ׳ י״ז אלול תרע״ג. מנוסח המצבה:
„האשה הצדקת״ — — —

הַרָרי, יִצחָק: בן דוד. נו׳ תרמ״ג (1883), חלב (סוריה). עלה לא״י בש׳ תר״ן. נפ׳ כ״ג חשון תרס״ג.

הֶרשהוֹרן, משה: בן יצחק. נו׳ 1901, פרוסקורוב (רוסיה). בש׳ 1921 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ כ״ח חשון תרפ״ז. מנוסח המצבה: „הבחור היקר״ — — —

הֶרשמַן, בֶּן־צִיוֹן: בן חיים. נו׳ 1900, פתח־תקוה. נפ׳ כ״ב תשרי תרפ״ב. מנוסח המצבה: „הבחור החשוב המדוכה ביסורים״.

הֶרשמַן, יִשרָאֵל מָרדכַי: בן רפאל. נו׳ כ״ח אב תרנ״א (1891), סקרשוב (פולין). בש׳ 1911 עלה לא״י לשם התישבות על אדמת רפה, שלא יצאה לפועל מסבת הפרעת השל־טונות התורכים. עם פרוץ המלחמה התנדב מטעמים פוליטיים לשרות „הסהר האדום״ בחזית עזה, והיה מקורב לקומנדנט היפואי הנודע חסן־בק. היה זמן מה שומר, ובימי המלחמה האחרונים, לפני הכבוש האנגלי, נתפס לצבא התורכי ונמלט בדרך ירושלים־דמשק. היו לו נטיות לספרות ואמנות הפסול

והכיור. פרסם כמה שירים בגרמנית וכייר כמה פסלים (ביניהם גם של שאול ששרני־חובסקי). נפ׳ כ׳ חשון תרע״ט (1918) והובא לק׳ בכ״א בו.

הַרשמַן, מֵאִיר: בן שלמה. נו׳ י״ז כסליו תרל״ב, ויטבסק (רוסיה). בן למשפחת סוחרים ועסקנים ידועה, ונכדו של דוב־בר גרשמן שנמנה בין הסוחרים המכובדים בפ׳ ויטבסק וקבל 4 אותות כבוד מאת הממשלה הצארית, עבור ארגון פעולות הבנק הממלכתי בויטבסק. עסק בצרכי־צבור והתמסר לבנין בית־החולים היהודי והחזקתו, לבית הכנסת של חב״ד, שנבנה ע״י אביו זקנו הנ״ל, ולחב־רות צדקה. ביתו היה מרכז התנועה הציונית בעיר ושמש בתקופת הרדיפות על הציונות, מקום פגישה ופעולה של התנועה הציונית הבלתי־ליגלית. בש׳ 1925 עלה לא״י מפטרבורג. נפ׳ י״ז ניסן תרפ״ז והובא לק׳ בי״ח בו.

הַרשקוֹבִיץ, אַהרן צבי: בן יעקב. נו׳ 1871, פ׳ פודוליה (רוסיה). היה רוכל. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ כ״א אדר־א׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה: „בעלי ואבינו היקר, קבל מתנתנו האחרונה״.

הַרשקוֹבִיץ, בלוּמה רָחֵל: בת צבי הירש שרצר. נו׳ 1871, צ׳רנוביץ (רומניה). מילדותה בת״א. נפ׳ ה׳ אב תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה — — —
ימתקו לך רגבי אדמתך
ותנוחי בשלום על משכבך,
אמנו היקרה״.

הַרשקוֹבִיץ, דוֹב (בוֹריס): בן יצחק. נו׳ 1878, קחובקה (רוסיה). למד בבי״ס ריאלי בחרסון. ואח״כ במכון ממשלתי למהנדסים־בנאים בפטרבורג. היה 7 שנים מהנדס עירוני בטגנרוג (רוסיה), ואח״כ עבד בחרקוב כמהנדס־אדריכל. בראשית המהפכה ברוסיה היה מנהל ראשי של מהנדסי חבל הדון („דונבס״). משם עבר לקוקז ובש׳ 1923 עלה מנובורוסייסק לא״י. היה מחשובי המהנדסים בת״א, בנה בנינים רבים, והיה המהנדס העי־רוני הראשון של תל־אביב. נפ׳ ט׳ כסליו תרצ״ו (1935).

הַרשקוֹבִיץ, חַנָה לִיבָה: בת מרדכי גימפל ואשת מתתיהו ה. נו׳ 1840, בסישן (רומניה). נפ׳ ז׳ חשון תרע״ד. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה״ — — —

הַרשקוֹבִיץ, משֶה: בן אברהם יעקב הלוי. נו׳ 1899, רומניה. נפ׳ י״ג חשון תרע״ט. מנוסח המצבה:

„מנוחת צעיר נחמד — — —
נפטר — בשנת העשרים לחייו״.

הַרשקוֹבִיץ, שָרה רִבקה: נו׳ 1836. נפ׳ י״ב אייר תרס״א.

הַשכֵל, אֵליָהוּ צבי: בן קלונימוס. נו׳ 1868, פולין. נפ׳ י״ט אלול תרפ״ג.

הַשכֵל (הַצקל), חַיים יהוּדה לֵיב (ליאון): נו׳ 1867, רוסיה. היה חייט באה״ב ועלה משם לא״י. אבד עצמו לדעת ומת לאחר חודש ביום כ״ב אלול תר״פ.

הַשַש, סַעִידָה: בת יחיא חגבי, ואשת יוסף השש. נפ׳ כ״ד ניסן תרע״ה. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה הנסטרת בקי״ו״.

ו

וַאלוּד, מַחלוף: נפ׳ ז׳ טבת תרע״ב. מנוסח המצבה:

„מ. ק. הנפסר במבחר ימיו״.

וַב, אֶסתֵר: בת עובדיה. נו׳ 1914, לאק (תימן). נפ׳ כ״ג אלול תרצ״א. מנוסח המצבה:

„הבחורה הצנועה
צעירה לימים — — —
שנקטפה באביב ימיה״.

וַגנֶר, משֶה: בן אליעזר. נו׳ 1911, דליש־טיקה (גליציה). נפ׳ כ״ו אדר־ב׳ תרצ״ב.

וַגנֶר, פַּלטִיאֵל: בן שמואל הלוי. נו׳ 1910, ורשה. למד בגימנסיה עברית וקבל גם חנוך מסורתי. עלה עם הוריו לא״י בש׳ 1924, והמשיך את למודיו. נפ׳ והובא לק׳ י״ד אדר־ב׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה: „הבחור היקר והחשוב, בר הלבב״.

וַגנֶר־טוֹיבֶר, רָחֵל לֵאָה (לינה): בת זאב אריה טויבר. נו׳ ג׳ תמוז תרל״ב (1872), טוקום (רוסיה). נתיתמה מאמה בצעירותה ונשאה בעיל הספול במשפחה. היתה ציונית מנעורית ורבת השפעה בהפצת למודי־היהדות ורוח הלאום בין יהודי גרמניה. היתה האשה הראשונה במועצת הקהלה הברלינית והיתה מכובדת גם על מתנגדי הציונות. ספלה הרבה בילדים עניים ועזובים. נשאה לביב־ליוגרף הנודע יעקב וגנר. בש׳ 1932 עלתה לא״י. יסדה את האגודה הדתית־לאומית „אחוד״ והשפיעה הרבה על חנוך הדור הצעיר בסבי־בותיה. היתה ידועה כעסקנית מסורה ומטיפה. אחד מבניה השוסר צבי וגנר נפל על משמרתו בצפת. נפ׳ והובאה לק׳ ט״ז כסליו תרצ״ו (1935). מנוסח המצבה: „קמתי אם בישראל״ —

וַגשַל, יקוּתיאֵל יהוּדָה (יוליוס): בן אהרן. נו׳ 1910, סיבורק (גרמניה). היה חשמלאי. נרצח כ״ז אב תרצ״ו, בדרך ת״א־ירושלים בשעת מלוי תפקידו. הובא לק׳ בקבר אחים ג׳.

וָהֵב, יחיא: בן אברהם לוי. נו׳ 1836, צנעה (תימן). שאף מימי נעוריו לעלות לא״י וזכה לכך רק לעת זקנתו. בש׳ 1914 עלה עם משפחתו לא״י. נפ׳ בשיבה טובה ביום י׳ אלול תרפ״ג, כשמספר צאצאיו למעלה משבעים נפש (בניו, חתניו וכלותיו, נכדיו ונינ׳ו). מנוסח המצבה: „הישיש״ — — —

וָהֵב, נַעֲמָה: בת יחיא. נו׳ 1882, צנעה (תימן). נפ׳ ב׳ אייר תרצ״ב. מנוסח המצבה: „האשה הכבודה״.

וודוֹבוֹז, רָאנִי: בת משה. נפ׳ י״ז תשרי תרע״ה. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה״ — — —

וולמן, מנחם מנדל: בן אליהו. נו׳ כ״ב שבט תרי״ד, סקרשוב (פולין). למד בחדר וישיבות. היה שנים רבות מורה בורשה ומראשי המסיפים לציונות. עסק הרבה בחקר דברי ימי־ישראל, התנ״ך והאגדה. נודע בבקיאותו הרבה בספרות התלמוד ומדע־היהדות. אחרי מלה״ע היה מורה בסמינריון הממשלתי למורים יהודים בורשה מיסודו של ד״ר פוזננסקי, וביהמ״ד לרבנים „תחכמוני״. בש׳ 1925 עלה לא״י. פרסם מאמרי־מחקר רבים בעתונות העברית החל מקובצי „ירושלים״ של לונץ. ספריו: „מסתרי האגדה״ (ב׳ חלקים); תקופת ישעיהו וחזיונותיו; חקרי־ארץ (תרצ״ט). נפ׳ י״ב טבת תרצ״ד והובא לק׳ בי״ג בו. בנו הוא העתונאי והעסקן י. ל. וולמן. מנוסח המצבה: „הסופר ר׳ מנחם מנדל בר׳ אליהו וואהלמן, תרי״ד—תרצ״ד״.

וולף, דוד: בן זאב. נו׳ 1864, מיטבה (אסתוניה). היה רוקח. נפ׳ ד׳ תמוז תרצ״ד. מנוסח המצבה: „נפ׳ בן ע׳ שנה״.

וולקוביסקי, יחיאל דוב: נו׳ תרכ״ט (1869), לודז (פולין). היה סוחר ובעל בית־חרושת בלודז. נדיב ועושה צדקה. חובב־ציון מנעוריו ושאף לעלות לא״י. בש׳ 1926 עלה לא״י. גר בשכונת שינקין על־יד רמת־גן. נפ׳ כ״ב תמוז תרצ״ט, והובא לק׳ בא׳ שבט.

וורוביציק, בתיה: בת צבי. נו׳ 1868, רוגצוב (רוסיה). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ י״ג כסליו תרפ״ט.

וורוביציק, הניה ינטה: בת חיים. נו׳ 1901, רוגצוב (רוסיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ א׳ אדר תרצ״א.

וורטמן, חינה לאה: בת אריה. נו׳ 1861, ברשד (רוסיה). חנכה את בניה ובנותיה ברוח לאומית ציונית (רובם בא״י). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ח אלול תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„קודרי יגון אנו מתאבלים
על מות אמנו האהובה
כליל הטוב והענוה — — —
בניה בנותיה ונכדיה
המתאבלים״ — — —

וורטמן, ישראל: בן צבי וחינה לאה. נו׳ 1895, טרנובקה (רוסיה). בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ ב׳ אייר תרפ״ח. מנוסח המצבה: „איש צעיר לימים — — — נקטף בלא עת: בשנת הל״ג לחייו״.

וורטמן, צפורה: בת שמחה. נו׳ 1906, טרנובקה (רוסיה). נפ׳ ט״ו אב תרפ״ד.

וזילינסקי, אסתר: בת יעקב. נו׳ 1882, קרמנצוג (רוסיה). נפ׳ כ׳ טבת תרצ״ב.

וזילינסקי, יעקב: בן חיים תנחום. נו׳ 1866, קרמנצוג (רוסיה). היה סוחר ברוסיה ובא״י. חובב־ציון ותיק ונאמן. בש׳ תרנ״ו (1896) עלה לא״י. היה דודו של יהושע חנקין. נפ׳ והובא לק׳ ט״ו כסליו, תרפ״ו.

ויאלין, לאה בילה: בת אליהו. נו׳ 1861, חרסון (רוסיה). בש׳ 1905 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ז טבת תרפ״ח.

וידובסקי, צבי: נו׳ 1902, נהרג בתאונה בדרך ירושלים־יפו, ז׳ חשון תרפ״ד.

וידומלינסקי, אברהם: בן הרב ר׳ משה אליעזר. נו׳ 1838, בריסק (פולין). היה רב. נפ׳ כ״ח תמוז תרע״ח.

וידנפלד, אלטה שרה: בת מנחם. נו׳ 1857, ורשה. היתה אשת אהרן וידנפלד, סוחר בורשה. בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ ד׳ כסליו תרפ״ח. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה״.

וידרו, נפתלי הרץ: בן דוד. נו׳ תרס״ג, לומזה (פולין). למד בקולג׳ בושינגטון והיה אגרונום. נפ׳ כ״ד תשרי תרפ״ג.

ויזמן, יוסף: בן מסעוד. נו׳ 1851, מרוקו. בש׳ 1888 עלה לא״י. היה מתורגמן. נפ׳ כ״ז סיון תרפ״ח. מנוסח המצבה: „בעלי ואבינו היקר והנכבד תלמיד חכם וירא ד״.

ויטאל, משה: נו׳ 1878, פורט־סעיד. נפ׳ י״ב ניסן תרפ״ב.

ויטוחונסקי, יהודה (יוליוס): בן שאול. נו׳ 1873, בליץ (רוסיה). היה סוחר. בש׳ 1931 עלה לא״י. נפ׳ א׳ סיון תרצ״ב. מנוסח המצבה: „בעלי ואבי היקר״.

ויטונסקי, מלכה: בת צבי אריה זיגבוים. נו׳ 1899, שידלוביץ (פולין). נפ׳ ג׳ סבת תרפ״ו.

ויטלין, אסתר לאה: בת זלמן. נו׳ 1876, יליסבטגרד (רוסיה). נפ׳ י״ב אדר תרפ״ד.

וילנסקי, חיה: בת שלמה. נו׳ 1876, פולטבה (רוסיה). היתה אשת רפאל ״וילנסקי. נפ׳ ט״ו חשון תרפ״ז.

וילנסקי, רפאל: בן נחום. נו׳ 1872, פריסלוב (רוסיה). היה מראשי העסקנים הציונים בפולטבה. בש׳ 1920 עלה לא״י. היה מהנדס־חשמלאי. נפ׳ י״ג תמוז תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„אחד ממחוללי התנועה
הציונית בפולטבה
ויו״ר הקהלה העברית״.

וילנציק, דוד צבי: בן גדליהו דב. נו׳ 1834, רוסיה. היה בעל־בית ומוגז ברוסיה. מחסידי חב״ד המובהקים, נהה אחרי האדמו״ר ישראל נח מניזין והיה משלם ממיטב כספו לחוזר שיעתיק לו את תורת הרבי. חנך את בניו ברוח התורה והמסורה. חו״צ ותיק. עלה לא״י בש׳ 1907. בניו הם הסוהרים יוסף וזרח וילנציק בת״א. נפ׳ והוצא לק׳ ג׳ אלול תרע״ז. מנוסח המצבה: „נפש איש יקר״ — — —

וילנר, משה שמואל: בן שמריהו. נו׳ ג׳ אדר תרכ״ט, וילנה (פולין). למד בישיבת מיר ועמד לקבל סמיכות לרבנות בגיל הי״ז, אולם רגש חבת־ציון והמשיכה לא״י הטהו מדרך זו. בש׳ 1881 עלה לא״י, והיה משמונת המתישבים והמיסדים הראשונים בשכונת „נוה־צדק״ ע״י יפו (כיום בגבולה הדרומי של תל־אביב). כתב זכרונות רבי־ענין מראשית התהוות הישוב העברי החדש בארץ, וספר חדושי תורה. בנו הוא העו״ד א. וילנר בת״א, ואחת מבנותיו נשואה לד״ר אשרמן בתל־אביב. נפ׳ י״ס תמוז תרצ״ח. מנוסח המצבה:

„— — ממיסדי שכונת נוה־צדק —
מראשוני החלוצים בארצנו״.

וילקנסקי, לאה רבקה: בת הרב אליעזר. נו׳ 1896, אישישוק (ליטא). בש׳ 1911 עלתה לא״י. היתה אחות יצחק ומאיר וילקנסקי ואסתר ״גולדברג. נפ׳ ח׳ אדר תרע״ז. מנוסח המצבה:

„עלתה לארץ נעגועיה בכסליו תרע״ב
צמאה לעבודה, לאור, לגאולה
ונקטפה בלא עתה בשנת הכ״א לחייה
בח׳ אדר תרע״ז לפצע לב מתאבליה״.

מצבת יוסף וינוגרדוב

וַינבּוים, הלל: בן שמחה. נו׳ 1872, קמניץ־פודולסק (רוסיה) .היה סוחר. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ט״ז שבט תרפ״ט.

וַינבֶּרג, זלטה: בת משה ואשת משה יצחק יוינברג. נפ׳ כ״א סיון תרע״ד. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה״ — — —

וַינבֶּרג, ישראל: בן מרדכי גרשון. עי׳ כרמי־יוינברג.

וַינבֶּרג, משה יצחק: בן אברהם חיים. נו׳ 1874, ירושלים. היה מורה בת״ת „שערי־תורה״. נפ׳ ז׳ אייר תרע״ו. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר״ — — —

וַינבֶּרג, סימה: בת צבי דב. נפ׳ כ״ה תמוז תרע״ו. מנוסח המצבה:

„האשה נדיבת הלב״ — — —

וַינבֶּרג, שמואל: בן יוסף צבי. נו׳ ברומניה. נפ׳ ב׳ אדר תרס״ט. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר״ — — —

וַינבֶּרגר, חיה איטה: בת שלמה יוסף מילר. נו׳ 1885, מרמורש (רומניה). בש׳ 1920 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ז סיון תרפ״ה. מנוסח המצבה: „אשה צנועה והשובה״.

וַינוגרַדוב, יוסף: בן שלמה וינשטין. נו׳ ל׳ כסליו תרכ״ו (1865), וילנה (פולין). מילדותו התגלו בו כשרונות לזמרה ועורר תשומת לבם של החזנים המפורסמים בוילנה. בש׳ 1882 גמר את ביהמ״ד למורים בוילנה ועבר לאודיסה. השתתף במקהלה ועורר התענינות מרובה. השתלם בקונסרבטוריה במוסקבה והיה תלמיד של ליאונובה. בהמלצת יואל ״אנגל היה מזמר בבתי רוזנים וביחוד בבית המושל של מיסקבה, דולגורוקוב, שהציע לו להמיר את דתו, ואף נתקבל כזמר קבוע באופירה המוסקובאית מרמונטוב. הופיע בברלין, בפריז ובלונדון בפני שרים ונסיכים ובני הפמליא המלכותית ועורר התענינות מרובה על אף יהדותו הגאה. השתלם בתפקידי־הבריטון ובקר מדי שנה בשנה באיטליה לשם הכנת הרפרטואר שלו עם גדולי־המוסיקה. הופיע ב„לה סקלה״ במילנו, בתיאטרון המלכותי בטורין, בערי־הבירה בארצות אירופה וברוסיה. זכה לאותות הוקרה מצד בית המלכות ברוסיה (הצטלם פעמים עם ניקולי השני ושר בחתונת הנסיך מקרונשטט). ישב כמה שנים בלונדון והתמסר ליסוד האופירה היהודית הראשונה בלונדון והיה מנהלה. תרגם את האריות הקלסיות לאידיש. בימי מלה״ע סייר בפולין ואה״ב והופיע לפני קהל יהודי. בש׳ 1916 התחיל גם בחזנות וקנה לו שם בתפילותיו. בש׳ 1918 השתקע באה״ב והתפלל פעמים רבות בימים הנוראים בבתי־הכנסיות בניו־יורק ועוד. ערך קונצרטים משותפים עם יוסלה רוזנבלט. היה חובב־ציון נלהב מילדותו והשתוקק כל ימיו לעלות לא״י. חנך את בניו ברוח המסורת והלאומיות, על־אף סכנות ההתבוללות שארבו לו. בש׳ 1936 עלה לא״י ונפ׳ באופן פתאומי, כ״4 חדשים לאחר עליתו, בט״ו אלול תרצ״ו. מנוסח המצבה:

„וילנה עיר ואם חבלתהו
ירושלים דליטא גדלתהו
נתן לו ד׳ מתנתו בגרון
ומתק קול ושפע כשרון
גם לפני מלכים ירון
רבן הזמרה אלוף התפלה
דורות יזכירו שמו לתהלה

וי להאי שופרא דבלי, חבל
בן פורת יוסף בן שלמה ז״ל״.

וינוקור, זהבה (גולדה): בת חיים ליב. נו׳ 1840, בלטה (רוסיה). בש׳ 1910 עלתה עם בעלה שלמה אברהם ״וינוקור לא״י. נפ׳ ג׳ אב תרפ״ז.

וינוקור (בינה), **סוסיה**: בת משה. נו׳ 1858, בנדרי (רומניה). נפ׳ ט״ז סיון תר״ץ. מנוסח המצבה:

„מנוחת עולמים,
לאמנו היקרה,
אשת חיל,
אם מסורה,
כפה פרשה לעני״.

וינוקור, שושנה: בת שלום שכנא. נו׳ 1897, ירושלים. נפ׳ ח׳ אדר תרפ״ח. מנוסח המצבה: „היית נאמנה לעמך ולארצך״.

וינוקור, שלמה אברהם: בן דב. נו׳ 1838, בלטה (רוסיה). היה סוחר. חובב־ציון. בש׳ 1910 עלה לא״י. נפ׳ ה׳ ניסן תרע״ח. מנוסח המצבה:

„מנוחת הישיש הנכבד
נהנה מיגיע כפיו, וירא אלהים מרבים —
שבק חיים לכל חי — — —
בשנת פ׳ לימי חייו״.

וינטרויב, יצחק: בן אברהם משה. נו׳ תרכ״ח, בוטושן (רומניה). היה סוחר. בש׳ 1890 עבר ללונדון. היה חו״צ ותמך בנדי־בות בקרנות הציוניות ובמוסדות צדקה רבים. בש׳ 1922 עלה לא״י להשתקע. נפ׳ ביום הכפו־רים י׳ תשרי תרצ״ז, והובא לק׳ בי״א בו.

וינר, מנחם מנדל: בן אפרים נחום. נו׳ 1864, בר (רוסיה). היה חלבן. נפ׳ כ״ד אלול תרפ״ו.

וינר, מתתיהו: בן זאב ומרים. נו׳ 1914, קושטא (תורכיה). נפ׳ ג׳ אלול תרצ״א. מנוסח המצבה:

„בן נאמן וחבר טוב היית
עד נשימתך האחרונה — —
גלעד
למתתיהו בן זאב ומרים
וינר
שנקטף בשנת השבע־עשרה לחייו״.

וינר, רחל: בת בנימין. נו׳ 1871, אנגליה. נפ׳ ט״ו שבט תרע״ה.

וינר, רפאל: בן נחום דב. נו׳ 1897, ניסקובקה (רוסיה). נפ׳ כ״ז תשרי תרפ״ג.

וינר, שלמה זלמן: בן יעקב נפתלי. נו׳ 1868, פרוז׳ני (פולין). נפ׳ י׳ כסליו תרצ״ב. מנוסח המצבה: „אבינו היקר — — — נפ׳ בן ס״ד שנה״.

וינר, שרה: בת יוסף. נו׳ 1891, לודז׳ (פולין). היתה אשת חיים אליעזר וינר. סוחר בורשה ובא״י. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ז׳ אייר תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה והחשובה — — —
נקטפה בחצי ימיה
אחרי שלש עשרה חדשים לעליתה
לא״י — — —
בשנת החמשה ושלשים ליצי חייה.
ימתקו לך רגבי אדמתך
ותנוחי בשלום על משכבך
רעיתי היקרה ואמנו מחמדני״.

מצבת ברוך וינשטוק ובנו יששכר דוב וינשטוק

מצבת יצחק וינטרוב

מצבת רחל לאה וגנר

וַינְרִיב, אַבְרָהָם: בן חיים משה הלוי. נו׳ 1901, סוסנוביץ (פולין). היה בעל תעשיה ומנהל בית חרושת בסוסנוביץ. ציוני סעיל. בש׳ 1932 עלה לא״י בשאיפה לעבוד בתעשיה והחרושת הא״י. נהרג בתאונת דרכים בדרך ראשל״צ—ת״א, ביום ו׳ טבת תרצ״ה.

וַינְרַיך, יִצְחָק יוֹסֵף: בן סיני. נו׳ 1870, סטשוב (פולין). היה סוחר. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ י״ד כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה: „איש חסיד, ירא א״״.

וַינשטוֹק, בָּרוּך: בן יששכר דב, ממשפחת וגמיסטר. נו׳ תרי״ג (1853), ורשה. מחסידי קוצק המובהקים. אביו היה ראש הקהל בורשה. חבר ספר בהנהלת החשבונות. בהש־פעת ר׳ ישראל מקוצק שאף להשתקע בא״י. בש׳ 1906 עבר דרך אודיסה, ואחרי תלאות רבות בימי הפוגרומים הצליח לעלות לא״י. כשלשה חדשים אחרי שהותו בארץ נפ׳ ביפו. א׳ תמוז תרס״ו והובא לק׳ ע״י כולל ורשה. מנוסח המצבה: „ר׳ ברוך וינשטוק מירשה, ממשפחה רמה״.

וַינשטוֹק, יִשָּׁשכָר דב: בן ברוך, ממשפחת וגמיסטר. נו׳ 1871, ורשה. בן חסי־דים מביהמ״ד של הרבי מקוצק, ותחת הש־פעתו נעשה חו״צ נלהב. חנך את בניו ברוח הציוניות ואהבת הארץ בחדר המתוקן הראשון ברוסיה. 1906 היה באמריקה וחזר בשאיפתו לעלות לא״י מה שזכה להגשים רק בש׳ תרצ״ג. נפ׳ ג׳ ניסן תרצ״ד והובא לק׳ בד׳ בו. קברו נכרה למראשותי קבר אביו ברוך י״ו. כצואתו ורצונו לפני מותו. מנוסח המצבה: „איש האמת, שומר תורה ומצוות״.

וַינשטוֹק, רִבְקָה: בת אברהם. נו׳ 1877, רשקוב (רוסיה). נפ׳ כ״ג טבת תרצ״א.

וַינשטֵין, אַבְרָהָם מֹשֶׁה: בן מנדל. נו׳ 1878, ורשה. נפ׳ ו׳ שבט תר״ץ.

וַינשטֵין, מְנוּחָה דבוֹרָה (בילה): בת ישראל. נפ׳ ט״ז סיון, תרע״ב. מנוסח המצבה:

„הבתולה המהוללה — — —
מתה בת ט״ו שנה״.

וַינשטֵין, נָחוּם: בן מרדכי. נו׳ 1844, אירקוטסק (סיביר, רוסיה). נפ׳ כ״ו אייר תרע״ט. מנוסח המצבה:

„הישיש היר״א״ — — —

וַינשטֵין, פְּרִידָה: בת חיים דוד ואשה יהודה וינשטין. נפ׳ י״ח תשרי תרע״ד.

וַינשטֵין, שְׁמָחָה אַהֲרן: בן ישראל. נו׳ 1853, אקרמן (רומניה). בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ כ״ג אדר־ב׳ תרפ״ט.

וַינשֵל, אֶסְתֵּר (פִּירָה): בת דוד. נו׳ 1903, בקו (רוסיה). בש׳ 1923 עלתה לא״י. היתה אשת ד״ר יעקב וינשל בתל־אביב. נודעה ביפיה ונבחרה בחגיגות פורים תרפ״ח למלכת היופי בתל־אביב. נפ׳ ט״ז שבט תרפ״ט (27.1.1929). מנוסח המצבה: „נקטפה באביב ימיה״.

וַיסבֶּרג, גִיטָה: בת אריה. נו׳ 1896, מזריץ (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ׳ שבט תרפ״ט. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה — — — שלום לעפרך״.

וַיסבֶּרג, דָוִד: בן אפרים יעקב הכהן. נו׳ 1857, ברדיצב (רוסיה). בש׳ 1886 עלה לא״י. היה בעל־בית בנוה־שלום ע״י יפו. נפ׳ ג׳ אב תרפ״ז. מנוסח המצבה: „הישיש״ — —

ויסוקר, משה: בן דוד. נו׳ 1911, פתח־תקוה. נפ׳ כ״ו אב תרפ״ו.

ויסמן, אברהם יצחק: בן נח. נו׳ 1845, רוסיה. היה סוחר. נפ׳ ד׳ אב תר״פ. מנוסח המצבה: „הישיש הנכבד״ — — —

ויסמן, אשר זליג: בן פרידל. נו׳ 1873, מינקובציה (רוסיה). בש׳ 1923 עלה לא״י. היה מוכר לחם. נפ׳ כ״ז ניסן תרפ״ה. מנוסח המצבה: „איש תם וישר״.

ויסמן, ברוך בן־ציון: בן נחום. נו׳ 1875, רזיצה (לטביה). היה מפעילי העסקניב בדוינסק. ממיסדי „החדר המתוקן״ ועסקן הקהק״ל. 1917 היה ציר בועידה השביעית של ציוני רוסיה בפטרוגרד. היה חבר המועצה העירונית בדוינסק. מסור לרעיון תחית השפה והתרבות העברית. הנהיג דבור עברי בביתו והיה הראשון בעירו אשר העלה את ילדיו מהגולה לחנכם בגימנסיה העברית הראשונה בת״א („הרצליה״). ובקר כמה פעמים בא״י. בימי מלחמת־העולם נותק ממשפחתו. 1919 עלה באניה „רוסלן״, כשליחה המיוחד של חברת „נחלת־יעקב״ מדוינסק, במטרה לרכוש קרקע להתישבות, וביום השני לעליתו נפ׳ באופן סתאומי, כ״ט כסליו תר״פ והובא לק׳ בא׳ טבת. השאיר צוָאה לאומית לילדיו „שתהיו לעולם בנים נאמנים לעמכם, דתכם, שפתכם וארצכם״.

ויסמן, דוד: בן שמעון. נו׳ 1856, צפת. נפ׳ א׳ תמוז תרע״ו. מנוסח המצבה:

„החסיד — — —
במצער ימי חלדו בא המות
ועלה אל על לאדון השמים״.

ויסמן, חיה (שושה): בת חיים צבי. נו׳ 1860, צפת. נפ׳ כ״א כסליו תרפ״ג. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה והחסודה״.

ויסמן, מתתיהו מרדכי: בן דוד. נו׳ 1859, צפת. נפ׳ י״ז אב תרצ״ד. מנוסח המצבה: „אבינו היקר, איש תם ויכר וירא ד׳״.

ויסמן, רחל: בת יחיאל. נו׳ 1874, מינ־קובציה (רוסיה). נפ׳ י״ד סיון תרפ״ז. מנוסח המצבה: „אשה צנועה״.

ויסמן, שרה: בת דוד ויסמן. נפ׳ א׳ דר״ח תמוז תרע״ו. מנוסח המצבה:

„האשה הצעירה והצנועה — — —
כאלון חסון כי יגע בו רעם
נתץ לארץ באף וזעם,
כן ממרום נשמע לנצח
ותתענג בחיי עולמים״ — — —

ויסנברג, פיגה: בת נחום זליג. נו׳ 1865, סלונים (פולין). בעלה היה רב מסעם בגרודק (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ח תמוז תרפ״ח. מנוסח המצבה: „אמנו הצנועה והיקרה״.

ויסר, מניה: בת יצחק. נו׳ 1842, אקרמן (בסרביה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ י׳ אדר תרפ״ט. מנוסח המצבה: „אמנו הצנועה והיקרה״ — — —

ויסר, נעמי: בת מרדכי. נו׳ תרע״ב, יפו. היתה תלמידת הגימנ׳ „הרצליה״. נפ׳ כ״ט אייר תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„הנערה — — נקספה חיש כברק משמים,
באביב חייה — — —
בבת עיננו,
את בובתנו,
שאי שלום הבת החמודה,
מאמך הורתך הגלמודה,

מאחיך אחיותיך וכל קרוביך,
המקוננים וממררים בבכי עליך.
נשמתך בגנזי מרום,
על כנפי השכינה תרום,
כה יחרד לבנו, הטהורה,
יבך על גורלך הנורא".

וַיִץ, הִינְדָה: בת אהרן סולומנציק. נו׳ 1870, לסק (פולין). היתה אשת הרב צבי הירש ויץ מקליש. בש׳ 1924 עלתה לא״י מברסלוי. נפ׳ כ״ס תמוז (ער״ח אב) תרפ״ו. מנוסח המצבה:

הה, אמנו הרחמניה
איפה זנחתנו
יחידך אשר טפחת
קדר הולך ביגונו
נוחם לנפשנו אין לקוות
כל ימינו
דלים ורשים זכרה יברכו
יהללו,
אשת חיל אין למצא בדמיונה
המהוללה בצדקתה" — — —

וַיצמַן, בָּרוּך: בן אברהם אבא (אביש). נו׳ 1848, ינוביץ (פולין). היה בעל טחנת קמח וחוה חקלאית קטנה ועמל בעבודת כפים יחד עם בני־משפחתו. נדיב ותומך במוסדות הישוב הישן. השתוקק לא״י ועלה בש׳ 1925. נפ׳ כ״ח אלול תרפ״ו.

וַיצמַן, מֹשֶה לֵיב: בן שמואל. נו׳ 1864, וישיגרוד (פולין). היה סוחר. ציוני ותיק וידיד נעוריו של נחום סוקולוב. בקר 3 פעמים בא״י והשתתף בקונגרסים ציונים. יסד בי״ס עברי בולוצלבק (פולין). בש׳ 1921 עלה לא״י להש־

תקע. נפ׳ ב׳ ניסן תרצ״ב. מנוסח המצבה:
„העסקן הציוני המסור והנאמן".

וַיצמַן־לָאוּ, מִינָה: בת עוזר. נו׳ 1890, מוטול (פולין). התחנכה בגימנסיות בסינסק ובקיוב והשתלמה אח״כ באוניברסיטה בציריך. היתה רופאה. בש׳ 1918 עלתה לא״י ממוסקבה. אחות ד״ר חיים ויצמן. 1918—1922 עבדה כרופאה מטעם „הדסה" בא״י. היתה אשת סגן־המושל הקפיטן לאו. נפ׳ כ״א סיון תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„ציון
לזכר נשמתה
של
הד״ר מינה ויצמן־לאו
שנפטרה לבית עולמה
בכ״ו סיון התרפ״ה
בשנת ל״א לחייה" — — —
(הנוסח גם באנגלית).

וַיצֶנבלַט־לֶסלוי, שִינָה סַלָה: בת חנוך הנדיל. נו׳ 1898, צנסטוכוב (פולין). נפ׳ י״ב תשרי תר״ץ (16.11.1929). מנוסח המצבה:
„שלום לעפרך, אהובתי רעיתי".

וִישנֶר, יהוֹשֻעַ: בן גרונם. נו׳ 1882, היה אכר בכפר סבא. נפ׳ ה׳ טבת תרע״ט. מנוסח המצבה:

„נפטר — — — מהמחלה הספרדית
בן שמונה ושלשים שנה לחייו".

וִיתקִין, יוֹסֵף: בן מנחם מנדל. נו׳ 1880, ינוביץ (רוסיה). נפ׳ י״א אייר תר״ץ. מנוסח המצבה: „בעלי היקר, איש נכבד. שהקדיש מיטב כחותיו לעמו ולארצו".

וַכטֶל, אִיטָה חַיָה: בת דב. נו׳ 1852,

קליש (פולין). היתה אשת הסוחר צבי וכסל. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ י״ד אדר תרפ״ז.

וַכְמַן, שלמה זַלְמָן: בן יוסף הכהן. נו׳ 1854, לודז (פולין). בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ ו׳ תמוז תרפ״ז. מנוסח המצבה: „בעלי היקר והנכבד״.

וַלְדְמַן, בְּנְיָמִין יוֹסֵף: בן יעקב. נו׳ 1851, ליטא. היה סוחר בצ׳יקאגו (ארה״ב). בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ י״ט אלול תרפ״ח. מנוסח המצבה: „היקר והנכבד״.

וַלְדְמַן, מִינָה: בת אברהם (חיים). נו׳ 1870, פרומבורג (קורלנד־לטביה). נפ׳ י׳ טבת תר״ץ. מנוסח המצבה: „אשה חשובה״.

וַלְדִינְגֶר, יוֹסֵף צְבִי: בן מאניש. נו׳ 1909, זלוצ׳וב (פולין). נפ׳ ה׳ חשון תרצ״א. מנוסח המצבה: „הבחור רך בשנים — — — נפ׳ בן כ״ב שנים לימי חייו״.

וַלְדְנִיצְקִי, יַעֲקֹב יוֹסֵף: בן יחיאל. נו׳ 1882, פוקוטילוב (רוסיה). נתיתם בילדותו מאמו ואח״כ מאביו. היה חיל במלחמת יפן ורוסיה. היה עשר שנים בגליציה ובש׳ 1913 עלה לא״י בפעם הראשונה. בימי מלחמת־העמים היה עם המגורשים במצרים. בש׳ 1925 חזר לא״י. נפ׳ י״ט כסליו תרצ״א. מנוסח המצבה:

„זכרך לעולם לא ימחה
מלבות בני משפחתך
המתאבלים תמיד עליך,
אתה הלכת למנוחות
ואנחנו נשארנו לאנחות
שלום לעפרך!״

וַלְדשְׁטֵין, אַבְרָהָם שְׁלֹמֹה: בן שניאור. נו׳ תרל״ד (1874), יאנובה (ליטא). למד בישיבת סלבודקה, בי״ס ואח״כ באוניברסיטות הארברד, קולומביה בניו־יורק והוכתר בתואר בוגר למדעים בש׳ 1902 וד״ר לפילוסופיה בש׳ 1914. היה שנים רבות באמריקה ועסק בחנוך והוראה ובעסקנות מדינית־ציונית־סוציאליסטית. ממיסדי מפלגת פועלי־ציון בארה״ב ומחבר תכנית פעולותיה. היה העורך הראשון של העתון „אידישער קעמפער״, וחבר הועד המרכזי של פועלי־ציון באמריקה. 1912—1925 בא״י. היה מורה בגימנסיה „הרצליה״ ופעיל בעסקנות הצבורית של פועלי־ציון ואח״כ של „אחדות־העבודה״, כחבר המוסדות המרכזיים של התנועה. בימי המלחמה נמנה על „השומר״ והיה בתוך הקבוצה שנשארה לשמור על תל־אביב בשנות 18—1917 בימי הגרוש. השתתף ב„האחדות״ וערך הקובצים „בין הזמנים״ ו„הגליל״ (יחד עם רחל ינאית). בש׳ 1925—1929 היה מורה לתנ״ך וספרות עברית בקולג׳ העברי בניו־יורק. בש׳ 1929 חזר להשתקע בא״י. יסד הוצאת־ספרים מדעית־פופולארית „השכלה״ ו„גימנסיה הומניסטית״, שהיה מנהלה עד יום מותו. עסק בבלשנות וחבר מלון אנגלי־עברי ועברי־אנגלי, שיצא לאור בהוצאת „מצפה״ ונפוץ במהדורות אחדות. פרסם מאמרים אחדים בעניני סוציולוגיה וספרות בעברית, ביידיש ובאנגלית. פרסם באנגלית שני ספרים: „הספרות העברית החדשה״ (1911), „א״י המודרנית״ (1937); השאיר בכתב־יד ספר על הפסיכולוגיה. נפ׳ ב׳ סיון תרצ״ב בירושלים והובא לק׳ בת״א בג׳ בו. ביבל׳: ספר הזכרונות של י. בן־צבי (כתבי בן־צבי, כרך א׳); „דבר״ ו ביוני 1932; ספר „השומר״. נוסח המצבה: „אברהם שלמה בר׳ שניאור ד״ר ולדשטין. תרל״ד—תרצ״ב״.

וְלוֹבְלְסְקִי, לֵאָה: בת יחזקאל גולד־ברג. נו׳ 1851, טרוסטיני (פולין). ממשפחת רבנים וסוחרים אמידים. נתנה חנוך מסורתי לבניה ובנותיה (ביניהם המשורר יהודה קרני, וד״ר א. ולובלסקי בתל־אביב). רוב שנותיה גרה בפינסק ואח״כ בעיר מולדתה. עסקה בעניני צדקה. היתה חובבת־ציון וגעגועיה לא״י נתמלאו בש׳ 1926 בגיל ה75 לחייה, בעלותה לא״י. נפ׳ כ״ו אייר תרפ״ז. מנוסח המצבה: „אמנו — — — נפ׳ כ״ו אייר תרפ״ז בשנת ע״ו לחייה, בחדש התשיעי לעלותה לארץ״.

וְלְשֶׁר, הַנִּיָה: בת יעקב. נו׳ 1905, ביאלה (פולין). נפ׳ י״ב שבט תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה — — —

נפ׳ — — בת כ״ז לחייה״.

וְלִיצַ׳נְסְקִי, אַהֲרֹן זְרַח: בן דב משה. נו׳ כ״ט כסליו תרמ״ז, בריסק־דליטא. חנוך דתי מנעוריו. שאף כל ימיו לא״י, ועלה בש׳ 1924. אחרי מחלה ממושכת נפ׳ ד׳ אייר תרפ״ז והובא לק׳ בה׳ בו.

וְלִיקוֹבְסְקִי, בִּילָה־רָחֵל: בת נחום. ממשפחה גורדזנסקי (אשת שמעון י. יוליקובסקי ואמו של ד״ר עמנואל וליקובסקי בת״א). נו 26.10.1862, גרודנה (פולין). חו״צ ותיקה. היתה בגרוש 3 שנים באוקראינה ובקוקז בעוון פעולותיה למען הציונות. עזרה לבעלה בעבודתו הצבורית. עלתה לא״י בש׳ 1921 ממוסקבה. בהיותה זמן קצר בארץ למדה עברית על בוריה. לזכרה ולזכר בעלה יוצאים לאור בת״א, „כתבי מחקר אקדמי״, אשר מטרתם לאחד בשדי המחקר את אנשי המדע בישראל ולהכין יסוד לאקדמיה עברית. נפ׳ אור ליום י׳ אדר תרפ״ח והובאה לק׳ בי״א בו. מנוסח המצבה:

„נשמה טהורה,

מאירה כמנורה,

ממעל לעבים,

בין הכוכבים, — — —

עלתה למרום

בליל התקדש השבת״.

וְלִיקוֹבְסְקִי, שִׁמְעוֹן יְחִיאֵל: בן יעקב מאיר. נו׳ שושן־פורים, תרכ״ט (19.2.1859), מצ׳יסלב (רוסיה). ממשפחת ר׳ יעקב חוטימסקי ומתיחס לר׳ יוסף קארו. היה חברו של ש. דובנוב בחדר, ואחד ממתמידי ישיבת מיר. עסק במסחר התה בערי־רוסיה (ויטבסק, סמולנסק, מוסקבה ועוד). מראשוני חובבי־ציון. התחיל את פעולתו בגאולת אדמת הארץ בקנית אדמת „מחנים״ יחד עם הרב י. מזא״ה בש׳ 1890. היה מורשה חו״צ בגליל ויטבסק וציר הקונגרס הציוני השני בבזל. יסד במוסקבה את אגודת „שארית ישראל״ אשר קנתה את אדמת מגדל, רוחמה ועוד. יסד פרס של 800 רובל עבור ספר על הציונות (ניתן לד״ר י. ספיר). מראשי „חובבי־שפת־עבר״ במוסקבה. מיסד המכון „שפתנו״ והוציא לאור הקובצים הבלשניים בשם זה בעריכת יוסף קלויזנר. 1921 עלה לא״י אחרי נדודים בקוקז ואוקראינה. יסד הוצאת כתבי מחקר אקדמיים והו״ל „כתבי האוניברסיטה ובית הספרים בירושלים״, אשר קדמו לאוניברסיטה. נדבן ותומך במפעלי־ספרות, בלשנות וגאולת הארץ. מסר לרשות הקה״ק את האדמה אשר עליה הוקם בנין „אוהל־שם״ בתל־אביב. הגה רעיון ההתישבות היהודית בנגב ויסוד אקדמיה עברית. כתב מאמרים ומחזות: „על שלשה דברים״ (ליובל

ה־50 לעבודתו). „היהודי ממינכן" (דרמה. הוצ׳ מסדה), „ר׳ עקיבא" (כנ״ל), „שומר מה מליל" ועוד. הציע יסוד בנק חסכון לכלל ישראל והשקעת כספי יהודי גרמניה בא״י. בקרן מיסודו יצאו „כתבי מחקר אקדמי" כרך א׳ בחימיה מאת פרופ׳ ח. ויצמן וא. ד. ברגמן. נפ׳ י״ב טבת תרצ״ח.

וָלְמַן, שמואל: בן פנחס. נו׳ 1897, סקאריש׳וב (פולין). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה חוצב. נפ׳ כ״ד חשון תרפ״ח.

וָלְפְזוֹן, אַהֲרֹן: בן דוד. נו׳ 1859, לצקובה (ליטא). נפ׳ כ״ט טבת תרפ״ה. מנוסח המצבה: „הרבני".

וָלְפְזוֹן, יִחְזְקֵאל (שַׁרְלֵס): נו׳ 1857, פרוז׳נה פולין). עלה לא״י מארה״ב. נפ׳ כ״ד אב תרצ״א.

וְלְקוֹמִירְסְקִי, אֱלִיעֶזֶר: בן יחיאל בנימין. נו׳ 1847, נובה־רודוק (רוסיה). היה רב בסרטוב. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ כ״ו תשרי תרפ״ח. מנוסח המצבה: „הרה״ג בעל מדות תרומיות".

וְנְבְרִין, אֶסְתֵּר: בת שמואל. נו׳ 1875, ארמינסק (רוסיה). נפ׳ ח׳ אדר תרצ״א. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה — — — נפ׳ בת נ״ו לימי חייה".

וַקּוּשִׁי, שָׁלוֹם: בן יחיא. נו׳ תרמ״ו (1886), דמר (תימן). בש׳ 1896 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ס׳ תמוז תרפ״ח. מנוסח המצבה: „איש תם וישר. אבינו ואחינו היקר — — — שלום לעפרך".

וַקְס, פֶּרֶל לֵאָה: בת גבריאל. נו׳ 1890, רדום (פולין). נפ׳ ט״ז סיון, תרפ״ד. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה".

וַרְדִּי, שְׁמוּאֵל דָּוִד: בן נתן. נו׳ 1899, בנדין (פולין). היה פועל. נהרג ע״י ערבים ביום כ״ט אב תרפ״ב, בסביבות נוה־שאנן בתל־אביב.

וָרוֹן, בְּכוֹר: בן בנימין. נו׳ 1876, איזמיר (תורכיה). בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ ח׳ אייר תרצ״ב. מנוסח המצבה: „האיש היקר באדם, המדוכה ביסורין".

וָרְטָה, חַיָּה חֲלוּשָׁה (הֶלֶנָה): בת חיים. נו׳ 2.4.1916, לודז (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. גמרה בי״ס כי״ח בתל־אביב והיתה תלמידה בכתה ח׳ בגימנסיה „הרצליה". נהרגה בתאונה בטיול הכתות ז׳־ח׳ של הגימנסיה „הרצליה" במסדה, בסביבות ים־המלח, ב׳ ניסן, תרצ״ד והובאה לק׳ בה׳ בו.

וַרְכְמַן (בן מנחם), דָּוִד: בן מנחם. נו׳ 1902, בוברויסק (רוסיה). בש׳ 1923 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ל׳ סיון תרפ״ו.

וַרְמַן, יַעֲקֹב לֵיב: בן משה צבי. נו׳ 1881, ויסליטץ (פולין). בש׳ 1921 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ט׳ ניסן תרפ״ו.

וָרְנִיקוֹבְסְקִי, מְנַחֵם: בן אברהם יוסף. נו׳ תרכ״ב (1862). סלונים (פולין). היה ממשפחת שלמה דוכס. הוריו ובני משפחתו היו סוחרים אמידים ותלמידי־חכמים. נתחנך בחדר וישיבה והוסמך לרבנות. לאחר נשואיו השתקע בעירה דז׳סל ע״י סלונים. היה מראשוני חו״צ והעסקנים הציונים בעירו. חבר נאמן ל„בני־משה", והחליף מכתבים עם אחד־העם (בחתימת המספר הסדורי זל״ג של בני־משה). היה מגיד

שעורים בביהמ״ד ומסיף לציונות ובנין א״י. נאומיו עשו נפשות רבות לציונות ועוררו את בני־עירו להשתתף בפעילות בבנין הארץ. שלח את בתו הראשונה לא״י וברך ברכת „שהחיינו״ לעליתה. בש׳ 1924 זכה להגשמת שאיפתו ועלה גם הוא לא״י. נפ׳ כ״ז אלול תר״ץ והובא לק׳ (ע״פ בקשתו לפני מותו) ע״י קבר־האחים.

מנוסח המצבה: „איש תם וישר מופלג בתורה ופועל צדק״ — — —

ורנר, ישראל דב: בן אריה. נו׳ 1862, סנוק (פולין). נפ׳ כ״ג כסליו תרצ״א. מנוסח המצבה: „עד הגל הזה ועדה המצבה על השוכן תחתיה, איש ישר הולך״.

ז

זַבוֹטִינְסְקִי, חַוָּה: בת מאיר זק. נו׳ כ״ב תשרי (שמיני־עצרת) תר״א, ברדיצב (רוסיה). היתה אשת הסוחר יונה זבוטינסקי. בש׳ 1920 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ו כסליו (ב׳ חנוכה) תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אמנו וסבתנו היקרה — — —
יאריכון ימיה לעולם שכולו ארוך,
וייסב לה לעולם שכלו טוב.
העולם הזה הוא זריעה לעולם הבא
מיתת הצדיקים שינה
תנוחי ותעמדי לרגליך לקץ הימין״.

זַבוֹטִינְסְקִי, מֵאִיר: בן יעקב. נו׳ 1849, מליטופול (רוסיה). בש׳ 1920 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ ס״ו אייר תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר״.

זַבוֹטִינְסְקִי, צִפּוֹרָה (פיגה): בת שלמה וילנסקי. נו׳ 1862, מליטופול (רוסיה). היתה אשת מאיר ז׳בוטינסקי. בש׳ 1920 עלתה לא״י. נפ׳ כ״א סיון תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה — — —
נפ׳ בת ע׳ לימי חייה״.

זֵבַר, מֹשֶׁה: בן שלמה. נו׳ 1899, קוברין (פולין). בש׳ 1927 עלה לא״י. היה פועל. אבד עצמו לדעת, כ״א תשרי תרפ״ט.

זַבְרַק, אִיטָה (ריסה): בת לוי יצחק. נו׳ 1837. היתה אשת משה ״זברק. נפ׳ י״ד סיון תרע״ו. מנוסח המצבה:

„מנוחת האשה הזקנה, הצנועה החשובה
— — נפ׳ בשנת שבעים ותשע לימי
חייה״.

זַבְרַק, מֹשֶׁה: בן זאב. נו׳ 1834, בלטה (רוסיה). נפ׳ ג׳ תמוז תרע״ט. מנוסח המצבה:

„מנוחת הישיש הנכבד — — —
נפ׳ בן פ״ה שנה״.

זַגְדִי, סַעִיד: נו׳ 1849. היה מלמד תינו־קות. נפ׳ ד׳ אדר־ב׳ תרע״ט.

זַגָּה, בַּתְיָה (בַּהְיָה): בת אברהם (עבד־אללה חכים). נו׳ 1900, דמשק (סוריה). בש׳ 1920 עלתה לא״י. נפ׳ י״ד אייר תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„ציון
עינינו תדמע בעמדנו על קבר
הכבודה והמעטירה אמנו בתיה
המדוכית ביסורין, שעלתה נפשה
למרומים — — —
בת ל״ב לחייה — — — ״

זַגּוֹר, מֹשֶׁה יַעֲקֹב: בן אבא. נו׳ 1901, דודהורודוק (רוסיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה מסגר. נפ׳ כ״ד אדר־א׳ תרפ״ז.

זַגוֹרוֹדסקי, ראוּבֵן: בן משה צבי. נו׳ 1854, קישינוב (רומניה). מוסמך לרבנות. היה זמן מה מורה בבית־הספר „תחכמוני״ בת״א. נפ׳ י״ד אלול תרע״ב.

זַגוֹרִי, אַבְרָהָם: בן דוד. נו׳ 1854, מרוקו. בש׳ 1875 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ כ״ג כסליו תרע״ז. מנוסח המצבה:

„ציון,
לישועתך קויתי ה׳
אליך ה׳ אקרא ואל ה׳ אתחנן
מה גדול השבר,
רבה התבערה אבן מקיר תזעק ועין
כל תוריד דמעה על הלקח האיש
הצדיק והתמים והישר באדם בעל
הצדקות והחסדים נעדר ואיננו נשמתו
עלתה לשמי־העליון הזקן הכשר — —
הלך לעולמו — —
לשברון לב כל משפחתו
ובני ביתו המתאבלים עליו״.

זַגוֹרִי־עַנְקָרִי, פַּרְחָה: בת זהרה. נו׳ 1852, מרוקו. בש׳ 1875 עלתה לא״י. נפ׳ י״ז תמוז תר״ץ. מנוסח המצבה:

„האשה הכשרה רבת המעלות
נבונה ומדוכאת ביסורים קשים״.

זַהְרוֹנִי, שָׁלוֹם: בן סעדיה. נו׳ 1902, עדן. בש. 1926 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ כ״ה אדר א׳ תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„האיש החסיד
הענו הירא שמים״.

זוֹהַר, שָׂרָה (סַלְיָה): בת ניסן. נו׳ 1909, וינה. אחות העסקן והסופר הפדגוגי ד״ר צבי זוהר. היתה פועלת בא״י. נרצחה יחד עם יוחנן ישטאל ע״י סידנא עלי בדרך תל־אביב־הרצליה י״ג תמוז תרצ״א. עצמותיה נאספו והובאו לק׳ עם עצמות ישטאל. ביום ג׳ כסליו תרצ״ב. נוסח המצבה:

„זכר תמימי־דרך
אשר רעת האדם ארבה להם,
איך אבדו נקיים וישרים נכחדו
נספו י״ג תמוז תרצ״א
אוספו ג׳ כסליו תרצ״ב״.

זוּלוּטוֹ, חַנָּה מַנְדֶל: בת יצחק. נו׳ 1861, זביל (רוסיה). נפ׳ י׳ תמוז תרצ״א.

זוֹלטוֹק, אַבְרָהָם אַבָּא: בן צבי הלוי. נו׳ 1859, סוחובוליה (פולין). היה סוחר. בש׳ 1927 עלה לא״י. נפ׳ י״א סיון תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי היקר״.

זוֹלטוֹק, חַיָּה: בת משה ברומר הלוי. נו׳ 1870, קישינוב (רומניה). היתה אשת אברהם זולטוק. בש׳ 1927 עלתה לא״י. נפ׳ ט׳ חשון תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„אמי ודודתנו היקרה״.

זוֹנִיס, שֶׁבַע: בת ליב. נו׳ 1898, בלז (רומניה). בש׳ 1928 עלתה לא״י. היתה אחות־עוזרת אצל רופא. נפ׳ ג׳ אייר תר״ץ.

זוֹנְנשַׁיִן, מֵאִיר יהוּדָה (ליב): בן צבי זאב. נו׳ תרי״ז, פלוצק (פולין). היה חסיד מובהק, מחסידי האדמו״ר מגור בעל „שפת אמת״. עובד ונהנה כל ימיו מיגיע כפיו. בש׳ 1907 עלה לא״י. היה ממקורבי הרב קוק ז״ל, עסק בתורה וחסידות. נפ׳ ג׳ חשון תרע״ז.

זונשין, אליעזר: בן זרח הלוי. נו׳ 1859, הורודוק (פולין). היה סוחר. נפ׳ ב׳ אלול תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„ציון,
לנפש התורני והחרד לדבר ה׳,
שקדן מופלג בתורה ויראה״ — —

זונשין, חיה: בת אליעזר ״זונשין. נו׳ 1903, ביאליסטוק (פולין). נפ׳ י״א שבט תרפ״ו.

זונשין, שלמה: בן יחיאל: נו׳ 1864, ימפולי (רוסיה). היה סוחר. נפ׳ י״ז אדר תרפ״ו.

זוסמן, בתיה: נו׳ 1893, וינה. היתה תופרת. אבדה עצמה לדעת, י״ז אב תרפ״ז.

זוסמן, דינה (ינה): בת יעקב. נו׳ 1894, אודיסה (רוסיה). נפ׳ כ״ט תשרי תרצ״א (21.10.1930).

זוסמן, יעקב צבי: בן אליעזר. נפ׳ י״ב סבת תרע״ג. מנוסח המצבה:

„האברך — — —
נכד הרב מעיר ריצעוו״.

זוקין, פרידה: בת יעקב. נו׳ 1882, גובורדומסק (פולין). נפ׳ כ״ג אלול תרפ״ד.

זומר, יעקב: בן יצחק דוד הכהן. נו׳ 1881, רסקה (רוסיה). בש׳ 1909 עלה לא״י. היה פקיד באפ״ב. נפ׳ כ״ב אלול תרפ״ס. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר —
נפטר בשם טוב״.

זיבל, חיה לאה: בת יוסף אהרן. נו׳ ט״ו אייר (פסח שני) תרכ״ז (1867), ינושפולי (והלין). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ ח׳ אלול תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„האדם יסודו מעפר וסופו לעפר — —
האשה הכבודה והחשובה — —
ימתקו לך רגבי אדמתך
ותנוחי בשלום על משכבך
אמנו היקרה!״ — — —

זיבמן, שלמה: בן דוד. נו׳ 1876, סלויסה (רוסיה). היה סוחר. בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ י״ד סיון תרצ״ב.

זיגר, יצחק: בן שמעון. נו׳ 1901, בר (רוסיה). בש׳ 1920 עלה לא״י. היה סרעל. נפ׳ ל׳ סיון תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„הבחור — — —
נקטף בשנת כ״ד לחייו
אחרי 4 שנות עבודה
מסורה לבנין הארץ״.

זידברק, חיה: בת זאב טוביה. נו׳ 1863, קורצין (פולין). נפ׳ כ״ו תמוז תר״ץ. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה״.

זידברק, יהודה מנחם: בן צבי פסח. נו׳ 1858, ישליצקי (פולין). נפ׳ כ״ט שבט תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר
שעסק בתורה וצדקה
אהוב לשמים ונוח לבריות״.

זידה, חנה איטה: בת אברהם. נו׳ 1839, אלכסנדר (פולין). נפ׳ כ״ח אדר תרפ״ה.

זידמן, אברהם: בן שלמה אהרן. נו׳ 1867(?), ברטולובוקה (רוסיה). עסק במסחר התבואה ברוסיה. בש׳ 1913 עלה לא״י והת־

ישב בעין־גנים (ע״י פתח־תקוה). נפ׳ י״א כסליו תרע״ט.

זידמן, יהודה ליב: בן יוסף דוד. נו׳ 1858, קריצב (רוסיה). נפ׳ ט׳ סיון תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר והמהולל
ירא ד׳ אוהב ארצו
עמו ושפתו״ — — —

זידמן, יצחק: בן זונדל. נו׳ 1851, פלבנה (פולין). היה סוחר. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ כ׳ חשון תרפ״ח.

זידמן, מנדל מאיר: בן יעקב קופל. נו׳ 1872, זיטנה (פולין). היה סוחר. בש׳ 1921 עלה לא״י. נפ׳ א׳ טבת תרפ״ט.

זידמן, רחל: בת אפרים. נו׳ 1876, צ׳נסטוכוב (פולין). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ י״ד כסליו תרפ״ח.

זיטלני, חנוך הניך: בן חיים בונם. נו׳ 1870, רוסיה. היה בעל מלאכה. נפ׳ י׳ שבט תרפ״א. מנוסח המצבה:

„ברוך דין האמת
פ. נ.
איש ישר ונכבד ירא אלקים
הלך תמים
המדוכה ביסורין
נהנה מיגיע כפיו כל הימים״.

זילבר, ברוך: בן מנחם מנדל. נו׳ אקרמן (בסרביה). נפ׳ י״ב טבת תרס״ט. מנוסח המצבה: „הישר״ — — —

זילבר, ישראל: בן יהושע. נו׳ 1897, טרנוב (פולין). נפ׳ כ״ה תמוז תרפ״ג.

זילברבלט, רבקה: בת שמואל. נו׳ 1861, ביאליסטוק (פולין). נפ׳ כ״א שבט תרע״ז.

זילברברג, אסתר: בת משה נח. נו׳ 1881, קורוב (פולין). בש׳ 1929 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ד אדר תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אשה חשובה״ — — —

זילברברג, משה: בן ישראל. נו׳ 1872, ברדיאנסק (רוסיה). בש׳ 1921 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ י״ב סיון תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„איש ישר״ — — —

זילברג, חסיה (משה): בת משה גלוב. נו׳ 1895, פיטריקוב (פולין). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ו אדר־א׳ תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„נקטפה באבה
הענוגה ונוגה
זכה וטהורה״ — — —

זילברבוש, דוד ישעיהו: בן אליעזר צבי. נו׳ א׳ כסליו תרט״ו (1854), זלישציק (גליציה, פולין). אביו היה סוחר. נתחנך ברוח המסורה וההשכלה. בש׳ ה־70 עבר לוינה ונמנה על החוג של סמולנסקין. בש׳ תרל״ח פרסם את ספורו הראשון ב„המביט״ ועבד אח״כ כעוזר ומגיה במערכת „השחר״ והש־תתף בו. היה מאחרוני סופרי ההשכלה שבגלי־ציה. בש׳ תרמ״ב יסד והו״ל ברומניה ירחון „האור״ והמשיכו אח״כ בלבוב. בש׳ 1883—1893 עסק בהוראה בקולומיאה (גליציה) וערך והו־ציא לאור דו־שבועון עברי „העם״ ושבועון ביידיש „פולקסבלאט״. ישב שנים רבות בוינה, בלבוב, וכמה שנים באה״ב. בש׳ 1934 עלה לא״י. היה מזקני הסופרים העברים. נפ׳ ז׳ אדר תרצ״ו והובא לק׳ בשורת הסופרים. פרסם ספורים רבים, מאמרים וזכרונות בעברית

וביידיש. היה בעל־סגנון מקראי עסיסי, שופע הומור, סטירה ורעננות פיוטית. ספריו: „נפש אחת מישראל", 1894; מחזות ושברי־מחזות, 1900; מחזות וספורים, 1905; כתבים נבחרים, 1920; מעשה באשה אחת, 1923; מפנקס זכרונותי (יצא לאור ע"י ועד יובל ה־80, תל־אביב, 1936); ספריו ביידיש: רשימות מימי המלחמה, 1917; רשימות והומורסקות, 1921; אנשים ומאורעות, 1931. ביבליוגרפיה: לכסיקון יהודי של ז. רייזין; לכסיקון של סופרי־גליציה, ג. באדר; מאמרים ליובלו ומותו.

זילברמן, אברהם: בן משה. נו' 1887, דרז'נה (רוסיה). ציוני מנעוריו ופעיל בעיר מגוריו אלכסנדרובסק (רוסיה). 1922 עלה לא"י. עבד כמה זמן בע.ח.א. היה עסקן הצה"ר ויו"ר ועד הצה"ר בת"א. קנאי ומסור לעם ולמולדת. נפ' והובא לק' א' טבת תר"ץ.

זילברמן, אהרן זידל: בן מאיר קישינובר. נו' 1876, צפת. היה בעל מלאכה. נפ 'כ"ו אייר תרפ"ט. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר".

זילברמן, ברינדל: בת אברהם שורצמן. נו' 1859, ורשה. נפ' ב' חשון תר"ץ.

זילברמן, יהודית: בת יוסף. נו' 1861, ינובה (ליטא). בש' 1926 עלתה לא"י. נפ' י"ז סבת תרפ"ט.

זילברמן, יהושע טוביה: בן יוסף. נו' 1873, קישנוב (רומניה). בש' 1926 עלה לא"י. היה רוכל. נפ' י"ח סיון תרפ"ט.

זילברמן, יוסף משה: בן מאיר. נו' כ' טבת תרכ"ו, צפת. מפאת מחלה נדד מהארץ וחזר 1919 מקושסא. היה מראשוני הבונים והמתישבים בשכונת נוה־צדק ושוחרי הישוב היהודי מחוץ לסימטאות יפו. מדוכא בחליו נפ' והובא לק' ט"ז חשון תרפ"ח.

זילברמן, משה זאב: בן מנחם אריה הלוי. נו' 1873, רומניה. היה סוחר. נפ' ג' ניסן תרע"ט. מנוסח המצבה:

„תבכינה אשתו הצעירה ובתו הקטנה,
עודנו באבו נקטף פתיל חיתו, אללי לנו,
כי זה האיש משה אשר האמת היתה
נר לרגליו,
לחמו פרס תמיד לרעב ועניים מרודים
הביא בית,
עלה למרום ואותנו עזב לאנחות" — —

זילברמן, ריזה: בת אברהם פרץ זומר. נפ' י"ט תמוז תרע"ה. מנוסח המצבה:

„קראו מקוננות ותשאנה נהי
על השושנה
נקטפה עודנה באבה".

זילברשטין, דוד יוסף: בן ירחמיאל. נו' 1871, צ'נסטוכוב (פולין). היה ממשפחת אדמו"רים בפולין. בש' 1921 עלה לא"י. עסק במסחר וסוכנות. נפ' ג' תמוז תרפ"ה. מנוסח המצבה:

„ממשפחת
הרבי ר' הלל זלה"ה מרדושיץ,
והרבי ר' עמנואל זלה"ה, מרוספשה".

זילברשטין, לאה: בת משה צבי. נו' 1875, לומז'ה (פולין). בש' 1922 עלתה לא"י. נפ' ח' סיון תרפ"ט. מנוסח המצבה:

„פה מצאה מנוחתה
תחת כנפי השכינה
אמנו היקרה בת טובים".

זילבערשטין, רבקה: בת אלחנן הכהן. נו׳ 1860, זבלודוב (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ א׳ סיון תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה וחסודה
כפה פרשה לעני
וידיה שלחה לאביון
ובעלת גמילות חסדים — — —

זילפרט, פיגה: בת אריה ליב. נו׳ 1868, ביאליסטוק (פולין). נפ׳ כ״ד אב תרצ״ט.

זימן, חיים שמעון: בן משה אברהם. נו׳ 1880, פולין. היה פחח. בש׳ 1910 עלה לא״י. נפ׳ כ״ד אדר־ב׳ תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„ירא אלהים,
נהנה מיגיע כפיו״.

זימן, מרים (פרל): בת יחיאל חנוך. נו׳ 1872, לובלין (פולין). נפ׳ כ׳ טבת תרפ״ד. מנוסח המצבה: „האשה החשובה״.

זימן, שרה (אטיל): בת גציל. נו׳ 1851, פילפוב (פולין). היתה אשת הסוחר אהרן זימן. נפ׳ י׳ אלול תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה — — בת שמונים שנה״.

זינדלוק, רבקה: בת שמואל דוד. נו׳ 1891, רובנה (פולין). נפ׳ ח׳ שבט תרפ״ו. מנוסח המצבה: „העלמה״ — — —

זינו, דוד: בן מסעוד (יוסף). נו׳ תקפ״ח (1828). נפ׳ א׳ ניסן תרע״ח. מנוסח המצבה:

„לישועתך קויתי ה׳
מצבת קבורת איש
תם וישר״ — — —

זינו, שמחה: בת חנה. נו׳ 1841, מרוקו. נפ׳ ג׳ תשרי תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה
האשה החשובה״ — — —

זינפלד, יהודית (יוליה): בת משה. נו׳ 1892-9-1, רוסס (גרמניה, מקודם הונגריה). אשת ד״ר יאיר זינפלד בת״א. ממשפחה ציונית ותיקה ומהחלוצות הראשונות במערב אירופה. בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ב תמוז תר״ץ (1930) והובאה לק׳ בכ״ג בו.

זיסלה, צבי יעקב: בן דב. נו׳ ב׳ סבת (ה׳ חנוכה) תרכ״ו, ינובה (ליטא). היה רב. עלה לא״י ז׳ אדר תרפ״ה. נפ׳ ב׳ טבת (ה׳ חנוכה) תר״ץ. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר
לבו שלם עם ה׳ ואדם
הגה בתורה ורצוי לבריות״.

זיסלמן, אליהו זאב: בן יעקב צבי ז״ז. נו׳ ד׳ אלול תרל״ב, פינסק (פולין). בש׳ 1886 עלה לא״י. נפ׳ ט״ו תמוז, תרע״ח. מנוסח המצבה:

„תחת האבן הזאת איש
אשר נקטף מימיו״.

זיסלמן, יעקב צבי: בן משה אליעזר. נו׳ טבת תר״ב, פינסק (פולין). מראשוני חו״צ בפינסק. בש׳ 1886 עלה לא״י והיה תחלה אכר בפתח־תקוה ואח״כ עבר ליפו ועסק במסחר. מחשובי הישוב ביפו. היה גבאי בביהכ״נ „סוכת שלום״ בנוה־שלום. חבר ספר „תפארת יעקב״ (באורים לתנ״ך). נפ׳ ה׳ חשון תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„זקן ישר ונכבד,
ירא אלהים ואהוב לבריות,
יליד פינסק ראשון מתושבי יפו,
בע״מ ספר „תפארת יעקב״ — — —

זיסמן, אליעזר: בן ברוך. נו׳ 1849, בוריסוב (רוסיה). היה חייט. נפ׳ כ״ד חשון תרפ״ו.

זיפנזידר (בוקנר), **מרים**: בת זאב. נו׳ 1879, קישינוב (רומניה). נפ׳ ט״ז ניסן תרפ״א.

זיפרס, יהודה ליב: בן ראובן. נו׳ תרל״ד (1874), לודז (פולין). נפ׳ י״ג אדר תרצ״ו. מנוסח המצבה:

„נפ׳ בשם־טוב״.

זיפרס, צ׳רנה: בת אריה צבי בלומברג. נו׳ 1875, סטוצין (פולין). בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ב אדר תר״ץ. מנוסח המצבה:

„האשה הכשרה — — —
נקטפה בת נ״ה שנה
ע״י אסון
מעמל פרנסת ביתה״.

זיצרמן, עישי: בת דוד. נפ׳ ח׳ אייר תרס״ו.

זיקנה, איטה: בת יעקב. נו׳ 1836, בסרביה (רומניה). היתה במושב זקנים. נפ׳ כ״ה סיון תר״ץ.

זכרוני (ניפומישצי), **לאה**: בת חיים. נו׳ 1873, אומן (רוסיה). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ ב׳ סיון תרפ״ט.

זכרין, אסתר: בת לוי יצחק. נו׳ ניסן תרכ״ו (1866), הומל (רוסיה). אביה היה בנקאי ומשכיל עברי (חברו של בוקי־בן־יגלי, שהקדיש לו מקום רב בזכרונותיו). התחנכה ברוח המסורה והשתלמה בגימנסיה בהומל. נספחה מצעירותה לתנועת חבת־ציון והציונות. נשאה לד״ר זאב זכרין והיתה פעילה עמו בעסקנות צבורית וציונית בהומל. ביתה היה בית ועד לעסקנים ציונים וסופרים. התמסרה במיוחד להפצת השפה העברית והקניתה כשפת דבור לגדולים. חנכה את בניה ברוח עברית. עם גמר מלה״ע עלתה לא״י. המשיכה בעבודת העסקנות הצבורית ובבנין תל־אביב. היתה נערצה על ידי כל יודעיה ובאי־ביתה. נפ׳ ג׳ ניסן תרצ״ד. ביבל׳: ד. סמילנסקי: „הארץ״ כ׳ אייר תרצ״ד; ק. י. סילמן: „דאר היום״ ד׳ אייר תרצ״ב.

זלבה, דוד מרדכי: בן אהרן. נו׳ 1859, ורשה. היה עסקן ונדיב. בש׳ 1913 עלה לא״י. היה חותנו של העסקן והסוחר י. קודרינסקי בתל־אביב. נפ׳ י׳ אייר תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר וירא א׳
הקדיש עתותיו
למושב הזקנים בת״א
יותר מעשר שנים
שלא על מנת לקבל פרס״.

זלדה״ס, דוד: בן אליעזר. נו׳ אלול תרע״ה (1910), יפו. היה תלמיד. נפ׳ ז׳ אדר־ב׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„נקטף באביב עלומיו״.

זלדה״ס, קילה: בת יצחק אלימלך. נו׳ 1890, קיוב (רוסיה). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ ג׳ סיון תרפ״ו.

זלובין, שלמה חיים: בן יעקב. נו׳ אורשה (רוסיה). נפ׳ י״ג שבט תרס״ד.

זלוף, מנשה: בן משה. נו׳ 1874, בגדד (עיראק). היה סוחר. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ כ״ט סיון (ערב ר״ח תמוז) תרפ״ח.

זְלֶזְנִיקוֹב, אַרְיֵה: בן פסח. נו׳ 1878, מוהילוב (רוסיה). נפ׳ ח׳ ניסן תרצ״א.

זְלִיקוֹב, יוֹסֵף חַיִּים: נו׳ 1901, רוסיה. בש׳ 1924 עלה לא״י. היה פועל, שוטר, סוחר ואח״כ מנהל בנק „מוריה״ בירושלים. נרצח בדרך ירושלים—תל־אביב, כ״ז ניסן תרצ״ו והובא לק׳ בקבר אחים ג׳, תחלה כאלמוני ואח״כ הוכר ע״י בני־המשפחה.

זַלְמָנוֹב, יִצְחָק אַיזִיק: בן שרגא פיבוש. נו׳ 1883, רוסיה. היה פועל. נפ׳ כ״ז טבת תרפ״א.

זַלְצְמַן, דָּוִד: בן יוסף יוזפא. נו׳ ל״ג בעומר תרי״ג, סלץ (פולין). היה סוחר. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ד׳ שבט תרפ״ט.

זַלְצְמַן, (אפטר), **מַלְכָּה**: בת נתן. נו׳ 1897, ברדיצב (רוסיה). נפ׳ י״ג חשון תרע״ז. מנוסח המצבה:

„החביבה נפטרה — — —
בשנת העשרים לימי חייה״.

זַלְצְמַן, שְׁלוֹם: בן פנחס דוד הכהן. נו׳ 1898. נפ׳ י״ג אלול תרע״ה.

זַלְצֶר, אַבְרָהָם יְהוּדָה: בן חיים הכהן. נו׳ 1841, ז׳טיל (פולין). היה סוחר. נפ׳ י״ח אב תרפ״ד. מנוסח המצבה: „הישיש״ — — —

זַלְצֶר, אַבְרָהָם יִצְחָק: בן יהודה ליב. נו׳ ט״ו ניסן תר״ל (1870) קובנה. היה סוחר. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ ה׳ אב תרצ״ט.

זַלְצֶר, אֶסְתֵּר לֵאָה: בת שמואל שורצמן. נו׳ 1880, קישינוב (רומניה). בש׳ 1914 עלתה עם משפחתה לא״י. נפ׳ י׳ חשון תרע״ו. הניחה בעל ושבעה ילדים שהשתרשו כולם בארץ. מנוסח המצבה:

„מנוחת האשה הרכה בשנים״ — —

זַלְק, יוֹסֵף: בן שמואל מאיר. נו׳ 1878, ליסא. עלה לא״י מאה״ב. היה בע״ב בת״א. נפ׳ ל׳ כסליו תרצ״ב.

זַמּוּד, רָחֵל: בת צבי זאב. נו׳ ברדינסק (רוסיה). נפ׳ ו׳ אב תרס״ז. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה והמפורסמת״.

זַמּוֹרְסְקִי, חַיִּים הַנְזִיל: בן יהודה ליב. נו׳ 1869, בוברוביץ (רוסיה). היה קצב. נפ׳ כ״ד שבט תרפ״ו.

זְמִיל, יִשְׂרָאֵל מְנַחֵם שְׁמוּאֵל: בן בן־ציון. נו׳ 1902, ירושלים. נפ׳ כ״ה סיון תרע״ח. מנוסח המצבה:

„הבחור״ — — —

זַנְדְּבַנְק, יַעֲקֹב: בן יוסף. נו׳ 1897 בכפר פיסקורוביצה (גליציה). ממשפחת חרדים ובני־תורה. ראשית חנוכו קבל בחדר ובישיבה ואח״כ עבר לגרמניה, ושם הגיע להשכלה גבוהה. בש׳ 1919—1922 היה מורה וספרן בגרמניה. ב־1922—1925 עסק בפעולה ציונית ובקרן היסוד. היה חבר מרכז הפועל־הצעיר בגרמניה והנהגת „החלוץ״. בש׳ 1926 עלה לא״י. היה ממזכירי ועדת התרבות של הסת׳ העובדים. מש׳ 1930 עמד בראש המרכז לתרבות שליד הסתדרות העובדים הכללית ורכז בהתמדה ובהיקף את הפעולה התרבותית של צבור הפועלים בא״י בעיר, במושבה ובמשקים. ארגן סמינריונים שונים, קורסים ללמודי־השפה, מחזורי־הרצאות רבים. מש׳ 1934 היה חבר מרכז התאחדות עולי־גרמניה. פרסם מאמרים רבים בעניני תרבות והשכלה ובעיות

ציוניות־ישוביות בעברית ובגרמנית. בימיו האחרונים גמר לערוך קובץ מוקדש לזכר גוסטב לנדאואר (במלאת 20 שנה להרצחו). נפ׳ באופן פתאומי, כ׳ סיון תרצ״ט. ביבל׳: „דבר״ מיום כ׳ תמוז תרצ״ט, „הפועל־הצעיר״, גל׳ 30־31, מיום כ׳ תמוז תרצ״ט, „תלמים״ ועוד.

זַסְלַבְסְקִי, יְחִיאֵל מִיכֵל: בן חיים. נו׳ 1830, סוקולובקה (רוסיה). נפ׳ ג׳ סיון תרע״ה. מנוסח המצבה: „האיש הנכבד״ — — —

זַפְרָן, חַנָּה: בת משה דין. נו׳ 1892, א״י. נפ׳ כ״א אייר תרפ״ב.

זְפְשִׁטַיִן, דָּוִד: בן מרנא (אליקום). נו׳ 1869, היה סוחר. נפ׳ כ״ב ניסן תרפ״א. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר החשוב
והנכבד — — —
שבק חיים לכל חי
יום לפני הפרעות״.

זַקְהַיִם, בָּרוּךְ: כן טוביה. נו׳ 1842, רוזינוי (פולין). היה רב וסוחר. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ כ״ה שבט תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר וירא ד׳
מופלג ושקדן בתורה — — —
נפ׳ בן פ״ו שנה״.

זַקְהַיִם, רָחֵל לֵאָה: בת משה. נו׳ 1854, ולקוביסק (פולין). בש׳ 1920 עלתה לא״י. נפ׳ י״ג אדר תרפ״ט.

זַקְס, אַבְרָהָם זוֹסְמַן: בן הרב יהושע זקס, ממשפחת רבנים בליטא. נו׳ 1892, וויגובה (ליטא). למד בישיבת סלבודקה ובאוניברסיטה בורשה. בש׳ תרס״ט עלה לא״י משאבלי (ליטא). עבד בהנהלת־ספרים בבית החרושת למתכת של שטין. נפ׳ י״א אלול תרע״ה. מנוסח המצבה: „הבחור החשוב״ — — —

זַקְס, דִּינָה: בת זלמן ניסן. נו׳ 1857, קרקינובה (ליטא). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ח חשון תרס״ט. מנוסח המצבה: „אשה צנועה וחשובה״.

זַקְס, חַיִּים יִשְׂרָאֵל: בן צמח צבי. נו׳ 1867, יאנישקי (ליטא). מכונן בכשרון דבור היה נוסע בעירות לשם תעמולה ציונית. היה ציר בשני קונגרסים. בימי מלה״ע גר ברוסיה. 1921—1932 בשבלי (ליטא). היה חבר מרכז ההסת׳ הציונית בליטא, יו״ר ההסת׳ הציונית, קרן־הקימת, הדסה ואוזה בשבלי. יסד גן ילדים שנקרא ע״ש אחר מותו. פרסם מאמרים ב„אידישע שטימע״, וזכרונות על „גירוש שבלי״ (נדפסו בקובץ „רשומות״ ו׳). בש׳ 1932 עלה לא״י. נפ׳ והובא לק׳ י״ד שבט תרצ״ה. מנוסח המצבה: „נפ׳ בשם טוב״.

זַקְס, פְּרוּמָה רוֹזָה: בת אהרן אליעזר. נפ׳ כ״ז תשרי תרס״ט.

זַקְש, צִפּוֹרָה (פיגה), **דְּבוֹרָה**: בת הרב משה ברוך הורביץ. נו׳ 1851, שאד (ליטא). בש׳ 1924 עלתה לא״י. היתה במושב זקנים. נפ׳ כ׳ שבט תרס״ח. מנוסח המצבה: „אשה צנועה ויראת ד״ — — —

זַרְדוֹנוֹבְסְקִי, שָׂרָה: בת יעקב גלס. נו׳ 1855, ברשד (רוסיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ח ניסן תר״ץ. מנוסח המצבה: „אשה כשרה וחשובה״.

זַרְזַקִּי, שֵׁינָה: בת ראובן. נו׳ 1836, מרימסול (רוסיה). נפ׳ כ״ז כסליו תרע״ט.

זַרְיִז, יהוּדָה: בן נח. נו׳ 1893, קובנה (ליטא). בש׳ 1913 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ד׳ חשון תרפ״ח.

זַרְיִף, חַטּוּם (רטון): בת משה עזר. נו׳ 1861, חלב (סוריה). נפ׳ י״ט כסליו תרפ״ב. מנוסח המצבה: „האשה הכבודה״ — — —

זַרְמָתִי, יַעקב: בן מימון. נו׳ 1838, מרוקו. בש׳ 1848 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ כ״ז שבט תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„הישיש הנכבד — — —
נלב״ע בן תשעים שנה״.

זַרְמָתִי, רָחֵל: בת אברהם. נו׳ 1860, יפו. נפ׳ כ״ב תמוז תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה.
האשה הזקנה שנפסרה
בשם טוב מן העולם״.

זַרְצְקִי, אַהרן: בן נתן. נו׳ 1859, טלטש (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י מפילדלפיה (ארה״ב). היה בע״ב. יסד בית־מדרש לתפלה. נפ׳ כ׳ חשון תרצ״ה. מנוסח המצבה:

„איש ישר ועניו
לא פסק פומיה מגירסא
עושה צדקות בכל עת״.

זַרְצְקִי, יַעקב זאַב (וואלף): בן מאיר דוד. נו׳ 1876, קרמנצוג (רוסיה). בש׳ 1923 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ כ׳ ניסן תרפ״ו. מנוסח המצבה: „אבינו היקר״ — — —

זַרְצְקִי (איסקובה), רִבקָה: בת נח. נו׳ 1844, נסביז׳ (פולין). נפ׳ כ״ח תמוז תרצ״א.

ח

חַאוּרָה, רַחֲמִים: בן משה. נו׳ 1904, דמשק. נפ׳ י״א טבת תרפ״א. מנוסח המצבה:

„מ. ק.
הבחור הנחמד
הנקטף באביב ימיו — — —
חכו ממתקים
וכלו מחמדים״.

חבוינִיק, שָׂרָה הֲנִי: בת אליעזר. נו׳ 1856, רוזינוי (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ז תשרי תרצ״ג. מנוסח המצבה: „אשה צנועה ונדיבה״.

חַבּוּרָה, סַעֲדָה: בת חיים (מוסה הרון כהן). נו׳ 1893, עדן. היתה אשת מנחם חבורה. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ ה׳ תשרי תרפ״ט. מנוסח המצבה: „הצור תמים פעלו״ — —

חבורוסטין, שלמה: בן אברהם אהרן. נו׳ תרנ״א (1891), פ׳ חרסון (רוסיה). נפ׳ ג׳ טבת תרצ״א. מנוסח המצבה: „נפ׳ — — — בן מ׳ שנה לחיי״.

חַבַּס, נַחֲמָה דבוֹרָה: בת נחמן זלינקושר. נו׳ תר״ל, ציקישוק (ליטא). אביה, סוחר אמיד ות״ח גדול היה דור חמישי להגאון ר׳ אברהם אחי הגר״א. רב הגליל בזמוט ומחבר הס׳ „מעלות התורה״. נשאה לישראל חבס, רב ועסקן ציוני־מזרחי, והשקיעה יחד עם בעלה את כל כסף הנדוניה בקנית חלק מאדמת המושבה חדרה ע״י החברה „נס־ציונה״ שנת־יסדה בוולוזין, ושבשליחותה עלה לא״י הגאון ר׳ מ. מ. אפשטין ראש ישיבת סלבודקה. מפני גזירת הפתקא האדומה אי־אפשר היה לעלות לא״י והאדמה נמכרה לפיק״א. בש׳ תרס״ח עלתה עם המשפחה לא״י. היתה בקיאה בתנ״ך ובאגדות חז״ל וחנכה את ילדיה ברוח המסורת והשפה העברית. (אחת מבנותיה הסו־פרת ברכה חבס). נפ׳ והובאה לק׳ א׳ אדר־א׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה וכשרה
יראת ה׳ ובעלת מדות טובות — — —
בזכות מצות התורה והמשפחה,
ששמרת בכל נפשך ומאדך,
תמצאי מנוחה נכונה
תחת כנפי השכינה״.

חַבְקִין, אַבְרָהָם שָׁאוּל: בן דוד. נו׳ 1839. היה גבאי בבית־הכנסת חב״ד בנוה־שלום. נפ׳ ט״ו אדר תרע״ו. מנוסח המצבה: „הישיש״ — — —

חַבְקִין, אֵידֵלָה (אידל): בת שאול הלוי. נו׳ 1869, מלוסובסקי (רוסיה). בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ י״ד שבט תרפ״ט.

חַבְקִין, אִיטָה: בת שמואל יעקב. נו׳ 1867, ברדינסק (רוסיה). נפ׳ י״ז שבט תרע״ה.

חַבְקִין, יַעקב בֶּן־צִיוֹן: בן אברהם שאול •חבקין. נו׳ 1876. היה פועל בא״י. נפ׳ כ״ג תשרי תרפ״ו.

חַבְקִין, רָחֵל (רשקה): בת יעקב בן־ציון •חבקין. נו׳ 1902. נפ׳ כ״ו שבט תרע״ט. מנוסח המצבה: „הבתולה״ — — —

חַגָּבִי, נַעֲמָה: בת אב[רהם]. נפ׳ ז׳ אדר ב׳ תרע״ב. מנוסח המצבה: „מצבת קבורת האשה״ — — —

חַדַּד, שָׁלוֹם: נו׳ 1906, תימן. בש׳ 1933 עלה לא״י. היה מרצף. נרצח ביפו כ״ט ניסן תרצ״ו והובא לק׳ בקבר־אחים ג׳.

חַדַּד, שָׁלוֹם: בן זכריה. נו 1909, תימן. היה פועל. נפ׳ כ״ד אלול תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„הבחור הטוב הענו

הירא שמים״ — — —

חַדַּד, שלמה: בן דוד. נו׳ 1886, תימן. היה פועל. נפ׳ ט״ז טבת תרפ״ד. מנוסח המצבה: „איש תם וישר וירא אלקים״.

חַדַּד, שלמה (סלימן): בן דוד. נו׳ 1899. נפ׳ י״ט אב תרע״ו.

חַדַּד, שלמה (סלימן): בן שלמה. נו׳ 1865, תימן. נפ׳ י״ח חשון תר״פ.

חוּאַט, שָׂרָה רִיזָה (ריזל): בת בצלאל. נו׳ 1862, ורשה. היתה אשת חיים חואט. נפ׳ ג׳ שבט תרצ״א.

חוּבַגָּה, סַעֲדָה: בת יששכר. נו׳ 1860. היתה אשת שלום חובאגה. נפ׳ כ״א כסליו תרפ״א. מנוסח המצבה: „הצדקת״ — — —

חוּבֵשִׁי, שלמה: בן שלמה הלוי. נו׳ 1889, שרף (תימן). נפ׳ כ״ה אייר תרפ״ד.

חודורוב, בַּתְיָה: בת יואל. נו׳ 1896. נפ׳ כ״ה אייר תרע״ט.

חודורוב, יוֹסֵף דָּוִד: בן יצחק. נו׳ 1849, מדבין (רוסיה). היה סוחר. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ ח׳ סיון תרפ״ו. מנוסח המצבה: „איש תם וישר, הזקן״ — — —

חודורוב, שָׂרָה: בת אברהם. נו׳ 1848. נפ׳ ב׳ תמוז תרפ״א.

חודורובסקי, יִשְׂרָאֵל מֵאִיר: בן יחזקאל אריה. נו׳ 1851, קלוריה (ליטא). היה מתלמידי הישיבה בולוזין, חובב־ציון נלהב מנעוריו. בש׳ 1892 עלה לא״י. עסק במסחר ודבק בארץ בכל מאודו. פרסם מאמר ב„המגיד״ הקורא לעליה לא״י ולבנותה, ומאמרים ב„הפלס״ ועוד. היה ממיסדי התחכמוני ביפו והכנסת אורחים. עסקן ישובי פעיל. נפ׳ י״ג תמוז תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„איש מופלג בתו״י מושלם ושקדן — —

אחד ממיסדי התחכמוני

והכנסת אורחים ביפו

שבק חיים לכל חי

בשנת החמשים וחמש לימי חייו״ — —

חודורובסקי, פַּיָה: בת יוסף. נו׳ 1859, קלוריה (ליטא). היתה אשת ישראל מאיר •חודורובסקי. נפ׳ כ״ז אב תרפ״ד. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה״. — — —

חומסקי, פִּנְחָס: בן יהודה. נפ׳ ט״ו טבת תרע״ד. מנוסח המצבה: „האי צורבא מרבנן״ — — —

חונובסקי, נְחָמָה: בת יעקב מאיר. נו׳ 1859, גריבה (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ג׳ אלול תרפ״ז. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה״ — — —

חוּרגין, חַיִּים: בן יעקב שלמה. נו׳ תרט״ו (1855), מינסק (רוסיה). בן למשפחה יהודית עממית. אביו היה שמש בבית־כנסת ואמו עסקה בתעשית „פאות נכריות״, צדקנית וחסידה, הקדישה רוב זמנה להספקת אוכל לבחורי הישיבה. למד בישיבות מינסק ווילוזין. בהשפעת הספרות הריאליסטית והזרמים הרדי־קליים ברוסיה נספח לתנועה המהפכנית של ה„נרודניה ווליה״, מלא בה תפקידים אחראיים והיה כלוא זמן רב בבתי הסוהר. בבית הסוהר נשא את אשתו, מהפכנית בת רב, שעזרה על ידו בעסקנות צבורית עממית ענפה. היה רופא־שנים ועסק כל ימיו במקצועו. עלה בשלבי העסקנות הצבורית במינסק. היה ממנהלי הבנק האפותיקאי המקומי במינסק, התענין במוס־דות, שתפקידם לחנך את הנוער היהודי למלא־כה וחקלאות. היה נדיב ותורם סכומים גדולים לצרכי צדקה ושמש מופת לרבים. בש׳ 1897, לאחר הקונגרס הציוני הראשון התמסר לציו־נות ורכז בידיו את העסקנות המעשית של הציונים במינסק. היה זמן מה יושב־ראש הועד הציוני העירוני, חבר הועדה המכוננת של הכנסיה הציונית במינסק (1902), ועבד יחד עם שמשון רוזנבוים. השתתף בקונגרס הציוני החמישי וה־14. בש׳ 1912 בקר בא״י. בימי מלה״ע היה יו״ר ועד העזרה לפליטים, חבר ועדת האספקה של מועצת העיר, ובימי הממ־שלה העממית היה ראש הסיעה היהודית למר־עצת העיר. 1917—1920 ראש ועד הקהלה היהו־דית וחבר הועד המרכזי של ההסת׳ הציו־נית ברוסיה הלבנה. בש׳ 1920 השתתף בועידת לונדון ובש׳ 1921 עלה לא״י. היה עסקן פעיל במוסדות צבוריים רבים, חבר „ברית ראשו־נים״ והתאחדות הציונים הכלליים, בכוון דמוקרטי־פרוגרסיבי. ממיסדי בנק „קופת עם״ בתל־אביב וחבר ההנהלה, יו״ר הועד המפקח של הגימנ׳ „הרצליה״. נפ׳ כ״ח אייר תרצ״ט. ביבליוגרפיה: יצחק ברגר: „דבר״, ה׳ סיון תרצ״ט.

חוֹרוֹש, דוֹב: בן יצחק איזיק. נו׳ 1861, סלוצק (רוסיה). היה מהנדס־משרטט. נפ׳ כ״ט אב תרצ״א.

חוֹרוֹש, חַנָּה: בת יעקב. נו׳ 1904, ביא־ליסטוק (פולין). בש׳ 1926 עלתה לא״י. היתה פועלת. נפ׳ ו׳ חשון תרפ״ח.

חַזִּיזָה, זֹהֲרָה: בת יעקב. נו׳ 1819, תוניס (אפריקה). היתה אשת דוד חזיזה, האריכה ימים רבים. נפ׳ כ״ג אב תרפ״ד. מנוסח המצבה: „אמי היקרה״ — — —

חַזִּין, צִימֶל: בת משולם. נו׳ תרי״ב (1852), קרמניץ (פולין). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ג סיון תרצ״ג. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה״ — —

חַזִּינוֹב, מוּלִים: בת רבא. נו׳ 1893, דרבנד (קוקז). נפ׳ כ״ה אב תרפ״ה.

חַזָּן, יִשְׂרָאֵל: בן אברהם. נו׳ 1866, סלו־ניקי (יון). היה סוחר עופות. נרצח כ״ג ניסן תרצ״ו בדרך חיפה—תל־אביב ע״י תול־כרם, והיה ראשון לקרבנות תרצ״ו. הובא לק׳ בת״א בקבר־אחים ג׳ בכ״ה ניסן, והלויתו הפכה להפ־גנה סוערת.

חַזָּן, יִצְחָק יוֹסֵף: בן צבי הירש. נו׳ 1842, סלוצק (פולין). היה משכיל ותלמיד־חכם. חקר בפיוטים ותפלות ופרסם מחקרים רבים במאס־

פים שונים. נפ׳ כ״ב תמוז תרפ״ח. מנוסח המצבה:

יקר רוח איש תבונה,
צדיק וחסיד איש אמונה,
חכם וסופר מליץ מפואר
קידש ימיו לתורה מנוער
יצר ויחוקק ספרים פלאים״.

חַזָן, שמַריָהוּ: נו׳ 1901, שרפיץ (פולין). היה פועל. טבע בים ביום כ״ה תמוז תרפ״ו.

חַזַנוֹב, הַלֵל: בן יחזקאל. נו׳ תמוז תר״ל (1870), קורקובקה (רוסיה). גר שנים רבות בקיוב ועסק במסחר הסוכר. השתתף בפעילות בעסקנות צבורית וצרכי־צבור. בימי מלה״ע הקדיש מרץ רב לעזרת הפליטים ובימי מלחמת האזרחים ברוסיה עמד על משמר הקהלה העברית בקיוב. היה חו״צ וציוני מסור. בש׳ 1924 עלה לא״י. היה ממיודעיו של אז״ר וצבי הר־שפר. נפ׳ ו׳ סיון (ערב חג השבועות) תרצ״א. מנוסח המצבה:

„יקר־רוח ועדין נפש
אהוב ורצוי לבריות
בר אבהן ובר אורין״ — — —

חַזַנוֹב, יַעקב: בן דוד. נו׳ 1886, לוחביץ (רוסיה). היה פקיד. בש׳ 1921 עלה לא״י. נפ׳ כ״ו תמוז תרפ״ז (26.7.1927). מנוסח המצבה:

„בני היקר,
מעטים ורעים היו ימי שני חייך
ורבות בכיתי עליך״ — — —

חַזַנוֹביץ, משֶה: בן ישראל. נו׳ 1897, דרצין (פולין). היה פועל. נפ׳ כ״ז תמוז תרס״ב.

חַיבי, משֶה: בן הרב אברהם חיבי. נו״ 1839(?), צנעה (תימן). בן למשפחה עשירה ורבת־יוחסין בצנעה. קבל את חנוכו ע״י רבני וגאוני תימן, ובגיל הי״ז הוסמך להוראה. היה רב ושו״ב שנים רבות בעיר כומים בתימן. בש׳ 1904 עלה לא״י. היה ממיסדי שכונת כרם־התימנים ביפו ורב השכונה. הרביץ תורה ברבים והקים דורות של תלמידים. אהוב ונערץ ע״י בני עדתו. האריך ימים עד למעלה מ־100 שנה. נפ׳ כ״ז אדר תרצ״ט והובא לק׳ בכ״ח בו.

חַיוֹתמַן, זרוּבָבֶל: בן יצחק יחיותמן. נו׳ י״א אלול, תרנ״ד (1894), זכרון־יעקב. גדל במושבה מתולה. בש׳ הי״ב לחייו עבר עם הוריו ליפו והיה מראשוני תלמידי הגמנסיה „הרצליה״. גמר את למודיו בהצטינות במחזור השני של הגמנסיה. השתלם אח״כ ברוקחות. היה אהוב ונערץ על יודעיו ומכיריו. כתב שירים וספורים. נפ׳ י״ב טבת תרע״ט. מנוסח המצבה:

„אבן בוכים
זהו הציון לנפש טהורה וזכה
רבת החמודות בעלת הרגשה דקה
וי להאי שופרא — נאנחו מוריו
בן יקיר לנו אבד — בכו הוריו
בעצם פריחתו נקטף העץ
לשירת חיים מלאה בא הקץ — — —
זכרו לא ימוש מהוריו המתאבלים
עליו לנצח
ברוך יהיה זכרך בן חביב וישר
עבד נאמן לעמך״.

חַיוֹתמַן, יִצחָק: בן ישראל בר׳ זכריה. ממשפחת ר׳ זוסיה מהאניפוליה. נו׳ כ״ז כסליו

תרכ״ח, פרילוקי (רוסיה). בן י״ב עבר עם הוריו לקישינוב. למד בישיבה והיה גם משורר אצל חזן. מהקבוצה הראשונה של חו״צ בקי־שינוב (יחד עם מ. דיזנגוף, ד״ר כהן־ברנשטין, בנדרסקי, נח שפירא ועוד). 1890 עזב את מסחרו ועלה לא״י. היה פועל ברחובות וממאר־גני אגודת הפועלים הראשונה ביהודה. 1891 היה סגן המנהל בביח״ר לזכוכית של הברון רוטשילד בטנטורה ועבד יחד עם דיזנגוף. היה 10 שנים אכר במתולה ועזר לפקידות הברון בגאולת קרקעות בגליל העליון ופתוח יחסי־שכנות טובים עם שבטי הדרוזים. 1904 עבר ליפו כפקיד בחברת זינגר. היה עסקן רב פעלים ביפו ומראשוני הוגי הרעיון ע״ד יסוד שכונה יהודית ע״י יפו. ממיסדי „אחו־זת־בית״ ואחד מבוני 60 הבתים הראשונים של תל־אביב. עסק בגאולת קרקעות וביחוד מאחרי הכבוש. מיסד שכונת נוה־שאנן בת״א והש־תתף ביסוד שכונות אחרות בסביבה. קנה אלפי דונמים מאדמת הכפר ספריה ע״י ראשון־לציון. היה ממיסדי לשכת המודיעין הראשונה של מנחם שיינקין ויוזם יסוד קופות מלוה. ממיסדי בנק קופת־עם. הבטחון ההדדי ועוד. עסקן צנוע, ער ופעיל בעבודת בנין הארץ והעיר תל־אביב. נפ׳ כ״ב סיון תרצ״ח והובא לק׳ בכ״ג בו. בניו, הסוחרים האחים חיותמן בתל־אביב. מנוסח המצבה:

„מחלוצי העבודה ברחובות
ממיבשי הבצות בחדרה
מראשוני הבונים של מתולה
ממניחי היסודות של תל־אביב
ושל מפעלי ההתישבות
אלה היו תחומי עבודתו
במשך חמשים שנה בארץ.

חַיוּתמַן, שוּלַמית: בת יצחק •חיותמן. נו׳ בש׳ תרנ״ח (1898), מתולה. בשנה העשירית לחייה עברה לגור עם הוריה ביפו. למדה בביה״ס העירוני לבנות בהנהלת ד״ר טורוב וגמרה למודיה בהצטינות. בימי מלה״ע חלתה ונפטרה באביב ימיה, ביום כ״ו אדר א׳ תרע״ו. מנוסח המצבה:

„מצבת זכרון,
לעלמה הצעירה אהובת הוריה — — —
מותך מה נורא שולמית היקרה!
ברדתך קבר אתך נקברה
תקות הוריך משושם בתבל
לב דוי, מנת כוסם, תוגה ואבל
לא ידעו נחומים בת עינם בוכיה
על מותך יתאבלו עד שובך לתחיה״.

חַיטוֹב, איסַר: בן זוסיה (זיסל). נו׳ 1867, אודיסה (רוסיה). היה סוחר. גר שנים רבות בלונדון. חו״צ נלהב. בש׳ 1921 עלה לא״י. נשא בלבו את הרעיון ליסוד מושבה של יהודי־לונדון אך לא עלה הדבר בידו להגשימו. נפ׳ ד׳ כסליו תרצ״ב.

חַיטוֹבִיץ, דָוִד: בן מרדכי. נו׳ 1856, רציצה (רוסיה). היה מורה. נפ׳ י׳ חשון תרע״ז. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר ויר״א״ — — —

חַיטוֹבִיץ, דָוִד: בן סלטה. נו׳ צרנוביץ (רומניה). היה שו״ב. נפ׳ י״ח אב תרע״ג.

חַיִים (שוּלַמי), עֻזְרָא: בן משה. נו׳ 1863, חברון. היה פקיד בממשלה במחלקת המכס. נפ׳ ז׳ סיון תרפ״ח. (25.5.1928). מנוסח המצבה:

„האיש היקר באדם

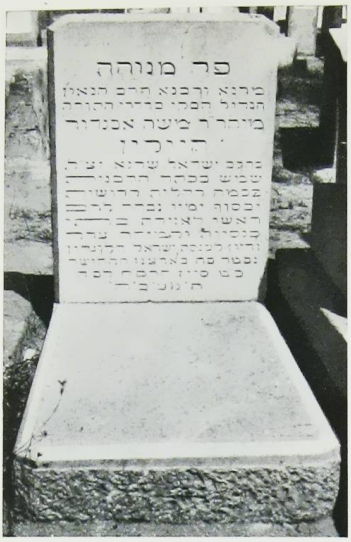

מצבת הרב משה אביגדור חייקין

מצבת ד״ר אברהם שלמה ולדשטיין

מצבת יצחק חיותמן

מצבת ד״ר חיים חיסין

חשוך בנים
עוזר דלים
חכו ממתקים
וכלו מחמדים" — — —

חִימוֹבִיץ, זְאֵב (וואלף, ליפא): בן אריה ליב הכהן. נו' 1866, גלץ (רומניה). היה סוחר ועסקן. מראשי הציונים הפעילים ברומניה. נרשם בספר הזהב של הקה"ק. בש' 1933 עלה לא"י, נפ' ז' כסליו תרצ"ד.

חִימוֹבִיץ, חַיִּים יִשְׂרָאֵל: בן הרב יעקב חיים. נפ' ב' אדר א' תרס"ה.

חִימוֹבִיץ, חַנָּה: בת יצחק. נו' 1865, גולדינגן (קורלנד). נפ' ל' סיון תרפ"ג.

חִימוֹבִיץ, מָרְדְּכַי לֵיב: בן דוב. נו' 1902. היה תלמיד. נפ' ס"ז כסליו תרע"ז. מנוסח המצבה: „הבחור" — — —

חִימוֹבִיץ, שֵׁינָה פְּסִיָּה: בת יהודה אריה (ליב). נו' 1903, מחמודיה (רומניה). נפ' ה' אלול תר"פ.

חִינִיץ, חַנָּה פֶּשָׁה: בת יעקב ליב. נו' 1860. נפ' י"ג תשרי תרע"ד. מנוסח המצבה:

„אשת חיל החשובה
אשר עמלה בחייה
להגדיל בניה
בדרך טובה וישרה".

חִינִיץ, מֹשֶׁה: בן יוסף זאב. נו' 1906, ולוזין. בש' 1925 עלה לא"י. היה פועל. נפ' ז' ניסן תרפ"ח.

חִיסִין, חַיִּים אֵיסֶר: בן יעקב. נו' ה' טבת תרכ"ה (1865), מיר (ליסא). למד בחדר והשתלם אח"כ בבי"ס במוסקבה. בנעוריו נמשך אחר התנועה המהפכנית ברוסיה. אחרי הפרעות בשנת 1881 התמסר לחבת ציון והיה מראשוני הבילויים. בש' 1882 עלה לא"י והיה פועל במקוה־ישראל ובראשון־לציון. עבר אח"כ לגדרה והיה ממיסדיה וראשוני המתישבים בה. עבד זמן מה כעגלון בדרך יפו—ירושלים. בש' 1887 יצא את הארץ, למד באוניברסיטה בברן והשתלם כרופא. עסק שנים רבות ברפואה ברוסיה, ובש' 1905 חזר לא"י ועסק כרפואה בת"א והסביבה. היה מחברי „אחוזת בית", ממיסדי תל־אביב והבונים הראשונים. כמה שנים היה חבר הועד ובש' 1909 עמד בראשו. פעיל במוסדות הצבור הראשונים בתל־אביב. בש' 1907 היה ממיסדי המועצה הארץ־ישראלית ועמד בראשה. היה רדיקלי בדעותיו ופעל הרבה לבצור ההתישבות של מושבי הפועלים (עין־גנים, באר־יעקב, נחלת־יהודה, כפר מל"ל) מיסודו של ועד חובבי־ציון באודיסה. פרסם מאמרים על א"י ב„ווסחוד", שהשפיעו הרבה בשעתם, וביחוד קנה לו שם ביומנו רב הרושם „מיומן אחד הבילויים", שנתפרסם תחילה ברוסית, ונתרגם לעברית בש' 1925. היה מקורב לתנועת העבודה בא"י והמשיך בעסקנות צבורית פעילה עד יום מותו. נפ' כ"ה אלול תרצ"ב. נוסח המצבה:

„ביל"ו"
ד"ר חיים חיסין
ה' טבת תרכ"ה —
כ"ה אלול תרצ"ב.
1932 — 1865".

חִיסִין, יְהוּדִית: בת חיים •חיסין. נו' י"א תמוז תרמ"ו, ראשל"צ. נפ' א' דר"ח אלול תרע"ב. מנוסח המצבה:

„השושנה הראשונה

שצמחה על שדה התחיה,
נולדה להורים בילויי״ם
בראשון־לציון —
ונקטפה בעודה בעלומיה.
זה זכרה לעולם
בדור התחיה״.

חיסין, פאני (סרידה): בת אברהם פריזר. נו׳ 1868, קרץ׳ (קרים, רוסיה). מראשוני הבילויים. עלתה לא״י בש׳ 1882 והיתה אח״כ אשת ד״ר חיים יחיסין. עברה עמו את כל דרך חייו בעבודת התחיה ובנין הארץ. היתה מהנשים רבות ההשפעה בקב׳ הבילויים הראשונים. נפ׳ והובאה לק׳ כ״א אלול תר״ס. מנוסח המצבה:

„כרוב סבלה / תמת אמונתה
כנטל משאה / שקט אהבתה,
כבור לבה — / חסד דממתה.

ביבל׳: ש. בן־ציון, ביל״ו (הוצ׳ „לנוער״).

חיקין, משה אביגדור: בן הרב ישראל שרגא. נו׳ תרי״ב (1852), שקלוב (רוסיה). אביו היה שו״ב בפטרבורג במשך יובל שנים. מצאצאי הרב הצדיק ר׳ חייקל מאמדור, ומשפחת רבנים וגאונים. הוסמך להוראה ע״י ר׳ י. א. ספקסור מקובנה, ר׳ אברהם שמואל דיסקין מולקוביסק ויקותיאל זלמן לנדא מפט״ב. בש׳ תרמ״ד נתמנה לרב בקהלת רוסיה־פולין בפריז. בש׳ תרמ״ח ברוסטוב ע״נ דון (רוסיה). בש׳ תרנ״ב—תרס״ב היה רב בשפילד (אנגליה), ומש׳ תרס״ב כהן כרב ראשי לאגודת בתי־הכנסיות בלונדון. ודיין ומ״ץ לעדת „כנסת־ישראל״ בבריטניה. היה מושלם במדעים והשכלה ופרסם כמה ספרים בעברית, באנגלית ובצרפתית („ציוני רש״י״, „התנצלות היהודים״ ועוד). בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ כ״ס סיון תרפ״ח. בנו הוא האדריכל ב. חיקין בירושלים. מנוסח המצבה:

„פה מנוחת
מרנא ורבנא הרב הגאון
הגדול הבקי בחדרי התורה — — —
שמש בכתר הרבנות
בכמה קהלות קדושות
בסוף ימיו נבחר לרב
ראשי לאגודת בתי
כנסיות ולמורה צדק
ודיין לכנסת ישראל בלונדון.
נפטר פה בארצנו הקדושה
כ״ט סיון תרפ״ח לפ״ק״.

חיקין, רבקה: בת צבי. נפ׳ כ״ג חשון תרע״ז.

חכים, אליסף (יוסף): בן אליהו. נו׳ תרס״ז (1907), יפו. היה נגר. נפ׳ כ״ב שבט תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„הבחור היקר והחשוב
נפ׳ — — — בן כ״א שנים לחייו״.

חכים, יעקב (חי): בן יצחק חכים. נו׳ 1910, יפו. נפ׳ ח׳ אב תר״ץ. מנוסח המצבה:

„דמע תדמע עינינו
על מות הבחור
הנקטף בימי עלומיו — — —
שמים וארץ נתאבלו עליו״.

חכים, יצחק: בן יעקב. נו׳ 1869, דמשק (סוריה). בש׳ 1879, בגיל העשר הועלה לא״י. היה סנדלר. נפ׳ י״ט אייר תרפ״ט.

חכים, יצחק: בן שמחה. נו׳ 1863. נפ׳ י״ט אייר תרע״ט. מנוסח המצבה:

„דמוע תדמע עינינו

על אותו הנקסף במבחר ימיו
במיתה פתאומית — — —
אוזן שומעת ולב חרד ודוה".

חַכִּים, שִׂמְחָה (בוקס): בת אליהו נר־תרס"ב (1902). נפ' י"ג כסליו תר"פ. מנוסח המצבה:

„הבתולה — — —
בת י"ח שנה,
ברוך דין האמת".

חָכָם, שׁוֹשַׁנָּה: נו' 1896. נפ' ז' אדר תרפ"ב.

חַכְמוֹבִיץ, חַיִּים בָּרוּךְ: בן אברהם. נו' 1856, סורוקה (בסרביה — רומניה). נפ' ב' כסליו תרע"ז. מנוסח המצבה: „איש תם וישר".

חַכְמוֹבִיץ, נָחוּם לֵוִי: בן יהודה יהודה. נו' תרנ"ח (1898). היה פועל. נפ' ט' אלול תר"פ. מנוסח המצבה:

נקטף הפרח בעודו באבו,
חשך אור יום בעדנו
והכאב בלב טמון בחבו
מי ירפא את שברנו
לא צרי גלעד ירפאנו
ואבל קודר תמיד יסובבנו
יען יחיד היה לנו ואיננו
זכר וניר אבד למשפחתנו
לזאת מאנה הנחם נפשנו.
מנוחת הצעיר — — —
שבק חיים לכל חי
בשנת הכ"ב לימי חייו".

חַכְמִי (חַכְמוֹבִיץ), דָּוִד יְהוּדָה: בן אהרן שמחה. נו' תרכ"ט (1869), כפר סוסלן (בסרביה־רומניה). נתחנך ברוח המסורת, ולמד בבית המדרש. עסק במסחר התבואה. היה חובב־ציון ותיק ופעיל. בש' 1913 העלה את משפחתו לא"י ומסר את בניו לחנוך בגימנסיה „הרצליה" בתל־אביב. לרגלי עסקיו חזר לרוסיה ובימי מלה"ע היה באודיסה. 1919 עם גמר המלחמה היה מהמארגנים הפעילים של העליה מרוסיה באניה „רוסלן", שהעלתה סופרים ועסקנים ציונים רבים לא"י (למעלה מ־600 איש). בא"י המשיך לעסוק במסחר והתמסר לעבודה צבורית, ביחוד למושב זקנים, שהיה אחד מחברי ההנהלה. עסקן מסור וער בעניני צבור ועזרה. נפ' א' אייר תרצ"א. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבי היקר — — —
איש יקר רוח, עסקן צבורי נאמן
וציוני נלהב". — — —

חַלַּבִּי, יַעֲקֹב: בן ראובן. נו' 1872, בגדד. נפ' כ"ג כסליו תרצ"א.

חַלִּיף, אֶסְתֵּר (עטיל): בת אריה. נו' 1837, רוסיה. בש' 1921 עלתה לא"י. נפ' בזקנה מופלגת, כ"ט חשון תרפ"ט.

חַלְפּוֹן, אַבְרָהָם: בן חיים. נו' 1862, רודוס. היה סוחר. בש' 1922 עלה לא"י. נפ' ל' ניסן (ר"ח אייר) תרפ"ז. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר והנכבד
ירא א' באמת" — — —

חַלְפּוֹן, יוֹסֵף: בן גדליה. נו' 1918, ירושלים. נהרג בתאונה י"ג תמוז תרצ"ה. מנוסח המצבה:

„יוסף נקטף באבו
בן י"ז שנים נגזרה גזרתו
גדל הצער לכל משפחתו
שוכן במרומים

רחם תרחם על נשמתו

ורוחו הטהור ינוח בגן־עדן

טרוף טורף יוסף חלפון". — — —

חַלְפָּן, פִּנְחָס: בן אברהם דוד. נו׳ 1884, בלטה (רוסיה). נפ׳ כ״ב כסלו תרע״ג.

חַמְדִּי, חַיִּים: בן יחיא. נו׳ 1879, צנעה (תימן). בש׳ 1910 עלה לא״י. נפ׳ ד׳ אייר תרפ״ט.

חַמְדִּי, לוּלוּ: בת יוסף. נו׳ 1873, צנעה (תימן). בש׳ 1910 עלתה לא״י. נפ׳ כ׳ כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשת חיל מי ימצא

האשה הכבודה" — — —

חַמָּמִי, יוֹסֵף: בן דוד. נו׳ 1893. נפ׳ כ״ז כסליו תרע״ט. מנוסח המצבה:

„הבחור הנחמד — — —

שנלב״ע בקצור ימים".

חַמָּמִי, לֵאָה: בת דוד. נו׳ 1895, תימן. נפ׳ ל׳ כסליו תרפ״ב.

חַמָּמִי, סְלוּאֵל: נפ׳ כ׳ כסליו תרע״ג.

חַנְהֵלִיס, נַפְתָּלִי: בן שאול שלום. נו׳ 1857, בוהופול (רוסיה). נצר ממשפחת חסי־דים ראשונים, חסיד מובהק, תלמיד חכם וחובב־ציון נלהב. עסקן פעיל וער. טרח לקרב את האדמו״רים לציונות והקדיש מרץ רב לעסקנות בין הדור הצעיר. נהרג ברכבת ע״י לוד ביום י״א ניסן תר״ס. מנוסח המצבה:

„עסקן צבורי

גין ונכד לבעש״ט

למדן מופלג,

הקדוש" — — —

חַנְהֵרִיטֶר, אֶלְחָנָן דּוֹב: בן שלום. נו׳ ת״ר (1840), סרוטינה (בסרביה־רומניה). היה מזכיר בית התבשיל בנוה־שלום ביפו. נפ׳ ט״ו סיון תרע״ב.

חַנּוּנִי, חָזוֹן (הנון): בת שלום אברהם. נו׳ 1882, עדן. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ כ״א אייר תרצ״ב. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה".

חַנּוּנִי, מְנַחֵם: בן שלום. נו׳ 1872, תימן. בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ י׳ אלול תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„האיש המכובד העניו

הירא שמים" — — —

חַנִּינְקֶס, בְּלוּמָה: בת אברהם. נו׳ תרכ״ו (1866), קפולי (רוסיה). היתה אשת יצחק חנינקס. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט תמוז (ער״ח אב) תרפ״ו.

חַנִּיס, הִינְדָה: בת ישראל. נו׳ 1854, ברסטוביצי (פולין). נפ׳ כ״ד אייר תרפ״ד.

חַנְקִין, שָׂרָה: בת חיים תנחום. ואשת יהודה ליב. נו׳ 1877. נפ׳ י״ד סיון תרע״ג.

חִסְדָּאִי (גנודמן), סַלְבָּה: בת דוד שפירא. נו׳ 1884, בוברויסק (רוסיה). היתה מורה ומנהלת בתי־ספר עממיים ברוסיה. 1909 עלתה עם משפחתה לא״י מניז׳ני־נובגורוד (רוסיה). שקדה על חנוך בניה ברוח התרבות העברית והלאומיות. נפ׳ ח׳ שבט תרצ״ד והובאה לק׳ בפ׳ בו.

חִסּוּן, נַזְהָה: בת יהודה. נו׳ תר״א (1841), דמשק (סוריה). נפ׳ א׳ אדר תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה — — —

שלום לעפרך"!

חָסִיד, מֹשֶׁה יְהוּדָה: בן יוסף צבי. נו׳ 1861, דובוסר (רוסיה). בש׳ 1907 עלה לא״י. נפ׳ ח׳ סיון תרפ״ט, ארבעה ימים לפני פטירת אשתו רייזל •חסיד ועל קברם מצבה משותפת בזה הנוסח:

איש	אשתו
הישר באדם	הצנועה בנשים
ר׳ משה יהודה	מרת רייזל בת
בר׳ יוסף צבי	הרב חיים דוד

חסיד ז״ל

נפ׳ ח׳ סיון תרפ״ט נפ׳ י״ב סיון תרפ״ט

סמל האחוה היו וגם לאחרים למדו

בחייהם ובמותם לא נפרדו

תנצב״ה.

חָסִיד, רִיזָה (רייזל): בת הרב חיים דוד. נו׳ 1863, דובוסר (רוסיה). היתה אשת משה יהודה •חסיד. בש׳ 1907 עלתה לא״י. נפ׳ ארבעה ימים אחרי מות בעלה, י״ב סיון תרפ״ט.

חַסִין, אֵלִיָהוּ: בן יהושע. נו׳ 1862. היה קצב. נפ׳ כ׳ אלול תר״פ. מנוסח המצבה:

אשרי איש ירא ה׳ במצותיו חפץ מאד

ציון

וי על האי גברא דבלי בעפרא

מצבת קבורה, פנה יקרה

את האלהים ירא

ומכבד לומדי תורה

בן נ״ח שנה

עלתה נפשו למעונה״.

חַסִין, יִשְׂרָאֵל יוֹסֵף: בן יעקב משה. נו׳ 1858. היה סוחר. בש׳ 1924 עלה לא״י מאה״ב. נפ׳ י״א אדר תרפ״ו.

חַסִין, מַיְמוֹן: בן מנשה ופריחה. נו׳ 1831. נפ׳ כ״ב ניסן תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„הזקן הכשר יר״א וס״מ

הנפסר בשם טוב מן העולם״.

חַסִין, מַלְכָּה: בת אברהם הכהן ארזי. נו׳ תר״ב (1842), יפו. היתה אשת מימון •חסין. נפ׳ כ״ב טבת תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה הזקנה והכשרה

יראת ה׳, הלכה כל ימיה

בסתר ובצנעה ובצדקה

עוזרת לעניים הנפטרת

בשם טוב מן העולם״ — — —

חַסָן, רֵינָה: בת יצחק •מטלון. נו׳ 1900, יפו. נפ׳ ח׳ ניסן תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„אהה ליום! נורא איום!

הצעירה נפש עדינה

רבות המעלות

הנקטפה בימי עלומיה

בשנת חופתה

יחד בנה הבכור הקטן

חמדת לבה

נשמתה עלתה למרום

ביום ש״ק ח׳ ניסן תרפ״ד

ס׳ „וכפר על הבית וטהר״.

חַסְקִין, יִצְחָק: בן אריה ליב. נו׳ 1858, מוהילוב (רוסיה). היה סוחר. נפ׳ י״ב כסליו תרפ״ד.

חַסְקִין, מֹשֶׁה יַעֲקֹב: בן מרדכי הכהן. נו׳ תר״ו (1846), בסרביה (רומניה). היה סוחר. בש׳ 1922 עלה לא״י. היה במושב זקנים. נפ׳ כ״ו תמוז תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„איש זקן תם וישר וירא ד׳

נפטר בן 80 שנה״ — — —

חֵפֶץ, מֶנְדֶל: בן אייזיק. נו׳ 1867, אודיסה (רוסיה). נפ׳ ז׳ סיון תר״ץ. מנוסח המצבה:

„בן ס״ג לחייו״.

חֵפֶץ, רָחֵל (רַשָׁה): בת שמואל (מוני). נו׳ 1836, מוהילוב (רוסיה). נפ׳ כ״ג טבת תרפ״ג.

חֵפֶץ, תָּמָה: בת צבי. נו׳ תקצ״ט (1839), פ׳ מינסק (רוסיה). נפ׳ כ״ז כסליו תרפ״ז. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה״.

חַצִילִין, לִיבָּה: בת קדיש. נו׳ 1872, חסלביץ (רוסיה). היתה עסקנית ונדבנית. תרמה את כל רכושה לטובת האגודה לעזרת חולי־רוח בתל־אביב. נפ׳ ט״ז כסליו תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„האשה הנדיבה הראשונה
שהשאירה את רכושה
לטובת אגודת
עזרת חולי־רוח בתל־אביב״.

חַקְלָאִי (קוריס), אַהֲרֹן: בן דוד צבי סלדמן. נו׳ 1865, סבינוחי (רוסיה). היה מלמד תינוקות, חובב־ציון וציוני מסור. בש׳ 1921 עלה לא״י. מסרוסינה (בסרביה). נפ׳ כ׳ תשרי תרצ״ב (1931) בשכונת בורוכוב והובא לק׳ בתל־אביב. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
תם וישר וירא א׳
בר אורין ונחמד לבריות״ — — —

חַקְלָאִי, פְּנִינָה: בת מאיר יוסף זלצר. נו׳ 1901, בנדרי (רומניה). בש׳ 1921 עלתה לא״י. היתה אשת י. חקלאי. מזכיר מחלקת המים בע.ת.א. חלתה מאד בהשפעת מאורעות 1929 ומקרה טרגי של מות אחותה בת שבע •מזרחי. נפ׳ והובאה לק׳ י״ז סיון תר״ץ. נקברה בקבר משותף עם אחותה וילדתה.

חַרוּבִי (בוקסר), חַנָּה: בת שלמה. נו׳ 1896, קרלוס־קסרוס (ארגנטינה). נפ׳ י״ט אדר תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אשה ואם עדינה
נקטפה בשנת ל״ד לחייה — — —
זכרתי לך חסד נעוריך
אהבת כלוליתיך לכתך
אחרי בארץ לא זרועה
שלום לעפרך״ — — —

חָרוּל, צְבִי: בן זאב. נו׳ 1842, ברוד (גליציה, פולין). נפ׳ כ׳ אדר תרפ״ו.

חֲרַטָן, לֵאָה: בת משה. נו׳ 1831, בלז (רומניה). היתה במושב זקנים בתל־אביב. נפ׳ כ״ג אדר־א׳ תרע״ג.

חַרִיפִינוֹבִיץ, נָחוּם: בן משה. נו׳ 1897, טולצין (רוסיה). היה פועל. נפ׳ י״ג אדר־ב׳ תרצ״ב.

חַרַק, מֹשֶׁה: בן שמעון יוסף. נו׳ 1900, סלביטה (רוסיה). בש׳ 1920 עלה לא״י. היה פועל חקלאי. נפ׳ ב׳ אייר תרפ״ד. מנוסח המצבה: „בשנת ד׳ להיותו בארץ״.

חָרָשׁ, מֵאִיר זְאֵב: בן שמואל. נו׳ 1859, לודז (פולין). נפ׳ ז׳ אדר־ב׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„עסק בתורה וי״א
נפ׳ בן ע״ב שנה״ — — —

חַתּוּכָה, שָׁלוֹם: בן יחיא עואץ. נו׳ 1894, רדה (תימן). בש׳ 1929 עלה לא״י. היה סבל. נפ׳ כ״ו ניסן תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי היקר
איש תם וישר ירא ה׳״.

מצבת סלבה גנודמן־חסדאי

קבר האחיות פנינה חקלאי ובת־שבע מזרחי

מצבת אפרים טננבוים

מצבת חיים צבי טרייביש

ט

טַאוּ, יחיאל: נו׳ 1892 פולין. היה פועל. אבד עצמו לדעת ז׳ אדר תרס״ח.

טַבִּיב, יחיא: בן יחיא. נו׳ תרי״ז (1857), חרז (תימן). נפ׳ ערב יוה״כ, ט׳ תשרי תרפ״ח.

טַבִּיב, משה: בן אהרן. נו׳ 1844, חידן (תימן). בש׳ 1910 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ י׳ אדר־א׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה: „האיש הישר והנכבד״ — — —

טַבִּיוֹב, טוביה: בן מרדכי. נו׳ 1901, ביאליסטוק (פולין). בש׳ 1919 עלה לא״י. היה פקיד. נפ׳ ל׳ סיון תרפ״ט. מנוסח המצבה: „בעלי ואבי היקר״ — — —

טַבַּצְנִיק, דבורה: בת יהושע. נו׳ 1861, הורודנה. נפ׳ ו׳ כסליו תרפ״ו. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה והכבודה״ — — —

טַבַּצְנִיק, משה יצחק: בן יוסף. נו׳ 1889, לודז (פולין). היה סוחר ובע״ב. נפ׳ כ״ו חשון תרצ״ה (1934). מנוסח המצבה:

„מזכרת לבעלי היקר
איש מצוין במדות טובות
בעל צדקה ונדיב לב״.

טַבַּק, יוסף: בן מנחם מנדל. נו׳ קישינוב. נפ׳ ב׳ סיון תר״ע. מנוסח המצבה: „הישיש — — נלב״ע אור ליום ה׳ ב׳ סיון העת״ר״.

טַבַּק, יצחק: בן שלמה. נו׳ 1901, שפסובקה (רוסיה). נרצח כ״ג ניסן תרפ״א בבית העולים ביפו והובא לק׳ בקבר־אחים א׳.

טַבַּק, שמעון: בן זאב דב. נו׳ 1909, פולין. היה נהג. נפצע בתאונת אוטו ונפ׳ י״ט טבת תרפ״ט.

טבר, רוזה: בת משה. נו׳ 1841, קוברין (פולין). היתה אשת דוד טבר. נפ׳ כ״ו אייר תרע״ו.

טברסקי, חיה הינדה: בת משה שמואל שיכמן. נו׳ תרכ״ו (1866), סקבירה (רוסיה). ממשפחת האדמו״רים מצ׳רנוביל. גדלה ונתחנכה בחצר אדמו״רים בסקבירה. היתה אשת זאב טברסקי מקישינוב ואמו של העסקן והמו״ל נחום טברסקי בתל־אביב. בניה ובנותיה עלו לא״י בזמנים שונים החל מתרס״ו. בש׳ 1928 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ו תשרי תר״ץ.

טהון, שרה לאה: בת ישעיהו בראט. נו׳ 1881, לבוב (פולין). היתה מהראשונות בלבוב שלמדו בגימנסיה. עבדה בשדה ההשכלה בין ההמון היהודי הרחב והיתה ממיסדי הסויבינהאלה הראשונים בלבוב. בש׳ 1903 עברה לברלין ועבדה במשרד לסטטיסטיקה

של נוסיג ורופין ובחברת „יידישער פערלאג". ב־1904 נשאה לד"ר יעקב טהון. השתתפה בעבודת ד"ר פרנץ אופנהיימר בהתישבות קבוצית. 1907 עלתה לא"י עם בעלה. יסדה בתי מלאכה לנערות בירושלים, בטבריה, בצפת, בתל־אביב ובעקרון, שהעסיקו כ־600 עובדות. ארגנה ונהלה עבודה סוציאלית ענפה כבאת־כח „התאחדות הנשים העבריות לשווי זכויות בא"י". היתה חברה בועד הזמני ליהודי א"י. נפ' י' ניסן תר"פ והובאה לק' בי"א בו (1920). לזכרה יצא קובץ: „עלים לזכר שרה טהון" (תרפ"ב).

טוֹב, זַלְמָן: בן יהושע. נו' 1836, מינסק (רוסיה). היה סוחר. נפ' ז' תמוז תרע"ו. מנוסח המצבה: „איש ירא אלהים" — — —

טוֹב, מִרְיָם (מִרָה): בת יעקב. נו' 1859, מינסק (רוסיה). נפ' כ"ג חשון תרפ"ה.

טוֹבִּין, יַעֲקֹב: בן משה. נו' 1852, אודיסה (רוסיה). היה סוכן וסוחר. בימי זקנתו היה במושב זקנים בת"א ושם נפ' ביום כ"ה כסליו תרצ"א. מנוסח המצבה:

„איש זקן תם וישר
משכיל על דבר אמת" — — —

טוֹבִּיאַס, אִיטָה בְּרִינָה: בת שלמה חיים הכהן. נו' תרכ"ב (1862). היתה אשת יהודה טוביאס מטבריה. נפ' ג' אדר תרפ"ב. מנוסח המצבה: „ציון לנפש יקרה" — — —

טוֹבִּיאַס, מֵאִיר: בן יעקב. נו' תרמ"א (1881), נפ' ד' כסליו תרפ"א. מנוסח המצבה: „סנוחת האיש הנכבד — — נלב"ע בשנת הארבעים לחייו" — — —

טוֹבִים (טוֹבֵס), אֵלִיהוּ דָוִד: בן יהודה ליב (אלתר). נו' 1896, רוסיה. נפ' ג' סיון תרע"ד. מנוסח המצבה: „הבחור" — —

טוֹדְרוֹס, דָוִד: בן שרה. נו' תר"ל. נפ' כ' שבט תרע"ה. מנוסח המצבה:

„מ"ק הנפטר בשם טוב
מן העולם בן מ"ה שנה" — — —

טוֹיב, אַבְרָהָם לֵיב: בן משה יצחק. נו' תרמ"ד (1884), לודז (פולין). בש' 1925 עלה לא"י. היה בעל מסעדה. נפ' ט"ז שבט תרפ"ז.

טַוִיל, מִרְיָם: בת חיים. נפ' כ' תשרי תרע"ה. מנוסח המצבה:

„מצבת קבורת — — נפטרה
בקצור ימים" — — —

טוֹיסְטֶר, נְחָמָה (גיטל): בת יהושע חיים הלוי לדרברג. נו' ה' טבת תרנ"א (1891), נפ' ח' תמוז תרע"ו. מנוסח המצבה:

„אבן מקיר תזעק
על מות בת נעורים
נפש יפה רכה וענוגה — — —
נקטפה בעצם עלומיה
ממחלת החולירע האכזריה" — — —

טוכשנידר, דְבוֹרָה: אשת גדליהו טוכשנידר. נפ' י"ט תמוז תרע"ו. מנוסח המצבה: „האשה" — — —

טוּלְמַן, אַבְרָהָם: בן נחמן. נו' א' שבט תרנ"ד (1894), בלטה (רוסיה). למד בבי"ס תיכוני באומן (פ' קיוב) והשתלם ברפואה בליאון (צרפת). בימי מלה"ע שרת בצבא הרו־סי. השתלם אח"כ באוניברסיטה בסימפירופול (קרים) ובסורבונה בפריס והוכתר בתואר ד"ר לרפואה. בש' 1926 עלה לא"י. היה הרופא הראשון של המכבי בת"א וממיסדי הקורסים

של מ.ד.א. ומרצה שם. נפ׳ והובא לקבורה כ״ב תמוז תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„רופא המכבי בתל־אביב — — —
מר יבכיון עליו״ — — —

טולצינסקי, יצחק איזיק: בן אברהם. נו׳ 1850, בלטה (רוסיה). היה אופה. נפ׳ י״ד חשון תרפ״ד.

טונקונוגה, אליהו: בן בן־ציון. נו׳ 1902, סקבירה (רוסיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ אחרי תאונת עבודה, ח׳ סיון תרפ״ו.

טופלזון, אברהם: בן גרשון. נו׳ 1885, מינסק (רוסיה). היה בע״ב. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ כ״ד ניסן תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„איש צעיר לימים״ — — —

טופר, פריל איטה: בת חיים יחיאל. נו׳ 1863, פשיטיק (פולין). היתה אשת הצייר אליעזר טופר. נפ׳ ח׳ אדר־א׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה — —
ששבקה חיים לכל חי״ — — —

טוקר, אסתר: בת משה. נו׳ 1902, פוניבז (ליטא). בש׳ 1926 עלתה לא״י. היתה פועלת. נפ׳ י״א תשרי תרפ״ז.

טורבסקי, דבורה: בת חיים. נו׳ 1855, זולוטונוש (רוסיה). נפ׳ כ״ד כסליו תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אמנו וזקנתנו הנערצה״ — — —

טורברג, חינה: בת צבי. נו׳ 1857, דומברובה (פולין). נפ׳ י״ד אדר־א׳ תרצ״ב.

טורברג, יהושע: בן שמואל הכהן. נו׳ 1856, ריגורוד (פולין). נפ׳ י״ד שבט תרפ״ד. מנוסח המצבה: „הזקן הנכבד״ — — —

טוריס, אברהם ברוך: בן יעקב. נו׳ תרמ״ז (1887), סלוניקי (יון). היה סוחר. בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ כ״ד סבת תרפ״ז. מנוסח המצבה: „מנוחת עולם״ — — —

טורנר, יוסף מנחם: בן משה. נו׳ 1861, זוירצ׳ה (פולין). היה בעל ביח״ר לסרטי משי בלודז. ציוני ותיק וציר הקונגרס הציוני. מ־1906 בא״י. חנך את בניו בגימנסיה „הרצליה״ בראשיתה. אחד מבניו, יצחק טורנר. היה מחברי „הרועה״ ו„השומר״. נפ׳ ח׳ סיון תר״פ (1920). מנוסח המצבה:

„איש משכיל וירא אלהים — — —
אהבתו הגדולה לארץ,
היתה מקור חייו,
בעדה סבל ממנה לא נפרד״.

טורקלטויב, אסתר רבקה: בת שמחה. נו׳ 1905, הלם (פולין). בש׳ 1927 עלתה לא״י. היתה פועלת. אבדה עצמה לדעת כ״ז תמוז תרפ״ט.

טטרוה, חנה: בת שמואל. נו׳ תר״ב (1842), קוקז. נפ׳ י״ז אדר־ב׳ תרצ״ב.

טיבלה, זהיה: בת חיים (רחמים). נו׳ 1910, דמשק (סוריה). נפ׳ כ״ט תשרי תרצ״א.

טיטלבוים, ליב (תמרי, אריה): בן יוסף. נו׳ 1873, ורשה. בנעוריו היה פעיל במפלגת ס״ס בורשה וביתו היה בית־ועד לפעילי המפלגות הציוניות והסוציאליסטיות היהודיות בפולין. נאסר ע״י המשטר הצארי בעוון פעולות מדיניות ובלה בתא אחד במבצר נובוגיאורגבסק (ע״י ורשה) עם ד. בלוך־

בלומנפלד, י. שפרינצק, י. גרינבוים ואחרים. הוגלה מפולין ועלה לא״י בש׳ 1907. עבד ברכבת יפו־ירושלים בראשיתה וגם בביח״ר ליציקה של האחים וגנר ביפו. כעבור חצי שנה חזר לפולין (והוא אז אב ל־6 ילדים), ועסק במכונאות. התמסר לציונות המדינית והיה פעיל בעבודה הציונית עד עלותו לא״י בש׳ 1923. יסד בתל־אביב ביח״ר ראשון לעגלות ילדים והמשיך בעבודתו הצבורית. נפ׳ כ״ח חשון תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו
היקר והמסור
הציוני הנלהב״ — — —

טִיטֶלבּוֹים, פְּנִינָה (קנדל, פְּרִיל): בת מרדכי. נו׳ 1915, רדום (פולין). בש׳ 1924 עלתה לא״י עם הוריה. חלתה בשחפת ונפ׳ י״ד כסליו תר״ץ.

טִיטֶנשְׁנַיְדֶר, עֲקִיבָא: בן יעקב שמחה הכהן. נו׳ תר״ל, בלגרד (יוגוסלביה). היה סוחר. נפ׳ כ׳ אב תרפ״ב.

טִילֶס, שְׁמוּאֵל דָּוִד: בן אליעזר שרגא הכהן. נו׳ י״ב תשרי תרנ״ח, חזנוב (גליציה). ממשפחת חסידים מיוחסת. התחנך ברוח החסי־דות ולמודי קודש. בימי מלה״ע היה בברלין. נתעורר להשכלה וציונות, ארגן קבוצת הכשרה בחצוב ובבנין בעירו ועלה לא״י בש׳ 1926. עבד בראשל״צ. חלה בספוס ונפ׳ בכ״ב אלול תרפ״ו בת״א. מנוסח המצבה: „הבחור — — נפ׳ בן כ״ט שנה״.

טַינִיס, מֹשֶׁה אַהֲרֹן: בן דוד. נו׳ 1851, מריאמפול (ליטא). היה סוחר. נפ׳ ג׳ תשרי תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„הישיש המופלג
ושוקד בתורה ויראה״ — — —

טִיץ, חַוָּה פְּרוּמָה: בת אהרן יוסף. נו׳ 1861, לוקוב (פולין). היתה אשת רב. נפ׳ א׳ שבט תרפ״ו. מנוסח המצבה: „הרבנית״ — —

טִיץ, שְׁלֹמֹה: בן יצחק. נו׳ תרי״א (1851), וילנה. נפ׳ כ׳ אייר תרצ״א. מנוסח המצבה: „אבינו היקר״ — — —

טִיקוֹלסקִי, נַחְמָן: בן יצחק. נו׳ 1894, פולין. היה פועל. נפ׳ ה׳ אב תרפ״ב.

טִיקוֹצִינסקִי, חַיָּה נְחָמָה צִפּוֹרָה: בת אברהם יעקב מירסקי. נו׳ תרנ״א (1890), זיטל (פולין). נפ׳ י״א כסליו תרס״ח. מנוסח המצבה:

„הבתולה המהוללה שנקטפה
בשנת שבע עשרה לימי חייה״ — — —

טִיקוֹצִינסקִי, עֲדָה (הודל): בת שלמה (פלק): נו׳ תרכ״ד (1864), צרניגוב (רוסיה). חיתה שנים רבות בפתח־תקוה. נפ׳ י״ח אב תרפ״ד. מנוסח המצבה: „החשובה״ — — —

טִיקטִינסקִי, יִצְחָק יַעֲקֹב: בן משה מנחם. נו׳ תרל״ט, קרימוביץ (רוסיה). היה רב. ממשפחת רבנים וגאונים. חבר ספרים „באר יצחק״, „עקבי יצחק״, „שהם מנחם״, „מסעמי יעקב״. לפני מלה״ע למד בירושלים ואח״כ עבר לאמריקה. בש׳ תרפ״א עלה לא״י מניו־יורק. הרב טיקטינסקי מירושלים הוא בן דודו. נפ׳ והובא לק׳ כ״א סיון תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
למדן מופלג בקי בש״ס ופוסקים — —
נקטף בן מ״ה שנה בלי בנים
והשאיר אחריו ספרים רבים
אשר חבר בדרושי התורה
בפרד״ס״.

טִירִי, יַעִיש: בן יוסף. נו׳ תר״ח (1848), צנעה (תימן). בש׳ 1897 עלה לא״י. היה סועל. נפ׳ כ״ח כסליו תרפ״ח. מנוסח המצבה: „הישיש — — בן שמונים לחייו״.

טִישְׁלֶר, יוֹסֵף דָוִד: בן מרדכי. נו׳ 1875, בריסק (פולין). היה נגר. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ י״ח אלול תרפ״ז. מנוסח המצבה: „איש תם וישר״ — — —

טֶלִיס, יַעֲקֹב: בן מיכאל. נו׳ 1863, איזמיר. היה סנדלר. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ ג׳ תמוז תרפ״ו. מנוסח המצבה: „הישיש הנכבד״ — — —

טְלִישֶׁבְסְקִי, יְהוּדָה חַיִּים: בן יעקב שלמה. נו׳ 1877, הומל (רוסיה). היה סנדלר. נפ׳ כ״ג אדר תרצ״א. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר

איש ישר ויקר רוח וציוני נלהב״ — —

טֶנְטִילֶבְסְקִי, יַעֲקֹב: בן זלמן. נו׳ 1878, ורבה (רוסיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ג׳ ניסן תרפ״ו.

טֶנֶנְבּוֹיִם (אַרְזִי), אֶפְרַיִם: בן צבי. נו׳ י״ב כסליו תרס״ז (1907), דרוז׳דרז׳בו (פולין). התחנך בלודז׳ והיה שם מפעילי המכבי. ב־1924 עלה לא״י. ספורסאי מובהק. מטובי „המכבי״ בא״י וביחוד ממיסדי מחלקת האופנוע. ב־1930 השתתף במסע התעמולה הראשון של המכבי באופנוע בארצות אירופה. מראשוני מכבי־האש בת״א ופעיל בהגנת הישוב. מש׳ 1925 ועד יום מותו נהל את התאורה החשמלית בתערוכות והירידים מיסודם של „חברת מסחר ותעשיה״. התאורה בתיאטראות „האהל״ ו„הבימה״ היתה תחת השגחתו. 1929 בין מגיני בן־שמן. בש׳ 1931 השתתף שוב בסיור תעמולה לחו״ל מטעם „המכבי״ בעברו את הדרך ת״א—לונדון באופנוע. עבד בחברת החשמל ובשעת תאונה בעבודה נתפחם ביום ח׳ תשרי תרצ״ה (1934). מנוסח המצבה:

„מכבי אמיץ לב

ידיד ואח לעזרה — —

קרבן העבודה״.

טֶנֶנְבּוֹיִם, צִירֶל: בת אלתר רובינזון. נו׳ 1894. היתה אשת דוד סנגבוים. נפ׳ כ״ו תשרי תרע״ז.

טַנְקוּס, חַיָּה: בת שמחה ורוביציק. נו׳ 1812, גרודנה. היתה אמו של יהודה *טנקוס. חנכה את בניה ברוח המסורה והיראה. היתה חובבת־ציון. בש׳ 1905 עלתה לא״י בגיל של זקנה מופלגת. נפ׳ כ׳ אדר תרס״ח.

טַנְקוּס, יְהוּדָה: בן שמואל הכהן. נו׳ 1860, גרודנה (פולין). מתלמידי הרב מלישקו־ביץ. עלה לא״י ב־1903. חו״צ ותיק ומסור. חנך את בניו ברוח ההקרבה הלאומית ובנין הארץ. מראשוני בוני ת״א. גר זמן מה בסג׳רה. נפ׳ והובא לק׳ ב׳ שבט תרצ״ז. לזכרו הקימו בניו בימה בביהכנ״ס ברח׳ בן־יהודה בת״א. מנוסח המצבה:

„אב יקר — — —

ישיש — — — בעל תורה וענוה

לך לעפרך

ותנוח ותעמוד לגורלך

לקץ הימין״.

טַנְקוּס, מַשָּׁה: בת יהודה *טנקוס. נו׳ 1889, גרודנה (פולין). למדה בבי״ס בגרודנה והשתלמה בלמודים עבריים. נתחנכה ברוח הלאומיות וחבת־ציון ע״י אביה. בש׳ 1905

עלתה לא״י. חלתה קשה ונפ׳ ז׳ תשרי תרס״ח (1907).

טְסִיס, אַלֶכְסַנְדֶר: בן דוד. נו׳ 1896, זשמרינקה (רוסיה). בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ ה׳ טבת תרפ״ז.

טְסְלֶר, אִיטָה הַנְיָה: בת דב מאיר. נו׳ 1851, קמנין־ליטובסק. נפ׳ כ״ה כסליו תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„הזקנה הכבודה — — —
בת ע״ג שנה לחייה״.

טַפְּט, רַפָּאֵל: בן אליעזר. נו׳ 1859, ספליק (רוסיה). נפ׳ כ׳ כסליו תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„נפטר בבית מושב זקנים בת״א
בן ע״ג לחייו״ — — —

טַפְּלוֹבִיץ, יוֹסֵף: בן ברוך. נו׳ 1902, ליטין (רוסיה). היה פועל בא״י. נפגע בתאונה בהצילו חיי חברו ונפ׳ ט״ו תמוז תר״ץ. מנוסח המצבה:

„קרבן העבודה
בהצילו את חברו״ — — —

טַפְּלִיץ, יוֹסֵף: בן שלמה הלוי. נו׳ ד׳ תמוז תרנ״ט (1899), בזל (שויץ). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה פקיד. נפ׳ כ״ו שבט תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
האברך יקר הערך
תם וישר וי״א — — —
בחבתו את הארץ
עזב בית אביו
ועלה לארצנו בתרפ״ה — —
ונפטר בימי עלומיו.

טַפֶּר, גַּבְרִיאֵל: בן צבי. נו׳ קישינוב (רומניה). נפ׳ כ״ב חשון תרס״ח. מנוסח המצבה: „האברך״ — — —

טַפֶּר, נְחָה: בת אשר רוקח. נו׳ כ״ה כסליו תר״ל, גליציה. בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ז כסליו תרפ״ח.

טַקַרְסְקִי, מֵאִיר: נו׳ 1903, אודיסה (רוסיה). היה חייט. נפ׳ א׳ אלול תרפ״א.

טְרֶבְגּוֹדֶה, רְאוּבֵן: בן משה. נו׳ 1876, פיאודוסיה (רוסיה). בש׳ 1926 עלה לא״י. אבד עצמו לדעת י״ד אייר תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר״ — — —

טְרוֹפִין, שִׁינָה: בת אליהו. נו׳ 1838, דוינסק. נפ׳ ו׳ אלול תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„נפ׳ — — פ״ט לחייה״.

טְרוֹפְּף, אַבְרָהָם: בן שלמה השיל. נו׳ 1859, וולפה (פולין). היה חימאי. בש׳ 1921 עלה לא״י. נפ׳ ח׳ חשון תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„הישיש הנכבד
בן 70 היה במותו״.

טְרוֹפְּף, מַלְכָּה טַלְצָה: בת משה אליהו. נו׳ תרי״ז (1857), סלונים (פולין). היתה אשת אברהם •טרופף. בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ י״ז תשרי תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה והחסודה״ — — —

טַרְטַקוֹבְסְקִי, אִידָה: בת יהודה ליב. נפ׳ ג׳ אדר תרס״ד.

טַרְטַקוֹבְסְקִי, יְחִיאֵל מִיכֵל: בן יוסף. נו׳ תר״ב (1842). נפ׳ י׳ חשון תרע״ב. מנוסח המצבה: „בן ע׳ שנה לחייו״.

טְרֵיבִיש, חַיִּים צְבִי: בן יעקב. נו׳ 1861, קיידן (ליטא). מראשוני חו״צ. עלה.

לא״י בש׳ 1889 והתישב ביפו. נהל את הדאר הרוסי בשנות העליה השניה וביתו שמש מקום פגישה לחו״צ וליהודי רוסיה בעליתם לא״י. היה בעל בית המסחר הראשון „כל בו״ בא״י. ממתישבי תל־אביב הראשונים ובונה ביתו בה בש׳ 1910. עבד בבית־מסחרו כל ימיו, דבק באהבה בארץ ולא עזבה גם בימי החרום של מלה״ע. נפ׳ והובא לק׳ כ״ו שבט תרפ״ו (9.2.1926) בת״א. מנוסח המצבה: „הישיש הנכבד״ — —

טְרִיגוּב (בן־עמי), **זְאֵב**: נו׳ 1898, בוגוסלב (רוסיה). נהרג כ״ב טבת תרפ״ד. מנוסח המצבה: „הבחור הקדוש״ — —

טְרִילִינג, חַיָּה הִינְדָּה (הֶלֶן): בת יעקב. נו׳ 1897, ניו־יורק. נפ׳ כ״ב טבת תרפ״ז. מנוסח המצבה: „נפ׳ בת ל׳ שנה״ — —

טְרִילְסְקִי, יְהוֹשֻׁעַ: נו׳ 1910, פולין. היה פועל בא״י. אבד עצמו לדעת ב׳ תשרי תרצ״ב.

טְרַכְטֶנְבֶּרְג, יַעֲקֹב: בן מרדכי. נו׳ 1885, פודוליה (רוסיה). היה מהנדס. בש׳ 1921 עלה לא״י. היה מחלוצי העובדים הטכניים בא״י. נפ׳ י״ח סיון תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש ערה וכואבת
לאחד העובדים המסורים
להתפתחותה הטכנית של הארץ״ — —

טְרַכְטֶנְבֶּרְג, יַעֲקֹב: בן משה אהרן. נו׳ 1903. גדל במלחמיה בגליל התחתון. היה תלמיד ביה״ס החקלאי מקוה ישראל. נפ׳ ט״ז אדר תר״ס. מנוסח המצבה: „הבחור״ — —

טְרָמְבַּצְקִי, רוּזָה (ריזל): בת נפתלי. נו׳ 1887, פולין. היתה אשת ישראל טרמבצקי. נפ׳ ו׳ תמוז תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„האשה — — —
בת ל״ה שנה״ — — —

טַשְׁפְּסְקִי, יַעֲקֹב יִצְחָק: בן ישראל חיים. נו׳ 1854, צרנובצה (פולין). בש׳ 1926 עלה לא״י. היה תלמיד חכם ותורני. נפ׳ כ״ח אב תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר חסיד וירא ד׳
כל ימיו עסק בתורה״ — —

טְשֶׁרְמֶר, חַיָּה שָׂרָה: בת צבי אריה. נו׳ 1876, קמינקה (רוסיה). היתה אשת הסוחר שמריהו טשרמר. בש׳ 1920 עלתה לא״י. נפ׳ י׳ סיון תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אמי מורתי״ — — —

טְשֶׁרְמֶר־שֶׁרְמַן, פִּיגָה: בת אליעזר. נו׳ 1857, קריבואוזרו (רוסיה). נפ׳ ט׳ שבט תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„פיה פתחה בחכמה
ותורת חסד על לשונה
צופיה הליכות ביתה
ולחם עצלות לא תאכל — — —
האשה הכבודה
והחרוצה״ — — —

טְשֶׁרְנוֹבִּיץ, בֵּילָה: בת יעקב פלמן. נו׳ חוהמ״פ תרמ״ב, סופוצקין (פולין). היתה אשתו של שמואל טשרנוביץ. ביתה היה בית ועד לצעירי הסופרים העברים והיהודים בוילנה. בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ז שבט תרפ״ח.

טְשֶׁרְנוֹבִּיץ, שְׁמוּאֵל: בן אלכסנדר־זיסקינד. נו׳ ד׳ חנוכה תר״ס, סבז׳ (רוסיה). אחי הרב ד״ר חיים טשרנוביץ („רב צעיר״).

התחנך בישיבת סלבודקה. מנעוריו פעיל בעבודה ציונית וספרותית. היה מזכירו של הרב שמואל יעקב רבינוביץ מסופוצקין והמורשה הגלילי של ההסתדרות הציונית. עתונאי שנון ומובהק. נתפרסם בכנויו הספרו־תי „ספוג". היה חבר במערכות העתונים „הזמן", „הד־הזמן", „הצפירה", „העם" במוס־קבה ו„די אידישה וולט". מ־1922 בא"י. היה חבר מערכת „הארץ", מזכיר הועד הלאומי ופעיל בארגון כנסת ישראל. במשך שנים עבד בשליחות קרן היסוד באירופה. מפעילי אגודת הסופרים וממיסדי השבועון „מאזנים". היה חבר „הפועל הצעיר". פרסם מאמרים רבים בעתונות העברית והיהודית, החל מ־1897 ב„המליץ". ספריו: „בני־משה ותקופתם" (1914), „עם שחר" (קובץ מאמרים, 1926). נפ' מהתקפת קדחת פתאומית, כ"ב תמוז תרפ"ט בת"א. מנוסח המצבה:

„שמואל טשרנוביץ („ספוג")

תר"ם—תרפ"ט".

ביבליוגרפיה: מאמרים בעתונים, לכסיקון ציוני לציטרון, אכ"מ.

יְבִזְרוֹב, יהודה צבי: בן משה. נו׳ 1854, מציסלאב (רוסיה). היה רב ומטיף לאומי מפורסם. ישב רוב ימיו בחסלאביץ. במשך עשרות שנים עבר בערי רוסיה וסיביר והטיף לחבת־ציון וקנה לבבות המונים לרעיון התחיה הלאומית וגאולת העם. פרסם מכתבים מרבנים לטובת הציונות בס׳ „שיבת ציון״. בש׳ 1922 עלה לא״י. גר בתל־אביב ודרש בביהכנ״ס הגדול בשבתות. נפ׳ י״ג ניסן תרצ״ה. מנוסח המצבה:

„מהמטיפים הראשונים
לחבת ציון״ — — —

ביבל׳: לכסיקון ציוני—ציטרון ועוד.

יְבִזּוֹרִי, בַּתְיָה: בת זאב. נו׳ תר״ס (1880), נהר־טוב (רוסיה). היתה תופרת. בש׳ 1927 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט סיון תרפ״ט.

יַבְלוֹצְנִיק, מַנְחֵם יוֹסֵף: בן בצלאל ליב. טבע בים ביום י״ז סיון תרע״ג. מנוסח המצבה: „הבחור״ — — —

יְבֶלְסוֹן, חַוָּה: בת יחזקאל. נו׳ 1872 בויסק (לטביה). היתה אשת צבי יבלסון. בש׳ 1920 עלתה לא״י. נפ׳ י״ד אב תרפ״ח. מנוסח המצבה: „אשה חשובה״ — — —

יְבִנִין, יוֹכֶבֶד: בת בנימין זאב. נפ׳ ה׳ ניסן תרע״ה. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה״ — — —

יְבִנִין, מֹשֶׁה: בן בצלאל. נו׳ י״ד אדר־א׳ תרמ״א (1881), גרודנה (פולין). ד״ר לכימיה. היה גיסו של בצלאל יפה. שנים רבות עסק בגרמניה במקצועו והיה בעל ביח״ר לסבון. בש׳ 1921 עלה לא״י מברלין. יסד את מכבסת הקיטור הראשונה בת״א וביח״ר לחמרי־חטוי. ציוני ותיק. נפ׳ והובא לק׳ ד׳ טבת תרפ״ט.

יְבָנֶר, חַנָּה: נו׳ 1888, פתח־תקוה. נפ׳ ח׳ שבט תרע״ט.

יַגְדֵל, אֶסְתֵּר (אוֹטיל, תִּילָה): בת ישראל יואל. נו׳ ברוסיה. היתה אשת נפתלי צבי יגדל מזיטומיר (רוסיה). נפ׳ כ״ח חשון תרע״ד. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה והצנועה
אשת חיל״ — — —

יָגְנוּס, עֶמְנוּאֵל: בן משה צבי. נו׳ י״ז שבט תרע״ב, ריגה (לטביה). היה תלמיד בית־הספר החקלאי במקוה־ישראל. נפ׳ כ״ב אדר־ב׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„זכרונו החביב והטוב
חרות על לוח לב אבותיו
אחיו ואחותו המתאבלים
על שמשו שבאה בצהרים״.

יְהוּדָאִי (קַסְרִיאֵל), יהודה: בן חיים ברוך. נו׳ תרס״ו (1906) יפו. היה מבוגרי הגימ־

בסיה „הרצליה" בתל־אביב. נפ׳ כ״ז שבט תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„הבחור שנקטף בדמי־עלומיו
בוגר הגימנסיה הרצליה" — — —

יוּבָל, זאֵב: בן צבי. נו׳ 1858, פ׳ סַבְרִיה (רוסיה). היה סוחר. נפ׳ ל׳ שבט תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי היקר — —
נפ׳ — — בן ע״ג שנה לחייו".

יוּדוֹבִיץ, יוֹסֵף קַלְמָן: בן אברהם חנוך. נו׳ 1859 סורז׳ (רוסיה). היה פחח. נפ׳ כ״ה אייר תרפ״ד.

יוֹז, פֵּיבוּש: בן משה. נו׳ תרל״ט (1879), רובנה (פולין). היה עו״ד. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ט״ו ניסן (א׳ של פסח) תרפ״ז.

יוֹזְנִיק, יֶנְטָה: בת שניאור זלמן. נו׳ 1829, ולקוביסק (פולין). נפ׳ ז׳ שבט תרע״ז. מנוסח המצבה:

„מנשים באהל תבורך
אשה חשובה — —
כל ימיה
עסקה בצרכי־צבור באמונה".

יוֹלִיס, אֶסְתֵּר בֵּילָה: בת אברהם צבי. נו׳ תקצ״ז (1837), ברדיצ׳ב (רוסיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט תשרי (ער״ח חשון) תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אשה זקנה
צנועה וחשובה — —
נפ׳ — — בת צ״א שנים".

יוֹם־טוֹב, אֱלִיעֶזֶר: בן מרדכי. נו׳ תרי״ח (1858), שירז׳ (פרס). בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ כ״ח שבט תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אבינו הנכבד אוהב שלום" — — —

יוֹם־טוֹב, שָׂרָה: נו׳ 1890, שירז׳ (פרס). היתה אשת אליעזר יום־טוב. בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ ז׳ תמוז תרפ״ה.

יוֹנָה, תּוּפַאחָה: בת צאלח. נו׳ 1897, בגדד. היתה אשת אליהו עבדללה יונה. נפ׳ כ״ב כסליו תרצ״ב.

יוֹנִיוֹב, נָתָן חַיִּים: בן בנימין. נו׳ א׳ תמוז תרע״ד (1914), דרבנד (קוקז). בש׳ 1923 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ז׳ תמוז תרפ״ס. מנוסח המצבה:

„נקטף בדמיו — — —
נטבע בימה של תל־אביב".

יוֹנִיס, חַיָּה פִּיגָה: בת שמואל. נו׳ תר״ו (1846), קישינוב (רומניה). בש׳ 1906 עלתה לא״י עם בעלה שלמה יוניס שהיה סוחר. נפ׳ כ׳ כסליו תרפ״ח.

יוֹסִיפוֹב, אֵלִיהוּ: בן מרדכי. נו׳ 1905, קובה (קוקז). בש׳ 1923 עלה לא״י. היה פועל בפתח־תקוה. נפ׳ כ״ב טבת תרפ״ז.

יוֹסִיפוֹב, אֱלִישֶׁבַע: בת גלעד. נו׳ 1874, קוקז. היתה אשת יהודה יוסיפוב. נפ׳ ב׳ תשרי תרפ״ד.

יוֹסִיפוֹב, יִצְחָק: בן יהודה. נו׳ 1894, קובה (קוקז). בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ ל׳ ניסן (ר״ח אייר) תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„איש רך בשנים" — — —

יוֹסִיפוֹב, שׁוּלַמִּית: בת יצחק יוסיפוב. נו׳ 1915, חספיורד (קוקז). נפ׳ כ״ב אדר־ב׳ תרפ״ס.

יוסקוביץ, ישעיהו משה: בן יחיאל. נו׳ 1909, רדומסק (פולין). נפ׳ י״ז אייר תר״ץ.

יורובסקי, אריה: בן נתן. נו׳ תרל״ד (1874), קיוב (רוסיה). היה פקיד. נפ׳ ג׳ חשון תרצ״ב.

יורמן, איטה (יטי): בת שלמה אליעזר. נו׳ 1869, סניטין (פולין). היתה אשת שרגא פיבל יורמן. נפ׳ כ״ח אלול תרפ״ד. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה״ — —

יורק־שטינר, אלחנן הינריך: בן אהרן. נו׳ תרי״ט (1859), סניצה (סלובקיה־הונגריה), בנעוריו בא לוינה ועשה שם רוב ימיו. עסק בתעמולה מסחרית ופרסום בחברות חשובות ובעסקי ספרות ובקורת אמנותית. בהשפעת ה„יודנשטאט״ הצטרף להרצל ולציונות בהתלהבות והיה ממיסדי ויוזמי השבועון הציוני „די וועלט״ ומשתתף קבוע בו. בשליחות הרצל ניהל משא ומתן עם החשמן מרי דל־ול ברומא ופרסום שיחתו עמו על יחסי הותיקן לשאיפות הציונות עוררו ענין מרובה. היה ציר ברוב הקונגרסים הציוניים ופעיל בהסתדרות הציונית בוינה. הגה תכנית ליסוד בנק קולוניאלי לא״י. בימי מלה״ע — עסקן פוליטי באוסטריה. בשנותיו האחרונות מקורב להצה״ר. בקר פעמים רבות בא״י (בפעם הראשונה בש׳ 1898) ובש׳ 1933 עלה להשתקע. כתב שירים, ספורים ומאמרי־בקורת בגרמנית וחבר ספרים שהחשובים בהם הם: „האמנות לחיות כיהודי״, „בונה־התלמוד״. נפ׳ ב׳ אדר תרצ״ד והובא לק׳ בג׳ בו. מנוסח המצבה:

„לוחם נאמן לציון
לאהבת האדם ולאחות עמים
בארץ אשר אהב מצא מנוחתו״ — —

יורק־שטינר, צלה: בת אהרן בויאר. נו׳ 1856, וינה. בש׳ 1884 נשאה לסופר אלחנן הינריך יורק־שטינר והשתתפה עמו כל ימיה בעבודותיו ומסעותיו. פעלה בטפול בפליטי גליציה בימי מלה״ע והיתה עסקנית במוסדות צדקה וחסד רבים. בש׳ 1933 עלתה עם בעלה להשתקע בא״י. נפ׳ והובאה לק׳ כ״ו ניסן תרצ״ח.

יושע, שרה: נו׳ תר״ט (1849), יפו. היתה אשת שבתי יושע. נפ׳ כ״ז שבט תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה והצנועה
המדוכית ביסורים קו״מ״ — — —

יזרעאלי, אפרים: נו׳ 1907, דשוב (פולין). היה שוטר. אבד עצמו לדעת י״א אב תרצ״א.

יחיא, שמואל: בן אברהם. נו׳ 1876, עדן. היה פועל. נפ׳ ח׳ סיון תרצ״א. מנוסח המצבה:

„האיש הישר העניו ירא ה״ — — —

יחיאלי (יחיאלצ׳יק), יחיאל: בן מאיר. נו׳ ד׳ שבט תרכ״ו (1866), סלונים (פולין). היה מורה ומחנך קרוב ליובל שנים (1891—1937) וממניחי היסוד לביה״ס העברי החדש. היה ממיסדי ה„חדר המתוקן״ ברוסיה בערים ניקוליב, וילנה וקאזן והנהיג שטת למוד „עברית בעברית״. חובב־ציון ותיק. הבר פעיל ב„בני־משה״ ובהסתדרות הציונית מיום הוסדה. היה ציר ועידות ציוניות ברוסיה (מינסק ועוד) וסופר „לשכת המכתבים״ בקישינוב בהנהלת ד״ר כהן־ברנשטיין. בש׳ 1904 עלה לא״י. עסקן פעיל במוסדות החנוך בא״י וזמן מה יו״ר מרכז המורים. מ־60 הראשונים בוני ומיסדי

ת״א וחבר בועד הקהלה ובועד תל־אביב. היה מורה ביה״ס לבנות בת״א מש׳ 1904 ומנהלו מש׳ 1918 עד יום מותו. ממחברי תכנית הלמודים הנהוגה בבה״ס העממיים בת״א ומחבר מאמרים רבים בעניני חנוך בעתוני חו״ל וא״י. השתתף בחבור ספרי למוד: תרגילי הסגנון, שעורי־הסתכלות, כרמנו, ספרנו, תרגילי חשבון ועוד. תרגם לעברית מהספרות הפדגוגית העולמית. נפ׳ כ״ד חשון תרצ״ח בשעת עבודתו בביה״ס והובא לק׳ בכ״ו בו.

יַחצאֵלי, דוֹב: בן אברהם הלוי. נו׳ 1906, אושביצה (פולין). בש׳ 1928 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ כ״ה תמוז תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אחד מחלוצי העליה החמישית
מת בכ״ה תמוז תרפ״ט בעשרים
ושלש לימי חייו בהגיעו
לסף הנשמתו החלוצית בבנין הארץ.
בעודו רוקם את רקמת חייו תוך
מאמצים של דור חולם ולוחם״.

יינִי, מִרים: בת ברוך. נו׳ תר״ע (1910), סלוניקי (יון). היתה פועלת. נפ׳ ה׳ סיון תרס״ו.

יִלין, טוֹבִיה (ד״ר): בן שלום שכנא. נו׳ כ״ז אלול תרנ״ח. נפ׳ י״א אדר תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה — —
האברך היקר המצוין״ — — —

יִלין, שוֹסיה: בת אברהם משה. נו׳ תר״כ (1860), סטביסק (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ה ניסן תרפ״ו.

יִלין, שָׁרה: בת מאיר שלמה. נו׳ 1876, ביאליסטוק (פולין). ממשפחה מיוחסת. נפ׳ י״ח טבת תרע״ב. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה ויקרת רוח — —
נין ונכדה להגאונים זצ״ל
מרן ר׳ שמואל מחבר ספר בגדי ישע
ומרן ר׳ מרדכי יפה בעל הלבושים
נפטרה לחיי עולם — — —
בשנת השש ושלושים לימי חייה״.

יִלניק, יוֹסף לֵיב: בן ישראל. נו׳ 1855, אורשה (רוסיה). היה פקיד. בש׳ 1926 עלה לא״י והיה במושב זקנים. נפ׳ ח׳ שבט תרפ״ט.

יִלסקי, יִנטה: בת יצחק. נו׳ תר״ו (1846), סלונים (פולין). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ז ניסן תרפ״ט.

יַמפּוֹלסקי, לִיבה: בת מנחם מנדל. נו׳ 1878, רוסיה. היתה אשת שמעון אליהו ימפולסקי מיליסבטגרד (רוסיה). נפ׳ י׳ אלול תרפ״א. מנוסח המצבה:

„מצבת קבורת — — —
אשה צנועה וחשובה
אשת איש יקר רוח — —
נפטרה — — —
בשנת חמשים ושלש לימי מרודיה״ —

יַנוֹביץ, אֶסתֵר (פרידה): בת שמואל יינוביץ. נו. תרל״ט (1879). נפ׳ ט״ו כסליו תרע״ט.

יַנוֹביץ, צְבִיה: בת יצחק. נו׳ תר״ב (1842), גרודנה (פולין). היתה במושב זקנים. נפ׳ ב׳ אדר תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אשה זקנה
צנועה וחשובה״ — — —

יַנוֹבִיץ, שמואל: בן יהושע יצחק. נו׳ 1828, פרוזני (פולין). היה סוחר. נפ׳ י״ג סבת תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„הזקן הנכבד — — —
נפטר בן תשעים ושבע שנה״ — —

יַנוֹבִיק, אֶסְתֵּר: בת יעקב. נו׳ 1899, יבפטוריה (רוסיה). היתה אשת עזרא ינוביק. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ ג׳ אלול תרפ״ז.

יַנוֹבסקִי, אַבְרָהָם רפָאֵל: בן ניסן. נו׳ 1836, סובלק (פולין). נפ׳ כ׳ אדר־א׳ תרע״ו. מנוסח המצבה: „הישיש הנכבד״ — —

יַנוֹבסקִי, יוֹסֵף: בן יחיאל. נו׳ 1859, רייזין (רוסיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה סקיד. נפ׳ ז׳ חשון תרפ״ז.

יַנוֹבסקִי, שלמה: בן חיים חיקל. נו׳ תר״א (1841), זלבה (ליסא). היה סוחר. בש׳ 1925 עלה לא״י והיה במושב־זקנים. נפ׳ ט״ז אלול תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„איש זקן מופלג בתורה ויראת ד׳ — —
נפטר בן פ״ח שנה״.

יַניגֶר, אֶשֶר: נפ׳ י״א אב תרע״ב.

יַנקֶלבִיץ־יַעקוֹבִי, יהוּדָה לֵיב: בן ברוך הכהן ואחי הסופר משה קליינמן. נו׳ 1872, פרוסקורוב (רוסיה). גר שנים רבות באודיסה ועסק במסחר כל ימיו. בש׳ 1921 עבר לצופוט (פולין). בש׳ 1926 עלה לא״י. היה חובב־ציון פעיל וותיק, בא״י היה מפעילי הציונים הכלליים ומשתתף במוסדות צבוריים רבים. אחד מבניו, ד״ר ש. יעקובי הוא מראשי מנהיגי הסת׳ הרביזיוניסטים בלונדון. נפ׳ והובא לק׳ ב׳ אדר תרצ״ד. מנוסח המצבה:

„איש נלבב וישר
חבר לכל דבר טוב וכשר,
בעל בעמיו ובן נאמן ללאום
כל דרכיו אמון כנות ותום״ — — —

יַנקֶלבִיץ, נחמיה: בן ברוך. נו׳ תרס״ג (1903), אלכסנדרובסק (רוסיה). היה פועל. נפ׳ כ״ה תשרי תרפ״ג.

יַסִין, פֶּרלָה: נו׳ אלכסנדרובסק (רוסיה). נפ׳ י״ז תשרי תרס״ט.

יַסינוֹבסקִי, מַלכָּה: בת יצחק צבי מקסימובסקי. נו׳ 1862. מצאצאי הבעש״ט. היתה אשת מנחם נחום •יסינובסקי ואחות הסופר ש. ב. •מכסימון. בש׳ 1913 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ד אדר־א׳ תרפ״א. מנוסח המצבה:

„אשה
נדיבת לב שלשלת היוחסין
נכדת הבעש״ט — —
ימתקו לך רגבי אדמתך
רעיתי היקרה ואמנו החביבה״.

יַסינוֹבסקִי, מנַחֵם נָחוּם: בן דוד. נו׳ 1862. ממשפחת חסידים מפורסמת. אביו היה בעל צדקה נודע בסביבת סקבירה וברדיצב. בש׳ 1913 עלה לא״י. היה בעל בית־מלון. נפ׳ י״א סיון תרפ״א. מנוסח המצבה:

„ימתקו לך רגבי אדמתך
אבינו החביב והיקר ז״ — —

יַסקִין, יהוּדָה: בן צבי. נו׳ תרנ״ה (1895), קישינוב (רומניה). היה סוחר. נפ׳ כ״ז סיון תרפ״ב.

יַעבֵץ, יֶשַעיָהוּ: בן אברהם. נו׳ תרכ״ד (1864), ורשה. בש׳ 1921 עלה לא״י. היה בעל בית־מלון. נפ׳ י״ב ניסן תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבי היקר״ — — —

יָעִיש, סַעִידָה: בת שלמה. נפ׳ י״א סיון תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הנפסרת

בקי״ו״ — — —

יַעֲקֹב, אַבְרָהָם: בן יהודה אהרן. נו׳ 1855, טרנסילבניה (רומניה). בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ כ״ה תמוז תרפ״ז.

יַעֲקֹבסוֹן, צְבִי: בן אליהו. נו׳ 1837, ריגה. היה במושב־זקנים. נפ׳ כ״ו אדר תרפ״ו.

יַעֲקֹבסוֹן, תָּמָה: בת צבי ברכמן. נו׳ תקצ״ט, גולדינגן (קורלנד, לטביה). אביה היה מחשובי עיר גולדינגן. מורה ונוסה לרוח הזמן וההשכלה. נשאה ליצחק יעקבסון וחנכה את בניה ברוח המסורה וההשכלה. חיתה רוב ימיה בטלסין (לטביה) ועסקה בצרכי צדקה ונדבנות. נפ׳ בשיבה טובה והובאה לק׳ י״ב ניסן תרפ״ט. אחד מבניה הרב מ. יעקבסון בת״א. מנוסח המצבה:

„היתה מסורסמה בעיר

מגוריה טלסין לסביה,

בצדקותיה וטוב לבה

מתה סה בשיבה טובה

בת חשעים שנה״ — —

יַעֲקֹבסקינד, זאֵב: בן משה. נו׳ תרכ״א (1861), ורשה. היה חיט בירושלים. נפ׳ ט״ו טבת תרפ״ו.

יַעֲקוֹב, צבי (הירש): בן אברהם אבא. נו׳ 1905, קרמנצוג (רוסיה). משפחתו היתה מתבוללת למחצה. ידע רק רוסית. התקרב לתנועה הציונית־סוציאליסטית ופעל בברית הנוער צ. ס. ברוסיה מש׳ 1925. בש׳ 1926 נאסר, ישב 6 חדשים במאסר והוגלה אח״כ לגירוש ל־3 שנים בחבל הזו״רנים בסיביר. בש׳ 1929—1931 היה ב„מינוס״ בקורסק. בש׳ 1931 עלה לא״י ועבד כנהג בחברת „הגליל״. היה חבר פעיל ומסור בתנועת צ. ס. ובתנועת ארץ־ישראל העובדת. אחרי חצי שנה לשהותו בא״י, ביום א׳ חשון תרצ״ב, נהרג בתאונת דרכים ע״י רמאללה, בדרכו מצפת לתל־אביב. הובא לק׳ בת״א בב׳ חשון ע״י קבר־האחים. מנוסח המצבה:

„חבר למפלגת צ. ס.

עלה מרוסיה הסוביטית

אחרי חמש שנות מאסר וגרוש — — —

המצבה הוקמה ע״י משלחת חוץ של

המפלגה הציונית־סוציאליסטית

(צ. ס.) בס.ס.ס.ר.״

יָפֶה, אַהֲרן: בן שמואל יעקב. נו׳ 1859, קידן (ליטא). היה סוחר במנשסטר (אנגליה) ועסקן צבורי. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ כ״ז סיון תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר

עסק בצרכי צבור באמונה״ — — —

יָפֶה, בְּצַלְאֵל: בן דוב ואחי ל. יפה. מראשי קרן־היסוד. נו׳ ז׳ תמוז תרכ״ח (1868), גרודנה (פולין). [אביו היה בן הרב והחובב־ציון הנודע ר׳ מרדכי גימפל יפה מרוזינוי, מראשוני המתישבים ביהודיה ע״י פתח־תקוה. עסק בתעשית־ספירט בגרודנה, חובב־ציון ומשכיל]. למד בחדר ובישיבות ונתחנך ברוח ההשכלה וחבת־ציון מנעוריו. המשיך בעסקי אביו בתעשית הספירט והיה מעשירי העיר בגרודנה. בצעירותו החל בעסקנות צבורית פעילה. בש׳ 1890 יסד אגודה „מקראי־תורה״, שעמדה בקשרים עם הועד האודיסאי של חובבי־ציון ותמכה בביה״ס לבנות ביפו. נבחר מטעם

חו״צ למורשה בגליל גרודנה, אחד הגלילים המרכזיים והפעילים ברוסיה. היה ציר הקונג־רסים הציוניים הראשונים, חבר הועד הפועל הציוני והועד המרכזי לציוני רוסיה. היה ממיסדי החדר המתוקן והקורסים הפדגוגיים בגרודנה. בש׳ 1903 בקר בא״י והשתתף עם אוסישקין בארגון הכנסיה הישובית בזכרון־יעקב. בש׳ 1906 בקר שנית ובש׳ 1909 עלה להשתקע. חקר ולמד במצרים את דרכי חקל־אות־השלחין ויסד את״כ בא״י חברת השקאה, שהקימה את תחנת ההשקאה הראשונה מהירקון בש׳ 1912 ובנתה את הבנין הראשון מבטון ברזל בא״י. מש׳ 1910 היה ממנהליה הראשיים של חברת „גאולה״. מראשוני בוני תל־אביב, ופעיל בועד ת״א הראשון. בימי מלה״ע והגי־רוש השתתף בפעילות בהנהלת המשרד הארץ־ישראלי ועבד עם דיזנגוף בפתח־תקוה בועד ההגירה וועדת האספקה והמכולת. עסקן מובהק בשדה החניך העברי ומשפט השלום העברי. בש׳ 1918 ארגן את האספה המכוננת לשם יסוד הועד הזמני והיה מראשי הועד הזמני ליהודי א״י עד תקופת ועד־הצירים. התמסר לארגון ועד הקהלה ליהודי יפו־ת״א ועמד בראשו עד יומו האחרון. בש׳ 1920 הרחיב והגדיל את עבודת הברת „גאולה״, שבנתה את „לב תל־אביב״ והרחיבה את גבולות העיר. היה חבר הועד הלאומי ליהודי א״י וחבר הנהלת חברת הכשרת הישוב. יזם ותיכן תכניות מקיפות להרחבת הישוב בתל־אביב ובסביבה. עבד כל ימיו במסירות נלהבת ובהתגברות מאומצת על מחלת־הלב. נפ׳ באופן פתאומי, י״ז כסלו תרפ״ו. על שמו נקרא רחוב בתל־אביב (מקודם רחוב הרכבת). ביבליוגרפיה: לכסיקון ציוני — ש. ציטרון; „ספר תל־אביב״, ספר־האישים—מסדה; „דבר״ ו„הארץ״ מיום מותו.

יָפָה, גוֹלְדָה: בת הרב יעקב יהודה. נו׳ 1889, וינה. נפ׳ י״ט אדר תרפ״ב בוינה והובאה לק׳ בתל־אביב כ״ז ניסן תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„הצעירה המשכלת — — —
נפטרה באביב שנותיה״ — —

יָפָה, דַּשָּׁה (דבורה): נו׳ 1903, חרקוב (רוסיה). בש׳ 1927 עלתה לא״י. היתה פועלת. נפ׳ י״ט כסליו תרפ״ט.

יָפָה, חַיִּים שְׁלֹמֹה: בן צבי. נו׳ 1883, רוגובו (ליטא). התחנך בישיבת סלובודקה. היה שנים רבות בקיפטאון (דרום אפריקה) ועסק במסחר. עסקן ציוני מסור. היה חבר הועד הפועל של ההסתדרות הציונית בדרום אפריקה. בש׳ 1928 עלה לא״י. יסד את „החברה הא״י לקרור והספקה״ והיה מנהלה. יחד עם ל. פוליקנסקי יסד את הפרדס „גן רוה״ ליד נס־ציונה. פעיל בבנק דרום אפריקה, הסינדיקט לתפו״ז יפו, חברה לאשקעות אפריקה־א״י. מסור ונאמן לעבודה עברית ותומך בצרכי צבור ותרבות. נפ׳ י״ח תשרי תרצ״ו (15.10.1935) והובא לק׳ בי״ט בו. מנוסח המצבה:

„איש ישר ונכבד חובב ציון
ומסור לבנין הארץ״ — —

יָפָה, חַנָּה: בת זאב. נו׳ 1854, סורז׳ (רוסיה). נפ׳ ט״ז שבט תרפ״ו. מנוסח המצבה:
„שלום לעפרך אמנו היקרה״ — —

יָפָה, חַנָּה: בת יעקב ״מרגולין ואשת בצלאל ״יפה. נו׳ 1875, גרודנה (פולין). נתחנכה מנעוריה לעסקנות וחבת־ציון. בש׳ 1909 עלתה לא״י והיתה מהעסקניות הפעילות בישוב. הש־תתפה עם בעלה בעסקנות צבורית וביתה היה

בית־ועד לאישי־הישוב והתנועה הציונית (לאחר הכבוש התכנסו בביתה חברי הועד הזמני ליהודי א״י וועד הצירים). היתה ממיסדות ההסת׳ הארצית של ויצ״ו, חברה באקזקוטיבה העולמית, גזברית וראש מחלקת ההכשרה. התענינה במפעל ההכשרה המקצועית של האשה העובדת וסייעה הרבה למועצת הפועלות של הסת׳ העובדים העברים הכללית, להקמת בית־החלוצות בתל־אביב והשתתפה בהנהלתו. נפ׳ כ״ח אייר תרצ״ח, והובאה לק׳ ליד קבר בעלה.

יָפֶה, חַנָּה (זלדה): בת יקותיאל. נו׳ 1895, גלובוקי (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ו אב תרפ״ז. מנוסח המצבה: „אשתי ואמנו היקרה״ — — —

יָפֶה, יִצְחָק: בן אברהם. נו׳ י״ח סבת תרנ״ו (1896), גרודנה (פולין). היה אחיו של העסקן שלמה יפה בתל־אביב, ובן אחיהם של בצלאל ואריה־ליב יפה. בש׳ 1908 עלה לא״י. למד בגימנסיה „הרצליה״ והצטיין בלמודיו. בראשית מלה״ע עבד במושבות הגליל. נפ׳ כ״א חשון תרע״ו.

יָפֶה, מַלְכָּה: בת משה הכהן ואשת חיים יוסף יפה (אחד המסיפים הלאומיים הראשונים ומיסדי רחובות). נפ׳ ט׳ תמוז תרס״ו. מנוסח המצבה: „האשה הכבודה והצנועה״ — —

יָפֶה, רְאוּבֵן: בן שמעון דוד. נו׳ כ״ד אדר תר״ז (1847), קליפקוביץ (רוסיה). נכד ר׳ מרדכי יפה בעל „הלבושים״ (דור שמיני). היה רב ועסק במסחר ובפקידות בבסרביה. למדן מופלג, וציוני ותיק ומסור. נלחם עם הקנאים בעד הציונות. חנך את בניו ברוח המסורה. בש׳ 1912 עלה לא״י, מינואוצי (בסרביה). גר רוב שנותיו בת״א והיה שופט מחוזי של בית משפט השלום. נפ׳ י״ח אב תר״פ במקוה־ישראל והובא לק׳ ביי״ט בו בתל־אביב. בניו הם: הסופר ועסקן הפועלים ממיסדי נהלל אליעזר ל. יפה ועורך „השדה״ ש. ד. יפה. מנוסח המצבה:

„ציון
לנפש קדושה וטהורה
מאור התורה והעבודה
בישישים חכמה ואורך ימים תבונה
אהוב למקום ומסור לבריות
לעזרת נדכאים שבורי־לב״ — — —

יָפֶה, רָחֵל (שינה רוזה): בת משה סוקולסקי. נו׳ תרנ״ה (1895), ביאליסטוק (פולין). עלתה לא״י מצ״יקגו (אה״ב). נפ׳ כ״ח תשרי תרצ״ה (1934).

יָפֶה, שׁוֹשַׁנָּה: בת שלום. נו׳ 1893, תימן. נפ׳ י״ז אדר־ב׳ תרע״ט.

יָפֶה, שָׁלוֹם: בן ליב הלוי. נו׳ תרנ״ט, יפו. היה פועל. נפ׳ ט׳ כסליו תרצ״א.

יָפֶה, שָׂרָה: בת הרב ברציון הכהן. נפ׳ כ״ח אדר תרע״ב. מנוסח המצבה: „האשה הכבודה״ — — —

יָפֶה, שָׂרָה: בת שלמה קוטיק. נו׳ 1871, וילנה. ציונית מנעוריה. גדלה בניה ברוח הלאומיות. עסקנית פעילה בחיים הצבוריים בגרודנה. בש׳ 1934 עלתה לא״י. בנה הוא מר שלמה יפה, מעסקני חברת „מסחר ותעשיה״. נפ׳ י״ז ניסן תרצ״ח (18.4.1938).

יָפֶה־טוֹקוֹצְקִי, הַסִּיָּה: בת אברהם אליהו. נו׳ תר״ו (1846), לודז (פולין). נפ׳ י״ז סבת תרפ״ז.

מצבת חיים שלמה יפה

מצבת יצחק ואמו שרה יפה

יצהר (פינגולד), יעקב משה: בן דב. נו׳ תר״מ (1880), ניפקה (רוסיה). בש׳ 1922 עלה לא״י. היה מורה. נפ׳ ס״ו אדר־ב׳ תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„המורה — — —
נפ׳ — —
בן מ״ו לחייו״.

יצחק־עוץ, אסתר: בת יחיא. נו׳ 1901, עדן. היתה אשת משה יצחק־עוץ. נפ׳ ט״ו סיון תרצ״א. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה והנכבדה״ — — —

יצחק, כודמה: בת יוסף. נו׳ 1851, עדן. היתה אשת מנחם יצחק (אברהם). נפ׳ כ״ט אדר תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה
והנכבדת״ — —

יצחק, שלום: בן שלמה. נו׳ תרכ״ב (1862), עדן. נפ׳ כ״ג שבט תר״ץ.

יצחקי, דניאל: בן הרב יעקב יצחקי. נו׳ 1877, דרבנד (קוקז). בש׳ 1907 עלה לא״י יחד עם אביו הלמדן הראשון בקוקז, מתלמידי הישיבה בולוזין, חבר מחזור לסטרדים „אהל יעקב״, והיה בעל משק חקלאי בקוקז. ממיסדי המושבה באר־יעקב (נקראת על שמו). היה פועל ועובד חקלאי. נפ׳ כ״ז אייר תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר
הנהנה מיגיע כפיו
וחי בתוך יסורים ומכאובים״ — —

יצקר, אברהם: בן יהודה. נו׳ ר״ח סיון תרס״ב (1902), בצעירותו עלה לא״י. היה פועל ואח״כ עובד עם אביו במשק החלב. נרצח (יחד עם יברנר וגיסו צבי ישץ) בדירתם בשכ׳ ס״כנה ע״י תל־אביב ביום כ״ד ניסן תרפ״א והובא לק׳ ליד אביו בקבר אחים א׳.

יצקר, יהודה: בן יעקב (בטעות הובא במקומות רבים „בן אברהם״). נו׳ כ״ב ניסן (אחרון של פסח) תרכ״ז, אוקנה (רוסיה). נתיתם בילדותו ונכנס בעול העבודה. השתלם בהשכלה פרטית. עסק במסחר תבואות באנניב (רוסיה). היה חובב־ציון ותיק וח׳ „בני משה״. חנך את בניו ברוח הלאומית והכשירם לעליתם לא״י (לפני מלה״ע). בש׳ 1920 עלה לא״י. סדר משק חלב ע״י תל־אביב. נרצח בכ״ד ניסן תרצ״א (יחד עם י. ח. ברנר וצבי שץ) והובא לק׳ בקבר אחים א׳.

יצקר, רחל: בת יהודה יצקר. נו׳ א׳ סיון תרנ״ז (1897), אנניב (רוסיה). בש׳ תרע״ג (1913) באה לא״י. היתה פועלת ועבדה במגדל ובבאר־יעקב. חלתה כקדחת ובטיפוס ונפ׳ כ״ב חשון תרע״ט.

יקואל, לונה: נו׳ תקפ״ו (1826), מרוקו. נפ׳ ז׳ אדר־ב׳ תרצ״ב (לפי נוסח אחר היתה בת ק״ג במותה). מנוסח המצבה: „האשה הכבודה״ — — —

יקואל, משה יוסף (אריה): בן ראובן (בכר) יקואל. נו׳ תרכ״ה (1865), יפו. היה סוחר. נפ׳ כ״ג כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„ראש משפחתנו
ואבינו היקר
נעים זמירות בישראל
השמח בחלקו״ — — —

יקואל (בכר), ראובן: נו׳ תר״ז (1847). נפ׳ ד׳ אייר תרפ״א. מנוסח המצבה: „נפ׳ בן ע״ה שנה לחייו״.

יקותיאלי (זוסמנוביץ), ברוך יקותיאל: בן אליעזר יהודה. נו׳ תרכ״ו (1866), קרטוז־ברזה (פולין). בן למשפחה מיוחסת מזרע הקדושים של רוז׳ינוי. היה מנהל חדר מתוקן בהוראה עברית בעברית ואחד ממפיצי הלשון העברית במוסקבה. עסק בחקר התנ״ך ודקדוק, וחבר את הספרים: לוחות השמות, ראשית תורת השפה, הדקדוק השלם ואמרי ברוך. כתב גם ספורים: צרור המור, הדסה, הדוד משה ועוד. בש׳ 1910 עלה לא״י. היה מורה בביה״ס ״תחכמוני״ וחכי״ח ביסו. נפ׳ ל׳ ניסן תרע״ד והובא לק׳ א׳ אייר תרע״ד. בניו: האחים העסקנים ישראל, חביב ויוסף יקותיאלי בת״א וחיפה. מנוסח המצבה:

„קדם זמנו מת האיש ושירת חייו
באמצע נפסקה — —
סופר ומורה — —
ימתקו לו רגבי אדמתו
ויהי זכרו ברוך״ — —

יקר, אסתר ציפה: בת משה. נו׳ 1844, פולטבה (רוסיה). נפ׳ כ׳ שבט תרע״ה.

ירדן, שלום מרדכי: בן יוסף. נו׳ תקצ״ט (1839) קליס (רוסיה). היה סוחר. בש׳ 1924 עלה לא״י. היה במושב זקנים. נפ׳ י״ז אלול תרפ״ז.

ירדני, שרה: בת דב. נו׳ 1886, דינוביץ (רוסיה). בש׳ 1920 עלתה לא״י. היתה פקידה. נפ׳ כ״ב אייר תרצ״ב. מנוסח המצבה: „פה מצאה את מנוחתה״ — — —

ירוצינסקי, אליעזר (איתמר יערי): בן אברהם. נו׳ 1890 באחוזה ע״י קליש (פולין). התחנך אצל הורים חרדים. אביו היה מנהל עסקים ואחוזות אצל אצילים פולנים. מסור מילדותו לרעיון הציוני. בש׳ 1920 עלה לא״י. עבד בחקלאות בבאר־יעקב, חולדה והיה חבר במושב עובדים שרונה בגליל. בימי הגאות של 1925 עבד בבנין בת״א. נפ׳ י״ז תמוז תרפ״ה.

ירושלמי, גדליהו: בן דן. נו׳ 1867, ביאליסטוק (פולין). היה סוחר ובעל־בית אמיד בעירו. נדיב ועסקן. 1931 עזב את כל רכושו וקניניו ועלה לא״י. המשיך להשתתף בעסקי בניו (האחים ירושלמי, ת״א) והיה שליח צבור בביהכנ״ס הגדול בת״א. נפ׳ בשבת לאחר התפלה, ז׳ תמוז תרצ״ג והובא לק׳ בח׳ בו. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר
ירא ד׳
רחום ומוקיר רבנן
וכל מעשהו באמונה״. — — —

ירושלמי, יעקב: בן נסים. נו׳ 1899, איזמיר (תורכיה). נפ׳ י׳ אדר תרפ״ה. מנוסח המצבה: „הבחור״ — — —

ירושלמי, רחל: בת חיים רבינוביץ. נו׳ 1870, סלונים (פולין). היתה אשת גדליהו ירושלמי. מ־1931 בא״י. נפ׳ ו׳ כסליו תרצ״ח (1937) והובאה לק׳ בז׳ בו. מנוסח המצבה:

„אמנו רחל ירושלמי״ — — —

ירחזון, אסתר: בת יהודה ליב ריזין. נו׳ 1879. היתה אשת שלמה חיים ירחזון מהומל (רוסיה). נפ׳ כ׳ כסליו תרע״ט. מנוסח המצבה:

„מנוחת
אשה זקנה צנועה וי״א — —
נפטרה — — —
בשנת ע״ב לחייה״.

מצבת בצלאל יפה

מצבת אליהו נחמן ובת־שבע ישראליתן

מצבות גדליהו ורחל ירושלמי

יְרִימִי, זֹהַרָה (מחויתי, שרה): בת יהודה. נו׳ תרכ״ז (1867), תימן. בש׳ 1907 עלתה לא״י. נפ׳ א׳ כסליו תרפ״ז. מנוסח המצבה:

שבו אח ואחות ועיניכם תזיל דמעות
רבה האבדה האם הרחמניה הלכה
למנוחות
הלבבות יכאבו כי רוב ימיה בלתה
בצרות.
שלום לעפרך, אמנו היקרה, וזכרך
לא יסוף מקרבנו.

יְרִמִינוֹנוֹק, זַלְמָן: בן יעקב. נו׳ תקצ״ה (1835), קנוטופ (רוסיה). היה סוחר. נפ׳ כ״ב אב תרפ״ה.

יְרַמְנוֹבְסְקִי, גֵרְשׁוֹן: בן צבי הכהן. נו׳ תר״ד (1844), פינסק (פולין). היה סוחר. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ כ״א סיון תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי
היקר והנכבד״ — — —

יַשׁוּנְסְקִי, חַיִּים שְׁמוּאֵל: בן הרב יהושע כלב. נו׳ 1870, וילנה (פולין). היה פקיד — מנהל ספרים. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ י״ט אלול תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי היקר באנשים
איש ישר דרך וטוב לב
המסור לעמו וארצו״ — — —

יְשׁוּעָה, זֹהַרָה (חַמָּה): בת סעיד אחרס. נו׳ 1876 תמאב (תימן). נפ׳ תרע״ו (יום הפטירה לא רשום).

יְשׁוּרוּן, יִשְׂרָאֵל: בן מרדכי. נו׳ 1856 (פ׳ מוהילוב, רוסיה). היה בעל בית־מלון. נפ׳ ח׳ סיון תרפ״ב.

יְשַׁי, דָּוִד: בן שלמה. נו׳ תרנ״ט (1899), ירושלים. היה נגר. נפ׳ י״ד טבת תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„אהה ליום נורא ואיום — —
הבחור החשוב
הנקטף בימי עלומיו
הנפטר בש״ט מן העולם״ — —

יְשַׁיְשׁ (יוסיס), **אַבְרָהָם**: בן משה. נו׳ 1891, גוסטין (רוסיה). בש׳ 1915 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ט״ז טבת תרפ״ז.

יְשָׁפֶה, אַבְרָהָם: בן ברוך. נו׳ 1866, ביאליסטוק (פולין). למד בחדר ובישיבת ולוז״ין. עסק במסחר חמרי ברזל באודיסה ויקטרינוסלאב. ציוני מנעוריו. ביקר בא״י וקנה קרקעות בשכונת „תל־אביב״ שבנס־ציונה. ב־1905 עלה לא״י. הקים את טחנת הקמח המודרנית הראשונה בירושלים שנקראה בשם „זרובבל״. יחד עם ש. טולקובסקי היה ממיסדי אגודת „מרכז פרי הדר״, שנצטרפה אח״כ לחברת „פרדס״, וכן את „החברה לפי־רות יפו״. היה בעל פרדס גדול בנס־ציונה ומפעילי מגדלי פרי־הדר. היה סגן נשיא חברת „פרדס״ ובא־כחה במצרים. בנה ביח״ר לתיבות אריזה לתפוחי־זהב ופעל הרבה לפתוח שוק ההדרים באנגליה ושיפור שרותי הים הישרים. ממיסדי בנק קופת־עם וחבר המועצה עד מותו. ממיסדי קלוב מגדלי ההדר בתל־אביב, חבר עירית יפו ויו״ר המושבה „הדר״ ומראשוני מיסדיה. נפ׳ ח׳ אב תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„מעפיל רב פעלים
איש העבודה והיצירה״ — — —

יָשָׁר, חַנָּה (ניוטה): בת יהודה ליב מגיד. נו׳ טבת תרמ״ח (1888), דוינסק (לטביה).

גמרה למודיה בגימנסיה בפטריקוב. 1909 נשאה ליהושע ישר (עתה סוחר בת"א). בש' 1925 עלתה לא"י. נפ' והובאה לק' כ"ב אלול תרפ"ה.

ישראל, יוסף: בן ציון. נו' 1921, ירושלים. נרצח ט"ז אב תרצ"ח.

ישראל, יעקב: בן אליהו. נו' 1889, איזמיר (תורכיה). נפ' א' אלול תרע"ט.

ישראל, מרקדו (ישראל): בן יוסף. נו' תקצ"ה (1835), סלוניקי (יון). היה סוחר. בש' 1931 עלה לא"י. נפ' כ' אייר תרצ"ב (1932). מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר" — —

ישראל, משה: בן ג'מילה. נפ' ד' אדר תרע"ה.

ישראל, רבקה (בגי): בת חנוכה. נו' 1878, אורמיה (פרס). נפ' ט"ז אדר תר"ץ. מנוסח המצבה:

„האשה הזקנה והכשרה" — —

ישראלי, בתיה: בת אליעזר מיזרוביץ. נו' ב' טבת תרנ"ה. נובו־ניקולייבסק (סיביריה). שאפה מצעירותה לא"י ועלתה בש' 1914. היתה פועלת בפתח־תקוה ועוד. מהראשונות שכבשו את עבודת „הטוריה". פעילה בימי מלה"ע ותלאות ה„פרר" בזמן התורכים. חנכה את בניה ברוח העבודה והבנין. נפ' י"ח אייר תרצ"ב והובאה לק' בי"ט בו. מנוסח המצבה:

„החלוצה של העליה השניה" — —

ישראלי (איזראלית), מנחם מגדל: בן ישראל. נו' 1871, ויסבסק (רוסיה). נפ' ל' תשרי (א' דר"ח חשון) תר"ץ (1929). מנוסח המצבה: „עטרת ראשינו" — — —

ישראלי (איזראילוביץ), שלמה: בן משולם פיבוש. נו' כ"ב תשרי (שמיני עצרת) תר"ם (1849), קפולי (רוסיה). היה סוחר. נפ' י"ד ניסן (ערב־פסח) תרפ"ד.

ישראליתן, אליהו נחמן: בן משה. נו' תרכ"א (1861), דרויה (פולין). היה עורך־דין פרטי בסמולנסק (רוסיה). חובב־ציון ותיק. אשתו וילדיו עלו לא"י לפני מלה"ע ובגלל המלחמה עלה הוא רק בש' 1922. היה פעיל בעסקנות ציונית. מהיוזמים והמיסדים של הקלוב הציתי ולשכת המודיעין של הציונים הכלליים. נפ' ט"ז תשרי תרפ"ד והובא לק' ע"י אשתו בת־שבע ישראליתן ועל המצבה רשום: „הורינו היקרים" — — —

ישראליתן, בת־שבע: בת שבתי הכהן רוזנטל. נו' ד' ניסן תרל"ד (1874), אבגוסטוב (פולין). היתה אשת אליהו נחמן ישראליתן ואחות העסקן בת"א חיים רוזנטל. עלתה לא"י לפני מלה"ע ומסרה את בניה לחנוך בגימנסיה „הרצליה". הראשונה שבנתה ביתה ב„חברה חדשה", המשך בנין תל־אביב (עכשיו רחוב אלנבי). נפ' כ"ז כסליו תרפ"ב. ביבל': „ספר תל־אביב".

ישראלתן, צבי (הירש): בן דוד. נו' תר"ב (1841), דרויה (פולין). היה סוחר. נפ' כ' כסליו תרפ"ה. מנוסח המצבה:

„שחל"ח

בן כ"ג שנה" — — —

יתום, סימה ריזה: בת מנשה. נו' 1870. נפ' י' תמוז תרע"ח.

יתום, שמעון: בן פסח. נו' 1898, רוסיה. היה סנדלר. נפ' ט"ו אדר תרצ"א.

כ

כַּבָּאנִי, נִסִּים: בן אברהם. נו׳ 1877, ג׳וחף (תימן). בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ י״ב תמוז תרס״ט. מנוסח המצבה: „איש תם וישר — — —״.

כַּבָּאנִי, שָׂרָה (זוהרה): בת יפת. נו׳ 1884, תימן. היתה אשת נסים כבאני. נפ׳ י״ט סיון תרפ״ו.

כֹּהֵן, אַבְרָהָם: נו׳ 1913. נפ׳ ד׳ תשרי תרצ״ב.

כֹּהֵן, אַבְרָהָם: בן סעדיה. נו׳ תרמ״ב (1882), מנצור (תימן). בש׳ 1907 עלה לא״י. היה ממיסדי הקבוץ התימני. עסקן פעיל וותיק. חבר „ועד העיר ליהודי יפו״ לפני מלה״ע ובימיה. נפ׳ י״א סיון תרע״ח.

„והלך לפניך צדקך
פ״נ
איש עלומים, בחור כארזים
חכו ממתקים
וכלו מחמדים
החסיד והישר עסקן צבורי — — —״

כֹּהֵן, אַבְרָהָם: בן שלמה דוד. נו׳ 1900, ירושלים. למד בישיבות והוסמך להוראה. עבד ב„הדסה״, ירושלים. טבע בים ביום כ״ב אב תרפ״ב. מנוסח המצבה: „הרב — — —״.

כֹּהֵן, אַהֲרֹן: בן אהרן. נו׳ 1899, ירו־שלים. נהרג בתאונת דרכים, ב׳ שבט תרע״ח.

כֹּהֵן, אַהֲרֹן: בן שלמה חיים הכהן. נו׳ 1876, סבריה. היה שנים רבות בסבריה ואח״כ ביפו. נפ׳ ד׳ סיון תרע״ו.

כֹּהֵן, אַהֲרֹן: בן שמעון: נו׳ 1903, יפו. נפ׳ ט״ו כסליו תרצ״ה. מנוסח המצבה:

„האיש הישר והנאמן
המדוכה ביסורים קשים ומרים — —
שנקטף בעצם ימי עלומיו
בשנת ה־ל״ב לחייו — — — ״.

כֹּהֵן, אִיטֶקָה: בת שמחה הכהן. נו׳ 1879, אמדור. נפ׳ כ״ט חשון תרס״ו. מנוסח המצבה:

„האשה — — —
אשר נקטפה באביב
נעוריה כבת כ״ט לימי
עלומיה — — —״

כֹּהֵן, אֶסְתֵּר (איטה): בת יעקב הכהן. נפ׳ כ״ב אב תרע״ב. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה
הישרה בנשים — — —״

כֹּהֵן, אֶסְתֵּר: בת נתן (נטע). נו׳ תר״ד (1844), ביאליסטוק (פולין). נפ׳ ח׳ שבט תרפ״ד. מנוסח המצבה: „אשה זקנה — — —״.

כ ה ן (כוותי), אסתר: בת רחמים. נו׳ 1914, יפו. נפ׳ ג׳ שבט תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„האשה — — —

בת ח״י שנה״.

כ ה ן, אסתר בילה: בת חיים משה. נו׳ ב׳ אלול תרמ״ב (1882) ירושלים. היתה אשת אריה ליב הכהן. נפ׳ ד׳ ניסן תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„רבות בנות עשו חיל

ואת עלית על כלנה,

האשה הכבודה בעלת מדות תרומיות

— — — —

שבקה חיים לכל חי — — —

— — — בעיה״ק יפו.

לדאבון לב בנה ובנותיה

משפחתה ומוקיריה

ימתקו לך רגבי אדמתך

תנוחי בשלום על משכבך

אמנו היקרה!״

כ ה ן, אסתר מלכה: בת אברהם דוב הכהן. נפ׳ ב׳ חשון תרס״ה. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה והחסודה — — —״.

כ ה ן, אריה ליב: בן נחמן. נו׳ 1873, ימסול (רוסיה). היה כורך ספרים. נפ׳ י״ט סיון תרפ״ד.

כ ה ן, בוליסה יוכבד: בת מאיר. נו׳ 1876. סלוניקי (יון). נפ׳ י״ב אייר תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אשה יראת ה׳ היא תתהלל

האשה היקרה והצנועה — — —״

כ ה ן, ביבי: בת שלמה (חנום). נו׳ 1867, כווית (פרס). היתה אשת דוד כהן. נפ׳ ב׳ טבת תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה — — —

נפ׳ בת ס״ה״.

כ ה ן, בכור: בן יצחק. נפ׳ י׳ כסליו תרע״ד.

כ ה ן, בנימין: נפ׳ י׳ סיון תרע״ד.

כ ה ן, בן־ציון: בן אהרן משה. נפ׳ ט״ו אייר תרס״ה. מנוסח המצבה: „הבחור — —״

כ ה ן, בתיה (באשה): בת יהודה. נפ׳ א׳ תשרי תרע״ב.

כ ה ן, גרשון: בן ליב. נו׳ קורשאן (ליסא). נפ׳ ט״ו כסליו תרע״ב. מנוסח המצבה:

„הישיש הנכבד — — — ״

כ ה ן, דוב: בן חיים שלמה. נו׳ 1848, טבריה. היה קצב. נפ׳ א׳ אלול תרע״ו.

כ ה ן, דוד: בן סעדיה. נו׳ תרס״ז (?). למד בישיבה. נפ׳ ג׳ ניסן תרפ״א. מנוסח המצבה: „הבחור — — —״

כ ה ן, דוד ליביש: בן יעקב משה הכהן. נו׳ תרנ״ג (1893), טבריה. נפ׳ ט״ז טבת תר״ץ.

כ ה ן, דניאל: בן מרדכי. נו׳ 1914 בוד־פשט. ממשפחת רבנים. תלמיד הישיבה בפרשבורג. בש׳ 1934 עלה לא״י והיה פועל — לוסש מראות. נרצח ביפו כ״ח ניסן תרצ״ו (20 באפריל 1936) והובא לק׳ בקבר אחים ג׳.

כ ה ן, ויניצה: בת שלמה. נו׳ 1851. נפ׳ ה׳ טבת תרפ״א.

כ ה ן, זהרה: בת יחיא נסים. נפ׳ ט׳ אייר תרע״ד. מנוסח המצבה:

„זאת מצבת קבורת

האשה הזקנה״ — — —

כ ה ן, זַכַּרְיָהוּ: בן יעקב. נו׳ בזכרון־יעקב. היה פועל במקוה־ישראל. נפ׳ ט׳ סיון תר״פ.

כ ה ן, זַכַּרְיָהוּ: בן שלמה. נו׳ 1883, אכמת (תימן). נפ׳ כ״ה טבת תרע״ח.

כ ה ן, חַיָּה: בת זכריה. נפ׳ ד׳ שבט תרס״ח. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה — — ״

כ ה ן, חַיָּה: בת שלמה. נו׳ 1906. נפ׳ י״ב טבת תרפ״א. מנוסח המצבה:

„נקטפה בשנת החמש עשרה לחייה

— — —

למגינת לב חברותיה בביה״ס,

מחלקה ו״.

כ ה ן, חַיִּים: בן אברהם הכהן. נו׳ 1894, קרקוב (פולין). היה פועל. נפ׳ ה׳ טבת תרע״ו.

כ ה ן, חַיִּים: בן דוד. נו׳ 1906, עזה. היה טיח. נפ׳ כ״ב תשרי (שמחת־תורה), תרפ״ח.

כ ה ן, חֲנַנְאֵל: בן משה. נו׳ 1852, סופיה (בולגריה). ממשפחת משכילים בבולגריה. אחד מאחיו היה רב ראשי בסופיה. עסק במסחר וקשר קשרים עם תרבות המערב. נמנה על התנועה הציונית בראשית ימיה ועלה לא״י בש׳ 1925. בנה מכספו את המרפאה במושב בית־חנן ע״י נס־ציונה לזכר בת ובן רופא, שמתו בצעירותם. השאיר בצואתו 250 לא״י לעדה היהודית בסופיה, לשם יצירת קרן על שמו ושם אשתו למתן פרסים לסופרים יהודים בבולגריה. נפ׳ והובא לק׳ ס״ז אלול תר״ץ (1930).

כ ה ן (כֹּהֵן), חַסְיָה: בת דניאל הלוי לויסין. נו׳ 1841, חסלביץ (רוסיה). היתה עסקנית ובעלת־צדקה. חובבת־ציון מסורה ושאפה כל ימיה לעלות לא״י. בש׳ 1904 עלתה לא״י, והיתה דור שלישי ממשפחתה שעלו לארץ (אביה נקבר בירושלים). נפ׳ י״ג תשרי תרס״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה והחשובה״ — — —

כ ה ן, יְהוּדָה: בן אברהם. נו׳ 1859, סלוניקי (יון). נפ׳ כ״ז תמוז תרצ״א. מנוסח המצבה:

„פה המנוחה

האיש הזקן — — — ״

כ ה ן, יְהוּדָה: בן יחיא. נו׳ 1879, עדן. נפ׳ י׳ שבט תרפ״ד.

כ ה ן, יְהוּדָה לֵיב: בן יעקב הכהן. נפ׳ ב׳ תמוז תרס״ד.

כ ה ן, יְהוּדָה (אריה) לֵיב: בן נחמן. נו׳ 1870, קמינקה (אוקראינה—רוסיה). ממשפחת רבנים ודיינים. חנך את בניו ברוח עברית־חלוצית ושלח את כולם לא״י. היה כורך־ספרים וישב שנים רבות בימפולי (פ׳ פודול—רוסיה). סבל קשות בפרעות אוקראינה ובדרך נדודים בבסרביה עלה לא״י בש׳ 1924 ולא האריך ימים בה. נפ׳ י״ט סיון תרפ״ד והובא לק׳ בכ׳ בו. מנוסח המצבה:

„איש מכאובות ובר־לבב״.

כ ה ן, יְהוּדָה צְבִי: נפ׳ ח׳ טבת תרע״ה. נוסח המצבה:

„מ. מ.

חכם

יהודה צבי

כהן

נפטר ביום ח׳ טבת

תרע״ה

תנצב״ה.״

כ ה ן, יוֹסף אַרְיֵה (לֵיב): בן דוד צבי. נו׳ 1895, וילנה. נפ׳ ז׳ חשון תרצ״א.

כ ה ן, יַעקב: נו׳ 1868 בנדרי (בסרביה־רומניה). היה חזן. נפ׳ כ״ט טבת תרפ״ט.

כ ה ן, יַעקב מאיר: בן דוד. נפ׳ א׳ שבט תרע״ב.

כ ה ן, יַעקב פִּיבּוּש: בן ברוך מרדכי. נו׳ כ״ח כסליו תרמ״ה (1884), הומל (רוסיה). התחנך בחדר ובבית הוריו הסוחרים. השתלם בגימנסיה בסטרודוב (רוסיה). למד מתמטיקה באונ׳ בפטרבורג ורפואה באונ׳ בקיוב. בש׳ 1913 קבל תואר ד״ר לרפואה למחלות העינים. היה פעיל בקיוב במפלגת צעירי־ציון, והשתתף בהגנה בימי־הפרעות בהומל. בימי מלה״ע היה רופא בצבא ב„צלב האדום״ וקבל אותות הצטינות. בש׳ 1919 עלה לא״י מילסה (קרים) דרך אתונה ובירות. עבד כרופא למחלות־עינים בבתי־החולים של „הדסה״ ביפו, בירושלים, בחיפה ובתל־אביב. היה ציוני נלהב ומסור. נפ׳ י״ג טבת תרצ״א (30.12.1930).

כ ה ן, יִצחָק: בן דוד. נו׳ 1906, יפו. נפ׳ כ״א סיון תרצ״א. מנוסח המצבה:

„בני היקר״ — — —

נפ׳ בן כ״ה שנים — — —״

כ ה ן, יִצחָק: בן יהודה. נפ׳ כ״א ניסן תרע״ז.

כ ה ן, יִרמיָהוּ: בן יהודה. נו׳ 1853, בנדרי (בסרביה—רומניה). היה סוחר. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ כ׳ כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר — — —

קבל מתנתנו האחרונה — —״

כ ה ן, לֵאָה: בת סעדיה. נו׳ 1878. נפ׳ י״ז טבת תרע״ח. מנוסח המצבה: „האשה הכבודה והצנועה — —״

כ ה ן, לֵאָה: בת שלמה פִּיסקו. נו׳ תרמ״ד (1883), גביה ע״י לידה (פולין). התחנכה בבית הוריה באחוזה ע״י לידה. בצעירותה השתיכה ל„בונד״ ונאסרה עם מרכז המפלגה בוילנה (1902). לאחר הפרעות בש׳ 1905—1906 התקרבה לציונות וחיתה בורשה ובהומל. בש׳ 1918 עברה לקרים ועלתה משם בש׳ 1920 לא״י, עם החלוצים הראשונים מקרים. נפ׳ ח׳ אב תרפ״ד והובאה לק׳ בט׳ בו.

כ ה ן, מֵאִיר: בן שמעון. נו׳ 1897, יפו. נפ׳ ט״ו כסליו תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„האיש הישר והנאמן

חוטר מגזע הכהנים

המדוכה ביסורין קשו״מ

שנקטף בעצם ימי עלומיו

בשנת ה־ל״ה בחייו״.

כ ה ן, מַאנִי גִיטֵל: בת אברהם דוד. נפ׳ י״א אייר תרע״ג.

כ ה ן, מַזָל: בת חיים הכהן. נו׳ תרס״ב (1902), יפו. נפ׳ י״ז תמוז תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש עדינה

הצעירה

החשובה והמהוללה — — —

שנקטפה בשנת העשרים לחייה — —״.

כ ה ן, מַלכָּה: נו׳ 1901. פרוסקורוב (רוסיה). היתה אשת ישראל כהן. נפ׳ א׳ תשרי תר״ץ.

כ ה ן, מנחם: בן יוסף. נו׳ תרכ״ו (1866), עדן. היה צורף. נפ׳ כ״ו סיון תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„מצבת קבורת

האיש הנקטף לבית

עולמו כבוד מעלת

ה״ה הירא שמים — — —״

כ ה ן, מנחם: בן ישראל. נו׳ תר״ן (1890), מנצורה (תימן). נפ׳ ד׳ אב (תר״ץ). מנוסח המצבה:

„האיש הישר באדם — — —

נלב״ע בן מ׳ שנה״ — — —

כ ה ן, מנחם נחום דוב: בן ישראל. נו׳ 1904, אודיסה (רוסיה). נפ׳ י״ח אדר תרצ״א. מנוסח המצבה:

„ד׳ נתן ד׳ לקח

נוחה בשלום״ (גרמנית).

כ ה ן, מרדכי יצחק: בן אברהם. נו׳ 1859 ברומניה. היה סוחר. נפ׳ ג׳ סיון תרע״ג.

כ ה ן, מרים: בת אלישע צבי. נו׳ בצפת. נפ׳ ט״ו אייר תרע״ו.

כ ה ן, מרים: אשת שלום יחיא. נו׳ 1888. נפ׳ י״ח אדר תרע״ט.

כ ה ן, מרים: בת יצחק יעקב הכהן. נו׳ 1900, יפו. נפ׳ י״ב אדר תרצ״ד. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה והצנועה

הנפטרת במבחר ימיה — — —״

כ ה ן, מרים: בת נסים. נו׳ תרס״ה (1905). היתה פועלת. נפ׳ ג׳ ניסן תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„הצעירה — — —

הנפטרת בקצי״ו — —

בת כ׳ שנים לחייה״.

כ ה ן, מרים (אמן): בת רצון כהן ואשת יחיא כהן. נו׳ תרמ״א (1881) צנעה (תימן). נפ׳ ה׳ שבט תרצ״א. מנוסח המצבה:

„מצבת קבורת

נפש האשה היקרה והצנועה — —״

כ ה ן, משה: בן יהודה אריה. נו׳ 1819, בליכוב (גליציה). נפ׳ כ״ב אלול תרע״ד.

כ ה ן, משה: בן יוסף. נו׳ 1888, יפו. נפ׳ ב׳ ניסן תרפ״ב.

כ ה ן, משה אליקום: נפ׳ כ״ט אדר תרע״ח. מנוסח המצבה:

„במספד מר ויליל ונהי

פלגי מים תרד כל עין כי

היה לאין בקול שירה יפה

ונעים חכו ממתקים וכלו

מחמדים קצר ימים. אהוב

למעלה ונחמד למטה. בכו

להולך בלי חמדה. עודנו

באבו נקטף כעלה נדף

ונפטר בשם טוב מן העולם — — —״.

כ ה ן, משה חיים: נו׳ 1854, בוכרה. נפ׳ כ״ו תמוז תרפ״ב.

כ ה ן, משה שמואל: נפ׳ י״ד אדר ב׳ תרע״א. מנוסח המצבה:

„קבורת הבחור

הנפטר

בקצור ימים ושנים — — —״

כ ה ן, נ ד ר ה: בת אהרן תם. נו׳ 1848, בתימן. נפ׳ כ״ח אב תרפ״ג.

כ ה ן, נ ד ר ה מ ר י ם: בת שלום הכהן. נו׳ תרנ״ג (1893), מנצורה (תימן). בש׳ 1907 עלתה לא״י. היתה אשת יהודה כהן. נפ׳ י״א תמוז תרצ״ז. מנוסח המצבה:

„שקר החן והבל היופי אשה יראת ה׳
היא תתהלל
מצבת קבורה
פנה יקרה
האשה הכשרה
אשר בצרור החיים נפשה צרורה
אשת נעורים ואם לבנים
בת המעלות שלשלת היוחסין — — —
שנקטפה במבחר ימיה — — —
ימתקו לה רגבי אדמתה
ותהא נפשה צרורה בצרור החיים״.

כ ה ן, נ ח: בן שמאי. נו׳ 1872, פינסק (פולין). נפ׳ כ״ו ניסן תרצ״ה.

כ ה ן, נ ס י ם: בן בנין. נו׳ תרכ״ו (1862), עדן. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ י׳ כסליו תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„האיש המכובד העניו — —
הישר הירא שמים״.

כ ה ן, נ פ ת ל י: בן יהודה ונדרה יכהן. נו׳ כ״ו סיון תרפ״ג (1923), תל־אביב. היה תלמיד. נפגע מזרם חשמל ביום סופה ברחוב ונפ׳ י״א חשון תרצ״ח. מנוסח המצבה:

„התלמיד האהוב והחביב — — —
הלבבות יכאבו וכל עינים יורידו
כנחל דמעה
כי קרא ה׳ לרעה ביום הלקח תלמיד יקר
אהוב נפש הוריו ומכיריו
כי נגדע ביום שבת קדש
יום י״א לחדש חשון שנת תרצ״ח
יום סופה וסערה ע״י זרם חשמל
בן שש עשרה שנה לחייו
נשמתך בגנזי מרום
פני השכינה לפניך תרום
תנוח בשלום על משכבך
לך ימתקו רגבי עפרך
יקר וחביב לכל מכיריך — — —״

כ ה ן, נ ת ן (נטע): בן דוב. נו׳ 1842, איר־קוסק (רוסיה). נפ׳ כ״א אלול תרע״ה. מנוסח המצבה:

„הישיש איש יר״א
נהנה מיגיע כפיו״ — — —

כ ה ן, פ י ב ו ש: בן ליב. נו׳ הורקה (רו־סיה). נפ׳ ג׳ אב תרס״ז. מנוסח המצבה:
„האיש הישר — — —״

כ ה ן, פ י ג ה: בת איסר. נו׳ 1869. נפ׳ ו׳ שבט תרע״ט.

כ ה ן, פ נ ח ס: בן יחיא מנארי. נו׳ תר״מ (1880) תימן. היה פועל. נפ׳ א׳ סיון תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„קבל מתנתנו האחרונה
בעלי ואבינו היקר — — —״.

כ ה ן, פ ר י ד ה ל א ה: בת אברהם הכהן. נו׳ תר״ב (1842), מזריץ (פולין). בש׳ תרמ״ה (1885) עלתה לא״י. נפ׳ כ׳ אדר א׳ תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה והכשרה — — —
נלב״ע — — — בשנת השמונים וחמש
לחייה״.

כ ה ן, פ ש ה פ ר ל: בת זאב. נו׳ תרמ״א (1881), אודיסה (רוסיה). בש׳ 1923 עלתה לא״י.

ציון ליהודה ואברהם יצקר (בקבר האחים א')

מצבת גנשה טריביש־איזיקמן

ציון ליוסף לואידור (בקבר האחים א')

מצבת חסיה כהן (כגן)

נפ׳ כ״א סבת תרפ״ט. מנוסח המצבה (גם בגרמנית):

„בתי, אשתי ואמנו היקרה — — —
השמש חשך בעדך, נותק פתיל חייך
אבל לנצח תהיי צרורה בצרור החיים
בלבותיהם של בעלך ושלשת ילדיך.
את מותך נבכה
כל ימי חיינו״.

כ הֵ ן, צבִי: בן נתן: נו׳ 1880, פלוצק (פולין). היה חלבן. נהרג ביום ז׳ סיון תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„הקדוש — — —
נתק פתיל חייו — — —״.

כ הֵ ן, צבִי (הרמן): נו׳ 1863, גליציה. בש׳ 1905 עלה לא״י. ציוני ותיק, ואחד מראשוני הישוב ובוני תל־אביב. נפ׳ כ״ז אייר תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„הציוני הותיק
חובב ארצו — — —״

כ הֵ ן, צבִיָה (גזאל): נו׳ תרכ״א (1861), תימן. היתה אשת רפאל כהן. נפ׳ ל׳ כסליו (ר״ח טבת) תרצ״א. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה — — —״.

כ הֵ ן, צִיפָה: בת אברהם. נו׳ 1880, ירו־שלים. נפ׳ י״ג חשון תרפ״א.

כ הֵ ן, רָחֵל: נו׳ 1856. נפ׳ א׳ אלול תרע״ח. מנוסח המצבה:

מ. ק.
האשה הכ[בודה] והצ[נועה] — —״

כ הֵ ן, רפָאֵל: בן יהושע. נו׳ 1860, נובהרודוק (רוסיה). בש׳ 1919 עלה לא״י. היה מורה. נפ׳ י״ט אלול תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„היקר באדם
רודף צדקה וחסד — — —״

כ הֵ ן, שׁוּלַמִית יוֹכֶבֶד (שינה יאחה): בת יצחק יעקב מינץ. נו׳ 1867, פיטריקוב (פולין). היתה אשת נתן הכהן. נפ׳ כ״ג סיון תרע״ב והובאה לק׳ בכ״ד בו. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה — — —״

כ הֵ ן, שָׁלוֹם: בן מעודה. נו׳ 1862 בתימן. נפ׳ ל׳ תשרי תרפ״ג.

כ הֵ ן, שָׁלוֹם: נפ׳ י״ג תשרי תרס״ט. מנוסח המצבה: „קבר שלום הכהן — — —״

כ הֵ ן, שלמה (בנימין) זַלְמָן: בן מרדכי צבי הכהן. נו׳ תר״כ (1860), מזריץ (פולין). בש׳ תרמ״ב (1882) עלה לא״י. היה חובב ציון ותיק. עסק במסחר כל ימיו. נפ׳ י׳ אב תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אדם כשר איש ישר הולך,
צנוע ותמים במעשיו — — —
שגוע ונקטף פתאום ביום החורבן הכללי
יום העשרה לחודש מנחם אב תרפ״ז
בשנת הששים וחמש לחייו״.

כ הֵ ן, שמוּאֵל מֵאִיר: בן מרדכי בנימין. נו׳ 1857, בוברויסק (רוסיה). בש׳ 1929 עלה לא״י. היה במושב זקנים. נפ׳ י״ב סיון תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר
ויראת ד׳ — —״

כ הֵ ן, שִׁמעוֹן: בן סעדיה (סעיד) הכהן. נו׳ תרל״א (1871), עדן. היה פועל. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ ב׳ כסליו תרפ״ז. מנוסח המצבה: „האיש החסיד והעניו — — —״

כ ה ן. שְׁמַרְיָהוּ: בן מנחם. נו׳ תרכ״ד (1864), עדן. היה סוחר בפורס סעיד וביפו. נפ׳ כ״ד אלול תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„הישיש הנכבד מזרע קדושים
איש תם וישר וירא ד׳
בעל תורה ומצות ומע״ס
גבאי נאמן בפורס־סעיד
חונן דלים ואביונים — —״

כ ה ן. שִׁמְשׁוֹן וולף: בן ישראל הכהן. נפ׳ ט״ו אייר תרס״ד.

כ ה ן. שָׂרָה: אשת אברהם כהן. נפ׳ ח׳ אדר ב׳ תרצ״ב.

כ ה ן. שָׂרָה (נזלו): בת יעקב. נו׳ תרמ״ב (1882), אורמיה (פרס). נפ׳ כ״ד ניסן תרצ״ב. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה — — —״

כ ה ן. שָׂרָה: בת שמעון. נו׳ 1890, שירז׳ (פרס). נפ׳ כ״ט אדר א׳ תרצ״ב.

כ ה ן. שָׂרָה (זהרה): אשת יעקב אלבנאי. נו׳ 1857, בתימן. נפ׳ ב׳ אב תר״פ. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה והחביבה — — —״

כ ה ן. שָׂרָה חַוָּה: בת משה אליהו הכהן. נו׳ 1908, יפו. נפ׳ כ״א אייר תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„פרח חיינו שנקטף — — —
וכל בית ישראל יבכו את השריפה
על מות הנפש היפה
שאו על שפאים קינה
במר ובמגינה
כי נגדעה אשה עדינה
עוד כפתה רעננה
וכל עין תדמע במרה
על שרה היקרה
נקטפה במבחר ימיה
חבל על עלומיה
אשת חיל רבת המעלות
חמדת הלבבות — — —״

כ ה ן־מ ז ר ח י. שָׂרָה: בת אברהם. נר 1914, פרס. אביה הוא הסופר אברהם כהן־מזרחי בפתח־תקוה. נפ׳ י״ח חשון תרצ״א.

כ ה ן־ע ר א ק י. נסים: בן אהרן. נו׳ 1882, צנעה (תימן). נדרס ע״י אוטו י״ג אב תר״ץ.

כ ה ן־ר ב י. יַעֲקֹב: בן רפאל. נו׳ 1856, בירות (סוריה). היה תלמיד חכם ועסקן. נפ׳ כ״ד תמוז תרצ״א. מנוסח המצבה:

„האיש היקר באדם
אוהב התורה ולומדיה
משכים ומעריב
בבתי־כנסיות ובתי מדרשות
השתדלן בבנין בית־הכנסת קהלת
יעקב — — —״

כ ה ן־ש צ ק י. צפניה: בן ישראל הכהן. נו׳ 1898, מתולה. אביו הוא הסוחר והעסקן כהן־שצקי בת״א. מותיקי הישוב. שפיתח ישוב יהודי בציידון (לבנון). נפ׳ ל׳ אב (ר״ח אלול) תרצ״ו. מנוסח המצבה: „נפטר בן ל״ח שנה״.

כ ה נ א. בָּרוּךְ: בן אברהם. נו׳ תרכ״ח (1868), גליציה. נפ׳ י״ב אייר תרצ״ח.

כ ה נ א. בָּרוּךְ: בן הרב מאיר שלום. נו׳ תרכ״א (1861). היה רב בברינסק (ליטא) ואח״כ באה״ב. חבר את הספרים „סדור ברכת אבות״, „שביל הזהב״ ו„משמיע ישועה״. נפ׳ ז׳ תמוז תרצ״א. מנוסח המצבה:

„הרב הגאון עניו ונחבא אל הכלים
נצר ממשפחת רבנים וגאונים מפורסמים
מכמה דורות — — —
פתיל חייו נותק סתאום בהיותו בן שבעים״.

כַּהֲנָא, יְשַׁעְיָה צְבִי: בן יהודה ליב. נו׳ 1890, קולי (ליטא). היה סוחר. נפ׳ כ״ג ניסן תרפ״ד. מנוסח המצבה: „אברך בן ל״ד שנה — — —״

כַּהֲנוֹבִיץ, מְנַחֵם יוֹסֵף: בן שאול דוב הכהן כהנוביץ. נו׳ תרי״ט. הורביל (פ׳ מינסק). אבי העסקן והבנקאי יל״ג כהנוביץ בתל־אביב. היה חנוני וחוכר אחוזה במחוז הומל ברוסיה. יהודי תורני, שחלק מזמנו לתורה ומעשים טובים. בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ והובא לק׳ י״ג כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר
ירא וחרד — — —״.

כַּהֲנוֹבִיץ, עַמִינָדָב: בן יהודה ליב גרשון (יל״ג כהנוביץ). נו׳ כ״א מנחם־אב תרע״ג, הומל (רוסיה). בש׳ 1923 עלה לא״י. היה חניך הגימנסיה „הרצליה״. חובב הטבע והחקלאות המעשית. נפ׳ והובא לק׳ י״ד חשון תרפ״ז.

כַּהֲנוֹבִיץ, שֵׁיינָה־פְּרָדָה: בת יהודה ליב גרשון אלתרמן ואשת מנחם יוסף *כהנוביץ. נו׳ תר״כ, סטרו־בליצה (פ׳ הומל, רוסיה). חנכה את בניה ברוח הלאום והמסורת ואהבת א״י. בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ והובאה לק׳ ד׳ אדר א׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשה חשובה וישרה
בעלת נפש עדינה ויקרה — — —״

כַּהֲנְמַן, יִצְחָק: בן אברהם. היה פועל. נהרג בהגנה על נוה־שלום ביפו כ״ד ניסן תרפ״א והובא לק׳ בקבר־אחים א׳.

כַּהֲנָר (קאניר) יהוּדָה: נו׳ 1883, (רוסיה). אבד עצמו לדעת כ״ה סבת תרפ״א.

כּוֹחִיל, מְנַחֵם: נו׳ תר״י (1850), תימן. נפ׳ כ׳ סבת תר״ס.

כּוֹחֲלָנִי, סַעֲדָה: בת יוסף. נו׳ תרכ״ו (1866), דורן (תימן). בש׳ 1910 עלתה לא״י. נפ׳ י׳ ניסן תרפ״ז.

כּוּמִימִי, מַזָּל: בת יוסף גראפי. נו׳ 1916, תל־אביב. היתה אשת יהודה כומימי. נפ׳ כ״ב ניסן תרצ״ו.

כָּחוֹל, שָׂרָה: בת סעיד. נו׳ תרכ״ט (1869), צנעה. בש׳ 1904 עלתה לא״י. נפ׳ י׳ אלול תרפ״ט.

כִּיתָאִין, צְבִי: בן שניאור. נו׳ כ״ד אדר־ב׳ תרמ״ב (1882), ליובויץ (רוסיה). ביל־דותו נתיתם מאביו ונתחנך אצל זקנו, שהיה שו״ב בחצר הרבי מליובויץ. נעוריו עברו עליו בסביבת חסידי־חב״ד וספג אל קרבו את סגולות הפשטות ואצילות־הרוח. בן 18 התחיל ללמוד את השפה הרוסית והשתלם כאקסטרן בסמו־לנסק וקאזאן. למד אח״כ רפואה בשטרסבורג (צרפת) והיה פעיל בין אגודת הסטודנטים היהודים. בימי מלה״ע נשבה והיה במחנה־הסגר. פעל הרבה ביצירת הקשרים בין הנוער היהודי במערב ובין היהדות המזרחית. היה ממיסדי „בית־העם״ („פולקסהיים״) בברלין, ששימש מרכז תרבותי־צבורי לנוער היהודי, שהתרכז בברלין בימי מלה״ע. המשיך את השתלמותו ברפואה באוניברסיטה ובקליניקות רבות וכתב את חבורו על מחלת־הסרטן אצל הפטלוג המפורסם פרופ׳ ליוברש. עבד זמן־מה באינסטיטוט הפטלוגי. היה ציוני נלהב מנעו־ריו. בש׳ 1922 עלה לא״י ונכנס לעבודה במשק

עין־חרוד. נתמנה לרופא מטעם „הדסה" ועבד בסבריה ובמושבות הגליל (יסוד־המעלה, משמר הירדן, כנרת, יבניאל ובית־גן). עבד זמן מה כרופא עוזר בביה"ח „הדסה" בתל־אביב ואח"כ הועבר לחברון. בימי הפרעות בחברון, באב תרפ"ט, טפל במסירות ובסכנת נפש בפצועים ובקדושים והיה האחרון, אשר עזב את המקום לאחר ימי־המהומות וחזר לעבודתו בביה"ח „הדסה" בתל־אביב. קבע מקום מגוריו בקרבת מקום לביה"ח ועבד במסירות־נפש מרובה. היה חביב ונערץ על כל יודעיו. חבר פעיל ומסור להסתדרות העובדים ומפא"י. חדור עממיות עמוקה וציונות שרשית והיה לסמל בסגולותיו האישיות. חלה במחלת לב קשה ונפ' ביום כ"ו סיון תרצ"ב. נספד באבל רב ע"י ב"כ מוסדות הרפואה והצבוריות בישוב. נוסח המצבה:

„ד"ר צבי
כתאין
נולד בליובאויטש
כ"ד אדר ב' תרמ"ב
נפטר בתל־אביב
כ"ו סיון התרצ"ב
תנצב"ה".

ביבליוגרפיה: מ. בילינסון, ד. זכאי ועוד — „דבר" כ"ח סיון תרצ"ב; ד"ר ח. ברלין — „הרפואה" כרך ו', חוב' ג'.

כָּלֶבִּי, רִבְקָה: בת רפאל כהן. נו' 1898, שירז' (פרס). נפ' י"ד אב תרפ"ו.

כַּלְטוּן, זַלְמָן: בן יצחק זליג. נפ' ט' השון תר"ע.

כְּמִילַרְז, גֶּלָה: בת חנוך הניך הכהן. נו' שדליץ (פולין). נפ' ה' תמוז תרע"ו. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה — — —"

כְּמָרִי, יְהוּדָה: בן שלום. נו' 1870, תימן. עבד במקוה־ישראל. נרצח בדרך יפו—מקוה־ישראל כ"ו אב תרפ"ב.

כַּס, מֵאִיר (מַקְס): בן שמואל. נו' 1877, ביאליסטוק (פולין). היה סוחר ועסקן באה"ב. חובב־ציון ונדיב. היה שותף להחזן ז. קברטין בעסקיו הקרקעיים בא"י. ע"ש נוסדה בא"י „אגודת חסד אמריקאית" למתן הלואות. נפ' י"ז אדר־א' תרצ"ה.

כַּסְפִּי, יִצְחָק: בן ישראל. נו' תרנ"ג (1893). בש' 1913 עלה לא"י. מראשוני וותיקי „הפועל־הצעיר". היה פועל חקלאי בחולדה, בדגניה ובמושבות הגליל ואח"כ מראשוני מיסדי ומתישבי נהלל. פעל במרכז „החלוץ" בקי־שינוב. בימי הגנת תל־חי היה מהמתנדבים הראשונים לעזרה ושהה במקום עד אחרי מות טרומפלדור וחבריו. עובד מסור וצנוע. קנאי לעברית ולמפעל הארצישראלי. פרסם מאמרים ומכתבים ב„הפועל הצעיר". נפ' ט' אייר תרפ"ב. מנוסח המצבה:

„יצחק בן ישראל כספי
מכפר נהלל
אשר בעמק יזרעאל
בן עשרים ותשע
מת מדלקת
בתל־אביב, ט' אייר תרפ"ב
אחרי תשע שנות עבודה בארץ".

כַּסְפִּי, צְבִי: בן דוד נח. נו' 1885, אוברוץ (פולין). היה חנוני. נפ' י"ז טבת תרפ"ו. מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי — — —
נפ' בן מ"א לחייו — — —".

כַּסְפַּר, הִלֵּל: בן יעקב נחום. נו׳ תרכ״ו (1866), נובוזיבקוב (רוסיה). היה פחח. נפ׳ י״ס כסליו, תרפ״ו.

כַּפְּלַפִּי (שוקסטליסקי), בָּרוּךְ: בן שמואל. נו׳ י״א אלול תרס״ו (1906), קובנה. היה תלמיד. בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ כ״ז ניסן תרפ״ח.

כַּץ, אַבְרָהָם: בן שמואל. נו׳ 1863, מינסק (רוסיה). היה סנדלר. בש׳ 1921 עלה לא״י. נפ׳ ב׳ תמוז תרפ״ח.

כַּץ, אַיזִיק יִצְחָק: בן זאב הכהן. נפ׳ ט׳ תמוז תרע״ג.

כַּץ (קאץ), אֵלִיָּהוּ דוֹב: בן יצחק קצין. ממשפחת הגאון ר׳ אברהם אחי הגר״א מוילנה. נו׳ תרל״ה (1875), ניישטאט. למד בישי־בת סלבודקה בליטא. היה ראש ישיבה בשקו־דוויל ואחרי מלה״ע ראש־ישיבה בקלם. נודע כעסקן פעיל ומסור. טרח הרבה בעזרה לחילים היהודים בימי־המלחמה. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ י״ג כסליו תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש

הרב הצדיק חכם ושלם — — —״

כַּץ, אַרְיֵה: בן שמעון הכהן. נו׳ ט״ו אדר תרנ״ז (1897), וילנה. בנעוריו, כתלמיד הגימנסיה, נספח לתנועת הנוער הציוני באגו־דת „התחיה״. היה פעיל ומסור בתנועה והצטיין כתעמולן מובהק. השתלם באמנות הציור באקדמיה בקיוב. בימי מלה״ע גויס לצבא והרחיק נדוד לקצוי סיביריה והשתקע בחברין. עסק בציור וצלום אמנותי. היה פעיל בעסקנות ציונית. ממיסדי אגודת „צעירי־ציון״ ועוזר קבוע במערכת „יברסקיה ז׳ישזן״ (ברוסית) בחרבין. 1918 ארגן קבוצת צעירים מתנדבים לגדוד העברי, אך לא עלה בידם לצאת את מנג׳וריה לפני גמר המלחמה. יסד וארגן את „החלוץ״ בחרבין ובש׳ 1921 (עם פרוץ מאורעות מאי) עלה בראש קבוצה לא״י. אחרי הרפתקאות מרובות, בעברם את יפן, הודו ועדן. עבד כצלם בחברון ובירושלים. סייע הרבה בידי ל. יפה באוסף התמונות בשביל „ספר הקונגרס״. היה מוסיקאי, מנגן בכנור והשתתף בתזמורת הירושלמית הרא־שונה שע״י ועדת התרבות של הסת׳ העובדים. מפעילי „אחדות־העבודה״, עסקן ער ומסור, חביב ונערץ על כל יודעיו. בש׳ 1924 עבר לת.א. ועסק במקצועו. נפגע בתאונת־חשמל במעבדתו ונפ׳ כ״ט תמוז תרפ״ד.

כַּץ, בִּנְיָמִין: בן הרב אליהו דוב *כץ. נו׳ תרנ״ח, שקוד (ליטא). למד בישיבות ליטא ופולין והוסמך לרבנות. מש׳ 1924 בא״י. היה שו״ב ברעננה ופעיל בענינים הרוחניים במו־שבה. נפ׳ והובא לק׳ כ״ג אב תר״ץ. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש היקר ויר״א

מופלג בתורה ומדות — —״.

כַּץ, בִּנְיָמִין־פִּנְחָס: בן יעקב. נו׳ 1878, בילופוליה (רוסיה). ציוני מנעוריו. היה חברו של פרופ׳ מנדלשטם בקיוב. 1909 סייר בא״י. 1914 בקר שנית וקנה אדמה. חזר לרוסיה להעלות את משפחתו ונתעכב בגלל מלה״ע עד 1920, שאז עלה להשתקע. עמד בראש המוסדות הציוניים בעירתו והיה ראש המו־עצה הכפרית שכללה 10 כפרים בסביבה. נפ׳ י״ב תשרי תרפ״ג (1922). מנוסח המצבה:

„האיש הנכבד — — —״.

כַּ״ץ, זֶרַח: בן יעקב. נו׳ 1903, ורשה. היה פועל. נפ׳ כ״ה אדר תרצ״א.

כַּ״ץ, חַיָּה שָׂרָה: בת זלמן סופלין. נו׳ 1858 במושבה רובנופול (רוסיה). בש׳ 1913 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט סיון תרע״ט.

כַּ״ץ (פרידמן), יוֹסֵף: בן ניסן אריה־ליב. נו׳ 1898, ירושלים. עבד במלון. טבע בירקון כ״ח תמוז תרע״ד.

כַּ״ץ, יִצְחָק: בן שמואל. נו׳ 1906, בטום (קוקז). נפ׳ ו׳ אייר תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„הבחור היקר — — —״

כַּ״ץ, יִצְחָק אַיזִיק: בן שמואל אביגדור הכהן. נו׳ 1871, ביאליסטוק (פולין). ארגן בעיר מגוריו רקוב (רוסיה) את העבודה הציונית והשתתף בועידת מינסק (1902). היה ממיסדי שכונת „מחנה־יוסף״ ע״י תל־אביב ומראשוני בוני העיר. השתתף במשלחת עם ז. ד. ליבונ־טין וי. חיותמן לשם חקירת האפשרויות ליסוד ישוב עברי בעזה. נרצח ע״י ערבים ביפו אור ליום ה׳ סיון תרע״ד והובא לק׳ במוצאי־שבועות תרע״ד. מנוסח המצבה:

„יהודי נאמן לצור מחצבתו
צדקה וחסד היו מחשבתו
חזון הישוב היה כל מאוייו
קדש שם אלקיו במותו ובחייו
ככהן צדק על משמרתו
זכר המכבים קנאי־אל
לבו מלא אהבה לישראל
— — —
נרצח בפתח ביתו ביפו בליל
שבת קודש אור ליום ה׳ סיון
ה׳תרע״ד, בשנת מ״ב לחייו — —״.

כַּ״ץ, מֵאִיר: בן אברהם צבי (הירש). נו׳ תר״כ (1860), פוניבז׳ (ליטא). היה סוחר ועסקן־חובב־ציון. בש׳ 1913 עלה לא״י. ממיסדי ביהכנ״ס במרכז בעלי־מלאכה. נפ׳ כ״ח אדר תרצ״ו. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר
ירא ה׳ — — —
נפ׳ בן ע״ו שנה — — —״.

כַּ״ץ, מַלְכָּה: בת שמעון צבי. אשת אי־זיק. נפ׳ י״ט סיון תרע״ג.

כַּ״ץ, פֵּיבּוּשׁ: בן אריה ליב. נו׳ תרע״ב (1912), רוסיה. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ י״ג חשון תרפ״ז.

כַּ״ץ, רִבְקָה: בת נחמיה הלל. נו׳ 1891, יקטרינוסלב (רוסיה). היתה אשת דוב הכהן. בש׳ 1908 עלתה לא״י. נפ׳ ו׳ אלול תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„רבות בנות עשו חיל
ואת עלית על כלנה — —
האשה הכבודה עטרת בעלה
ששקעה שמשה בדמי נעוריה
לשברון לב בעלה וילדיה — — —
ימתקו לך רגבי אדמתך
ותנוחי בשלום על משכבך
רעיתי היקרה ואמנו החסודה!״

כַּ״ץ, רָחֵל: בת חיים. נו׳ 1858, פלונגין (רוסיה). נפ׳ כ״ו שבט תרע״ט. מנוסח המצבה:

„החשובה והעסקנית במצוות״ — — —

כַּ״ץ, שְׁלֹמֹה: בן דוד הכהן. נו׳ 1900, גליציה (פולין). היה פועל בנאי. נפ׳ י׳ תמוז תרפ״ג.

כַּ״ץ, שָׂרָה: בת אריה ליב. נו׳ 1932,

מאלין (רוסיה). נפ׳ ו׳ אדר תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אשתי היקרה — — —

נפ׳ בת כ״ט לחייה — — —״.

כַּצְבּוּרְג, דָּוִד צְבִי: נרצח כ״ב ניסן תרפ״א בדרך לסרפנד והובא לק׳ בת.א. בקבר אחים א׳.

כַּצְנֶלְסוֹן, מוֹסִיָה: בת יוסף הרכבי. נו׳ 1902, סלוצק (רוסיה). אביה ממש׳ הרכבי הנודעה ברוסיה, היה סוחר גדול ובעל בית־חרשת ברוסטוב, עסקן ובר־אורין. מילדותה נתחנכה ברוח הלאומיות והסתפחה לתנועת „החלוץ״ וצעירי־ציון במינסק. חברה בועד הקהלה בסלוצק, פעילה באספת צעירי־ציון במינסק. בזמן כבוש רוסיה הלבנה ע״י הפו־לנים נדונה למות באשמת עסקנותה ונצלה בהשפעת הרב איסר זלמן מלצר. ב־1921 עלתה לא״י. עבדה בכבישים ונמנתה למפלגת אח־דות־העבודה. יזמה יסוד מחלבות קואופרטי־ביות וענינה בהצעותיה את הנהלת פיק״א. נפ׳ והובאה לק׳ כ״ד טבת תרפ״ח.

כַּץ־קוֹצִין, מֹשֶׁה יִצְחָק: בן יעקב דוד. נו׳ תרמ״ח (1848) ברוסיה. היה סוחר. שהה בא״י 6 שבועות ונפ׳ י״ג שבט תרפ״ח.

כַּרְמוֹנָא, נִסִים אַבְרָהָם: בן בכור. נו׳ תרכ״ב (1862), איזמיר (תורכיה). היה סנדלר. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ ה׳ טבת תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר

ירא ד׳ — — —

נפ׳ בן ס״ה שנה לחייו״.

כַּרְמוֹנָא, שָׂרָה: בת יוסף. נו׳ 1871, קושסא. היתה אשת נסים אברהם כרמונא. בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ו תמוז תרפ״ח.

כַּרְמִי (וינברג), כַּתְרָה (קרינה): בת ראובן ואשת יחיאל כרמי. נפ׳ ו׳ תמוז תרע״ז. מנוסח המצבה:

„— — על אלה עיני בוכיה ונפשי עלי תשתוחח

זיו נפשה הטהור האיר בעולם

כהאיר כוכבי לכת לאֵני בלב הים

נשמתה אופק רחב שמים אין קץ

לבה מלא אהבה לעמה ולארצה ולכל הבריאה בישראל

מבט עינה הטוב והתמים היה למקור אושר לנוכח רוח ולנחמה למר נפש

הוד פניה כשמי מזרח ירושלים אחרי המלקוש

דבריה רננת הזמיר בערבים מלאת רז וסוד

תבונתה אין חקר תאלף לאדם דרכו,

הליכותיה כפרפר קיץ בגן שושנים,

ובעת בני האדם הרבו הרע

העלה אלהים ביום ו׳ תמוז תרע״ז

את אורו למקור מחצבתו — — —״

כַּרְמִי־וַינְבֶּרְג, יִשְׂרָאֵל יוֹנָה: בן מרדכי גרשון. נו׳ כ״ג אב תרמ״ה, ירושלים. היה חניך התמ״ת והישיבות בירושלים עד שנת הב״מ. מסבת מחלה נסע לחו״ל ונכנס לסמי־נריון למורים בהנובר. גמר את למודיו בהצטינות ונתקבל למורה בביה״ס של ח׳ העזרה בירושלים. השתלם אח״כ באוניברסיטת ברן וקבל תאר ד״ר. כהן כמנהל בסמינר למורים של חברת „עזרה״ עד סוף מלה״ע. יסד ונהל את ביה״ס התיכוני למסחר בת.א. היה שופט שלום בת.א. ומנהל חב׳ „פרדס״ עד סוף ימיו. נפ׳ והובא לק׳ י״ח אלול תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„רב פעלים ואיש אמת

עובד צנוע ומסור — — —".

כַּרְמִין, דִינָה: בת מנחם ״שינקין. ע׳ שינקין, דינה.

כַּרְמִין, יַעֲקֹב יְהוֹשֻׁעַ: בן ישראל. נו׳ 1871, גריבה (פולין). היה מלמד. בש׳ 1920 עלה לא״י. נפ׳ א׳ אב תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר

מופלג בתורה ויראת ד׳

עסקן צבורי נאמן — — —

נפטר בן 57 שנה — — —".

כַּשְׁדָן, צבי: בן דוב הכהן. נו׳ א׳ ניסן תרי״ד, בוריסוב (רוסיה). היה נגר ועסק במקצועו. ציוני ותיק ומסור. בש׳ 1914 עלה לא״י. נפ׳ כ״ג אב תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„כתר כהונה — — —

נפ׳ בן ע״ב שנה — — —".

כְּשֵׁר, יַעֲקֹב יוֹסֵף: בן דוד הלוי. נו׳ 1864, ורשה. היה סוחר. בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ ז׳ אדר ב׳ תרפ״ז.

כְּשֵׁר, יַעֲקֹב יִצְחָק: בן חיים חיקל. נו׳ תרכ״ד (1864), טוסשין (פולין). נפ׳ כ״א סבת תרפ״ד.

ל

לַאטִי, יוֹסֵף: בן רפאל הלוי. נו׳ תרכ״ב (1862). דמשק. היה סוחר. תלמיד חכם וחובב־ציון. בש׳ 1920 עלה לא״י. נפ׳ כ״ג ניסן תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„מ. ק.
של האיש היקר באדם אוהב התורה
ולומדיה
משכים ומעריב בבתי־כנסיות ובתי
מדרשות — —
שלום לעפרך!״ — —

לֵב, יִשְׂרָאֵל אַבְרָהָם: בן אריה ליב הלוי. נו׳ כסליו תרכ״ו. וולקוביסק (פולין). היה גיסו של החו״צ הנודע אליהו ״קפלן וחותנו של העסקן הציוני ישראל רוזוב. למד בחדר וביכיבות, עסק ברוסיה, במסחר הנפט והיה מגדולי הסוחרים בבאקו ובסרטוב. בש׳ 1911 עלה לא״י מקיוב. עד מהרה תפס מקום בעסקנות הצבורית בתל־אביב. מש׳ 1912 היה חבר ועד העיר ליהודי יפו וחבר וגזבר בועד תל־אביב. חבר הועד הארצי של „המזרחי״, משפט השלום העברי העליון ויו״ר הועד המפקח של הגימנסיה „הרצליה״. בימי מלה״ע היה ביתו בתל־אביב ובפתח־תקוה מרכז הפעו־לות הצבוריות. אסף את ספרי־התורה בבתי־הכנסיות בת״א ושמרם במשך כל ימי המלחמה והגירוש. היה פעיל בועד ההגירה המרכזי, חבר הועד הזמני ליהודי ארץ־ישראל, ועד הקהלה ומוסדות צבוריים וחנוכיים רבים אחרים (תח־כמוני, מושב זקנים, אג׳ הסוחרים). מכיסדי ביהמ״ד למורים „מזרחי״ בירושלים ות״ת התי־מנים בת״א. נבחר מטעם המזרחי כציר „אספת הנבחרים״ הראשונה ונפ׳ ימים אחדים לפני פתיחתה ביום כ״ב תשרי תרפ״א והובא לק׳ במוצאי החג, כ״ג תשרי. אחרי מותו ההליטה ע.ת.א. לקרוא רחוב על־שמו. ביבל׳: מ. בן הלל הכהן: אברהם לב („הארץ״). מ. דיזנגוף: „עם תל־אביב בגולה״.

לֵב, אַרְיֵה לֵיב: נו׳ 1902, קרסנו (גלי־ציה־פולין). היה פועל־בנין. נפ׳ ט״ו אב תרפ״ג.

לֵב, יַעֲקֹב: בן משה שמעון. נו׳ 1859, פיסק (רומניה). היה פקיד. נפ׳ א׳ אדר תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר באדם — — —
— — — חייכם — מיטב חזיונכם
ותפארתכם — עצם היותכם
אתם השומרים הנאמנים
לצלם אלהים באדם״. — — —

לֵב, יַעֲקֹב: בן אריה. נו׳ 1896, מוסקבה (רוסיה). נכד אברהם ״לב. נתחנך מילדותו

ברוח התחיה והציונות. בש׳ 1925 עלה לא״י. היה מראשי עסקני הצה״ר והבית״ר. עבד שנים רבות בחברת החשמל בתל־אביב. נפ׳ בברלין ביום י״ז תמוז תרצ״ז והובא לק׳ בבית הקברות הישן בת.א. (עפ״י צואתו) ביום כ״ח שבט תרצ״ה (30.1.38).

לֵב, פִּיגָה רָחֵל: בת חיים הכהן קפלן. נו׳ תר״ה, רוסיה. אחות החו״צ אליהו •קפלן. אשת אברהם •לב וחותנתו של ישראל רוזוב. מי שהיה נשיא ההסתדרות הציונית ברוסיה. בש׳ 1911 עלתה לא״י מקיוב. היתה עסקנית צבורית בחו״ל ובא״י. הראשונה שחתמה על הדרישה לשווי זכויות לנשים בא״י בזמן הבחירות לאסה״ג בש׳ 1919. השאירה בכת״י ספור המאורעות של ימי המצור בפתח־תקוה בימי מלה״ע. נפ׳ כ״ב אב תר״פ (בפנקסי הח״ק רשום תרע״ט). והובאה לק׳ בכ״ג בו.

לֵב, קְרִינָה: בת אהרן. נו׳ פיסק (רומניה). נפ׳ כ״ח חשון תרס״ג. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה״ — — —

לֵב, שָׂרָה: בת אשר. נו׳ תרמ״ס (1889), קיוב (רוסיה). נפ׳ ט״ז תמוז תרצ״א.

לַבּוֹק, אֶסְתֵּר־דִּינָה: בת שמעון. נו׳ תר״ז (1847), ברנוביץ (רוסיה). היתה אשת הסוחר שמואל לבוק. בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ י״ז אדר־א׳ תרפ״ז.

לַבּוֹק, יוֹסֵף: בן משה. נו׳ 1863, רומ־נוב (רוסיה). היה סוחר. נפ׳ כ״ז שבט תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„האיש היקר והנכבד — — —
שבק חיים לכל חי ביום ש״ק
כ״ז לחודש שבט שנת תרפ״ה
בשנת הששים ושתים לימי חייו
זכרך לנצח יהי אתנו
נרך יאיר תמיד דרכנו
אשת נעוריך וגם צאצאיך יספידוך
ולעולמי עד יזכירוך
בעל הרחמים יסתירך בסתר כנפיו לעולמים
ימתקו לך רגבי אדמתך
ותנוח בשלום על משכבך
בעלי היקר ואבינו מחמדינו״.

לֵב־טוֹב, מֹשֶׁה מָרְדְּכַי: נפ׳ כ״א שבט תרס״ח. מנוסח המצבה:

„הישיש הנכבד — — —
נכד ר׳ ליב שרה׳ס זצ״ל.״

לָבִיא, מַזָּל: בת רחמים. נו׳ 1903, טרי־פולי. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ז אלול תרפ״ח.

לִבְנִי (ויסבורד), דָּוִד נָחוּם: בן יצחק. נו׳ תר״ל (1870), וילנה. למד בחדר ובישיבות בליטא. חובב־ציון מנעוריו ומפעילי הציונות בוילנה. היה בעל בית־חרשת לתעשית גרבים. בש׳ 1906 עלה לא״י עם משפחתו לחנך את בניו בבתי־הספר העבריים שבארץ. היה ממיסדי תל־אביב וששים הבונים הראשונים. בימי המלחמה העולמית עסק במסחר בפסר־בורג. בש׳ 1920 חזר לא״י. היה ציר בכמה קונגרסים ציוניים. חבר ועד תל־אביב ומועצת ע.ת.א. עסקן וגבאי בביהכנ״ס הגדול. כתב זכרונותיו המכילים חומר פולקלורי רב ופרסים לתולדות היהודים בוילנה: „ירושלים דליטא״ (2 כרכים, ת״א, 1930). י. נדיבי. מזכיר העיר תל־אביב, הוא חתנו. נפ׳ ט״ז אלול תר״ץ. מנוסח המצבה:

„איש וילנא היא
ירושלים דליטא
עלה לארץ בשנת התרס״ו״ — —

לְבֶנסוֹלד, דבוֹרה: בת צבי בנימין. נו׳ 1896, ורשה. היתה מורה. נפ׳ ד׳ אלול תרפ״ד.

לַבָּק, אַהרן: בן יוסף, נו׳ 1899, ינוביץ (רוסיה). נפ׳ י״ח חשון תרע״ס. מנוסח המצבה:

„בננו היקר — — —
עזב אותנו — — —
בן תשע עשרה שנה״.

לְבקוֹב, שמוּאל משה: בן נפתלי הרץ הלוי. נו׳ 1850, ויטבסק (רוסיה). היה סוחר. נפ׳ ב׳ כסליו תרפ״ו.

לְבקוֹביץ, אַברָהָם: בן משה. נו׳ 1876, בלחסוב (פולין). בש׳ 1924 עלה לא״י. עבד בסריגה. נפ׳ י״ג טבת תרפ״ס. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו
עטרת ראשנו״. — — —

לְבקוֹביץ, אֵליָהוּ: בן אברהם גרשון. נו׳ 1913, יפו. היה תלמיד. טבע בים א׳ חשון תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„הנער — — —
נקטף ע״י אסון
טבע בים בן ט״ו לחייו.״ — — —

לְבקוֹביץ, יהוּדָה לֵיב: בן דוב. נו׳ 1869, פביניצה (פולין). בש׳ 1924 עלה לא״י. יסד ביח״ר לעורות בת.א. ברחוב הירקון. ששמש יסוד להרחבתה של העיר. נפ׳ ט״ו כסליו תרצ״א. מנוסח המצבה:

„היקר והנכבד באדם
אוהב את התורה ומוקיר רבנן
איש מלא מרץ ומעשה
חלוץ התעשיה העברית בא״י — — —
נקטף בהיותו עוד מלא מרץ וחיים
בשנת 61 לימי חייו״. — —

לְבַרטוֹביץ, יַעקב: בן נחום. נו׳ 1897, אוסטרוב (פולין). היה פועל חשמלאי. נפ׳ ט״ז אדר א׳ תרצ״ב.

לְבָרַנט, משֶה: בן יעקב מיכל. נו׳ 1886, בפולין. נפ׳ י״ז טבת תרפ״א. מנוסח המצבה:

„מנוחת איש נכבד
אהוב לבריות ונחמד למשפחתו
אוהב עמו וארצו״ — — —

לַגזיצקי, חַיָה שָׂרָה: בת פנחס. נו׳ 1859, רדומסק (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ י״א אב תרפ״ז. מנוסח המצבה: „הצנועה והיקרה״ — — —

לַדיאַס, רינָה: בת משה. נו׳ 1853. נפ׳ י״ז תשרי, תרע״ה.

לְדרבּרג, בְּרָכָה אַלקָה: בת יהושע חיים. נו׳ 1898, יפו. נפ׳ ד׳ תשרי תרע״ד.

לְדרמַן, מָרדכַי: בן יצחק. נו׳ 1879, לובלין (פולין). היה חובש בנוה־צדק. נפ׳ י״ד שבט תרפ״ו.

לוּאידוֹר, יוֹסֵף: בן משה. נו׳ בגליציה. עלה לא״י בצעירותו. פרסם שירים ורשימות ב„הפועל־הצעיר״, „האדמה״ ועוד. נרצח כ״ג ניסן תרפ״א, יחד עם •ברנר, •שץ ומשפחת •יצקר. גויתו לא נמצאה. בקבר האחים א׳ נקבע לו ציון.

לוּאיס, חַיים גֶרשוֹן: בן אליקום זלמן. נו׳ 1867, ניו־יורק (ארה״ב). נפ׳ ב׳ שבת תרפ״ג.

לוּאיס, חַנָה: בת אברהם קלמן. נו׳ 1867, אנגליה. אשת שמואל •לואיס. עסקנית ונדבנית. נרצחה יחד עם בעלה בדירתם בתל־

אביב. בליל כ״ב טבת תרצ״ח. פרשת הרצח הובאה בעתונים: „דבר״, „הארץ״, „הבוקר״ ועוד מכ״ב־כ״ג טבת תרצ״ח.

לואיס, שמואל: בן אליעזר. נו׳ 1862, אנגליה. היה סוחר אמיד. בש׳ 1927 עלה לא״י לבלות שארית ימיו. נרצח יחד עם אשתו חנה •לואיס במעונם בת״א. בליל כ״ב טבת תרצ״ח.

לובובסקי, יקותיאל: נו׳ תרכ״ז (1867), פולטבה (רוסיה). היה מסגר. בש׳ 1921 עלה לא״י. נפ׳ ה׳ כסליו תרפ״ז (1926).

לובובסקי, רבקה (ריבה): בת דוב. נו׳ 1868, פולטבה (רוסיה). היתה אשת יקותיאל •לובובסקי. נפ׳ כ״ב אייר תרפ״ד.

לוברסקי, אליהו זאב: נו׳ 1854, קרימנצ׳וג (רוסיה). היה שמש בבימ״ד. נפ׳ י״ח אב תרע״ד.

לובין, יהושע: בן יואל. נו׳ 1857, הומל (רוסיה). היה סוחר וחובב־ציון. נפ׳ ו׳ שבט תר״ץ.

לובין, משה: בן צבי. נו׳ תרל״ג (1873), פינסק (פולין). היה סוחר בצ׳יקגו (אה״ב). נפ׳ שם ט״ו אדר ב׳ תרצ״ב והובא לקבורה בתל־אביב כ׳ אלול תרצ״ב.

לובין, נחמן: בן יוסף הכהן. נו׳ 1892, הומל (רוסיה). בש׳ 1921 עלה לא״י. היה חלבן. נפ׳ ו׳ ניסן תרפ״ח.

לוביץ, צבי: בן דוד. נו׳ 1892, גרודנה (פולין). היה פועל. נפ׳ ז׳ תשרי תרע״ה. מנוסח המצבה: „הבחור״ — — —

לוביצקי, שלמה: בן אלחנן. נו׳ 1850, רוסטוב (רוסיה). היה סוחר. נפ׳ ב׳ טבת תרפ״ה.

לודויפול, אברהם: בן דוד דוב. נו׳ השון תרכ״ו, זוויהל (רוסיה). ממשפ׳ ר׳ פנחס מקוריץ ור׳ יחזקאל לנדא בעל ה„נודע ביהו־דה״. היה חובב־ציון מצעירותו. עלה לא״י בשנות ה־80 ולא הורשה להכנס. עבד בסבלות בנמל אלכסנדריה (מצרים) ואח״כ השתלם באונ׳ סורבונה בפריז. היה עתונאי מובהק. פרסם „מכתבים מפריז״ ב„המליץ״ ומאמרים על הציונות בעתונות צרפת. היה ממיסדי הירחון הציוני הראשון בצרפתית „ל׳אכו ציוניסטה״ („הד הציונות״) והתפרסם במיוחד כעורך „הצופה״ בורשה בש׳ 1903—1904. היה גם מעורכי „לוח־אחיאסף״ וממשתתפי ה„פרינד״ בפטרבורג. השתתף בקונגרסים הציוניים הרא־שונים. ב־1907 עלה לא״י בשליחות חו״צ באודיסה לשם יסוד עתון יומי עברי. בקר תחילה בארץ בש׳ 1896 ועבר בה לארכה ולרחבה ברגל. היה פעיל בועד תל־אביב. הגיב׳ „הרצליה״, משפט השלום העברי, הועד הזמני ליהודי א״י וממכיני אספת־הנבחרים הראשונה. עבד כסוכן בחברת־בטוח. פרסם מאמרים רבים ב„הפועל־הצעיר״ והיה מעורכי הירחון לבני־הנעורים „מולדת״, „חדשות הארץ״ ו„הארץ״. תרגם לעברית את „המהפכה הצרפתית הגדו־לה״ לקארנו, „חכמת הפרחים״ למ. מאטרלינק, „תולדות עמי־הקדם״ למספרו ופרסם תולדות אדולף כרמיה, ת. הרצל, ברנר לזר. כתב גם ביידי״ש, בצרפתית וברוסית. מאמריו לא נקבצו בספר. נפ׳ כ״ה ניסן תרפ״א. ביום קבורת חללי מאורעות מאי 1921.

לוי, אברהם יצחק: בן אהרן זליג הלוי. נו׳ תרס״ו. מש׳ 1884 בא״י. גר בירושלים ועסק במלאכה. היה עסקן נודע בחברות צדקה ותלמוד תורה. כל ימיו לא הרשה לבני־משפחתו

לצאת מא״י. נפ׳ והובא לק׳ י׳ חשון תרע״ט. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר״ — — —

לֵוִי, אֶסְתֵּר: נו׳ 1874, שירז׳ (פרס). היתה אשת חיים לוי. בש׳ 1900 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט שבט תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה

רדפה צדקה וחסד — — —

שלום לעפרך אמנו היקרה״.

לֵוִי, אֶסְתֵּר: בת יהודה. נו׳ 1863, קושטא. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ י״ב אדר־ב׳ תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה״ — — —

לֵוִי, אֶסְתֵּר: בת סעדיה. נו׳ 1898. נפ׳ ה׳ כסליו תרע״ט.

לֵוִי, בְּרָכָה רִבְקָה: בת שלום הלוי. נו׳ 1917, יפו. היתה תלמידה. נפ׳ ח׳ אדר ב׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„הבחורה היקרה — — —

שנקטפה באביב עלומיה — —

בת ט״ו שנה לחייה.״ — —

לֵוִי, גַּרְסִיָּה: בת חיים. נו׳ 1893, בראשון־לציון. נפ׳ י״ז אייר תרע״ח. מנוסח המצבה:

„מ. ק.

האשה הכ[בודה] והצ[נועה] — — —

לֵוִי, גֵּרְשׁוֹן: נפ׳ כ״ז אב תרע״ו. מנוסח המצב: „הישיש הנכבד״ (תאריכים ופרטים אחרים מחוקים).

לֵוִי, דָּוִד: בן אליעזר. נו׳ 1874, פרובדה (בולגריה). בש׳ 1926 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ י׳ חשון תרפ״ט.

לֵוִי, דָּוִד: בן יוסף. נו׳ תר״ג (1843), מרוקו. היה צורף. נפ׳ א׳ שבט תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„הזקן הכשר

יר״א המר ונאנח

הנפטר בש״ט מן העולם״ — — —

לֵוִי, דָּוִד: בן שמואל. נו׳ 1859, ינינה (יון). היה סוחר. נפ׳ י״ד אייר תרצ״ד. מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי

היקר והנכבד״ — — —

לֵוִי, זְהָרָה: בת משה חיון. נו׳ 1858, מרוקו. נפ׳ י״ב אייר תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה — —

נפ׳ — —

בת 70 לימי חייה.״

לֵוִי, חַיָּה: בת משה הכהן. נו׳ ת״ר הורודנה(?). נפ׳ י׳ טבת תרע״א. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה

הצנועה והמושלמת — — —

נפטרת ברוב יסורים

ומכאובים — — —״.

לֵוִי, חַיִּים: בן יחיא. נפ׳ ה׳ ניסן תרע״ה. מנוסח המצבה:

„מ״ק הב[חור] הנפ׳

בק[צור] ימים וש[נים]״ — — —

לֵוִי, חַיִּים: בן שמעון. נו׳ 1841. נפ׳ ח׳ סיון תרע״ו.

לֵוִי, יהודה: בן סעדיה. נו׳ 1891, ג׳היליה (תימן). היה נגר. נפ׳ ג׳ אב תרפ״ד.

לֵוִי, יהודה אידל: בן יצחק אייזיק. נו׳ בזיטל. נפ׳ י״ד חשון תר״ע. מנוסח המצבה:

„פה ספון נפש
יקרה שוקד בתורה — — —
במצות בחבה ורודף צדקה
וחסד — — —״.

לֵוִי, יהושע: בן מרדכי. נו׳ 1848, קורפו (יון). היה סוחר. בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ י״ח אדר תרפ״ח (10.3.1928). מנוסח המצבה:

„מצבת קבורת
הזקן הכשר רודף צדקה וחסד
טוב ומיטיב — — —״.

לֵוִי, יהושע נסים: בן מסעוד. נו׳ 1897, יפו. היה חייט. נפ׳ כ״ט אדר תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
יורדת שאולה בדמי ימיך
הזנחת הוריך וביתך האהובים
ואת מיטב חיי עלומיך שיקרו לך,
שלו בודד היית והצנע לכת
עלית אל על זכאי לחסות בכנפי ה׳
נקטפת בקצרות ימיך בן כ״ח שנים״— —

לֵוִי, יוֹסֵף: בן יעקב. נו׳ 1865, הסן (גרמניה). היה רופא־אורטופד. בזמן מלה״ע רופא ראשי בבית־החולים הצבאי בפריבורג. היה בין מיסדי „האגודה המרכזית לשמירת זכויות יהודי־גרמניה״. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ א׳ תמוז, תרפ״ז (1.7.1927). נוסח המצבה בגרמנית.

לֵוִי, יוֹסֵף: בן שלמה. נפ׳ ח׳ אייר תרע״ח. מנוסח המצבה:

„מ. ק.
הנפט׳ בקצי״ו — — —״

לֵוִי, יוֹסֵף: בן שלמה. נו׳ 1870. נפ׳ כ״ב תמוז תר״ס.

לֵוִי, יוֹסֵף: בן סולימן. נו׳ 1871, שרף (תימן). תלמיד־חכם. ממתישבי מחנה יהודה ע״י פתח־תקוה. נפ׳ כ״ט שבט תרפ״ו.

לֵוִי, יחיא: נפ׳ י״ב סבת תרע״ו.

לֵוִי, יַעקב: בן נחום. נו׳ 1901. היה פועל. נפ׳ א׳ חשון תרפ״ב.

לֵוִי, לֵאָה: בת סעדיה כהן. נו׳ 1870, עדן. היתה אשת שלום אהרן הלוי. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ י׳ אלול תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה והנכבדת״ — — —

לֵוִי, לֵאָה: בת משה. נו׳ תר״ט (1849), עדן. היתה אשת זכריה לוי. בש׳ 1928 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ו אדר ב׳, תרפ״ט. מנוסח המצבה: „אשה זקנה וחסודה״ — — —

לֵוִי, לוי: בן פתחיה. נו׳ תר״כ (1860), שירז׳ (פרס). בש׳ 1901 עלה לא״י. נפ׳ י״א כסליו תרפ״ח. מנוסח המצבה: „אבינו הישיש איש צדיק תמים אוהב שלום״ — —

לֵוִי, מאיר: בן יוסף לוי. נו׳ תר״מ (1880), בוסון (תימן). היה ממתישבי שכונת מחנה־יהודה ע״י פתח־תקוה. נפ׳ ח׳ טבת תרפ״ו.

לֵוִי, מאיר (מירקדו): בן אברהם. נו׳ תרס״ט (1909), סופיה (בולגריה). בש׳ 1925

עלה לא״י. היה ספר. נדרס ע״י אוטו ונפ׳ ג׳ שבט תרפ״ח.

לֵוִי, מֵאִיר: נו׳ 1899, בולגריה. נפ׳ י״ח ניסן תרפ״ט.

לֵוִי, מַלְכָּה: אשת יצחק לוי. נפ׳ י״ט טבת תרס״ט. מנוסח המצבה:

„מצבת
קבורת האשה
המדוכה ביסורין
הנפטרת בקצרות
ימים ושנים — — —״

לֵוִי, מַסְעוּד: בן אליהו. נו׳ תרכ״ב (1862), יפו. היה סוחר ומתוך. נפ׳ א׳ טבת תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר
האיש יר״א
המדוכה ביסורים קשו״מ — — —
נפ׳ בן ע״ב שנה לחייו.״

לֵוִי, מַתַּתְיָהוּ: בן צבי. נפ׳ י״ז טבת תרע״ב. מנוסח המצבה:

„זאת מצבת קבורת איש בעל
החסד והרחמים הזקן הכ׳ — — —
— — והיתה מ״ק — — —״.

לֵוִי (מַחְפּוּד), נַדְרָה: בת שלום. נו׳ 1883, צבירה (תימן). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ י״ב אב תרפ״ח.

לֵוִי, נִסִּים: בן שלמה. נו׳ תר״כ (1860), סופיה (בולגריה). היה סוחר ות״ח. נפ׳ א׳ ניסן תר״ץ. מנוסח המצבה:

„האיש הירא והחרד אל דבר ה׳
רודף צדקה וחסד
אוהב התורה ולומדיה — — —
יהי רצון שתהי מנוחתו כבוד
בין הצדיקים והחסידים בגן־עדן
העליון״ — —

לֵוִי, נְעֲמִי: בת חיים. נו׳ 1908, ירושלים. נפ׳ כ״א סיון תר״ץ.

לֵוִי, סַלְבָה רִישָׁה: בת יעקב. נו׳ 1872, נפ׳ כ״א אלול תרע״ב.

לֵוִי, צַאלח: נפ׳ ז׳ תמוז תרע״ו.

לֵוִי, רְאוּבֵן: בן אברהם. נו׳ 1872, קפריסין. נפ׳ כ״ד חשון תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„האיש יר״א
הנפטר בקצי״ו — — —״.

לֵוִי, רְאוּבֵן: בן יהודה. נו׳ 1909, קושסא. היה פועל. נרצח י״ס אב תרצ״ו ע״י שכונת „התקוה״ בתל־אביב והובא לק׳ בקבר־אחים ג׳.

לֵוִי, רְאוּבֵן: בן רפאל. נו׳ תרי״ז (1857), פגזרדז׳יק (בולגריה). נפ׳ ב׳ שבט תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„יזכרו בניך עברך
וינעמו רגבי עפרך — — —״

לֵוִי, רִבְקָה: בת אברהם משולם. נו׳ 1891, חסקובו (בולגריה). בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ז אלול תרפ״ז.

לֵוִי, רִבְקָה: בת נסים. נו׳ 1908, יפו. נפ׳ כ״ג אב תרפ״ח.

לֵוִי, רִבְקָה: בת שלום. נו׳ 1916, יפו. נפ׳ ח׳ אדר ב׳ תרצ״ב.

לֵוִי, רָחֵל: בת יהודה. נו׳ 1845, תורכיה. נפ׳ י״א תמוז תרפ״ג.

לֵוִי, רָחֵל: בת יוסף. נו׳ 1874, בירות. נפ׳ ח׳ אדר תרצ״א. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה — — —״

לֵוִי, רָחֵל: בת שבתי. נו׳ 1905 באה״ב. בש׳ 1928 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט שבט תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„בתנו ואחותנו הבתולה

נפ׳ בת כ״ה לחייה — — —״.

לֵוִי, רָחֵל: בת שלום. נו׳ 1900, יפו. היתה אשת סעדיה לוי. טבעה בים ל׳ ניסן. תר״ץ.

לֵוִי, רָחֵל: בת שמחה יובל. נו׳ 1905, שבלי (ליטא). בש׳ 1925 עלתה לא״י. אבדה עצמה לדעת כ״ט ניסן תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„רחל לוי

מבית יובל

שנקטפה בדמי ימיה — — —״.

לֵוִי, רְנָה: בת משה. נו׳ תר״ה (1845), סופיה (בולגריה). נפ׳ י״ח ניסן תר״ץ.

לֵוִי, שׁוּלַמִּית: בת אהרן. נו׳ תרכ״ד (1864), רוסיה. נפ׳ כ״ט חשון תרפ״ו.

לֵוִי, שׁוֹשַׁנָּה: בת שלום. נו׳ 1905, שרף (תימן). בש׳ 1911 עלתה לא״י וחיתה במחנה יהודה, שע״י פתח־תקוה. נפ׳ כ׳ תשרי תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„— — בשנת כ״א לחייה

המתאבלים עליה

משפחתה — — —

רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה.

פה נקברה

האשה הצנועה — — —

שלום לך, שלום לעפרך!

לֵוִי, שְׁלֹמֹה: בן יפת. נו׳ 1851, תימן. נפ׳ י״ט שבט תרפ״א. מנוסח המצבה:

„הישר והעניו — — —״.

לֵוִי, שְׁלֹמֹה: בן ישראל. נפ׳ ט׳ תמוז. תרס״ג.

לֵוִי, שְׁלֹמֹה (סולימן): בן הרב נחום הלוי. נו׳ 1892 בתימן. בש׳ 1911 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ כ״ד ניסן תרפ״ט. מנוסח המצבה: „מצבת קבורת המנוח — — —״.

לֵוִי, שָׂרָה: נפ׳ ג׳ אב תרע״ו.

לֵוִי, שָׂרָה: בת יששכר דובר הלוי שו״ב. נו׳ בירושלים. נפ׳ כ״ח אב תרס״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה

מגזע היחוס — — —״.

לֵוִי, שָׂרָה: בת סעיד. נו׳ תרי״א (1851), מרוקו. נפ׳ א׳ ניסן תרצ״א. מנוסח המצבה:

„האשה הכשרה והצנועה״ — —

לֵוִי, שָׂרָה לֵאָה: בת אהרן. נו׳ בשרשוב (פולין). נפ׳ כ׳ שבט תרס״ז.

לֵוִי, שָׂרָה שִׁפְרִינְצָה: בת יצחק. נו׳ 1896, ירושלים. נפ׳ ט׳ אייר תרפ״ב.

לוֹיַב, מֹשֶׁה: נו׳ 1882. נפ׳ ברחוב בתל־אביב, כ״ט טבת תרפ״ז.

לוֹיט, יִצְחָק נָתָן: בן יהושע. נו׳ 1865. היה פועל. נפ׳ בראשון־לציון והובא לק׳ בת.א. כ״ו תמוז תר״פ.

לוֹיט, יִשְׂרָאֵל: נו׳ 1857, ברוסיה. היה נפח. נפ׳ ה׳ אדר תרע״ה.

לוֹיטָה, חַיִּים לֵיב: בן יעקב. נו׳ שבז׳ (רוסיה). היה פועל. נפ׳ ו׳ שבט תרע״ג.

לויטה, חנה: בת אברהם. היתה אשת פנחס אליעזר ילויסה. נפ׳ ד׳ כסליו תרע״ד. מנוסח המצבה: „האשה״ — — —

לויטה, יחיאל: בן משה הלל הלוי. נו׳ 1867, ריגה (לטביה). נפ׳ כ״ג תשרי תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אהבתו לעמו ולארצו מלאה תמיד את
כל חדרי לבו
כאשר הגיע לארץ משאת נפשו
היה מלא גיל ואושר אין קץ
אך רגעי אשרו לא נמשכו הרבה
והמות חטף אותו פתאום — — —
זכרך לעולם לא ימחה מלבות בני
משפחתך
המתאבלים תמיד עליך
אתה נסעת למנוחות
ואנחנו נשארנו לאנחות. — — —״

לויטה, פנחס אליעזר: בן מנחם הלוי. נפ׳ י״ג שבט תרע״ה. מנוסח המצבה:

„הישיש הנכבד — — —״.

לויטין, יצחק: בן מאיר. נו׳ 1900, סטרודיב (רוסיה). נפ׳ י׳ אלול תר״ץ.

לויטנברג, חנה: בת אברהם שינמן. נו׳ תר״ז (1847), פלוצק (פולין). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ י״א ניסן תרפ״ז.

לויטס, צבי זאב: בן מיכאל. נו׳ 1904, קובנה. היה חבר בפלוגת „גדוד־העבודה״ בנס־ציונה ועבד בחקלאות. נפ׳ כ״א תשרי תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„חברנו — — —
בן י״ט שנה
יליד קובנה, ליטא
נפ׳ הושענה רבה תרפ״ה
מטיפוס הבטן״.

לוין, אריה ליב: בן שלמה. נו׳ תרל״ז (1877), ביאליסטוק (פולין). למד בחדר ובביהמ״ד. עסק במסחר בביאליסטוק ובהמבורג. בש׳ 1926 עלה לא״י. איש משכיל ותורני. היה דורש לפרקים בדברי־תורה. נפ׳ י״ד תשרי תרצ״ד. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר
בר אורין וירא ד׳
נפ׳ בן נ״ז לחייו
בערב סוכות תרצ״ד״.

לוין, בונה: בת יצחק ברנשטין. נו׳ 1867, טוקמק־רבתי (רוסיה). היתה פועלת. נפ׳ ט״ז סיון תרפ״ד. מנוסח המצבה (בגרמנית):

„נוחי בשלום
אמנו האהובה — — —״.

לוין, גולדה לאה: בת אריה. נו׳ 1850, טיקטין (פולין). בש׳ 1892 עלתה לא״י. נפ׳ ה׳ חשון תרפ״ז.

לוין, זבל: בן מיכל הלוי. נו׳ 1868, דרוהיצין (רוסיה). למד בפוליטכניקום בריגה. היה סוחר ועסקן. בש׳ 1927 עלה לא״י ממוסקבה. עסק בפרדסנות. נפ׳ כ״ח סיון תרצ״ג (22.6.1933).

לוין, זלמן: בן אברהם. נו׳ תרכ״ה (1865), מיטבה (אסתוניה). היה פחח. בש׳ 1925 עלה לא״י. נכוה ע״י מכונת־פרימוס ונפ׳ ח׳ חשון תרפ״ז.

לוין, יהודית (יוליה): בת אליעזר שלפוברסקי. נו׳ 1868, קובנה. היתה אשת זבל

ילוין. בש׳ 1927 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ו אדר ב׳ תרצ״ה.

לֶוִין, יִצְחָק: בן זאב. נו׳ 1882, דוינסק (לטביה). נפ׳ י״ט אלול תר״ץ.

לֶוִין, יֵשַׁעְיָהוּ: בן ישראל הלוי. נו׳ 1862, ברוסיה. היה מורה. נפ׳ ז׳ סיון תרע״ב.

לֶוִין, לֵאָה רִבְקָה: בת משה נטע. נו׳ 1897. נפ׳ כ״ז כסלו תרע״ז.

לֶוִין, לֵוִי־יִצְחָק: בן שניאור זלמן. נו׳ תרכ״ד (1864), רוגצ׳ב (רוסיה). בש׳ 1913 עלה לא״י. מורה ב„תחכמוני״ ועסקן פעיל של הקהק״ל. נפ׳ ד׳ ניסן תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„המורה והעסקן הלאומי״ — — —

לֶוִין, מֹשֶׁה: בן גרשון. נו׳ תרכ״ז (1867) בוברויסק (רוסיה). היה סוחר. בש׳ 1913 עלה לא״י. נפ׳ י״ב תשרי תרפ״ז (1926).

לֶוִין, צְבִי יַעֲקֹב: בן אברהם הלוי. נו׳ כ״ז כסליו תרט״ז, שאט (ליטא). היה כ־40 שנה סוחר בשיקגו (ארה״ב). עסקן ונדיב. בש׳ 1922 עלה לא״י. ביזמתו נדבו בני־משפחתו באה״ב בנין לביה״ס לבנות „תלפיות״, והשפיע על אחיו א. י. לוין, שינדב את בנין הגימנסיה „תלפיות״. ספל ועזר הרבה להתפתחות המוס־דות הנ״ל. בנו: עסקן עבודה סוציאלית בתל־אביב מ. ד. לוין. נפ׳ י״ט ניסן תרצ״ד והובא לק׳ בכ׳ בו. מנוסח המצבה:

„איש ישר
עזר לבנין הארץ וגאולתה
יסד בתי־ספר „תלפיות״ — — —״.

לֶוִין, רְאוּבֵן: בן אפרים פישל הלוי. נו׳ תרכ״ב (1862), וישיגרוד (פולין). סוחר ובעל ביח״ר לאריגים בלודז. בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ והובא לק׳ ו׳ אדר, תרפ״ח.

לֶוִין, רוּת: בת אברהם. נו 1907, מוסקבה. נפ׳ ח׳ אדר תרצ״א.

לֶוִין, רָחֵל: בת יוסף. נו׳ 1907, דז׳נקוי (קרים־רוסיה). נפ׳ כ״ט חשון תרפ״ד.

לֶוִין (הַלֵּוִי), שְׁמַרְיָהוּ: בן שמואל חיים. נו׳ תרכ״ז (1867), סביסלוץ (פ׳ מינסק, רוסיה). למד בחדר ובישיבה והשתלם אח״כ באוני־ברסיסאות בקניגסברג ובברלין וקבל תואר ד״ר לפילוסופיה. מנעוריו התמסר לעבודת חבת־ציון והיה פעיל במינסק ובבוברויסק. בש׳ 1893 היה ממיסדי ופעילי אגודת הסטודנטים הציונים בברלין (עם ליאו מוצקין, נחמן סירקין, אביג־דור יעקובסון, י. לוריה ועוד). נואם מחונן ורב השפעה. מש׳ 1896 התמסר להטפה ותע־מולה ציונית מבורכת ומתמידה. בש׳ 1896—1897 היה רב מטעם הממשלה בגרודנה. בש׳ 1898—1904 רב ומסיף ביקטרינוסלב ובש׳ 1904—1906 מסיף בביהכנ״ס „טהרת הקודש״ בוילנה. ספוג רוח היהדות המסורתית־העממית ורווי השכלה אירופית עליונה התעלה לדרגת אישיות מופתית בעסקנות הציונית והצבוריות היהודית ברוסיה. חובב־ציון נלהב וקנאי ונושא חזון תחית האומה ובנין הארץ. היה מראשי המדברים בקונגרסים הציונים הראשונים. מתל־מידי אחד־העם בתחית הרוח ומסיף נמרץ ל„עבודה מעשית״ בא״י. מעריץ נלהב למעוף המדיני של הרצל ומאומרי ה„לאו״ התקיפים בענין אוגנדה. היה ממנהלי „הלשכה המרכ־זית״ הציונית ברוסיה. בש׳ 1906 נבחר כציר הדומה הממלכתית ברוסיה. לאחר פיזור הדומה היה מחותמי כרוז ויבורג (מחאה נגד הממשלה

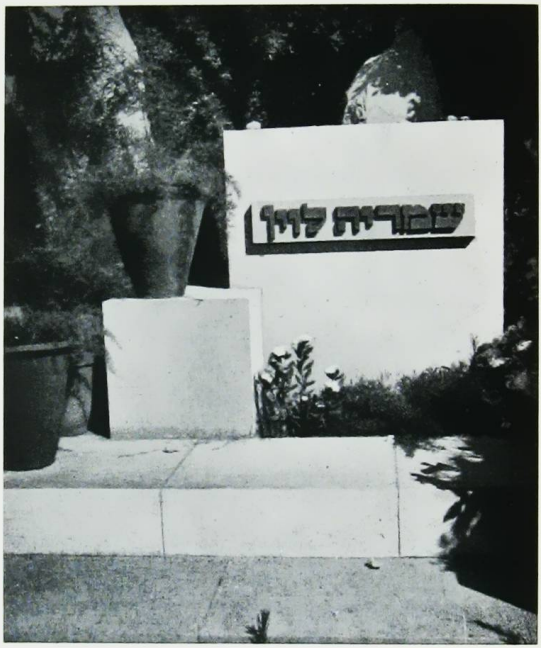

מצבת שמריה לוין

הצארית והצעה שלא לשלם מסים). מחשש רדי־פות הממשלה הרוסית עבר בש׳ 1908 לגרמניה. היה פעיל בחברת „עזרה״ בברלין והתמסר להקמת התכניון העברי בחיפה. היה חבר הקו־רטוריון של התכניון ופעיל בארגונו. ערך מסע באה״ב והשפיע על הנדיב יעקב שיף והפרופ׳ שכטר שיתנו ידם ותמיכתם הכספית והרוחנית לתכנית התכניון והשתתפותם בקורטוריון שלו. בש׳ 1912—1913 היה בחיפה. עסק בהקמת התכ־ניון ובנינו. עמד בקשר מתמיד עם אחד־העם ובהשפעתו נהל את המלחמה להשלטת העברית כשפת הלמוד. בש׳ 1911, עם נצחון הכוון של הציונים „המעשיים״ בקונגרס הציוני העשירי, נבחר להנהלה הציונית והיה חבר בה עד 1920. בש׳ 1919 עמד בראש מחלקת התרבות בהנהלה הציונית בלונדון. בימי מלה״ע נשאר באה״ב ופתח שם ובקנדה עבודת תעמולה ציונית רבת השפעה. רכש למפעל הציוני כמה מגדולי ועשירי היהודים. בש׳ 1920 השתתף בועידת לונדון. היה חבר הועד הפועל הציוני ועמד בראש התעמולה של קרן־היסוד. בהש־פעת ח. נ. ביאליק נמשך לעבודת „דביר״ בברלין ובא״י והיה אחד ממנהליה. נהל תע־מולה רבת השפעה למפעלי „דביר״ וסייע הרבה לביצוע תכניות הכינוס של ביאליק. בש׳ 1924 עלה לא״י להשתקע. ישב בתל־אביב, בירושלים ובחיפה. היה עסקן מסור לאוניברסיטה העברית וחבר חבר־הנאמנים שלה. מידידי תיאטרון „הבימה״ ופעיל ב„חוג הבימה״. בימי כהונתו של סיר ארתור וואקופ כנציב עליון בא״י נתקשר עמו בקשרי ידידות רבי השפעה (פסלו מעשה ידי האמן ז. בן־צבי נקבע בארמון הנציבות). במסירות מיוחדת היה פעיל בועד למען יהודי רוסיה. בשנותיו האחרונות, מפאת מחלת־לבו, פרש מעסקנות צבורית ועסק בכתי־בת זכרונות בעברית. נפ׳ באופן פתאומי בח׳ סיון תרצ״ה בהדר הכרמל בחיפה והובא לקבורה בתל־אביב ליד קברי אחד־העם וביא־ליק ביום י׳ סיון תרצ״ה. על שמו רחוב בתל־אביב.

היה סופר ועתונאי מחונן. בעל סגנון פיוטי עסיסי ונתוח מסביר ומפרש. בש׳ 1896 התחיל את עבודתו הספרותית בחברת „אחיאסף״, בהוצאת מלון עברי ואנתולוגיה של „שירת־ישראל״. בש׳ 1900—1901 פרסם סקירות חד־שיות קבועות ב„השלח״ (בעריכת אחד־העם) על חיי היהודים בגולה. פרסם מאמרים פוב־ליציסטיים רבים בשאלות הציונות והיהדות בעברית, ביידיש ובאנגלית. בש׳ 1906 בהיותו בוילנה היה ממיסדי השבועון הציוני ביידיש („דאס יידישע פאלק״) וערך והוציא־לאור עתון יהודי ברוסית „נוביה זאריה״. השתתף בעריכת „התורן״ בניו־יורק (יחד עם י. ד. ברקוביץ). ספריו: „שירת ישראל״ (אנתולוגיה), הוצ׳ „אחיאסף״; בימי מלחמה („אין מלחמה ציי־טן״), זכרונות ורשימות ביידיש, נתפרסמו בעתונות היהודית באמריקה ויצאו אח״כ בשני כרכים: „בימי מעבר״; „ילדותי״, „מרד־הנעורים״, „במערכה״ (זכרונות ואוטוביוגרפיה) נכתבו תחילה ביידיש ובאנגלית ונתרגמו עב־רית ע״י ד״ר צבי ויסלבסקי בהשתתפותו, ויצאו לאור בהוצאת „דביר־לעם״, תל־אביב; ביבליו־גרפיה: אנציקלופדיה יהודית־רוסית; אנציק־לופדיה „אשכול״ בגרמנית; לכסיקון־ציוני, ציסרון; לכסיקון הספרות היהודית — זלמן ריזין; אכ״מ; מאמרים וזכרונות לאחר מותו ב„דבר״, „הארץ״, „העולם״ ועוד.

לוין, שרה דינה: בת יהודה (אידל).

נו׳ תר״כ (1860), דוינסק (לטביה). נפ׳ כ״ד אייר תר״ץ. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה — — — ״.

לוין, שרה פסיה: בת מיכל. נו׳ 1858, מרימפול (פולין). נפ׳ ז׳ אלול תרע״ח. מנוסח המצבה:

„מנוחת האשה הכבודה
והנכבדה — — —״.

לוינזון, בנימין: בן אהרן יוסף. נפ׳ י״ב טבת תרע״א. מנוסח המצבה:

„פ. נ.
היקר המופלג בר אבהן
קדישין עוסק בצרכי
צבור באמונה תם וי״ש
מר בנימין ז״ל
בהרב המופלג בתו״י מו״ה
אהרן יוסף נכד הרב
הגאון הצדיק המפורסם
רבי יצחק זצ״ל האבד״ק
זעלווא נפ׳ לחיי עוה״ב — — —
תנצב״ה״.

לוינזון, זליג: נו׳ 1876 קרשניק (פולין). בש׳ 1933 עלה לא״י. היה עגלון. נרצח כ״ח ניסן תרצ״ו בדרך לשכונת „התקוה״ והובא לק׳ בקבר אחים ג׳.

לוינזון, חנה: בת שמעון רוס. נו׳ 1898, ברסלאו (גרמניה). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ ג׳ טבת תרפ״ז.

לוינזון, משה: בן מאיר צבי. נו׳ 1881, ביאליסטוק (פולין). נפ׳ כ״ט שבט תרע״ז.

לוינזון, שאול: בן יצחק אהרן. נו׳ 1841, רוזני (רוסיה). נפ׳ י״ג טבת תרע״ז. מנוסח המצבה:

„הישיש הנכבד — — —״.

לוינסון, שינה: נו׳ 1838, רוסיה. נפ׳ כ״ו אלול תרפ״ג.

לוינסקי, אברהם: בן יצחק. נו׳ 1847, זמברובה (פולין). היה סוחר אמיד ונדיב. לעת זקנתו ישב במושב־זקנים. נפ׳ ג׳ תשרי תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„— — הזקן והנכבד — —
שהקדיש חדר
למושב זקנים ביפו״.

לוין־פינשטין, חיה שושה: בת מרדכי. נו׳ 1883, צ׳רניגוב (רוסיה). היתה אשת שלמה לוין־פינשטין. נפ׳ ח׳ אב תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„שלום לעפרך רעיתי
ואמנו החביבה
ותנוחי ותעמדי לגורלך
לקץ הימין — — —״.

לוינשטין, זהבה: בת זאב דוד זיברג. נו׳ 1887, וילקובישקי (ליטא). גמרה אוניברסיטה בשויץ בתורת המסחר. בש׳ 1913 עלתה לא״י. נפ׳ ז׳ שבט תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„אם צעירה ועדינה
כאב וצער הבינה״ — — —

לויצקי, אלכסנדר: בן גרשון זליג הלוי ואחי שמחה יוסף •לויצקי. נו׳ 1875, בוהוסלב (רוסיה). חובב־ציון ותיק. עסקן ונדיב. בש׳ 1912 עלה לא״י. היה ממיסדי ביהכנ״ס הגדול בת״א ומארגני השכון של בעלי־מלאכה בת״א. היה סוכן לקרקעות ובתים. חבר פעיל

במוסדות צבוריים ואגודות. חנך את בניו ברוח לאומית ובנין הארץ (מבניו: העו"ד אשר לויצקי בירושלים וד"ר יעקב לויצקי מרצה במתימטיקה באוניברסיטה העברית). נפ' כ"ה אב תרפ"ד. מנוסח המצבה:

„שלום לעפרך

בעלי ואבינו היקר!"

לֶוִיצְקִי, אֶסְתֵּר (עטיל): בת עוזר חיים. נו' 1879, ווזניסינסק (רוסיה). היתה אשת שלמה יוסף פלויצקי. נפ' כ"ז אדר־א' תרצ"ח.

לֶוִיצְקִי, יִשְׂרָאֵל: בן דוב הלוי. נו' 1849, רומני (רוסיה). היה חנוני. בש' 1924 עלה לא"י. נפ' י"ח אייר תרפ"ז.

לֶוִיצְקִי, רוּת (רישה) לֵאָה: בת צבי (הירש). נו' תר"י (1850), בוריסלב (רוסיה). בש' 1906 עלתה לא"י. נפ' כ"ז אב תרפ"ח. מנוסח המצבה:

„האשה היקרה ויראת ד' — — —

אהובת ילדיה נכדיה

וכל מכיריה המקוננים מותה

שהלכה לעולמה — — —

בת ע"ח שנה".

לֶוִיצְקִי, שְׁלֹמֹה יוֹסֵף: בן גרשון זליג הלוי ואחי אלכסנדר פלויצקי. נו' 1878, בוהוסלב (רוסיה). עלה לא"י בימי העליה השניה. היה מעסקני „הפועל־הצעיר" ופעיל בענינים כס־פיים. עבד כפקיד־שותף בעסקיו של מ. דיזנ־גוף. בש' 1907 היה מהמיסדים הראשונים של אגודת „נחלת־בנימין", שבנתה אח"כ את רחוב נחלת־בנימין כהמשך ל„אחוזת־בית". עסקן מובהק ורב פעלים. נודע בישרו ונמוסיו. נפ' ח' תשרי תרפ"א. מנוסח המצבה:

„אדם יקר

אהוב למשפחתו ונחמד לבריות

נשא ונתן באמונה

יסד שכונת „נחלת־בנימין" — — —

לֶוִיתָן, זִיסֶל: בת זכריה. נו' 1862, מוהילוב (רוסיה). בש' 1913 עלתה לא"י. היתה במושב זקנים. נפ' ל' אב תרפ"ח. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה" — —

לֶוִיתָן, חַוָּה: נו' תקצ"ט (1839), ברוסיה. בש' 1912 עלתה לא"י. נפ' ל' סיון תרפ"ט.

לוּמַנִיץ, אֶסְתֵּר חַנָּה: בת יצחק. נו' 1872, לודז (פולין). נפ' כ"ה אב תרפ"ב.

לוּמַנִיץ, שִׁמְשׁוֹן: בן יעקב יהושע. ממשפ' הרב צבי רפופורט מקרקוב. נו' 1876, לודז (פולין). היה סוחר. בש' 1925 עלה לא"י. נפ' ג' אב תרפ"ו. מנוסח המצבה:

„איש מופלג בתורה — —

נכד הרבי צבי רפופורט מקרקוב

נפ' — — — בן נ' שנים לחייו".

לוּמֶר, פֵּיָה: בת אליהו. נו' 1873, קורישב (רוסיה). בש' 1914 עלתה לא"י. נפ' כ"ג תמוז תרפ"ח.

לוּנְד, חַיָּה רָחֵל: בת מאיר. נו' 1877, וילנה. בש' 1923 עלתה לא"י. נפ' ב' תמוז תרפ"ו.

לוּנְדוֹן, בִּנְיָמִין: בן ישראל. נו' 1905, בילסק (פולין). היה נגר. בש' 1924 עלה לא"י. נפ' כ"ג כסליו תרפ"ז.

לוּנְדוֹן, לֵאָה: נו' 1896. נפ' כ"ו חשון תרפ"ט.

לונסקי, רוזה: בת משה יעקב מרקל. נו׳ 1877, ביאליסטוק (פולין). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ד אלול תרפ״ה.

לונשטין, שלמה: בן יעקב הלוי. נפ׳ י״ד אלול תרס״ה. מנוסח המצבה:

„הבחור המשכיל
ויקר הרוח״ — — —

לוקסנברג, יהודה: בן נפתלי. נו׳ 1860, לונדון. נפגע בתאונת אוטו ברמלה ונפ׳ י״ט אייר תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר״ — — —

לוקץ, בנימין: בן מוניש. נו׳ 1865, וינוגרד (רוסיה). היה קצב. ציוני ותיק. בש׳ 1921 עלה לא״י. נפ׳ א׳ חשון תרצ״ב (1931). מנוסח המצבה:

„אבינו היקר — —
נפ׳ בן ס״ו שנה״.

לוקשטנוב, בלומה: בת אברהם יצחק. נו׳ 1870, קרמנצוג (רוסיה). נפ׳ כ״ב חשון תרצ״א (1930).

לוקשין, אליהו מרדכי: בן דוד. ממשפחת רבנים. נו׳ 1886, קלימוביץ (רוסיה). קבל חנוך תורני. בש׳ 1925 עלה לא״י. היה פקיד. נפ׳ א׳ ניסן תרצ״א. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר — — —
נקטף בדמי עלומיו
בשנת מ״ג לחייו״ — — —

לוקשין, חנה (הניה): בת אברהם. נו׳ תרס״ז (1856), יקטרינוסלב (רוסיה). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ ב׳ אלול תרפ״ו.

לוריה, ריזה גיטל: בת אלחנן דושקה. נו׳ 1867, וילקומיר (ליטא). היתה אשת שמעון לוריה. נפ׳ כ״ח כסליו (ד׳ חנוכה), תרצ״ב.

לזרוב, דינה: בת דוד. נו׳ 1860, קובה (קוקז). נפ׳ י״ט שבט תרצ״א.

לחוביצר, יצחק: בן אברהם. נו׳ תרנ״ו (1896), ילטה (קרים, רוסיה). היה רופא. בש׳ 1931 עלה לא״י. אבד עצמו לדעת י״ב סיון תרצ״ב.

לטיניץ, משה: בן אבנר. נו׳ תרכ״ב (1863), ורשה. היה סוחר. נפ׳ ט״ז תשרי תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר
נשא ונתן באמונה
קבע עתים לתורה
עלה לארץ להשתקע
וזכה לראותה שבועים״ — — —

לטניק, יעקב: בן שלום. נו׳ 1899, שפטובקה (רוסיה). היה פעיל בצ״צ ו„החלוץ״ ברוסיה. בא״י היה חבר ב„גדוד העבודה״. נרצח ביפו ביום כ״ג ניסן תרפ״א והובא לק׳ בקבר־אחים א׳.

ליאון, ברכה: בת אהרן. נו׳ 1893. נפ׳ כ״ו חשון תרע״ט.

ליאון, שבתי: בן יהודה. נו׳ 1902, וידין (בולגריה). היה פועל. נפ׳ כ״ז חשון תרפ״ו (14.11.1925).

ליבוב, יהודה יוסף: בן אריה. נו׳ 1852, מוהילוב (רוסיה). נפ׳ ח׳ תשרי תרפ״ז.

ליבוביץ, משה: בן מאיר. נו׳ 1895, בוקרשט. בש׳ 1919 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ט׳ חשון תרפ״ז (1926). מנוסח המצבה:

„איש נכבד״ — — —

ליבונטין, אליעזר: בן שניאור זלמן הכהן. נו׳ 1841, אורשה (רוסיה). נפ׳ י״ד אלול תרע״ו. נוסח המצבה:

„פ. נ.
הנכבד מר אליעזר
בר׳ שניאור זלמן הכהן
לבנתין
נפ׳ י״ד אלול תרע״ו לפ״ק״.

ליבונטין, לאה: נו׳ 1832. היתה אשת אליעזר •ליבונטין. נפ׳ ח׳ תמוז תרע״ט. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה״ — — —

ליבונטין, נחמיה: בן זלמן דוד הכהן ליבונטין. מראשוני הו״צ וותיקי הציונות והישוב. נו׳ י״ד חשון תרמ״ז (1886), מוהילוב (רוסיה). בש׳ 1903 עלה עם משפחת אביו לא״י. נפ׳ י״ח סבת תר״ץ. לזכרו בנו ההורים את ארון־הקודש בביהכנ״ס הגדול בת״א. מנוסח המצבה:

„עדה המצבה הזאת
כי גדול הכאב ואין
נוחם למשפחת
הנקטף בדמי ימיו״ — — —

ליבוניץ, הינקה: בת דוד הכהן. נו׳ 1838, פרוז׳ני (פולין). היתה אשת אידל •ליבוניץ. נפ׳ ר״ח סיון תרע״ו. מנוסח המצבה:

„מנוחת הזקנה הכבודה״ — — —

ליבוניץ, יהודה (אידל): בן שמואל. נו׳ ה׳תק״ץ (1830), מינסק (רוסיה). השאיר בצוואתו סכומי־כסף לטובת מוסדות צדקה וחסד. נפ׳ כ״ה סיון תרע״ו. מנוסח המצבה:

„מנוחת הישיש הנכבד — — —
שבק חיים לכל חי
בשנת פ״ו לחייו״.

ליבמן, צבי: בן אברהם. נפ׳ ט״ו תמוז תרע״ו. מנוסח המצבה:

„הישר והנכבד — — —
מעיר פופליאן״ — — —

ליבר, פסח שלום: בן נח. נו׳ 1907, בבסרביה (רומניה). נפ׳ כ״ג תמוז תר״ץ. מנוסח המצבה:

„הבחור היקיר בן יחיד — — —
נפ׳ — — בן כ״ג שנים לימי חיין — —
את מותך נבכה כל ימי חיינו״.

ליברזון, חנה: בת יוסף צבי. נו׳ תרל״ח (1878), מוהילוב (רוסיה). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ח ניסן תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה — — —
כפה פרשה לעני
וידיה שלחה לאביון
ונפש רעבה השביעה — —
ימתקו לך רגבי עפרך
תנוחי בשלום על משכבך
אמנו היקרה!״ — — —

ליברמן, יוסף ליב: בן אשר. נו׳ 1904, ירושלים. היה עגלון. נרצח כ״ח ניסן תרצ״ו ביפו והובא לק׳ בקבר אחים ג׳.

ליברמן, סימה: בת שלום. נו׳ 1898, מיסטקובקי (אוקראינה, רוסיה). היתה פועלת חקלאית ברחובות. נפ׳ א׳ אדר תרפ״ה.

ליברמן, צפורה: בת אברהם יצחק. נו׳ תר״ל (1870), ורשה. נפ׳ ל׳ כסליו תרצ״א.

ליברסון, גדליהו: בן אריה ליב. נו׳ תרכ״ז (1867), יקטרינוסלב (רוסיה). היה סוחר. השתתף במלחמת רוסיה־יפן (התקוממות הבוקסרים). ציוני מסור. בש׳ 1924 עלה לא״י מעיר פיאודסיה (קרים, רוסיה). נפ׳ כ״ז שבט תרפ״ז.

לידזי, משה: בן אהרן. נו׳ 1854, בולגריה. בש׳ 1909 עלה לא״י. היה אכר בפתח־תקוה. נפ׳ כ״ט תמוז תרפ״ז.

ליואי, חיה שרה: בת זאב הלוי סופר. נו׳ תרכ״ה, ליסקה (אונגריה). בילדותה נתיתמה מהוריה והובאה לירושלים. גדלה והתחנכה בבית אברהם גוטמן ממונה כולל אונגרן בירושלים. היתה אשת פתחיה *ליואי. נפ׳ והובאה לק׳ י״ז ניסן תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה — —
גדלה בירושלים ונפטרה ביפו
בשם טוב — — —
בת חמשים ושמונה היתה במותה״.

ליואי, פתחיה: בן משה יהודה ליב פרידלנד. נו׳ כ״ז חשון, תרכ״ג, ירושלים. אביו וזקנו עלו לא״י בש׳ תרי״ט — תר״כ מרזיצה (פ׳ מוהילוב, רוסיה) והתישבו בירושלים. הקימו משרפות סיד וסחנות־קמח מהראשונות בירושלים. היה מבוני שכונת משכנות ישראל. בנה סחנות־קמח גם בחברון וביפו. אחד מבניו הוא אברהם ליואי, מנהל ת״ת התימנים בתל־אביב. נפ׳ והובא לק׳ י״ב טבת תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„איש יקר יר״ש ובעל מדות
מילידי ירושלים ויקיריה״ — — —

ליובימוב, איטה: בת נחמן. נו׳ 1888, ווזנסנסק (רוסיה). נפ׳ כ״ג תשרי תר״ץ.

ליובין, משה: בן זאב. נו׳ תרי״ז (1857), טוקמק־רבתי (רוסיה). עסק בסחר דגים ברוסיה. בש׳ 1923 עלה לא״י וחי אצל חתנו ש. גולדפרב בת.א. נפ׳ י״ז אלול תרצ״א והובא לק׳ בי״ח בו. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר — — —
נפ׳ בן ע״ד שנה״.

ליובין, שושנה: נו׳ בסמוטריץ (רוסיה). נוסח המצבה:

„שושנה
ליובין
מסמוטריץ פ׳ פוד׳
שנקספה בת כ״ה
בעד המולדת.
תנצב״ה״.
(תאריך הפטירה לא מסומן).

ליזרוביץ, משה: נו׳ 1902, טבריק (ליטא). היה קצב. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ א׳ ניסן תרפ״ה.

ליזרוביץ, רחל לאה: בת שמואל יצחק. נו׳ 1863, לודז (פולין). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ז אייר תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה וישרה״ — — —.

ליטבק, דוד: בן יעקב הכהן. נו׳ תרל״ט (1879), בלטה (רוסיה). היה פקיד. בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ ז׳ סיון תרפ״ז ברמת־גן והובא לק׳ בתל־אביב.

ליטבק, נחום: בן דוד. נו׳ 1906, רובנה (פולין). בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ כ״ד אייר תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„הנצר מגדולי היחס — — —
שנקטף ב20 לאבו״ — — —.

ליטוין, דבורה: בת אריה ליב לחפ־נוביץ. נו׳ 1858, ברומניה. בש׳ 1920 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ו חשון תרפ״ו (1925). מנוסח המצבה: „האשה — — נפ׳ בת ס״ז לחייה״

ליטוין, יחזקאל: בן ישעיה. נו׳ 1909, ביאליסטוק (פולין). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ה׳ אב, תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„בן טוב, בן שבע־עשרה שנה
היה הבחור הנאור לעדת ב״י — — —
על צדקותיו יעידו הציצית והתפילין
מליץ טוב יהיו ובטוב ילין
עד יקום לגורלו לקץ הימין״.

ליטוינסקי, יעקב אלחנן: בן משה הלוי. נו׳ תרי״ב (31.10.1852), אודיסה (רוסיה). מראשוני וותיקי חובבי־ציון. בש׳ 1880 עלה לא״י. עם יסוד ראשון־לציון היה מהמת־נחלים הראשונים. שאף והתמסר למפ־עלים כלכליים. יסד בתנאים קשים את סחנת־הקמח העברית הראשונה בעזה ואח״כ ביח״ר לסבון ביפו. עסק במסחר. התמסר במיוחד לפתוח ענף סחר העצים וחמרי בנין, שהיה נתון ברובו בידי לא יהודים והעלה את בית מסחרו למדרגה ראשונה בארץ. יסד גם תעשית עצים לחביות, שספקה חלק מדרישת הישוב של הימים ההם בארץ. היה ממיסדי תל־אביב ובוני הבתים הראשונים. עסקן פעיל ונדיב. תומך ומסיע למפעלי התפתחות ובנין הישוב ושוקד על פתוח המסחר והתעשיה בא״י. נפ׳ ד׳ חשון תרע״ז (1916). על שמו הקימו בניו (הסוחרים והעסקנים, האחים משה, אמיל ורמון ליטוינסקי בתל־אביב), נקודת ישוב וכפר גנים „תל־ליטוינסקי״ ע״י כפר אז״ר. נוסח המצבה:

„פ. נ.
יעקב אלחנן
בר׳ משה הלוי
ליטוינסקי
נפ׳ ד׳ חשון תרע״ז״.

ליטמן, יצחק נתן: בן חנניה. נו׳ 1839, ויטבסק (רוסיה). היה שו״ב. נפ׳ ט״ז חשון תרע״ו.

ליטר (סולמי), משה: נו׳ 1899, בגליציה. היה חבר השומר־הצעיר, ופועל חקלאי בארץ. נרצח ביפו א׳ תמוז תרפ״א.

ליכט, גדליה: בן ירוחם הכהן. נו׳ 1857, פילדלפיה (ארה״ב). נפ׳ בת.א. כ״ה תשרי תרפ״ג.

ליכטנשטין, שרה מינה: בת ישראל הלוי. נו׳ 1865, בילוזורקה (רוסיה). היתה אשת העסקן והחובב־ציון ח. ליכטנשטין מאודיסה. נפ׳ י״ג אלול תרצ״ו.

ליכטרמן, מרדכי: בן פישל. נו׳ 1898, זינקוב (רוסיה). בש׳ 1922 עלה לא״י. היה נגר. נפ׳ כ״ח אדר תרפ״ט.

ליכטשין, חיים: בן מרדכי. נו׳ תרכ״ב (1862), ורשה. היה סוחר. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ י״ג כסליו תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר חסיד וירא ד׳
נשא ונתן באמונה״ — — —

ליכטשין, מלכה: בת אליעזר. נו׳ תר״כ (1860), ורשה. היתה אשת חיים ליכט־שין. נפ׳ ז׳ אלול תר״ץ.

לימט (נימט), יהודה משה: בן יוסף. נו׳ 1908, סולוסבינה (צ׳יכוסלובקיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ז׳ כסליו תרפ״ז.

לימנוב, חנה: בת בן־ציון. נו׳ 1842. נפ׳ ו׳ טבת תרע״ט.

לינדנברג, פרומה: בת שמואל יהודה פלור. נו׳ 1866, הורודיקה (גליציה המזרחית). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ והובאה לק׳ ל״ שבט תרצ״א. מנוסח המצבה:

„רבות בנות עשו חיל — — —
ואת עלית על כלנה
אשה יראת ד׳
היא
תתהלל״.

לינדר, אסתר ריצה: בת מרדכי. נו׳ 1908, רובנה (פולין). נפ׳ ה׳ אייר תרס״ח. מנוסח המצבה:

„אשה כבודה הצנועה
בשלושים
שנה לימי חייה״ — — —.

לינצבסקי, חנוך: בן משה. נו׳ 1898, ביאליסטוק (פולין). היה פועל וגר ברמת־גן. נפ׳ ט׳ כסליו תרצ״ב (1931). מנוסח המצבה:

„איש ישר
וציוני נלהב״ — — —.

ליס, שרה: בת ברוך דוד. נו׳ 1898, ביאליסטוק (פולין). היתה אשת שמואל חיים ליס. נפ׳ כ״ה חשון תרפ״ו.

ליסובסקי, ישעיהו: נו׳ 1871. היה חנוני. נפ׳ ח׳ טבת תרע״ט. מנוסח המצבה:

„מצבת האב והבן״ — — —.

ליסובסקי, שלמה: בן ישעיהו ליסובסקי. נו׳ 1901. נפ׳ ט׳ טבת תרע״ט, למחרת מות אביו והובא לק׳ ע״י קברו.

ליפבסקי, יהושע: בן יצחק צבי. נו׳ תרמ״ו (1885), בריסק (פולין). בש׳ 1903 עלה לא״י. אביו היה מנהל אפ״ק בבירות, ומראשוני בוני תל־אביב. עסק בבנקאות והיה מנהל אפ״ק ביפו. פעיל בצרכי צבור. גיסו של הסופר אשר ברש. נפ׳ כ״ו כסליו תר״ץ. מנוסח המצבה:

„איש עוסק באמונה
אוהב ואהוב
לקרוב ולרחוק — — —
חסד ואמת אל יעזבוך
ומצא חן ושכל טוב
בעיני אלהים ואדם״.

ליפבסקי, צבי: בן מרדכי יצחק. נו׳ 1885, קליוריה. נפ׳ ט׳ טבת תר״ע. מנוסח המצבה:

„הבחור החשוב — — —
נפטר בימי עלומיו בן כ״ה שנה״ — —

ליפוביץ, דבורה: בת צבי ליפוביץ. נו׳ 1906, אירקוטסק (סיביריה, רוסיה). בש׳ 1913 עלתה לא״י. נפ׳ כ״א אב תרצ״ד.

ליפוביץ, ליבה אטל: בת אברהם. נו׳ 1860, טרסטינה (פולין). היתה אשת ברוך ליפוביץ. נפ׳ י׳ אדר א׳ תרצ״ה. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה והצנועה״ — — —

ליפוביץ, צבי: בן אהרן. נו׳ 1879, אירקוטסק (רוסיה). קבל חנוך מסורתי ולמד בישיבות שונות ברוסיה. השתלם אח״כ במקצוע הארדיכלות, אולם לא עסק במקצועו

והתמסר למסחר. היה עסקן צבורי וציוני נלהב. בש׳ 1912 עלה לא״י ופתח את המאפיה הראשונה בנוה־שלום בת.א. בשם „קדימה״. נרצח י״ז טבת תרע״ז. מנוסח המצבה:

„ציון
לנפש יקרה
מנוחת — — —
שבק חיים לכל חי
בשנת שלושים ושמונה לימי חייו״ —

ליפוֹביץ, רַעיָה (רחל): בת צבי •ליפובין. נו׳ 1902, אירקוטסק (רוסיה). בש׳ 1913 עלתה לא״י. נפ׳ ראש חודש אלול תרע״ו. מנוסח המצבה:

„ציון
לנפש יקרה
מנוחת הנערה הצעירה — — —
שבקה חיים לכל חי — — —
בשנת ארבע־עשרה לימי חייה״.

ליפוֹבצקי, תַנחוּם מָרדֳכַי: בן מנחם נחום. נו׳ תרכ״ב (1862), אומן (רוסיה). מצאצאי הגר״א. היה סוחר. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ י״ד אדר תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר איש ישר וי״א״ — —

לַיפוּנר, אַרְיֵה: בן אברהם. נו׳ ז׳ אדר תרי״ד (1854), סייני (פולין). היה סוחר. תלמיד חכם ושקדן בתורה. חותנו של ד״ר מ. •גליקסון. נפ׳ ד׳ כסליו תרצ״א. מנוסח המצבה:

„בר אורין ובר אבהן י״א וסר מרע״ —

ליפמַן, אסתֵר דבוֹרָה: בת בנימין אלפרוביץ. נו׳ תרל״א, מולודצ׳נה (פולין). נפ׳ ט״ז תשרי תרצ״ח.

ליפמַן, משֶה: בן אביגדור צבי. נו׳ 1853, ביאליסטוק (פולין). נפ׳ ט׳ אדר תרפ״ו.

ליפמַן, נָתָן: בן זאב. נו׳ 1870, בירשוק (פולין). היה סוחר בניו־יורק. נפ׳ כ״א תשרי תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„בעלי היקר והנכבד
עסקן בתורה
מצוין במדות טובות״ — — —.

ליפסוֹן, בַר־לֵב: בן משה. נו׳ כ״ב אלול תרל״א (1871), נבל (רוסיה). היה מורה. בש׳ 1913 עלה לא״י. היה חותנו של העסקן והמו״ל מ. ניומן בת״א. נפ׳ כ״ז תמוז תרצ״ה.

ליפסוֹן, גִסיָה: בת שניאור זלמן שפרנוב. נו׳ ג׳ ניסן תר״ל (1870), נבל (רוסיה). בש׳ 1909 עלתה לא״י. היתה אשת בר־לב •ליפסון. נפ׳ ד׳ חשון תרצ״ב.

ליפקין, אָדָם: בן חיים. נו׳ תמוז תרע״ב (1912), ירושלים. ממשפחה ירושלמית ותיקה ומפורסמת. אביו זקנו בנה את שכונת „יפה־נוף״ בירושלים. השתלם בבי״ס בגרמניה, בבי״ס למסחר בירושלים ובביה״ס הטכני הגבוה „מונטיפיורי״ בתל־אביב. ספורטאי מובהק. עבד כפקיד הטלפון בתחנת הרכבת בלוד. נהרג בשוגג ע״י חיל אנגלי בלוד, כ״ב תמוז תרצ״ו והובא לק׳ בקבר אחים ג׳.

ליפקין, צבי ראוּבֵן: בן חיים הכהן. נו׳ 1893, חסלביץ (רוסיה). נפ׳ ב׳ אב תרע״ה.

ליפשטין, דָוִד: בן אליקום. נו׳ 1868. היה סוחר. נפ׳ כ״ב ניסן תרפ״א.

ליפשטין, מינָה: אשת יצחק. נו׳ 1873, מינסק (רוסיה). נפ׳ ה׳ תמוז תרע״ג.

ליפשיץ, אַברָהָם: בן דוד. נו׳ 1871, חרסון (רוסיה). היה סוחר. נפ׳ כ״ב תמוז תרצ״ח.

ליפשיץ, דוד: בן אברהם הרץ. נו׳ 1896, יפו. טבע בירקון כ״ו תמוז תרע״ד והובא לק׳ בכ״ח בו. מנוסח המצבה:

„קדוש וטהור הבחור — —
וי להאי שופרא דבלע בארעא
נקטף בימי עלומיו בן
שמונה עשרה שנה״ — — —

ליפשיץ, חנה: בת אפרים (אליקום) גולדין. נו׳ תרכ״ז (1897), רובנה (פולין). ציונית נלהבת ומסורה מנעוריה. בש׳ 1922 עלתה לא״י. עבדה כרופאת שנים בכנרת ובתל־עדשים ובש׳ 1924, היתה רופאת השנים היהודית הראשונה בשכם. נישאה למהנדס קלמן ליפשיץ בחיפה והמשיכה בעבודתה בצפת ובראש־פינה. נפ׳ ג׳ ניסן תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„נפ׳ בדמי עלומיה — — —
בת ל״א לחייה
שלום לעפרה״ —.

ליפשיץ, יהודה: בן זוסיה. נו׳ 1884, סובלק. נפ׳ ט״ז כסליו תרע״ה.

ליפשיץ, יחזקאל: בן יצחק. נו׳ 1896, יזובקה (רוסיה). היה פועל חקלאי בבאר־יעקב. נפ׳ ו׳ אב תרפ״ד.

ליפשיץ, ינטה: בת שלום שמעון. נפ׳ י״ד אדר א׳ תרע״ו. מנוסח המצבה:

„יפה היית בכל מעשיך
נעימים היו כל דרכיך
טעמך ברוך יספרו אחריך
הה! יספידו כל מכריך
מנוחת
האשה הזקנה והחשובה״ — — —

ליפשיץ, מלכה רחל: בת משה ליכט. נו׳ 1886, שלישץ (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ח׳ חשון תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה — — —
נפ׳ בת 43 ש׳ לחייה״.

ליפשיץ, מרים: בת חיים. היתה אשת יצחק ליב ליפשיץ. נפ׳ ט״ו חשון תרע״ג.

ליפשיץ, עקיבא פישל: בן אפרים. נו׳ 1857, אנטופול (פולין). היה סוחר. בש׳ 1927 עלה לא״י. נפ׳ י״ח אדר א׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„איש מופלג
בתורה ויר״ש
תם וישר״ — — —

ליפשיץ, פרדל: בת יצחק אריה. נו׳ 1864, ברוסיה. נפ׳ י׳ תמוז תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אמי היקרה — — —
נפטרה בת ע״ו שנה״ — — —.

ליפשיץ, רבקה: נפ׳ ב׳ שבט תרע״ה.

ליפשיץ, רחל: בת זאב. נו׳ תר״ד (1844), חרקוב (רוסיה). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ י״א אלול תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה — —
נפטרה בת פ״ב שנה״ — —

ליפשיץ, שושנה (ריזל): בת נתן דוד. נו׳ 1898, ורשה. נפ׳ ז׳ טבת תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„הבתולה — — —
נפ׳ בת 28 שנים לחייה״.

ליפשיץ, שמואל יהושע: בן יואל יעקב. נו׳ תרכ״ב (1862), רקוב (רוסיה). היה בעל אחוזה קטנה ועובד אדמה בעירת

מולדתו. בשנות מלה״ע התערער מעמדו. שאף לא״י ועלה בש׳ 1925. חי בין בני משפחתו בשכונת מונטיפיורי ע״י תל־אביב. נפ׳ י״א שבט תרצ״א בשכ׳ מונטיפיורי והובא לק׳ בתל־אביב.

לִיפְשִׁיץ, שָׂרָה רִבְקָה: בת שלמה. נו׳ תרל״ו (1876), קחובקה (רוסיה). היתה אשת אברהם •ליפשיץ. נפ׳ א׳ חשון תרצ״ו.

לִישֶׁנְצְמַן, יִצְחָק: בן זידל. נו׳ 1901. נפ׳ כ״ג אייר תרפ״ג.

לַמְדָן, יוֹסֵף: בן אברהם. נו׳ תרכ״ד (1864) יאניפולי (וולין, פולין). היה רב. בש׳ 1920 עלה לא״י. נפ׳ ב׳ אייר תרפ״ז.

לַמְדָן, רִבְקָה יְהוּדִית: בת יצחק. נו׳ 1872, טיפליס (קוקז). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ז אייר תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
אמנו הצנועה — — —
היתה נאמנה
לעמה לארצה
ומשפחתה״ — — —.

לַמִּין, אִידָה: בת אליעזר בניאש. נו׳ 1891, טוקמק־רבתי (אוקראינה, רוסיה). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפצעה ע״י התמוטטות עמוד בטון ונפ׳ ט״ז ניסן תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„אשה טובה לבעלה
אם מסורה לבניה
זבת נאמנה לעמה — — —
נפצעה קשה ע״י
נפילת עמוד של בטון
כ״א חשון תרפ״ה
ונפטרה אחרי עינויים קשים
ט״ז ניסן תרפ״ה
בשנת ל״ד לחייה — — —
שלום לעפרך חברתי היקרה
ואמנו החביבה״ — — —

לַמִּינְסְקִי, שַׁבְּתַי: בן יוסף הלוי. נו׳ תרי״א, ינובה (ליטא). בש׳ תרע״ב עלה לא״י מעיר סובלק (פולין). נפ׳ י״ג שבט תרע״ג. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר וי״א
מופלג גדול בתורה וחכמה
כל ימיו עסק בתורה ובמצות״ — — —

לַמְנִין, חַסְיָה: בת משה. נו׳ 1879, ברהין (רוסיה). היתה אשת המהנדס רפאל למנין. בש׳ 1907 עלתה לא״י. נפ׳ ד׳ ניסן תרפ״ז.

לַמְפֶּרְט, אֵלִיָּהוּ וַלְמָן: בן מאיר צבי. נו׳ 1859, ירושלים. היה מלמד. נפ׳ ט׳ חשון תרפ״ו.

לַמְפֶּרְט, יוֹסֵף מִיכָל: בן יעקב. נו׳ 1868, לוחביץ (רוסיה). בש׳ 1905 עלה לא״י. היה פחח. ואח״כ בעל־בית בתל־אביב. נפ׳ כ״א שבט תרע״ז. מנוסח המצבה:

„מנוחת
איש נכבד נהנה מיגיע כפיו י״א
חובב עמו וארצו. חבר נאמן ב„אגודת
ישראל״ — —

לַמְפֶּרְט, פֶּסַח: בן יוסף מיכל •למפרט. נו׳ 1901. היה תלמיד ביה״ס במקוה ישראל. נפ׳ י״א אדר תר״פ. מנוסח המצבה:

„הבחור הנחמד — — —
הצטיין מאד בישרו ותמו״ — — —

לַמְפֶּרְט, רָחֵל, פֵּיגָה: בת יהודה שורניק ואשת יוסף מיכל •למפרט. נו׳ תרכ״ח (1865), לוחביץ (רוסיה). בש׳ 1905 עלתה

לא״י. נפ׳ כ״ה תמוז תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הישרה והצנועה — — —

נפ׳ בשנת הס״ד לחייה״ — —.

לִמְקִין, פְּרִידָה: בת יוסף. נו׳ 1902, סלונים (פולין). נפ׳ ד׳ תמוז תר״ץ.

לַנְג, נָתָן: בן יצחק. נו׳ 1900, ורשה (פולין). נפ׳ כ״ז חשון תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„החלוץ — — —

ועינינו תבכינה לך בלי

הפוגות על שנקטפת בדמי

עלומיך!״ — — —

לַנְדוֹי, מָרְדְּכַי: בן שמואל. נו׳ תר״א (1841), קונסטנטין־ישן (רוסיה). ממשפחת לנדוי המפורסמת. מצאצאי ר׳ יעקב עמדין ור׳ אורי מגיד. היה סוחר עשיר ברוסיה ועסק בעיקר בסחר־היין והיי״ש „כשר לפסח״. חובב־ציון ותיק. בש׳ 1884 עלה לא״י. יסד ביח״ר לטבק. היה שנים רבות בסינגפור. ביכי מלה״ע ועד 1925 המשיך במסחר היין בקושטא. בש׳ 1925 חזר לא״י וישב בתל־אביב עד סוף ימיו. עסקן ובעל צדקה נדיב. נפ׳ ח׳ אדר ב׳ תרפ״ז. מנוסח המצבה (גם בגרמנית):

„אבינו וזקננו היקר — — —

נפ׳ בן 86 לחייו״.

לַנְיָאדוֹ, פְּרִידָה: בת מרדכי. נו׳ 1905, דמשק. בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ ד׳ ניסן תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„בתולה נחמדה צעירה לימים

באביב ימיה נתק פתיל חייה״ — — —.

לַסְקִין, חַנָּה: בת דוד ברודסי. נו׳ תרכ״ו (1866), ורשה. בש׳ 1907 עלתה לא״י. נפ׳ והובאה לק׳ ט״ז אייר תרע״ח. מנוסח המצבה: „האשה הכבודה״ — — —.

קצת

לִפְצִין, יַעֲקֹב מַנְדֶּל: בן שמעון הלוי. נו׳ אייר תר״י, סטנוב (רוסיה). היה רב ימיו תושב ירמיליניץ (רוסיה) ועסק במסחר. בש׳ 1925 עלה לא״י. בשנות מגוריו בתל־אביב הקדיש את ימיו לתורה ומצוה בין החסידים ולומדי־התורה בבתי־הכנסיות יבנה, מושב־זקנים ונוה־שאנן. נפ׳ והובא לק׳ י״ט אלול תרצ״א. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר

ירא וחרד לדבר ד״ — — —.

לַפְקוֹ, רָחֵל: בת יצחק קרומן. נו׳ י״ד אדר תרכ״ב (1862), לטיטשק (רוסיה). היתה אשת יוסף לפקו. נתאלמנה בצעירותה כשהיא מטופלת ב־9 ילדים. נהלה בית־חרושת לסבון ובית־מסחר גדול בפרוסקורוב וחנכה את בניה בתורה והשכלה ורוח לאומית. אחרי מלה״ע והמהפכה שלחה 5 מילדיה לא״י (ביניהם ד״ר ק. לפקו בפתח־תקוה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ה אייר תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה

האשה יראת ה״ — — —

לֶקֶס, יְהוּדָה: בן שמואל. נו׳ 1883, נפ׳ י״ז אלול תרפ״א.

לֶקֶר, גִיטֶל: בת דוד גולדרינג. נו׳ 1852, ברוד (גליציה־פולין). בש׳ 1877 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט אייר תרפ״ז.

לֶרְמַן, פֵּיגָה: בת יוסף. נו׳ תרכ״ב (1862), מקרוב (רוסיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. היתה במושב זקנים בת.א. נפ׳ י״ד אדר א׳ תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אשה זקנה״ — — —.

לֶרְמַן, רוּזָה: בת יעקב. נו׳ תר״ה (1844), ורשה. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ ה׳ תמוז תרפ״ח.

לרנמן, אלטה דבורה הנדל: בת אליהו דוב. נו׳ 1848, בילסק. בעלה היה ת״ח, סוחר נודע, והמנהל הכספי של הת״ת „שערי־תורה״ בת״א. נפ׳ כ״ו אדר תר״פ. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
הצנועה והכשרה בת טובים
— — — אשת הרב
ר׳ יעקב מאיר — — —
שנת היא הניחה השם הטוב אחריה
לפ״ק״. —

לרנר, דוד: בן יעקב לרנר (משורר וסופר עברי). נו׳ י״ז תשרי תר״ע, זדולבונוב (פ׳ ווהלין). קבל חנוך עברי מנעוריו. נתיתם מאביו בצעירותו. בימי המהפכה והפרעות ברוסיה הגיע עם משפחתו לורשה בש׳ 1921, למד בביה״ס „תרבות״ ובגימ׳ עברית „אסכולה״. בש׳ 1925 עלה לא״י. עד 1930 תלמיד הגימ׳ „הרצליה״. 1930—1934 השתלם בהנדסה בלונ־דון. 1934 עבד כמהנדס בחב׳ האשלג בים המלח. 1935 מהנדס אזרחי ועובד בסטוקפורט (ע״י מנצ׳סטר, אנגליה). גילה כשרונות ממציא, ורשם במשרד פטנטים בלונדון אחת מהמצאו־תיו. בסוף 1935 עבד בעבודות שיפור בנמל יפו וב־1936, לאחר המאורעות, בהקמת המזח בחוף תל־אביב. היה מראשוני הבונים של הנמל העברי. מפאת רגישות־נפש נפגע ביחסי העבודה ואבד עצמו לדעת בכ״א שבט תרצ״ז והובא לק׳ בכ״ב בו. ועדת חקירה (ה׳ יצחק רוקח, מ. קומרוב, פ. לחובר, א. שטיינמן וד. רמז) חקרה מסיבות מותו ופרסמה גלוי־דעת („דבר״ 14.1.38). לזכרו החליט „אוצר מפעלי ים״ להקים ספריה מקצועים. מנוסח המצבה:

„טהור לב וצנוע
לגדולות שאף
בנין הארץ — יקר מאויו
לנמל העברי
הקריב את חייו״.
גורלו נרמז בשירי אביו:
„ובהתעטף בך הנפש, תשפוך דמעות תום,
אך תאבדנה פניני עיניך שוא בהלל התהום
ובתקוף היאוש אותך תחפוץ לשום קץ
אך תרתע בן פחדנים, מפני ברק החץ״ — —

לרנר, ויטיה: בת ישראל אליעזר. נו׳ 1879, סיבינובקה (רוסיה). היתה אשת הסוחר אלחנן לרנר. נפ׳ ט״ז תשרי (ב׳ דסוכות) תרפ״ו (1925). מנוסח המצבה:

„אשה צנועה — —
נפ׳ בת מ״ז שנים לחייה״.

לרנר, זאב: בן ישראל מאיר. נו׳ 1871, רדזיבילוב (רוסיה). עד 1914 גר בעיר מולדתו. בימי מלה״ע עבר לשבו (בסרביה־רומניה) וגר שם עד עלותו לא״י בש׳ 1923. היה כל ימיו איש עובד, חרד ושומר מסורת וחובב־ציון. נפ׳ כ׳ שבט תרצ״ד.

לרנר, חוה: נפ׳ ט׳ אייר תרע״ה.

לרנר, יונה: בת אליעזר טמפלמן. נו׳ 1883, קרקוב (פולין). בש׳ 1906 עלתה לא״י. היתה אשת יוסף לרנר. נפ׳ ט״ו ניסן תרצ״ו.

לרנר, יוסף: בן חיים. נו׳ 1875, ויניצה (רוסיה). היה בנקאי. בש׳ 1906 עלה לא״י. נהל את סניף אפ״ק בבירות במשך הרבה שנים ואח״כ מנהל סניף אפ״ק ברח׳ אלנבי בתל־אביב. ציוני ותיק ועסקן. נפ׳ י״ח אלול תרצ״ה.

מ

מ אי ר, חיים: בן יהושע. נו׳ 1895, קושטא (תורכיה). נפ׳ כ״ה תמוז תר״ץ. מנוסח המצבה:

— — „שנקטף בדמי ימיו
מעונה ביסורים״ — — —

מ אי ר, פרומיט ניכה: בת אברהם מנחם הלוי. נו׳ 1852, זלוב (פולין). היתה אשת השו״ב מזלוב. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ג תמוז תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה ויקרה״ — — —

מ אי ר, שמואל: בן נסים. נו׳ 1867, סופיה. אבד עצמו לדעת ו׳ אדר תרצ״ב.

מ אי ר ה, רחל: בת דוד שרגא. נו׳ 1884, יפו. נפ׳ ב׳ אדר־ב׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה — — —
ימתקו לך רגבי אדמתך״.

מ אי ר ו ב, בלומה: בת הרב יהודה ליב אייזנשטיין. נו׳ ט׳ חשון תר״ב. מזריץ׳ (פולין). היתה אשת שמריהו בהר״ב אהרן שאול זליג מאירוב מדינבורג, ואמם של ד״ר יהודה מאירוב בת״א והעסקנית גב׳ שרה עזריהו. עסקנית מסורה וספילה בצרכי צבור וצדקה. היתה בקיאה בתנ״ך וחנכה את בניה ברוח היהדות וחבת א״י. ב־1914 עלתה לא״י. נפ׳ והובאה לק׳ כ״ו אב תרפ״ב.

מ אי ר י (מאירציק), צבי: בן שמעון אלישע הלוי. נו׳ 1901. אבד עצמו לדעת ביריה י״א תמוז תר״ץ.

מ בו ר ך, חיים: נו׳ 1891, ירושלים. היה פועל דפוס וזמן מה מנהל הדפוס של העתון „דאר היום״ בירושלים וחבר ועד אגודת פועלי הדפוס שם. נרצח כ״ג ניסן תרפ״א ביפו והובא לק׳ בקבר אחים א׳.

מ בי, יהושע: בן מרדכי מאיר. נו׳ לוצק (פולין). נפ׳ ח׳ תשרי תרע״ב.

מ גי דו ב יץ, בנימין צבי: בן מרדכי. נו׳ 1854, אומן (רוסיה). למד בנעוריו בישיבה בברדיצ׳ב ואח״כ עסק במלאכה באודיסה. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ והובא לק׳ ביום ו׳ תשרי תרפ״ו.

מ גי דו ב יץ, רחל גיטל: בת מרדכי סדובני. נו׳ 1859, אומן (רוסיה). היתה אשת בנימין צבי מגידוביץ. בש׳ 1922 עלתה עם בעלה לא״י. נפ׳ והובאה לק׳ ג׳ ניסן תרפ״ה.

מ גין, רחל: בת אברהם. נו׳ 1835, קופוסס (רוסיה). נפ׳ ט״ו ניסן תר״פ והובאה לק׳ בט״ז בו. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה״ — — —

מ גר יז ו, חיים: בן בכור. נו׳ 1856,

מצבת דוד לרנר

מצבת יצחק לבזובסקי־שפק

מצבת שמעון מזרחי

מצבת ליפא מונדליאק

סלוניקי (יון). ממשפחה ספרדית מיוחסת. היה סוחר. נפ׳ כ״ו שבט תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר והחביב״ — — —

מ ד ב ָ ר, יהוּדָה לֵיב: בן שמאי מרדכי. נו׳ 1905, קיוב (רוסיה). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה פועל בפתח־תקוה. נפ׳ ה׳ תשרי תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„הבחור — — —

נפ׳ בן כ״א שנה״ — — —

מ ד ה ֵ ל ָ ה, יַעקב: בן דוד. נפ׳ ח׳ סיון תרע״ה. מנוסח המצבה:

„האיש הנפ׳[טר] בקצור

ימים ושנים״ — — —

מַ ד ה ֵ ל ָ ה, יַעקב: בן יחיא. נפ׳ ז׳ ניסן תרס״ט. מנוסח המצבה:

„מ. ק.

האיש הנבון״ — — —

מַ ד ה ֵ ל ָ ה, מַרתָה (עִינִיָה): בת יחיא. נפ׳ כ׳ תשרי תרע״א. מנוסח המצבה:

„האשה הנאספת הכבודה

והצנועה״ — — —

מַ ד ַ ר, יחִיָא (זכַרִיָה): בן יוסף. נו׳ 1907, מחפוד (תימן). בש׳ 1914 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ י״ט טבת תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„על בחוריו לא ישמח ה׳ — — —

הנקטף באביב ימיו״ — — —

מַ ד ַ ר, שָ רִינָה: בת שלמה. נו׳ 1908, דמר (תימן). בש׳ 1911 עלתה לא״י. היתה פועלת. נפ׳ כ״ח חשון תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„האשה הכשרה״ — — —

מ ה ו ָ ד ָ ר, רָחֵל: בת אהרן. נו׳ 1868, יפו. ממשפחה ספרדית מיוחסת. אשת בנימין ואם רפאל מהודר. נפ׳ ו׳ סבת תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„האשה הכשרה רבת המעלות

נבונה ומצניעה לכת

המדוכית ביסורים קשים״ — — —

מ ה ו ָ ד ָ ר, רפָאֵל: בן בנימין. נו׳ בש׳ תרמ״ח (1888), יפו. ממשפחה ספרדית מיוחסת של רבנים ועסקנים. נתחנך בת״ת, בביה״ס של חברת כי״ח בבירות והשתלם באוניברסיטה הצרפתית בבירות במקצוע הרקחות. בש׳ 1904 חזר ליפו והיה בעל בית־מרקחת. בימי מלה״ע היה סגן הקונסול הספרדי ביפו. בימי הגירוש טולסל למושבות יהודה והגליל ואח״כ לסבריה ולדמשק, וסייע הרבה בידי הפליטים בעזרה רפואית. בדמשק עזר הרבה לאסירים המדיניים היהודים מא״י. לאחר הכבוש האנגלי חזר ליפו. היה חבר בועד הקהלה, ציר אספת הנבחרים הראשונה, חבר הסתדרות הרופאים, אגודת צעירי־המזרח ופעיל במשפט השלום העברי. ביזמתו נוסדה האגודה הבין־לאומית של הרוקחים המוסמכים בא״י ועמד בראשה שלש שנים. נפ׳ כ״ב אב תרפ״ד. נוסח המצבה:

„הגיוני אבל ותוגה להאיש היקר באדם

נ״ע

רפאל מהודר

רם ונשא לכל בני העיר היית

פנים צוחקות ועליזות תמיד הראית

אהוב לבריות ונחמד למשפחה היית

לו הגעת לגבורות נפלאות הראית.

מפעליך הטובים עברו כל מספר.

הוי עץ רענן שנטמנת פה בעפר

וכל בית ישראל יבכו השריפה הגדולה,

דלים במרר יבכו ואלמנה תתן קולה,

רפאל, רפאל! איה חסדיך ופעולותיך.

תמיד פזרת צדקתך לבני עמיך
נעדרת ממנו בעל הצדקות והחסדים
צעיר לימים וגדול במדעים ולמודים
בחיק האדמה נגנזת לפני מלאת לך
ל״ה שנים
היום ב״ך אב לשנת שש מאות
ארבע ושמונים״.

ביבליוגרפיה: „יהודי המזרח בא״י״ חלק ב׳ מאת מ. ד. גאון, עמ׳ 376; א. אלמליח, דאר היום, גל׳ רס״ג. תרפ״ד.

מ ה ר ש ק, בנימין: בן ישעיהו אליעזר. נו׳ 1865, דוינסק (לטביה). עסק במסחר בריגה. היה חבר באגודת ישראל. בש׳ 1930 עלה לא״י. נפ׳ כ״ח אדר־ב׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„יודע תורה וירא שמים
סוחר באמונה״ — — —

מ ו ב ש ו ב י ץ, לאה: בת שמואל דוד. נו׳ 1899, גורזד (ליטא). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ א׳ אלול תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„— — שלום לעפרך
רעיתי היקרה!״.

מ ו ב ש ו ב י ץ, ש א ו ל: בן עזריאל. נו׳ 1907, סבריגן (ליסא). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ כ״ב כסליו תרפ״ז.

מ ו ג י ל ו ב ס ק י, משה: בן יהושע. נו׳ 1869. נפ׳ ז׳ שבט תר״פ.

מ ו ג ר ב י, מ ז ל: בת יוסף מוטרו. נו׳ 1889, יפו. נפ׳ י״ב אדר־ב׳ תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„שלום לעפרך אחותנו
החביבה והצנועה
ובעלת נפש טהורה — —
נקטפה במבחר ימיה״.

מ ו ג ר ב י, נ ו ר: בת צדקה רקאק חמרה. נו׳ 1898, דמשק. היתה אשת הסוחר הנודע תופיק מוגרבי בתל־אביב. נפ׳ כ׳ ניסן תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אשה יראת ה׳ היא תתהלל
שהלכה לעולמה בשנת ל״ג לחייה
בקול מר אצרח ששון לבי פרח
והאבל זרח
קול נהי ארים בכי תמרורים בציר
הצירים במבחר ימיה קצף בשמיה
יי על האי שופרא דבלי בעפרא
האשה הכבודה הצנועה הנפטרת
בקצרות ימים ושנים״ — — —

מ ו ז י ר י ן, יהודה: בן גרשון. נו׳ 1906, הומל (רוסיה). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה פועל חקלאי בראשל״צ. נפ׳ ד׳ אלול תרפ״ז.

מ ו ז ל ו ב י ץ, רבקה: בת יואל. נו׳ 1902, ריגה (לטביה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ו ניסן תרפ״ט.

מ ו ז ס, ד ו ד: בן דוב. נו׳ תר״מ (1880), קישינוב (רומניה). היה בעל־בית בתל־אביב. נפ׳ כ״ה טבת תרצ״ד.

מ ו ט ר ו, רבקה: בת רפאל לוי. נו׳ 1873, יפו. ממשפחה ספרדית מיוחסת. נפ׳ י״ב סיון תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„מ. ק.
הא[שה] הכ[בודה]
מדוכית ביסורין״ — — —

מ ו י א ל, א ה ר ן: בן יוסף. נו׳ תר״כ (1860), מזגן (מרוקו). בילדותו בש׳ תרכ״ג (1863) עלה עם משפחתו לא״י. ממשפחה ספר־

דית מכובדה ומיוחסת. היה סוחר נודע. נפ׳ י״א אייר תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„פה מצא מנוחה
הישיש הנכבד הנפ׳ בשיבה טובה
המדוכה ביסורים — — —
מעולי ארץ־ישראל הראשונים
נלב״ע בן ע״ב שנים״ — — —

ביבליוגרפיה: „יהודי המזרח בא״י״, מאת מ. ד. גאון. חלק ב׳.

מוֹיָאל, אֵלִיָּהוּ: בן יאהרן. נו׳ 1858, יפו. נפ׳ כ״א ניסן תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשרי האיש ירא את ד׳
ובמדותיו חפץ מאד — — —
הזקן הנכבד איש ירא אלקים
חשוך בנים, מבוני הארץ
הראשונים — — —
והיתה מנוחתו כבוד
יום שביעי של פסח תרפ״ט״.

מוֹיָאל, זִימְבָל: בת יוסף. נו׳ 1849, יפו. היתה אשת העסקן והחו״צ אברהם מויאל ואחות פרחה ישלוש. נפ׳ ז׳ תמוז תרצ״ה.

מוֹיָאל, שָׁלוֹם: בן יאהרן. נו׳ תר״ו (1846), יפו. ממשפחה ספרדית מיוחסת וענפה. היה סוחר ועסקן רב פעלים. נפ׳ ט׳ תשרי תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות
נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן
רוה וכמוצא מים אשר לא יאכזבו
מימיו — — —
יבוא שלום ינוח על משכבו — — —
אדם כשר ורב פעלים
אשר קבל את יסורין באהבה
כל ימיו עבד את ה׳ בשמחה

לדל ולאביון היתה ידו פתוחה
היתה כבוד מנוחתו יום ט׳ תשרי תרפ״ז״.

מוֹך, יִשַׁעְיָהוּ: נו׳ 1895, קישינוב (רומניה). נפ׳ כ״ד אייר תר״ץ.

מוּלְכוֹ, עֶזְרָא: בן יהודה. נו׳ 1872 בארץ־ישראל. היה סוחר. נפ׳ ט״ו אייר תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר וירא אלקים
אוהב התורה ולומדיה״ — — —

מוּנְדְלַאק, לֵיפָא: בן יצחק מאיר. נו׳ בחשון תרנ״ו (1895), נובי־דבור (פולין). בן למשפחה אמידה. למד בחדר וקבל השכלה כלית־ביתית. בן 18 הצטרף לחוגי נוער ציוני והיה תחילה פעיל ב„צעירי־ציון״ (היה ציר בועידת היסוד), ואח״כ במפלגה הציונית־הסוציאליסטית (צ״ס). בש׳ 1922 נבחר למזכיר המרכז של צ״ס בפולין. ביזמתו ובכשרונו הארגוני עלה לדרגת תפקידים אחראים במפלגה ובתנועה. בש׳ 1919 היה ציר הועידה הציונית ה־4 בורשה. פעל הרבה למען אחוד פועלי־ציון ימין וצ״ס בפולין והיה אח״כ מזכיר המפלגה המאוחדת. עבד בפעילות ב„החלוץ״ ובתנועת ארץ־ישראל העובדת. היה ציר הקונגרס הציוני הי״ד. בש׳ 1924 עלה לא״י. מפעילי „אחדות העבודה״ בתל־אביב והטיף לאחוד עם „הפועל הצעיר״ ופוע״צ (הברית העולמית) מתוך שאיפה למפלגה גדולה רבת השפעה ופעלים. עבד תחילה במועצת פועלי סבריה ובש׳ 1925 עבר למועצת פועלי תל־אביב והיה אחד מעובדיה הראשיים והמסורים. היה מזכיר אגודות רבות (פועלי המחט, העור, עובדי בתי־אוכל ומלון, פועלות הקרטונז׳) ושיקע מרץ רב בארגון אגודת פועלי־האריג. חבר בועדי עוב־

דים במקומות עבודה מרכזיים (ביח״ר מספרו, מוזס־וסקביץ), ובארגונים שונים ומרובים. חבר מועצת פועלי ת״א ויפו, חבר ועד הסניף של „אחדות העבודה״ ואח״כ חבר המועצה המקומית של מפא״י. פרסם מאמרים ב„דבר״ בעניני־ארגון פועלי־האריג, וקואופרציה יצרנית. נפ׳ כ״ז תמוז תר״ץ. נוסח המצבה:

„ציון
לנפש יקרה
יריד וחבר רב פעלים
לוחם אמיץ ונאמן
לדבר הפועל וארגונו
ליפא
בן יצחק מאיר
מונדליאק
שנקטף מהמערכה
בדמי ימיו
נולד בשנת תרנ״ו
נפ׳ כ״ז תמוז תר״ץ״.

לזכרו יצא קובץ דברי־חברים „למונדלאק״ בהוצאת סניף המפלגה בת״א (תרצ״א).

מונוביץ, שמואל דוד: בן צבי קופל. נו׳ 1863, צ׳נסטחוב (פולין). היה סנדלר. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ כ״ה ניסן תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„— — ימתקו לך רגבי אדמתך
ותנוח בשלום על משכבך
אביני היקר״ — — —

מונסטירסקי, זהבה (גולדה): בת אשר אושצבסקי. נו׳ 1875, סלונים (פולין). בנעוריה עברה מסלונים ללודז׳ והיתה תופרת. נשאה לשמואל מונסטירסקי, שהיה אח״כ פועל חקלאי ברחובות. בש׳ 1910 עלתה לא״י. בש׳ 1922 היתה מראשוני המתישבים בנהלל. נפ׳ י״ב שבט תרצ״א (30.1.1931). מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה — — —
נפטרה
בשנת הנ״ג לחייה״.

מונשין, רינה: בת יעקב. נו׳ תר״ו (1846), פיטריקוב (פולין). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ג ניסן תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה
בכל דרכיה״ — — —

מוסטוב, גיטל: בת זלמן. נו׳ 1875, צרניגוב (רוסיה). נפ׳ ח׳ תשרי תרצ״ב (1931).

מוסטובוי, שרה: בת מנחם מנדל. נו׳ 1 בינואר 1900, סנובסק (רוסיה). עלתה לא״י בש׳ 1924 מהומיל (רוסיה). נפ׳ והובאה לק׳ א׳ אדר תרצ״ה. מנוסח המצבה:

„שמה הטוב הנשמע למרחוק
רב פעולותיה הטובות
הם יעידו על גודל צדקתה
בת ל״ה שנה בדמי ימיה נקטפה
מבעלה וילדיה בש״ק א׳ אייר תרצ״ה
נשמתה האצילה עלתה השמימה
חסדיה לספר לפני יושב מרום
מקום מנוחתה בגן עדן
משכנה בין האמהות הקדושות
נודע בשערים מעשיה וחסדיה
דלים ואביונים יגידו צדקותיה
יום יום זכור יזכרוה
לנצח ימתקו לה רגבי עפרה״ — — —

מוסיוף, ניסן: בן משה. נו׳ 1854, סמיר־חנשירה (קוקז). היה חקלאי. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ י״ט סיון תרפ״ו.

מוסנזון, חנה דבורה: בת משה שמחה. אשת אשר מוסנזון. נו׳ 1885. נפ׳ י״א כסליו תרע״ד.

מוצניק, שמואל צבי: בן נתן נטע. נו׳ תרמ״ג (1883), ברדיצ׳ב (רוסיה). למד בפרנקפורט ע״נ מיין והשתלם כשו״ב ומוהל. היה כמה שנים חזן ראשי בבית־כנסת בפריז ואח״כ במשך עשר שנים רב, שו״ב, חזן ומוהל בליסבון (פורטוגל). חובב־ציון נלהב. בש׳ 1931 עלה לא״י. נפ׳ כ״ד אלול תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„תלמיד חכם ירא אלהים וסר מרע

נפסר בדמי ימיו בתל־אביב״ — — —

מוקיטין, זכריה: בן זכריה. נו׳ 1906, תימן. נפ׳ ב׳ תמוז תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„הבחור היקר״ — — —

מורבציק, בצלאל: בן מאיר אבא. נו׳ התקצ״ד (1834), קורץ (פולין). היה פקיד ומנהל עסקים. נפ׳ כ״א טבת תרפ״ו.

מורגנשטרן, בנימין עמנואל: בן אברהם דוד. נו׳ 1864, גרודז׳יסק (פולין). נפ׳ ד׳ סיון תרפ״ו.

מורגנשטרן, חיים יצחק: בן שבתי הכהן. נו׳ תר״ד (1844) ברוסיה. היה סוחר. נפ׳ י׳ ניסן תרפ״ד.

מורגנשטרן, משה: בת אלכסנדר שמואל. נו׳ 1860, ז׳בניץ (רוסיה). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ ג׳ ניסן תרפ״ה.

מורגנשטרן, (פורמן), יוסף שלמה: בן ישראל יצחק. נו׳ 1882 צ׳רנוביץ (רומניה). בש׳ 1921 עלה לא״י. היה עגלון. נפ׳ כ״ב שבט תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי היקר״ — — —.

מורד, חיים: בן מרדכי. נו׳ 1893, שיראז (פרס). נפ׳ כ״ט טבת תרצ״א.

מורדוכוביץ, גרשון: בן שלמה. נו׳ 1859, גלינסק (רוסיה). בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ ו׳ חשון תרפ״ז.

מורי, שרה: בת דוד. נו׳ 1907 בתימן. בש׳ 1912 עלתה לא״י. היתה פועלת. נפ׳ כ״ב כסליו תרפ״ז.

מוריסון, שלמה אליעזר: נו׳ 1911, פולין. היה נגר. נרצח כ״ח ניסן תרצ״ו בדרך לשכונת „התקוה״ והובא לק׳ בקבר אחים ג׳.

מושלי, בובה יוכבד: בת מאיר יהודה פישמן. נו׳ 1848 בצפת. הוריה נסעו ברעידת האדמה בצפת. התחנכה בירושלים ונשאה בהיותה בת ט״ז שנה לזרח אלתר מושלי. חנכה את בניה (בהם המהנדס יעקב מושלי בחיפה והגב׳ שרה נימן בת״א) לתורה ועבודה. נפ׳ ביפו כ״ב תשרי תרמ״ח (1887) ועצמותיה הועברו לביה״ק בת״א בימי מלה״ע. מנוסח המצבה:

„מ. ק.

האשה החשובה״ — — —.

מושלי, זרח אלתר: בן אברהם אליעזר. נו׳ 1850, בעירה ע״י ורשה, בפולין. בש׳ 1857 עלה לא״י. למד בישיבות בירושלים, ואח״כ היה שען. בש׳ 1876 עבר ליפו ועסק במקצועו. היה ממיסדי שכונת נוה־צדק. בשנו־תיו האחרונות היה פרדסן בפתח־תקוה (נהל את פרדסי בנו). נפ׳ כ״ה סיון תר״פ. מנוסח המצבה:

„מנוחת

הישיש הנכבד זקן הישוב היפואי״ — —

מוֹשקוֹביץ, טוֹבה בֵּילה: בת יואל. נפ׳ א׳ סיון תרס״ט. מנוסח המצבה:

„פה
נטמן האשה הצנועה
והחשובה מרת״ — — —.

מָזוֹר, יִצחָק אַרִיה: בן שמואל משה. נו׳ 1840, ביאליסטוק (פולין). נפ׳ י׳ תשרי תרע״ו.

מַזוּרסקי, מַנחֵם: בן יצחק אייזיק. נו׳ 1856, דרוהיצ׳ין (פולין). נפ׳ י״א שבט תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„הישיש שנהגה מיגיע כפיו״ — — —.

מִזרָחי, אַברָהָם: בן יוסף. נו׳ 1908, אורמיה (פרס). בש׳ 1925 עלה לא״י. טבע בירקון כ״ב ניסן תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„בננו ואחינו היקר — — —
טבע בירקון בן עשרים ואחת שנה״ —

מִזרָחי, אֵליָהוּ: בן שלמה. נו׳ 1878, אורמיה (פרס). נפ׳ א׳ חשון תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי היקר
והנכבד״ — — —.

מִזרָחי, אֵליעֶזֶר: בן ראובן. נו׳ 1913, שיראז (פרס). בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ כ״ו אב תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„הבחור הנעים
שנפטר בקציו״ש״ — — —.

מִזרָחי, אֶסתֵר: בת חיים. נו׳ 1889. נפ׳ ה׳ אדר תר״פ. מנוסח המצבה:

„האשה הכשרה
שנקטפה במבחר ימיה״ — — —.

מִזרָחי, אֶסתֵר: בת יצחק כהן. נו׳ 1847, אור־כשדים. בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ כ׳ טבת תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשת חיל מי ימצא
האשה הזקנה הכשרה״ — — —.

מִזרָחי, בַּגִּי: בת נסים. נו׳ 1836, אורמיה (פרס). היתה אשת משיח מזרחי. נפ׳ ט״ו אלול תרצ״א.

מִזרָחי, בִּיָה: נפ׳ ב׳ תמוז תרע״ו. מנוסח המצבה:

„רבות בנות עשו חיל ואת
עלית על כלנה.
מ. ק.
אשה טובה לבעלה
אם מסורה לבניה
בת נאמנה לעמה״ — — —

מִזרָחי, בַּת שֶבַע (קיילה): בת מאיר יוסף זלצר. נו׳ 1905, בנדרי (בסרביה, רומניה). בעקב מאורעות 1929 חלתה ונפטרה כ״ט כסליו תר״ץ. הובאה לק׳ בא׳ טבת. נקברה יחד עם אחותה פנינה ״חקלאי״. מנוסח המצבה:

„האחיות הנאהבות
בחייהן ובמותן לא נפרדו״ — — —

מִזרָחי, דָוִד: בן יעקב. נו׳ 1884, יפו. היה סוחר. נפ׳ ז׳ שבט תרצ״ד. מנוסח המצבה:

„המנוח הנפטר בקציו״ש״ — — —

מִזרָחי, חַיִים: בן משה. נו׳ 1874, סבריה. נפ׳ כ״ה כסליו תר״ץ.

מִזרָחי, חַנָה: בת משה. נפ׳ ט׳ אב תרפ״א. מנוסח המצבה:

„מ. ק.
האשה הכ[בודה]
הנפטרת בימי עלומיה״ — — —

מִזְרָחִי, יוֹנָה: בת שלום. נו׳ 1887, ג׳יבלי (תימן). בש׳ 1913 עלתה לא״י. היתה אשת סעדיה מזרחי. נפ׳ ט״ו סבת תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„אשת חיל מי ימצא
אשת נעורים
ומדוכאה ביסורים״ — — —

מִזְרָחִי, יְחִזְקֵאל: בן מאיר. נו׳ 1876, פרס. נהרג בתאונת דרכים ד׳ שבט תר״ץ מנוסח המצבה:

„הקדוש — — —
שלום לעפרך אבינו היקר״ — — —

מִזְרָחִי, יַעֲקֹב: בן אברהם. נו׳ 1887, אורפה. נפ׳ ביום הכפורים תרפ״ג והובא לק׳ בי״א תשרי.

מִזְרָחִי, יַעֲקֹב: בן בנימין. נו׳ תרי״ז, יפו. היה גבאי וראש חברה קדישא לעדת הספרדים ביפו משנת תרס״ב עד תרס״ט. בימי כהונתו נרכש המגרש של בית הקברות הישן בת.א. בימי מגפת החלירע ביפו בש׳ תרס״ג סדר בביתו מקום לרפואות וצרכי עזרה ועמד ללא לאות לרשות המטפלים בבעור המגפה. היה פעיל יחד עם העסקן שמעון ירוקח. פעל הרבה לטובת צרכי הצבור היהודי ביפו ות.א. נפ׳ והובא לק׳ י״ב אדר תר״ץ. מנוסח המצבה:

„— — ששרת בקודש בתור
ראש חברה קדישא בעיר זו
בימי כהונתו נרכש המגרש
הזה לבית־עלמין״ — — —

מִזְרָחִי, יַעֲקֹב: בן מישאל. נו׳ התקצ״ח (1838), טהרן (פרס). נפ׳ י״ח אדר תרצ״ב.

מִזְרָחִי, יִצְחָק: בן רפאל. נו׳ 1881, אורמה (פרס). היה סוחר. נפ׳ כ״א ניסן (ז׳ של פסח תרצ״א). מנוסח המצבה:

„דמוע תדמע עיננו על מות האיש החשוב
הנקסף בימי עלומיו — — —
שמים וארץ נתאבלו עליו״.

מִזְרָחִי, לֵאָה: בת יהודה. נו׳ 1853, קשן. בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ב כסליו תרפ״ז.

מִזְרָחִי, מֵאִיר: בן יצחק. נו׳ 1872, טהרן (פרס). בש׳ 1909 עלה לא״י. היה סורק מוך. נפ׳ כ׳ סיון תרפ״ז.

מִזְרָחִי, מַזַּל־טוֹב: בת אליהו משה. נו׳ 1887, איזמיר (תורכיה). נפ׳ י׳ תשרי תרפ״ד.

מִזְרָחִי, מַסְעוּדָה: בת שלמה. נו׳ 1889, ננוה. בש׳ 1926 עלתה לא״י. נהרגה ביפו י״ט אב תרפ״ט והובאה לק׳ בקבר־אחים ב׳.

מִזְרָחִי, מִרְיָם: נו׳ 1866. נפ׳ י״ז אב תרפ״א.

מִזְרָחִי, מֹשֶׁה: בן שמעון. נו׳ תר״ג (1843) בבל (עיראק). נפ׳ ג׳ חשון תרפ״ד.

מִזְרָחִי, נִסִּים מַנְחֵם: בן שמעון. נו׳ 1845, ירושלים. בן לדור שלישי לילידי הארץ. היה סוחר נודע בירושלים וביפו ושותפו של יצחק שמעיהו אלישר מירושלים. אביו היה מהמיסדים וראש החברה קדישא לעדת הספרדים בירושלים. נפ׳ א׳ כסליו תרצ״ו. נוסח המצבה:

„פ.מ.ק.
הזקן הכשר

מו"מ בבתי כנסיות
הר' נסים מנחם מזרחי ז"ל
בן תשעים שנה
נלב"ע ביום ד"ח כסליו התרצ"ו
תנצב"ה".

מִזְרָחִי, סִימָן־טוֹב: בן מרדכי. נו' 1894, אורמיה (פרס). נפ' כ"ב שבט תרפ"ד.

מִזְרָחִי, רִבְקָה: בת ישראל. נו' 1867, שיראז (פרס). נפ' א' אדר־ב' תרצ"ב.

מִזְרָחִי, רוּזָה: בת יוסף משה. נו' 1883. נפ' כ"ה כסליו תרע"ט.

מִזְרָחִי, רוּחָמָה: בת משלוב. נו' 1851, קורדסטן. נפ' י"ח אדר תרצ"א.

מִזְרָחִי, רָחֵל: נו' 1912, יגדף (פרס). בש' 1926 עלתה לא"י. נפ' י"א כסליו תרפ"ז.

מִזְרָחִי, רָחֵל: בת דוד. נו' 1863, יפו. היתה אשת יעקב "מזרחי, סוחר ועסקן. נפ' ג' שבט תרצ"ד. מנוסח המצבה:

„האשה הכ[בודה] והצ[נועה]
אשת חיל" — —

מִזְרָחִי, רַחֲמִים: בן רפאל. נו' 1883, אורמה (פרס). בש' 1926 עלה לא"י. היה רוכל. נפ' י"ג אדר תרפ"ח.

מִזְרָחִי, שׁוֹשַׁנָּה: בת רחמים. נו' 1912, קהיר (מצרים). הובאה ע"י הוריה לא"י בילדותה. נפ' כ"א סבת תרפ"ט. מנוסח המצבה:

„פה מנוחת שושנה פורחת
מחמדת עין משפחתה ומכריה
שנקטפה במבחר ימיה
ב־טו"ב שנותיה. העלמה" — — —

מִזְרָחִי, שָׁלוֹם (סאלם): בן סעדיה. נו' 1906, עדן. נפ' כ"א חשון תרפ"א.

מִזְרָחִי, שִׁמְעוֹן: בן נסים. נו' 1901, מוסטפא־פשה (בולגריה). היה עגלון. טבע בירקון ו' סיון תרפ"ו. מנוסח המצבה:

„— — טבע בירקון
בחג השבועות
תרפ"ו
בן כ"ה שנה".

מִזְרָחִי, שִׁמְעוֹן: בן משה. נו' כ' אלול תרמ"ד (1884), ירושלים. בש' 1905—1918 עבד בבנק אנגלו־אגיפשין בקהיר (מצרים). בש' 1918 חזר לירושלים. יסד עם ה' קלרק את סניף בנק ברקליס בירושלים (נקרא קודם אנגלו־אג'יפשן) והיה סגן־המנהל. בש' 1920 יסד את סניף הבנק ביפו ובש' 1925 את הסניף בתל־אביב, והיה מנהלו. ביזמתו בוצעה הלואה גדולה לרכישת הקרקעות של מרכז־מסחרי בתל־אביב ובנינו. היה חבר „בני־ברית" ועסקן פעיל במוסדות צבוריים רבים. נודע כסוחר נאמן ומכובד. נפ' ג' אב תרפ"ז. על שמו רחוב מזרחי במרכז־מסחרי בתל־אביב. מנוסח המצבה:

„— — רבים הם פעליו
וצדקתו עומדת לעד — —
פה מצא לו מנוחה
איש רב פעלים
רודף צדקה וחסד
נקטף בדמי־עלומיו
בשנת הארבעים ושלוש לחייו" — — —

מִזְרָחִי, שָׂרָה (חנולה): בת אברהם נו' תרי"א. ירושלים. מראשוני הנפטרים בבית־העלמין הזה. (עיין זכרונות יוסף נ. מזרחי.

„הבוקר" מיום 15.2.39). נפ׳ י״ח כסליו תרס״ג. מנוסח המצבה:

„מצבת קבורת
אשה יראת ה׳
הצדקת הכשרה
רודפת צדקה
וחסד, האשה
הכבודה" — — —.

מִזְרָחִי, שָׂרָה: בת הרב מיכאל שונה ואשת חיים מזרחי. נו׳ 1854 בבל (עיראק). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ז סיון תרפ״ט.

מִזְרָחִי, שָׂרָה: בת שמואל. נו׳ 1888, ירושלים. נפ׳ י״ח תמוז תרפ״ד.

מִזְרָחִי, שָׂרָה נַדְרָה: בת צאלח. נו׳ 1834, צנעה (תימן). נפ׳ ט״ו כסליו תר״ץ.

מִזְרָחִי־אַגָּמִי, יְהוֹשֻׁעַ: בן אשר. נו׳ 1872, דמשק (סוריה). נפ׳ א׳ דר״ח אייר תרפ״ח.

מִזְרָחִי (בַּגְדִדִי), מַזַּל־טוֹב: בת ששון אליה. נו׳ תרס״ו (1906), יפו. נפ׳ י״א אלול תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„שושנת העמקים שנקטפה בקצור חיים ושנים
הבת היקרה" — — —.

מִזְרָחִי, (גַּבְרִיאֵלִי), יוֹסֵף: בן יעקב. נו׳ 1914, אורמה (פרס). נפ׳ א׳ כסליו תרצ״א. מנוסח המצבה:

בנינו ואחינו האהוב
הבחור החשוב — — —
שלום לעפרך".

מִזְרָחִי, (מַרְחֶבָה), סַלְחָה: בת יום טוב הלוי. נו׳ 1905, אור־כשדים. בש׳ 1907 עלתה לא״י. נהרגה ביום ד׳ אב תרפ״ה.

מִזְרָחִי, (סִימָן־טוֹב), לֵאָה: בת מיכאל הלוי. נו׳ 1897, אורמה (פרס). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ כ׳ אייר תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשת נעורים רכה בשנים — — —
בת ל״ב לחייה
הולידה ילד, יחדיו מתו" — — —.

מִזְרָחִי־לֵוִי, רָחֵל: בת יצחק. נו׳ 1877, אורמה (פרס). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ג׳ תשרי תרפ״ח.

מַחֲזוּרִי, זַהֲרָה: נפ׳ כ״ח תמוז תרע״ו. מנוסח המצבה:

„מצבת זכרון
פה נטמנה
בקיצור ימים ושנים
האשה הכבודה
והצנועה" — — —

מַחֲזוּרִי, זַכַּרְיָה: נו׳ 1884. היה פועל. נפ׳ ב׳ אדר תרע״ט.

מַחֲר, אַבְרָהָם אַיזִיק: בן אריה (ליבוש). נו׳ 1907, לונדון. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ כ״ב ניסן תרפ״ט. מנוסח המצבה (גם בגרמנית):

„בנינו היחיד הבחור היקר" — — —

מַטּוֹסוֹבְסְקִי, אֵלִיָּהוּ: בן יהודה ליב. נו׳ תר״י (1850), זלטופול (רוסיה). היה סוחר. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ כ״ה ניסן תרפ״ו.

מַטַלָה (גאזיז), שָרָה (שרינה): נו׳ 1889. נפ׳ י״ז תמוז תרפ״ט.

מַטַלוֹן, אַבְרָהָם: בן מאיר. נו׳ ת״ר (1840), יפו. ממשפחה ספרדית מיוחסת ומנכבדי העדה ביפו. עסק בסחר תבואה ופרד־סנות. בנה בית־כנסת ביפו (ע״י הנמל). נפ׳ ט׳ טבת תר״פ. מנוסח המצבה:

„טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו —
הזקן הכשר ישיש ונכבד
המדוכה ביסורין הנפטר בש״ט מן
העולם״ — — —

מַטַלוֹן, אֶסתֵר: בת אלישע הכהן. נו׳ 1849, ירושלים. נפ׳ י״ב אלול תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה, אשה תמה
ויראת אלהים. בסתר עשתה
פעולותיה
הושיטה עזרה לעניים — — —
שבקה חיים לכל חי״ — — —.

מַטַלוֹן, דָוִד: בן אברהם •מטלון. נו׳ 1870 ביפו. ממש׳ אהרן ומאיר מטלון (מראשוני בוני הישוב היהודי ביפו) ומחשובי העדה הספרדית בא״י. נתחנך באונ׳ הצרפתית בבירות. עסק שנים רבות בעסקי בנקים, משלוח תפוחי־זהב ועוד. עשה כמה זמן לרגל עסקיו בארצות אמריקה הדרומית ובזנזיבר שבאפריקה. היה סגן יו״ר עירית יפו בימי התורכים וחבר מחלקת הכספים בימי השלטון התורכי. בזמן הגרוש ומלה״ע נשאר ביפו כמפקח בממשלה האזרחית התורכית ועזר הרבה ליהודים הנרדפים מפני גזירות השל־טון. אחרי מלה״ע והכבוש האנגלי — פקיד ממשלתי במח׳ הכספים. נפ׳ והובא לק׳ ט׳ אב תרפ״ה (1925). בניו האחים מטלון, סוחרים ועסקנים בתל־אביב. מנוסח המצבה:

„הלבבות יכאבו וכל
עינים יורידו דמעה כי קרא ה׳
לרעה, על הלקח
האיש הירא דבר ה׳
מתהלך במישרים
והוא נענה מדוכא ביסורין
רודף צדקה וחסד
וזה שם כבודו — — —
וישכב דוד בן ד״ן 54
שנים ביום ח׳ לח׳ אב
בשנת התרפ״ה ליצירה
5685״ —.

מַטַלוֹן, יִצחָק: בן מאיר ואחי •אברהם מטלון. נו׳ כ״ח ניסן תר״ס, יפו. אביו היה בנו של אהרן מטלון (מראשי העדה היהודית בבגדד, שעלה לא״י בתקמ״ו — 1816 — והיה מראשוני בוני הישוב היהודי ביפו, ביחוד האכסניה היחידה לעולים — „דאר אל יהוד״, — ביהכנ״ס „אליהו הנביא״, בית הקברות היהודי שבעג׳מי). המשיך במסורת המשפחה והיה מראשוני הפרדסנים היהודים בא״י (במקום פרדסיו כיום: שכ׳ נוה־שאנן, שוק מרכולת וסביבת הדאר המרכזי ברחוב אלנבי בתל־אביב). היה סוחר תבואה, צאן ומקנה, שולחני וסרדסן. עסקן פעיל בעדה הספרדית. משפחתו המעונפת היא מהמובהקות בעדה הספרדית בא״י. נפ׳ ביום ש״ק ב׳ טבת תרס״ט והובא לק׳ בג׳ בו. מנוסח המצבה:

„איש יקר רוח וישר יר״א זקן ונשוא סנים

מבני הארץ ובוניה

הישיש הנכבד" — — —.

ביבליוגרפיה: „יהודי המזרח בא"י", חלק ב' מאת מ. ד. גאון, עמ' 394.

מַטַלוֹן, רִבְקָה: נפ' כ"ג כסליו תרע"ז. מנוסח המצבה:

„מ. ק.

הבתולה

הנקטפה

בימי

עלומיה" — — —.

מַטַלוֹן, שִׂמְחָה: בת הרב יוסף שלום ואשת משה מטלון, סוחר ועסקן בת"א. נו' 1855. ירושלים. נפ' ט"ו חשון תרפ"ט. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה אשה תמה

ויראת אלהים

בסתר עשתה פעולותיה

הושיטה עזרה לעניים" — — —.

מַטַלוֹן, שָׂרָה: בת *אברהם ואחות *דוד מטלון. נו' 1838. נפ' י"ח תשרי תרפ"א. מנוסח המצבה:

„מ. ק.

העלמה הכבודה

הנפטרת בקיו"ש" — — —.

מַטמוֹן, מִרְיָם (מינצה): בת הרב יקותיאל מגיד. נו' תר"ו (1846), ברשד (רוסיה). היתה אמו של ד"ר י. ל. *מטמון־כהן. בש' 1909 עלתה לא"י. נפ' ב' חשון תרפ"ז.

מַטמוֹן־כֹּהֵן, יְהוּדָה לֵיב: בן אברהם מאיר. נו' י"ד סיון תרכ"ט (1869), אוסטיה (פלך פודוליה, רוסיה). ממשפחת רבנים ואדמו"רים. נתחנך חנוך מסורתי והוסמך לרבנות ואח"כ השתלם בהשכלה כל־ליית באוניברסיטאות באודיסה, בציריך ובברן והוכתר בש' 1901 בתואר ד"ר לפילוסופיה וביולוגיה. היה מפעילי הסטודנטים הציונים והעברים בשוויץ ומיסד אגודת הסטודנטים „שפת־ציון" ו„צבא תחיה" באודיסה ו„עב־ריה" בפריס ובברן. מש' 1890 עבד בהוראה וחנוך עברי. תחילה בביאליסטוק ואח"כ בקלרש שבסרביה ובאודיסה. היה מראשוני וותיקי חובבי־ציון, פעיל בחוג ר' שמואל מוהילובר בביאליסטוק, מורשה חובבי־ציון בקלרש. מראשוני חברי „בני משה". בש' 1904 עלה לא"י. היה תחילה מורה ומנהל בי"ס בראשון־לציון. בש' 1906 יסד את הגימנסיה העברית „הרצליה" ביפו, הגימנסיה העברית הראשונה בעולם, ששמשה דוגמה ומופת לחנוך העברי התיכוני וחנכה מאות תלמידים לתרבות עברית ועבודת יצירה ובנין בא"י. עד 1912 היה מנהלה ואח"כ אחד מראשוני המורים בה עד יומו האחרון. היה מששים הבונים הראשונים של תל־אביב, חברי „אחוזת־בית". ממיסדי אגודות „חובבי־הבמה העברית" ו„הטבע". בש' 1910 היה מנהל הגימנסיה העברית בירושלים עד התמ־נותו של שלמה שילר. יסד גם בית ספר חקלאי בפתח־תקוה. בהיותו עממי מטבעו ושואף להחדרת תרבות והשכלה לעם, לקח חלק פעיל ביסוד בית־העם בתל־אביב והרצה שם הרצאות פופולריות וכן היה ממיסדי „האוניברסיטה העממית" בת"א. היה ממיסדי רמת־גן, ביה"ס הראשון ברמת־גן ובנק „השרון". במשך כמה שנים חבר פעיל במפ־לגת הפועלים „אחדות העבודה" וחבר לסו־

עצת פועלי יפו־ת״א. קנאי לעברית. נלחם להשלטת השפה העברית בצבור ובחיי יום־יום והיה מפעילי העסקנים של „גדוד מגיני השפה העברית״ ו„אגוד להשלטת השפה״. היה מפעילי החברים ב„ברית־ראשונים״. 1934—1935 יסד וערך שבועון עברי מנוקד, מכוון לעולים החדשים, „העברי״. היה בלשן ומחדש. פרסם מאמרים הרבה בעניני הלשון (ב„לשוננו״ ועוד), כתב דקדוק עברי כולל, ספר „יסודי הביטניקה״ ו„האדם״ (אנטומיה), ובגרמנית „התפתחות הלשון העברית״ (1904). נפ׳ י״ז אדר תרפ״ט והובא לק׳ בי״ה בו.

מַטרַסו, פְּרִלָה: בת משה. נו׳ תר״כ (1870), סלוניקי (יון). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ כ״א אלול תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה וחסודה״ — — —

מַיבְּרג, סִימָה: בת אפרים פישל. נו׳ 1868, ירמלינץ (רוסיה). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ ז׳ תשרי תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשה כשרה וצנועה״ — — —

מַדנִיצקִי, רִבקָה: בת אברהם יצחק ויינר. נו׳ תרמ״ז, שצוצין (פולין). ב־1922 עלתה לא״י מקובנה. נפ׳ ל׳ חשון תרפ״ה והובאה לק׳ א׳ כסליו תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה״ — — —

מַיזֶל, אֶסתֵר: בת נחום. נו׳ 1865, סלונים (פולין). נפ׳ ה׳ חשון תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„פה מצאה את מנוחתה
אמנו היקרה״ — — —

מַיזֶל, יִצחָק: בן גרשון. נו׳ 1853, סביסלוץ (פולין). ממשפ׳ רבנים. היה למדן וסוחר נאמן. חו״צ ותיק. בש׳ 1924 עלה לא״י. היה ממיסדי בית־הכנסת „בית־אל״ בת.א. ומגיד השעור היומי בש״ס עד יומו האחרון. העסקניות חנה מיזל־שוחט ולאה וילנסקי הן בנותיו. רוב בניו האחרים מעורים בבנין הארץ בעבודה ובמסחר. נפ׳ והובא לק׳ ז׳ ניסן תרצ״ח.

מַיזנֶר, אַבּרָהָם: בן שלמה. נו׳ 1870, קליש (פולין). היה רוקם תחרים אומן. יסד בית־חרושת לתעשית רקמות בקליש שנעשתה מרכז תעשיתי חשוב במקצוע זה. לימד מלאכת־אמנות זו ליהודים רבים. בש׳ 1924 עלה לא״י. העלה את מכונות בית־החרושת במטרה לפתח תעשית־התחרים בא״י והתאבק בתנאים קשים. נפטר ז׳ תשרי תרפ״ז (1926).

מִיטלמַן, יוֹסֵף קַלמָן: בן נפתלי. נו׳ 1853, נובוסליץ (בסרביה, רומניה). היה סוחר. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ כ״ט אב תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„התורני״ — — —

מִיטרַנִי, שלמה: בן משה. נו׳ 1871, חסקלוה (בולגריה). בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ ט״ז אלול תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר — — —
נפטר בן 58 שנה״.

מִיכאֵלי (מיכאלובסקי), אַבּרָהָם: בן אליעזר. נו׳ 1902, לדיזין (רוסיה). היה סוחר. נפ׳ ז׳ אדר־ב׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„נפש צעירה מלאת חיים
בעל לאשה
ואב לשני ילדים
נקטף בלא עת״ — — —

מִיכְלִיס, חַוָּה: בת אליעזר לודויג. נו׳ 1886, ברלין. נפ׳ בבית־החולים ברמלה כ״ג אלול תרפ״ב והובאה לק׳ בת.א. בכ״ד בו.

מִילְבִיצְקִי, גִיטָה: בת קלונימוס קלמן מרינהוף. נו׳ 1856, ז׳גר (ליטא). נת־חנכה בבית אביה, תורני ומשכיל, ברוח ההשכלה והלאומיות. היתה בקיאה בתולדות ישראל ובלמודי הקודש, בשפה הגרמנית ובספרותה. חובבת־ציון נלהבת. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ י״ט תמוז תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה
אשת חיל״ — — —

מִילְגְרוֹם, אַבְרָהָם דָוִד: בן יצחק. נו׳ 1873, סוקולוב (פולין). בש׳ 1921 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ י״א אב תרפ״ח.

מִילְחְמַן, אֱלִיעֶזֶר זְאֵב: בן יהודה. נו׳ 1893, ריביץ (פולין). היה נגר. נפ׳ ט״ז כסליו תרפ״ו.

מִילְנֶר, אַבְרָהָם: בן משה נתן. נו׳ תרי״ז (1857), קיוב. עבד בגהוץ. נפ׳ ז׳ טבת תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר״ — — —

מִילְנֶר, אַבְרָהָם חַיִּים: בן שמואל ברכיהו. נו׳ 1895. היה פועל. נפ׳ כ״ה חשון תרפ״א. מנוסח המצבה:

„הבחור״ — — —

מִילְנֶר, לִיבָּה רָחֵל: בת יהודה אריה הורביץ. נו׳ 1878, ירושלים. נפ׳ ט״ו אלול תרס״ה. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה אשת
חיל הנקטפה בדמי
עלומיה בת שבע ועשרים
שנה״ — — —

מִילֶר, אֶסְתֵּר: בת עזרא דוב. נו׳ 1865, סיגטי. נפ׳ י״ט אייר תרפ״א. מנוסח המצבה:

„הצנועה וחסידה״ — — —

מִילֶר, חַיָּה מִרְיָם: בת שלמה יוסף •מילר. נו׳ 1896, סיגטי. נפ׳ כ״ט תשרי תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„נקטפה באביב עלומיה
כ״ט תשרי תרפ״ג — —
ביום הלולת אדמו״ר הרה״צ
ר׳ מנחם מוויזניצא זצללה״ה״.

מִילֶר, שְׁלֹמֹה יוֹסֵף: בן אברהם יצחק. נו׳ תרכ״ב (1862), מרמרוש־סיגט (רומניה). היה סוחר, חסיד ותלמיד־חכם. נפ׳ ב׳ שבט תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„איש חסיד ועניו
ירא ושלם — — —
הקריב את עצמו ואת כל חייו
לטובת החלשים והנדכאים״.

מִילֶר, שְׁמוּאֵל יִצְחָק: בן אברהם. נו׳ תר״ט (1849), סוקולקה (פולין.) בש׳ 1904 עלה לא״י. היה חובש. ת״ח גדול. נפ׳ כ״ב אייר תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„איש יקר רוח אוהב תורה
ושומר ארחות חסידים
יר״א וחרד על דברו״ — — —

מִילֶר, שָׂרָה רִבְקָה: בת יהודה. נו׳ 1853, בפולין. היתה אשת שמואל יצחק •מילר. נפ׳ י״ח שבט תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה יראת ד׳״ — — —

מִילְשְׁטֵין, דָנִיאֵל צְבִי: בן יצחק דב מילשטין. נו׳ 1898, נוה־שלום. יפו. נתחנך

בבי״ס ותלמוד תורה. עבד במספרה. נפ׳ והובא לק׳ כ״ה סיון תרפ״ב (1922).

מילשטין, יהודית (איסקה): בת דניאל צבי. נו׳ תרכ״ו. בריסק (פולין). בש׳ 1890 עלתה עם בעלה יצחק דוב ״מילשטין לא״י. היתה אשה עסקנית ונדבנית. נשאה בגבורה את גורלה בהקרבת בניה ובנותיה לבנין הארץ. נפ׳ והובאה לק׳ ט׳ חשון תרע״ט.

מילשטין, יצחק דוב: בן מרדכי ליב. נו׳ 1865, בריסק (פולין). נמלט מהצבא ברוסיה ועלה לא״י בש׳ 1890. עבד בנגרות. מראשוני העובדים בגדרה ובפתח־תקוה. היה גבאי וחבר בחברה־קדישא. חבר במועצת קופת־מלוה ובמוסדות צבור אחרים. בימי מלה״ע ספל בפליטים. שכל בן ובת שלא נודע מקום קבורתם. נפ׳ והובא לק׳ ח׳ ניסן תרע״ט.

מילשטין, מאיר: בן יצחק דוב ״מילשטין. נו׳ 1884, בריסק (פולין). בש׳ 1890 עלה עם הוריו לא״י. היה מסגר מכונאי ועבד במקצועו בביהח״ר של שטין ביפו. נפ׳ והובא לק׳ כ״ו אייר תרע״א.

מילשטין, פסח: בן יצחק דוב ״מילשטין. נו׳ 1882, בריסק (פולין). בש׳ 1890 עלה עם הוריו לארץ־ישראל. היה נגר בעל מקצוע. עבד והשתלם בנגרות בפריז ובלונדון. אחרי מלה״ע חזר לא״י ועסק במסחר. נפ׳ והובא לק׳ א׳ סיון תר״ס (1920).

מילשטין, צבי: בן יהודה ליב. נו׳ 1893, ירמיליניץ (רוסיה). היה אופה. נפ׳ ז׳ חשון תרפ״ה.

מילשטין, שמואל: בן משה. נפ׳ כ׳ תמוז תרס״ו. מנוסח המצבה:

„הנכבד — — —
שמש בביהמ״ד סכת שלום״

מימון, ויקטוריה: בת מחלוף. נו׳ 1908. היתה תלמידה בבי״ס לבנות ביפו. טבעה בים כ׳ סיון תרפ״א. מנוסח המצבה:

„חברתנו בבי״ס לבנות ב׳
ביפו — — —
לעיננו טבעה ברחצה בים״ — — —

מינביץ, ישעיהו: בן שאול. נו׳ 1898, קלינקוביץ (רוסיה הלבנה). התחנך ברוח המסורה והלאומיות והיה ציוני מנעוריו. עסק במסחר דגים מיובשים. בש׳ 1920—1925 היה סקיד מומחה במחלקת הדיג ברוסיה. בש׳ 1925 עזב את משרתו ועלה לא״י, להגשים את משאת נפשו. סבל תחילה מחוסר־עבודה ואח״כ היה פועל בביח״ר לנקניק ובש׳ 1927 סוכן מפיץ לנקניקים. חבר נאמן להסת׳ העובדים ומסור לבנין הארץ. נפ׳ כ״ו אלול תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„— — נקטף באבו
בשנות הכ״ט לימי חייו״.

מיננברג, דובה לאה: בת משה זלמן. נו׳ 1846, ברדיצ׳ב (רוסיה). נפ׳ ה׳ אדר ב׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה — — —
שנפטרה — — —
בשנת 86 לחייה״.

מינס, דוד: בן סעדיה. נו 1896, תיסן. היה סבל. נפ׳ י״ד סיון תרפ״א.

מַינס, חַיִים: בן יוסף. נפ׳ י״ג סיון תרע״ב. מנוסח המצבה:

„מצבת קבו[רת]
הבחור הנפטר
בקציו״ש״ — — —

מַינס, שָׁלוֹם: נפ׳ ה׳ אדר ב׳ תרס״ט. מנוסח המצבה:

„מ. ק.
האיש הנפטר
בשם טוב
בקי״ו״ — — —

מִינְסְטֶר, יְהוּדָה: בן זאב. נו׳ 1868, הומל. היה סוחר דגים. נפ׳ כ״ו תשרי תרצ״ד.

מִינְסְטֶר, צְבִיָה: בת דוב. נו׳ 1869, הומל (רוסיה). היתה אשת יהודה מינסטר. נפ׳ ג׳ אדר ב׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה ונדיבת הלב — — —
נפ׳ בשנת ס״ג לחייה״ — — —

מִינְץ, בְּרָכָה: בת שמואל. נו׳ 1896, סומורודיק (רוסיה). היתה אשת אפרים מינץ. נפ׳ כ״ד תשרי תרפ״ו. נוסח המצבה:

„ציון
לזכר נשמתה
של
ברכה
מינץ
שנקטפה
בכ״ד תשרי
תרפ״ו
בשנת שלשים
לחייה״.

מִינְץ, שֵׁינְדִיל: בת אליהו. נו׳ 1860, ברוסיה. נפ׳ כ״ז אייר תר״ץ. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה — — —
נפטרה בת שבעים שנה״.

מִינְצְבֶּרְג, יוֹסֵף חַיִים: בן יהושע. נו׳ 1890. נפ׳ ט״ו אייר תרפ״א.

מִינְקוֹבְסְקִי, מֵאִיר חַיִים: בן יצחק. נו׳ 1865, קרלין (פולין). היה בעל מכבסה. נפ׳ י״ח אייר (ל״ג בעומר) תרצ״א. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר — — —
נפ׳ — — —
בשנת ס״ו לחייו״.

מִירַמוֹבִיץ, רִבְקָה (ריבה): בת שבתי (קולא). נו׳ 1857, מצ׳יסלב (רוסיה). בש׳ 1926 עלתה לא״י מקפריסין. נפ׳ י״א סיון תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אמנו הצנועה והיקרה״ — — —

מִירְנְבּוּרְג, יַעֲקֹב: בן יצחק ו״פיה מירנבורג. נו׳ 1880, חסלביץ (רוסיה). ממש׳ ציונית ותיקה. אביו היה ת״ח גדול ונודע בשם „העלוי מאמציסלב״ בישיבת וולוזין. התחנך ברוח המסורה וההשכלה. עסק במסחר ובתעשיה ברוסיה. בש׳ 1924 עלה עם אחיו (ש. מירנבורג, מנהל אגרובנק בת.א.) לא״י. היה שותף בחברות לתעשית שוקולד „נועם״ ו„ליבר״. בש׳ 1929 היה ממיסדי הבנק לחק־לאות ובנין (אגרו־בנק) בת.א. וחבר הנהלתו עד יומו האחרון. סייע במפעלי ההתישבות החקלאית והשיכון העירוני של הבנק. פעל הרבה להחדרת אגרת החוב (האובליגציה) הארץ־ישראלית לחוגי הישוב וגם לארצות הסמו־כות במקום האובליגציות הזרות שהציפו את

השוק הארץ־ישראלי. ציוני נאמן וחבר סעיל במוסדות צבור וצדקה שונים. נפ׳ והובא לק׳ ליד קבר אמו בי״ח אדר תרצ״ט.

מירנבורג, פיה: בת יעקב פריגו־זין. נו׳ תרי״ג (1853), חסלביץ (רוסיה). הוריה יעקב וליפקה עלו לא״י לפני כ־65 שנה עם הרב משה נחמיה כהנא מחסלביץ, (אמה נודעה בשם „ליפקה הגבאית״ שעסקה בצרכי צבור וצדקה) והיו מזקני הישוב בירושלים. נשאה ליצחק מירנבורג (ת״ח גדול, „העלוי מאמצ׳יסלב״ בישיבת וולוזין) וחנכה את בניה ברוח התורה וההשכלה בישיבות ובאוניבר־סיטאות כאחד. בש׳ 1924 עלתה לא״י אל בניה: המנוח דוד מירנבורג (עסקן ומחנך, מזכיר מחלקת החנוך של הסוכנות), יעקב ״מירנבורג וש. מירנבורג, ממיסדי וראשי „אגרובנק״ בתל־אביב. נפ׳ והובאה לק׳ כ״א כסליו תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה — ——— —

הלכה למנוחות בשנת השמונים לחייה״—

מירנסקי, פסיה: בת אריה. נו׳ 1864, רומני (רוסיה). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ד אדר ב׳ תרפ״ט.

מירסקי, אברהם יחזקאל: בן חיים רפאל. נו׳ 1863, סומיאסיץ (רוסיה). היה סוחר. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ו׳ שבט תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי היקר״ — — —

מירסקי, בת־ציון: בת דוב בער שסינברג. נו אייר תרל״ט (1879), ירושב (פודוליה, רוסיה). היתה עסקנית צבורית וציונית בניו־יורק ומנהלת בי״ס למלאכה. בש׳ 1921 עלתה לא״י (בקרה קודם בש׳ 1908). היתה עסקנית פעילה במפא״י ושקדה על הקשרים בין פועלי א״י והפועלים היהודים באה״ב. נפ׳ י׳ ניסן תרצ״ב.

מירקין, אליהו: בן יעקב עזרא. נו׳ 1857, קרוהלוב (רוסיה). היה דיין ומורה הוראה. נפ׳ ב׳ אייר תרע״ד, ביום עלותו לא״י. מנוסח המצבה:

„פ. נ.

הרב ר׳ אלי׳ מערקין

בהרב ר׳ יעקב עזרא

מקרוהלוו נפטר ביום

ב׳ ב׳ דר״ח אייר

תרע״ד

ובו ביום בא מחו״ל

תנצב״ה״.

מיש, ראובן יצחק: בן משה. נו׳ 1863, קורץ (פולין). היה מכונן. נפ׳ ו׳ סיון תרפ״ה.

מישור, יוסף יהודה: בן ישראל. נו׳ תרס״ו, פרושניץ (פולין). מחסידי האדמו״ר מסוכטשוב. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ א׳ דר״ח חשון תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר וירא ד׳

עסק

בתורה ובמצות לשמה״ — — —

מישלביץ, דבורה: בת ישראל. נו׳ 1868, רוסטוב־דון (רוסיה). נפ׳ י״ח ניסן תרצ״ג.

מכבי, (מקובר), אברהם: נו׳ 1893, סוסנוביץ (פולין). בש׳ 1913 עלה לא״י. היה פקיד בדאר. אבד עצמו לדעת ס״ו אב תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה״ — — —

מַלאָך, חַיָה: בת ישראל יוסף. נו׳ 1855, לנדסקרון. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ה סבת תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשה חשובה״ — — —

מָלזָק, אַהרן: בן יהושע. נו׳ 1870, ורשה. נפ׳ כ״ח אדר־א׳ תרצ״ב.

מַלין, אַרְיֵה לֵיב: בן יהושע. נו׳ 1866, ולקוביסק (פולין). נפ׳ י״ט טבת תרע״ט. מנוסח המצבה:

„מנוחת
האיש התם והישר
ירא אלהים ובמדותיו חפץ מאד
לא פסק פומיה מגירסא
אהב לעשות צדקה וחסד העניו — —
השיב רוחו לאלהים״ — — —

מַלִיקָה (מַלינקָה), אַהרן: בן שמואל. נו׳ 1904, סופיה (בולגריה). בש׳ 1922 עלה לא״י. היה מוסיקאי וזמר במקהלת „אנגל״. נפ׳ כ״ז אלול תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„פה סמון
הזמר הצעיר והמסור
לציון — — —
שנקטף בדמי ימיו בן כ״ד שנה — —
הלך באבו המסור
לרעיון התחיה
והתפתחות האמנות
השירית העברית
בארץ שאיפותיו
תהיה נשמתו
צרורה בצרור
חיי האומה
הנצחים.
ימתקו לך רגבי אדמתך
ותנוח בשלום על משכבך
בנינו ואחינו היקר״.

מַלִישקֶבִיץ, יוסף בֶנְיָמִין: בן אהרן. נו׳ 1871, גרודנה (פולין). בש׳ 1926 עלה לא״י. היה תלמיד־חכם וראש ישיבה. נפ׳ י״ט תשרי תרפ״ט.

מַלכָה, מָרדכַי: בן יצחק (מסעוד). נו׳ תר״ז (1847). קזה־בלנקה (מרוקו). היה רוכל במרוקו ובא״י. בש׳ 1882 עלה לא״י. נפ׳ כ״א אייר תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„מצבת נשמת האיש
הזקן והכשר״ — — —

מַלכִין, משֶה: בן יהושע השיל. נו׳ 1863, גוליפוליה (רוסיה). בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ כ״ג אב תרפ״ז.

מַלכִין, שַבתַי: בן יהושע השיל ואחי ״משה. נו׳ 1867, גוליפוליה (רוסיה). למד באוניברסיטאות בברלין ובדורפאט. בש׳ 1900 עלה לא״י. היה מותיקי הרופאים של ההתישבות העברית החדשה בא״י. עבד בחדרה ונלחם במסירות בקדחת הממאירה עד שחלה בעצמו ויצא את הארץ. השתתף במלחמת רוסיה־יפן ועלה שנית לא״י בש׳ 1904. היה רופא במושבות הגליל (ראש פנה, יסוד־המעלה, משמר־הירדן). והמשיך במלחמתו בקדחת. בימי מלה״ע היה רופא בצבא התורכי. בש׳ 1919 נתמנה לרופא ראשון קבוע של קופת־חולים של הפועלים קודם באחדות־העבודה ואח״כ בהסתדרות העובדים. יחד עם שרה לישנסקי הגיש את העזרה הרפואית לחלוצי העליה השלישית בימי עבודת הכבישים וישוב החולות בת״א־יפו.

היה כמה שנים רופא בנהלל. נפ׳ ו׳ כסליו תרס״ו. מנוסח המצבה:

„חבר נאמן לצבור
העובדים
וראשון
לרופאי קופת החולים
של
הסתדרות
העובדים העברים
הכללית בא״י״ — — —

מ ל מ ד, אַבְרָהָם דוֹב: בן אליעזר. נו׳ 1871, סמורודוק (רוסיה). בש׳ 1921 עלה לא״י. נפ׳ כ״ט אב תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„איש מופלג בתורה ויר״ש״ — — —

מ ל מ ד, מֵאִיר צְבִי: בן אהרן דוד. נו׳ 1892, קישינוב (בסרביה־רומניה). בש׳ 1919 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ביום״כ תרפ״ג והובא לק׳ למחרת (י״א תשרי). מנוסח המצבה:

„מת ביום כפור תרס״ג
בן 30
אחרי שלוש שנות עבודה
בארץ
זכרו לא ישכח לעד״.

מ ל מ ד, פְּסִיָה רִבְקָה: בת יעקב שור. נו׳ 1856, פרוסקורוב (רוסיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ו׳ ניסן תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה״ — — —

מ ל מ ן, רִבְקָה: בת חיים. נפ׳ כ״ד סיון תרע״ג. מנוסח המצבה:

„האשה — — —
כבלטה
הלכה לעולמה״ — — —

מ ל צ ר, רַשָׁה: בת אהרן דוד. נו׳ 1896 ברוסיה. נפ׳ ו׳ סיון תרפ״ג.

מ ל צ ר (ברומברג), נֶשָׁה (נִישְׁקָה): בת ברוך •ברומברג. נו׳ 1877, טליחן (פולין). בש׳ 1877(?) עלתה לא״י. נפ׳ י״ב חשון תרס״ג, בימי מגפת הדבר ביפו. מראשוני הנפטרים שמצאו מנוחתם בבית־העלמין הזה. מנוסח המצבה:

„האבן הזאת תזעק מרה
על מות האשה החשובה
הצנועה — — —
באביב ימיה ביום עברה — — —
בשנת תרס״ג הזעומה״ — — —

מ מ י, אֶסְתֵּר: בת ראובן. נו׳ 1873, אודרוני (תורכיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ג׳ אלול תרפ״ט.

מ ן, אַהֲרֹן: בן הרב יעקב מן. נו׳ 1872, הורנוסטיפול (רוסיה). הוסמך להוראה בשנת הי״ח לחייו. יסד בעיר מולדתו חדר מתוקן. בש׳ 1906 עבר לקיוב ועסק בהוראה עברית. התמסר לרעיון גאולת הארץ ופעל הרבה למפעל תחית העם בא״י באופן חנוכי ומעשי. בש׳ 1913 שלח את בנו בכורו להתחנך בא״י ובש׳ 1914 את יתר בני משפחתו שסבלה הרבה בימי מלה״ע ותלאות הגירוש בארץ. נתעכב ברוסיה בגלל המלחמה ובכ״ט כסליו תרע״ט, עלה לא״י באניה „רוסלן״ מאודיסה. היה מורה בבתי־ספר. נפ׳ י״ח חשון תרצ״א (1930). מנוסח המצבה:

„ציון
לנפש בעלי אבינו
וסבנו היקר — — —
שלום לעפרך!״

מַנְדֶל, אֶסְתֵּר: בת משה. נו׳ 1912, חמלניק (פודוליה, רוסיה). עלתה לא״י עם הוריה בש׳ 1922. נפ׳ ה׳ חשון תרפ״ג. בבי״ס שלמדה הקימו על שמה ספריה.

מַנְדֶל, סִסִי רָחֵל: בת חוה. נו׳ תרכ״א (1861), לטישב (פודוליה, רוסיה). מתיחסת למשפחת שאול וואהל, המלך האגדי בפולין ומשפחת רבנים. עלתה לא״י בש׳ 1922. נפ׳ והובאה לק׳ ז׳ אייר תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה וחשובה״ — — —

מַנְדֶלְבּוֹיִם, טוֹבָה לֵאָה: בת שמואל. נו׳ 1896, לודובה (פולין). היתה פועלת. נפ׳ ז׳ חשון תרפ״ו.

מַנְדֶלְבּוֹיִם־קַמִינִיץ, אֲדִיל: בת חיים. נו׳ תרכ״ז (1867), ירושלים. חיתה רוב ימיה בפתח־תקוה. נפ׳ י״ז תמוז תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„רבות בנות עשו חיל
ואת עלית על כלנה
האשה הכבודה והצנועה
בעלת מדות תרומיות — — —
נתגדלה ונתחנכה בעיה״ק ירושלים ת״ו
ואח״כ נשתקעה וחיתה יותר משלשים
שנה בפתח־תקוה ונפטרה פתאם ביפו —
ימתקו לך רגבי אדמתך
ותנוחי בשלום על משכבך
רעיתי היקרה ואמנו מחמדנו! — — —

מָנְדֶלַבִּי, שָׁלוֹם: בן חיים שמעון. נו׳ 1874, בבל (עיראק). בש׳ 1927 עלה לא״י. נפ׳ ג׳ טבת תרפ״ט. מנוסח המצבה: „איש יקר״ —

מַנְדֶלְבֶּרְג, אַגָּה: בת אברהם וחיה נובומיסקי. נו׳ כ״ז תמוז תר״מ (1880), ברגוזין (סיביר, רוסיה). אחותו של המהנדס משה נובומיסקי, מנהל חברת האשלג בא״י ואשתו של ד״ר אביגדור מנדלברג בתל־אביב. בש׳ 1921 עלתה לא״י. עסקנית פעילה בליגה למל־חמה בשחפת והיתה יו״ר הועדה הפיננסית שלה. נפ׳ ב׳ אדר תרצ״ח והובאה לק׳ ע״י אמה.

מַנְדֶלְבֶּרְג, אַרְיֵה (לֵיאוֹ): בן יהושע. נו׳ תרכ״ז (1867), ברדיצ׳ב (רוסיה). בילדותו למד בחדר ובגימנסיה והשתלם אח״כ באוני־ברסיטאות בקיוב, בברלין, בהיידלברג ובברן. בש׳ 1893 קבל תואר רופא ועסק בחירורגיה בבית החולים בקיוב ובימי מלה״ע בזיטומיר. ביסי שלטון הבולשביקים היה מנהל בית־החולים בקיוב. חובב־ציון ועסקן ציוני ותיק. השתתף בקונגרסים הראשונים (2, 3, 5) והיה יו״ר האגודה הציונית בקיוב. עם פולמוס אוגנדה עבר לטריטוריאליסטים ועבד במחיצתו של פרופ׳ מנדלשטם. אחרי הפוגרום בקישינוב ארגן הגנה עצמית יהודית ראשונה בקיוב והיה ממיסדי ופעילי המפלגות „ווזרוזדניה״, סער״ס ומראשי הסימיסטים. היה ציר ה„ראדה״ האוק־ראינית וחבר העיריה. פעיל בחברות העזרה „אוזה״, „אופה״ ועוד. עממי ברוחו וקרוב לספרות היהודית. תרגם לרוסית מיצירות י. ל. פרץ, ש. אש וד. ברגלסון. בש׳ 1925 עלה לא״י. היה רופא חירורג במרפאה של הסתדרות הרופאים בתל־אביב ונודע כאחד מטובי המנת־חים. היה אחיו של ד״ר אביגדור מנדלברג בת״א וגיסו של הפילוסוף היהודי־רוסי ל. שסטוב. נפ׳ ב׳ ניסן תרצ״ח.

מַנְדֶלְמַן, צְבִי: בן יהודה ליב. נו׳ תר״ע (1910), לודז׳ (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ט״ו אייר תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„הבחור החשוב — — —
נפ׳ בן י״ח שנה״.

מֶנְדֶלְסוֹן, יַעֲקֹב דָּוִד: נו׳ 1902 בפולין. היה פועל וחבר קבוצת „העובד״ בפתח־תקוה. סבע בים תל־אביב כ״ה תמוז תרפ״ו.

מֶנְדֶלְסוֹן, רִבְקָה: בת יקיר. נו׳ 1911, לובלין (פולין). היתה פועלת. נפ׳ י׳ אדר תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„נקטפה באביב ימיה
בת כ״א לחייה״.

מְנַחְמְזוֹן, שִׁמְחָה: בן יהודה. נו׳ תרס״א (1901), ירושלים. נרצח ו׳ ניסן תרפ״ו והובא לק׳ בח׳ בו. נוסח המצבה:

„פ. נ.
הקדוש
שמחה
בן יהודה
מנחמזון
יליד ירושלים
בן כ״ה שנה
נמצא הרוג ביום ו׳ ניסן
תרפ״ו
בתעלה על אם הדרך
בין סלמה ויעזור
בחניקה ובשרפה
ענוהו המרצחים
ועקבותיהם לא נגלו
כי נרפו המחפשים״.

מֶנְטִיש, צִיוֹנָה: בת נתן. נו׳ 1889, יפו. היתה פועלת. נפ׳ כ״ט אב תרפ״ח.

מֶנְטֵש, שְׁמוּאֵל: בן אברהם. נו׳ 1874, סופיה (בולגריה). היה צבעי. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ כ״ד תשרי תרפ״ח.

מֵנִי, אַבְרָהָם: בן מנחם. נו׳ 1871, קושטא (תורכיה). היה סוחר. נפ׳ א׳ תשרי תרפ״ו.

מַנִי, הֶלֶנָה: בת יצחק מלכיאל ״מני״. נו׳ 1906, ירושלים. היתה חניכת ביה״ס לבנות והגימנסיה העברית בירושלים. נפ׳ כ״ה אלול תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„וי להאי שופרא דבלי בעפרא
פה נטמנה
נפש יקרה ועדינה
העלמה המשכילה — — —
שנקטפה ברעננותה
ובעצם ימי עלומיה״.

מַנִי, יִצְחָק מַלְכִּיאֵל: בן הרב אליהו מני. ממשפחה ספרדית מיוחסת ודורות רבנים מסור־סמים. נו׳ בחנוכה תרכ״א (1860) בחברון [אביו שנולד בבגדד היה שנים רבות רב בחברון, מקובל וחסיד — מאנשי ישיבת „בית־אל״ בירושלים — וחבר ספרים בהלכה ובמוסר: „מעשי אליהו״; „זכרונות אליהו״; „פה אליהו״; „שיח יצחק״ ועוד]. התחנך בחדר ובישיבות ולמד תורה מפי רבנים מפורסמים, ספרדים ואשכנזים. השתלם בעצמו בלמודי ההשכלה והגה במסתרים בספרות החדשה. הת־מסר במיוחד ללמוד השפה הערבית, ספרותה העתיקה ודקדוקה והתמחה במשפט הדתי המושלמי והקוראן. למד גם בבימ״ד מוסלמי בחברון ונבחן בבית־המשפט לערעורים בבירות. היה מקורב לרשות ולמנהיגי ומשכילי הער־בים. וביחוד למופתי והקאדי בחברון. סייע בידי אביו בעסקנותו הצבורית לטובת הישוב היהודי בחברון ופעל במיוחד בקרב הנוער. נהל מו״מ עם מאיר דיזנגוף ע״ד יסוד בית־

מצבת שבתי מלכין

מצבת יצחק מלכיאל מני

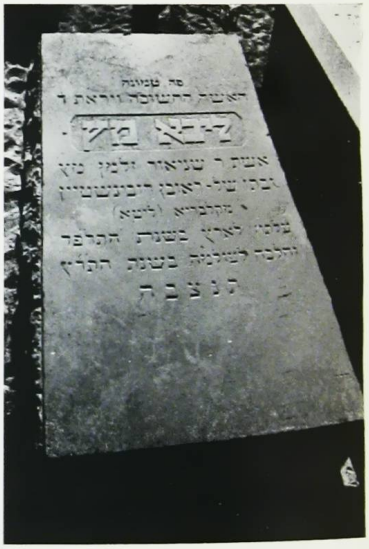

מצבת ליבא מץ

מצבת פיה מירנבורג

החרושת לזכוכית בחברון (במקום טנסורה) ולהעסיק את בני העיר בעבודה. ביזמתו הקיבה החברה הירושלמית „למען־ציון" סכום שנתי ליסוד שעורי־ערב להשכלה כללית לנוער היהודי בחברון. היה זמן מה מורה ומנהל השעורים. נתפרסם כאחד הבקיאים והמומחים בתורת האישלם ומשפטו והיה מתוך ומפשר בסכסוכי משפחות ושבטים בדרום. בש' 1886 נבחר ע"י תושבי המקום למשרת שופט המחוז, מאורע שנחשב לנצחון מדיני לישוב היהודי בארץ, וכהן במשרתו זאת 12 שנה. היה מ"מ יו"ר בית־המשפט, חוקר ותובע כללי, ומלא תפקידים אחראים אחרים. העשיר את ידיעותיו במשפט העותומני והמוסלמי והיה מפורסם ומקובל על התושבים הערבים. היה מהראשונים בין הספרדים שנענה לקריאתו של הרצל, ועזר לו בהזדמנויות שונות בהדרכה ועצה בדבר חוקי־הארץ ותנאי־חייה. בש' 1901 עבר לירושלים והתפרסם כאחד מגדולי עורכי־הדין. היה יועץ משפטי לרוב המנזרים וראשי־הכהונה הנוצרים, הבנקים הגדולים, בא־כח השולטן עבדול־חמיד בעניני נכסיו הפרטיים בא"י ויועצו המשפטי של העסקן הספרדי המפורסם אלברט ענתבי, ועד הקהלה ליהודי ירושלים, אישים ומוסדות צבוריים אחרים. הגן על זכויות היהודים בסכסוכי־קרקעות ותוך בסכסוך הדמים, שבין אכרי רחובות וערבי זרנוקה בש' 1913. הציע תקונים בחוק העותומני, שנתקבלו ע"י הכמשלה בקושטא. בש' 1918, לאחר הכיבוש הבריטי נתמנה כשופט היהודי הראשון בביה"ד הממשלתי העליון. מטעמי בריאות הסתלק לכמה שנים מכהונתו ובש' 1926 חזר למשרת שופט מחוזי בתל־אביב, שכהן בה עד ש' 1929. היה יועצה של הרבנות הראשית בת"א ויפו בעניני אישות ופעל הרבה להתפתחות בית משפט השלום העברי העליון בא"י, שהיה חבר בו. בתקופת השלטון התורכי אסף קובץ פסקי־דין של ביה"ד לערעורים בקושסא וחבר עליהם פירושים והערות (נשאר בכת"י). זכה לאותות הוקרה מטעם מוסדות צבור יהודים, מושלמים ונוצרים ונתכבד ע"י הממשלה הבריטית בתארי־כבוד (O.B.E.) היה מהאישים המובהקים של העדה הספרדית בא"י. אחד מבניו הוא העו"ד רפאל מני בת"א וחתניו העו"ד ד. אוסטר, סגן ראש עיריית ירושלים, דוד ישראלי, ממנהלי אפ"ק בת"א, והמנוח אלברט מוצירי מו"ל „ישראל" בקהיר. נפ' ה' כסליו תרצ"ג. נוסח המצבה:

„השופט
יצחק מלכיאל מני
תרכ"א — תרצ"ג
יום ה' כסליו".

ביבליוגרפיה: „יהודי המזרח בא"י" כרך ב', מאת מ. ד. גאון, עמ' 440. כתבי משה סמילנסקי, כרך ב'.

מַנִי, רִבְקָה: בת אברהם. נו' 1893, יפו. נפ' ז' תמוז תרפ"ח. מנוסח המצבה:

„אשת חיל מי ימצא
מנוחת האשה הכבודה
הנפטרה בקציו"ש — —
בשלשים וחמש לחייה".

מַנִיבִיץ, זַלְמָן אַהֲרן: בן שאול. נו' 1863, פלוצק (רוסיה). בש' 1921 עלה לא"י. היה שו"כ. נפ' ב' אדר־ב' תרפ"ט. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר וירא ד' — — —
נפטר בן 66 שנה".

מַנְיְבִיץ, מִיכַל: בן אליעזר. נפ׳ ט״ז אב תר״ע. מנוסח המצבה:

„האיש הישר — — —
מעיר נישוויז, הלך לעולמו״ — — —

מַנְיְבִיץ, שָׂרָה: בן נחום. אשת מיכל מניביץ. נפ׳ י״ב אייר תרע״א. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה״ — — —

מַנְס, סַעֲדִיָה: בן יחיא. נו׳ 1883. נפ׳ כ״ד טבת תרע״ט.

מַנְס, סַעִיד: בן שלום. נו׳ 1860, צנעה (תימן). היה עסקן בעדה התימנית בתל־אביב וממיסדי שכ׳ כרם התימנים. נפ׳ כ״ז אייר תר״ץ. מנוסח המצבה:

„— — אחד ממיסדי שכונת
כרם התימנים בת״א — — —
מנוחה נכונה
בישיבה עליונה״ — — —

מַנְסוּר, לֵאָה: נו׳ תרי״ח (1858). עדן. היתה אשת יהודה מנסור. נפ׳ ד׳ חשון תרצ״ח. מנוסח המצבה:

„האשה הכ׳[בודה] והצ׳[נועה]״ — —

מַנְסִיוּג, שָׁלוֹם: נפ׳ כ״א אדר־ב׳ תרס״ה. מנוסח המצבה:

„מ. ק.
הבחור הנפסר
בקיו״ש״ — — —

מַנְצוּר, יְהוּדָה: בן בנין. נו׳ 1901, עדן. נפ׳ כ״א שבט תרצ״א. מנוסח המצבה:

„מצבת קבורת — — —
שנקטף בחצי ימיו״ — — —

מַנְצוּר, מִרְיָם: בת משה. נו׳ 1896, עדן. היתה אשת שמואל מנצור. נפ׳ כ״ז אב תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„שקר החן והבל היופי אשה יראת
ה׳ היא תתהלל
מצבת קבורת פנה יקרה האשה הכשרה
אשר בצרור החיים נפשה צרורה
אשת נעורים ואם לבנים — — —
נפטרה במבחר ימיה בת כ״ט
שנה לחייה ביום כ״ז אב תרפ״ד
תשוקתך אל ארץ אבות
נפשך הביאתך הלום!
לארץ הצבי באה נשמתך
ופה תהיה מנוחתך״ — — —

מַנְצוּר, רָחֵל: בת סעיד. נו׳ 1869, תימן. נפ׳ ט״ז שבט תרע״ט.

מַנְצוּר, רָחֵל: בת צדוק. נו׳ 1908, צנעה (תימן). בש׳ 1925 עלתה לא״י. היתה פועלת ברחובות. נפ׳ ט׳ אלול תרפ״ו.

מַנְצוּר, שָׁלוֹם: נו׳ 1901, צנעה (תימן). היה פועל. נפ׳ י״ד אייר תרפ״ו.

מֶנְקִין, יִשְׂרָאֵל: בן משה צבי. נו׳ 1866, חרקוב (רוסיה). היה סוחר. נפ׳ י׳ כסליו תרע״ז. מנוסח המצבה:

„מנוחת האיש ישר וי״א — — —
שחל״ח בן נ׳ שנה״ — — —

מֶנְקִין, שָׂרָה: בת פתחיה. נו׳ 1864, סבריגן (ליטא). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ י״ט אב תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„אשה חשובה״ — — —

מֶנְקִין, תָּמָרָה: בת משה נו׳ 1868, חרקוב (רוסיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט סיון תרפ״ה.

מַנַשֶׁה, קְלָרָה: בת יעקב. נו׳ 1899, איזמיר (תורכיה). נפ׳ ה׳ אדר תרפ״ח.

מַס, אַבְרָהָם: בן שמשון יהודה ימס. נו׳ 1899, צ׳נסטוחוב (פולין). בש׳ 1920 עלה לא״י מקיסינגן (גרמניה). נפ׳ י״ז סבת תרפ״א. מנוסח המצבה:

„צעיר ירא אלהים״ — — —

מַס, שִׁמְשׁוֹן יְהוּדָה: בן יצחק. נו׳ 1862, קלבודק (פולין). היה סוחר בצ׳נסטוחוב (פולין). עסק בצרכי צבור והיה גבאי בביהכנ״ס במשך 30 שנה. בש׳ 1920 עלה לא״י. אחד מבניו הוא הסוחר אהרן מַס בת״א. נפ׳ א׳ סבת תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„איש ישר

אבינו מורנו — — —

השיב רוחו לאלהים״ — — —

מַס, שָׂרָה: בת יצחק. נו׳ 1858, צ׳נסטוחוב (פולין). בש׳ 1920 עלתה לא״י. היתה אשת שמשון יהודה ימס. נפ׳ א׳ שבט תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה — — —

השיבה רוחה לאלהים

בשנת הששים ותשע לימי חייה״ — —

מָסְט, וִיקְטוֹרִיָה: בת צבי. נו׳ 1902, רוסטוב־דון (רוסיה). בש׳ 1922 עלתה לא״י. היתה משחקת בתיאטרון. נפ׳ י״ז אדר־ב׳ תרפ״ט.

מַסְטַצְקִין, יְהוּדִית: בת נתנאל זמנסקי. נו׳ 1866, קניב (רוסיה). אמו של המהנדס קריתי בת״א. נפ׳ ט׳ סיון תרצ״ב.

מָסָךְ, בַּדְרָה שְׁרִיאַן: בת אברהם. נו׳ תרי״ב (1852), צנעה (תימן). נפ׳ ג׳ אדר־כ׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה — — —

נפ׳ בת פ׳ לחייה״.

מַעְבָּרִי, יִשְׂרָאֵל: נפ׳ כ״א כסליו תרע״ג. מנוסח המצבה:

„מצבת קבורת

הבחור

— — — נסטר

בקוצר ימים״ — — —

מַעְבָּרִי, לוּלוּ: בת זכריה. נו׳ 1909, דמר (תימן). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ י׳ תמוז תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה — — —

שנקטפה באביב ימיה בת י״ח שנה — —

לא עליכם כל עוברי דרך

הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאובי

אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו

ראה יהוה והביטה״ — — —

מַעְבָּרִי, מְנַחֵם: בן שלום. נו׳ 1908, דמר (תימן). היה סנדלר. נפ׳ ז׳ אדר תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„הבחור — — —

נלב״ע בן י״ח שנה״ — — —

מַעְבָּרִי, נְעָמִי: בת שלום. נו׳ 1872, דמר (תימן). נפ׳ י״ז אדר־א׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה הצנועה והכבודה — —

בת ס׳ שנה לחייה

שלום לעפרך״.

מַעְבָּרִי, שָׂרָה (זהרה): בת שמעון

ריעאני. נו׳ 1900, דמר (תימן). נפ׳ אחרי חודש לעלותה לא״י, ביום ב׳ ניסן תרפ״ה.

מַעְדַנוֹת, אֵלִיעֶזֶר דוֹב: בן נפתלי הרץ. נו׳ 1879, ורשה. בש׳ 1923 עלה לא״י. היה חלבן. נפ׳ כ״ט אב תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„על אלה אני בוכיה
על אברך בן תורה וחסיד — — —
שנפטר בן 47 שנה״.

מַעוּדָה, יְחִיאָ: בן סעדיה. נו׳ 1870, תימן. נפ׳ י״ד אדר תרע״ו. מנוסח המצבה:

„אבינו החלוץ התימני
הראשון אשר השקיע
את מיטב כוחותיו לבנין
הארץ שנקטף באביב ימיו״ — — —

מַעוּדָה, מִרְיָם: בת שלום. נו׳ 1910, יפו. נפ׳ כ״ח אדר תרצ״א.

מַץ, לִיבָּה: בת ראובן רובינשטין. נו׳ תר״ה (1845), קלוריה (ליסא). היתה אשת שניאור זלמן מץ, עסקן ונכבד בעירו (קלוריה). ונתאלמנה בש׳ 1894. היתה עסקנית פעילה. חיתה רוב ימיה בקלוריה וחנכה את בניה ברוח המסורה וההשכלה (האחים נתן ויעקב מץ בת״א, ישראל מץ העסקן והנדיב בעל „קרן־מץ״ בניו־יורק, בנים ובנות בליסא). חובבת־ציון ותיקה, השתוקקה לבלות ימיה האחרונים בא״י ועלתה בש׳ 1924. נפ׳ י״ג אב תר״ץ. נוסח המצבה:

„פה טמונה
האשה החשובה ויראת ד׳
ליבא מץ
אשת ר׳ שניאור זלמן מץ
ובתו של ר׳ ראובן רובינשטין
מקלבריא (ליסא).
עלתה לארץ בשנת התרפ״ד
והלכה לעולמה בשנת התר״ץ״.

מַצָּא, שִׁימוֹן: בן יהודה. נו׳ 1848, ינינה (יון). בש׳ 1880 עלה לא״י. היה סוחר בכלי זכוכית ומכולת. ישב רוב ימיו בירושלים וביפו. נפ׳ א׳ שבט תרפ״א. מנוסח המצבה:

„טוב שם טוב משמן טוב
יום המות מיום
הולדו.
פ. נ.
הזקן הכשר
ישיש ונכבד — — —
שבא בימי עלומיו
מעיר ינינה
בשנת התר״ס
ונפטר בן ע״ג שנה״ — — —

מִצְעָד, צִיוֹנָה: בת יחיא. נו׳ 1904, יפו. נפ׳ כ״ז ניסן תרפ״ב.

מִקְלָר, שָׂרָה: בת שמואל. נו׳ 1897, אופה (רוסיה). בש׳ 1922 עלתה לא״י. היתה רופאה בביה״ח „הדסה״ בת״א. נפ׳ י״א אב תרפ״ו.

מַקְסִימוֹבְסְקִי, יוֹסֵף בָּרוּךְ: בן משה שמואל. נו׳ 1886, זוניגרודקה (רוסיה). טבע בים יפו, ד׳ אלול תרע״ח. מנוסח המצבה:

„צעיר אהוב לבריות
וחמדת משפחתו — — —
כעין גנים
נטבע בים יפו
ושירת חייו באמצע נפסקה״ — — —

מַקְסִימוֹן, שָׁלוֹם דוֹב (בר): בן צבי. נו׳ 1882, סקווירה (רוסיה). מצאצאי הבעש״ט. נתחנך חנוך דתי חסידי. נחיתם בצעירותו

ויצא לנדודים. שהה יותר מ־10 שנים בלונדון והיה מקורב לי. ח. יברנר וחוג „המעורר", שהשתתף בו. רכש לו באמצעים עצמיים (מחוץ לכתלי בית־ספר שהוא) דרגת השכלה גבוהה והתמחה בפילוסופיה ובפדגוגיה. עסק שנים רבות בהוראה באה"ב והיה אח"כ מרצה באוניברסיטה בסינסינטי. מתלמידי אחד־העם ומפרשי תורתו. פרסם מאמרים פובליציסטיים־פילוסופיים ב„הדואר", „התורן", „מקלט" (השתתף גם בעריכתו). „התקופה", „השלוח" ועוד. בש' תרפ"ה הו"ל קובץ מאמריו „גוילים". בקר בא"י אך לא השתקע בה. השאיר בעזבונו כתבי־יד רבים. נפ' בסינסינטי (אה"ב) בכ"ג סיון תרצ"ג והובא לק' (ליד קברו של ד"ר יעקב סלע־בלובשטין) בתל־אביב ביום ז' אב תרצ"ג.

מַרגוֹלין, גיטל הינדה: בת יחזקאל קרוננברג. נו' תרי"ג (1853), ביאליסטוק (פולין). היתה אשת יעקב מרגולין ואמם של חנה יפה ועסקנית ויצ"ו הגב' יבנין. בש' 1920 עלתה לא"י. נפ' ח' תשרי תרפ"ד (1923). מנוסח המצבה: „אשה צנועה" — — —

מַרגוֹלין, יַעקב: בן אהרן. נו' י"ח אב תרי"ג, גרודנה (פולין). חותנו של בצלאל יפה וד"ר מ. יבנין. היה סוחר בורשה ובעל בית־חרושת לסידקית. שאף כל ימיו לא"י ועלה בש' 1920 מורשה. נפ' כ"ו תמוז תרפ"ח והובא לק' בכ"ז בו.

מַרגָלית, יוֹסף: בן אברהם. נו' 1871, ויניצה (רוסיה). גר כ־23 שנה באודיסה והיה שם מותיקי הציונים וממתפללי ביהכנ"ס הידוע „יבנה". עסקן פעיל ונדיב. בש' 1922 עלה לא"י דרך רומניה וסבל סלטולי דרך מרובים. נפ' והובא לק' א' סיון תרפ"ה.

מַרגָלית, מנַשה: בן יצחק. נו' 1890, ניקוליב (רוסיה). היה שלוש שנים פועל חקלאי בא"י. השתתף במלה"ע בצרפת ונפל חלל ביום כ"ג אלול תרע"ח. הובא לק' בתל־אביב. ז' ניסן תרפ"ה. מנוסח המצבה:

„נפטר בן עשרים ושמונה שנה לחייו
ביום שבת כ"ג אלול תרע"ח
(31 באוגוסט 1918)
נפל חלל במלחמה העולמית
בחזית הצרפתית
בתור איש צבא במחנה האמריקאי
גופתו הוחזרה לארץ
ביום רביעי ז' ניסן תרפ"ה
(ראשון לאפריל 1925)
והובל בו ביום למנוחתו".

מַרגָלית, מָרדכַי: בן יהושע ליב. נו' 1894, אודיסה (רוסיה). היה פועל. נפ' כ"ב תמוז תרע"ט.

מַרגָלית, נחמה: בת אלקנה. נו' אלול 1909, סליסקוב (רוסיה). עלתה לא"י בש' 1922 מקושטא. גמרה את ביה"ס לבנות בת"א. נפ' ב' חשון תרפ"ט.

מַרגָנית, צלָה: נו' 1900. נפ' י"א תשרי תרפ"ד.

מַרדינגר, יוֹסף: בן משה יוסף. נו' 1840, צ'רנוביץ (רומניה). עסק כל ימיו במסחר. נפ' ב' שבט תרצ"ב. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
כל ימיו
עסק בתורה ובצדקה
והשאיר אחריו בית הכנסת
שבנה מהונו ומכספו
אהוב לשמים ונוח לבריות
אוהב עמו וארצו" — — —

מָרְדֳּכַי, יַעֲקֹב: בן יצחק. נו׳ 1880, סלוניקי (יון). היה סוחר. נפ׳ ה׳ אדר־ב׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר — — —

נפ׳ בן נ״ב שנים לימי חייו״ — — —

מָרְדֳּכִיוֹבִיץ, פֵּיגָה רָחֵל: בת נפתלי הרץ. נו׳ 1861, לוחביץ (רוסיה). נפ׳ י״א ניסן תרפ״ט.

מָרְדֳּכַיּוֹף, מִישָׁאֵל: בן שמואל הלוי. נו׳ 1899. נפ׳ כ״ו שבט תרע״ט. מנוסח המצבה:

„מ. ק.

הנקטף בימי עלומיו

בחור נעים ונחמד״ — — —

מַרְחַיִים, גְרַסִיָה דוֹדוֹ: בת שמריה מאיה (אורו). נו׳ 1851, סילבריה (תורכיה). בש׳ 1915 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ב אדר־ב׳ תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„הכבודה הזקנה״ — — —

מָרִי, זְכַרְיָהוּ (יחיא): בן שלום. נו׳ 1881, דמר (תימן). היה צורף. נפ׳ כ״ג שבט תרצ״ו. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר

איש תם וישר ירא ד״״ — — —

מַרְיָאַש, מִרְיָם: בת מנחם מנדל. נו׳ 1873, ניקוליב (רוסיה). היתה מוכרת לחם. נפ׳ ד׳ שבט תרפ״ו.

מַרִינְבַּרְג, אַבְרָהָם: בן גרשון. נו׳ 1675, מוהילוב (רוסיה). עסק בסחר אבנים יקרות בהומל (רוסיה). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה משבץ וצורף. אבד עצמו לדעת כ״ח תשרי תרצ״ב (1931).

מַרְיָש, יוֹאֵל: בן מאיר. נו׳ 1868, במר שבה יפה־נהר, סלך חרסון (רוסיה). נפ׳ כ׳ אב תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר״ — — —

מַרְכּוּס, אַבְרָהָם יִצְחָק: בן משה. נו׳ 1879, טירספול (רוסיה). היה עגלון. נרצח ע״י ערבים בדרך למקוה־ישראל, עם יהודה יכמרי בכ״ו אב תרפ״ב.

מַרְכּוּס, אֶסְתֵּר: בת משה. נו׳ 1847, ורונה (רוסיה). נפ׳ כ״ג תמוז תרע״ט.

מַרְכּוּס, מִיכָל: בן בן־ציון. נו׳ 1866. נפ׳ ביפו כ׳ סיון תרנ״ח והעבירו את עצמותיו לביה״ק בת״א. נוסח המצבה:

„פ. נ.

הר״ר מיכל

מארכוס בר׳

בן ציון ז״ל ממשפחת

הגאון ר״ח מוואלאזין

זצ״ל בן כ״ב שנה

נסמך להוראה״ — — —

מַרְנֵץ, אַהֲרֹן: בן דוב. נו׳ 1847. היה סוחר. נפ׳ כ״ב חשון תרפ״א.

מַרְנֵץ, שְׁלֹמֶה זַלְמָן: בן גרשון. נו׳ 1904, ורטוצ׳ן (בסרביה, רומניה). בש׳ 1924 עלת לא״י. היה פועל. נפ׳ כ״א אלול תרפ״ו.

מַרְקוֹבִיץ, אֶסְתֵּר: בת יהושע זבלון־דובסקי. נו׳ 1906, וילנה. נפ׳ י״ד ניסן תרצ״א. מנוסח המצבה:

„נקטפה בדמי עלומיה

בת כ״ה לחייה״ — — —

מַרקוֹבִיץ (מאירקוסקי), רוּזָה: בת ישראל יעקב. נו׳ 1872, פולסבה (רוסיה). נפ׳ ט״ז אלול תרע״ב.

מַרקוֹס, חַיִּים שרַגָּא: בן יהודה. נו׳ 1860, גודלבי (פולין). היה סוחר. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ כ״ט ניסן תרפ״ז.

משַאט, אַבְרָהָם: בן יוסף. נו׳ כסליו תרל״ח, ניענאץ (תימן). ב־1909 עלה לא״י ממישרפה (תימן). ת״ח ועסקן צבורי בעדה התימנית בתל־אביב. היה חבר „חברה־קדישא״ בת״א. נפ׳ והובא לק׳ כ״ט ניסן תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
מנוחת ראש המשפחה
חובב עמו וארצו עסקן צבורי
מיקירי עדת התימנים — — —
קוה לגאולה ונסה בכל מיני
עניים קשים ושבק חיים לכל חי
בשנות הי״ח שנים לעלותו לא״י
שנת מ״ז לימי חייו — — —
שלום לעפרך עטרת ראשנו״ — — —

משַאט, יִחְיֶא: בן דוד. נו׳ 1878 עדן. נפ׳ ח׳ שבט תר״ץ. מנוסח המצבה:

„מ. ק.
האיש הישר וירא אלהים
אשר כל ימיו חי ביסורים
מת בלי בנים
בן נ״ב שנה״ — — —

משַאט, נַדְרָה: בת מורי שמואל. נפ׳ י״ד אב תרע״ד. מנוסח המצבה:

„הכבודה״ — — —

משַאט, סַעֲדָה: בת שלום הכהן. נו׳ תרנ״ב (1892), מנצורה (תימן). בש׳ 1908 עלתה לא״י. היתה אשת העסקן ובעל תעשית מרצפות בת״א יהודה משאט. נפ׳ כ״ז אלול תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה
רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה
שקר החן והבל היופי אשה יראת ה׳
היא תתהלל
ציון
לנפש יקרה
הלא היא האשה היקרה, הכבודה,
הצנועה, הכשרה והישרה
אשת נעורים ואם לבנים — — —
נקטפה במבחר ימיה בהקשותה בלדתה
לדאבון לב בעלה בניה ומשפחתה
בשנת השלושים וארבע לימי חייה — —
ימתקו לך רגבי אדמתך
ותנוחי בשלום על משכבך
רעיתי היקרה ואמנו חמדתנו
חבל
על דאבדין ולא משתכחין״.

משַאט, צִיוֹנָה: נפ׳ כ״ח טבת תרע״ח. מנוסח המצבה:

„היא מצבת קבורת צעירה — — —
צר לי לאם בכה והתיפח
אם בוכה ודמעתה על לחייה
על העלמה היפה וצנועה
רכה וענוגה תחת אפריון
כלולותיה.
רבות בנות עשו חיל
ואת עלית על כלנה
ביראת ה׳ וישרים מעשיך
נשמתך עלתה למרום״ — — —

מ ש ַ א ט, ָר צ ֹו ן: נפ׳ י״ב טבת תרע״ג. מנוסח המצבה:

„מצבת קבו[רת]
האיש הישר
ירא אלהים״ — — —

מ ש ַ א ט, ש ְ ל מ ה י ָ ע י ש: נפ׳ כ׳ שבט תרע״ז. מנוסח המצבה:

„החסיד העניו״ — — —

מ ש ַ א ט־כ ֹ ה ֵ ן, ש ָ ר ה ח ַ נ י ָ נ ָ א: בת לוי. נו׳ 1875, תימן. נפ׳ כ״א אייר תרצ״ה. מנוסח המצבה:

„האשה הכשרה״ — — —

מ ש ָ ה, י ְ ה ו ּ ד ָ ה: בן שמעון. נו׳ 1850, סופיה. נפ׳ כ״ז שבט תרצ״ב.

מ ש ו ּ ל ָ ם, מ ש ָ ה: בן יהושע. נו׳ 1903. היה עגלון. נרצח ע״י ערבים, ב׳ תמוז תרפ״א והובא לק׳ בקבר אחים א׳.

מ ש ו ּ ל ָ ם, ש ַ ב ָ ת: בן דוד. נו׳ 1871, אינ׳ דרנה (תורכיה). נפ׳ י׳ אדר תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר
איש תם וישר
נפטר בשם טוב״ — — —

מ ָ ש ִ י ח, מ י כ ָ א ל: בן אברהם. נו׳ תרמ״ג (1883), סופיה (בולגריה). היה סחח. בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ כ׳ אלול תרפ״ז.

מ ָ ש ִ י ח, ר ִ ב ְ ק ָ ה: בת שלום (בנימין). נו׳ 1872, סופיה (בולגריה). אשת מיכאל *משיח. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ י״ד כסליו תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„— — שלום לעפרך
רעיתי ואמנו היקרה״.

מ ַ ת ַ ת י ָ ה, ב כ ו ר ד ָ ו ִ ד ר פ ָ א ל: בן יצחק. נו׳ תרכ״ו (1868), קושסא. היה סוחר. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ י״ח תמוז תרפ״ח.

נ

נַאוִי, מַאיר: בן שלמה. נו׳ 1856, בגדד. היה צורף. בש׳ 1927 עלה לא״י. נפ׳ ט״ז אייר תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר״ — — —

נָבוֹן־סטוֹרוֹזוֹם, זיסל: בת מיכאל גולד. נו׳ 1882, צ׳נסטוחוב (פולין). עלתה לא״י בש׳ 1923. היתה עסקנית בועד לעזרת יתומים ויולדות עניות. נפ׳ והובאה לק׳ ו׳ סיון תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה
והצנועה בעלת נפש
עדינה ויקרה״ — — —

נַבִיזסקִי, פרוּמה פֵיגָה: בת ברוך ברוידה. נו׳ 1856, קובנה (ליטא). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ י״ז כסליו תרפ״ט.

נָגלִי, אַרִיה זאֵב: בן יוסף דוב. נו׳ 1871, לידס (אנגליה). נפ׳ י״ט ניסן תרפ״א. (נוסח המצבה גם באנגלית).

נַגלֶר, מָרדכַי (הינץ): בן ישראל צבי. נו׳ 1900, ברלין. היה ממנהיגי „בלוי־ויס״ בגרמניה ומראשי „החלוץ״ עד 1923. בש׳ 1925 עלה לא״י. היה ממיסדי בית־החרושת „עסיס״ ומנהל החברה. חבר הועד הפועל של התאחדות בעלי־התעשיה. היה קרוב להסת׳ העובדים ותוך בסכסוכי־עבודה (שביתת פרומין ועוד). נפל מראש גג גבוה בטבריה ונפגע בשתוק הגוף. נפ׳ כ״ג טבת תרצ״ד בת״א והובא לק׳ בכ״ד בו.

נַגָר, מרים: בת עוץ. נו׳ 1911. נפ׳ י״ג תמוז תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אוי לי ע״ש
אשת חיל מי ימצא
אשה היקרה
הצנועה — — —
הצור תמים פעלו״.

נגרין, שָרה: נפ׳ ג׳ תשרי תרע״ד.

נָדָב, יַעקב: נו׳ תר״מ, תימן. בש׳ תרס״ט עלה לא״י. נפ׳ א׳ דר״ה תרצ״א. מנוסח המצבה:

„נפטר בדמי ימיו — — —
לדאבון לב אשתו
וילדיו״.

נָדָב, יִשרָאֵל: בן יחיא. נו׳ 1881. נפ׳ כ״ד ניסן תרפ״א.

נַדבָה, בַרַינָה: בת אברהם. נו׳ 1888, סלוצק (רוסיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ג טבת תרפ״ח.

נדאָף, אֶסתֵר: בת יעקב. נו׳ 1864, מונסטר (מקדוניה). נפ׳ ד׳ טבת תרפ״ד.

נדאף, לולה: בת חיים. נו׳ 1851, צנעה (תימן). נפ׳ ו׳ ניסן תרצ״א. מנוסח המצבה:

„מצבת קבורת — — —

שנפטרה בשמונים שנה לחייה״ — — —

נהארי, גינה: בת יחיא. נו׳ 1850, צנעה (תימן). נפ׳ ט״ו תמוז תרפ״ה.

נהרי (טירנר), **פרומה**: בת יצחק. נו׳ 1888, פינסק (פולין). נפ׳ ט׳ ניסן תר״ץ.

נובוגרודסקי, מרדכי שלמה: בן משה חיים. נו׳ 1871. נפ׳ כ״ד אדר תרס״ז. מנוסח המצבה:

„וי להאי שופרא דבלי בארעא — — —

איש תם וישר

רודף צדקה וחסד — — —

נקטף בדמי נעוריו, בן חמש

ושלשים שנה״ — — —

נובודבורסקי, שלמה: בן אברהם. נו׳ 1866, ילטה (רוסיה). בש׳ 1921 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ט׳ אדר־א׳ תרפ״ז.

נובומיסקי, חיה: בת ראובן. אמם של מ. א. נובומיסקי מנהל חב׳ האשלג בא״י ואגא ימנדלברג. נו׳ 1852, ברגוזין (סיביריה). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ י״ז טבת תרפ״ו.

נוביק, בת־שבע: בת משה. נו׳ 1854, סביסלוץ. בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ י״ד ניסן תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשה זקנה

וטובת לב — — —

נפטרה בת 75 שנה

ערב פסח תרפ״ט״.

נוביק, דוב: בן מרדכי בנימין. נו׳ 1877, נצקבה (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה בעל בית־מלון בת״א. נפ׳ י״ד אדר תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר״ — — —

נוביק, צביה (צלה): בת חנוך יששכר ליפסקי. נו׳ 1900, לודז (פולין). ציונית מנעוריה ודברה עברית כשפת־אם. השתייכה לארגון „העברי הצעיר״ בלודז. ממשפחת ציונים ותי־קים. בש׳ 1921 עלתה לא״י עם הוריה. והתישבה בנחלתם בפתח־תקוה שרכשו להם בש׳ 1920. נפ׳ כ״ד אדר א׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„נקטפה באביב ימיה — — —

בשנת ל״ב לחייה״ — — —

נוביקוב, הניה רחל: בת מרדכי יצחק. נו׳ 1878, פרוסויסק (רוסיה). נפ׳ ב׳ אייר תרע״ד.

נודל, דוד: בן אהרן. נו׳ 1885, קרים (רוסיה). היה פועל. נפ׳ ה׳ תשרי תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„נפטר בן ל״ו

אחרי שנה של עבודה קשה בא״י — —

שלום לעפרך אחי היקר״ — — —

נודלמן, ישראל: בן דוב. נו׳ 1858, רומנובקה (רומניה). בש׳ 1912 עלה לא״י. נפ׳ י״ז טבת תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי היקר״ — — —

נודלמן, ישראל: בן יצחק. נו׳ 1887, נרובלה (רוסיה). נתיתם מאביו בילדותו. בש׳ 1907, בהגיעו לגיל עבודת־הצבא, ברח מרו־סיה ועלה לא״י. עבד בנגרות. בימי הגרוש מת.א. (בזמן מלה״ע), עבר עם משפחתו לבן־שמן ועבד שם בהתנדבות. היה ציוני מסור. עסקן צבורי וממיסדי מרכז בעלי־מלאכה בתל־

מצבת חיה נובומיסקי

אביב. נפ׳ י׳ כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„בעלי אבינו

מורנו היקר ממיסדי

מרכז בעלי מלאכה הראשונים — — —

נפ׳ בן מ״א — — —

באמצע עבודתו המסורה

לבנין העם והארץ״.

נוטרמן, אליעזר: בן משה. נו׳ 1881, היה עגלון. נפ׳ א׳ תמוז תרע״ט.

נול, דוד: בן אברהם. נו׳ 1883, גליפולי. היה חייט. נפ׳ י״ד אדר תרפ״ה.

נומבורג, משה מאיר: נו׳ 1866, פולין. נפ׳ ט״ז טבת תרפ״ו.

נוסיצובה, שרה: בת אברהם. נו׳ 1849. נפ׳ כ״ג כסליו תר״ץ.

נופך, יצחק: בן יהודה זאב. נו׳ ד׳ שבט תרל״ט, מינסק (רוסיה). אביו היה מראשי עסקני חובבי־ציון ברוסיה וחנכו ברוח המסורה וההשכלה. יחד עם למודי הגימנסיה סיים את הש״ס. למד בלשנות ומדעי המזרח באוניברסיטה בפטרבורג וקנה לו ידיעות בשפות רבות. היה פעיל באגודות הציוניות בפטרבורג ומקורב לבית הברון גינצבורג כמנהל ספריתו ומורה עברי לבנו. 1904—1908 למד משפטים באוניברסיטה בקושטא במטרה להתמסר לעבודה בא״י והוכתר בתואר ד״ר למשפטים. שהה בקושטא עד 1919 ומילא תפ־קידים חשובים במדיניות הציונית. היה יועץ משפטי של לשכת המסחר הרוסית בקושטא ופעיל בתנועת השחרור של התורכים הצעי־רים. עזר הרבה לעולי א״י דרך קושטא ועבור עסקנותו הצבורית נאסר בימי מלה״ע והוגלה לאנגורה. 1919 שוחרר ועלה לא״י. בקר קודם ב־1900 יחד עם מנחם שיינקין. היה ממיסדי משפט השלום העברי בירושלים ושופט ראשון קבוע בו, שנסה לדון עפ״י החוק היהודי. היה מראשוני המרצים בשעורי המשפט הממשל־תיים בירושלים. 1921—1923 נתמנה שופט שלום ממשלתי עברי ביפו ובהשפעתו והשתדלותו נוסד בתל־אביב בית משפט השלום הממ־שלתי הראשון והוא היה השופט הראשון בו. הנהיג את השפה העברית בבית־המשפט והוציא פסקי־דין בעברית. עבד בלא לאות להתקדמות המשפט העברי והתאמתו להוי החיים העברי המתחדש. שמש יועץ משפטי לעירית תל־אביב, ועד הקהלה ומוסדות מר־כזיים אחרים. סייע למלחמת הזכויות של האשה בא״י והיה פעיל בפיתוח יחסי שכנים עם הערבים. פרסם מאמרים רבים בעתונות הציונית ברוסית ובעברית. בתו: עורכת־הדין חמדה נופך־מוזס. נפ׳ י״ד סיון תרפ״ט בפריז בנסעו להתרפא שם והובא לק׳ בתל־אביב ביום ז׳ אלול תרפ״ט. נוסח המצבה:

„ד״ר יצחק בן יהודה

נופך

ד׳ שבט — י״ד סיון

תרל״ח — תרפ״ט

שופט שלום ראשון בתל־אביב״.

נופך, מרים: בת שלמה שפרנוב. נו׳ 24 בדצמבר 1877, טיפליס (קוקז). למדה רפואה (עינים) באוניברסיטאות לוזן וברן (שוייץ) והתהלכה בחוגי הסטודנטים הציונים שבהש־פעתם התקרבה לציונות וא״י. 1906 הוכתרה בתואר רופאת עינים ועמדה למבחן בקושטא לקבלת רשיון לעבוד בא״י. נשאה לד״ר יצחק נופך והיתה שותפת לו בעסקנותו בקושטא ובא״י. 1913 עלתה לא״י ועסקה במקצועה

בירושלים ובתל־אביב. עסקנית מסורה ופעי־לה. נפ׳ כ״ג אדר א׳ תרצ״ה והובאה לק׳ בכ״ד בו. (16.2.1935). נוסח המצבה:

„ד״ר מרים נופך

אשת השופט ד״ר יצחק נופך ז״ל

24.12.1877 — 16.2.1935

כ״ג אדר א׳ התרצ״ה״.

נוֹרדוֹי, מַכּס (מאיר שמחה): בן גבריאל זידפלד. נו׳ תר״ט (29.7.1849), פשט (עתה בודפשט, הונגריה). אביו היה מורה וסו־פר עברי, שנדד מפולין דרך פראג ופרשבורג להונגריה. חבר ספר דקדוק „אחוזת מרעים״, תרגם לגרמנית את קוהלת וכתב שירים ומח־זות. חנך את בנו בילדותו חנוך עברי מסורתי ונטע בלבו את הרומנטיקה הלאומית. עד ש׳ 1859 למד בביה״ס היהודי בפשט, ששפת ההו־ראה בו היתה גרמנית והצטיין בכשרונות גאו־ניים. השתלם אח״כ בגימנסיה הקתולית (עד 1862) ועם קביעת השפה ההונגרית כשפת למוד, שנחשבה קודם לכן כשפת ההמון, עבר לגימ־נסיה הקלוויניסטית וסיים בה את למודי־הבג־רות. בש׳ 1873 קבע את שמו באופן רשמי „מכס נורדוי״ (באשור מיוחד ע״י המיניס־טריון). בן י״ג נכנס ל„בר־מצוה״, עלה לתורה וקרא את ההפטרה. בילדותו החל בכתיבת שירים והוציא לאור בביה״ס עתוני־תלמידים. בש׳ 1863 נתפרסם פרי־עטו הראשון (חידה בחרוזים) בעתון מקומי בבודפשט ואח״כ פרסם שירים ב„סרקלין הספרות, האמנות והאופנה״ של הסופרים הגרמנים בבודפשט והמשיך להש־תתף ב־ "Entre acte„ כמבקר תיאטרוני. בהת־רופף המצב החמרי של אביו נאלץ לעסוק בהוראה בביתו של אציל באחוזת כפר רַקוֹסי־קרשסור והמשיך בהתקדמות בעבודתו הספ־רותית. בשובו מן הכפר נכנס למחלקה הרפו־אית של האוניברסיטה בבודפשט והמשיך בע־בודה עתונאית פעילה. בש׳ 1872 מת אביו והוטל עליו עול העזרה לבני־משפחתו. בש׳ 1873 עבר לוינה, כבא־כח העתון הגדול „פסטר לויד״ בבודפשט. פרסם קורספונדנציות רבות הרושם על התערוכה בוינה ועל קבלות הפנים החגיגיות למלכים ושרים, ותאר בפרוטרוט את הישגי העמים המיצגים בתערוכה. לאחר שהיה של קיץ אחד בוינה החל בנדודיו על־פני ערי גרמניה דרך ברלין, נסע במיוחד מטעם ה„פס־טר לויד״ לפטרבורג ומסר דו״ח ע״ד קבלת פני הקיסר פרנץ יוסף בינואר 1874. ערך מסע תיור בכמה מערי רוסיה (וילנה, מוסקבה ועוד). המשיך במסע־תיור על־פני ערי העולם המ־בורג, קופנהגן, שטוקהולם, לונדון ותאר את מסעו בספר „מהקַרמל עד האלהמברה״. בנסי־עותיו רכש לו ידיעות רחבות בשפות רבות וידע על בורין 14 שפות חיות מלבד השפות העתיקות (עברית, יונית, רומית). מלונדון יצא למסע־סיור של סופרים וחוקרים לאי איסלנד במלאת 1000 שנה להתישבות באי ובא בקש־רים עם אישים רמי־מעלה, שהגדילו את פר־סומו בעולם. באוקטובר 1874 הגיע לפריז מחוז חפצו והמשיך זמן מה לעבוד בשביל ה„לויד״ בכתבות מיוחדות. התקרב לחוגי־הסופרים הצרפתים. המשיך בסיורו לספרד ובקר בברצ־לונה, בגרנדה, בולנסיה ובמדריד ונתקבל בכל מקום ביראת כבוד מרובה. בש׳ 1875 חזר מספרד דרך איטליה לעירו בודפשט. ב־1876 קבל את התואר ד״ר לרפואה באונ׳ בבודפשט. דחה הצעה להמנות כרופא באניה בדרך לאה״ב ועבר עם בני משפחתו (אמו ואחותו)

אהל מקס נורדאו

לישיבת קבע בפריז. המשיך בעבודה עתונאית והשתלם ברפואה באוניברסיטה בפריז. פרסם ספרו על פריז („בארץ המיליארדים האמתית"), שנתרגם עד מהרה לאיטלקית, לשודית ולדנית ועשה לו פרסום רב. בש׳ 1878, בימי התערוכה העולמית בפריז פרסם רשמים בעתונים רבים וגדולים, שעוררו ענין רב. התודע לסופרים ואישים מפורסמים (טורגניב, ויקטור הוגו, בלסקו איבניץ) והתידד במיוחד עם החוקר היהודי האיטלקי צזרו לומברוזו. כתב מאמרי מחקר ברפואה וביחוד בשאלות סכסואליות ומחלות נשים („רפוי המחלות הסכסואליות של האשה"). עבד כאסיסטנט בבית־החולים של הד״ר מרטינו בפריז. באוקטובר 1878 חזר לבודפשט עם משפחתו ועסק ברפואה פרטית. קשר קשרי ידידות נלבבים עם הנוסע וחוקר המזרח הפרופ׳ ומברי. שסייע אח״כ להרצל בעבודתו המדינית בקושסא. בש׳ 1880 חזר שנית לפריז. בש׳ 1881 נתמנה כסופר קבוע של העתון הגרמני „פוסישה ציטונג" ועבד בו עד ימי מלחמת העמים. פרסם ספר מסות על פריז בשם: „פריז בימי ממשלת הרפובליקה השלישית". שנפוץ בכמה מהדורות. גמר את השתלמותו ברפואה. כתב דיסרטציה על בעית סרוסה של האשה ובש׳ 1882 הוסמך שנית בתואר רופא וקבל רשות לעסוק במקצוע זה בצרפת. ערך מסע בגרמניה לשם הרצאות ספ־ריותיות ופרסומו כסופר. כנואם וכרופא גדל והלך. בש׳ 1882 פרסם את הספר „השקרים המוסכמים של האנושיות התרבותית" המנתח בחריפות ושנינות את בעיות החברה האנושית. הספר נפוץ באלפי אקזמפלרים (ב־7 מהדו־דורות) ועורר רעש רב והתנגדות נמרצת מצד הרשות והבקורת השמרנית. הממשלות האוס־טרית, הרוסית והאנגלית אסרו את הפצתו וגם האפיפיור יצא נגדו. הספר הקנה לו פרסום עולמי והיה לסנסציה ספרותית במשך זמן רב. בש׳ 1885 הוציא לאור את ה„פרדוכסים", שזכה אף הוא לתפוצה גדולה ותרגומים רבים (נתרגם גם לעברית ע״י ראובן ברינין וי״ל בהוצאת „תושיה"). בש׳ 1887 פרסם רומן בשם „מחלת הדור", שבו תאר את הטפוס חדל־האונים, ששקע בפסיכיות לאה. הספר זכה לפרס הספרותי השני בארגנטינה. לאחר זה כתב את הרומן „קומדית ההרגשות", מחקר מקורי של הפרוכסיסמוס באהבה. בהשפעת מק־רה של אבוד הונו בבורסה כתב רומן בשם „מלחמת הזכרים שבדבורים". היה אחד האי־שים הנודעים בפריז. התהלך במרומי החברה הפריזאית. בטרקליני הספרות והאמנות. בחוגי־העתונאים בצרפת הכיר את הרצל. שהיה בא־כח ה„נייה פרייה פרסה" ועד מהרה נקשרו ביניהם קשרי־ידידות חזקים. באותו זמן פרסם את ספרו השלישי המטפל בבעיות החברה ונגעיה „התנונות". שעורר התנגדות חזקה והתלהבות עצומה כאחד. דעותיו הנועזות בעניני החברה האנושית נפוצו במדה מרובה והיו נושא לדיון אקטואלי ובירור בחוגי החב־רה והספרות. חשף בבהירות וחריפות את התופעות הדגנרטיביות בצבור ובאישים והו־קיע את הדגנרטים הגאונים המשמשים גורם מפריע להתפתחות האנושיות. בפרק זמן זה כתב את מחזותיו מחיי החברה: „הזכות לאהבה" ו„כדור התותח", שהוצגו על במות התיאטרון בדניה, בגרמניה, בארגנטינה ועוד. היה נערץ על־ידי היונים בגלל הגנתו על זכו־יות יון החדשה. רחובות רבים בערי יון נק־ראו על־שמו. ספריו נתרגמו ליונית וזכו להע־

רצה רבה. היה פעיל במשפט דריפוס ונלחם יחד עם הסניגוריה לגלוי צדקתו. בהשפעת המשפט וקרבתו להרצל התחיל להתענין בשאלות היהודים (עוד בשנות השבעים התענין בתכניות הברון הירש להתישבות יהודית). ביולי 1895 קרא הרצל לפניו את תכנית „מדינת היהודים" ומאז התמסר לעבודה משותפת ובהשפעתו נקשרו לציונות ישראל זנגביל וברנר לזר. בקונגרסים הציוניים הראשונים נשא את נאומיו־משאותיו על מצב היהדות בעולם, שעשו רושם כביר בישראל ובעמים. בש׳ 1897—1899 הגן על הציונות בעתונות הצרפתית. היה כתב־קורספונדנט בעתונים הגדולים „נייה פרייה פרסה", „דיילי מייל" האנגלי ועוד. נלחם בהתלהבות נגד הרבנים מתנגדי הציונות ובעשירים היהודים, שלא נתנו ידם למפעל הציוני. פרסם דרמה על נושא נשואי־התערובת (ד"ר כהן). יצא בחריפות נגד אחדהעם בגלל בקרתו על הספר „אלטניילנד" של הרצל (1903). בקונגרס ה6 הציע בשם הרצל את תכנית אוגנדה כ„מקלט לילה", שעוררה התנגדות מרובה והתפלגות התנועה. בגלל כך התנקש בחייו סטודנט רוסי באסטה ציונית בסריו. היריות החטיאו את המטרה. אחרי מות הרצל סרב לקבל את ההנהגה בתנועה הציונית. הוא לא היה חבר רשמי בהנהגה. היה נשיא הקונגרסים ה־7, ה־8 (יחד עם דוד ולפסון). ה־9 וה־10. בש׳ 1904 פתח את הקונגרס הציוני ה־7 בנאום אזכרה נרגש להרצל. היה עוזרו הנאמן של דוד ולפסון בתקופת נשיאותו. נלחם עם האופוזיציה הרוסית (אוסישקין, צ׳לנוב, ויצמן) בעד המשכת הקו של הציונות המדינית. בקונגרס ה־11 לא השתתף. עם נצחון הציונים המעשיים־הרוסים, התרחק מאקטיביות. המשיך בעבודה ספרותית פוריה והוציא את ספריו: „צרפתים בני דורנו"; „רומנים ונובילות"; „על האמנים והאמנות" וספר גדול רב־רושם „סעמה של ההיסטוריה". בש׳ 1911 פרסם את ספרו „ספר האגדות למכסה" (אגדות ילדים, נתרגם עברית ע"י דוד פרישמן). בש׳ 1914 נהל שיחות עם פישון, מיניסטר החיצון הצרפתי, שהיה להן הד במו"מ שקדם להצהרת בלפור. התנגד למלחמה, וכנתין אוסטרי נאלץ לצאת לספרד (אחרי תלאות ורדיפות מרובות) והתישב במדריד. בימי מלה"ע סנה בקריאה ללואיגי לוצאטו, חבר הסינט ומיניסטר באיטליה, בדבר שמירת המושבות היהודיות בא"י. בספרד כתב את ספריו „הביולוגיה של המוסר"; „גדולי האמנות של ספרד" וספרו „מהות המדות" וקרא הרצאות בטרקלינים וקלובים ספרותיים־אמנותיים. בש׳ 1919 הוזמן ללונדון להשתתף בועידת לונדון ולעבוד בהנהגה הציונית. בגלל חלוקי דעות בעניני המדיניות הציונית והמלחמה בעד הגשמת הצהרת בלפור, ועליה חפשית גברו הניגודים בינו לבין ההנהלה הציונית בלונדון. ערך מסעי תעמולה לציונות בשוטלנד. חשב על עליה לא"י ולמד את שפת הדבור העברי. בש׳ 1920 היה נשיא הכבוד של הועידה הציונית בלונדון. נשא נאום נלהב באסטה הסומבית הגדולה ב„אלברט הול" (בהשתתפות בלפור, לורד גריי, לורד ססיל ועוד). באוגוסט 1920 יצא את לונדון וחזר לפריז. בהשתדלות המדינאי היוני וניזלוס בוטל האסור נגדו. התכונן למסע הרצאות ותעמולה באה"ב, בלוית ח. ויצמן וי. נידיץ, אך הדבר לא יצא לפועל. כן לא זכה להגשים את חלום עליתו לא"י. פרסם „10 מאמרים" בעניני ציונות המסבירים את

עקרוני הציונות המדינית. דרש עליה גדולה חד־פעמית של 600 אלף יהודים והתישבותם על הקרקע. ביום ה׳ שבט תרפ״ג (23.1.1923) מת בפריז. מותו עורר אבל גדול ביהדות ונספד הרבה בעתונות היהודית והכללית. כע־בור שלוש שנים, בש׳ 1926 הועלו עצמותיו לא״י והובאו לקבורה בתל־אביב ביום כ׳ אייר תרפ״ו. על קברו הוקם אהל ארעי ובש׳ 1938 נבנה אהל אבנים ועליו חרות השם „מקס נורדוי״. מבחר ספריו הופיעו בעברית בהוצאת „מצפה״ (5 כרכים, השקרים המוסכמים, סרדוכ־סים, טעמה של היסטוריה, זכרונות) ובהוצאת „ספריה מדינית״ „מכס נורדוי אל עמו״ (תרצ״ו). על־שמו בא״י: בתל־אביב שכונת נורדוי ותל־נורדוי, שדרות נורדוי, בחיפה: רחוב נורדוי, גימנסיות ובתי־ספר רבים.

נוריק, יעקב דוב: בן מרדכי הכהן. נו׳ 1879, שבלי (ליטא). נפ׳ ב׳ ניסן תרצ״א.

נחומי (נסים, יעקב): בן משה. נו׳ 1875, קמניץ־פודולסק (רוסיה). נפ׳ י״א אדר תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר״ — — —

נחומוביץ, חיה: בת יצחק. נו׳ 1859, בסרביה־רומניה. נפ׳ כ״ז אלול תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה״ — — —

נחומובסקי, רות: בת יעקב. נו׳ 1896, סלויטה (רוסיה). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ י״א אייר תרפ״ז.

נחמיאס, רחל: בת י. עזרה. נפ׳ י״ד אב תרע״ד. מנוסח המצבה:

„מ. ק.

המרוחמת

הנפ[טרת] בקיו״ש״ — — —

נחמנסון, מרים לאה: בת ליב. נו׳ 1841, נפ׳ ח׳ שבט תרע״ו. מנוסח המצבה:

„האשה הזקנה הצנועה״ — — —

נחתומי (רוזנצויג), שושנה: בת אב־רהם יצחק. נו׳ 1903, קישינוב (בסרביה־רומניה). אחר הפוגרום בקישינוב עברה עם משפחתה לברלין והשתלמה שם בבי״ס לציור ומלאכת־יד. כש׳ 1924 עלתה לא״י ובעזרת ידידים (מש־פחת ח. נ. ביאליק ועוד) יסדה בית מלאכה לאמנות ומלאכת־יד בתל־אביב, בשם „מלאכת מחשבת״. נפ׳ ב׳ דר״ה תרפ״ט (1928) והובאה לק׳ בג׳ תשרי.

ניבורגר, חיים: בן זלמן. נו׳ 1849, יעקבשסאט (לטביה). נפ׳ ל׳ תשרי תרפ״ז.

ניגוריק, נתן: נו׳ 1901. היה חיט וגנן. נרצח כ״ג ניסן תרפ״א ביפו והובא לק׳ בקבר אחים א.

נידיץ, בצלאל ליב: בן יעקב משה. נו 1834, ירושלים. היה בעל־בית בפ.ת. נפ׳ י״ב כסליו תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„איש ישר״ — — —

ניזגרודסקי, סימה מניה: בת שמעון. נו׳ 1848, אודיסה (רוסיה). נפ׳ כ״ח שבט תרפ״ג.

ניטקין, ריזל: בת שלום שאפיר. נו׳ תרכ״ד (1864), בוגוסלב (רוסיה). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ כ״א סיון תרצ״ו. מנוסח המצבה: „אשה צנועה וחשובה״ — — —

ניישטט, אטיל: בת דוד רימלט. נו׳ תרל״א (18.11.1870), חירוב (גליציה המזרחית, פולין). ממשפחת רבנים בגליציה (בחירוב ובזולקוב). גדלה ונתחנכה ברוח המסורת. היתה אשת פנחס ניישטט מרדומישל. כמה

שנים לאחר נשואיה עברה עם המשפחה לקר־קוב ובפרוץ מלה״ע השתקעה בברסלוי. בש׳ 1914 נתאלמנה מבעלה והיתה המפרנסת העיק־רית של המשפחה. פעילה בעסקנות כל ימיה. חנכה את בניה ברוח לאומית ואהבת ארץ־ישראל (אחד מהם מ. ניישטט, עסקן הסתדרות העובדים ומפא״י בא״י) וכמעט כולם השתקעו בא״י בעבודה ובבנין. בש׳ 1935 עלתה לא״י. נפ׳ א׳ שבט תרצ״ו (25.1.1936). מנוסח המצבה:

„— — ממשפחת רבנים בגליציה
אם טובה ונאמנה שמסרה את כל
חייה העמלים למען ילדיה
נסתלקה מחיים סעילים ישרים וצודקים
בשבת כ״ח שבט. התרצ״ו
בשנת הששים ושש לחייה״ — — —

נ י מ ו ת, קופל: בן משה. נו׳ 1861, סובלק (פולין). נפ׳ כ״ג תשרי תרע״ז.

נ י מ ן, בינה: בת צבי. נו׳ 1855. נפ׳ י״ז תמוז תרע״ה.

נ י מ ן, זלדה: בת אברהם לב. נו׳ ריזנסק (רוסיה). בש׳ 1924 עלתה לא״י מקיובו. נפ׳ י״ב סיון תרצ״א.

נ י מ ן, רחל: בת חיים רבין. נו׳ 1904, פרוסקורוב (רוסיה). למדה בגימנסיה ואח״כ התאמנה במקצוע הטלגרף והטלפון. היתה עסקנית ראשית ב„החלוץ״ בפרוסקורוב. בש׳ 1925 עלתה לא״י ונכנסה כחברה בקבוצת חולדה. נפ׳ כ״א אדר א׳ תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„נפש
רכה
בת יחידה להוריה
יושבת ראש החלוץ
בפרוסקורוב
מסורה לרעיון הקבוצה
ולתנועת הפועלים
נקטפה
בשנת העשרים ושלוש לחייה
לצער וליגון הוריה
בעלה וכל חבריה״.

נ י נ ו, אברהם: בן יוסף. נו׳ 1904, סופיה (בולגריה). היה פחח. נפ׳ ט״ז אדר תרצ״א. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר
ירא אל(קים)״ — — —

נ י נ י ו, יוסף: בן רפאל. נו׳ 1851, סופיה (בולגריה). היה סוחר. נפ׳ כ״ט אב תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„מ. ק.
הישיש הנ(כבד)״ — — —

נ י ס ל ב י ץ, חיים: בן אריה. נו׳ י״ב חשון תרל״ד, סמילה (רוסיה). חובב־ציון ותיק וציוני פעיל ומסור. עסק במסחר ובפקי־דות בחרקוב, והיה מעסקני „תרבות״ המובה־קים. בש׳ 1924 עלה לא״י. מראשוני עולי חר־קוב. היה פקיד בעיריה וחבר מסור להסת׳ העובדים. עסקן עממי. נפ׳ ט״ז תשרי תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„חייו היו קודש לתחית עמו
יקר חלומותיו ציון הפדויה
ישר וטהור, אוהב כל אדם
מלב כל יודעיו לא יסוף זכרו״ — — —

נ י ס ל ב י ץ, רבקה: בת משה. נו׳ חשון תרל״ח, חרקוב (רוסיה). היתה אשת חיים ניסלביץ. נפ׳ ט״ו שבט תרצ״ד.

נ י ס מ ן, דינה אסתר: בת פלוא. נו׳

1853, זלובין (רוסיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ו׳ אלול תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה״ — — —

ניסנבוים, בילה מרים: בת מיכאל ריצר. נו׳ 1878, קורוב (פולין). בש׳ 1914 עלתה לא״י. בימי הגירוש היתה במצרים עד סוף מלה״ע וכבוש א״י ע״י האנגלים ואח״כ חזרה והשתקעה. נפ׳ י״א טבת תרצ״ב.

ניסנבוים, הינדה חיה: בת דוד. נו׳ 1912, קורוב (פולין). נפ׳ ה׳ אלול תרצ״א.

ניסנהולץ, אסיה: בת אברהם. נו׳ 1865, אודיסה (רוסיה). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ י״ג תמוז תרפ״ט.

ניפרבסקי, אלימלך: בן צבי. נו׳ 1829, גרודנה (פולין). נפ׳ במושב זקנים בת.א. י״ח תמוז תרפ״ד.

נירנברג, אהרן: בן זלמן. נו׳ 1905, וחנובקה (רוסיה). בש׳ 1921 עלה לא״י. היה פקיד בחברת „זינגר״ בת.א. נפ׳ א׳ תמוז תרפ״ה.

נירנברג, אלימלך: בן שמואל. נו׳ 1898, ורשה. בש׳ 1925 עלה לא״י. היה נהג בח׳ „המעביר״. נפ׳ י״ט אדר א׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי איש תם וירא ד״״ — —

נירנברג, ישראל: בן יהודה ליב. נו׳ קישינוב (רומניה). נפ׳ ב׳ תשרי תרס״ט. מנוסח המצבה:

„הישיש והנכבד
מוכתר בתורה, אשר
יומם ולילה לא
ימוש תורה מפיו
רודף צדקה וחסד״ — — —

נלקין, אליעזר: בן אריה שלמה. נו׳ 1884, סלונסק (פולין). עלה לא״י מאמריקה. נפ׳ ז׳ אלול תרצ״א.

נסיליכיסי, דוד: בן שלום. נו׳ 1875, ירושלים. היה סוחר. נפ׳ י״ב אדר תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„מ. ק.
המנוח יר״א וסר מרע
הנפ׳ בקיו״ש״ — — —

נסיס, אבא: בן משה. נו׳ 1901, זינקוב (רוסיה). בש׳ 1921 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ה׳ תשרי תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„שלום לעפרך אחינו היקר״ — — —

נסל, לאה: בת נחמיה. נו׳ 1896, רוסטוב דון (רוסיה). היתה רופאה. אבדה עצמה לדעת י״ח אלול תרפ״ו.

נעמי, ישעיה: בן נחום. נו׳ 1861, גנשין (פולין). נפ׳ ח׳ אב תרע״ו.

נקדימון, גיטל מרים: אשת חיים. נו׳ 1844, נפ׳ י״ב סיון תרע״ו. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה נדיבת לב״ — — —

נקדימון, חיה ריזל: בת אהרן יחיאל הלוי. נו׳ 1885, נפ׳ ט״ז ניסן תרע״ה. מנוסח המצבה:

„האשה הכשרה — — —
נפטרה באביב עלומיה
בשמיני לעיבורה
ט״ז ניסן „הרע״ת״ — — —

נשרי, דוד: בן צבי אריה נשרי (אורלוב). נו׳ י״ז תמוז תרע״ז (1917). זכרון יעקב (בימי הגירוש מתל־אביב). אביו מותיקי המורים בגימנסיה „הרצליה״. חנכו בגימנסיה זו

החל ממכינה א׳ בשנת תרפ״ד עד גמר חוק למודיו בהצטינות בש׳ תרצ״ד. בש׳ תרצ״ה (1935) עבד במחלקת המדידות של הממשלה. שלט בשלש השפות הרשמיות והצטיין במתי־מטיקה. 1936 נתקבל למכון למתימטיקה וסי־סיקה (ע״ש אינשטין) באוניברסיטה העברית בירושלים. עם ראשית מאורעות תרצ״ו הצטרף למגינים והיה מראשוני המתנדבים כשוטר־נוסף. עמד על המשמר במוצא עלית והצטיין באחריותו הרבה ובמזגו הטוב. היה צופה מנעוריו והתענין במוסיקה (היה מנגן בכמה כלים מוסיקליים). נהרג בדרך מוצא—ירוש־לים י׳ אלול תרצ״ו והובא לק׳ בקבר אחים ג׳ בתל־אביב. לזכרו החליטה הסת׳ הצופים העברים בארץ־ישראל להקים „מרכז הדרכה״ בעזרת הסתדרות „יהודה הצעיר״. במוצא־עלית נוסדה ספריה על שמו.

נ ש ר י, לֵאָה: בת ישראל שכטר. ממיסדי המושבה זכרון יעקב. נו׳ י״ז תמוז תרמ״ח (1888) בזכרון־יעקב. היתה אשת המורה והעסקן צבי אריה נשרי בת.א. ואם דוד נשרי. היתה עסקנית צבורית פעילה בחברות צדקה ומוסדות צבוריים־סוציאליים שונים. נפ׳ ב׳ תמוז תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„— — הלכה לעולמה

בשנת הארבעים לחייה״ — — —

נ תַ נ אֵ ל, נָחוּם: נו׳ תרנ״ט, עדן. היה סוחר. נפ׳ כ״ח שבט תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר

וירא אלהים״ — — —

נ תַ נ וֹ ב, שָׂרָה: בת מרדכי. נו׳ 1829, דרבנד (קוקז). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ב׳ טבת תרפ״ז.

ס

סבוֹראי, זלדה: בת יצחק איזיק אינגלס. נו׳ י׳ כסליו תרכ״ד, אודיסה (רוסיה). ציונית מצעירותה ושאפה לעליה לא״י. העלתה את בניה להתחנך בגימנסיה „הרצליה״ ובש׳ 1913 השתקעה בא״י. בימי גרוש יפו היתה במושבות הגליל ובחיפה. נפ׳ והובאה לק׳ בכ״ה שבט תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אמא וסבתא היקרה״ — — —

סַבַּח, יַעקב: בן שלמה. נו׳ תרכ״ד (1864), ירושלים. היה סנדלר. נפ׳ כ״ו חשון תרפ״ד.

סבינקוב, רִבקָה: בת אברהם. נו׳ 1840, בקו (קוקז). היתה גיורת. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ה ניסן תרפ״ו.

סביסלוצקי, אַברָהָם משֶה: בן אריה ליב. נו׳ 1872, רוש (פולין). עסק במסחר בורשה. היה חובב־ציון ותיק. מראשוני החברים בועד מושב זקנים ואחד ממיסדי בית־הספר העברי הראשון „חנוך״ בורשה. בש׳ 1929 עלה לא״י. היה בעל פרדס. בניו הם הסוחרים האחים סביסלוצקי בתל־אביב. נפ׳ כ״ט טבת תרצ״ב.

סבירסקי, חַיָה רָחֵל: בת אריה סירוטה. נו׳ תרכ״ט (1869), ביאליסטוק (פולין). בש׳ 1924 עלתה לא״י. היתה אמם של הסוחרים האחים סבירסקי בת״א (בהם העסקן בכופר־הישוב ולשכת המסחר משה סבירסקי). נפ׳ י״ד תשרי (ערב סוכות) תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אשתי ואמנו

הצנועה והיקרה״ — — —

סבֶרדלוב, הִלֵל: בן יוסף. נו׳ 1827, פולוצק (רוסיה). היה קבלן בנין. עסקן וחובב־ציון. בש׳ 1908 עלה לא״י. אחד מבניו הוא המורה והעסקן רפאל סברדלוב בת״א. נפ׳ ו׳ אדר־א׳ תרע״ו. מנוסח המצבה:

„מנוחת

בעלי, אבינו מורנו — — —

הלך למנוחתו

בשנת השמונים ותשע לימי חייו״.

סבֶרדלוב, משֶה יַעקב: בן הלל *סברדלוב. נו׳ 1887, פולוצק (רוסיה). בש׳ 1905 עלה לא״י. היה צבעי. בימי מלה״ע נלקח לעבודה ממשלתית תחת שלטון התורכים בכפר ערבי בנחל־שורק וחלה שם במחלה מדבקת. נפ׳ כ״ב אדר־ב׳ תרע״ו.

סבֶרדלוב, רִבקָה (הַנִיָה): בת שמואל. נו׳ תר״ט (1849), פולוצק (רוסיה). היתה אשת הלל *סברדלוב. בגלל מחלת בעלה נשאה בעול הקיום וחנוך הבנים. בש׳ 1908 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ד אב תרפ״ט.

סְגַל, חַיָּה טוֹבָה: בת משה. נו׳ 1869, נפ׳ י״ב כסליו תרס״ה.

סְגַל, טוֹבָה מִנְדָה: בת יהושע השל. נו׳ 1852, סלויטה (רוסיה). נפ׳ י׳ חשון תרצ״א. מנוסח המצבה:

„הזקנה הצנועה״ — — —

סְגַל, יַעֲקֹב: בן צבי. נו׳ 1917, יפו. היה תלמיד. נפ׳ א׳ שבט תרצ״ב.

סְגַל, יִצְחָק: בן ראובן הלוי. נו׳ 1903, יפו. היה סוכן. נפ׳ ז׳ תמוז תרפ״ח .מנוסח המצבה (גם בצרפתית):

„בננו הבכור הבחור היקר והחשוב — —

נפ׳ בן 25 שנים״. — —

סְגַל, יִשְׂרָאֵל: בן שמאי הכהן. נו׳ 1856 ברוסיה. היה כוחר בצ׳יקאגו (אה״ב). נפ׳ ב׳ אלול תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„— — ימתקו לך רגבי אדמתך

ותנוח בשלום על משכבך

אבינו היקר ומחמדנו!״ — —

סְגַל, לֵאָה: בת אברהם. נו׳ בירושלים. נפ׳ כ׳ שבט תרס״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הצעירה

היקרה״ — — —

סְגַל, מְנַחֵם נָחוּם: בן צבי הלוי. נו׳ 1844, מצ׳יסלב (רוסיה). בש׳ 1912 עלה לא״י. היה שו״ב. נפ׳ י״ב כסליו תרפ״ט.

סְגַל, פֵּיגָה: בת אברהם צבי. נו׳ 1861. נפ׳ י״ד חשון תרע״ז.

סְגַל, פִּנְחָס: בן ראובן. נפ׳ ט׳ אב תרס״ו. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר הולך״ — — —

סְגַל, פְּסִיָה: בת ליפמן. נו׳ 1858, צבוסי (רוסיה). נפ׳ ב׳ סבת תרצ״א. נוסח המצבה:

„פה נקבר

חמדת נפשנו ותפארת עמנו

אם לבנים לבנות לנין ולנכד,

מוכתרת במדות נאות ובזהירות הכשרות

ובקדושת השבת. לא על אבן זאת

תהלתה יוחקו, נוחה לשמים ונוחה

לבריות ואני בעלה במר בוכה על

העדר כבודי ותפארתי זאת ומצין אני

על קברה זה זך ישרה למען ידעו

בניה אחריה יוצאי ירכה קרוביה,

ובנים יולדו וישמרו שלא ישנו

דרכם מהנהגת הוריהם כי רק אז

ישאירו דור ישרים יבורך

שמה הנכבד

פסיא סגל

בת ר׳ ליפמאן היקר באישים

ממשפחת קנטר יליד העיר צאוס

פ. מוהילוב

ידועה לכל מכיריה תמיד לתהלה

ולתפארת באשר מקורה ממעין

סהור ולא סרה כל ימיה ממנהגי

דת הוריה אפילו בעתים שעברו

עליה מחלה וגולה וגרוש ורעב

עלתה השמים

ביום ב׳ טבת התרצ״א

כבת ע״ג שנה

והפשיטה את גויתה לנוח בה

בקבר עד קץ הימין אשר תקום

שוב עם גופה ונשמתה הטהורה

זכרונה לברכה״.

סַגַל, רִבְקָה דְבוֹרָה: בת שלום. נפ׳ כ״ט כסליו תרס״ה. נוסח המצבה:

„פ. נ.
האשה הצנועה הרבנית
והחסידה
מרת רבקה דבורה
בת הרב ר׳ שלום
סגל מעיר פוסבל.
נפטרת כ״ט כסלו
שנת תרס״ה
תנצב״ה״.

סַגַל, שְמוּאֵל: היה אכר ברוסיה. נהרג במאורעות כ״א—כ״ה ניסן תרפ״א והובא לק׳ בקבר אחים א׳.

סַגַלוֹב (סַגַל), מִיכָאֵל: בן יצחק. נו׳ 1860, מידויץ (רוסיה). היה סוחר זעיר בבוירקה (רוסיה). בימי המהפכה והפוגרומים באוקראינה עבר לרומניה וישב בקישינוב ובקונסטנצה. ארגן קבוצות קואופרטיביות לעליה לא״י וביחוד את הקואופרטיב „וינוגרדוב״ שעלה עמו בש׳ 1921 יחד עם 75 משפחות אחרות. ישב בחיפה ובתל־אביב ועבד בנגרות ברכבת. נפ׳ כ״ב טבת תרצ״ב והובא לק׳ בכ״ג בו.

סַגַלוֹבִיץ, אֶפְרַיִם: בן נחום הלוי. נו׳ 1855, סקידל (פולין). היה סוחר. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ ח׳ אייר תרפ״ח.

סַגַלוֹבִיץ, יְהוּדִית: בת בנימין. נו׳ 1914, טבריה. היתה רוקחת. נפ׳ י״ד סיון תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„— — בת י״ח שנה
נתק פתיל חייה״.

סַדוֹבְנִיק, שָאוּל: בן מרדכי. נו׳ 1882, חיסין (בסרביה, רומניה). בן למשפחת רבנים וסוחרים משכילים. היה פחח. בש׳ 1924 עלה לא״י מבלגרד (יוגוסלביה). נפ׳ כ׳ חשון תרפ״ו (1925). מנוסח המצבה:

„— — חי בארץ
שנה וג׳ חדשים״.

סַדוֹבְנִיק (גַנְנִי), מֹשֶה: בן שאול סדובניק. נו׳ 1913, בלגרד (יוגוסלביה). בש׳ 1925 עלה לא״י. אחרי מות אביו עבד בבית חרושת לצנורות ויאניני. היה חבר בצופים הקשישים ובברית־טרופלדור. נפ׳ כ״ד חשון תרצ״א (1930). מנוסח המצבה:

„— — המתאבלים משפחת גנני
ההנהלה ופועלי בי״ח ויאניני
וחברי ברית־טרומפלדור״.

סַדוֹבְסְקִי, גֵרְשוֹן צְבִי: בן שמואל. נו׳ 1854, ינובה (רוסיה). היה צייר. בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ כ״ו טבת תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„— — בעל מדות תרומיות
היה כל ימיו מסור
לעמו ולארצו
(גר בפינסק, קרים, קהיר)
נפ׳ בן ע״ב שנה״.

סַדלוֹבסקי, בַתְיָה לֵאָה: בת יצחק ליב. נו׳ 1895, קריסלוב (רוסיה). נפ׳ כ״ג טבת תרפ״ד.

סוּדַנסקי, צְבִי לִיפָא (ליפמן): בן איסר שבתי. נו׳ תרכ״ו (1866), דשט (ליסא). היה סוחר בפולין ובליטא. בש׳ 1932 עלה לא״י. נפ׳ כ״ג אלול תרצ״ד. מנוסח המצבה:

„הנדיב הישר באדם
בר אורין ובר אבהן — —
אדם ישר היה!
מיגיע כפיו נהנה

ואת פרי עמלו עזב
למטרת החזקת ת״ת
צדקתו עומדת לעד״ — — —

סודקוב, משה: נו׳ 1892, מוסקבה. נפ׳ א׳ חשון תרע״ה.

סוחובלנסקי, אברהם אבא: בן חיים אליעזר. נו׳ 1890, קוזניץ (פולין). בש׳ 1920 עלה לא״י. היה חלבן. נפ׳ ט׳ ניסן תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר — — —
נפטר בן מ״ב שנה״.

סוחוטינסקי (ספקטור), מינצה: בת אברהם יצחק. נו׳ 1845, ציגרין (רוסיה). נפ׳ כ׳ כסליו תרצ״ב.

סוידלר, בילה: בת דוד. נו׳ 1872, מוהילוב (רוסיה). נפ׳ כ״ד כסליו תר״ץ (1929).

סויצקי, בנימין זאב: בן מאיר. נו׳ כ״א טבת תרי״ד, סלונים (פולין). שאף מנעוריו לא״י. בימי הגזירות של עבדול־חמיד הגיע עם קבוצת יהודים לחוף יפו ולא הורשה לע־לות. חזר לרוסיה ובש׳ 1900 הגר לארגנטינה והיה חקלאי בישוב היהודי וירגיניה ל״ד מוז־סויל. בש׳ 1907 עלה לא״י. היה ממיסדי שכונת „מאה־שערים״ בת״א. סוחר ועסקן מובהק. נפ׳ והובא לק׳ ביום ב׳ דר״ח אייר תרפ״ה. בניו הם הסוחרים שמואל ומאיר סויצקי בת״א. מנוסח המצבה:

„מצבת קבורת
איש נכבד ויסר ויר״א״ — — —.

סויצקי, רנה (סילי): בת יצחק שמחו־ביץ. נו׳ 1898, ירושלים. נפ׳ ה׳ חשון תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
שנקטפה
באביב ימיה״ — — —

סוכובולסקי, אברהם זאב (וואלף): בן משה דן. נו׳ ג׳ אדר התר״ג. סוכובוליה (פולין). היה סוחר נאמן וחובב־ציון מובהק, שקד על למוד התורה ועבודת גמילות חסדים. ב־1906 עלה לא״י מביאליסטוק והיה מחשובי העדה בשכונת נוה־שלום ביפו. חבר בחברה ש״ס ופעיל בועד „הכנסת־אורחים״. מחותנו של יהושע ילין ע״י נשואי בנו העסקן והבנקאי יחזקאל דנין־סוכובולסקי בת״א. נפ׳ והובא לק׳ ט״ז חשון תרע״ט. בניו: המנוח דוד סוכובול־סקי, עסקן חבת־ציון, יד ימינו של הרב ש. מוהילובר בביאליסטוק, משה, צבי ותמימה סוכובולסקי, מושרשים ופעילים בעבודת התחיה ובנין הארץ. מנוסח המצבה:

„מנוחת
איש ישר ועניו
עשה חסד וצדקה
הוקן הנכבד״ — — —

סולו, שמואל: בן יום־טוב ליפמן סולו־ביצקי. נו׳ תר״א (1841), בילסק (פולין). היה שנים רבות סוחר במוסקבה. בש׳ תרנ״ב, לאחר גירוש מוסקבה, הגר לאה״ב. חובב־ציון ותיק, משרידי דור ההשכלה. בקר כמה פעמים בא״י. בש׳ 1925 עלה לא״י להשתקע. נדב תרומה גדולה לשם בנין אגף מיוחד בבניני האוני־ברסיטה העברית בירושלים על־שמו ושם אשתו. היה בקי באגדה, וחובב גימטראות. נפ׳ כ״ה ניסן תרצ״ט (14.4.1939).

מצבת אברהם זאב סוחובלסקי

מצבת אברהם משה סביסלוצקי

מצבת יעקב סלע-בלובשטין

סולוביציק, אידה (אסנה): בת ברוך הלוי לוין. נו׳ 1902, מינסק (רוסיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ט׳ אדר תר״ץ (1930).

סולוביציק, יעקב מאיר: בן בצלאל. נו׳ 1876, ורשה. ציוני מגעוריו. היה ממיסדי חברת „מעגל״ בורשה. עסק רוב ימיו במסחר. בש׳ 1905 עלה עם משפחתו לא״י וישב כ־4 שנים בפתח־תקוה. חנך את בניו ברוח ציונית־לאומית, השפה והתרבות העברית, בגימנסיה „הרצליה״ ועוד. בימי מלה״ע עזב את הארץ וחזר בש׳ 1924. נפ׳ ד׳ כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„— — ימתקו לך רגבי אדמתך
ותנוח בשלום על משכבך
אבינו מחמדנו״ — — —

סולומוביץ, משה: בן נחום. נו׳ 1896, בוטושני (רומניה). נפ׳ כ״ט שבט תרצ״ו. מנוסח המצבה:

„— — הלך מאתנו בדמי ימיו
כמו חי ישאר צרור בזכרוננו״.

סולומון, בנימין: בן עקיבא. נו׳ 1892. נפ׳ ט׳ חשון תרע״ה.

סולימן, שמואל: נו׳ 1904. נפ׳ ד׳ שבט תרע״ט.

סולימן, שרה: נו׳ 1869 בתימן. נפ׳ ב׳ אלול תרפ״ט.

סולניק, יואל: בן שרגא. נו׳ 1858, לשקו (פולין). היה מראשוני הציונים בקליש וראש האגודה הציונית שם. עם הכרזת בלפור שלח את כל בניו לעבוד בא״י וזכה בעצמו לעלות לעת זקנתו בש׳ 1929 בימי המאורעות. נפ׳ י״ג תמוז תרצ״א והובא לק׳ בי״ד בו. מנוסח המצבה:

„מראשוני הציונים
מיוצאי העיר קליש
נפטר בן ע״ב שנה — — —
המתאבלים
אשתו ילדיו ונכדיו״.

סום, אברהם בנימין: בן יעקב. נו׳ 1865, קופוסט (רוסיה). ממשפ׳ חסידי־חב״ד. בן־עניים שחשק בתורה והשכלה. הוסמך להוראה רוסית במוסקבה. היה זמן מה קרוב למהפכנים הרוסים הראשונים. אח״כ היה מראשוני חו״צ והמורים העברים. בש׳ תרנ״ח (1898) עלה לא״י. היה 20 שנה מורה בגדרה ו־11 שנה בביה״ס לבנות בת״א. הלך ערירי. הקים תלמידים הרבה. נפ׳ י״ד אב תר״ץ. מנוסח המצבה:

„המורה — — —
עלה לארץ בשנת תרנ״ח״ — —

סומולוביץ, לאה: בת חיים. נו׳ תרי״ד (1854), קונוטופ (רוסיה). היתה אשת קלונימוס סומוילוביץ. בש׳ 1906 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט שבט תר״ץ.

סומוילוביץ, קלונימוס אריה: בן אהרן. נו׳ תר״ט (1849), נזין (רוסיה). היה שו״ב בקונוטופ (רוסיה) ואח״כ עסק במסחר. ציוני ותיק. חנך את בניו ברוח הלאומיות ואהבת ארץ־ישראל (אחד מהם מ. מ. שמואלי היה ממיסדי „הפועל־הצעיר״ בא״י והשתתף בעתון בחתימת „ממשי״, אחת מבנותיו נשואה לעסקן הלל קרוגליקוב בת״א). בש׳ 1906 עלה לא״י. היה ת״ח וכתב חדושי־תורה. נפ׳ כ״ה חשון תרצ״א.

סון, מתילדה: בת יוסף נתן בג״ה. נו׳

1901, סלוניקי (יון). היתה אשת סמי סון בת״א. נפ׳ כ׳ טבת תרפ״ז (24.12.1926). (נוסח המצבה בעברית ובצרפתית).

סוֹנִין, מָרְדְּכַי: בן אברהם. נו׳ 1902, יקטרינוסלב (רוסיה). היה חשמלאי ועבד בתחנת הכח בתל־אביב. נפ׳ ג׳ חשון תרפ״ז. מנוסח המצבה: „העובד״ — — —

סוֹנִין, שָׂרָה רָחֵל: בת ליפמן. נו׳ תרל״א (1871), קוסטיוקוביץ (רוסיה). נפ׳ ט״ז אדר תרפ״ו.

סוֹסְלוֹבִיץ, אַבְרָהָם: בן ליפא. נו׳ 1901. נפ׳ ה׳ חשון תרפ״ג.

סוֹסְנוֹבְסְקִי, יוֹסֵף: בן יואל. נו׳ תרל״א (1871), רציצה (רוסיה). היה סוחר וקבלן צרכי־מזון ממשלתי ברוסיה. מספק בהמות וסוסים. ציוני מנעוריו. בש׳ 1909 עלה לא״י מאירקוטסק (סיביר). היה מראשוני המתישבים בכפר־סבא וישב שם עד 1921. אח״כ עבר לתל־אביב והיה בעל־בית. נפ׳ ח׳ טבת תר״ץ.

סוֹסְנִיצְקִי, צִיפָּה אֶסְתֵּר: בת שלום בלומנגרד. נו׳ תר״ט, ורובלבה (ליטא). מ־1886 בא״י. בעלה מנחם מנדל סוסניצקי היה רופא השנים היהודי הראשון בירושלים ועסקן ישובי. נפ׳ כ״ח כסליו תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה — — —

נפ׳ — — בשנת השבעים וחמש לחייה

משפחתה היתה עולמה״.

סוֹסְקִין, אַבְרָהָם יִצְחָק: בן מיכאל. נו׳ 1868 ברוסיה. היה נגר באה״ב ובא״י. נפ׳ כ״ג אלול תרפ״ג.

סוֹפִין, חַנָּה: בת לוי יצחק. נו׳ 1880, מוהילוב (רוסיה). בש׳ 1912 עלתה לא״י. חיתה בכפר־סבא. נפ׳ י״ג תשרי תרצ״א.

סוֹפֵר, אַלְתֵּר דוֹב זְאֵב: בן אליהו מנדל. נו׳ 1865, בריסק (פולין). היה סופר־סתם. נפ׳ כ״א תשרי (הושענה רבה) תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„פה ינוח

איש תם וישר

ירא אלקים״ — — —

סוֹפֵר, נַחַ מָרְדְּכַי: בן יצחק ליב. נו׳ 1840, בלז (רומניה). נפ׳ כ״ח ניסן תרע״ו. מנוסח המצבה: „החסיד״ — — —

סוֹפֵר, פְּסִיָה: בת אליעזר. נו׳ 1872, בנדרי (בסרביה־רומניה). נפ׳ י״ב תשרי תרצ״א.

סוֹפֶרְסְקִי, אֵלִיָּהוּ: בן ישראל זאב. נו׳ תר״ז, גוניונדז׳ (פולין). היה סוחר כל ימיו. אביו של העסקן הציוני יהושע סופרסקי. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ג׳ תמוז תרפ״ח.

סוֹצְקִי־קְלִיבַנְסְקִי, שֵׁינָה רָחֵל (שינדל): בת שלמה אדלר. נו׳ תרי״ט (1859), ינוב (פולין). אחות הסופר והעסקן ישי אדלר בת״א. היתה עסקנית סעילה במוסדות צדקה דתיים־תורניים רבים. בש׳ 1919 עלתה לא״י מפינסק. צותה את עזבונה (ספר־תורה, מגרש וסכום כסף) לטובת ישיבת תל־אביב של אגודת „תורה״ ע״ש הרב ש. אהרנסון ז״ל במקום שיקבע חדר על־שמה. נפ׳ י״ז כסליו תרצ״ה. מנוסח המצבה:

„האשה החסודה והצדקנית — — —

בת ע״ה שנים

נפטרה בשם טוב כעושה ומעשה

לחונן דלים ולתמוך במוסדות

תורה וצדקה
עזבונה הקדש כלו לישיבת
תל־אביב".

סוקולובסקי, יַעקב: בן גרשון. נו׳ 1838. נפ׳ כ״ו אלול תרע״ו.

סוקולובסקי, משה ליב: בן יהודה מיכאל. מעיר אומן (רוסיה). נפ׳ ב׳ טבת תרס״ט.

סורדוטוביץ, מנחם מנדל: בן שמואל הלוי. נו׳ 1879, צ׳רניגוב (רוסיה). היה קבלן וסוחר רהיטים בקיוב. בש׳ 1925 עלה לא״י ויסד מרחצאות־ים חמים ורפואיים על שפת־הים בתל־אביב ובחיפה. נפ׳ י״ז טבת תרצ״ג בוינה והובא לק׳ בת״א ביום ד׳ ניסן תרצ״ד.

סורוקר, חיה: בת משה מרדכי טובנהויז. נו׳ 1897, ירושלים. נפ׳ כ״ב סיון תרפ״ו.

סושניק, דוב: בן ישעיהו חיים. נו׳ 1895, דרובין (פולין). היה עגלון. נפ׳ ט׳ סיון תרפ״ו.

סטברובסקי, מנחם מנדל: בן שמואל. נו׳ 1899, סוקולקה (פולין). התחנך בגימנסיה העברית בירושלים ובימי מלה״ע בגימנסיה „הרצליה" בתל־אביב. נדד עם המח־זור הששי לשפיה. לקח חלק פעיל בחיים הרו־חניים של התלמידים והצטיין בכשרונות דרמתיים. בימי המגפה של המחלה הספרדית חלה ונפ׳ ג׳ טבת תרע״ט. מנוסח המצבה:

„פה מנוחתו
של חניך הגימנסיה העברית ביפו — —
מת — — — מהמחלה הספרדית
בשנת העשרים ואחת לימי חייו".

סטולר, שמואל: נו׳ 1901. נהרג ביפו כ״ג ניסן תרפ״א והובא לק׳ בקבר אחים א׳.

סטולר, מרדכי: בן שלמה. נו׳ 1898, בנדרי (רומניה). היה נגר. אבד עצמו לדעת בתליה, ס״ו אב תר״פ.

סטולרסקי, מתיה: בת יהודה אריה. נו׳ 1872, גרודנה (פולין). נפ׳ כ״ו כסליו תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה הצנועה — — —
ימתקו לך רגבי אדמתך
ותנוחי בשלום על משכבך".

סטופניקר, ברוך: בן בנימין. נו׳ 1882, ע״י קיוב (רוסיה). ציוני מסור מנעוריו. גר בזיטומיר וברושה. היה חימאי ועמד בראש חברה גדולה לתעשיה חימית בקיוב. פעיל באגודת המהנדסים־החימאים והרצה גם הרצ־אות בפוליטכניקום בקיוב. היה חבר הנהלת הקואופרטיב היהודי הראשון בקיוב שמספר חבריו הגיע ל־25 אלף. היה מחסידי טולסטוי והטיף למוסר עממי ופשטות. אסף ספריה גדו־לה על שאלת היהודים ועל טולסטוי. נמנה על חברי „עת לבנות" ו„דרור" והיה ציר בועידה הציונית בפטרוגרד בש׳ 1917. פרסם מאמרים רבים ברוסית (ב„רסויט") ובעברית בעניני־הציונות ויהודי רוסיה. בימי הבולשויקים נשאר על כנו בעבודתו כחימאי־מומחה. בבואו לא״י התחיל לפרסם מאמרים ב„הארץ" ואח״כ ב„הירדן" והוציא לאור שתי חוברות: א) „לשאלת יהודי אוקראינה" ו־ב) ענויי היהודים ברוסיה הסוביטית. היה חבר ברית־ראשונים, ציוני פעיל ומסור. בשנותיו האחרונות עבד כגזבר בבנק לתעשיה. נפ׳ י׳ טבת תרצ״ו. לזכרו הוקם ב„בית אחד־העם" ארון ספריו על־שמו.

סטור, ישראל: בן אהרן אריה. נו׳ 1851, קוזניץ (פולין). היה בעל־מלאכה. בש׳ 1910 עלה לא״י. נפ׳ והובא לק׳ ביום צום גדליהו, ג׳ תשרי תרצ״א. מנוסח המצבה:

„איש יקר רוח ונחמד לבריות״.

סטורזי, פרומה בילה: בת מרדכי ליב. נו׳ 1903, ירושלים. נפ׳ י״ז תשרי תרפ״ג (1922). מנוסח המצבה:

„העלמה הצנועה — — —
נפטרה ביפו
אחרי מחלה ממושכה״ — — —

סטחו, שולמית: בת דוד נגר. נו׳ 1897, יפו. נפ׳ כ״ג טבת תרפ״ב.

סטיפנסקי, איטה: בת זלמן גרשון. נפ׳ ג׳ אדר תרע״ב.

סטיפנסקי, צבי דוב: בן ישראל מרדכי. נו׳ 1876 בווהלין. היה חנוני. נפ׳ כ״א כסליו תרפ״ה (1924).

סטיר, נחמן: בן נתן (נטע). נו׳ תר״ד (1844), צ׳רנוביץ (רומניה). היה במושב זקנים. נפ׳ י״ט אלול תרפ״ה.

סטיר, סימה טובה: בת יצחק. נו׳ תר״י (1850), צ׳רנוביץ (רומניה). היתה אשת נחמן סטיר. נפ׳ כ׳ סיון תרפ״ב.

סטמבולי, אברהם: בן דוד. נו׳ 1854, סוסטופול (קרים, רוסיה). היה סנדלר. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ י״ח סיון תרפ״ז.

סטמבולי, מרים: בת יצחק. נו׳ 1864, סוסטופול (קרים, רוסיה). היתה אשת אברהם סטמבולי. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ד טבת תרפ״ז.

סטמפר, רחל: בת מאיר אנשלובסקי. נו׳ 1876, אושנשין (פולין). בש׳ 1922 עלתה לא״י מעיר טורק (פולין) וסייעה בידי בעלה, אליהו סטמפר, בפיתוח תעשית האריג בא״י. נפ׳ והובאה לק׳ ז׳ אב תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„החשובה והצנועה״ — — —

סטמפלר, שמואל איזיק: בן מרדכי צבי. נו׳ 1875, בוצץ׳ (גליציה, פולין). בש׳ 1920 עלה לא״י. היה בנאי. נפ׳ ב׳ ניסן תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„איש נכבד ירא ד׳ — —
נהנה מיגיע כפיו
ונפל קרבן בעבודתו
נוח לבריות ואהוב ומסור למשפחתו״.

סטסקוביץ, קלמן: בן אברהם ידידיה. נו׳ 1867, נובהרודוק (ליטא). נפ׳ ביום השלישי לשהותו בא״י, ביום י״א ניסן תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר
ירא אלקים באמת״ — — —

סטפר, זלמן: בן גרשון. נו׳ 1853, הומל (רוסיה). נפ׳ ל׳ אב תרע״ב.

סטרודזי, מרדכי ליב: בן משה יוסף. נו׳ 1880(ז). היה סוחר. נפ׳ כ״ו טבת תרפ״א. מנוסח המצבה:

„האברך הישר והעסקן״ — — —

סטרודקין, יהודה: נו׳ 1882 ברוסיה. היה פועל. נפ׳ כ״ה תמוז תרפ״ב.

סטרונין, שרה: נו׳ 1908, וילנה. בש׳ 1926 עלתה לא״י. היתה פועלת, חברה בקבוץ בני־משה בפתח־תקוה. נפ׳ ח׳ חשון תרפ״ז.

סטריקובסקי, אסתר: נו׳ 1900, זרעניה ע״י זכרון־יעקב. טבעה בים ג׳ טבת תרצ״א והובאה לק׳ כאלמוניות.

סטריקובסקי, בַּתְיָה: בת שלמה. נו׳ 1902, פרנקפורט ע״נ מין (גרמניה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. היתה פועלת. נפ׳ כ״ח חשון תרפ״ח.

סטריקובסקי, חַוָּה חַיָּה: בת נח. נו׳ 1902, פרנקפורט ע״נ מין (גרמניה). בש׳ 1927 עלתה לא״י. נפ׳ י״א ניסן תרפ״ט.

סטרַכְלְבִיץ, צבי: בן מאיר. נו׳ 1880, קישינוב (בסרביה־רומניה). בנעוריו, בש׳ 1897 עלה לא״י. היה ממיסדי המושבה נס־ציונה, נטע כרם ומטעי־סבק. אח״כ עבר לפתח־תקוה והיה בעל פרדס. היה מהיחידים והראשונים הנאמנים לעבודה עברית. היה קרוב לתנועת העבודה בימי העליה השניה ונמנה על העסקנים המת־קדמים בין האכרים בפתח־תקוה (יחד עם ד״ר כהן־ברנשטין ועוד). בעל יזמה מסחרית רבה. פתח עסקים רחבים, ביחוד של חמרי־בנין, ובנה בעצמו בתים רבים בתל־אביב (ליד פסי הרכבת ברח׳ אלנבי), שהפכו למרכז מסחרי רב תנועה. בבחירות למועצה ה־6 של עירית תל־אביב. היה מועמד ראשון מטעם בעלי־הבתים. נענה בערנות מרובה למגביות הצבור. נפ׳ באופן פתאומי בליל שבת אור לכ״א טבת תרצ״ח והובא לק׳ בכ״ב בו (26.12.1937). השאיר בנים ובנות סוחרים ועסקנים בתל־אביב. בחיפה ובפתח־תקוה.

סטַרְלִצִין, משה: היה חיל בגדוד העברי־האמריקני. בש׳ 1918 עלה לא״י. היה מורה לאנגלית בביה״ס לבנים בנוה־צדק. חבר הועד המרכזי של הסתדרות החילים המשוח־ררים. השתתף בהגנת ירושלים במאורעות תר״פ. נהרג בהגנה על נוה־שלום בתל־אביב, כ״ד ניסן תרפ״א והובא לק׳ בקבר אחים א׳.

סטַרְנִין, חִינָה: בת צבי. נו׳ 1876, הומל (רוסיה). היתה אשת יוסף ״סטרנין. בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ י״ז אב תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אשה חשובה״ — — —

סטַרְנִין, יוֹסֵף: בן טוביה. נו׳ תר״ל (1870), הומל (רוסיה). היה בעל בית־מסחר לשעונים, זהב ויהלומים. חובב־ציון מסור ושאף כל ימיו לעלות לא״י. בש׳ 1921 יצא מעירו בדרכו לא״י — דרך מוסקבה — ואחרי נדודים ותלאות של שנתים הגיע בש׳ 1923. עסק במסחר הזהב והשעונים. נפ׳ כ״ג אדר תרפ״ח.

סיאַנִי, אַבְרָהָם: בן שלום. נו׳ תר״ע (1910), דמר (תימן). היה פועל. נפ׳ כ״ט כסליו תר״ץ.

סיאַנִי, שָׁלוֹם: בן אברהם. נו׳ 1869, דמר (תימן). נפ׳ כ״א חשון תרפ״ד.

סִיבּוֹשׁ, מַעֲכָה: בת ישראל פיארברג. נו׳ תרס״ב (1902), צ׳נסטוחוב (פולין). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ והובאה לק׳ י״ב תשרי תרפ״ז (1926).

סִידִיל, יַעֲקֹב: נו׳ 1890 ברוסיה. היה סוחר בקהיר (מצרים). נפ׳ י״ג סיון תרפ״ב.

סִידִיקוֹב, מְנַחֵם מֶנְדֶל: בן טוביה הלוי. נו׳ 1884, יליסבטגרד (רוסיה). היה שומר. נפ׳ כ״ה תמוז תרפ״ד.

סִידְלוֹבְסְקִי, חַיָּה: בת שמריהו הכהן. נו׳ 1857, קריסלובה (רוסיה). בש׳ 1921 עלתה לא״י. היתה במושב זקנים. נפ׳ כ״ח סיון תרפ״ה.

סידלקה, מאיר: נרצח במאורעות ניסן תרפ״א והובא לק׳ בקבר אחים א׳.

סייר, שלמה: בן זכריה. נו׳ 1906, עדן. היה פועל. נפ׳ ב׳ אב תרפ״ד.

סימה, בנימין: בן משה. נו׳ א׳ טבת תרל״א (1871), פרוסקורוב (רוסיה). היה אדריכל. נפ׳ כ״ה טבת תרצ״א.

סימון, בנימין: בן אברהם. נו׳ תר״ה (1845), ורחובקה (רוסיה). היה סוחר. נפ׳ כ״א אב תרפ״ו.

סימון, רחל: בת שמואל. נו׳ 1848, מור־הילוב (רוסיה). נפ׳ ו׳ אייר תרפ״ג.

סימון, שרה: בת ישראל. נו׳ 1878, פיטרי (רומניה). בש׳ 1914 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ג טבת תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„בדמי חייך נקטפת
ואותנו גלמודים השארת — — —
תהי נשמתך צרורה בצרור החיים״.

סימון, שרה בילה: בת עזריאל. נו׳ 1876, קובנה. בש׳ 1920 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשה חשובה״ — — —

סימן, שלמה: בן יהודה. נפ׳ כ״ט סיון תרע״א. מנוסח המצבה:

„פה נטמן בעלי
שהלך לעולמו ונקטף פתאם ונקרא
למות והופרה מחשבתו
הטהורה
ובא
מלאך המות והפריד אותו מעולם
העשיה ומארץ החיים בארץ הקדושה
בגן עדן תהיה מנוחת בעלי — — —
הלך למנוחות ואשתו עזב לאנחות
וי וי אזעק מרה תוריד עיני
דמעה ועפעפי יזלו מים אשר
אזל משוש לבבי עד עולם
לזאת אקונן בלי הפוגות
ידידי, בעלי, אשר גר שנים הרבה
בבוכריה בין נכרים ולא
סר למעשיהם והיה מסור לה׳
יום יום לתפלה
מת מיתת צדיקים
נרו ונשמתו עלה לשמים״.

סימנוביץ (גולדשטין), שינה אטיל (ז׳ניטה): בת דוד. נו׳ 1873, אנטולצה (רומניה). נפ׳ כ״ד ניסן תרצ״א. מנוסח המצבה: „אשה כשרה״ — — —

סימן־טוב עמרם: בן סימן־טוב. נו׳ 1887, דרבנד (קוקז). היה פועל. נפ׳ י״ג אדר־ב׳ תרצ״ב.

סימן־טוב, שמחה: בן שמואל. נו׳ 1859, היראס (אפגניסטן). היה רב בהיראס. בש׳ 1929 עלה לא״י. עסק בתורה ובקבלה. נרצח בנוה־שלום ביום כ״ח ניסן תרצ״ו והובא לק׳ בקבר־אחים ג׳. ביבל׳: „מאורעות תרצ״ו״ (הוצ׳ „דבר״).

סימקין, אהרן: בן בן־ציון. נו׳ כ׳ אדר־ב׳ תרס״ה (1905), חרקוב (רוסיה). היה פועל. נפ׳ כ״א אדר תרפ״ו.

סימרניצקי, שלום יהודה: בן אריה. נו׳ 1903, וילנה. היה בן־יחיד להוריו ונלחם עמם מלחמת „אבות ובנים״ בגלל הציונות. עזב את הבית ועלה לא״י. טבע בים יפו א׳ אדר (אלול) תר״פ. מנוסח המצבה:

„חברנו החלוץ — — —

קבר משפחת סיניבר

מצבת אטיל ניישטט

מצבת אליעזר פקטורובסקי

מצבת ברוך סטופניקר

מראשוני העליה השלישית
טבע בים יפו ביום
השלישי לבואו ארצה
א׳ אדר תר״ס
בן 17 שנה במותו״ — — —

סִינַיְבֶר, מָרְדֳּכַי: בן אריה ליב. נו׳ 1852, אודיסה (רוסיה). היה סוחר ברוסיה וחי כל ימיו באודיסה. בש׳ 1920 עלה לא״י. בנו הוא המהנדס א. סיניבר בת״א. נפ׳ ל׳ אב תרצ״ז (1937).

סִינַיְבֶר, קִילָה (קַטְיָה): בת יקותיאל ברוניזסקי. נו׳ ט״ו תשרי תרמ״א (1880), ניקולייב (רוסיה). היתה אשתו של המנדס אברהם סיניבר. עסקנית פעילה במוסדות שונים בת״א. נפ׳ והובאה לק׳ ט״ו תמוז תרפ״ט (1929).

סִירוֹטָה, יוֹסֵף: בן זלמן. נו׳ 1902, ניזביז (רוסיה). היה פועל חקלאי. נפ׳ י״ח חשון תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„הבחור — — —
נ׳ בן כ״א שנה״ — — —

סִירִיָה, רָפָאֵל: בן יום־טוב. נו׳ 1905, דמשק. בש׳ 1919 עלה לא״י. היה פקיד. נרצח במלון ביפו ע״י ערבים ביום כ״ט תמוז תרפ״ה והובא לק׳ בשורת הקדושים. מנוסח המצבה:

„הבחור — — —
נהרג בקצי״ו״.

סַכּוּר, לֵאָה: נפ׳ ערב ר״ח כסליו תרע״ח. מנוסח המצבה:

„שקר החן והבל היופי אשה יראת
ה׳ היא תתהלל.
מצבת קבורת האשה הכשרה
והצנועה אשר בצרור החיים
נפשה צרורה״ — — —

סְלוֹנִים, שְׁנִיאוּר זַלְמָן: בן מרדכי דוב. ממשפחת האדמו״ר ר׳ שניאור זלמן מלאדי בעל ה„תניא״. נו׳ אדר תרכ״ו, חברון. מילדותו הצטיין בכשרונות של עלוי. למד בחברון ובירושלים והיה אח״כ רב בחברון. בש׳ תרנ״ט נתקבל לרב לחסידי חב״ד ביפו. ארגן תחילה שחיטה נפרדת ובהשפעת הרב א. י. קוק פעל הרבה לאיחוד השחיטה של העדות. בנין מקוואות והיה כמה שנים חבר הנהלת הרבנות וועדת הכשרות ביפו (יחד עם הרב א. י. קוק ז״ל). יסד ביפו ביהכ״נ של חסידי חב״ד והיה דורש ברבים בהלכה וקבלה. היה ממארגני ומיסדי ועד הקהלה העברית ביפו־ת״א ומשרד הרבנות המאוחד. היה חבר משרד הרבנות הראשית בתל־אביב עד יומו האחרון. אחד מבניו, יעקב יוסף סלונים ז״ל, היה רב בחברון ונכדו, אליעזר דן סלונים — מעסקני חברון ומראשוני הקדושים בפרעות אב תרפ״ט בחברון. נפ׳ י״א תמוז תרצ״ג. נוסח המצבה:

„פ. נ.
הגה״ג בנ״ש גו״ק רב הפעלים
הרב שניאור זלמן
בהרמ״ד סלונים זצ״ל
יליד חברון
נכד אדמו״ר בעל התניא והשו״ע זי״ע
וחבר במשרד הרבנות הראשית
שמש ברבנות ביפו ות״א ל״ז שנים
נפ׳ בש״ט ושבע יסורים י״א תמוז תרצ״ו
תנצב״ה״.

סלונימסקי, שרה רבקה: בת דוב. נו׳ 1837, רוסיה. נפ׳ ל׳ שבט תרע״ג.

סלוצק, משה: בן חיים מרדכי. נו׳ 1913, מינסק (רוסיה). נפ׳ כ״ד אדר תר״ץ. מנוסח המצבה:

„בננו היקר הבחור — — —
נפ׳ — — בשנת י״ז לחייו״.

סלוצקי, חיה רחל: בת בנימין. נו׳ 1855, פנורניצה (רוסיה). היתה אשת משה נחום •סלוצקי. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ז תמוז תרפ״ז.

סלוצקי, יהודה: בן יצחק. נו׳ תר״ז (1847), יובניקוב (רוסיה). היה חייט. נפ׳ ד׳ אלול תרפ״ו.

סלוצקי, משה נחום: בן חיים. נו׳ 1855, פנורניצה (רוסיה). היה סוחר בסלבינסק ע״י חרקוב. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ב׳ דרה״ש (תשרי) תרפ״ח.

סלוצקי, צבי: בן יחזקאל הכהן. נו׳ 1898, סומין (סיביר). למד בבי״ס בפרנקפורט ובגימנסיה בחרבין. השתלם ביפן ועסק במסחר. חובב־ציון מנעוריו. בש׳ 1914 עלה לא״י. למד רפואה באונ׳ בבירות והתעסק אח״כ במסחר. ידע 8 שפות. שהה כמה שנים בארגנטינה. נפ׳ א׳ אב תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„בננו ואבי האהוב והיקר״ — — —

סלזניקוב, רבקה: בת דוד. נו׳ 1872, יקטרינוסלב (רוסיה). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ב אייר תרפ״ח.

סלים, משה: בן יצחק. נו׳ 1878, דמשק. היה סוחר. בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ י״א תשרי תרפ״ט (1928). מנוסח המצבה:

„בכו
תבכה בקול מר וקשה
על חטיפת האיש משה
עזב מולדתו לשכון בא״י
אשר אוה משה
ונאסף בק״ש וימת משה״ — — —

סלים, ראובן: נו׳ 1906. נפ׳ כ״ה שבט תרע״ט.

סליפין, אסתר: בת יוסף. נו׳ 1869, קישינוב. ציירה את הקשוטים למהדורה הראשונה של שירי ח. נ. ביאליק (הוצאת „חובבי השירה העברית״) ונודעה כציירת בשם „אירה יאן״. נזכרת באגרות ביאליק, כרך ב׳ (אל בן־עמי). כתבה גם ספורים מחיי הציירים ותרגמה לרוסית את „מתי־מדבר״ לביאליק. עלתה לא״י לפני מלה״ע ועסקה בהוראת הציור. נפ׳ ד׳ ניסן תרע״ט. נוסח המצבה:

„הסופרת והציירת
אסתר בת יוסף
סליפין Ira Jan
בד׳ ניסן תרע״ט״.

סלמון, מרדכי: בן בנימין. נפ׳ י׳ ניסן תרע״א.

סלמן, בוניה: בת שלום. נו׳ 1874, קוברסק (ליטא). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ג׳ אדר־ב׳ תרפ״ז.

סלמן, חנה: בת אליעזר. נו׳ 1821, נסביז (רוסיה). בש׳ 1909 עלתה לא״י. היתה במושב זקנים ונפטרה בת ק״ו שנה, ה׳ אלול תרפ״ז.

סֶלַע (בלובשטין), יַעקב: בן איסר אריה ליב. נו׳ תר״מ (1880), ויאסקה (רוסיה). אביו היה תלמיד־חכם וסוחר, חובב־ציון ונדבן. נדב בת״א את בנין בית־היתומים (עתה ע״ש איסר אריה ליב בלובשטין ז״ל). אחותו היא המשורר רחל. ספג בנעוריו את התרבות היהודית. למד בגימנסיה בבאקו והשתלם אח״כ באוניברסיטאות בליפציג, בפירנצי וברומא והוכתר בתואר ד״ר לפילוסופיה ולכלכלה־מדינית. בימי מלה״ע היה באיטליה ועבד במחיצתו של משה בילינסון וחוג הציונים האיטלקים. היה סעיל בהפצת התרבות האיטלקית וזכה למדלית־כבוד. כתב מאמרים וספרים בגרמנית ובאיטלקית בפובליציסטיקה, בספרות ובפילוסופיה. ציוני נלהב מנעוריו. עלה לא״י בש׳ 1913, חזר לחו״ל כדי להביא את ספריו ונתעכב מחמת מלחמת העמים. בש׳ 1920 עלה להשתקע. התמסר במיוחד להפצת השכלה ותרבות לעם. יצר במה לעצמו במסבח הפועלים בתל־אביב וארגן הרצאות עממיות קבועות בלילי־שבתות וחגים. היה מרצה שליח מטעם ועדת־התרבות של הסה״ע ועבר על־פני נקודות הארץ. בש׳ 1925 יסד את בית־העם בתל־אביב והיה הרוח החיה בו עד יומו האחרון. ארגן הרצאות קבועות עממיות, שעורי מדע פופולריים ופעולות תרבותיות ענפות. פעל הרבה ביסוד בית העם בירושלים ובמושבות, אוניברסיטה עממית בתל־אביב. בסוף ימיו עבד במערכת „דבר״. היה אישיות עממית ופופולרית בת״א ובא״י. חביב ונערץ על כל יודעיו. נפ׳ ו׳ תשרי תרצ״ו (1935). עבודתו הספרותית: „הפוזיטיביזם של ארדיגו״; „מוסר ואתיקה״; פרסם בגרמנית את אגרות שפינוזה (1913); תרגם לאיטלקית את „בקורת התבונה הטהורה״ לקנט ותרגם לעברית מהמקור הרומי את „מקור חיים״ לשלמה אבן גבירול (יצא לאור בעריכת ד״ר צפרוני בצירוף מבוא מאת יוסף קלויזנר; הוצ׳ יונוביץ, ירושלים). ביבליוגרפיה: „דבר״ ז׳ תשרי תרצ״ו; „במעלה״; אכ״מ.

סַלְפֶטֶר, גִיטֶל: בת מאיר. נו׳ 1877 בהונגריה. היתה אשת שמחה •סלפטר. נהרגה יחד עם בעלה בהתפוצצות מכונה בעבודתם, י״ד כסליו תרפ״ד והובאה לק׳ ליד בעלה. נוסח המצבה:

„פ. נ.

שמחה גיטל

בן אברהם בת מאיר

סלפטר

שנהרגו י״ד כסלו תרפ״ד

בן 50 שנה בת 46 שנה

לחייהם

תנצב״ה״.

סַלְפֶטֶר, שִׂמְחָה: בן אברהם. נו׳ 1873 בהונגריה. היה בעל בית־חרושת. נהרג בהתפוצצות מכונה בעבודה, י״ד כסליו תרפ״ד.

סֶלְצוֹבסקִי, רָחֵל (רוֹזָה): בת יוסף ברלין. נו׳ 17 באוגוסט 1873, מינסק (רוסיה). 1905 נשאה למשה סלצובסקי (עתה בעל־בית בת״א) וחיתה בערים קורסונוב (רוסיה) וקניגסברג. ב־1927 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט סיון תרפ״ח.

סַמוּאֵילוֹב, רָאוּבֵן: בן נוריאל. נו׳ י״א אייר תרע״ב (1912), דרבנד (קוקז). נפ׳ ח׳ חשון תרצ״א. מנוסח המצבה:

„בני הבחור

היקר והנכבד״ — — —

סמוילוב, בוסטה: בת יצחק. נו׳ 1894, סופיה. נפ׳ ח׳ טבת תרס״ו.

סמולניק, בת־שבע: היתה אכרה בחדרה. אשת זליג *סמולניק. נפ׳ ז׳ שבט תרס״ז. נוסח המצבה:

„אלון בכות
בלב נשבר איל בבכי
תת לא אוכל הפוגת לעיני
שבת ממני משוש לבי
בת שבע סמולניק זוגתי
עלתה בדמי ימיה למרום
שבע ימים בחודש שבט
שנת התרס״ז לפ״ק
ממושב חדרה״ — — —

סמולניק, זליג: בן אברהם. נו׳ 1867, ריגה (לטביה). היה אכר בחדרה. נפ׳ י״ב שבט תרע״ט.

סמחון, לוי: בן יעקב. נו׳ תר״ט (1849), יפו. ממשפחה ספרדית מיוחסת. אביו היה מראשוני המתישבים היהודים ביפו אחר שנת ת״ר, שו״ב וחזן. נפ׳ י״א אדר־א׳ תרפ״א. נוסח המצבה:

„אוי כי ירד אש מן השמים, עיני
עיני יורדה מים כתר תורה
שאו על שפאים קינה, ונהו נהי במר
ומגנה
וכל בית ישראל יבכו את השרפה.
על מות נפש יפה
וי להאי שופרא דבלי בעפרא, קבע
עתים לתורה
בחשכה כאורה מדוכה ביסורין לית
ליה שיעורא
ומכבד לומדי התורה
לעדת יפו נאבדה אברה
ולמשפחת בן סמחון פנה הודה
יחיד מיחידי סגולה וגלה כבודה
בר אורין ובר אבהן
נטע נעמן, צדק ונאמן
סופר מוהל חזן ושוחט נמהר
מרומים שכנה נשמתו
חכם שמת אין לנו תמורתו
ולא השאיר אחריו כמותו
נקפד בן ששים ושתים במותו
הימ״כ ליל שב״ק והובל למערה
יום י״א לח׳ אדר א׳
התרפ״א לפ״ג
תנצב״ה״.

ביבליוגרפיה: „יהודי המזרח בא״י״, חלק ב׳ (עמ׳ 678).

סמחון, שלמה: בן יוסף. נו׳ 1892, יפו. היה סוחר. נפ׳ כ״ז אדר תרפ״ב. נוסח המצבה:

„אהה ליום נורא ואיום
ציון במרה תבכה וירושלם תתן קולה
לשבר זה נמס כל לב ורפו ידים
בעיני דמעה ועפעפים יזלו מים
על הלקח איש יפה תאר הדר הדרים
זך השכל והרעיון מדוכה ביסורין
מה נאה אילן זה בחור כלו מחמדים
רבו שבחיו איש אמונים מלא חסד
מה מתוק מדבש דברי שפתיו ולשונו
בנפש שפלה ורוח נמוכה מענו
שלמה בן סמחון
מאור עינינו ומחמד נפשנו
עודנו באבו נעדר ואיננו
בן שלושים שנקטף עזב שבתו וביתו
ובמקום חתונתו הובל לקבורתו
ביום ב׳ כ״ז אדר תרפ״ב״.

סְמִיטִיצְקִי, יַעֲקֹב: נו׳ 1882. היה אופה. נפ׳ כ״א תשרי תרצ״ב.

סְמִילִיק, יִשְׂרָאֵל אֵיסֶר: בן אברהם אבא. נו׳ 1848, חסלביץ (רוסיה). היה סוחר. ת״ח מובהק. מעסקני הישוב בנוה שלום. נפ׳ י״ח סבת תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„הרבני הנכבד
המופלג יר״א״ — — —

סְמִילַנְסְקִי, שָׂרָה: בת אברהם חיים יצחק. נו׳ 1853, גורודניה (רוסיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ו תשרי תרפ״ט (1928).

סְמִילַנְסְקִי, שָׂרָה בְּלִיוּמָה (בְּמָה): בת ניסן ופסיה יבלוצרקובסקי. נו׳ כ״ג אב תר״מ, יליסבטגרד (רוסיה). קבלה חנוך מסורתי וגמרה גם גימנסיה. בש׳ 1898 עסקה בהוראה. היתה עסקנית פעילה בעבודה הציונית ביליס־בסגרד. בש׳ 1902 נשאה לדוד סמילנסקי ועלתה עמו בש׳ 1906 לא״י. היתה בין הבונות והמת־ישבות הראשונות בתל־אביב. נפ׳ והובאה לק׳ כ״ג אב תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„אוי ואבוי!
להאי שופרא
דבלה בעפרא
אנו בוכים
מצבת זכרון
לנפש יקרה
אשה חביבה וענוה
לכל — — —
אם לבנה יחידה „שמעיה״
שנגזרה מארץ החיים בדמי ימיה
בשנת הארבעים ושלש לחייה — — —
ימתקו לך רגבי עפרך
ותהא נפשך צרורה בצרור החיים
ד׳ נתן ד׳ לקח״.

סַנְדְזִישֵׁב, מֹשֶׁה אֶלְעָזָר: בן מאיר למל. נו׳ 1906, בנדין (פולין). בש׳ 1930 עלה לא״י. היה תלמיד ביה״ס לשוטרים נוספים בתל־בנימין. נהרג בתאונת דרכים בהיותו בתפקידו כשוטר נוסף ביום ב׳ חשון תרצ״ז (1936).

סַעֲדוּד, יָעִישׁ: בן יעיש. נו׳ 1888. נפ׳ כ״ה אדר תר״פ. מנוסח המצבה:

„האיש הישר והירא
שנפטר בקי״ו כבוד מו״ — — —

סַעֲדִיָה, זַכַּרְיָה: בן סעדיה. נו׳ תר״ע (1910) בתימן. נפ׳ י״ג ניסן תר״ץ. מנוסח המצבה:

„הבחור החשוב״ — — —

סַעוּדִי, אֶסְתֵּר: נפ׳ י״ז אב תרע״ו. מנוסח המצבה:

„זית רענן שנעקר בלא
עתו הבחורה האומללה
שנטבעה בים יפו — — —
שסבלה כל חייה
להחיות את הוריה״ — — —

סַעִיד, אֵלִיָּהוּ: בן אברהם. נו׳ 1904, דמשק. בש׳ 1933 עלה לא״י מבירות. היה פועל ושותף בביחס״ר למרצפות בשכונת „התקוה״ בת״א. נרצח בדרך מנוה־שאנן לשכונת „התקוה״ י״ז תמוז תרצ״ו והובא לק׳ בקבר־אחים ג׳.

סַעִיד, מִרְיָם: אשת אברהם סעיד. נפ׳ ד׳ אדר תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„האשה הזקנה
הכבודה והצנועה״ — — —

סַעִיד, שְׁמָחָה: בת סולימן. נו׳ 1864, עדן. היתה אשת שלמה סעיד. נפ׳ ז׳ שבט תרס״ט. מנוסח המצבה:

„האשה התמה הישרה

הצנועה והנכבדת״ — — —

סַפּוֹזְנִיקוֹב, רִבְקָה גִיטֶל: בת אליעזר. נו׳ 1859, זלסופול (רוסיה). היתה במושב־זקנים. נפ׳ ט׳ כסלו תרפ״ו.

סְפוֹרְטַמַיסְטֶר, בִּנְיָמִין: בן אהרן. נפ׳ ט׳ תמוז תרע״ו.

סְפִיבַּק, אֶסְתֵּר: בת יעקב איזיפס. נו׳ 1902, אוסטרה (פולין). נפ׳ י״ג אלול תרצ״ג.

סְפִיבַּק, בָּרוּךְ: בן יהודה ליב. נו׳ 1865, קיוב (רוסיה). היה שו״ב בקיוב. בש׳ 1907 עלה לא״י. שהה כאן שנה אחת ואח״כ עבר לאה״ב. בש׳ 1922 חזר להשתקע. היה חובב־ציון ותלמיד־חכם מובהק. בעל מדות ורב פעלים. נפ׳ כ״א שבט תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„הרב — — —

נפ׳ — — בן ס״ב לחייו״.

סְפִיבַּק, בָּרוּךְ: בן שמואל. נו׳ ד׳ אדר תרכ״ו (1866), סמילה (רוסיה). אביו היה פקיד בבית־חרושת לסוכר. תורני ומשכיל. למד את בנו בחדר. ביהמ״ד והשכלה כללית אכסטרנית. פעיל מנעוריו בעסקנות צבורית. בהפצת הספרות, התרבות העברית וביחוד בעניני ישוב א״י ואח״כ בציונות. היה פקיד בחברת נובל ביקאטרינוסלב. יסד יחד עם שמריהו לוין ואוסישקין את „החדר המתוקן״, ובי״ס למסחר. היה חבר הועד המפקח של התלמוד־תורה. בש׳ 1905 פעיל בהגנה. ציר הקונגרס הציוני ה־7 וציר באספות וועידות חו״צ ברוסיה. חבר הועד העירוני והמרכז הציוני. יו״ר הועד לסידור הפליטים, סידור גני־ילדים ובתי־ספר ונלחם להשלטת השפה העברית בהם. בש׳ 1922 עלה לא״י. עד 1927 עבד בהנהלת הדפוס הקואו־פרטיבי „אחדות״. היה עסקן הקהק״ל וקרן־היסוד. ממיסדי הקלוב הציוני וחבר ועד הציו־נים הדמוקרטיים בתל־אביב. פעל הרבה לטובת העזרה לחולי־הרוח ופליטי מאורעות תרפ״ט. בשנותיו האחרונות הקדיש את כל מרצו לטיפוח מסיבות „עונג־שבת״ אשר ארגן יחד עם ח. נ. ביאליק ז״ל וטפל הרבה בהקמת „אהל שם״, שכלולו וטפוחו. נפ׳ בליל א׳ של פסח תרצ״ב והובא לק׳ בא׳ דחוה״מ. מנוסח המצבה:

„איש רב פעלים

עמד על משמרת העבודה הצבורית

והציונית עד יומו האחרון

אחד המיסדים הראשונים

של „אהל שם״ ו„ענג שבת״ — — —״

סְפִיבַּק, חַנָּה לֵאָה: בת משה יקותיאל. נו׳ 1869. נפ׳ כ׳ סיון תרע״ט.

סַפִּיר, אֶטִיל: בת בנימין. אשת מאיר ספיר. נפ׳ ד׳ תמוז תרס״ט.

סַפִּיר, אַשֶּׁר לֵוִי: בן אליהו ספיר. נו׳ 1890, פתח־תקוה. אביו היה עסקן ישובי נודע ומחבר ספר הגיאוגרפיה של א״י „הארץ״. נכדו של יעקב ספיר בעל „אבן־ספיר״ ואחיו של יוסף ספיר, מעסקני התאחדות האכרים בא״י. אבי אמו החו״צ הנודע בן־ציון שטיל, מרא־שוני פתח־תקוה. היה אכר בפתח־תקוה. נפ׳ כ״ב אלול תרע״ח. מנוסח המצבה:

„מנוחת האברך — — —

אשור אשרוך הורי בני גילך

בכל מושבותינו
שמש אביך, פאר ארצנו כי נטה
אהה לאסונו
רבים לא האמינו כי עוד יזרח אור
למשפחתו האומללה
למגינת לב אמך וצאצאיה, אז אין —
מחבש ולעצבותם הגדולה
ואתה קמת מבית הספר ותעזור חלציך
בהשכל, לעבוד במרץ
יתיחסת לכל בתבונה, התנהלך במישור
בהן שם אביך נערץ
ספיר שמך, כי תגל יולדתך
בשערים ינוהו דודים
פתחת שער להכיר העבודה —
וההשכלה להיותם צמודים
יילילו עתה משפחתך, ואשת נעוריך
בחטף לקחת נפרדת ממנו
ראשית שלמות כשרונותיך החיתנו
ולא השלמת, הוי, ותעזבנו".

סַפִּיר (צַ׳פְּלֶבסקי), לִיבָּה: בת זיסל ורניקובסקי. נו׳ 1865, סלונים (פולין). קבלה חנוך מסורתי־לאומי וחנכה אח״כ את בניה ברוח זו. היתה ערה ומסורה לעניני־צבור וצדקה והפרישה מעתותיה לעסקנות. בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ ל׳ אב תרפ״ח.

סַפִּירָה, מִיכַל: בן משה. נו׳ 1899, ולדיסלבק. היה פועל. נפ׳ כ״ו אייר תרפ״א.

סַפִּירָה, זֹהָרָה: בת דוד. נו׳ 1893. נפ׳ ה׳ שבט תרע״ט.

סַפִּירשְׁטֵין, יִשַׁעְיָהוּ: בן שמעון. נפ׳ כ״א חשון תרע״ה.

סַפִּירשְׁטֵין, שָׁאוּל: בן חיים אריה. נו׳ 1898, ימפול (רוסיה). נפ׳ ה׳ סיון תר״ץ.

סַפִּירשְׁטֵין, שָׂרָה רִבְקָה: בת שלמה זלמן פרידמן. נו׳ 1877, ביאליסטוק (פולין). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ והובאה לק׳ י״ז אייר תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„אשה ואם עדינה
לב טוב ומיטיב לכל
פה דובר אמת
ודורש שלום" — — —

סַפְּקְטוֹר, אַבְרָהָם יְהוּדָה: בן מרדכי ואחי יצחק ספקטור. נו׳ 1897, פטשרי (רוסיה). נפ׳ כ״ח אייר תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„הבחור רך בשנים" — — —

סַפְּקְטוֹר, אַהֲרֹן: בן יצחק. נו׳ 1855, דובסוב. היה סוחר. נפ׳ א׳ אדר־ב׳ תרע״ט.

סַפְּקְטוֹר, אֶלְקָנָה: בן צבי. נו׳ 1860. היה עסקן וסוחר ברוסיה. חובב־ציון מסור. עלה לא״י לפני מלה״ע ובנה מלון בת״א, ברח׳ נחלת בנימין, שהיה בזמנו על גבול השכונה, ואח״כ בניני „הדסה". נפ׳ כ׳ תמוז תרע״ח. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה — — —
ימתקו לך רגבי אדמתך
בעלי האהוב ואבינו היקר ו" — — —
ביבל׳: „ספר תל־אביב".

סַפְּקְטוֹר, יִצְחָק: בן מרדכי. נו׳ 1890, פטשרי (רוסיה). נפ׳ כ״ד אייר תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„איש צעיר לימים" — — —

סַפְּקְטוֹר, מִינְצָה: בת אברהם יצחק. נו׳ 1850, ציגרין (רוסיה). נפ׳ י׳ כסליו תרצ״ב.

סַפְּקְטוֹר, רִבְקָה: בת ישראל. נו׳ 1890. ירושלים. היתה אשת דוד ספקטור. נפ׳ כ״ב אדר־ב׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אח ואחות
מאנו להנחם על מותך רבקה

כל קרוביך ומכיריך
נשאו עליך קינה מרה
איכה בת ישראל, אהה, פתאם נעדרה
חדש אדר אבי השמחה
נהסך עלינו ליגון ואנחה
ומרי לבנו נניע בדמעות על קברך
- ה׳ יחונן עפרך״ — — —

ספקטור, שפרה: בת משה יוסף. נו׳ 1852, סטוישץ (רוסיה). בש׳ 1910 עלתה לא״י. היתה אשת הסוחר אריה ספקטור. נפ׳ כ״ג כסליו תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה״ — — —

ספרי, יצחק: נפ׳ ט״ז אדר תרע״ז. מנוסח המצבה:

„המנוח יר״א וס״מ״ — — —

סקבירסקי, אברהם יוסף: בן יצחק צבי הכהן. נו׳ 1885, זשקה (רוסיה). היה סועל. נפ׳ כ״ט תמוז תרפ״ג.

סקודין, צבי: בן זונדל. נו׳ 1861, מינסק (רוסיה). היה סוחר. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ כ״ז תשרי תרפ״ח.

סקוטנדק, רחל: בת נחום. נו׳ תר״ע (1910), וויסוקי־מזוביצקי (פולין). היתה פועלת במשק הפועלות בפתח־תקוה. נפ׳ י׳ אדר תר״ץ.

סקופסקי, מרים (מאריאשי): בת יהודה. נו׳ 1905. עלתה לא״י מאמריקה. נפ׳ כ״ח אלול תרפ״א. מנוסח המצבה:

„הצעירה
החשובה והנעימה״ — — —

סקטור, אליעזר: בן מאיר. נו׳ 1850, וויניפג (קנדה). היה סוחר ונדיב. ישב לעת־זקנתו במושב זקנים בתל־אביב. נפ׳ י״ט כסליו תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„האיש הנכבד והישר באדם
בר אורין
נדיב לב וירא ד״״ — — —

סקיר, הינדה שרה: בת מרדכי. נו׳ 1852, ניזביז (רוסיה). נפ׳ י״ב שבט תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה״ — — —

סקליוט, אריה ליב: בן שלמה רפאל. נו׳ תרי״ח (1858), ולוזין (פולין). היה ציוני פעיל בעירו ושמש מופת לרבים בעלותו לא״י, בש׳ 1908. יסד את הפנסיון הראשון בתל־אביב לתלמידי ומורי הגימנסיה „הרצליה״. נפ׳ ז׳ ניסן תרפ״ג.

סקלצקי, אהרן עקיבא: בן משה. נו׳ 1868, קורץ. עסק במסחר בברדיצ׳ב. בש׳ 1924 עלה לא״י והיה סוחר־עופות. נפ׳ כ״ט אלול תרפ״ז (ערב ר״ה תרפ״ח). מנוסח המצבה:

„אבינו היקר והנכבד — — —
נפטר בן 59 שנה״.

סקלר, מרדכי: בן ברוך. נו׳ 1872. נפ׳ כ״ד תמוז תרצ״ה. מנוסח המצבה:

„בעלי היקר והנכבד״ — — —

סקריטון, דוד: בן מרדכי. נו׳ 1896, סטוישץ (רוסיה). בש׳ 1921 עלה לא״י מקיוב. היה עגלון. נפ׳ ו׳ אב תרפ״ח.

סרניק, יצחק: בן ישראל צבי. נו׳ 1878. נפ׳ ט׳ כסליו תרע״ט.

ע

עַבּוּד, עַמְנוּאֵל: נפ ה׳ כסליו תרס״ג. נוסח המצבה:

„במרר נבכה ותרדנה
עינינו דמעה על הריגת
איש צדיק וישר עלה
מעירו — — — כפרי
קושטא — — — בארצנו
נפגעה בו מדת הדין ויעל
עמנואל עבוד בסערה
ערב ש״ק חמשה לחדש
כסלו התרס״ג לפ״ק תנצב״ה״.

עַדָנִי, בִּנְיָן נִסִים: נו׳ 1896, עדן. נפ׳ כ״א כסליו תרע״ט. נוסח המצבה:

„מנוחת הבחור האלם
שמו בנין מעי׳ עדן
יום כ״א כסליו ה׳תרע״ט.
תנצב״ה״.

עַדָנִי, דָוִד: בן מנחם. נו׳ 1875, עדן. נפ׳ ו׳ שבט תרפ״ה.

עַדָנִי, חַמָמִי: בת חיים. נו׳ 1895, תימן. נפ׳ ו׳ כסליו תרפ״ו.

עַדָנִי, יְהוּדָה: בן יחיא הכהן. נו׳ 1879, עדן. נפ׳ ו׳ אדר־א׳ תרס״ד.

עַדָנִי, מִרְיָם: בת סלם. נו׳ 1876, עדן. נפ׳ ז׳ חשון תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„האשה החסידה
הישרה״ — — —

עַדָנִי, מֹשֶה: בן סעדיה. נו׳ 1889, תימן. נפ׳ ט׳ אדר־ב׳ תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„על אלה אני בוכיה
על מות
אבינו היקר עטרת ראשנו
י״א אהוב לבריות — — —
נלב״ע בקצי״ו״ — — —

עַדָנִי (שַרעַבִי), לוּלָה: בת אהרן. נו׳ 1880, תימן. נפ׳ י״ב אלול תר״ץ.

עוּאַדִיש (אַגוּאַדִיש), רוּזָה: בת יעקב. נו׳ 1890, יפו. נפ׳ ג׳ כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשה נחמדה צעירה לימים
באביב ימיה נתק פתיל חייה״ — — —

עוּאַמִי, בַּדְרָה: בת יוסף. נו׳ 1888, תימן. נפ׳ כ״ז ניסן תרפ״ג.

עוּאַמִי, חַיִים רַאוּבֵן: בן יוסף. נו׳ 1902, תימן. נפ׳ י״ט שבט תרפ״ג.

עוּזִירִי, דָוִד: בן סעיד. נו׳ 1816,

צנעה (תימן). נפ׳ י״ג אדר תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר
זקן ושבע ימים — — —
מעולי תימן
ותעל נשמתו למרומים — — —
בן מאה ועשר שנים״ — — —

עוזירי, סעיד: בן סעיד. נו׳ 1844, צנעה (תימן). בש׳ 1899 עלה לא״י. נפ׳ ח׳ אב תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„הזקן הישיש
תם וישר ירא אלקים הר״ר — — —
אשר כל ימיו עשה טוב
הרבה תלמידים העמיד בתימן
בא״י כל ימיו נהנה מיגיע כפיו
נפטר בשם טוב — — —
תקע בשופר גדול
לחירותינו
ונאמן אתה ברוך אתה
להחיות מחיה
מתים המתים״.

עוזרי (עוזיר), שולמית (סלמה): נו׳ 1891. נפ׳ ט׳ שבט תרע״ט. מנוסח המצבה:

„האשה היקרה
שנקטפה במבחר ימיה״ — — —

עומיסי, יוסף: נפ׳ כ״ז אייר תר״ע. נוסח המצבה:

„פ. נ.
וי על האי שופרא דבלי
בעפרא החכם השלם מר
יוסף עומיסי תנצב״ה ותהי
מ״ק יום א׳ כ״ז אייר שנת
העת״ר ליצירה״.

עומיסי, לאה: בת אברהם. נו׳ 1913, יפו. נפ׳ י״ד טבת תרצ״א.

עזור, ברכה: בת אליעזר. נו׳ 1844, עדן. נפ׳ כ״ה כסליו תרפ״ד.

עזיזי, יוסף: בן יצחק. נו׳ 1899, ירושלים. היה מתנדב בצבא האנגלי. נהרג בתאונה ברכבת בדרך למצרים, כ״ה תמוז תרע״ח.

עזר, שמואל: בן עוזר. נו׳ 1859, עדן. בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ י״א אלול תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„איש זקן וירא ד״ — — —

עזר (טוב), חממי: בת אליעזר. נו׳ 1846, עדן. נפ׳ כ״ז אדר תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„האשה הזקנה הכשרה״ — — —

עזרילנט, אברהם משה: בן פנחס. נו׳ 1892, רוסיה. בש׳ 1925 עלה לא״י. היה רוכל. נפ׳ כ״ט אייר תרפ״ט.

עטואר, שלמה: בן מעודה. נו׳ 1850, תימן. נפ׳ י׳ ניסן תר״ץ.

עטיה, בכורה איטה: בת אברהם. נו׳ 1859, יפו. נפ׳ ג׳ אייר תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„אשה כשרה וצנועה
בעלת צדקה וחסד
שכל ימיה היטיבה עם קשה־יום
ומרי־נפש״ — — —

עטיה, דניאל: בן מכלוף. נו׳ 1855, חברון. היה סוחר. נפ׳ ו׳ תמוז תרפ״ה. נוסח המצבה:

„עד הגל הזה
ועדה המצבה
כי תחתיה נטמן ונחבא גברא רבא

ברכו אלקים בזקנה טובה ומעשיו
הטובים והנכבדות הכי בצדק יאמר לו
דניאל איש חמדות עטייא
בין לא"ץ הרב המופל"ה הרומ"ץ
במוה"ר מכלוף עטייא זצ"ל
וכבוד מנוחתו בעה"ק קרית הארבע
היא חברון זצוק"ל
ובנו המנוח הנז' נלב"ע ביום
ששה לחדש תמוז שנת התרפ"ה
לפ"ק תנצב"ה".

עַטַיָה, מְאִיר: בן יצחק. נו' 1904, יפו. נפ' ה' אב תרפ"ו. מנוסח המצבה:

„מאירה היתה נשמתו בתורה
אור עליון מלא לבבו. —
ידיו פעלו טוב וחסד
רגעי ימיו בענויים עברו
עניו, תמים, בודד באהלו.
טהור הנפש צדיק בדרכיו.
יחידים יעודי צפוניו. —
הלך בדמי ימיו לאל נצח — — —
נקסף בקצרות ימים ושנים" — — —

עַטַיָש, יַעקב: נפ' ג' אלול תרע"ג.

עַיָנִי, מַנַחֵם: בן צאלח. נו' 1843, ענה (עירק). בש' 1924 עלה לא"י. נפ' ה' תשרי תרפ"ט. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
איש נכבד יר"א נשא ונתן באמונה
נהנה מיגיע כפיו
אהוב ומסור למשפחתו ונחמד לבריות
ושמש בכתר הגבאות עשרים שנה
בביהכ"נ בעיר סודן — — —
שלום לעפרך אבינו מחמדנו".

עִיַרַקִי, נִסִים: בן אהרן כהן. נו' 1873, צנעה (תימן). נפ' י"ג אב תר"ץ. מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי
היקר והנכבד" — — —

עִיַרַקִי, שׁוֹשַׁנָה: בת סלם. נו' 1901, תימן. נפ' י"ד סיון תרצ"א.

עִלִיגוּלוּב, שִׂמחָה: בת משה. נפ' ד' תמוז תר"ע.

עָמוּד, בֶן־צִיוֹן: בן שלום (חיים). נו' 1904, עדן. נפ' ז' שבט תרפ"ו. מנוסח המצבה:

„ציון
לנפש יקרה — — —
יהיו רגבי עפר משכבך
מנוחה לנפשך".

עָמוֹס, אַבְרָהָם: בן מסעוד. נו' 1868, מרוקו. עלה לא"י עם הוריו בהיותו בן שנה. נפ' י"א אייר תרצ"ב. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר". — — —

עַמַקִיָה, מִרִים: בת יעקב. נו' 1827, ארם־צובא (סוריה). נפ' כ"ב אלול תרפ"ג.

עַמְרָם, הַרוֹן מוֹסֶא: נו' 1847. נפ' א' אב תרע"ב. מנוסח המצבה:

„מצבת קבורת הזקן" — — —

עַמְרָם, לוּלָה: בת הרון מוסא °עמרם. נפ' כ"ה חשון תרס"ג. מראשוני הנפטרים שמצאו מנוחתם בבית־הקברות הזה.

עַמְרָנִי, זַכַרִיָהוּ: בן יוסף. נו' 1893. היה שמש במשרד הא"י ביפו. נפ' י"ז סיון תרע"ח. מנוסח המצבה:

„אברך נחמד, עניו ואהוב
לבריות" — — —

עַמְרָנִי, מַלְכָּה: בת יחיא. נו׳ 1911, חיימה (תימן). נפ׳ כ״ב סיון תרס״ו. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
שנקטפה באביב ימיה
בט״ו שנים לחייה — — —
שלום לעפרך בתנו החביבה״ — — —

עַמְרָנִי, נַדְרָה: בת שלום. נו׳ 1888, צנעה (תימן). נפ׳ כ״ה כסליו תרפ״ג.

עַמְרָנִי, סַעִיד: בן סלימן. נפ׳ י״ב תכוז תרע״ו. מנוסח המצבה:

„הנפ[טר] בש״ט״ — — —

עַמְרָנִי, שָׁלוֹם: בן שלמה. נו׳ 1823, צנעה (תימן). בש׳ 1920 עלה לא״י. נפ׳ כ׳ תשרי תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„הישיש החסיד ויראא ד׳
כל ימיו עסק בתורה — — —
נפטר בשיבה טובה״ — — —

עַנְזִירוֹב, יִצְחָק: בן תובל. נו׳ 1867, קוקז. נפ׳ כ״א תמוז תרפ״ב.

עַנְקָרִי, פִּנְחָס שָׁלוֹם: בן יוסף. נו׳ 1902, יפו. נפ׳ ט׳ אדר״ב׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„בנינו היקר — — —
נקטף בדמי ימיו — — —
לשברון לב הוריו״ — — —

עֶפְרוֹן, בָּרוּךְ: בן צבי אליהו. רב בניקופול וכעת בשצוצין (פולין). אביו זקנו היה הרב יהושע השיל מרגלית מרחובות. נו׳ ה׳ אלול תרנ״ט. וישניבה (פולין). נתחנך חנוך תורני בישיבה בוילנה ואצל אביו. השתלם בהשכלה כללית בבי״ס למסחר בניקופול ובסור־ליטכניקום ביקסרינוסלב. היה עסקן ציוני פעיל וחבר ועד „החלוץ״ ביקסרינוסלב. בש׳ תרפ״א (1921) עלה לא״י (יחד עם המשורר א. שלונסקי ודוב שלונסקי). עבד כפועל בפרדס י. ל. גולדברג וחלה בקדחת. נפ׳ א׳ חשון תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„הבחור החשוב״ — — —

עָצוּר, בֶּן־צִיּוֹן: נו׳ 1894. נפ׳ כ״ט כסליו תרע״ז. מנוסח המצבה:

„וי להאי שופרא דבלי בארעא
מה גדול השבר
רבה התבערה בערה בציון אבן
חן נפש יקרה אבל זה כל עין תרד
מים אוי כי ירד אש מן השמים
בחור מעם כלו מחמדים איש
אמונים מלא חסדים אשכול הכופר
פרי נחמד הנותן אמרי שפר — — —
מחמד עיננו עודנו באבו נעדר
ואיננו בן כ״ב שנה עזב שבתו
ובני ביתו נשמתו עלתה לשמי עליון
יום ב׳ כ״ט לחודש כסליו שנת עזר״ת״.

עַצָּטָה, זֹהָרָה: בת שמעון. נו׳ 1870, דמר (תימן). נפ׳ י״ג תשרי תרפ״ו.

עַצָּטָה, שָׁלוֹם: נפ׳ י״ב (או) אדר ב׳ תרע״ט.

עַצָּטָה, שִׂמְחָה: בת דוד. נו׳ 1885, דמר (תימן). בש׳ 1904 עלתה לא״י. נפ׳ כ״א טבת תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„חנו לה מפרי ידיה ויהללוה
בשערים מעשיה
מצבת
האשה הכשרה והצנועה״ — — —

עַקִיבָא, מִרְיָם: בת משה. נו׳ 1888, תימן. נפ׳ כ״ג אלול תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה״ — — —

עַקִיבָיוֹב, עַקִיבָא: בן בבא. נו׳ תרנ״ג (1893), דרבנד (קוקז). נפ׳ ח׳ אב תר״ץ. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבי היקר״ — — —

עַקְנִין, יְהוּדָה: בן עלייא. נו׳ 1849, יפו(ז). נפ׳ ל׳ אב תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„מ. ק.

זקן י״א וס״מ״ — — —

עַרְסְטֶר, פִּנְחָס: נו׳ 1907, סוקולוב (פולין). היה פועל חקלאי. נפ׳ ג׳ ניסן תרפ״ז.

פ

פֶּבזנֶר, זאֵב: בן מאיר. נו׳ 1878, הומל (רוסיה). בש׳ 1906 עלה לא״י. היה פקיד ושוטר בנמל יפו. אבד עצמו לדעת ל׳ שבט תרפ״ז.

פֶּבזנֶר, חָנוֹך: בן יעקב דוב. נו׳ ו׳ ניסן תרס״ג (1903), ליאדי (רוסיה). עד גיל הי״ג למד בחדר מתוקן והשתלם בהשכלה כללית. נהר אחרי התנועה הציונית־סוציאליס־טית. בימי המהפכה ברוסיה עסק במסחר עם אביו בסמולנסק ובחרקוב. בש׳ 1925 עלה לא״י. נהל בירושלים סניף בית־המסחר לצרכי חשמל שהיה שייך לאביו. אחיו של עוה״ד ל. פבזנר בת״א. נפ׳ י״א ניסן תרצ״א. מנוסח המצבה:

„על אלה אנו בוכים
על בננו ואחינו היקר
בעל נפש עדינה — — —
שנקטף בשנת ה־28 לימי חייו״.

פַּבריץ, אֶסתֵר חַנָה: בת צבי. נו׳ 1855, קובנה. נפ׳ א׳ ניסן תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„רבות בנות עשו חיל
ואת עלית על כלנה
ציון
לנפש אמנו היקרה והצנועה
נאמנה לעמה ולדת ה״ — — —

פַּבריקַנט, יחִיאֵל: בן דוב. נו׳ 1849, אודיסה (רוסיה). היה סוחר ופקיד. בש׳ 1920 עלה לא״י. חותנו של הגב׳ ד״ר ט. פבריקנט בת״א. נפ׳ עיוה״כ תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„איש ישר הזקן״ — — —

פַּגלין, יַעקב: בן גרשון. נו׳ 1911, אודיסה. היה תלמיד. נפ׳ ט״ז אדר־א׳ תרצ״ב.

פֶּדר, בֵּילה אֶסתֵר: בת יהושע. נו׳ 1867, מינסק (רוסיה). בש׳ 1892 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ו שבט תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה״ — — —

פֶּדר, דָוִד אַרִיה: בן יעקב משה. נו׳ 1855. נפ׳ כ״ד תמוז תרפ״א. מנוסח המצבה:

„הנכבד הישר
נהנה מיגיע כפיו״ — — —

פֶּדר, עֵדָה: בת זאב. נו׳ 1891, זכרון־יעקב. נפ׳ י״ט תמוז תרפ״א. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה והיקרה,
שקעה שמשה בדמי ימיה
בת כ״ח לחייה״.

פֶּדרשוֹרץ, הינדָה: בת שבת. נו׳ 1883, סבריה. נפ׳ כ״ז ניסן תר״ץ.

פוֹגלסוֹן, צבי: בן אברהם. נו׳ 1861, גלובוקה (פ׳ וילנה). היה סוחר אמיד ועסקן

ציוני ותיק. ציר הקונגרסים הציוניים הראשונים וממקורבי הרצל. השתתף במשלחת לאל־עריש עם ד. סריץ. ב־1905 עלה לא״י. מראשוני מיסדי „אחוזת־בית״ ותל־אביב ועסקני „חברה חדשה״. טפל בתכנית התישבות יהודית ברפיח ויעור אדמת „מואת״ בא״י. היה בעל פרדס והעסיק ידים עבריות בעבודותיו. הלך ערירי והקדיש את כל הונו ורכושו להקרן־הקימת ועזר בכספו להקמת „מעונות העובדים״ הראשונים על אדמתו ברחוב מזא״ה בת״א. פרסם חוברת על אדמת „מואת״ בא״י. נפ׳ י״ב אייר תרצ״א והובא לק׳ בי״ג בו. ביבל׳: „ספר תל־אביב״.

פּוֹגְלְסוֹן, צִפּוֹרָה: בת מאיר. נו׳ תרכ״ג (1863), ז׳גר (ליטא). היתה אשת העסקן והנדיב צבי ״פוגלסון. בש׳ 1905 עלתה לא״י. נפ׳ ו׳ תמוז תרצ״ג בת״א. מנוסח המצבה:

„— — — את כל הונה ורכושה
הקדישה ביחד עם בעלה לגאולת הארץ
ע״י הקהק״ל״.

פּוֹגַץ, יוֹנָה: בן זליג. נו׳ 1901, סודיל־קוב (רוסיה). נרצח בבית העולים ביפו, כ״ג ניסן תרפ״א והובא לק׳ בקבר אחים א׳.

פּוֹזִיץ, לֵאָה: בת משה. נפ׳ י״ט אדר תרס״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה אשת חיל — — —
בת הצדיק הר׳ ר׳
משה פוזיץ זצ״ל מבריסק״ — — —

פּוֹזְנַנְסְקִי, דָּוִד יְהוּדָה: בן אברהם. עלה לא״י מיקטרינוסלב. נפ׳ י״ז כסליו תרס״ו.

פּוֹזְנַנְסְקִי (רוּדֶלְסְקִי), זְאֵב: בן גרשון. נו׳ 1833. נפ׳ ז׳ סיון תרע״ג.

פּוֹטֶרְמַכֶּר, מֹשֶׁה: בן יצחק. נו׳ 1902, בר (רוסיה). אבד עצמו לדעת, י״ד כסליו תרפ״ג.

פּוֹטֶרְמַן, גֵּרְשׁוֹן: בן אברהם הלוי. עלה לא״י מפינסק. נפ׳ כ״ו סיון תרע״ד.

פּוֹטַשׁ, חַיָּה אַלְטָה: בת משה. נו׳ 1872, וילקובישקי (ליטא). אבדה עצמה לדעת, ט״ז אדר תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה בת־טובים״ — — —

פּוֹלִישׁוּק, אֶשֶׁר: בן ישראל. נו׳ 1862, ז׳יטומיר (רוסיה). חו״צ ותיק ופעיל בהפצת העברית באודיסה. בש׳ 1905, לאחר הפוגרומים ברוסיה, עלה לא״י. היה מראשוני מתישבי ת״א ובנה בית ברח׳ קלישר. היה שותף וסוכן בבית־מסחר דיזנגוף ואח״כ עבד כמנהל חשבו־נות בחברת „פרדס״. נפ׳ כ״ה תמוז תרפ״ב.

פּוֹלִישׁוּק, מִרְיָם: בת יצחק חיים ליכטנשטין ואשת אשר ״פולישוק. נו׳ 1877, אודיסה (רוסיה). בש׳ 1912 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט כסליו תרע״ו. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה — — —
שנקטפה בדמי ימיה״ — — —

פּוֹלִישׁוּק, רִבְקָה: בת יוסף. נו׳ 1859, סלץ (רומניה). בש׳ 1905 (אחרי הפוגרום בקי־שינוב) עלתה לא״י. נפ׳ י׳ שבט תרס״ט.

פּוֹלַנִי, וִיכְנָה: בת שמואל יעקב. נו׳ 1850, בריסק (פולין). בש׳ 1891 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ב אב תרפ״ו.

פּוֹלַנִי, חַיִּים יְהוּדָה: בן עזריאל אשר. נו׳ 1872. נפ׳ י״ג טבת תרע״ד.

פּוֹלַנִי, שִׁמְעוֹן דּוֹב: בן יחיאל פולסקי. נו׳ ל״ג בעומר תרכ״ח, סמלה (רוסיה). בן יחיד

להורים אמידים. חו״צ מילדותו. עסקן פעיל בתנועה הציונית בניקולייב, עיר מגוריו. היה כמה פעמים ציר בקונגרס הציוני. חנך את בניו ברוח הלאומיות ושלחם להשתלם בא״י. ב־1914 עלה לא״י להשתקע. (ביקר קודם בש׳ 1891 ובש׳ 1911). פעיל בועד להקלת המשבר בזמן מלה״ע. יסד ונהל עד יום מותו את האגודה ההדדית „הלואה וחסכון, יפו״ (עתה בנק „הל־ואה וחסכון״ בתל־אביב). היה ממיסדי ומארגני „מרכז״ לאגודות האשראי. מחותן (ע״י נשואי בניו) לד״ר חיים יחיסין וליוסף בר״נ מיוחס. בניו עסקנים וסוחרים בת״א. נפ׳ והובא לק׳ ט׳ סיון תרפ״ב.

פּוֹלַנִי (פולסקי), דִינָה: בת מרדכי. נו׳ 1845, קמינקה (רוסיה). נפ׳ ל׳ ניסן תרפ״ד.

פּוֹלַנְצְקִי, יוֹסֵף: בן פנחס. נו׳ 1888, נפ׳ כ״ו אלול תר״ץ. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר — — —

נפ׳ — — בן מ״ב שנה״.

פּוֹלַק, יוֹכֶבֶד: בת יוסף צבי. נו׳ 1910, יפו. נפ׳ ז׳ חשון תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„הבתולה — — —

בת י״ז שנה״ — — —

פּוֹלַק, מִיכָאֵל: בן ברוך בנדט. נו׳ תרכ״ב, קלוריה (ליטא). נצר ממשפחה מיוחסת. התחנך ברוח התורה והמסורה. עסק במסחר וצרכי צבור. חובב־ציון מסור מנעוריו. בש׳ 1906 עלה לא״י. נודע במדותיו התרומיות באצילות נפש ובנדיבות. אחיו הוא העסקן א. א. פולק בתל־אביב. נפ׳ י״ח שבט תרע״ב. על־שמו „היכל התלמוד״ (ישיבה ובימ״ד) ורחוב בתל־אביב. נוסח המצבה:

„אבל אח

בימי עלומיו גוע ויאסף אל עמיו

אחינו היקר

ואהוב מיכאל פאלאק

בן הרב הצדיק ר׳ ברוך

בנדעט זצ״ל מקלוריה

פלך סובלק איש טוב

ומיטיב אהוב למקום

אהוב לבריות על מתו

יתאבלו אחיו ואחותו

וגיסו וכל משפחתו

נפטר בשם טוב אור ליום

ג׳ ה״י שבט ה׳תרע״ב לפ״ג

תנצב״ה״.

פּוֹלַק, שׁוּלַמִית (בְּרִתָה): בת מרדכי שלמה. נו׳ 1906, וישול דה ז׳אס (רומניה). היתה תלמידה בביה״ס לבנות בת״א. נפ׳ ד׳ שבט תרצ״א. מנוסח המצבה:

„הבחורה — — —

נפ׳ בת 24 שנה״ — — —

פּוֹלַק, שָׁרָה: בת משה. נו׳ 1900, אודיסה (רוסיה). נפ׳ ז׳ כסליו תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„אשה רכה בשנים — — —

נקטפה בימי עלומיה״ — — —

פּוֹלַק (פולני), חַיִים יְהוּדָה (ליב): בן אברהם. נו׳ 1865, ברדיצב (רוסיה). בנעוריו היה משורר אצל החזן הנודע ניסן בלזר. תלמיד חכם וציוני נאמן. בש׳ 1913 עלה לא״י. בנו הוא הסופר וחוקר המקרא אהרן פולק בת״א. נפ׳ ג׳ אלול תרפ״ט והובא לק׳ בד׳ בו. מנוסח המצבה:

„אבינו

היקר והחביב ירא ד׳

רודף צדקה וחסד״ — — —

פּוּלְקוּר, דָּנִיאֵל: נו׳ 1910. נפ׳ י״ח אלול תרפ״ה.

פּוּמְפַּס, אַרְיֵה לֵיב (לְיאוֹן): נו׳ 1899. היה פועל. נפ׳ ט״ז אדר־ב׳ תרפ״ד.

פּוּמְפֶּר, מִרְיָם (מירל): בת אהרן הלוי קנסטר. נו׳ 1854, נובידבור (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ח׳ כסליו תרצ״ו. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה
הצנועה והישרה
עסקה בצדקה וחסד
בכל ימי חייה״ — — —

פּוֹמְרַנְץ, יְהוֹשֻׁעַ: בן שלמה מרדכי. נו׳ 1858, הורודנקה (גליציה, פולין). היה במר־שב זקנים בת״א. נפ׳ כ״ז תשרי תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר ירא וחרד לדבר ד׳
עסק בתורה לשמה נשא ונתן באמונה —
נפטר בן ע״ג לחייו״ — — —

פּוֹמְרַנְץ, עֲקִיבָא: בן שמעון. נו׳ אדר תרמ״ד (1884). ציוני ותיק ועסקן. היה מהנדס. נפ׳ כ״א סיון תרפ״ו.

פּוּנִימוֹרִיוֹב (אבְרַמוֹב), יִצְחָק: בן אברהם. נו׳ 1877. בש׳ 1911 עלה לא״י. היה גר־צדק. נפ׳ ט״ו חשון תרפ״ח.

פּוּנִימְרוֹבָה, חַנָּה: בת משה. נפ׳ י״ח תמוז תרע״ד.

פּוּנֶר, מְנַחֵם: בן מנדל. נו׳ 1860, סומיא־טץ (פולין). היה סוחר, עסקן ונדיב. עלה לא״י מאנגליה. הקדיש את כל רכושו להקה״ל. נפ׳ ו׳ שבט תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„פה מנוחת עצמות האיש — — —
שהקדיש את כל רכושו לקהק״ל״.

פּוּס, אֱלִיעֶזֶר: בן מתתיהו. נו׳ 1900, ירוסלב (גליציה). מנעוריו חבר בתנועה הציו־נית ופעיל ב„החלוץ״. בש׳ 1924 עלה לא״י. היה פועל בנין (כופף ברזל). עסקן ער ומסור לדברי־תרבות. נפ׳ ג׳ אלול תרצ״א. מנוסח המצבה:

„— — — יליד גליציה
עלה לארץ תרפ״ד
ונפטר ג׳ אלול תרצ״א
בן 31 שנה״ — — —

פּוֹפּוֹבְסְקִי, נִיסָן: בן זליג דוד. נו׳ תר״ט (1849), ילזבסגרד (רוסיה). בנעוריו למד בישיבה. היה סוחר רהיטים. חובב־ציון מסור ושאף כל ימיו לעליה לא״י. במשך שנים רבות היה עסקן צבורי בעירו וגבאי בביהכנ״ס. בש׳ 1912 עלה לא״י. בנה בית בתל־אביב. נפ׳ ו׳ תשרי תרפ״ז (1926). מנוסח המצבה:

„ישיש נכבד — — —
נפ׳ — — —
בן ע״ז לחייו״.

פּוֹפְלֶבְסְקִי, זַלְמָן: בן ישעיהו ליב. נו׳ 1872, יקטרינוסלב (רוסיה). היה סנדלר. נפ׳ ז׳ (ל״ז) אב תרע״ג.

פּוֹפְקִין, חַסְיָה: בת צבי. נו׳ 1850, קי־שינוב (בסרביה־רומניה). נפ׳ ז׳ תמוז תר״ץ.

פּוֹפֶּר, שְׁמוּאֵל (שמריהו): בן אברהם. נו׳ 1847, טאב (הונגריה). בש׳ 1921 עלה לא״י. היה ת״ח ועסק בתורה. נפ׳ י״ד חשון תרפ״ח.

פּוֹפְרִין, שְׁרַגָּא דוֹב: בן גרשון. נו׳ 1906, קובנה. היה פועל במקוה־ישראל. אבד

עצמו לדעת כ״ג תשרי תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„— — מת לשנת העשרים ושתים לחייו
למחרת שמחת תורה״.

פּוֹרדהַוּז, מִרְיָם גִיטֶל: בת משה בלומנפלד. נו׳ 1898, ירושלים. נפ׳ י״ט כסליו תר״ץ. מנוסח המצבה:

„וי להאי שופרא דבלי בארעא
פרח צעיר שנקטף באבו
בת חמודות ויעלת חן — — —
נפטרה במיטב שנותיה״ — — —

פּוֹרטוּנָה, יוֹסֵף: בן דוב. נו׳ תר״ל (1870), ע״י קובנה (ליטא). עסק במסחר והיה נדיב ועסקן. נפ׳ י״ב אב תרצ״ח.

פּוֹרטוּנָה, רָחֵל זַלְטָה: בת אברהם. נו׳ תרל״ב (1872), לידוביאן (ליטא). היתה עסקנית ונדבנית. אשת יוסף •פורטונה. בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ב טבת תרצ״ד. מנוסח המצבה:

„אשתי ואמנו היקרה — — —
נפטרה — — —
בת ששים ואחת לחייה״.

פּוֹרטנוֹי, חַנָה: בת זאב. נו׳ 1837, מוהילוב (רוסיה). נפ׳ י״ז שבט תרע״ה.

פּוֹרטנוֹי, יַעֲקֹב: בן משה. נו׳ 1834, מוהילוב (רוסיה). בש׳ 1907 עלה לא״י. היה שען. נפ׳ י׳ כסליו תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר
מופלג בתורה ויראת ד״ — — —

פּוֹרטנוֹי, פֵּסָה: בת יוסף. נו׳ 1900. נפ׳ ט׳ אייר תרע״ח.

פּוֹרטנוֹי, רָחֵל מַלְכָּה: בת חיים יוסף. נו׳ 1884, קסטיקוביץ (רוסיה). נפ׳ י״ח אדר־א׳ תרפ״ד.

פּוֹרִים, מִרְיָם: בת אליעזר. נו׳ 1870, פיאודוסיה (קרים, רוסיה). נפ׳ י״ט שבט תרצ״ב.

פּוֹרֶר, רִבְקָה: בת עזרא. נו׳ ז׳ חשון תרע״ד, ירושלים. התחנכה בגימנסיה „הרצליה״ בת״א והצטיינה בלמודיה. נפטרה באבה ביום כ״ב אדר־א׳ תרצ״ב (28.2.32).

פַּטִיר, חַנָה לֵאָה: בת משה אבא. נו׳ 1866, מקוב (פולין). נפ׳ כ״ב תשרי תרפ״ו.

פַּיבִישוֹבִיץ, פִּיגָה יַנְטָה: בת בן־ציון יעקב. נו׳ 1884, אודיסה (רוסיה). נפ׳ י״ג תמוז תרע״ג.

פַּיבְלוֹבִיץ, יַעֲקֹב קוֹפֶל: בן יואל. נו׳ 1828, קישינוב (רומניה). היה שמש בבית־המדרש של חסידי חב״ד בת״א. נפ׳ כ״ח אדר תרע״ה. מנוסח המצבה:

„הישיש״ — — —

פַּיבְלוֹבִיץ, רָחֵל: בת יעקב יוסף. נפ׳ ד׳ אלול תרס״ז. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה״ — — —

פַּיבסקי, הוֹדִיל: בת מרדכי. נו׳ 1898, ס׳ קיוב (רוסיה). נפ׳ כ״ב כסליו תר״ץ.

פִּיגוֹבסקי, מֹשֶה צְבִי: בן יעקב. נו׳ 1850, שצוצין (פולין). היה סוחר. נפ׳ י״ט ניסן תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר והנכבד״ — — —

פַּיוֹרש, יִצְחָק: בן דוד. נו׳ 1860, קולטינו (ליטא). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה סקיד בדאר. נפ׳ כ״א אלול תרפ״ו.

פַּיוֹרש, אֱלִיעֶזֶר זְאֵב: בן יצחק •פיורש. נו׳ 1901, רסיין (ליטא). בש׳ 1924

עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ י״ד אב תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„הצעיר — — —

נפ׳ בן כ״ח שנה״. — —

פִּיזַנְטִי, יִצְחָק: נפ׳ כ״ג אדר תרע״ז. מנוסח המצבה:

„החכם השלם״ — — —

פִּיטְרִיקוֹבְסְקִי (מיודובניק), חַיָּה: בת אברהם גינזבורג. נו׳ 1868, רבה (פולין). מצאצאי הגאון ר׳ שמעון גינזבורג רבו של התוי״ט. היתה אשת שלמה פיטריקובסקי. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״א כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„חבל על דאבדין

ישרה וצנועה כיושבי על מדין

הוי, אחות! איך נגזר הדין״ — — —

פִּיכְמַן, בֵּילָה: נו׳ 1844. נפ׳ ב׳ תשרי תרע״ז.

פִּילוֹרְנְקוֹ, זְלִיג אַהֲרֹן: בן מרדכי. נו׳ 1860. נפ׳ י״ב סיון תרע״ח. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר״ — — —

פַּיְן, אַהֲרֹן בָּרוּךְ: בן מישל זליג הכהן. נו׳ 1878, ריגה (לטביה). נפ׳ כ׳ אב תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„הנכבד והנדיב״ — — —

פַּיְן, הִינְדָה־בֵּילָה (לאה): בת חיים. נו׳ 1860. בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ז תמוז תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה״ — — —

פַּיְן, צְבִי יְהוּדָה: בן משה הלוי. נו׳ 1872, רקישקי (ליטא). היה מלמד. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ כ׳ תמוז תרפ״ח. מנוסח המצבה: „איש תם וישר״ — — —

פֵּינְבֶּרְג, אֵלִיָּהוּ: בן ישעיהו. נו׳ 1865, ביאליסטוק (פולין). היה באה״ב. נפ׳ ה׳ ניסן תר״ץ.

פֵּינְבֶּרְג, אֱלִישֶׁבַע אֶלְקָה: בת שמואל. נו׳ 1912, בריסלוב (רוסיה). נפ׳ י״ח אייר תרצ״א.

פֵּינְבֶּרְג, חַיָּה: בת אריה יצחק. נו׳ 1871, קרמנצוג (רוסיה). נפ׳ כ״ו אדר תרצ״א.

פֵּינְגוֹלְד, יוֹסֵף יְרוּחָם פִּישֶׁל: בן שלמה. נו׳ 1889, ונגרוב (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה סופר סת״ם. נפ׳ ט׳ אייר תרפ״ז.

פֵּינְגוֹלְד, יִצְחָק אֵיזִיק יְהוֹשֻׁעַ: בן דוד. נו׳ אלול תרל״ד (1874), דרצ׳ין (פולין). חובב־ציון מנעוריו. בש׳ 1900 עלה לא״י. עסק במסחר ובחרושת. בש׳ 1920 יסד ביח״ר לסיגריות בתל־אביב. נרצח (עם ב. יגולדברג ויוסף יברקוביץ) בשכונת אבו־כביר בנסעו להציל פועלים, ביום י״ט אב תרפ״ט והובא לק׳ בקבר אחים ב׳.

פֵּינְגוֹלְד, שַׁבְּתַי: נו׳ 1875, זיטומיר (רוסיה). נפ׳ כ״ב טבת תרע״ח. מנוסח המצבה:

„הרב וכו׳״ — — —

פֵּינְמֶסֶר, נַפְתָּלִי: בן בנימין. נו׳ תרס״ו (1906), ורשה. למד בסמינריון „תחכמו־ני״ בורשה ועסק בתורה. בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ כ״ד תמוז תרפ״ו.

פִּינֶס, יַעֲקֹב שְׁמוּאֵל: בן מאיר איסר. נו׳ כ״ג טבת תרי״ח, וולקוביסק (פולין).

ממשפחת פינס מרוזינאי. עסק כל ימיו במס־חר והיה מראשוני חובבי־ציון ונכבדי רוזינאי. ב־1926 עלה לא״י. נפ׳ והובא לק׳ ביום ו׳ תמוז תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„גדול בתורה
תמים בכל דרכיו
ענו וטוב לב עד להפליא״.

פִּינְס, מֵאִיר אֵיסֶר: בן אריה ליב. נו׳ תרל״ב, וולקוביסק (פולין). בן אחיו של יחיאל מיכל פינס, ממשפחת שטרשון. היה משכיל ובר־אורין. בקי בספרות העברית העתיקה (ידע משניות בעל־פה). עסק במסחר ובפקידות (מנהל עבודה ביערות, פנקסן ועוד). עסקן פעיל. אחרי מהפכת פברואר היה סגן יו״ר הקהלה היהודית באוריול (רוסיה) ואח״כ עסקן צבורי בפוצ׳פ. נרדף ונאסר בימי הבול־שוויקים. בש׳ 1925 עלה לא״י. עסק בפקידות ובמסחר ספרים בירושלים. בנו: העסקן והעתונאי דן פינס. נפ׳ י״ט ניסן תר״ץ והובא לק׳ בכ׳ בו. מנוסח המצבה:

„— — מבני העליה שהם מועטים״ — —

פִּינְס, נַחַ: בן אהרן. נו׳ תרל״א (1871), שקלוב (רוסיה). למד בישיבת ולוזין ואח״כ השתלם בפדגוגיה בגרמניה ובשויץ. היה תחי־לה מורה פרטי בורשה. נשא את בתו של הסופר והחו״צ הנודע שאול פינחס רבינוביץ (שפ״ר). היה מראשוני המשוררים העברים בתקופה שלאחר יל״ג יחד עם ש. ל. גורדון, מ. מ. דוליצקי ועוד. וקובציו „שירי הגיון״, ו„הזמיר״ עוררו ענין ודעת בקורת („הזמן״ ועוד). התמסר לפדגוגיה והיה מורה בחדר מתוקן בורשה ומראשוני מיסדי גני־הילדים העברים. בש׳ 1912—1914 היה מורה בגמנסיה היהודית של כהן בוילנה, ויחד עם כהנשטס וח. פיאלקוב יסד את הקורסים הפדגוגיים בגרודנה. היה מנהל הסמינריון למורים מטעם תרבות באודיסה. בש׳ 1919 עלה עם עולי „רוסלן״ לא״י. נתמנה למנהל בית המדרש למורות וגננות ע״ש א. ל. לוינסקי בת״א ועמד בראשו עד יומו האחרון. הקים מאות תלמידות העובדות בשדה ההוראה והחנוך בארץ. היה בלשן ופרסם ספרי למוד: „חוקי האורתוגרפיה העברית״, „פרוזדור לדקדוק״ (בהוצ׳ „תושיה״ בורשה. ואח״כ מהדורה מתו־קנת בא״י בהוצאת „דביר״). פרסם מאמרים בעניני חנוך ב„הפדגוג״ ועוד. נפ׳ אור ליום כ׳ תשרי ת״ש, והובא לק׳ ליד קבר י. אלתרמן וי. זנדבנק. בנותיו עובדות בהוראה בישובים החדשים גן־חיים ומעוז.

פִּינְס, צִפּוֹרָה מִינָה: בת חיים כהן. נו׳ ו׳ אלול תרט״ז, מוהילוב (רוסיה). אשת יעקב שמואל פינס. ידעה את הדבור העברי והתענינה בחבת־ציון והציונות. נדבנית ועסקנית. בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ ביום כ״ח אדר תרפ״ז והובאה לק׳ בכ״ט בו. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה והצנועה — — —
כפה פרשה לעני וידיה שלחה
לאביון, ותהי לדל תקוה בביתה
ונפש רעבה השביעה
ונפשה שאפה אל על ואך טוב
וחסד יסובבוה כל ימי חייה — — —
שלום לעפרה
וימתקו לה רגבי אדמתה
ותנוח בשלום על משכבה״.

פִּינְק, מַרְתָּה: נו׳ 1919 בוינה. בש׳ 1934 עלתה לא״י. עבדה תחילה במשק הפר־

עלות בחדרה ואח״כ היתה אחות בביה״ח הממשלתי ביפו. נרצחה ביריות בתחומי בית־החולים יחד עם נחמה •צדק ביום כ״ט אב תרצ״ו והובאה לק׳ בקבר אחים ג׳. ביבל׳: „מאורעות תרצ״ו״ — הוצ׳ „דבר״.

פִּינְקֶל, שָׂרָה רִבְקָה: בת אפרים יצחק. נו׳ 1837, דוינסק. נפ׳ כ״ח טבת תרפ״ו.

פִּינְקֶלשְׁטֵין, יְהוֹשֻׁעַ: בן אשר. נו׳ 1889, אוסטרוב (פולין). נהרג בתאונת רכבת בדרך חיפה—לוד, ו׳ אב תרע״ט.

פִּינְקֶלשְׁטֵין, יִשָּׂשְׂכָר דָּן: בן אלי־עזר. ממשפחת הנדיב חיים סטברובר מפודו־ליה. נו׳ 1857, אוקנה (רוסיה). היה סוחר במוסקבה. תלמיד־חכם וחובב־ציון. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ י״ב אייר תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר
נצר מגזע תפארת
איש תרומות וטהר המדות
נכד ר׳ חיים סטברובר
נפ׳ בן שבעים שנה״.

פִּינְקֶלשְׁטֵין, מָרְדְּכַי: בן אפרים. נו׳ 1899, בוטשני (רומניה). היה חשמלאי. נהרג בתאונת עבודה בכ״ט אב תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„פ. נ. העובד״ — — —

פִּינְקֶלשְׁטֵין, מָרְדְּכַי: בן אריה. נו׳ 1876, פיטריקוב (פולין). ציוני מנעוריו ופעיל בעניני־עליה לא״י. היה נגר. השתתף בהצ־טינות במלחמת רוסיה—יפן. בש׳ 1921 עלה לא״י. נרצח אחרי התגוננות גבורה, בבית־העולים ביפו ביום כ״א ניסן תרפ״א והובא לק׳ בקבר אחים א׳.

פִּינְקֶלשְׁטֵין, מִרְיָם (מינדל): בת יוסף גולדשסט. נו׳ 1841, פריז. בש׳ 1880 עלתה לא״י. היתה (יחד עם בעלה אריה ליב פינקלשטין) ממיסדות נוה־שלום שביפו. עסקה בעניני צדקה וצרכי־צבור. היתה חותנתו של מוריס ליטוינסקי בת״א. נפ׳ כ״ח אלול תר״ץ (21.9.1930). מנוסח המצבה:

״ — — נפ׳
בת צ״א לחייה״ — — —

פִּינְקֶלשְׁטֵין, פִּיגָה לֵאָה: בת אריה. נו׳ 1856, בפולין. היתה אשת בצלאל פינקלשטין. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ח שבט תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה והצנועה״ — — —

פִּינְקֶלשְׁטֵין, רָחֵל פִּיגָה: בת יעקב אהרן. נו׳ 1864, וולקוביסק (פולין). נפ׳ י״ז אדר תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה
והאהובה״ — — —

פַּיְנֶר, דְּרַזְנָה (דבורה): בת חיים וולמן הכהן. נו׳ 1891, פלוטש (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ י״ב ניסן תרפ״ז.

פַּיְנְרְמַן, שַׁבְּתַי: בן עוזר. נו׳ 1904, וכנובקה (רוסיה). היה פועל. נפ׳ י״ז אייר תר״ץ. מנוסח המצבה:

„הבחור — — —
נפסר בן כ״ו שנה״ — — —

פַּיְנשְׁטֵין, שְׁלֹמֹה זַלְמָן: בן גדליהו מיכל. נו׳ בש׳ תר״ט (1849), ביאליסטוק. היה סוחר. ת״ח ומשכיל. בש׳ 1912 עלה לא״י. נפ׳ כ״ט תשרי תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„איש משכיל
וירא אלקים

שעסק כל ימיו
בחדושי תורה
והלך בדרכי
מוסר וצניעות" — — —

פַּיְס, דּוֹב מָרְדֳּכַי: בן יהודה. נו' 1864, גרודנה (פולין). היה סנדלר. נפ' כ"ב חשון תרצ"א. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר" — — —

פַּיְס, הִינְדָה: בת אליעזר זאב. נו' 1902, גרודנה (פולין). נפ' ד' חשון תרפ"ו. מנוסח המצבה:

„הכלה הבתולה" — — —

פִּיסְטֶל, צְבִי: בן יחיאל. נו' 1851, ורשה. היה סוחר. נפ' י"ט חשון תרצ"ב.

פִּיסְטֶל, אֶסְתֵּר גְּרוּנָה: בת צבי. נו' 1850, ורשה. בש' 1924 עלתה לא"י. נפ' י' אייר תרפ"ו. מנוסח המצבה: „אמנו היקרה" — —

פִּיק, פְּרִיל: בת ישעיה ליפא. נו' 1880, היתה אשת ישראל גרשון פיק. נפ' ט' טבת תרצ"ד. מנוסח המצבה:

„ — — — נקטפה בדמי ימיה
בת 45" — — —

פִּיקוֹבְסְקִי, אַבְרָהָם דּוֹב: בן מרדכי. נו' 1893, צפת. נפ' ח' אדר תרפ"ה.

פַּיְקִין, שֵׁינְדֶל רָחֵל: בת חיים דוב. נו' 1908, ורשה. נפ' כ"ז תשרי תרפ"ו.

פִּיקַרְסְקִי, יַעֲקֹב: בן ישעיהו מרדכי. נו' 1899, ורשה. נפ' כ"ד אלול תרפ"ד. מנוסח המצבה:

„בן יחיד להוריו
נקטף באביב ימיו — — —
אחרי ארבע שנות־
עבודה בארץ־ישראל
ימתקו לך רגבי אדמתך
בננו ואחינו היקר!"

פִּירְטִינְסְקִי, שָׂרָה: בת אריה. נו' 1864, ריגה (לטביה). בש' 1932 עלתה לא"י. נפ' כ"ב ניסן תרצ"ב.

פִּירְמַן, אַרְיֵה: בן גרשון הכהן. נו' 1878, טולצין (רוסיה). בש' 1908 עלה לא"י. נפ' י"ח שבט תר"ץ. מנוסח המצבה:

„— — עלה לארץ בש' תרס"ח
נפ' בן נ"ב" — — —

פַּיְרְשְׁטֵין, דָּוִד: נפ' י"ז אב תרע"ו.

פַּיְרְשְׁטֵין, יִשְׂרָאֵל: בן איתמר. נפ' ג' כסליו תרע"ד.

פִּישׁ, אֶלְכְּסַנְדֶּר חַיִּים שְׁמוּאֵל: בן ברוך. נו' 1897, בודפסט (הונגריה). היה ד"ר למשפטים ולחימיה. נהרג בהתפוצצות מכונה בעבודתו (יחד עם מ. הרמן. גיטל סלפטר ושמחה סלפטר). י"ד כסליו תרפ"ד.

פִּישׁ, אַלְקָה (אלישבע): בת שמשון הוכמן. נו' 1896, יפו. נפ' כ"ח תשרי תרפ"ג. מנוסח המצבה:

„העלמה היקרה" — — —

פִּישׁ, נַחְמָן: בן דוד משה. נו' תרנ"ט (1899), לבוב. היה פועל. נפ' ח' אדר־א' תרצ"ב.

פִּישְׁבֵּין, אִיטָה: בת מרדכי. נו' 1875, קיוב (רוסיה). בש' 1927 עלתה לא"י. היתה אשת אביגדור משה פישבין. נפ' ט"ו אייר תרפ"ח.

פִּישְׁבֵּין, יוֹסֵף יַעֲקֹב: בן דוד. נו׳ 1888, חלם (פולין). בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ כ׳ אדר תרפ״ח.

פִּישְׁטִין, אַבְרָהָם: בן שאול. נו׳ 1881, מלוסוב (פולין). היה נגר. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ ג׳ שבט תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר״ — — —

פִּישְׁטִין, נָעֳמִי (זיסל): בת שמואל יצחק. נו׳ 1909, לברסוב (פולין). נפ׳ ו׳ אדר תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„בחורה תמימה — —
בדמי חייה
נתק פתיל חייה
בת כ״ג לחייה״ — — —

פִּישְׁמָן, אַבְרָהָם אֲלִימֶלֶךְ: בן הרב מרדכי הכהן ממשפחת מימון. נו׳ כ״ג אדר תרי״ג, סאטנוב (רוסיה). אביו היה חברם של מלבי״ם והגאון אריה ליבוש בלחוביר בעל „שם אריה״ ו„ערוגת הבושם״. היה סופר סת״ם וחובב ספר. חנך את בניו לתורה ואהבת־ציון. בניו הם: הרב י. ל. הכהן פישמן, ממנהיגי „המזרחי״ וחבר הנהלת הסוכנות היהודית, עסקנית הפועלות בא״י עדה פישמן, המורה והעסקן גבריאל פישמן בת״א והסופר והביבליוגרף זכריה פישמן. חתנו ה׳ יעקובסון בע״ב בת״א. בש׳ 1914 עלה לא״י ממרקולשטי (בסרביה). נפ׳ והובא לק׳ ס״ז אלול תר״ץ. מנוסח המצבה:

„הישר באדם
רחים ומוקיר רבנן ותלמידיהם
תורתם וספרותם
שמסר נפשו על חנוך בניו
לתורה וליהדות אוהב עמו וארצו״ — —

פִּישְׁמָן, זְכַרְיָה: בן אברהם אלימלך הכהן פישמן. נו׳ כ״ג אדר תרנ״א, מרקולשטי (בסרביה־רומניה). חנוך מסורתי והשתלמות עצמית. אח״כ גמר את ביהמ״ד למורים בירושלים. עסק בספרנות וקנה לו שם כביבליוגרף עברי מובהק. בש׳ 1913 עלה לא״י. התחיל לפרסם מאמרים ופיליטונים ב„החרות״ בירושלים והשתתף במערכת הירחון לבני־הנעורים „מולדת״. 1919—1924 באה״ב. השתלם בביה״ס הגבוה לספרנות בניו־יורק ועבד בספרית פרופ׳ שכטר ובספרית האוניברסיטה בסינסינטי. פרסם מאמרים בביבליוגרפיה ובספרנות ב„מקלט״, „העברי״, „הדאר״, „לוח אחיעבר״ ועוד. ואח״כ גם בעתונות העברית הא״י. התמסר לעבודתו הגדולה בחבור „לקסיקון הסופרים והספרות העברית״ מתקופת הגאונים עד ימינו ואגר חומר רב (יופיע בקרוב בעריכת ב. שוחטמן). פרסם ערכים ביבליוגרפיים לדוגמה וספר „אגדות ארץ הקדושה״. נפ׳ י״ב אלול תרפ״ו. בש׳ 1927 יצא קובץ דברי־חברים לזכרו מנוסח המצבה:

„הסופר והביבליוגרף העברי״ — — —

פִּישְׁמָן, חַנָּה רֵיזֶל: בת יעקב שלמה ואשת יצחק פישמן. נפ׳ כ״ה תשרי תרע״ג.

פִּישְׁמָן, יִצְחָק: בן דוד. נו׳ 1836, רוסיה. היה אופה. נפ׳ ל׳ כסליו תרע״ג.

פִּישְׁצִיק, לֵאָה: בת שמואל. נו׳ 1872, יקטרינוסלב (רוסיה). בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ י״ב כסליו תרפ״ח.

פִּישֶׁר, אַסְיָה: בת שמחה. נו׳ תרס״ה (1905), יגישקי (ליטא). בש׳ 1926 עלתה לא״י. היתה אחות. נפ׳ ס״ז ניסן תרפ״ט.

פִּישֶׁר, יוֹסֵף: בן שלמה. נו׳ 1902, בנדין (פולין). נפ׳ ח׳ אלול תרצ״א.

פִּישֶׁר, רִבְקָה: בת זאב. נו׳ 1887, ניקוליב (רוסיה). בש׳ 1920 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ח סיון תרפ״ז.

פֶּכֶט, אַהֲרֹן: נו׳ תשרי תרי״ד (1853), אלבורג (הולנד). סוחר בעל יזמה והיקף. היה קבלן־מספק בשר לצבא ויסד באוסטרליה בתי מטבחים בשביל הספקת בשר לצבא ברוסיה. חובב־ציון נלהב, עסקן ונדיב. חובב העיר תל־אביב. נפ׳ ט״ו חשון תרס״ט באנטורפן והובא לק׳ בת״א (ע״פ צנאתו), י״ז אב תרס״ט. מנוסח המצבה:

„אליך ד׳ אקרא ואל ד׳ אתחנן
איש צדיק תמים הלך בדרכו
הישר כל הימים — — —
נולד כ״ג תשרי בעלבורג האללאנד
תרי״ד.
נפטר יום א׳ ט״ו חשון בעיר אנטווערפען
ונקבר ביספא יום י״ז מנחם אב
תרס״ט לפ״ק.
אם אשכחך ירושלים
תשכח ימיני״.

פֶּכֶטֶר, שלמה: בן מאיר. נו׳ 1858, עלה לא״י מאוסטרליה. עסקן ציוני, נדיב ופעיל. היה בעל־בתים בת״א. נפ׳ כ״ח אייר תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„עסקן צבורי משכיל ורב המעלות״ — —

פֶלְדְבֶלֶט, מָרְדְּכַי: בן אהרן. נפ׳ י״ח כסליו תרס״ז. מנוסח המצבה:

„איש יקר רוח — — —
נקטף בדמי עלומיו״ — — —

פֶלְדְמַן, אַרְיֵה לֵיב (ליאון): נו׳ 1873, טבע בים, י״ח סיון תרפ״ג.

פֶלְדְמַן, דִּינָה: בת חיים אברהם. נו׳ 1899, קושסא (תורכיה). בש׳ 1920 עלתה לא״י. נפ׳ י״ט טבת תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„צ. ל. ח.
נקטפת באביב ימיך
זכרך לא יסוף לנצח״.

פֶלְדְמַן, יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן: בן יוסף. נו׳ 1853, רוסיה. נפ׳ י״ח חשון תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„האיש הנכבד — — —
שלום לעפרך אבינו היקר ז״

פֶלְדְמַן, נְחָמָה: בת אברהם משה. נו׳ 1857, בריסק (פולין). בש׳ 1912 עלתה לא״י. נפ׳ ז׳ אדר תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה״ — — —

פֶלְדְמַן, רָחֵל: בת משה אהרן. נו׳ 1854, פינסק (פולין). בש׳ 1887 עלתה לא״י. נפ׳ ט׳ סיון תרפ״ז.

פֶלְדְמַן־הַרְשֶׁנְזוֹן, לֵאָה: בת אברהם. נו׳ 1907, בודפסט (הונגריה). נפ׳ י״ח חשון תרפ״ח.

פֶלְדֶנְקְרַיז, יַעֲקֹב פִּישֶׁל: בן אהרן. נו׳ 1876, אוסטרה (ווהלין). בן למשפחת יראים אמידה וצדיקים מפורסמים. בנעוריו ישב על התורה והקדיש מזמנו למעשי צדקה. בש׳ 1906 בקר בא״י. שהה כמה חדשים בארץ ונתפס לעבודת־האדמה וחלוציות. בשובו התענין בחק־לאות בכדי להתכונן לעבודה בארץ. בש׳ 1920 עלה להשתקע בא״י. היה פועל חקלאי בפתח־תקוה מתוך מסירות לרעיון הציוני־החלוצי.

ציון ליעקב פישל פלדנקרייז
(בקבר האחים א׳)

מצבת משה פליספדר

מצבת משה קוריס

מצבת חיים פרומקיס

בימי הפרעות ביפו, כ״א—כ״ה ניסן תרפ״א, יצא ברגל מפתח־תקוה בראש קבוצת צעירים (עם שרגא ״גרסטל ועוד) לשם הגנה על תל־אביב ונרצח בדרך (ע״י שרונה). בקבר האחים של מאורעות ניסן תרפ״א (מאי 1921), נקבע לזכרו לוח שיש, בזה הנוסח:

„גלעד לתורני הקדוש
ר׳ יעקב פישל פלדנקריז
מאוסטרה (והלין) בן מ״ה שנה
שנשא בחבו את רעיון הגאולה
הלך מפ״ת להגן על ת״א
ונהרג בדרך כ״ה ניסן תרפ״א״.

ביבליוגרפיה: י. גור־אריה: „אחד מקדושי מאי״ ו „הארץ״ ניסן תרפ״ד. רפופורט: „גל־יונות״ של הסתדרות העובדים תרפ״א.

פֶלדשטֵין, הַנִיָה: בת ליב. נפ׳ י״ח סיון תרס״ד.

פֶלהֶנדלֶר, יִשְׂרָאֵל גְדַלְיָה: בן צבי. נו׳ 1885, לודז׳ (פולין). בש׳ 1906 עלה לא״י. היה בעל בית מלאכה לנעלים. עסקן צבורי ונדיב. נרצח ז׳ סיון תרפ״א ביפו, והובא לק׳ בקבר אחים א׳.

פלוֹטֶל, רָחֵל: בת דוד דוב ״ארבר. נו׳ 1897, אלכסנדרובסק (רוסיה). נפ׳ כ״ז שבט תר״ץ. מנוסח המצבה:

„— — — נפטרה בתל־אביב
בשנת ל״ג לחייה״ — — —

פלוטקין, דוֹב: בן אוריה. נו׳ 1890, בוברויסק (רוסיה). היה בעל בית־מלון בלוד. נהרג בתאונת רכבת כ״ד תשרי תרפ״א.

פלוטקין, אֶסתֵר מַלכָּה: בת יעקב. נו׳ 1862, פינסק (פולין). נפ׳ א׳ תמוז תרפ״ב.

פלוֹנסקי, פֶּסָה: בת דוב. נפ׳ כ״א אב תרע״ו.

פלוֹפינגֶר, מֹשֶׁה (מוֹריס): בן יעקב. נו׳ 1865, קרקוי (גליציה). עסק שנים רבות במסחר בנוארק (אה״ב), ותמך ביד נדיבה במוסדות צדקה וחסד. חובב־ציון נלהב. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ה׳ חשון תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש
מרחוק שאף הנה מארץ ישיבתו
סחר עמים
פלג ופרד נסע בגאות רוח ברוב מאמצים
נפשו ידעה קדושת הארץ בבניניה
ועלה לארץ ישראל לחבק עפרה ולנשק
אבניה
— — הנכבד אוהב צדקות — — —
פזר רוב הונו למוסדות דתיים בארץ
ובחו״ל״.

פלִידרמַן, יִצחָק יהוֹשֻׁע: בן ישראל יעקב. נו׳ 1857 בגליציה. היה סנדלר. נפ׳ ר״ח אדר־א׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר הזקן — — —
נפטר — — —
בן 75 שנים לימי חייו״.

פלִינט, יחִיאֵל מֹשֶׁה: בן צבי יעקב. נו׳ 1908, זרצוב (פולין). היה פועל. נפ׳ ט״ו סיון תר״ץ.

פלִיסוֹב, אַהרן: בן שמעון חיים. נו׳ 1911, בולגריה. היה פועל. נהרג בתאונת אוטו ד׳ תמוז תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„הבחור היקר — — —
נפ׳ — — בן י״ח לחייו״.

פ ל י ס פ ד ר (סנפיר), משה: בן מרדכי חיים. נו׳ 1887, קורוב (פולין). היה בעל מלאכה. ציוני נאמן. היה 5 שנים במלה״ע. בש׳ 1921 עלה לא״י. יסד קואופרטיב לנגרות „התחיה״ בת״א. נפ׳ ג׳ חשון תרצ״ב (1931). מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו

היקר והנכבד — — —

נפטר בן 43 שנה״.

פ ל י ס ר, חוה: בת יוסף. נו׳ 1871, רוזינה (רומניה). נפ׳ כ״א חשון תרפ״ז.

פ ל י ש ר, נטי: בת אברהם יהושע. נו׳ 1851, צ׳רנוביץ (רומניה). היתה אשת עוה״ד ד״ר פלישר. נפ׳ י׳ תשרי תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„הזקנה החשובה — — —

נפ׳ בת 80״ — — —

פ ל מ ן, אהרן ליב: בן חיים •פלמן ונכד שרה איטה •פלמן. נו׳ ראש חודש כסליו תרנ״ט. כפר סומיל (כעת בגבולות תל־אביב). למד בבי״ס תחכמוני, בי״ס כי״ח ובקולג׳ צר־פתי ביפו. השתלם אח״כ בכלכלה ומדיניות באוניברסיטה בלונדון וגמר בהצטינות בש׳ 1923. היה עסקן פעיל בחוגי המתלמדים הארץ־ישראלים בלונדון. ממיסדי ומארגני אגודת „הצעיר הא״י״, והקלוב האנגלו־פלשתינאי בלונדון. 1924 נהל את הביתן הא״י למכירה ופרסום פרי הדר בתערוכת ומבלי. נתקבל ע״י המלך ג׳ורג׳ החמישי וקבל מכתב תודה ממנו. היה מזכיר התכניון בחיפה ומזכיר ראשי של חברת „קהלת־ציון״ האמריקאית. בש׳ 1928—1933 עסק במסחר באנגליה ובש׳ 1934—1935 היה מזכיר במחלקה המדינית של הסוכנות היהודית בירושלים. יסד את הועד למען החנוך המקצועי והחקלאי בא״י והיה מפעילי חבריו. פרסם מאמרים רבים בעתונות האנגלית על בעיות הכלכלה והמדיניות הארץ־ישראלית. הטיף ליסוד קתדרה לאנגלית באוניברסיטה העברית בירושלים ופעל לחזוק קשרי המסחר בין אנגליה וא״י והסברת הבעיות הארץ־ישראליות בין האנגלים. היה בשלבי העליה בפעולות מדיניות וכלכליות. נפ׳ עשרה בטבת תרצ״ז והובא לק׳ בקבר משפחת פלמן, חלוצי הפרדסנות בא״י (מול קברות דיזנגוף, נורדוי, אחד־העם ועוד) ועליו הציון:

„הנכד אהרן ליב פלמן ז״ל

נולד י״ח כסליו תרנ״ט

נפ׳ י׳ טבת תרצ״ז״.

פ ל מ ן, חיים: בן דוב ושרה איטה •פלמן. נו׳ ג׳ טבת תרל״ד, מזריץ׳ (פולין). בהיותו כבן עשר, ג׳ טבת תרמ״ד, עלה לא״י עם משפחת אביו (ממשפחת המגיד ממזריץ׳, מרא־שוני ומיסדי אגודת חובבי־ציון במזריץ׳. בע־לותו לא״י התישב בכפר הערבי סומיל, כעת בגבולות ת״א. ונטע שם את הפרדס היהודי הראשון. נפ׳ בשנה הראשונה לעליתו.), נתחנך על התורה והעבודה בפרדס אביו ועזר לאמו האלמנה בטפוח הפרדס והעבודה בו. עבר אח״כ למסחר והיה בין עסקני הישוב היהודי ביפו שיסדו את נוה־צדק, שכונת אחוה ואח״כ מראשוני ת״א. היה ממיסדי ביה״ס „תחכמוני״ וממארגני הקהילה היהודית ביפו. עמד בראש חברת „כרמל־מזרחי״ ביפו והיה ממיסדי לשכת האחים „אחוה״. פרסם מאמרים בשאלות צבו־ריות וישוביות ב„חבצלת״, „הצפירה״ ו„החרות״ (בחתימת „עין רואה, „תושב״). בימי הגרוש של תל־אביב היה המקשר בין גולי א״י שבדמשק ומוסדות הישוב בארץ, בהיותו בצומת

קבר משפחת פלמן

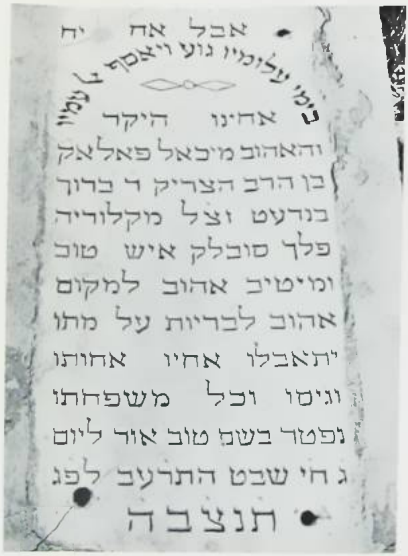

מצבת מיכאל פולק

מצבת יעקב יהודה ושרה פינקס

הדרכים בתחנת צמח, בעמק הירדן. עסקן פעיל ומובהק בצרכי הצבור והישוב. נפ׳ ט״ז סיון תרצ״ט והובא לק׳ בי״ז בו בקבר המשפחה, ליד אמו ובנו.

פְּלְמַן, חַיִקִיל אַרְיֵה (לֵיב): בן יחיאל. בבואו לא״י מעיר אבגוסטוס (פולין) היה גר בפתח־תקוה וביפו. עם יסוד אחוזת־בית נמנה בין מיסדיה וראשוני המתישבים בה. במקום ביתו עומד עתה בנין בנק אפ״ק ברח׳ הרצל. עסק בכובענות. נפ׳ ד׳ טבת תרע״ד. כבן ארבעים היה במותו. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר מראשוני
מתישבי תל־אביב ומיסדיה״ — — —

פְּלְמַן, שָׂרָה אִיטָה: בת חיים דוב. נו׳ א׳ ניסן תרט״ז, מזריץ׳ (פולין). אביה היה בעל אחוזות בפולין. ג׳ טבת תרמ״ד (1884) עלתה עם בעלה ומשפחתה לא״י והשתתפה עמו בנטיעת הפרדס היהודי הראשון בכפר סומיל. נתאלמנה בצעירותה ונשאה בעול המשפחה ופיתוח הפרדס, שהיה מעין תחנת נסיון חקלאית לפרדסני פתח־תקוה. הנהיגה משק מעורב. היתה עסקנית פעילה ורבת־יזמה ונודעה באופיה ובמרצה. בחנוכה תרצ״ד חגגה את יובל ה־50 לפרדס, בהשתתפות באי־כח הממשלה והישוב. נפ׳ ח׳ אלול תרצ״ו והובאה לק׳ בקבר המשפחה ועליו הציון:

„הסבתא
שרה איטה פלמן
נולדה א׳ ניסן תרט״ז
נפטרה ח׳ אלול תרצ״ו״.

על הקבר חקוק גם ציון לזכר האב, בזה הנוסח:

דוב דוד פלמן עלה ממזריטש בתרמ״ד ונטע בסומל, כעת בגבולות תל־אביב, את הפרדס העברי הראשון בשנת עבודתו הראשונה מת. אלמנתו שרה איטה בת 27 ומטופלת בילדים קטנים לא עזבה את המקום והמשיכה במפעל החלוצי של בעלה״.

ביבל׳: „דואר־היום״ ג׳ טבת תרצ״ד, ועוד.

פְּלְנִיצְקִי, יוֹסֵף: בן פנחס. נו׳ 1887, גור (פולין). היה נגר. חובב־ציון מסור. בש׳ 1921 עלה לא״י. ממארגני קואופרטיב הנגרים „דרור״ וחבר פעיל בהסתדרות העובדים. נפ׳ כ״ו אלול תרפ״ט.

פְּלִפּוֹל, פְּרִיל אִיטָה: בת צבי. נו׳ 1870, נפ׳ כ״ט שבט תרפ״א. מנוסח המצבה:

„נולדה בירושלים ת״ו
נלב״ע — — בשנת ל״ז לחייה״.

פְּלַקְס, נָחוּם: בן משה. נו׳ 1858, וילקומיר (ליטא). היה חנוני. נפ׳ כ״ז חשון תרצ״ב.

פְּלַקְסֶר, מֹשֶׁה: בן יוסף. נו׳ 1873, פרוסקורוב (רוסיה). היה פועל. נפ׳ י״ח אב תרפ״ב.

פֶּלֶר, מַלְכָּה: בת אברהם. נו׳ תרנ״א (1891), ינוב (רוסיה). היתה רוקחת. אבדה עצמה לדעת כ״ו אב תרפ״ו.

פְּלְשְׁטֵינֶר, רָחֵל לֵאָה: בת משה שוכגלטר. נו׳ 1857, גרודוק (רוסיה). סבלה קשות בימי הפרעות ברוסיה ואוקראינה. בש׳ 1927 עלתה לא״י מבלצי (רומניה). נפ׳ א׳ שבט תר״ץ והובאה לק׳ בב׳ בו. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה״ — — —

פְּלְשִׁיץ, שְׁנִיאוּר זַלְמָן: בן דוב. נו׳ 1853, הומל (רוסיה). נפ׳ כ״ד תשרי תרצ״א.

פְּלְשֶׁר, יִצְחָק: בן זוסיא הלוי. נו׳ 1874, נפ׳ כ״ח אייר תרע״ט. מנוסח המצבה:

„הנכבד״ — — —

פֶּן, שְׁמוּאֵל אַבָּא: בן שמשון. נו׳ י׳ אלול תרכ״ד (1864), ברנובקה (פודוליה, רוסיה). ממשפחת האחים שפירא מסלוויטה. התחנך בחדר ובביהמ״ד ובשנות ה־40 לחייו למד למודים כלליים כאקסטרן ואח״כ השתלם באוניברסיטה באודיסה. עבד כלבלר בעיריה וכתב מאמרים בעתוני־אודיסה („אודיסקי ליסטוק״, „אודיסקי נובוסטי״). בימי „כבוש הקהלות״ ע״י הציונים היה רב מטעם הממשלה באודיסה. נואם מובהק ותעמלן ציוני מסור. מש׳ 1905 היה עוזר לעו״ד ואח״כ עו״ד מפורסם. פעל הרבה לבטול חוק „שבועת היהודים״ בביה״ד המסחרי באודיסה. עסקן פעיל בחובבי שפת־עבר, „תרבות״, ועד העזרה לפליטים, הכנסיה הלאומית והאספה המכוננת באוקראינה. היה ציר בקונגרסים הציונים הראשונים ופרסם חוברת על הקונגרס הרביעי בלונדון. עסק הרבה במחקר ובתולדות ישראל ופרסם חבורים חשובים בעברית וברוסית. (המושבות העבריות בא״י; חורבן ירושלים; קדמוניות היהודים באודיסה; ארה״ב וארגנטינה ועוד). בש׳ 1920 עלה לא״י. היה יועץ משפטי של עירית תל־אביב והרצה בשעורי המשפט הממשלתיים בירושלים. חבר בית־משפט השלום העליון בא״י וטפל במסירות בעניני ההגנה המשפטית אחרי מאורעות 1921. נפ׳ כ״ו סיון תרפ״ג והובא לק׳ בכ״ז בו. בניו: האדריכלים האחים פן בת״א.

פֶּנְדוֹ, יְהוֹיָקִים: בן משה. נו׳ 1878, אד־ריאנופול (תורכיה). היה רופא־שנים. נפ׳ ג׳ סיון תרצ״ב.

פֶּנְדְרִיק, בָּרוּךְ: בן אריה. נו׳ 1811, יסי (רומניה). נפ׳ י״ד אייר תרע״ה. מנוסח המצבה:

„הישיש — — — בן ק״ד שנה״.

פֶּנְחָס, כּוֹדְמָה: בת יוסף. נו׳ 1836, עדן. נפ׳ ח׳ אלול תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„הצור תמים פעלו בכל דרכו
משפט אל אמונה
מ. ק.
האשה הצדקת
החסידה והישרה״ — — —

פֶּנְחָס, פְּלוֹמְבָה: בת משה לוי. נו׳ 1882, אדליה (תורכיה). נפ׳ י״ז אדר תרפ״ו.

פִּנְחָסוֹבִיץ, מָרְדְּכַי: בן יוסף. נו׳ 1864. נפ׳ כ״ז אלול תרפ״א.

פִּנְחָסוֹבִיץ, מָרְדְּכַי־זְאֵב: בן שמואל. נו׳ 1880, סלונים (פולין). היה חיט. מותיקי הפועלים בא״י. בשנותיו האחרונות גר ברמת־גן. נפ׳ י״ד אב תר״ץ.

פִּנְטַלִיט, צִפּוֹרָה (פיגה): בת דוד צבי ״וילנציק. נו׳ תרמ״ב, נוסובקה (רוסיה). היתה אחות יוסף וזרח וילנציק בת״א. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ה אייר תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„קודרי יגון
אנו מתאבלים
על מות
אמנו ואשתי
האהובה״ — — —

פִּנְטַלִיס, וְלָה (מילי): בת שמואל. נו׳ 1900, קרמנצ׳וג (רוסיה). נפ׳ כ״ד אדר־א׳ תרצ״ב.

פִּנְטַלְקָה, חַיִּים שְׁלֹמֹה: בן יעקב. נו׳ 1864, ורשה. נפ׳ ל׳ אב תרפ״ה.

פְּנִיגְשְׁטֵין, מִרְיָם: בת שלום. נו׳ 1894, קוטנה (פולין). נפ׳ ט׳ חשון תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה

האשה הכבודה — — —
ששקעה שמשה בדמי חייה — — —
עזבה לאנחות בעלה
ושני ילדים קטנים".

פַּנִיזֶל, יִשְׂרָאֵל: בן שמואל. נו' 1866, סטרפג'רזיק (בולגריה). היה סוחר. בש' 1924 עלה לא"י. נפ' כ"ד אלול תרפ"ח. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר והחביב — — —
שלום לעפרך אבינו היקר".

פַּנִיזֶל, רִבְקָה: בת יעקב. נו' 1871, סטרפג'רזיק (בולגריה). היתה אשת ישראל פניזל. בש' 1925 עלתה לא"י. נפ' כ"ח סיון תרפ"ז. מנוסח המצבה:

„אמנו הצנועה — — —
שלום לעפרך
רעיתי היקרה ואמנו הנחמדה
קבלי את המתנה האחרונה
מאת בעלך ובניך".

פַּנִינִי (פרלוב), יִשְׂרָאֵל: בן משה. נו' 1885, ורשה. מצאצאי הבעש"ט וממשפחת רבנים ואדמו"רים מפורסמים בפולין. ת"ח גדול, בקי בספרות הקדומה והחדשה. חובב־ציון נלהב. בש' 1918 תרם ל„קרן־הגאולה" את מנורת־החנוכה של הבעש"ט (עתה במוזיאון „בצלאל"). היה מזכיר בבית הספר לבנים ובנות בתל־אביב. השאיר כתבי־יד רבים בדברי־תורה וספרות. נפ' כ"ז תשרי תרפ"ב. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר — — —
מזרע הבעש"ט" — — —

פַּנִיץ, מֹשֶׁה: בן ישראל. נו' 1884, בלוצ־רקוב (רוסיה). היה סוחר ברוסיה. בש' 1920 עבר לבוקרשט והיה עסקן בועד הציוני. בש' 1924 עלה לא"י. נפ' בשבת כ' שבט תרפ"ה (1925) והובא לק' בכ"א בו.

פִּנְסֶק, הִינְדָה: בת אריה. נו' 1854, סנדז (פולין). נפ' י"ט כסליו תרצ"א.

פִּנְקֶס, יַעֲקֹב יְהוּדָה: בן יוסף צבי. נו' י"ח כסליו תרכ"ב, מטרסדורף (בורגנלנד, הונגריה). למד בנעוריו בישיבות שונות בהונ־גריה והיה תלמיד ה„חתם־סופר" במטרסדורף ור' מנחם כץ־פרוסניץ בצלם. היה גר באדנ־בורג (הונגריה) ואח"כ בש' 1904—1925 בוינה. ממיסדי הסת' „המזרחי" בוינה וכמה שנים חבר הנהלת הקהילה. עסק במסחר וקבע עתים לתורה. עסקן צבורי נאמן ונואם. בש' 1925 עלה לא"י (בקר בראשונה בש' 1908). אחד מבניו הוא ד. צ. פנקס, חבר מועצת העיריה וראש מחלקת החנוך, מנהל בנק המזרחי ואחד מראשי עסקני ה„מזרחי" בת"א. נפ' כ"ג סיון תרצ"ב בחיפה והובא לק' בת"א. נוסח המצבה:

„פ. נ.
הרבני הגדול במעשים טובים
מוה"ר
יעקב יהודה
ב"ר יוסף צבי
פינקס
ממטרסדורף—וינא
מופלג גדול בתורה
ביד רחבה תמך לומדיה
נצר מצוה באהבה
צפה לגאולה ולתחיה
ועסק בצרכי צבור באמונה
נפטר בחיפה ביום כ"ג סיון תרצ"ב
בשנת ס"ט לחייו
תנצב"ה
שם אמו חנה".

פִּנְקָס, שָׂרָה: בת דוד צבי ריגלר. נו׳ י״א תשרי תרכ״ד, קוברסדורף (בורגנלנד, הונ־גריה). אשת יעקב יהודה *פנקס. הוריה גרו בכפר ועסקו בחקלאות. היתה „אשת חבר״ נדבנית ועסקנית וחנכה את בניה לתורה ודעת. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ג׳ שבט תרצ״ה והובאה לק׳ בד׳ בו. נוסח המצבה:

„פ. נ.

אשה יראת ה׳ היא תתהלל

מרת

שרה בת ר׳ דוד צבי

אשת מוה״ר יעקב יהודה

פינקס

מקוברסדורף—וינא

אשת חיל עטרת בעלה

ביתם — ועד לתלמידי חכמים

חסד רדפה וצדקה בכל עת

בתום וביושר הדריכה בנות

ובנים גדלה לתורה ולמצוה

נפטרה פה תל־אביב

ביום ג׳ שבט תרצ״ה

בשנת ע״ג לחייה

תנצב״ה

שם אמה פיגלה״.

פַּסְטִירְסְקִי, טוֹבָה: בת אפרים. נו׳ 1894, סמילה (רוסיה). ממשפחה אמידה. שאפה מנעוריה לא״י ועלתה בש׳ 1914. עבדה כפועלת ברחובות. התנדבה לגדוד העברי וכשלא נת־קבלה נכנסה לעבוד וללמוד בביה״ח „הדסה״ בירושלים. היתה אחות ראשית במחלקה לני־תוחים בירושלים ומנהלת ביה״ח „הדסה״ בצפת. הורעלה במקרה ניתוח ונפ׳ ס״ז כסליו תרפ״ה בת״א. נוסח המצבה:

„טובה פסטירסקי

אחות רחמניה

זכרון

מבית משה סמילנסקי״.

פַּסְמָן, לֵיב: בן מרדכי. נו׳ 1864 בריסק (פולין). היה נגר. נפ׳ י׳ שבט תרצ״ד. מנוסח המצבה:

„נפטר — — —

בן ע׳ שנה לחייו״.

פַּסְקַל, חַנָּה: בת יוסף. נפ׳ ט״ז ניסן תרע״ו.

פַּסְקָר, מֵאִיר: בן דוד. נו׳ 1863, קישינוב (בסרביה־רומניה). היה סוחר. נפ׳ ה׳ אדר־ב׳ תרצ״ב.

פַּפּוּלָה, נִסִּים: בן יוסף. נו׳ 1908 במצרים. בילדותו עלה לא״י. היה שוטר נוסף. נפצע בתאונת דרכים ברכבו על אופנוע באבו־כביר. ביום כ״ח אלול תרצ״ו, והובא לק׳ בקבר אחים ג׳. ביבל׳: „מאורעות תרצ״ו״, הוצ׳ „דבר״.

פַּפַּר, אֱלִיעֶזֶר: בן דוד יהודה *פפר. נו׳ ח׳ חשון תרכ״ב (1862), במושבה היהודית יפה־נהר (פ׳ חרסון, רוסיה). למד בחדר ובישי־בות והשתלם בהשכלה. מש׳ 1880 עסק בהוראה. עד 1896 היה מורה ומנהל בי״ס עברי בגוליה־פריסטאן (פ׳ טבריה, רוסיה), ומש׳ 1896 עד 1904 בתלמוד תורה בחרסון. מראשוני המורים בשיטת „עברית בעברית״ והחנוך החדש והמת־קדם. בש׳ 1904 עלה לא״י והיה מותיקי המורים בארץ. היה מורה בביה״ס לבנות ביפו ובימי מלה״ע מורה ומנהל בתי־ספר בסבריה ובצפת. מראשוני מתישבי תל־אביב. בש׳ 1907 היה ממיסדי „הבמה העברית״ ביפו והשתתף בהצ־גותיה. ממיסדי „קוהלת״ וחבר הנהלתה ועסקן

סעיל במרכז המורים ומוסדות תרבות וחנוך רבים. פעיל בבנין בית הכנסת הגדול. חבר יחד עם י. יחיאלי ומ. אזרחי, כמה ספרי למוד („ספרנו", „תרגילי החשבון", „שעורי־הסתכ־לות"). אבד עצמו לדעת כ"ס סיון תרפ"ו.

פַּפֶּר, דָּוִד יְהוּדָה: בן אליעזר. נו' י"ב אב תר"ג, חרסון (רוסיה). היה אביו של המורה והעסקן אליעזר פפר. נפ' י"ז חשון תרע"ו. מנוסח המצבה:

„מנוחת הישיש" — — —

פַּפֶּר, חַיָּה: נו' 1901, לבוב (פולין). סבעה בים, כ"ג אייר תרפ"ג.

פַּפְּרְמַן, חַיָּה דְבוֹרָה: בת משה יצחק. נו' תרל"ח, לוצין (לטביה). היתה עסקנית בתנועת „צעירי־ציון" בפרס (רוסיה). בש' 1922 עלתה לא"י. היתה תופרת. נפ' כ"ג ניסן תרפ"ח והובאה לק' בכ"ה בו.

פַּצִינוֹבְסְקִי, שַׁרְגָא פֵּיבֶל: בן יוסף. נו' 1908, לודז (פולין). נפ' כ"א אלול תרפ"ד.

פַּקוּלָה, דָּנִיאֵל: בן נתן. נו' 1915 ראשון־לציון. היה נגר. נפ' ה' ניסן תרצ"ב.

פַּקְטוֹרוֹבְסְקִי, אֱלִיעֶזֶר: בן שמואל ברוך. נו' ינואר 1897, אודיסה (רוסיה). בש' 1911 עלה לא"י כתלמיד הגימנסיה „הרצליה". עם הכבוש הבריטי התנדב לגדוד וחלה שם. שבע שנות חייו האחרונות הקדיש יחד עם חברו, סרופ' א. איג לחקר הצמחיה בארץ. חבר יחד עמו את המגדיר הראשון למשפחות צמחים („לוחות להגדרה") ופרסם רשימות בוטניות ב„קונטרס" של אחדות העבודה. נפ' והובא לק' ל' ניסן תרפ"ו (1926). במותו נכתבו עליו כמה מאמרים (בהם גם של פרופ' אוטו ורבורג) והמשוררת רחל הקדישה לזכרו את השיר „כאלה באביב ימותו". מנוסח המצבה:

„בין הראשונים בישוב
שהתמסר לחקירת
צמחית הארץ" — — —

פְּרַבִּי, נַדְרָה: בת יוסף גרפי. נו' תר"ט (1849), רדה (תימן). בש' 1909 עלתה לא"י. נפ' כ' טבת תרפ"ט.

פְּרַג, יַעֲקֹב: בן ביניש. נו' 1874 בלסביה. היה נגר. נפ' כ"א אדר תרצ"ב.

פְּרַגְמַנִיק, יְהוֹשֻׁעַ: בן מאיר חיים. נו' 1856, קורץ (רוסיה). נפ' ו' אב תרצ"א.

פְּרַדְקִין, לִיבָּה: בת אליהו מנחם. נפ' ז' אלול תרס"ט. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה" — — —

פְּרוּמְקִין, אַרְיֵה צְבִי: בן אלכסנדר. נו' 14 בסברואר 1900, בואנוס־אירס (ארגנטינה). בש' 1920 עלה לא"י. היה תלמיד הגימנסיה „הרצליה". במאורעות 1921 פעיל בהגנה ונפצע. נפ' והובא לק' בל"ג בעומר תרפ"ג. מנוסח המצבה:

„שלום לעפרך
בננו ואחינו
החביב!"

פְּרוּמְקִיס, חַיִּים: בן הלל. נו' 1878, גרודנה (פולין). היה קבלן של מסילת הברזל ברוסיה. 1912 עבר לאה"ב ועסק שם במקצועו. בימי מלה"ע נדד בין הגרמנים והרוסים. בש' 1920 עלה לא"י. היה מראשוני הקבלנים היהו־דים בעבודות הממשלה בצריפין (סרפנד).

נס׳ והובא לק׳ כ״ו חשון תרצ״א (1930). מנוסח המצבה:

„לאבינו ובעלי היקר
מתנתנו האחרונה״.

פרוסק, טוביה: נו׳ 1914, ורשה. בש׳ 1933 עלה לא״י. היה חבר קבוץ הנוער הציוני בנס־ציונה. עבד בחשמלאות. נרצח בעבודתו ביפו ביום כ״ח ניסן תרצ״ו והובא לק׳ בקבר אחים ג׳. ביבל׳: „מאורעות תרצ״ו״, הוצ׳ „דבר״.

פרופיסה, נסים: בן אליהו. נו׳ 1878, קושטא (תורכיה). היה סוחר ברומניה. נס׳ ט״ז סיון תר״ץ (12.6.1930). מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי היקר״ — — —

פרושצנסקי, הינדה: בת צבי. נו׳ 1879, סובלק (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נס׳ ט׳ ניסן תרצ״ב.

פרחודניק, משה: בן יחיאל. נו׳ 1901, סטולין (פולין). היה צייר. בש׳ 1923 עלה לא״י. נס׳ ט׳ חשון תרס״ט.

פרחי, אליהו: נס׳ כ״א כסליו תרע״א. מנוסח המצבה:

„זאת מצבת קבורת
הזקן הכשר״ — — —

פרחי, דודה: בת יעקב. נו׳ 1831, בול־גריה. נס׳ כ״ז אלול תרס״ו.

פרחי, פרץ אברהם: נס׳ ו׳ תמוז תרס״ו.

פרחי, רינה: נס׳ י״ט אדר־ב׳ תרס״ז. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה והצנועה״ — — —

פרחיה, נעימה (גיטל): בת חננאל. נו׳ 1875, סלוניקי (יון). נס׳ כ״ב תשרי תרצ״ו. מנוסח המצבה:

„ב׳ ד׳ ה׳
האשה העדינה רבת המעלות והמדות
בצדקה ובהכנסת אורחים במדה גדושה
מגזע היחס והמעלה בת מלכים — — —
סתאום עולם חשך בעדה בדמי ימיה
עלתה נשמתה השמימה
בש״ק כ״ב תשרי התרצ״ו
זכרה לא יסוף מזרעה״ — —

פרחיה, שמחה: נו׳ 1848, סלוניקי (יון). בש׳ 1923 עלתה לא״י. היתה אשת הסוחר יעקב פרחיה. נס׳ ו׳ ניסן תרס״ט. מנוסח המצבה:

„הזקנה הצנועה״ — — —

פריברג, מרים ריזיל: בת יוסף. נו׳ 1896, אופסוב (פולין). נס׳ ה׳ אדר־א׳ תרס״ד.

פרידגוט, גרשון: בן פנחס. נו׳ 1869, קובנה. היה אכר. נס׳ ט׳ חשון תרצ״א. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר
איש תם וישר — — —
מיוצאי ליטא
נס׳ ט׳ חשון תרצ״א
בן ס״א לימי חייו״.

פרידה, מאיר: בן יהודה. נו׳ 1883, צפת. נס׳ ט׳ שבט תר״ץ. מנוסח המצבה:

„וי להאי שופרא דבלי בארעא — — —
סה נטמן איש ישר וירא אלוהיו
בעודו באביב ימיו חייו גדעו.
עזובה רעיתו באין רועה ילדיו
פצעיהם אנושים

הנחם בל ידעו
נשמתו הטהורה עלתה למרום
— — — יום נורא ואיום" — — —

פְּרִידָה, רָחֵל גִיטֵל: בת אוריה. נו׳ 1858, פוניבז׳ (ליטא). נפ׳ כ׳ טבת תרפ״ד.

פְּרִידִין, נְשָׁה: בת אברהם (משה). נו׳ 1870, וולקוביסק (פולין). בש׳ 1899 עלתה לא״י. היתה עסקנית בגמ״ח. נפ׳ ט״ו סיון תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„מנוחת עולם לאמנו היקרה
אשה צנועה ומסורה לבניה
כסה פרשה לעני" — — —

פְּרִידֵל, מִשָׁה: בן שלום. נפ׳ כ״ז שבט תרס״ח. מנוסח המצבה:

„איש יקר במידות
טובות" — — —

פְּרִידְלוּב, בֶּן־צִיּוֹן: נו׳ 1831, רומניה. היה 82 שנה בארץ. נפ׳ י״ט כסליו תרפ״ד.

פְּרִידְלַנְדֶר, דָּוִד יְרַחְמִיאֵל: בן צבי הירש. נו׳ 1903, שבלי (ליטא). נפ׳ כ״ג תשרי תרס״ג.

פְּרִידְמַן, אַבְרָהָם חַיִּים: נו׳ 1906, ויסוקו מזוביצק (פולין). היה פועל. טבע בים. כ״ה תמוז תרפ״ו.

פְּרִידְמַן, אַהֲרֹן: בן יוסף. נו׳ 1843, פוניבז׳ (רוסיה). עלה לא״י משיקגו (אה״ב). נפ׳ י״א שבט תרע״ו. מנוסח המצבה:

„הישיש והישר" — — —

פְּרִידְמַן, אֵלִיָּהוּ דוֹב: בן דוד. נפ׳ כ״ב חשון תרע״ו.

פְּרִידְמַן, אֱלִיעֶזֶר אֵלִיָּהוּ: בן בנימין. נו׳ א׳ חשון תרי״ח (1857), קלם (ליטא). אביו היה רב בטרוקי ובוילנה. ממשפחת דורות רבנים וגאונים ומצאצאי המשפחות המיוחסות גץ ופיבלזון. נתיתם מאמו בילדותו ונתחנך ע״י אביו־זקנו בקלם ובויגובה. למד בחדר ובביהמ״ד והיה זמן־מה תלמידו של הגאון ר׳ יוסף רוזין בסלז ואח״כ למד בישיבות בוילאן, ביורבורג ובקלם (בראשות הגאון ר׳ אליעזר גורדון). נדד על פני עירות בליטא (אישישוק, וינוטה ועוד) והשתתף ביסוד אגודת „שאלו שלום ירושלים" באישיקוק. היה זמן־מה ב„כולל אברכים פרושים" בקובנה ובכולל „עשירי קודש" בוילנה. מש׳ 1880, לאחר נשר־איו פנה למסחר הפשתן. בש׳ 1881 לאחר הפר־עות בדרום רוסיה (ה„סופות בנגב") נתעורר לחבת־ציון ויסד יחד עם י. ל. גולדברג את חברת „אוהבי־ציון" בוילנה. היה מקורב לשמואל יוסף פין, קלמן שולמן ולי. ל. ליבנדה והתחיל לפרסם מאמרים בעניני חבת־ציון ב„המגיד" ו„המליץ". מראשוני חובבי־ציון וחברי „בני־משה" בוילנה. בש׳ 1893 עבר לקיוב. היה תחילה סוחר בבורסה ובסוכר ואח״כ פקיד ומנהל עסקי סחנת הקמח של ברודסקי. פעיל בעסקנות צבורית ומקורב לסופרים היהודים בקיוב (שלום־עליכם, ויסברג ועוד). בש׳ 1899 עבר לורשה כב״כ מסחרי של ברודסקי. פעל באגודות „בני־ציון" ו„תפארת־ציון" ונבחר כציר לקונגרס הצ׳ הרביעי בלונ־דון אך לא השתתף בו. פרסם חוברת תשובה להרבי מליבויץ בענין הציונות בשם „אל קריינא דאגרתא" (ורשה, תר״ס) שנפוצה מאד ועשתה רושם רב בין החסידים שהחלו להת־קרב לציונות. בש׳ 1902 (תרס״ג) יסד את

„חברת הוצאת הצופה" (בהשתתפות שפ"ר, גלוסקין, מתתיהו כהן, דוב (בוריס) סטבסקי ועוד). הו"ל וערך (יחד עם א. *לודויפול) את העתון היומי העברי „הצופה", שרכז סביבו את טובי הכחות הספרותיים (פרץ, אש, רייזין, ביאליק, נומברג, ברינין ועוד) ורבים מהסופ־רים הצעירים, שנמשכו ביחוד עם הכרזת ההת־חרות על הספור העברי הטוב (בפרס הראשון זכה י. ד. ברקוביץ בעד ספורו: „משקה"לה חזיר"). היה העתון העברי־הציוני הראשון אשר יצא במלחמה חריפה נגד הצעת אוגנדה ע"י הרצל, ופרסם את הצעת האולטימטום של „ציוני־ציון". בש' 1905, עם הפסקת „הצופה" חזר לקיוב והמשיך בעסקי הסוכר. היה רב־השפעה אצל אריה ליב ברודסקי ועניין אותו בהצעה לקנות את השטח ע"י הכותל־המערבי ולהקים עליו גן־מפואר. נהל מו"מ בענין זה עם מ. אוסישקין וז. ד. ליבונטין. היה ממיסדי אגודת „חובבי שפת עבר" ו„חברה לשפה ותרבות" בקיוב, ופעל בעסקנות ציונית־תרבו־תית עם הלל זלטופולסקי. עזר במסירות מרובה להרב יעקב מזא"ה ולסופר יעקב בן ישראל איזראילסון בהכנת החומר בימי משפט ביליס. בש' 1817—1918, היה ממיסדי הפרקציות הציו־ניות „אחדות ישראל" ו„ירושלים" והוציא לאור חוב' „הציונות והעם". בימי המהפכה וחלופי המשטר באוקראינה נדד למוסקבה ומשם עבר בש' 1921 לקובנה. חדש את „הצופה" כשבו־עון והיה מעובדי „הבנק המרכזי העברי" בליטא. לקח חלק פעיל בעסקנות העברית בלי־טא בתקופת הועד הלאומי העברי והאוטונומיה היהודית. בש' 1925 עלה לא"י. בש' 1926 הוציא לאור את „ספר הזכרונות", אוטוביוגרפיה, ונסה אח"כ לחדש את „הצופה". טפל ביסוד ארגון דתי „מסורת". נפ' י"ז תשרי (ג' דסוכות) תרצ"ז. מנוסח המצבה:

„אחד החולמים הותיקים
של שיבת־ציון ולוחמיה
מיסד ועורך „הצופה" — — —

פְּרִידְמַן, אֶסְתֵּר: בת דוב. נו' 1855, בש' 1907 עלתה לא"י. נפ' ד' תמוז תרפ"ז.

פְּרִידְמַן, בִּנְיָמִין: בן משה אליעזר. נו' 1864, ליובלין. נפ' כ"ח סיון תרצ"א. מנוסח המצבה:

„אבי היקר והנכבד" — — —

פְּרִידְמַן, חַיָּה: בת יהושע. נו' 1866, קפשטאס. בש' 1920 עלתה לא"י. נפ' כ"ה כסליו תרפ"ט.

פְּרִידְמַן, חַיָּה: בת משה צבי. נו' 1855. נפ' י"ז תשרי תרפ"א.

פְּרִידְמַן, יְהוֹשֻׁעַ: בן אליעזר אליהו *ספרידמן. נו' ג' אדר תרמ"ה (1885), וילנה. בילדותו למד בחדר, בביהמ"ד באיויה (ליטא). השתלם בגימנסיה בצנסטוכוב ואח"כ במח' המשפטים באונ' בפסרבורג. בצעירותו התחיל בעבודה עתונאית בעתונים עברים ורוסים והצטין במיוחד בפיליטונים ב„הצופה" (בחתי־מת „סעמון"). עסק בהוראה ברוסיה ובליטא. היה מנהל הגימנסיה הריאלית בקובנה ובתי־ספר תיכונים אחרים בליטא. נתגלה כמתרגם־אמן של השירה הרומית הקלסית ופרסם תר־גומיו מ„הורציוס" (התקופה י"ח, כ"ה) ומשור־רים קלסיים אחרים ב„מאזנים" ובמאספים עב־רים. היה עסקן פעיל, מנהיג ומדריך ל„השו־מר־הצעיר" בליטא, ומפעילי העסקנים התר־בותיים. מחברי הנשיאות של „תרבות",

הסטודיה הדרמתית ועוד. בש׳ 1934 עלה לא״י. נפ׳ אחר מחלת לב קשה, י״ח אייר תרצ״ד ונספד בהתרגשות רבה ע״י ח. נ. ביאליק. הובא לק׳ ליד קבר אביו בשורת הסופרים ועל מצבתו חקוק:

„יהושע
בן אליעזר אליהו
פרידמן
סופר ומשורר
ג׳ אדר תרמ״ה—י״ח אייר תרצ״ד״.

ביבל׳: „דבר״ ו„הארץ״ מיום פטירתו.

פְּרִידְמַן, יַעֲקֹב: בן אברהם יצחק. נו׳ 1880, סטרניחוב (רוסיה). היה נגר. בש׳ 1902 עלה לא״י. נפ׳ י״ט אייר תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר בדמי חייך נלקחת
החשיך העולם בעדנו״ — — —

פְּרִידְמַן, מִינָה לֵאָה: בת יחזקאל. נו׳ 1869, פולטבה (רוסיה). היתה אשת יעקב פרידמן מליברפול. נפ׳ ב׳ אייר תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„האשה — — —
נפטרה בת ס׳ לחייה״.

פְּרִידְמַן, נְחָמָה: אשת דוב (דודז). נו׳ 1846, מינסק (רוסיה). נפ׳ י״ט אייר תרע״ו.

פְּרִידְמַן, פִּינְחָס: בן אברהם. נו׳ י״ב טבת תרכ״ו (1866), חוסין (בסרביה־רומניה). נצר מגזע הרב ר׳ ישראל מריזין. נתחנך באודיסה. מנעוריו פעיל בחבת־ציון ויסד באודיסה את האגודה „שערי־ציון״. היה מקורב לפינסקר וליליינבלום. עבד בחברת התה של ויסוצקי. בש׳ 1889 עלה לא״י. ממיסדי הספריה „שער־ציון״ ביפו והספרן הראשון בה. אח״כ פתח סניף לתה של ויסוצקי בא״י. היה מראשוני מיסדי תל־אביב ומראשי „אחוזת־בית״. ממארגני הגדוד העברי בא״י וחבר במכבים הקדמונים. ציר באספות חו״צ באודיסה ובקונגרסים הציוניים ה־6 וה־7, 1922—1932 באה״ב בשליחות חברת הכשרת הישוב. פתח פעולה רחבה לטובת הציונות וביחוד למען הקהק״ל. 1936 היה יושב־ראש „אחוזת־בית״ שנוסדה ליובל השלושים של האגודה. נפ׳ עש״ק כ״ז סבת תרצ״ח והובא לק׳ בכ״ט בו בקבר משפחה. נוסח המצבה:

„קבר משפחת
ר׳ פינחס פרידמן ז״ל
מראשוני „חובבי־ציון״ באודיסה
עלה ארצה בשנת תרמ״ט
מיסד הספריה „שער־ציון״
ממיסדי תל־אביב יחד עם אלקה אשתו
ממארגני „הגדוד העברי״ בא״י
ר׳ פינחס
ב״ר אברהם
פרידמן
מחוטין, בסרביה
נפ׳ בן ע״ב שנה
כ״ז טבת תרצ״ח
תנצב״ה״.

פְּרִידְמַן, צְבִי: בן אברהם. נו׳ 1913, ימפולי (רוסיה). בש׳ 1926 עלה לא״י. היה פועל. נדרס ע״י אוטו כ׳ אדר־ב׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„הבחור — — —
נהרג ע״י אוטו
בן 16 שנה״.

פְּרִידְמַן, שָׁלוֹם: היה מזכיר הקונסול הרוסי ביפו. נפ׳ י״ב כסליו תרס״ח. מנוסח המצבה:

„שבק לנו חיים והלך
לעולמו
האיש הישר
והטוב שעשה לפניו
תלך משכן האדם
הכשר״ — — —

פְּרִידְמַן, שְׁמוּאֵל: בן יוסף. נו׳ 1846, שבלי (ליטא). נפ׳ כ״ב שבט תרע״ז. מנוסח המצבה:

„הישר ויר״א״ — — —

פְּרִידְמַן, שְׁמוּאֵל הַשִּׁיל: בן אברהם צבי. נו׳ 1877. היה מדפיס. ת״ח. מחסידי הרבי מגור. נהרג ע״י פצצה ביפו, יחד עם *קריצמן. נתן *רוזנטל, י״ב כסליו תרע״ח.

פְּרִידְמַן, שָׂרָה רִבְקָה: בת ישראל יוסף. נו׳ 1882, טולצין (רוסיה). נפ׳ א׳ טבת תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אמנו ואשתי היקרה״ — — —

פְּרִיד, רַשָּׁה בְּרָכָה: בת שלמה טור־בולסקי, עו״ד ובעל אחוזה. נו׳ 1853, קלוריה (פ׳ סובלק, ליטא). אחות לסקה ארלוזורוב (אם ח. *ארלוזורוב). ציונית מנעוריה. אם העסקן הידוע מ. י. פרייד. נפ׳ ה׳ שבט תרצ״ב והובאה לק׳ בו׳ בו. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה
ומשכלת
בת ציון המצוינת״ — — —

ביבל׳: „ימים ושנים״ מאת מ. י. פרייד (חלק א׳).

פְּרִיל, אַבְרָהָם: בן זאב. נו׳ 1859, לפה (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ה׳ סיון תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר
שקדן בתורה ובגמ״ח״ — — —

פְּרִימַן, אַבְרָהָם: בן יעקב פרץ. ממשפ׳ פרימן מיסדי המושבה ראשון־לציון. נו׳ 1887, ורשה (פולין). בש׳ 1891 הובא ע״י משפחתו לא״י וחזר עם המשפחה בש׳ 1896. עלה שנית בש׳ 1909. היה מנהל הספרים והמזכיר הראשון בועד תל־אביב. נפ׳ והובא לק׳ י״ז שבט תרע״ה (1915). מנוסח המצבה:

„האברך היקר
תם וישר — — —
נקטף בימי עלומיו״ — — —

פְּרַינְד, הִינְדָה רִבְקָה: בת זאב. נו׳ 1906, חלם (פולין). בת להורים חרדים. גמרה גימנסיה והשתלמה כרוקחת. בש׳ 1925 עלתה לא״י. היתה ציונית פעילה ומסורה. נפ׳ י״ז סיון תרפ״ו. מנוסח המצבה (הוקמה ע״י חבריה וידידיה):

„נפלה בעד המולדת — — —
העלמה — — —
אשר נקטפה באביב עלומיה״ — — —

פְּרִינְטִי, מִרְיָם: נפ׳ ז׳ תמוז תרע״ו. מנוסח המצבה:

„האשה הכב[ודה]
הנפטרת בקצי״ר״ — — —

פְּרִיסְטַב, מֹשֶׁה זְאֵב: בן יוסף. נו׳ 1859, בראילוב (רוסיה). בש׳ 1923 עלה לא״י. היה שו״ב. נפ׳ ט״ו אדר־א׳ תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„איש חסיד יר״א — — —
חבל על דאבדין!״

פְּרִיסְקֶל, מֹשֶׁה נַפְתָּלִי: בן אפרים יצחק. נו׳ תרכ״ה (1865), וילקומיר (ליסא). אביו היה שו״ב (ממשפחת רבנים. חבר את הספרים: „זרע יצחק״; „כבוד אכסניה״; „עיקרי הדת״ ועוד. דור תשיעי מהגאון ר׳ פיבוש מקרקא, רבו של הט״ז ותלמיד השל״ה). מראשוני חובבי־ציון. תלמיד־חכם וסוחר. בש׳ 1931 עלה לא״י. נפ׳ כ״א תמוז תרצ״ו. מנוסח המצבה:

„פ״נ

בר אוריין ובר אבהן תומך תורה

ועושה צדקות, עוסק בצרכי צבור

מר משה נפתלי ב״ר אפרים יצחק

פריסקל ב״ר ברוך בהרב ר׳ משה

דור תשיעי להגאון ר׳ פיבוש מקרקוי,

רבו של הט״ז ותלמידו של השל״ה

הקדוש״ — — —

פְּרִירָה, שָׂרָה (בכורה): בת ישראל. נו׳ 1865, אידן (תורכיה). נפ׳ ג׳ תשרי תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„שקר החן והבל היופי

אשה יראת ה׳ היא תתהלל

מצבת קבורה לנצח שמורה

הובאה במערה האשה רכה ויקרה״ — —

פְּרִישׁ, הֲנִיָּה פֵּיגָה: בת יעקב. נו׳ 1863, צלטין (פולין). נפ׳ כ״ג ניסן תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה״ — — —

פְּרִישׁ, יוֹסֵף: בן שרגא פיבל. נו׳ 1871, פודהייץ (פולין). נפ׳ כ״ד ניסן תרצ״א. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבי היקר״ — — —

פְּרִישׁ, לֵאָה: בת אלתר. נו׳ 1868, טשמניץ (גליציה). נפ׳ יט חשון תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אמי היקרה — — —

נפ׳ בת 61 שנה לחייה״.

פְּרֶלָה, אִיטָה לֵאָה: בת חנוך זונדל. נו׳ 1889, ורשה. נפ׳ ו׳ שבט תרפ״ו.

פְּרֶלְמַן, לֵאָה: בת דוב כהן. נו׳ 1882, חרקוב (רוסיה). היתה אחות רחמניה בחרקוב. בש׳ 1913 עלתה לא״י. עבדה במקצועה. נפ׳ ב׳ ניסן תר״ץ.

פְּרֶלְמַן, מָרְדְּכַי: בן מנחם. נו׳ 1858, מינסק (רוסיה). היה סוחר בהולנד ובקניגסברג. נפ׳ כ״ו אלול תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„— — — איש יהודי

מקניגסברג יליד מינסק

נפטר כ״ו אלול צ״ג

בן ע״ה שנה לחייו״.

פְּרֶלְמַן, נְחָמָה: בת איסר רוגובין. נו׳ 1894, פינסק (פולין). בש׳ 1919 עלתה לא״י. נפ׳ י״ד תמוז תרפ״ז.

פְּרֶלְמַן, פְּסִיָּה: בת אהרן. נו׳ 1848, ריבניץ (רוסיה). עלתה לא״י בש׳ 1913 מחרקוב (רוסיה). נפ׳ והובאה לק׳ י״ט שבט תרע״ו. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה״ — — —

פְּרֶלְקוֹרְט, מֹשֶׁה יְחִזְקֵאל: בן ישראל. נו׳ 1877, ירושלים. היה נגר. נפ׳ י״ז סיון תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„— — — נולד בירושלים

ונלב״ע בתל־אביב״ — — —

פֶרלשטֵין, מִרְיָם: בת מרדכי. נו׳ 1870. נפ׳ י״ח שבט תרע״ט.

פֶרנוֹבסקִי, זַלְמָן דוֹב: בן משה. נו׳ 1873, ויליז (רוסיה). היה נגר. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ י״ח אב תרפ״ח.

פֶרנסקִי, זֶלִיג: בן אריה ליב. נו׳ 1842, גרודנה (פולין). היה אופה. בש׳ 1906 עלה לא״י. נפ׳ במושב זקנים כ״ז אייר תרפ״ח.

פֶרנסקִי, לִיבָּה: בת אליעזר שלמה. נו׳ 1848, גרודנה (פולין). בש׳ 1907 עלתה לא״י. היתה אשת זליג ״פרנסקי. נפ׳ כ״ז טבת תרפ״ט.

פַרַנק, אַבְרָהָם: בן מאיר. נו׳ 1901. נפ׳ י״ט שבט תרע״ז. מנוסח המצבה:

„הבחור — — —
שנפסר בימי עלומיו״ — — —

פַרַנק, אֵיסֶר: בן זליג. נו׳ 1902, יפו. נפ׳ י״ב כסליו תרפ״ח.

פַרַנקוֹ, אַבְרָהָם: בן גרשון. נו׳ 1865, קושטא (תורכיה). נפ׳ ט״ז טבת תרצ״א. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר — — —
איש תם וישר״ — — —

פַרַנקוֹ, אַבְרָהָם (אַלבֶּרט): בן בכור. נו׳ 1910, קושטא (תורכיה). היה סוחר. בש׳ 1927 עלה לא״י. נפ׳ כ״ה אב תרצ״ב. נוסח המצבה:

„ד׳ נתן וד׳ לקח
הצעיר
אברהם פרנקו
התר״ע — תרצ״ב
מצבת קבורת
בננו הנחמד בן יקיר לנו
אברהם (אלברט)
אהוב נפש הוריו בכור
ורבקה הי״ו פרנקו
רענן ועול ימים נגדע
מארץ החיים בעודו
באבו ביום שבת קדש
כ״ה אב תרצ״ב בשנת
כ״ב לחייו. תנצב״ה״.

פַרַנקוֹ, סוֹלטַנָה: בת שלמה. נו׳ 1861, סוליבירייה (תורכיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ה׳ ניסן תרפ״ט.

פַרַנקל, אַהרן מָרדכַי: בן אלחנן מאיר. נו׳ 1912, פלוצק (פולין). היה תלמיד במקוה־ישראל. נפ׳ י״ט אלול תר״ץ. נוסח המצבה:

„פ. נ.
הבחור מרדכי
בן חנה ורחל
פרנקל
ממשפחת התאומים
תלמיד
במקוה ישראל
נפ׳ י״ט אלול תר״ץ
בן י״ח לחייו
תנצב״ה״.

פַרַנקל, יִצחָק: נו׳ 1904, סלבקוב (פולין). ממשפ׳ חובבי־ציון ראשונים. היה רפד. בש׳ 1934 עלה לא״י. עבד בבית־מלאכה למכו־ניות בגמל יפו. נרצח ביום הראשון למהומות כ״ז ניסן תרצ״ו (19 אפריל 1936) והובא לק׳ בקבר אחים ג׳. ביבל׳: „מאורעות תרצ״ו״, הוצאת „דבר״.

פַרַנקל, רְאוּבֵן: בן חיים. נו׳ 1907,

הומל (רוסיה). נפ׳ י״ד אלול תר״ץ. מנוסח המצבה:

„— — — נפ׳ בן כ״ג שנה״ — — —

פְּרסוֹב, יחיא: נפ׳ ה׳ טבת תרס״ג (תרס״וז). מנוסח המצבה:

„אוי על הצדיק הזה״ — — —

פְּרסיק־כֹּהֵן, שוּלַמִית (סלמה): נו׳ 1870. תימן. היתה אשת יחיא פרסיק. נפ׳ כ״א ניסן תר״ץ. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה והצנועה״ — — —

פְּרצוֹניק, צבי: בן יהושע מיכל הכהן. נו׳ 1857, סינה (רוסיה). היה סוחר. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ עיוה״כ תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„המופלא ויר״א״ — — —

פְּרַק, מָרדכַי: בן יעקב. נו׳ 1878. היה סנדלר. נפ׳ ב׳ טבת תרע״ט.

פַּרקָל, לֵאָה טוֹבָה: בת ברוך. נו׳ 1853, וילנה. בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ג אב תרס״ס.

פַּרקָל, שֵׁינָה טוֹבָה: בת נתן יוסף. נו׳ 1899, קוצק (פולין). נפ׳ ד׳ תמוז תרפ״ד.

פְּשִׁיגוֹדָה, חַיִּים: נו׳ 1913, פלונסק (פולין). בש׳ 1925 עלה עם הוריו לא״י. עבד במשרד העו״ד ד״ר מ. ישיביץ והיה פעיל באגודת פקידי עוה״ד. טפל בימיו האחרונים בעניני הישובים החדשים („חרות״, „עין־ורד״, „גן־חיים״, „כפר אז״ר״, „כפר סירקין״) במשרדי הטאבו ביפו ונרצח באכזריות. ביום הראשון לפרעות כ״ז ניסן תרצ״ו (19 באפריל 1936) והובא לק׳ בקבר אחים ג׳. ביבל׳: „מאורעות תרצ״ו״ הוצ׳ „דבר״.

צ

צ אַ ן, צִפּוֹרָה: בת אהרן. נו׳ 1903, לבוב (פולין). בש׳ 1920 עלתה לא״י. מראשוני העליה השלישית. עבדה כפועלת בביתניה בגליל. חלתה בקדחת ונפטרה אחרי שנה לעליתה. א׳ ניסן תרפ״א. מנוסח המצבה:

„הפועלת — — —
נפטרה אחרי מחלה קשה
ויסורים רבים
בשנת הי״ח לחייה
אחרי שנה לעבודתה בארץ
שלום לעפרך אחותי!״

צ בִ י, מָרְדֳּכַי: בן אליהו. נו׳ 1844, סלוניקי (יון). נפ׳ ה׳ אב תר״ץ. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר הזקן — — —
נפטר בשם טוב״ — — —

צ בִ י ק, דָּוִד: בן יהושע. נו׳ 1877, וילנה. נפ׳ ברמת־גן. כ״ב ניסן תרצ״ב והובא לק׳ בתל־אביב.

צ בִ י ק, טוֹבִיָּה: בן אהרן ברוך. נו׳ 1861, סלז (ליטא). היה רב ושו״ב. נפ׳ י״ח שבט תרפ״ו. מנוסח המצבה: „הרב הצדיק״ — —

צ בִ י ק, שׁוֹשַׁנָּה (רוּזוה): בת משה חיים ולדנברג. נו׳ 1888, פולין. בש׳ 1932 עלתה לא״י. נפ׳ ל׳ סיון תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„אשה יקרה ונחמדה״ — — —

צ בָ רִ י, זְכַרְיָה: בן יוסף. נו׳ 1878, צנעה (תימן). בש׳ 1905 עלה לא״י. היה חלבן. נפ׳ כ״ד שבט תרפ״ה.

צ בָ רִ י, יוֹסֵף: בן שלמה. נו׳ 1862, תימן. נפ׳ כ״ב ניסן תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„הרבני — — —
שנפטר בש״ט״ — — —

צ בָ רִ י, יָעִישׁ: עי׳ דַּבְרִי יִשַׁעְיָהוּ.

צ בָ רִ י, מַרְתָּה זְהָרָה: אשת שלום. נפ׳ כ״ט כסליו תרע״ח. מנוסח המצבה:

„אשת חיל מי ימצא
זאת מצבת האשה
הכבודה והצנועה״ — — —

צ בָ רִ י, סַעֲדָה: בת יהודה. נו׳ 1887, בתימן. בש׳ 1913 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ו אלול תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אשת חיל מי ימצא״ — — —

צ בָ רִ י, סַעֲדָה: בת יחיא סולימן. נו׳ 1826 בתימן. אשת יוסף יצברי. נפ׳ י״א אדר תרצ״א. מנוסח המצבה:

„האשה הזקנה״ — — —

צ בָ רִ י, סַעִיד: בן יוסף. נפ׳ כ״א כסליו תרע״ו. מנוסח המצבה:

„מצבת קבורת האיש הנכבד״ — — —

צַבָּרִי, צִבְיָה: בת יוסף. נו׳ 1895 בתימן. נפ׳ י״ג אב תרפ״ג.

צָדוֹק, בַּתְיָה: בת נחום. נו׳ 1907, צנעה (תימן). עלתה לארץ בהיותה בת 5 שנים. נפ׳ ח׳ אדר־א׳ תרפ״ז. מנוסח המצבה (כתוב מכל צדדיה):

„אשת חיל עטרת בעלה
וי להאי שופרא דבלי בארעא
אשת נעורים ורכה בשנים — — —
נקטפה חיש כברק משמים באביב
חייה — — —
בת כ׳ שנים לימי חייה.
לשברון לב בעלה
ולתוגת אחותה והוריה.
בתיה, בבת עיני! חמדת לבי
שמעי, יקרה, קבלי מתנתי האחרונה
הזאת חביבתי,
שאי שלום, רעיתי היקרה והנאוה
מבעלך הגלמוד המקונן וממרר בבכי
עליך ועל גורלך המר.
ראה ה׳ והביטה למי עוללת כה
שתים הנה קורותיך מי ינוד לך
לא עליכם כל עוברי דרך
הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאובי
אשר עולל לי אשר הוגה ה׳
ביום חרון אפו,
ביום סופה וסערה אסון קרה,
תייליל נפש בזעקה מרה,
יקרה, טהורה נחטפת
כה מהרה
הוי!
הוי!
בודד אקונן
ואבך במרה
על גורלך הנורא — — —
אוי בתיה!
אמרת, אוי נא לי,
כי יסף ה׳ יגון על מכאובי
יגעתי באנחתי
ומנוחה לא מצאתי
אהה! עליך בתיה חמדתי.
אוי בתיה!
במהרה הנחילך ה׳
עולם שכלו ארוך
ברחמיו יטיב לך
בעולם שכלו טוב
שכלו מנוחה
לחיי עולמים
תנוחי ותעמדי
לגורלך לקץ הימים
במנוחה אקבל
גזרת אב הרחמים
שלום לך רעיתי היקרה
לעולמים״ — — —

(על המצבה חקוק גם הנוסח המלא של תפלת „אל מלא רחמים״).

צָדוֹק (שַׁרַעְבִּי), צִפּוֹרָה: בת יחיא. נו׳ 1909, שרעב (תימן). בש׳ 1914 עלתה לא״י. נפ׳ כ׳ אדר תרפ״ט.

צַדִּיקוֹב, חַיָּה דְבוֹרָה: בת יוסף אריה. נו׳ 1859, ציצרסק (רוסיה). בש׳ 1924 עלתה לא״י. היתה במושב זקנים. נפ׳ כ״ג אייר תרפ״ז.

צַדִּיקוֹב, עֵדָה: בת נתן. נו׳ 1854, ליטא. היתה אשת המגיד צדיקוב הנודע. נפ׳ ה׳ אלול תרפ״א. מנוסח המצבה: „הרבנית״ —

צ ד ק, נַחְמָה: בת יששכר דוב. נו׳ 1916, אלכסנדריה (מצרים) בימי הגירוש של יהודי יפו־ת״א. אביה היה ממתישבי רמת־גן הרא־שונים. היתה אחות בביה״ח הממשלתי ביפו. נרצחה כ״ט אב תרצ״ו, יחד עם מרתה ״פינק והובאה לק׳ בקבר אחים ג׳. על שמה חורשה ברמת־גן. ביבל׳: „מאורעות אב תרצ״ו״, הוצ׳ „דבר״.

צ ד ק ל ו ב, זְכַרְיָה: בן פסח. נו׳ 1873, רוסיה. בש׳ 1924 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ י״ב שבט תרפ״ז.

צ ה ל י ת (פרילִיך), חַיָה: נו׳ 1898(?), קולומיה (פולין). בש׳ 1921 עלתה לא״י. היתה פועלת. אבדה עצמה לדעת ביריה, ח׳ אב תרפ״ח.

צ ה ר י, זְכַרְיָה: בן שלמה. נו׳ 1877, תימן. היה פועל. נפ׳ י״ד ניסן תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„האיש היר״א״ — — —

צ ה ר י, יוֹסֵף: בן סלם. נפ׳ א׳ תמוז תרע״ו. מנוסח המצבה:

„אבן מקיר תזעק על הלקח
ארון הקודש האיש
הצדיק והחסיד המנוח״ — — —

צ ה ר י, סַעֲדִיָה: בן ישראל. נפ׳ י״ב שבט תרפ״ב.

צ ו ק ר מ ן, בֵּילָה: בת יוסף גרינברג. נו׳ בקמניץ־פודולסק (רוסיה). היתה אשת נחום צ., שנדב 800 פרנק להקמת הגדר מסביב לביה״ק. בפתח השער הראשון בביה״ק נקבע לזכרה לוח שיש בזה הנוסח:

„לזכרון עולם
הר׳ נחום צאקערמאן
מיאלטישקוב הכניס בהח״ק
שמונה מאות פרנק בעד
קבורת ומצבת אשתו מ׳
ביילא בת ר׳ יוסף
גרינבערג שנפטרה ז׳ מ׳
חשון תרע״ב והכסף נכנס
לבנין הגדר הזה
צדקתם תעמוד לעד״.

נפ׳ ז׳ חשון תרע״ב. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה והחסידה
נדיבת לב ידה שלחה
לאביון — — —
נפטרה בשם טוב״ — — —

צ ו ק ר מ ן, יִשַׁעְיָהוּ יְהוּדָה: בן מרדכי. נו׳ 1885, ברדיצב (רוסיה). נפ׳ כ״ו ניסן תר״ץ. מנוסח המצבה:

„האיש הנעלה
תם וישר נדיב הלב״ — — —

צ ו ק ר מ ן, נִיסָן: בן ליפא. נו׳ 1886, סרוסויסק (רוסיה). בש׳ 1911 עלה לא״י. היה חנוני. נפ׳ כ׳ ניסן תרפ״ט.

צ ו ר י, דָוִד: בן יוסף. נו׳ 1896, עכו. נפ׳ ו׳ תמוז תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אשתך וארבע ילדיך
יבכו את מותך
כל ימי חייהם — — —
בעלי ואבינו היקר
איש תם וישר רך בשנים — — —
אשר נקטף בדמי ימיו — — —
שלום לעפרך״.

צ ו ר י, מֹשֶׁה: נפ׳ כ״ז תמוז תרס״ה. נוסח המצבה:

„מ. ק.
הנפטר במבחר

ימיו המדוכה
ביסורים משה
צורי מחיפה נ״ע
ז״ך תמוז ש׳
תרס״ה תנצב״ה״.

צ ו ר ק ו ב, יַעקב: בן מאיר הכהן. נו׳ 1908, הורודנה (רוסיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה סועל. נפ׳ ג׳ חשון תרפ״ח.

צ י ב ל י ן, יחיאל: בן אברהם דוד. נו׳ 1861, סנובסק (רוסיה). נפ׳ ט׳ תמוז תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„האיש הנכבד — — —
שחל״ח — — —
שלום לעפרך אבינו ואחי היקר ו״

צ י ג ר, שִׂמחה לֵוי: בן מאיר חיים. נו׳ 1907, צפת. טבע בים י״ב סיון תרפ״ד והובא לק׳ בט״ו בו. מנוסח המצבה:

„ציון לפרח
שנקסף באבו — — —
נטבע בים ת״א
בראשית אביב
כוחותיו וכשרונותיו
המצוינים — — —
זכרך יחיה
בלבנו לנצח״ — — —

צ י ז ל י נ ג, צבי מנַחם: בן הרב בן־ציון אריה ליב. נו׳ י׳ סיון תרכ״ו (1866), שקוד (ליטא). אביו היה מגיד בוילנה ובירושלים (נפטר שם). היה בעל אחוזה בחו״ל. ת״ח גדול וחובב־ציון. בש׳ 1913 עלה לא״י. היה מורה לתלמוד ב„תחכמוני״ ומגיד שעורים באגודת „תורה״ שע״י ביהכנ״ס הגדול. בניו הם: עסקן הסת׳ העובדים והישוב, חבר הועה״ל, א. ציזלינג מעין־חרוד, והסוחר יצחק ציזלינג בת״א. נפ׳ כ׳ טבת תרצ״ב.

צ י ס ל י ן, אסתר: בת יעקב הכהן. נפ׳ כ״ה טבת תרע״ב. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה — — —
אשת חבר הר״ר יהושע צייטלין
מרסלב״ — — —

צ י ס ל י ן, יהודית: בת יצחק. נו׳ 1841, סלך מוהילוב (רוסיה). היתה אשת צבי *ציטלין. נפ׳ י״ב חשון תרע״ז.

צ י ט ל י ן, יצחק: נו׳ 1913 בלטביה. היה השמלאי. בש׳ 1934 עלה לא״י. נרצח ביום כ״ח ניסן תרצ״ו, והובא לק׳ בקבר אחים ג׳.

צ י ט ל י ן, צבי: בן יהודה. נו׳ 1824, סלך מוהילוב (רוסיה). נפ׳ כ״ח חשון תרע״ז.

צ י מ ר מ ַן, פִּנחס: בן יעקב. נו׳ 1898. נפ׳ ו׳ אייר תרע״ב. מנוסח המצבה:

„הבחור הנעלה י״א״ — — —

צ י נ ה, אסתר מַלכה: בת דוד הלוי. נו׳ 1859, חנצ״ין (פולין). בש׳ 1920 עלתה לא״י. נפ׳ י״ג אדר תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אשה כשרה וצנועה״ — — —

צ י נ ק י ן, אַריה לֵיב: בן בן־ציון הכהן. נו׳ 1900, מיר. נפ׳ ו׳ שבט תרפ״ד.

צ י פ ק י ן, חַיה: בת אליעזר זוסמן. נו׳ 1885, מינסק (רוסיה). היתה עסקנית ציונית פעילה. השתתפה בועידת חו״צ במינסק ובועי־דות ציוניות אחרות. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ו אב תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אשתי היקרה
בת־ציון הנאמנה״ — — —

צִיפְקִין, חַיָּה רִיזֶל: בת שמואל. נו׳ 1906, סלובודקה (ליטא). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״א כסליו תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
עדינה וישרה
סמל אשה עבריה״ — — —

צִירִי, אַמָּאן: בת יעקב. נו׳ 1879, עותמה (תימן). נפ׳ י״ד ניסן תרפ״ט.

צִירִי, יַעֲקֹב: בן דוד. נו׳ 1879, שרעב (תימן). נפ׳ ט״ו שבט תר״פ. מנוסח המצבה:

„פ. נ.
הרב המקובל״ — — —

צִירִין, אָשֵׁר: היה חבר „החלוץ״ בלטביה. נרצח כ״ג ניסן תרפ״א בבית העולים ביפו והובא לק׳ בקבר אחים א׳.

צַלְאֵל, גַּבְרִיאֵל נַח: בן הרב אליהו. נו׳ י״ב אדר תרכ״ה (1865), קובנה (ליטא). למד בחדר ובישיבה ועסק אח״כ במסחר. חובב־ציון מנעוריו. בש׳ 1903 קנה נחלה בנס־ציונה וחזר לרוסיה לחסול עסקיו. 1908 עלה על־מנת להש־תקע ואחר זמן קצר נפ׳ והובא לק׳ ביום ו׳ כסליו תרס״ט. בניו ובנותיו בא״י. אחד מחתניו היה ד״ר א. *צפרוני. מנוסח המצבה:

„איש יקר רוח ר׳
גבריאל נח
בן הרב ר׳ אליהו מקובנה
למשפחת
צלאל.
נפ׳ בן ארבעים וארבע
ר׳ כסלו תרס״ט
שלום לעפרך״ — — —

צַלְאֵל, רִבְקָה: בת משה בורקר. נו׳ 1864, קובנה (ליטא). היתה אשת גבריאל נח *צלאל. בש׳ 1903 עלתה לא״י עם ילדיה כדי לחנכם בארץ־הקודש. היתה מראשוני החברות ב„חברה חדשה״. נפ׳ ח׳ ניסן תרצ״ד והובאה לק׳ בס׳ בו.

צַלְאֵל, רוּחָמָה: בת גבריאל נח *צלאל. נו׳ 1898, אודיסה (רוסיה). 1903 עלתה עם הוריה לא״י. היתה תלמידה בביה״ס לבנות ביפו. נפ׳ י״ד כסליו תרע״ג (1912) והובאה לק׳ בס״ו בו.

צַלְח, אַבְרָהָם: בן אברהם. נפ׳ י״ב חשון תרע״ו. מנוסח המצבה:

„האיש הזקן
ירא אלהים מרבים״ — — —

צַלִּיחָה, שלמה: בן עובד. נו׳ 1894, עדן. בש׳ 1926 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ ט״ז חשון תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„האיש הירא שמים״ — — —

צַלִּיחָה, שָׂרָה: בת אברהם סלים. נו׳ 1897, עדן. נפ׳ ט״ו אייר תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„מצבת קבורת האשה
הצנועה — — —
נקטפה במבחר ימיה״ — — —

צַלִּיל, צבי מִיכָל: בן שמעון יהודה ליב. נו׳ 1887, לודז׳ (פולין). נפ׳ כ״ח אדר תרפ״ה.

צָלְנִיקֶר, מִרְיָם אִיטָה: בת יואל. נו׳ 1859, שדליץ (פולין). בש׳ 1909 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ב סיון תרפ״ט.

צַלָּעִי, שָׁלוֹם: בן זכריה. נו׳ 1861 בתימן. בש׳ 1924 עלה לא״י. היה אורג. נפ׳ ו׳ אייר תרפ״ו.

צַלָּר, חַנָּה פֵּיגָה: בת אריה. נו׳ 1884, סיבינץ (פולין). נפ׳ ז׳ אייר תרפ״ו.

צ ע י ר י, סַעַדְיָה: בן ישראל. נו׳ 1871 בתימן. היה פועל. נפ׳ י״ב שבט תרפ״א.

צ ע י ר י (שַׁרעַבִּי), דָוִד: בן עמרם. נו׳ 1850, שרעב (תימן). נפ׳ י״ד סיון תר״ץ. מנוסח המצבה:

„הזקן הישיש — — —
נפ׳ בשנת השמונים לחייו״.

צַ פָּ דִ י (תּוּרכִיָה), יִצחָק (זַכַּי): בן אליהו. נו׳ 1908, יפו. טבע בים ס׳ תמוז תר״ץ. מנוסח המצבה:

„ידוה הלב והעין תדמע
צרה כמבכירה הצבי נדמה
חשך עולמה של משפחה
קרנה נגדע ליגון ואנחה
באו מים עד נפש
בשבת קודש נשמתו יצאה לחפש
בימי עלומיו נטבע הבן יקיר לנו״ — —

צַ פָּ דִ י (תּוּרכִיָה), נַזהָא: בת יצחק. נו׳ 1849, דמשק. נפ׳ י״ב אדר א׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„עינינו תדמע בעמדנו על קבר
המעטירה אמנו
המדוכת ביסורין שעלתה
נפשה למרומים״ — — —

צ׳ פ ל ו ב ס ק י, חַיָה לאָה: בת מרדכי. נו׳ בסלונים (פולין). נפ י״ג טבת תרע״א. מנוסח המצבה:

„פלגי מים תרד עיני
על הלקח אמנו מעל
ראשנו הא׳ הצנועה — — —
השיבה רוחה אל על״ — — —

צ פ ר ו נ י (ציפרונוֹביץ), אַברָהָם: בן חיים צבי. נו׳ תרמ״ג, פרילוקי (רוסיה). למד בחדר, בגימנסיה, באוניברסיטה ובביהמ״ד לרבנים בוינה והוכתר בתואר ד״ר לפילוסופיה. עסק בהוראה, בבלשנות ובמחקרי־היהדות והפי־לוסופיה. בש׳ 1912 עלה לא״י. במשך 22 שנה היה מורה בגימנסיה „הרצליה״ בתל־אביב ופעיל במוסדות החנוך בארץ (ח׳ מרכז המו־רים, הועה״פ של מועצת המורים למען הקרן־הקימת). היה כמה שנים מזכיר הועד־הלאומי (לפני ש. ״טשרנוביץ). היה חבר ועד אגודת הסופרים העברים בא״י ואחד מעורכי „ספר השנה של ארץ־ישראל״ (עם אז״ר ודוד שמ־עונוביץ), בש׳ 1923—1925. ממיסדי „קופת־הספר״ ועורכיה. חבר פעיל במרכז „המכבי״ בא״י. הו״ל בהוצאה מדעית את „הכוזרי״ לר׳ יהודה הלוי ואת „חובות הלבבות״ לרבנו בחיי. ערך את תרגום „מקור־חיים״ לרשב״ג שנעשה בידי ד״ר יעקב ״סלע. פרסם מאמרים רבים בחכמת ישראל ותרגם מס. מטרלינק וברגסון. מותיקי החברים בועד הלשון ועורך „לשוננו״ עד יום מותו. נפ׳ י״א אלול תרצ״ג בירושלים והובא לק׳ בתל־אביב בי״ג בו.

צַ צַ י ק, זאֵב (וולף): בן שמואל נח. נו׳ 1876, סלוצק (רוסיה). ממשפחה מיוחסת. נת־חנך ברוח עברית וגמר גם את הגימנסיה בסלוצק. בש׳ 1897 נכנס לאונ׳ בקיוב ויסד יחד עם הציוני הפעיל משה חיים לוזינסקי, אגודת סטודנטים ציונית. בש׳ 1898—1902 היה ח׳ הועה״פ של האגודה הציונית בפט״ב. בש׳ 1904—1909 גר בטולה (רוסיה) והשתתף בכל העבודות הצבוריות והציוניות בעיר. בש׳ 1905 ארגן את ההגנה העצמית היהודית. בש׳ 1909 עבר לפטרוגרד והמשיך במרץ את עסקנותו הציונית והצבורית. בש׳ 1917—1918 היה גזבר

הועד העירוני הצ׳ ובש׳ 1924—1928 חבר הועד המרכזי הציוני הבלתי־ליגלי. השתתף בפעילות בארגון הועידות הציוניות ה־10 וה־11. בש׳ 1928 נאסר והוגלה לחבל אוראל. בש׳ 1929 שוחרר אחר השתדלויות רבות ועלה לא״י. היה פעיל בחברת קבוץ גלויות, „מגן״ ו„ברית־ראשונים״. נפ׳ כ״א אב תרצ״ה.

צ׳ צ׳ ק (פפרנא), מושיה: בת יחזקאל. נו׳ ג׳ אייר תר״י (1850), סלוצק (רוסיה). היתה אמו של זאב •צציק. בש׳ 1929 עלתה לא״י. נפ׳ ב׳ תמוז תרצ״א.

צ ר ו י ה, חנה: בת יוסף. נו 1842, יסו. נפ׳ ז׳ אב תרפ״ח.

צ ר ו ר, חיים יהושע: בן אברהם. נו׳ 1882. היה מורה ברחובות ואח״כ השתלם כעו״ד בלונדון. יסד בי״ס „מכבי״ בנוה־שלום. סייע בימי־הגירוש לפליטים נתיני־צרפת בא״י ובאלכ־סנדריה של מצרים. נפ׳ א׳ טבת תרפ״א. נוסח המצבה:

„פ. נ. הצעיר
חיים יהושע
בן החכם אברהם צרור
נשמתו הגדולה תהא צרורה
בצרור החיים יחיד היה להוריו
והקדיש מיטב כוחות חייו
בשדה עבודת חנוך אחינו
ונקטף בשחר טל שנותיו
בר״ח טבת תרפ״א״.

צ׳ ר ט נ ק ו, חיים בן־ציון: בן צבי. נו׳ תרל״ט, ברביץ (רוסיה). בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ כ״ה סיון תרצ״ב.

צ׳ ר ט ק ו ב, לאה: בת דיב נחום. נו׳

1866, בריאנסק (רוסיה). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ ג׳ סיון תרפ״ו.

צ׳ ר נ ו ב, אברהם שמואל: בן יצחק דוב. נו׳ 1895, ראשון־לציון. היה שוטר במש־טרת יפו. אבד עצמו לדעת כ״ג תמוז תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„הבחור היקר החשוב — — —
נפטר בשם טוב — — —
בן ל״ד שנים לימי חייו״.

צ׳ ר נ ו ב, יחזקאל: בן בנימין הכהן. נו׳ 1861, הומל (רוסיה). היה סוחר נכבד בחו״ל. הקדיש את ביתו ברח׳ אלנבי ל„מושב זקנים״, ששמש גרעין להתפתחות מושב־הזקנים ובית־הכנסת שלו. נפ׳ כ״ח טבת תרפ״א. מנוסח המצבה:

„לזכר עולם יהיה צדיק
שהקדיש
את ביתו בית עולמים
לבית מושב זקנים בתל־אביב — — —
נפטר — — —
בן ימ״י שנה״ — — —

צ׳ ר נ ו ב, ריזל: בת ליב צבי. אשת יחז־קאל •צ׳רנוב. נפ׳ ט׳ תמוז תרס״ז. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה״ — — —

צ׳ ר נ ו ב ס ק י (זצר), יוכבד: בת אברהם הכהן. נו׳ 1889, אודיסה (רוסיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ג ניסן תרפ״ז.

צ׳ ר נ ו מ ו ר ס ק י, מנחם: בן פנחס. נו׳ 1903, פלין (פ׳ והלין). נפ׳ י״ב תמוז תרפ״ה.

צ׳ ר נ ו ש ק י ן, ישראל צבי: בן אברהם שלום. נו׳ 1840, רוסיה. נפ׳ י״ב שבט תרע״ה.

צ׳ ר נ ק, קלמן דוד: בן חיים. נפ׳ ג׳ ניסן תרע״א.

צ׳רפין, רָחֵל: בת יצחק. נו׳ 1845, צ׳רניגוב (רוסיה). נפ׳ י״ח חשון תרע״ו. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה״ — — —

צ׳רפתי, חַנָה: בת חיים. נו׳ 1836, סלוניקי (יון). נפ׳ י״ט סיון תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„האשה הכ׳ והצ׳״ — — —

צ׳רפתי, יהודָה (בכוֹר): בן רפאל. נו׳ 1863, סופיה (בולגריה). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ ט׳ אדר־ב׳ תרפ״ז.

צ׳רפתי, מַזָל: בת דוד. נו׳ 1899, סופיה. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ד׳ תמוז תרפ״ז.

צ׳רפתי, קלַרָה: בת אברהם. נו׳ 1886, נפ׳ י׳ אדר־א׳ תרע״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הכ[בודה] והצ[נועה]

הנפ׳ במבחר ימיה״ — — —

צ׳רפתי, רִבקָה: בת אברהם. נו׳ 1907, יפו. נפ׳ י״ט ניסן תרפ״ד.

צ׳רקסקי, דוּבָה: נו׳ 1881. היתה שומרת בבית־העולים ביפו. נרצחה יחד עם בעלה יהודה *צ׳רקסקי בבית העולים ביפו, כ״ג ניסן תרפ״א, והובאה לק׳ בקבר אחים א׳.

צ׳רקסקי, יהודָה (אריה ליב): נו׳ 1879. היה מורה לזמרה ופועל. ממתנדבי גדוד גלי־עולי ואח״כ שומר בבית העולים ביפו. נרצח (יחד עם אשתו דובה *צ׳רקסקי) ביום כ״ג ניסן תרפ״א והובא לק׳ בקבר אחים א׳.

ק

קַאוּשִׁינסקִי, שָׂרָה: בת אברהם. נו׳ 1906, ביאליסטוק (פולין). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ י״ד אייר תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשה יקרה,
נקטפה
בדמי ימיה״ — — —

קַבּוּנָקִי, שלמה: בן יוסף אריה. נו׳ 1870, ביאליסטוק (פולין). נפ׳ כ״א חשון תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי היקר — — —
נפ׳ בן 59 לחייו״.

קבינט, פֻּשָׁה: בת איזיק. נו׳ 1874, קובנה. נפ׳ י״ג סיון תרפ״ו.

קַבַּלִין, שלמה: בן הרץ. נו׳ 1875, פולוצק (רוסיה). בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ ט״ז ניסן תרפ״ט.

קַבַּלקִין, זלַטָה: בת זכריה ואשת ראובן חיים יקבלקין. נו׳ 1849, צ׳רניגוב (רוסיה). נפ׳ ד׳ תשרי תרצ״ה.

קַבַּלקִין, ראוּבֵן חַיים: בן משה. נו׳ 1851, פולוצק (רוסיה). בש׳ 1923 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ ל׳ אב תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„הסוחר רב פעלים
נדיב לב ישר ותמים״ — — —

קַגרליצקִי, זאב: בן אליהו. נו׳ 1857, נובומירגורוד (רוסיה). היה סוחר. נפ׳ ו׳ ניסן תרצ״א. מנוסח המצבה:

„איש נכבד זקן וישיש ישר הולך
בלב תמים — —
אביו של הקדוש
אברהם מרדכי
קגרליצקי שנפ׳ בתל־אור נהריים
ביום י׳ אדר תר״ץ״.

קָהָלַנִי, חַיים: בן שלמה. נו׳ 1894 בתימן. נפ׳ כ״ט סבת תר״ץ. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר וירא ד׳
אבינו אחינו ובעלי היקר — — —

קָהָלַנִי, מַעוּדָה: בת יוסף. נו׳ 1908 בתימן. נפ׳ כ״ט סבת תר״ץ.

קוּבַלַנץ, אֶסנַת: בת נחום. נו׳ 1867, סטלידזן (רוסיה). בש׳ 1890 עלתה לא״י. אביה היה מראשוני הפרדסנים בסביבות יפו (עתה ביה״ח „אסותא״ בת״א. נפ׳ ה׳ אב תרע״ט. מנוסח המצבה:

„אשה שעסקה
בצדקה וחסד — — —
נפטרה בחצי ימיה״ — — —

קוֹבלַנְץ, נִיסָן: היה פועל. נהרג בהגנה על נוה־שלום ביפו, כ״ד ניסן תרפ״א והובא לק׳ בקבר אחים א׳.

קוֹבלַנְץ, שָׂרָה: בת נפתלי הרץ. נו׳ א׳ אב תרע״ה (1915), קובנה. התחנכה בגימ־נסיה העברית בקובנה והיתה פעילה בתנועת „גורדוניה״. בש׳ 1935 עלתה לא״י. היתה חברה בקיבוץ ואח״כ פועלת בעיר. עבדה זמן מה במטבח הנוטרים בשכונת „התקוה״. נהרגה ע״י פצצה, שנזרקה מהרכבת ברחוב הרצל ביום ז׳ תמוז תרצ״ח והובאה לק׳ בקבר אחים ג׳.

קוֹבַרסקִי, יוֹסֵף: בן דוד. נו׳ 1902, גריבה (פולין). היה פועל חקלאי וממיסדי קבוצת „שמואל״ בפתח־תקוה. נפ׳ ז׳ אדר תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„יוחק לזכרון בן פורת יוסף
וי לשופרא דבלי בארעא
ספו חייו ותמו בלי עת
פה בארץ דמו הקריב״.

קוֹגוּט, בַּצַלאֵל: בן דוד. נו׳ כ״ד כסליו תרמ״ט (1888), לודז׳ (פולין). היה סוחר. נפ׳ ט״ז חשון תרצ״א.

קוֹדוֹרוֹב, שְׁמוּאֵל: נו׳ 1895 בתימן. נפ׳ א׳ חשון תרפ״ג.

קוּזבִינֶר, מָרדֳכַי שְׁלֹמֹה: בן מאיר. נו׳ 1888, סטניסלב (פולין). היה סבל. טבע בים, כ״ט תמוז תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר יר״א״ — — —

קוּזמָה, יוֹסֵף: בן איזיק. נו׳ 1897, סלומניק (פולין). בש׳ 1921 עלה לא״י. היה עגלון. נפ׳ י״א סיון תרפ״ח.

קוּזמָה, רִבקָה: בת יצחק. נו׳ 1890, דז׳לושיץ (פולין). היתה אשת יוסף *קוזמה. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ י״ט תשרי תרפ״ח.

קוּזנִיץ, יִשרָאֵל: בן משה. נו׳ 1901, וילנה. נפ׳ י״א אייר תר״ץ.

קוֹטוֹבִיץ, חַנָה: בת צבי יהודה. נו׳ 1875, ורשה. נפ׳ ח׳ תמוז תרצ״א. מנוסח המצבה:

„האשה והאם היקרה״ — — —

קוֹטִי, חַוָה: בת אברהם. נו׳ 1856, רדה (תימן). נפ׳ א׳ תמוז תרפ״ו.

קוֹטלוֹבסקִי, לִיפָּא יהוּדָה: בן שמואל. נו׳ 1898, אורלה (רוסיה). נהרג בדרך ירושלים־יפו, ו׳ חשון תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„הקדוש — — —
נהרג בן כ״א״ — — —

קוֹטלֶר, אֶסתֵר מַלכָּה: בת אריה. נו׳ 1864, ולדומירץ. בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ כ׳ שבט תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה — — —
נפ׳ בת ס״ה לחייה״.

קוֹטלֶר, רִבקָה: בת ישראל. נו׳ 1903, רזניקוב (רוסיה). נפ׳ ח׳ אלול תרצ״א. מנוסח המצבה:

„הבתולה הצנועה
צעירה לימים״ — — —

קוֹטלֶר, שִׁפרָה: בת שמואל. נו׳ 1868, דזינקוב (רוסיה). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט תמוז תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„על אלה אני בוכיה — — —
האשה החשובה עטרת בעלה
שסבלה יסורים וענויים רבים ובידיה

הענוגות חצבה קבר לבניה החביבים
שנהרגו ע״י הפורעים באוקריינה — —
ימתקו לך רגבי אדמתך
ותנוחי בשלום על משכבך
רעיתי היקרה ואמנו מחמדנו״.

קויפמן, דבורה: בת צבי. נו׳ 1868, בבדוק (רומניה). בש׳ 1882 עלתה לא״י. היתה אכרה בזכרון־יעקב. נפ׳ י״ט אייר תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה — — —
עלתה לא״י בת י״ד שנה — — —
נפטרה בת נ״ח לחייה״.

קויפמן, הודל: בת אברהם מרדכי שברצבורד. נו׳ ט׳ תשרי תרי״ד, ברשד (רוסיה). ממשפחת ת״ח. היתה אשת שמואל •קויפמן ועזרה עליידו במסחר ובחנוך בניה לתורה והשכלה. בש׳ 1923 עלתה עם בעלה לא״י. נפ׳ י״א שבט תרצ״ו והובאה לק׳ בי״ב בו. נוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
לאמנו הודל ז״ל מנב״ת
בת ר׳ אברהם מרדכי ז״ל
אשת אבינו ר׳ שמואל קויפמן, ז״ל,
שהלכה לעולמה בי״א שבט תרצ״ח״ —

קויפמן, ליב (ליאון): בן משה הכהן. נו׳ 1850, ברומניה. היה רופא. נפ׳ כ״ה אדר־ב׳ תרע״ט. מנוסח המצבה:

„איש נכבד וישר
הד״ר הרופא״ — — —

קויפמן, משה: בן יצחק. נו׳ 1851, בלובסקי (לטביה). נפ׳ כ״ד שבט תרפ״ד.

קויפמן, ריזיל: בת הרב משה אהרן מוסרפרל מולקוביסק. נפ׳ כ״ו תמוז תרס״ו. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה והחסידה
אשת חיל כאביגיל״ — — —

קויפמן, שמואל: בן פרץ. נו׳ ט״ו אדר תרי״א (1841), חשצבטה (רוסיה). היה תלמיד־חכם וסוחר. עד 1906 גר בבלטה (רוסיה); 1906—1923 בלונדון. בש׳ 1923 עלה לא״י. היה מחובבי־ציון הראשונים, דורש ומטיף לשיבת־ציון, אוהב חכמת־ישראל וגדל את בניו לתורה ולמדע (בהם ד״ר יהודה אבן־שמואל קויפמן, ראש מחלקת התרבות של הועד הלאומי וחיים קויפמן בת״א). נפ׳ כ׳ אייר תרפ״ה. נוסח המצבה:

„פ. נ.
שמואל בן פרץ קויפמן
נפטר בעשרים לאייר ה׳תרפ״ה
בשנת שבעים ואחת לחיי צדקתו.
שביל נהדר היה שבילך בחיים
מדריכנו, אבינו, רועינו, מורנו!
ואם גם אלף דור יקומו לך אחריך,
אם כחול הים ירבו צאצאיך, —
לשמך ולזכרך קשורים יהיו ולשביל חייך
בך התאחדו ובנפשך נפגשו
נתיבות עולם, חפושי דור ודור
פה היית לדרישות הנביאים,
רעיונות החכמים וחזיונות המשוררים
צפו ועלו בטהרה על דל שפתותיך
קדש קדשים היה לבך
והיכל לאהבות גדולות:
ישראל, ארצו ואלהיו
פילוסופיה, אמונה ותורה
מישרים וצדק, חסד ורחמים —

מצבת אליהו קפלן

מצבת בן־ציון קולר

אהבת נפש אהבת כל אלה.
נתת להם כל חייך
זכרך יאיר כשמש דרכנו,
צדיק וחסיד, אוהב וטהר־לב,
לברכה ובקדושה ינון לעד שמך!
ת.נ.צ.ב.ה."

קוֹיפמַן, שָׂרָה בֵּילָה: בת דוד. נו' 1906, יפו. נפ' ט' אלול תרפ"ב.

קוֹלוֹסִילִין, שָׂרָה: בת אברהם. נו' 1839, פ' סרטוב (רוסיה). היתה גיורת. נפ' א' אדר־א' תרפ"ד. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה — — —
האשה הכבודה הגיורת — — —
נפ' בת פ"ה שנה לחייה".

קוֹלטוּן, זַלְמָן: בן יצחק זליג. נפ' ט' חשון תר"ע.

קוֹלִישוֹב, יִצְחָק: בן יעקב. נו' 1895 ברוסיה. נפ' ו' אדר תר"ץ.

קוֹלְנֶשֶׁר, מַכְס: בן יהודה. נו' כ"ז אלול תרל"ה (1875), פוזן (גרמניה). ממנהיגי הציונות הגרמנית. היה מקורב לדוד וולפסון ולחם כל ימיו לציונות מדינית. עמד בראש האופוזיציה בציונות נגד הכוון של הציונות המעשית. פעיל בעניני הקהלות היהודיות בגר־מניה. יסד בפוזן בש' 1918 ועד יהודי לשם שמירה על נויטרליותם וזכויותיהם הלאומיות של היהודים. בש' 1920 עבר לברלין. היה אחד מראשי מפלגת העם היהודית בהנהלת הקהלה הברלינית ומוסדות יהודיים אחרים. טפל הרבה בפתוח בתי־ספר יהודיים. חבר ספרים ומאמרים בשאלות מדיניות, משפטיות וארגוניות. בש' 1934 עלה לא"י. עסק בבנקאות (בנק קולשנר ושות'). נפ' והובא לק' ז' ניסן תרצ"ז. נוסח המצבה:

„ד"ר מקס קולשנר
נולד
כ"ז אלול תרל"ה
בפוזין
הגר בשנת תר"פ
לברלין
עלה בשנת תרצ"ה
ארצה
נפטר
ז' ניסן תרצ"ז".

קוֹלקוֹבִיץ, מָרְדֳּכַי יִצְחָק: בן אהרן דוב הכהן. נו' ברובנה (פולין). נפ' ג' סיון תרע"ג.

קוֹלֶר, בֶּן־צִיּוֹן: בן אברהם משה וחנה קולר. נו' א' אייר תרע"ו, גן־שמואל (ע"י חדרה). גדל בשנותיו הראשונות בקבוצת גן־שמואל. בן חמש עבר עם הוריו לתל־אביב. באביב תרפ"א. למד בגימ' „הרצליה". מאביב תרפ"ב עד קיץ תרפ"ו — עם הוריו בירושלים. בקיץ תרפ"ו חזר עם הוריו לתל־אביב ולמד בבית־החנוך לילדי העובדים. הצטיין בלמודיו בחינוכו ובכתיבתו. משחר ילדותו ועד מותו הרבה לכתוב ומחברותיו המרובות מכילות רשימות, פרי מחשבה ורגש מבוגרים, המגלות יכולת־בטוי רבה (אחדות מהן נדפסו בקובץ המיוחד שיצא לזכרו). נפ' ט"ו אב תר"ץ והובא לק' בט"ז בו. מנוסח המצבה:

„בנה ציון
בן חמודות אהוב ויקר — — —
נקטף בדמי עלומיו הפורחים".

קוֹלֶר, יְשַׁעְיָהוּ: בן ישראל אהרן. נו׳ 1864, פיבניץ (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה ספר. נפ׳ ט׳ אייר תרפ״ט.

קוֹמַרוֹב, מָנוֹחַ: בן אברהם. נו׳ ז׳ תשרי תרס״ו (1905). היה חניך גימנסיה. נפ׳ ל׳ סיון תרפ״א.

קוֹנוֹחוֹבִיץ, חַנָּה: בת אברהם. נו׳ טובולסק (רוסיה). היתה גיורת. נפ׳ י״ב טבת תרפ״ג.

קוֹנוֹטוֹפְּסְקִי, אֶסְתֵּר: בת מרדכי. נו׳ 1867, דמבלין (פולין). היתה אשת בנימין י״ק. בש׳ 1928 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט שבט תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה וישרה — — —
נפטרה בת 62 שנה״.

קוֹנוֹטוֹפְּסְקִי, בִּנְיָמִין נַחוּם: בן שמואל. נו׳ 1861, קרסוז־ברזה (פולין). היה סוחר. בש׳ 1928 עלה לא״י מפטרוגרד. נפ׳ י״ב אלול תרצ״ז. מנוסח המצבה:

„בעלי היקר, איש ישר״ — — —

קוֹנִין, מֹשֶׁה: בן מנחם. נו׳ 1869, אלכ־סנדרובסק (רוסיה). היה סוחר. נפ׳ י״ב אב תרפ״ב.

קוֹנְצַרוֹק, שָׂרָה רִבְקָה: בת צבי. נו׳ 1853, חסלביץ (רוסיה). היתה במושב זקנים בת״א. נפ׳ ה׳ ניסן תר״ץ.

קוֹסוֹבְּסְקִי, יוֹסֵף זוּנְדֵל: בן שרגא פיבל. נו׳ 1904, בילסקו (פולין). היה פועל. נפ׳ ו׳ כסליו תר״ץ. מנוסח המצבה:

„— — נפ׳ בן כ״ה שנה״ — — —

קוֹסוֹבֶר, לֵאָה: בת אברהם יצחק. נו׳ 1872, ורשה. נפ׳ ט״ז שבט תרע״ו. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה״ — — —

קוֹסוֹטוֹ, יַעֲקֹב: בן אלישע. נו׳ 1874, קסטוריה (תורכיה). היה סנדלר. נפ׳ י״ב טבת תרפ״ה.

קוֹסְשִׁילִי, אֵלִיָּהוּ: בן דוד. נו׳ 1859, כורדיסטן. נפ׳ כ״ו אלול תרע״ט.

קוֹפִּי, דִּינָה גִיטֵל: בת אברהם. נו׳ 1904, סנדובור (פולין). בש׳ 1927 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ט אייר תרצ״ב.

קוֹפִּינַס, מֹשֶׁה: בן אליהו. נו׳ תרל״א (1871), יבינה (יון). השתלם באוניברסיטה בפריס וקבל תואר ד״ר לרפואה. התישב בעיר בולו בתסליה (יון). היה רופא מובהק ועסקן צבורי פעיל ומסור. נתחבב על כל תושבי העיר ונבחר כחבר לעיריה. ממיסדי וראשי התנועה הציונית ביון והשתתף כציר בקונגרסים הציוניים הרא־שונים. בש׳ 1908 בקר בא״י אך לא עלה בידו להשתקע. בש׳ 1915 נבחר ע״י יהודי סלוניקי כציר לבית הנבחרים היוני, הציר היהודי הרא־שון במוסד זה, וכהן בתפקידו עד 1920. עורר ופעל לטובת הבית הלאומי היהודי בא״י ובהשתדלותו הושגה הצהרה חגיגית של שר־החיצון ומנהיג המדינה פוליטיס, שבה הובעה אהדתה של ממשלת יון להצהרת בלפור. הגה רעיון ליסוד מושבה של יהודי־יון בא״י ואסף לתכלית זו כ־10 אלפים לא״י, שנמסרו להקק״ל ומכספים אלה נוסד המושב של יהודי־יון בעמק־חפר, שנקרא על־שמו (קודם „כפר קופינס״ ועתה: „צור משה״). נפ׳ בחודש אייר(ז) תרפ״ד. על־פי צנאתו הועלו עצמותיו

לא״י והובאו לק׳ בתל־אביב ביום כ״ד אדר תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„— — יהודי ואדם באהלו ובצאתו
טוב ומיטיב לכל
הקדיש חייו למפעל גאולת עמו
ופה באדמת קודש משאת נפשו
מצא מנוחתו״.

ביבליוגרפיה: „דאר היום״, כ״ט אדר תרצ״ג (גליון קמ״ט); יהודי המזרח בא״י, כרך ב׳ מאת מ. ד. גאון (עמ׳ 619).

קופיקה, יחיאל מיכל: בן זוסיה. נו׳ 1856, קריפה (פולין). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ ה׳ אייר תרצ״ו.

קופלוביץ, משה: בן מרדכי. נו׳ 1854 בס׳ מינסק (רוסיה). היה בעל אחוזה גדולה בסביבות וילנה ועסק במסחר עצים באודיסה. מראשוני חובבי־ציון ומקורב לפינסקר (נזכר במכתביו של פינסקר). חבר כמה ספרים בחקר התנ״ך (בכת״י). קנה קרקעות בא״י לפני המלחמה, בחיפה ובת״א. בש׳ 1920 עלה לא״י ועסק במסחר. נפ׳ ד׳ חשון תרצ״א. אחד מנכדיו הוא המשורר ב. מרדכי.

קופלמן, אליעזר: נו׳ 1906, בוקובינה (רומניה). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ כ״ג תמוז תרפ״ח.

קופלמן, שפרינצה: בת ביניש. נו׳ 1878. נהרגה בתאונת דרכים, כ״ד תשרי תרע״ט. מנוסח המצבה:

„האשה ההרוגה״ — — —

קופצקי, יעקב ישראל: בן אברהם צבי הלוי. נו׳ 1844. נפ׳ י׳ אב תרע״ט. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר וי״א״.

קופרברג, פריל: בת ראובן. נו׳ 1880, רדום (פולין). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ א׳ ניסן תרפ״ו.

קופרוסר, מרדכי יהודה אריה: בן מנחם. נו׳ 1905, פביניץ (פולין). נפ׳ כ״ח שבט תרפ״ה.

קופרמינץ, אביגדור: נו׳ 1902 אוסטרולנקה (פולין). היה מורה ועסקן תרבותי בעירה בלוינה ע״י ורשה. ציוני מסור ונלהב. בש׳ 1923 עלה לא״י. היה טייח. שאף להתישבות והיה חבר הארגון בעין־ורד. נרצח יחד עם ח. יקרונפלד ביום כ״ז ניסן תרצ״ו (19.4.36) ביפו והובא לק׳ בקבר אחים ג׳. ביבליוגרפיה: „מאורעות תרצ״ו״ הוצ׳ „דבר״.

קופרמן, שמואל: בן דוד. נו׳ בריטשני (בסרביה־רומניה). נפ׳ ה׳ כסליו תרפ״ג.

קופרשטין, אלימלך (מוניה): בן יום־טוב. נו׳ ט׳ חשון תרס״ו (1905), קישינוב (בסרביה־רומניה). התחנך בבי״ס עברי בקישינוב והיה פעיל באגודות ציוניות וב„מכבי״. עבד בחשמלאות. בש׳ 1925 עלה לארץ־ישראל. עבד תחילה בפרדס י. ל. גולדברג ברמת־גן ואח״כ נכנס למשטרה העירונית בת״א. התמסר בפעילות לה„מכבי״ וארגוני הגנה ובטחון. היה ממארגני תזמורת המשטרה ואח״כ מיסד תזמורת „המכבי״. היה ער ומסור לעניני הצבור. חביב ונערץ על כל חבריו ומכיריו. נהרג בתאונת דרכים בדרך ירושלים—תל־אביב ברכבו על אופנוע ביום כ״ח אב תרצ״א. לזכרו נקראה תזמורת המכבי על־שמו והופיעה חוברת שירים לקראת המכביה הראשונה. נוסח המצבה:

„אלימלך (מוניה)
בן יום־טוב
קופרשטין
מחלוצי בסרביה
נקטף בדמי ימיו באסון דרכים
שלום לעפרך
ט׳ חשון תרס״ו—כ״ח מנ״א תרצ״א
לנפש א. ק.
לא אאמין לא תוסיף זקף קומה בהדר
על אם דרכי קריה,
כי שקעה אש לבך הכן ובלא עתה
כשמש על ניר־יה!
(מהצד השני של המצבה חקוק סמל
ע. ת. א. והנוסח):
עירית תל־אביב
אבנך ונבנת
ט׳ חשון תרס״ו 1905—1931
כ״ח אב תרצ״א
משטרה עירונית ת״א
אלימלך קופרשטין״.

קוֹצַי, זַלְמָן: בן הרב נפתלי הרץ. היה מוסמך לרבנות. נפ׳ י״א אדר־א׳ תרע״ב. מנוסח המצבה:
„איש יראה וחרד
מופלג ביראת ה״ — — —

קוֹצִינְסְקִי, אִיטָה רָחֵל: בת יששכר דוב. נו׳ 1878, לודז (פולין). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ י״ד אלול תרצ״ב. מנוסח המצבה:
„אמנו היקרה הצנועה
והחשובה — — —
נפסרה לדאבון בניה
בת נ״ד שנה״ — — —

קוֹצִינְסְקִי, מֹשֶׁה: בן יעקב. נו׳ 1857, טושין (פולין). בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ י״ד תמוז תרס״ח. מנוסח המצבה:
„איש תם וישר
מוטלג בתורה ויראת ד׳
עסקן צבורי נאמן — — —
נפ׳ בן 72 שנה״ — — —

קוֹצְנוֹק, שְׁמוּאֵל: בן ליב. נו׳ כ״ט כסליו תרכ״ה, רובנה. היה סוחר יערות ברוסיה ועסקן ציוני. בש׳ 1923 עלה לא״י מקיוב. היה אחד ממיסדי בית־הכנסת „יבנה״ בת״א וגבאי ראשון בו עד יום מותו. אבי העסקן והסוחר אפרים קוצנוק והגב׳ ב. פלאי בעלת הוצאת „מסדה״ בת״א. נפ׳ י״ח שבט תר״ץ.

קוּקוּבְקָה, רָחֵל: בת שלמה. נו׳ 1903. נפ׳ כ״ג חשון תרס״א. מנוסח המצבה:
„הבתולה
הצנועה והחשובה״ — — —

קַוְקַוִי, שְׁנֵיאוּר זַלְמָן: בן יוסף הכהן. נו׳ כ״ג אלול תר״ס (1900), קרילביץ (רוסיה). נתחנך בדרכי התורה והמסורת. ציוני נלהב. בש׳ 1924 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ כ״ח אב תר״ץ. מנוסח המצבה:
„איש אמת ישר ונאמן — — —
נפ׳ — — בן שלשים שנה לחייו״.

קוּקוּס, רַפָּאֵל: בן שבתי. נו׳ 1883, יבפטוריה (רוסיה). בש׳ 1926 עלה לא״י. היה סנדלר. נפ׳ י״ט אדר תרס״ח.

קוֹרְדוּבָה, יִצְחָק: בן ישי. נו׳ 1841, ימבול (בולגריה). נפ׳ י״ד טבת תרס״ב. מנוסח המצבה:
„מ. ק.
הזקן הכשר יר״א״ — — —

מצבת בנימין שפלן

לוח שיש לזכר בילה צוקרמן
(קבוע בשער הראשון ליד הכניסה)

מצבת אלימלך קופרשטין

קוֹרדוֹן (גורדון), בָּרוּך יִצחָק: בן מרדכי. נו׳ 1867. נפ׳ ס״ו אלול תרע״ד.

קוֹרִיכמַן, בֶּרֶך: בן נתן. נו׳ 1900, מרוסקורוב (רוסיה). בש׳ 1922 עלה לא״י. נהרג ביריה ע״י ערבי, י״ד אדר־ב׳ תרפ״ד והובא לק׳ בס״ו בו. מנוסח המצבה:

„בח׳ באב תרפ״ב עלה לא״י
להשתתף בבנין הארץ
נפל קרבן בידי רוצחי חרש
שונאי ישראל
בליל פורים י״ד אדר־ב׳
תרפ״ד״.

קוֹרִילוֹבסקִי (גלַנץ), אֱלִיעֶזֶר זוסמַן: בן יצחק. נו׳ בסטרו־סיניבו (רוסיה). ממשפחת רבנים. נכד ר׳ ישראל בר׳ זוסיה מסטרו־סיניבו, וחתן הרב ר׳ יצחק ברש מריצוב. בש׳ 1909 עלה לא״י. נפ׳ כ״ג אב תרע״ח. (עיין גם •גלנץ, זוסיה).

קוֹרַינסקִי, רָחֵל: בת הרב מיכל מרכוס. נו׳ 1891 בפתח־תקוה(ז). נהרגה ע״י פצצה בפתח־תקוה, ב׳ שבט תרע״ח והובאה לק׳ בת״א בג׳ בו. מנוסח המצבה:

„מנוחת אשה צעירה לימים — — —
נפלה חלל ע״י פצצה
בפתח־תקוה בדמי ימיה — — —
בשנת כ״ו לימי חייה״.

קוֹרִיס, מֹשֶה: בן שמואל. נו׳ א׳ דר״ה תרכ״ז (1866), אודיסה (רוסיה). סוחר ועסקן צבורי. היה שלושים ושבע שנים גבאי בית־הכנסת „פרי תאר״ באודיסה. חבר פעיל בועדי צדקה ומוסדות חסד רבים. בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ כ״ו תשרי תרפ״ט והובא לק׳ בכ״ז בו. בניו הם הסוחרים האחים קוריס בת״א. מנוסח המצבה:

„איש חשוב אהוב לבריות
עוסק באמונה
בתורה ודרך ארץ ובצרכי צבור״ — —

קוֹרִיצקִי, רָחֵל: בת יעקב. נו׳ 1871, וויץ (ליסא). נפ׳ כ״ד אדר תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אמנו ואשתי היקרה — — —
נפטרה — — —
בשנת 60 לחייה״.

קוֹרמַן, יַעקב יהוּדָה: בן אברהם יחיאל. נו׳ 1909. היה פקיד. סבע בים כ״ג אלול תרפ״ט.

קוֹרנמַן, חַנָה: בת ישראל יעקב. נו׳ 1837, פודולצ׳יסק (פולין). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ ג׳ כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה ונדיבת לב — — —
רוב ימיה חלו רגליה
במחלת הרימטיזם
ונפטרה ג׳ כסלו תרפ״ט
בת צ״א לחייה״.

קוֹרנפֶלד, חַיִים: נו׳ 1906, פרסבורג (צ׳כוסלובקיה). ממשפחת רבנים. בן 16 יצא להכשרה. למד בבי״ס לעתונאות ובביהמ״ד לרבנים בוינה והיה תלמידו של הפרופ׳ צ. חיות. עסקן פעיל בברסיסלבה. יושב־ראש הליגה למען ארץ־ישראל העובדת ועורך עתונה. בכמה קונגרסים ציונים היה מזכירו של ליאו מוצקין. נואם ובקי בשפות. בש׳ 1933 עלה לא״י. עבד בבנאות וסייחות. היה פעיל באגודת הסייחים בת״א. נרצח יחד עם א. •קופרמינץ ביום כ״ז ניסן תרצ״ו (19.4.36) ביפו והובא

לק׳ בקבר אחים ג׳. ביבליוגרפיה: „מאורעות תרצ״ו״, הוצ׳ „דבר״.

קורסונסקי, ראובן: בן יהודה ליב. נו׳ 1868. היה קצב. נפ׳ ה׳ אב והובא לק׳ ז׳ אב תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„בן 55 שנים
מת ביום ששי ערב שבת
ביום ראשון בא לקבורה
ז׳ אב תרפ״ג״ — — —

קורשק, אליעזר יצחק: בן אברהם אליהו. נו׳ תרס״ח (1907), חבנה (רוסיה). בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ כ״ח תשרי תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„ינעמו לך רגבי עפרך
ותנוח בשלום על משכבך
בנינו ואחינו היקר״.

קוֹשֶׁה, שמואל נָתָן: בן יעקב. נו׳ 1846, ברשד (רוסיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ ח׳ תשרי תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„איש נכבד
זקן ונשוא פנים
יקר רוח ונדיב לב
ישר עם אלהים
ואנשים — — —
נפ׳ בן פ״ב לחייו״ — — —

קושינסקי (גרינבוים), נכה לאה: בת אברהם שמואל. נו׳ 1872, ירושלים. נפ׳ י׳ חשון תרפ״א. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה וחשובה״ — — —

קושניר, רבקה: בת ישראל. נו׳ 1906, לונדון. נפ׳ כ״ט תשרי תרפ״ב.

קושניר, רשה רחל: בת אריה. נו׳ 1900, בריסק (פולין). בש׳ 1919 עלתה לא״י. נפ׳ ז׳ אלול תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אשתי ואמנו היקרה״ — — —

קושניר (הלפרין), גדליה: בן משה שמואל. נו׳ תרכ״ד (1864), אולשנה (רוסיה). נתחנך חנוך תורני ומסורתי. בש׳ ה־21 לחייו נשא לאשה את בתו של ברוך זלצובסקי (מנכ־בדי שפולה, רוסיה) והתישב שם. היה מראשי חו״צ בעירו ומראשוני רוכשי מניות הקולו־ניאל־בנק. השתתף בפעילות בעבודה הציונית. בש׳ 1914 עלה עם משפחתו לא״י והתישב בת״א. (שני אחיו, המנוח יעקב קושניר ויחזקאל קושניר ממיסדי מרכז בע״מ בת״א, עלו לא״י בהשפעתו בש׳ 1907). נפ׳ כ״ו אדר־א׳ תרע״ו. מנוסח המצבה:

„בעלי היקר
ואבינו מחמדנו — — —
עלה משפולה לא״י
בתרע״ד
ונפטר כ״ו אדר־א׳
בתרע״ו
בן נ״ב שנה לחייו״.

קושניר, מלכה: בת ליב. היתה אשת אלכסנדר קושניר. נפ׳ י׳ שבט תרע״ג.

קזורה, יחזקאל: בן ניסן. נו׳ 1908, מליט (ליטא). מפעילי החלוץ בליטא. בש׳ 1926 עלה לא״י והיה חבר בקבוצת „מעבר״ בפתח־תקוה. נרצח בדרך מגדיאל־פתח־תקוה במוצאי־שבת אור לס׳ אדר־ב׳ תרס״ז ונמשה ממי הירקון ע״י דיגים יהודים. הובא לק׳ בי״ג אדר־ב׳ תרפ״ז. על־דבר הרצח ראה ב„דבר״ מימים 17, 18 למרץ 1927 ודברי־ההספד של

א. צ. גרינברג ב„מגילת הימים ההם". נוסח המצבה:

„פ. נ.
הקדוש
יחזקאל
בן ניסן
קזורה
בן י"ט יליד מליט ליטה
נרצח במוצ"ש אור לט' אדר־ב'
בדרך מגדיאל—פתח־תקוה
והובל לקבורה בי"ג אדר־ב' תרפ"ז
בשנה השניה לעלותו ארצה".

קִזְמַן, חַנָּה לֵאָה: בת יעקב. נו' 1853, גרבולין (פולין). בש' 1909 עלתה לא"י. היתה במושב זקנים בתל־אביב. נפ' כ"ב אדר־ב' תרפ"ט.

קָטִיבִי, נִסִים: בן יפת. נו' 1886, בתימן. נפ' י"ב חשון תרפ"ב. מנוסח המצבה:

„החכם" — — —

קָטִיבִי, שָׁלוֹם: בן יפת. נו' 1903, בתימן. היה צבע. נרצח במלון ביפו בט"ז תמוז תרפ"ו.

קִיטִי, חַנָּה: בת אברהם. נו' תרט"ו (1856) בתימן. נפ' א' תמוז תרפ"ח.

קִיטַיְבִיץ, רַשָּׁה: בת אברהם אפלבוים. נו' 1866, מינסק (רוסיה). נפ' ז' אייר תרצ"א. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה והמשכלת" — — —

קִיטַנִיק, שָׂרָה מִרְיָם: בת שמחה. נו' 1856. נפ' ח' אלול תרפ"א.

קִינְסְבְּרוּן, מְנַחֵם מֶנְדֶל: נו' 1907, סוליצה (רומניה). היה חבר בקבוצת ל"ג בכפר־סבא. נפ' ט' אייר תרפ"ט. מנוסח המצבה:

„— — עלה לארץ בתחילת
העליה החמישית — — —
בן 22 היה במותו
חבר לקבוצת ל"ג בכפר־סבא".

קִיסִילוֹב, אֱלִישֶׁבַע: בת שמואל יוסף. נו' 1898. נפ' ט"ו אדר תרפ"א.

קִיסִילוֹב, דוֹב (בוֹריס): בן יהודה ליב. נו' 1890, קליניצי (רוסיה). בש' 1912 עלה לא"י. היה בע"ב בת"א. ה' קיסילוב קצין המחוז בירור־שלים הוא בנו. נפ' ג' אייר תרצ"ב והובא לק' בד' בו. מנוסח המצבה:

„מצבת זכרון
לבעלי ואבינו האהוב" — — —

קִיסִין, בִּנְיָמִין: בן בן־ציון. נו' 1855, פוניבז' (ליסא). בש' 1919 עלה לא"י. נפ' כ"ט ניסן תרפ"ט.

קִיפְנִיס, דָּוִד צְבִי: בן יעקב דוב. נו' 1863, ס' והלין. בש' 1888 עלה לא"י. נהרג ביום כ"ז אב תרפ"ב. מנוסח המצבה:

„הקדוש — — —
נתק פתיל חייו — — —
אחרי ל"ד שנות
עבודה בארץ".

קִיפֶּר, עֶמָנוּאֵל: בן משה קיפר, מורה בגימנסיה „הרצליה". נו' י"ב תמוז תרע"ח, בלטה (רוסיה). בש' 1921 עלה לא"י. היה תל־מיד המחלקה השמינית של הגימ' „הרצליה" בתל־אביב וממדריכי הנוער ב„מחנות־העולים". טבע בירקון בשעת טיול־תלמידים ביום י"ח חשון תרצ"ו והובא לק' בי"ט בו. על שמו

נטעו חבריו חורשה בקרית־ענבים. יסדו ספרית „המדריך" בגימ׳ „הרצליה" והוצאת ספרים „רננים" לזכרו וזכר דוד ״נשרי.

קִירִי, שְׁלֹמֹה: בן ישראל. נו׳ 1886, חלב (סוריה). נפ׳ א׳ כסליו תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„אוי כי תרד אש מן השמים
עיני עיני יורדה מים
עין במר תדמע
וכל לב יקרע
על האי שופרא
דבלי בעפרא
ביסורין קשים ומרים
לית להו שיעורא
נקטף זר מארצו
מסכן בחצי ימיו
חבל על
ימי עלומיו
בן שלשים ושמונה שנה עלתה
נשמתה למעונה" — —

קִירְשׁ, שָׂרָה: בת יצחק אובסטבלום. נו׳ 1873, ורשה. בש׳ 1919 עלתה לא״י. נפ׳ י״ח שבט תרפ״ג.

קְלוּגֶר, יַעֲקֹב: בן יצחק ״קלוגר. נו׳ 1901, בר (אוקראינה, רוסיה). נתחנך ע״י אביו ברוח הלאומיות והציונות. בש׳ 1921 עלה לא״י. היה תחילה פועל חקלאי בקבוצת חולדה ופועל בנין בתל־אביב. בש׳ 1926 נכנס למשטרת תל־אביב והיה אחד השוטרים המסורים והמצ־טינים. נרצח בדרך ירושלים־יפו בשעת מלוי תפקידו ביום ג׳ שבת תרצ״ח והובא לק׳ בד׳ בו בקבר־אחים ג׳.

קְלוּגֶר, יִצְחָק: בן אהרן יהודה. נו׳ 1863, קלוס (אוקראינה, רוסיה). עסק במסחר והיה ציוני פעיל. עזר לקבוצות חלוצים בעברם דרך בר (אוקראינה). את בנו יחידו השוטר יעקב ״קלוגר שלח לא״י בצעירותו. בש׳ 1926 עלה לא״י. מזועזע מרצח בנו נפ׳ ט׳ אדר תרצ״ח.

קְלוּמֶל, מֵאִיר: בן אברהם. נו׳ ו׳ טבת תרל״ה (1875), וידז׳ (פולין). אביו היה רב ושו״ב. נתחנך בחדר ובישיבות ובבית־המדרש לרבנים בפרג ובברלין. הוסמך לרבנות. השתלם אח״כ באוניברסיטאות בברלין, בגטינגן ובשטרסבורג והיה תלמידם של ולהוזן, נלדקה ופרופ׳ ברלינר. בש׳ 1902 קבל תואר ד״ר לפי־לוסופיה. מנעוריו התמסר לעבודת חבת־ציון והיה פעיל בין הסטודנטים הציונים. בש׳ 1902 השתקע בורשה. עסק תחילה בהוראה ואח״כ היה סוחר אמיד ונדיב. נואם מובהק ומסיף. בימי מל״ה״ע פעל במסירות בועדת העזרה האמ־ריקאית (ג׳וינט). עלה בשלבי העסקנות הצבו־רית והציונית והיה עד מהרה לאחד האישים המובהקים של הצבוריות הציונית והיהודית בפולין. מראשי הסיעה הדמוקרטית־רדיקלית „על המשמר". בש׳ 1917—1924 היה נשיא ההס־תדרות הציונית בפולין. ציר בקונגרסים ציו־נים. במשך שנים אחדות היה חבר הועד הפועל הציוני ונשיא הדירקטוריון של קרן־היסוד. יסד וארגן את „תרבות" בפולין והיה נשיאה ועסקנה הפעיל והמסור. השתתף ביצירת הבנק המרכזי למוסדות האשראי הקואופרטיביים והיה נשיאו. בש׳ 1932 עלה לא״י. בקר קודם בש׳ 1925. היה סגן נשיא הברית העברית העולמית. שופט עירוני בתל־אביב ועסקן פעיל בין עולי פולין. נפ׳ כ״ו שבט תרצ״ו. נוסח המצבה:

„מאיר קלומל ז״ל

ד״ר לפילוסופיה
הלך לעולמו
ביום כ״ו בשבט
תרצ״ו
בשנת ס״א לחייו
תנצב״ה״.

קליבנוב, ראובן: בן יעקב. נו׳ אב תרכ״ג (1863), בעירה אובצוה (פ׳ מוהילוב, רוסיה). היה מורה עברי במשך ארבעים שנה וחנך את בניו ובנותיו ברוח הלאום והתרבות העברית. בש׳ תרס״ג יסד את החדר המתוקן הראשון ברומני (רוסיה). ציוני ותיק. בש׳ 1898 היה ממיסדי האגודה הציונית ברומני ועסק בעבודה ציונית עד עליתו לא״י בש׳ 1922. היה כמה שנים מזכיר בית־משפט השלום בפתח־תקוה. עסקן הקהק״ל ומוסדות ישוביים ותר־בותיים אחרים. בניו ובנותיו מושרשים בבנין הארץ ועובדים בהקלאות, ברפואה, ובהוראה (ביניהם העו״ד והעסקן בחיפה יעקב קליבנוב, המורה שולמית קליבנוב ועוד). נפ׳ והובא לק׳ ז׳ סיון תר״ץ. מנוסח המצבה:

„נולד ברוסיה בשנת תרכ״ג
עלה לארץ בשנת תרפ״ב
נפטר ביום ז׳ סיון תר״ץ״.

קליבנסקי, חיה גולדה: בת משה יהודה הלוי. נו׳ 1854, סימנה (ליסא). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ו טבת תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אשה טובה וכשרה — — —
ואת לכי לקץ
ותנוחי ותעמדי לגורלך
לקץ הימין
שלום לעפרך
רעיתי היקרה״.

קליגר, פיגה: בת שאול. נו׳ 1910, ורשה. טבעה בים, כ׳ שבט תר״ץ.

קליגרמן, מוסיה (מניה): בת יהודה ליב סרדייב. נו׳ 1881, שפולה (רוסיה). היתה אשת משה קליגרמן. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ א׳ תמוז תרצ״ו. מנוסח המצבה:

„רעיתי ואמנו היקרה״ — — —

קליוטש, אליהו: בן שלום שמואל. נו׳ ט״ו תמוז תרל״ב (1872), מינסק (רוסיה). עסק במסחר ובסוכנות. מותיקי העסקנים הצ־בוריים־הציונים ברוסיה ובא״י. התגורר בויל־נה, בקובנה ובהומל ונודע בפעילותו ובמסי־רותו לעניני הציונות וצרכי־הכלל. יסד ת״ת לילדי העניים בפרור שניפישקי בוילנה. היה ציר מוילנה בועידת ציוני־רוסיה במינסק (1902) והשתתף במשלחת, שקבלה את פני הרצל בבואו לוילנה בש׳ 1903. בהומל לקח חלק פעיל בעסקנות הציונית והתרבותית. אהב את הספרות העברית והוקיר את סופריה. בש׳ 1914 בקר בא״י (אבותיו קבורים בהר הזיתים בירושלים) ותכן תכניות לעליתו לא״י, שזכה להגשימן בש׳ 1924. היה פעיל בקרן־היסוד ועמד זמן מה בראש הועד המקומי בת״א. חבר המועצה של „ברית הציונים הכלליים״, חבר ההנהלה של „בנק למלאכה״ וב„ועד העזרה ליהודי רוסיה״. עסקן פעיל ומסור של „ברית ראשונים״. פובליציסטן. פרסם מאמרים בעניני הציונות ב„רסויט״ ועוד. נפ׳ ב׳ שבט תרצ״ו.

קליונר, חיים: בן זאב. נו׳ אדר תר״ד (1844), דנילוביץ ע״י וילנה. נפ׳ כ״ג אדר א׳ תרפ״א. מנוסח המצבה:

„איש הם ויישר ויר״א״ — — —

קליכשטין, יצחק לוי: בן שלמה

אליעזר הכהן. נו׳ ט״ו אדר תרמ״ז, זמושץ (פולין). היה עגלון. נפ׳ ל׳ אב תרפ״ה.

קְלִימַכֶר, מֹשֶׁה דָוִד: בן יצחק. נו׳ 1870, קמניץ־פודולסק (רוסיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה נגר. נפ׳ כ״ח ניסן תרפ״ח.

קְלַיְן, דוֹב: בן אליעזר. נו׳ 1851, שבלי (ליטא). היה סוחר. נפ׳ ו׳ אב תרפ״ה.

קְלַיְן, יוֹסֵף: בן יקותיאל. נו׳ 1885, ירושלים. נפ׳ ז׳ אדר תר״ם. מנוסח המצבה:

„מנוחת

האברך הנכבד״ — — —

קְלַיְן (גרוסמן), פְּרוּמָה: בת מנחם. נו׳ 1900, ריפין (פולין). נפ׳ כ״ג טבת תרפ״ו.

קְלַינְבֶּרְג, בַּתְיָה רִבְקָה: בת חיים. נו׳ בראילוב (רוסיה). נפ׳ י״ט אייר תר״ע. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה״ — — —

קְלִינוֹבְסְקִי, חַיָּה רָחֵל: בת הרב אביגדור. נו׳ 1834, פוניבז׳ (ליטא). נפ׳ כ״ו שבט תרע״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה והחשובה״ — — —

קְלִינְמַן, בֵּילָה: בת ישראל צבי. נו׳ 1854, ורשה. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ח שבט תרפ״ז.

קְלִינְמַן, הִינְדָה לֵאָה: בת מיכאל גרינברג. נו׳ ה׳ ניסן תרנ״ה. גרודזנסק (פולין). בש׳ 1918 עלתה לא״י. היתה פועלת בכביס קרית־ענבים ונפגעה בתאונת־עבודה. נפ׳ והובאה לק׳ י״ט אייר תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אשתי היקרה — — —

נפ׳ בת ל״ג לימי חייה״ — — —

קְלִינְמַן, חַיִּים: בן ישראל. נו׳ 1865, פוגרביצ׳ה (רוסיה). היה סוחר. עלה לא״י מאה״ב. נפ׳ ז׳ אלול תרפ״ה.

קְלִיפְּצְקִי, אַבְרָהָם: היה מסגר. נפ׳ ד׳ אדר תרפ״ג.

קַלְמָן, שְׁלֹמֹה זַלְמָן: בן אברהם. נפ׳ כ״ו כסליו תרע״ה. מנוסח המצבה:

„איש יקר וישר״ — — —

קַלְמָנוֹבִיץ, שֵׁינָה רָחֵל: בת פנחס. נו׳ 1894, ליפץ (רוסיה). נפ׳ ח׳ אייר תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה — — —

נפ׳ בת ל״ד לחייה״.

קַלְמַנְסוֹן, יחזקאל בָּרוּך: בן דוב. נו׳ 1864, דרויה (פולין). בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ כ״ז אלול תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר״ — — —

קַלְמַפֶּנֶר, זַלְטָה: בת יוסף הלוי גונובסקי. נו׳ 1871, גרודנה (פולין). בש׳ 1927 עלתה לא״י. נפ׳ ה׳ טבת תרצ״א.

קַלְפִּיק, יְהוּדָה: בן שלמה מסינסק. נפ׳ י״ט טבת תרס״ד.

קַלַצְקִין, חַיִּים: בן משה. נו׳ תרל״ג, מיר (ליטא). בש׳ תרמ״ט (1889) עלה עם משפחת הוריו לא״י. למד בישיבות בירושלים. עם יסוד מפלגת „הפועל הצעיר״ היה מראשוני חבריה. עסק בכמה ענפי חקלאות במושבות. עם התפתחות הבנין בעיר עבר לתל־אביב ועבד בנגרות. היה מראשוני עובדי המלט בהדרכתו של וילבושביץ. מומחה לחבתנות וסייע בהקמת היקבים בראשל״צ, ברחובות, בזכרון־יעקב ובפתח־תקוה. בט״ו בשבט תר״ץ נפל מגג

מצבות בבית הקברות בקרקוב

בשעת עבודתו ונפטר בו ביום. חתניו: נח רסנובסקי, מנהל בדפוס „דבר" וש. קלצקין, מנהל מחסני מצרים למכונות בא"י.

„נהנה מיגיע כפיו
ונפל קרבן בעבודתו" — — —

קַלְצְקִין, חִינָה: בת מרדכי. נפ' ו' סיון תרס"ט. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה" — — —

קַלְצְקִין, יְרוּחָם: בן משה. נו' 1903, קוידנוב (רוסיה). היה פועל חקלאי. נפ' ו' תשרי תרפ"ה.

קַמְזוֹן, חַיָּה גִיטֶל: בת דוב. נו' 1899. נפ' י"ד תשרי תרע"ה.

קְמְחִי, רָחֵל: בת שבתי אברהם בכר. נו' 1882, סטר־פזרדג'יק (בולגריה). בש' 1922 עלתה לא"י. נפ' כ"ח טבת תרפ"ח. מנוסח המצבה:

„נקטפה — — —
בת מ"ה שנים לחייה" —

קַמִינִיץ, בְּצַלְאֵל אַבְרָהָם: בן אליעזר ליפמן. נו' י"א שבט תרכ"ז, ירושלים. אביו היה מראשוני בוני־הישוב. בעל המלון הראשון בירושלים הנודע בשם „מלון קמיניץ", שבו התאכסנו הברון רוטשילד, ד"ר הרצל ורבים מגדולי ישראל בבקורם בארץ. והוא בן להרב מנדל קמיניץ בעל „קורות העתים", שעלה לצפת בשנת תקצ"ז ונפטר בשנת תרל"ג בירו־שלים והיה ידוע בגבורתו ובפעליו. המשיך במסורת אבותיו בבנין הישוב ובעסקי המלון ביפו ובירושלים. שקנה לו שם בתולדות העליה החדשה לא"י. נודע כעושה צדקה ומצ־ניע לכת. נפ' ביפו כ"ב אדר תרע"ה והובא לק' בבית־הקברות בת"א בכ"ג בו. בניו: חיים (פקיד בית המכס בת"א), דוד ויעקב מנחם בברוקלין), יוסף מנשה (היה מתרגם ראשי בביה"מ ביפו, מזכיר ביה"ד המחוזי בחיפה, מזכיר ראשי של בית המשפט העליון בירו־שלים, רשם בבית־המשפט המחוזי, נוטריון צבורי ממשלתי במחוז ירושלים, ועתה מנהל עניני ההוצאה לפועל בביה"ד בירושלים), יצחק (סוחר בת"א), וחתניו: אברהם אסא (סוחר באלכסנדריה), א. מ. פרידמן ואברהם בן זליג ירבינוביץ (סוחרי יין ובעלי־תעשיה בפ"ת). מנוסח המצבה:

„איש חמודות י"א — — —
בלי עתו נקטף עץ הרענן הטמון פה בעפר
צדקת פזרונו ומפעליו הטובים עברו
כל מספר
לא עברו עליו בחיים עלי תבל
חמשים שנה
אכן במעשיו הטובים שם טוב לו קנה
לו חי איש מאה שנה לא הגיע עד הנה
מת על פני אביו ביום כ"ג אדר ה'תרע"ה"

ביבליוגרפיה: „ספר מאה שנה" (י. טריוקס וא. שטינמן), עמ' 167; בית האוצר — פנחס גרייבסקי, ירושלים, תר"ץ.

קַמִינִיץ, חַנָּה גְרוּנָה: בת משה ליב הלוי. נו' בש' 1865, פינסק (פולין). עלתה לא"י בילדותה. היתה אשת בצלאל אברהם קמיניץ. נפ' ביפו והובאה לק' בבית־הקברות בת"א ביום ח' טבת תרע"ח. מנוסח המצבה:

„ציון
לנפש יקרה
ועדינה א"ח" — — —

קַמִינִיש, מֹשֶׁה: נו' 1898, ורשה. בש' 1924 עלה לא"י. היה פועל. נפ' ט' אב תרפ"ו.

קַמִינסקי, גִישָה דבוֹרָה: בת יעקב הכהן. נפ׳ א ׳דר״ה תרע״ג.

קַמִינסקי, מִרִים: בת שמעון. נו׳ 1890. נפ׳ י״ג אלול תרע״ח.

קַמִינסקי, שָׁרָה אִיטָה: בת גרשון. נו׳ 1857, הומל (רוסיה). נפ׳ כ״ז ניסן תרצ״א.

קַמִינצקי, פִיגָה בְרַינָה: בת מנדיל. נו׳ 1845, צ׳רנובין (רומניה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ה׳ חשון תרפ״ט. כנוסח המצבה:

„האשה הזקנה הצנועה״ — — —

קַמִינקר, תַמָה רָחֵל: נו׳ 1858, ויניצה (רוסיה). נפ׳ כ״ז ניסן תרצ״א.

קַמִינֶר, אַבְרָהָם חַיִים: בן יצחק הכהן. נו׳ 1858, רוזניי (פולין). נפ׳ א׳ תמוז תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי היקר והנכבד
ירא ה׳ תלמיד חכם
משכיל חובב־ציון״ — — —

קַמִינֶר, חַנָה: בת משה. נו׳ בקיוב (רוסיה). נפ׳ ח׳ טבת תרע״ד.

קַמצָן, ראוּבֵן: בן ישעיהו. נפ׳ א׳ חשון תרע״א. מנוסח המצבה:

„האברך היקר — — —
— — — הלך לעולמו
בדמי עלומיו״ — — —

קַמָר, יַעקב אַרִיה: בן דוב. נו׳ 1864, חלם (פולין). היה עסקן צבורי. עבד בנגרות וחנך את בניו ברוח התורה והמסורה. בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ כ״ט תשרי תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר והנכבד — — —
נפטר בן 63 שנה״ — — —

קַמָרשטֵין, יוֹסֵף: בן זאב הכהן. נו׳ 1872, רוסטוב (רוסיה). היה סוחר. נפ׳ כ״ז אלול תרצ״א.

קַנדלֶר, חַנָן חַיִים: בן יעקב. נו׳ 1880, סקוט (רומניה). אבד עצמו לדעת. ד׳ ניסן תר״ץ. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבי היקר — — —
נפ׳ בן מ׳ לחייו״ — —

קנוֹפֶל, חַיָה רָחֵל: בת יעקב מאיר. נו׳ 1884, קיוב (רוסיה). נפ׳ ט׳ תמוז תרע״ד.

קַנטוֹר, חַנָה: בת שלמה קלמן. נו׳ 1896. נפ׳ י״ב שבט תר״פ. מנוסח המצבה:

„העלמה הישרה״ — — —

קַנטוֹר, יַעקב אֵלִיָהוּ: נו׳ ת״ר (1840) לערך. היה ת״ח גדול ועסקן מסור. הצטיין בלבביות במעשי־צדקה וחסד. היה דודו של הרה״ג האדר״ת וקרוב להרב א. י. קוק. נפ׳ כ״ב סבת תרע״ד. מנוסח המצבה:

„הרב המופלג בתורה
ויראה איש חמודות״ — — —

קַנטוֹר, צבִי: בן יוסף. נו׳ 1890, קמניץ־פודולסק (רוסיה). נפ׳ כ״א סיון תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„איש ישר״ — — —

קַנטוֹר (צינקובר), לֵאָה: בת זלמן. נו׳ 1850, ליטין (רוסיה). בש׳ 1920 עלתה לא״י. נפ׳ י״ב אייר תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה
צדקה וחסד מעשיה — — —
נפ׳ בת ע״ה שנה״ — — —

קַנְטוֹרוֹבִיץ, זַלְמָה: בת בצלאל. נו׳ 1844, מינסק (רוסיה). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ י״ז סבת תרס״ז.

קַנְטוֹרוֹבִיץ, מִרְיָם: בת יששכר שורץ. נו׳ 1890, זגרז׳ (פולין). נפ׳ י״ט אלול תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„נקטפה — — —
בשנת השלושים וחמש לימי חייה — —
מרים! זכרתי לך חסד נעוריך
אהבת כלולותיך
לכתך אחרי במדבר
בארץ לא זרועה״.

קַנְיֶבְסְקִי, בָּרוּךְ אַבְרָהָם: בן מרדכי. נו׳ 1860, פירסין (אוקראינה, רוסיה). נתחנך בחדר והשתלם בלמודים עבריים. עבד במשק חקלאי בדרום רוסיה. בגלל הגזירות על היהודים נאלץ להפסיק את עבודתו בחקלאות. ישב 30 שנה במליטופול. היה בעל מלאכה ואח״כ בעל תעשיה ליצור ניר. חובב־ציון ומשכיל עברי. בש׳ 1920 עלה לא״י. אחד מבניו: יצחק קניבסקי, מראשוני החלוצים ומגיני „תל־חי״ ומעובדי מרכז קופ״ח של הסתדרות העובדים. נפ׳ והובא לק׳ כ׳ סיון תרפ״ד (1920).

קַנִיטִי, לֵאָה (לולו): בת חיים. נו׳ 1851, ירושלים. נפ׳ כ״ג ניסן תרס״ג. מנוסח המצבה:

„הא[שה] הכ[בודה] והצ[נועה]״ — —

קַסְטֶלַיְן־קַסְטֶלַנְסְקִי, אַבְרָהָם: בן ישראל. נו׳ 1877, קובל (פולין). בן להורים אמידים. נתחנך חנוך מסורתי. בימי המהפכה הראשונה ברוסיה יצא לחו״ל ולמד בליפציג. בנעוריו נמנה על תנועת ס״ס (ציונים סוצ.). והפנה עצמו לעניני מחקר בשאלות חברתיות. היה מוסמך לכלכלה ומדיניות. כתב ספר ברוסית ובגרמנית על האוטונומיה הלאומית לעמי המיעוט. וכן הוציא לאור מאסף לעניני־הגירה. עסק בחקירת הכלכלה והמלאכה. לפני מלה״ע עבר לאנגליה. ובימי מלה״ע היה פקיד גבוה מטעם הממשלה לעניני אספקה. התקרב לציונות ובש׳ 1926 הוזמן ע״י ד״ר ח. ויצמן כיועץ כלכלי של ההסת׳ הציונית ושמש בתפקיד זה שנתים. בש׳ 1928 התישב בא״י. התענין בארגון שוקי חו״ל בשביל פרי־הדר. היה ער למפעלי תרבות ואמנות. והתענין בציור ובתיאטרון, ותמך בהם תמיכה מוסרית וחמרית. אבד עצמו לדעת ביום כ״ג חשון תרצ״ה (1934).

קַסְטְרוֹ, רְאוּבֵן: בן אליהו. נו׳ 1671, סופיה. היה פחח. נפ׳ י״ט אדר תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר
איש תם וישר — — —
נפ׳ — — —
בן ששים שנה לימי חייו״.

קַסְטְרוֹ, רָחֵל: אשת ראובן קסטרו. נו׳ 1874, בבולגריה. נפ׳ ט׳ תשרי תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אשתי ואמנו היקרה — — —
נפ׳ — — בת 55 שנה״.

קָסְלֶר, בָּרִיש: בן דוד. נו׳ בפרוסקורוב (רוסיה). נפ׳ בן 104 שנה ביום כ״ח שבט תרצ״ב.

קָסְלֶר, מַקְס (מָנִיס מָרְדְּכַי): בן מרדכי. נו׳ ט׳ שבט תר״ם, ברוקלין (אה״ב). היה עסקן ציוני פעיל באה״ב. נפ׳ ט״ו אלול תר״ם. מנוסח המצבה:

„המנוח חובב־ציון — — —
שעלה אל הארץ בהיותו ציר

הועידה הציונית בלונדון

בשנת תר״פ״ — — —

קַסְקֶלְמַן (קַסְסֶלְמַן), שְׁמוּאֵל: נו׳ 1870, ברוסיה. נפ׳ כ״ו סיון תרפ״ה.

קַפְלָה, סַעִידָה: בת יעקב. נפ׳ ג׳ סבת תרע״ב. מנוסח המצבה:

„האשה הנ[פטרת] בש״ט״ — — —

קַפְלָן, אֵלִיָּהוּ: בן אברהם הלוי. נו׳ בצרניגוב (רוסיה). נפ׳ י״ז אדר־א׳ תרע״ג. מנוסח המצבה:

„ה״ה הרבני״ — — —

קַפְלָן, אֵלִיָּהוּ: בן חיים הכהן קפלן. נו׳ 1842, סרייה (פולין). גדל וחונך בולקוביסק. השתקע בסקפין (רוסיה) ועסק במסחר, יחד עם גיסו אברהם •לב. חובב־ציון ותיק. היה מקורב ליחיאל צ׳לנוב, ק. ז. ויסוצקי, י. נידיץ ומ. אוסישקין. פעיל בעסקנות התרבות העברית והשתתף בכנוסים הציוניים במינסק ובדרוז־קניק. גר בסרטוב ובבאקו בבית חתנו העסקן והחו״צ חיים רוזנטל (עתה בת״א). עבר אח״כ לאודיסה והיה מן הפעילים בועד האודיסאי. בש׳ 1911 עלה לא״י עם א. לב והתישב בשכונת הגרמנים ביפו. היה בעל משק חקלאי בגדרה. בנה בית־כנסת במושבה בכספו של נדיב ממוסקבה והשקיע במפעל זה גם מהונו. בשנו־תיו האחרונות גר בתל־אביב. היה חבר ההנהלה של אגודת „נסעים״, ראש ועד המפקח של חברת השקאה „פלשתינה״. נדיב נודע ופעיל. נפ׳ כ׳ אב תרע״ס. מנוסח המצבה (כתוב ע״י אז״ר):

„אהוב לכל היית, נדיב ויהודי נאמן

לישראל לארצו ולספרותו קנאת קנאה

גדולה

יליד ליטא היית, טוב היהדות שם ספגת

הארץ הרוסית הפנימית העניקתך עשר,

ומשם שלם לציון עלית, נשמתך לא

נפגמה.

בערוב ימיך שחר הגאולה ראית נוצץ

נחלת האבות — ארץ צבי — בנים

יירשו, ותקות

חיים שלמים לאומיים שעשעה נפשך

הטהורה

הכהן! עבודת הקדש עבדת כל ימיך

יהי זכרך ברוך בגן עדן מנוחתך״ — —

קַפְלָן, אַלְקָה פְּרִלָה: בת נחום. נו׳ 1863, רוגצ׳וב (רוסיה). נפ׳ ו׳ טבת תרס״ב. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה — — —

שנפטרה — — —

אחרי 14 יום לעליתה לארץ

בהיותה בת 58 שנה״.

קַפְלָן, אֶפְרַיִם: בן נחמן הכהן. נו׳ ח׳ אייר תר״ס (1900), ביאליסטוק (פולין). בש׳ 1913 עלה לא״י. היה תחילה תלמיד ב„מקוה ישראל״ ואח״כ פקיד בדואר בתל־אביב. נפ׳ י״ד חשון תרצ״ב (1931).

קַפְלָן, בְּלוּמָה לֵאָה: בת מנדל. נו׳ 1829, קורשן. נפ׳ י״א תשרי תר״ס. מנוסח המצבה:

„החשובה״ — — —

קַפְלָן, דּוֹב: בן גרשון. נו׳ 1878, פינסק (פולין). היה פועל. נפ׳ י״ט אב תרס״ד.

קַפְלָן, חַיִּים בֶּן־צִיּוֹן: בן ישראל. נו׳ כ״ד סיון תרל״ג, ריגה (לטביה). ממשפחת רבנים. מצד אמו מקורב להנצי״ב מולוזין. אביו חו״צ ותיק. עלה לא״י לפני 50 שנה בשליחות חו״צ בריגה לרכישת קרקע בא״י.

היה סוחר סיטונאי בריגה. עסקן וחבר במוס־דות צדקה וחסד. היה חבר באגודת „עבריה" וגזבר הסתדרות „המזרחי" בעירו. בש׳ 1921 עלה לא״י. היה שופט במשפט השלום העברי בת״א ופעיל בחיים הצבוריים. נפ׳ כ״א סיון תרפ״ט והובא לק׳ בכ״ב בו. מנוסח המצבה:

„הנכבד איש אמונים
רב פעלים
למעשה צדקה וחסד" — — —

קַפְלַן, חִינָה: בת אריה ליב הכהן. נו׳ 1849, ריגה. בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ י״ט אלול תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„לזכר עולם על האשה העדינה
בת טובים מגדולי יחס המדינה
חשובה בחכמתה וישרה בצדקתה
יקרה במדותיה וצנועה בהליכותיה" —

קַפְלַן, טוֹבָה: בת משה צבי. נו׳ 1846, נפ׳ כ״א תשרי תרע״ז.

קַפְלַן, יהודָה: נפ׳ א׳ טבת תרס״ג.

קַפְלַן, יוֹסֵף: בן נחמן. נו׳ 1908, יפו. נפ׳ כ״ד טבת תר״ץ.

קַפְלַן, יִשְׂרָאֵל: בן פסח הכהן. נו׳ כ״ט בסליו תר״ל, טולצינו (רוסיה). למד בישיבות. היה חתנו של החו״צ יהודה זאב נופך ממינסק. מהראשונים ששקדו על חנוך עברי ברוסיה והיה ממיסדי החדרים המתוקנים במינסק ובאסטרחן, ערי מגוריו. היה רב מטעם ומנהל ביה״ס באסטרחן ופעל הרבה לטובת הפליטים בימי מלה״ע. בש׳ 1920 עלה לא״י. היה מורה ומנהל ביה״ס העברי בחברון עד 1925. בש׳ 1925 עבר לתל־אביב והיה מנהל בית־הספר „תלפיות" של „המזרחי". פרסם מאמרים בשא־לות הזמן והחנוך בעברית וברוסית ומסה היס־טורית על חברון („עיר האבות"). נפ׳ ט״ז אייר תרפ״ו והובא לק׳ בי״ז בו. מנוסח המצבה:

„שמש בהוראה ל״ו שנים" — — —

קַפְלַן, מֹשֶׁה: בן יואל הכהן. נו׳ 1905, גרוניקשיק (ליטא). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה בן־ישיבה. אבד עצמו לדעת, א׳ ניסן תרפ״ז.

קַפְלַן, נַפְתָּלִי: בן אלתר. נו׳ 1873, בסרביה. בש׳ 1907 עלה לא״י. היה אכר בכפר „התחיה". נפ׳ י״ח טבת תרפ״ט.

קַפְלַן, נַפְתָּלִי הֶרְץ: בן מנחם הכהן. נו׳ 1850, ליפסק (פולין). היה סוחר. נפ׳ כ״ו שבט תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר" — — —

קַפְלַן, פְּסִיָה: בת אברהם. נו׳ 1861, אמילצ׳ן (רוסיה). נפ׳ כ״ט טבת תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה" — — —

קַפְלַן, צְבִיָה: בת ישראל. נו׳ 1884. נפ׳ י״ב שבט תר״ס.

קַפְלַן, רְאוּבֵן: בן שמואל זלמן הכהן. נו׳ 1860, נובוגרוד־ולינסק. בש׳ 1924 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ כ״ה תמוז תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר" — — —

קַפְלַן, שׁוֹשַׁנָה: בת זלמן גולדמן. נו׳ 1877, פריסלוב (רוסיה). בש׳ 1921 עלתה לא״י מקרמנצוג. נפ׳ י״ב טבת תרפ״ה והובאה לק׳ בי״ג בו.

קַפְלַן, שְׁלֹמֹה: נו׳ תרנ״ה (1894), ברהין (רוסיה). נמצא הרוג על שפת־הים והובא לק׳ כ״א ניסן תר״פ. מנוסח המצבה:

„הנאמן בקבוצת העובדים" — — —

קַפְלַנְסְקִי, בָּרוּךְ צְבִי: בן יחיאל מיכל. נו׳ 1873, ביאליסטוק (פולין). נפ׳ ז׳ ניסן תר״ץ. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
איש אמונים ויר״א״ — — —

קַפְלַנְסְקִי, יִשַׁעְיָהוּ: בן גדליהו גדעון. נו׳ סיון תרנ״א, קיוב (רוסיה). היה פועל. נפ׳ ד׳ סיון תרפ״ה.

קַצּוּר, יִשְׂרָאֵל: בן משה אהרן. נו׳ 1888, סמרודוק (רוסיה). נפ׳ כ״ז סיון תרפ״ח.

קַצּוּרִין, דּוֹב בֶּר: בן אברהם. נו׳ 1876, ירושלים. היה בעל טחנת קמח הראשונה ביפו (עתה בדרך יפו־ת״א). נפ׳ כ״ג כסליו תרע״ב. מנוסח המצבה:

„האברך הישר — — —
נפטר — — —
פה עה״ק יפו ת״ו״.

קָצִין, יִצְחָק: בן מאיר. נו׳ תרכ״ב (1862), פופליאן (ליטא). היה רב וראש ישיבה בגורזדי (ליטא). נפ׳ י׳ תמוז תר״ץ. מנוסח המצבה:

„הרב הגדול — — —
צדיק תמים בדרכיו
לב טהור מלא אהבה לכל
הרביץ תורה ברבים
ונהל ישיבה בגורזדי ליטא״ — — —

קַצְמַן, בֵּילָה: בת מרדכי יהודה. נו׳ 1893, קריבוזר (רוסיה). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ א׳ חשון תרפ״ח.

קַצְנֶלְנְבּוֹגֶן, מְנַחֵם מֶנְדֶל: בן יוסף. נו׳ תרמ״ז ברוסיה. נפ׳ ה׳ תשרי תר״ץ.

קַצְנֶלְנְבּוֹגֶן, מָרְדְּכַי: בן יחזקאל. נו׳ נישסט (ליטא). נפ׳ כ״ג כסליו תרס״ח. מנוסח המצבה:

„הרב היר״א״ — — —

קְרַאוּזֶה, אִיטָה: בת שמואל שורץ. נו׳ תקצ״ט, שאבלי (ליטא). חיתה שנים רבות בברדינסק (דרום רוסיה). בש׳ 1903 עלתה לא״י. בנה הוא האגרונום אליהו קראוזה, מנהל מקוה־ישראל. נפ׳ והובאה לק׳ כ״ה ניסן תרע״ט. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
תמימה ויקרה
החשובה והזקנה״ — — —

קְרַאוּזֶה, עֲמִיצוּר: בן אליהו קראוזה (מנהל מקוה־ישראל) וחיה לבית חנקין. אחי יהודית יקראוזה. נו׳ כ״ט כסליו תרע״ג, אילניה (סג׳רה) בגליל התחתון. נתחנך על ברכי התרבות העברית והצרפתית. גמר את חוק למודיו בגימנסיה „הרצליה״ ובבית־הספר החקלאי „מקוה־ישראל״. הצטיין בכשרונותיו ותכונותיו התרומיות. הסביבה החקלאית של הכפר הארצישראלי בהרי הגליל הטביעה את חותמה עליו משחר ילדותו. חיי עובד האדמה העברי בארץ שבו את לבו ושאף להתמסר לחק־לאות ולהתפתחותה התרבותית בארץ. למסרה זו נסע לצרפת להשתלם ושם מת ב־כ״ד חשון תרצ״ב. הובא לק׳ בתל־אביב בקבר משפחתי ביום כ״ב כסליו תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„רוֹך ועוֹז בו נשקו בינה ותוֹם
מצניע לכת ושואף לרום
בבקר חייו קדר עליו היום״.

קְרַאוּזֶה־מַרְקָה, יְהוּדִית: בת אליהו קראוזה (מנהל מקוה־ישראל) וחיה לבית חנקין. נו׳ ג׳ אלול תרס״ו (1906), אילניה (סג׳רה)

מצבת יהודית קראוזה־מרקה ועמיצור קראוזה
(קבר משפחה)

בגליל התחתון. גמרה את הגימנסיה „הרצליה" בתל־אביב והשתלמה אח"כ באוניברסיטה בפריז, במכון לספרות ובמכון לארכיאולוגיה בלובר. עסקה בחפירות בא"י, שנה אחת ביריחו ו־3 שנים בהנהלת החפירות בסביבות רמאללה ובית־אל, מקום שם גלתה את שרידי העיר הקדומה „עי". גלתה הרבה שרידים וכתבות חשובים. רשימותיה מהחפירות נדפסו בעתונים ארכיאולוגיים שונים ונקבצו בספר בשם „חפי־רות עי" (צרפתית). בקרה בארצות רבות בסביבות ים התיכון לצורך מחקריה הארכיאו־לוגיים. לתגליותיה נודעה חשיבות מרובה לתולדות כבוש הארץ ע"י העברים. נפ' י"א תמוז תרצ"ו בפריז והובאה לק' בתל־אביב. בקבר משפחתי ביום כ"ה תמוז תרצ"ו. מנוסח המצבה:

„למדע הארץ חייה הקדישה
בחפירות עי החיתה חרבות
בעצם כחה וזיוה נגדעה".

קַרַבצוֹב, דוֹב: בן שמשון. נו' 1868, זולטה (רוסיה). בש' 1902 עלה לא"י. היה אופה. נפ' ט"ז כסלו תרפ"ז. מנוסח המצבה:

„נפ' — — —
אחרי כ"ד שנות עבודה בארץ" — — —

קַרַדשנקו, נִיסָן: בן מאיר. נו' 1843, קלינצי (רוסיה). היה רב וראש ישיבה. נפ' ה' אדר תרפ"ו.

קַרוַאני, סַעַדיָה: בן שלום. נו' 1859, צנעה (תימן). בש' 1899 עלה לא"י. היה שו"ב. נפ' י"ט אדר־א' תרפ"ט. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש אבינו היקר
איש זקן ונכבד
מופלג בתורה ויראה — — —
נפטר בן שבעים לחייו" — — —

קרוּבינר, יִצחָק: בן זלמן משה הכהן. נו' 1895, פלוצק (פולין). היה סוחר בפלוצק ועסקן המכבי. בש' 1921 עלה לא"י. עבד בסלילת הכביש עפולה־נצרת. 1923 עבר לת"א והיה בין הפועלים המומחים לעקירת סלעים מהים, ואח"כ סוחר בצבעים חימיים. מהראשו־נים בעיר. נפ' כ"ב אב תרפ"ה והובא לק' בכ"ג בו.

קרוג, עֲדָה (הוֹדיל): בת זאב. נו' 1878, בולקוויניץ (רוסיה). בש' 1908 עלתה לא"י. נפ' כ"א תמוז תרפ"ח.

קרוגר, חַיָה דבוֹרָה: בת נחמן °דובנוב. נו' תרנ"ט (1899), שומיאץ (רוסיה). נפ' י"ד שבט תרצ"ב. מנוסח המצבה:

„בעלת נפש עדינה
אשתי ואמנו היקרה" — — —

קרויז, אֵליָהוּ משה: בן שמואל. נו' 1865, מיליטופול (רוסיה). בש' 1922 עלה לא"י. היה סוחר. נפ' י"א חשון תרפ"ט.

קרוכמַלניק, אַהרן: בן גימפל הלוי. נו' 1896, לסקרוב (פולין). היה סנדלר. נפ' י"ז תמוז תרפ"ב.

קרוכמַלניק, חַיָה שָׂרָה: בת נחמן יצחק. עי' °אריוב.

קרול, דָוִד: בן יוסף. נו' 1847, רדום (פולין). נפ' כ"א תמוז תר"ץ. מנוסח המצבה:

„איש נכבד — — —
נפ' בשנת שמונים ושלש לחייו" — —

קרומבין, פנחס: בן אליעזר. נו׳ 1869, קוסוב (פולין). נפ׳ כ״ט כסליו תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר — — —

נפ׳ בן ס״ב שנה״ — — —

קרון, שמואל דוד: בן צבי צדוק. נו׳ 1864, גומבין (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה מנקר. נפ׳ כ׳ סיון תרצ״ב.

קרונברג, גניה: בת שמואל. נו׳ 1857, ברסלוי (גרמניה). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ כ׳ סיון תרפ״ט.

קרוסרסקי, שמואל דוד: בן מרדכי אליעזר. נו׳ א׳ שבט תרל״ג (1873), טשרנוביץ (רומניה). בן להורים חרדים וסוחרים. נתיתם בצעירותו ופרנס את משפחת אביו. ראשון לחובבי־ציון בעירתו סוקרני (בסרביה). שאף כל ימיו לא״י ועלה בש׳ 1914. קבל באהבה את הסבל בימי הפורעניות והגזרות של התור־כים. נפ׳ והובא לק׳ ו׳ ניסן תרע״ו. אחד מבניו: עוה״ד א. קרוסרסקי בת״א. מנוסח המצבה:

„איש ישר, נדיב לב חובב עמו וארצו —

שנאסף אל עמו ביום ו׳

לחודש ניסן ה׳תרע״ו

בשנת מ״ג לימי חייו

למגנת לב אשתו ובניו

המתאבלים עליו בלי הפוגות״ — — —

קרופמן, בן־ציון אליהו: בן מאיר. נו׳ 1880, ריגה (לטביה). היה סוחר. אבד עצמו לדעת ג׳ אלול תר״ץ. מנוסח המצבה:

„איש יקר הולך — — —

מר נפש וקשה יום נפל מידי עריצים

מרוהו ורבו אנשי בליעל בעלי חצים

עדי בחר מות מחיים

ישלם ה׳ פעלם משמים

וישלח כפרה לאשמתו להעלותו למרומים

ובצרור החיים יצרור נשמתו לעולמים״.

קרופקה, יחיאל מרדכי: בן אברהם סנדר. נו׳ 1898, ורשה. בש׳ 1925 עלה לא״י. היה נגר. נפ׳ ג׳ תשרי תרפ״ח.

קרוקס, רסיה: בת זליג. נו׳ 1859, קולובן (רוסיה). נפ׳ כ״ב כסליו תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„שלום לעפרך

אמנו היקרה!״ — — —

קרטשמר, יונה (סויבה): בת דוד הלפרין. נפ׳ כ״ב כסליו תרע״ח. מנוסח המצבה:

„נקטפה בלא עתה

ליגון בעלה ומשפחתה

בשנת בשורת הגאולה״ — — —

קריאו, דוד: נו׳ 1884, סקופ (סרביה). נפ׳ י״ז אב תרפ״ד.

קריבורוצ׳קה, שרה: בת ישעיהו הכהן. נו׳ 1876, ליסובין (רוסיה). בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ א׳ סיון תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה״ — — —

קריגר, פסיה זלדה: בת צבי בוזנסקי. נו׳ י״ב אב תרל״ה (1875), פוסבולי (ליטא). ממשפחה מיוחסת ומסועפת ברוסיה ובליטא. בערים וילקומיר, קיוב וקורסק. היתה אשת משה אבא קריגר. עסקנית נדיבה וחובבת־ציון. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ י״ג תשרי תרצ״ו. מנוסח המצבה:

„רעיתי היקרה אמנו האהובה״ — — —

קְרִימַלוֹבסקִי, אָשֵׁר יהוּדָה: בן ישראל הכהן. נו׳ 1877, שצרצ׳וב (פולין). היה ציוני־מזרחי בפיסריקוב. עיר מושבו, ופעיל בארגונם. בש׳ 1921 עלה לא״י. נפצע במאורעות 1921 בזמן התקפת הערבים על בית־העולים ביפו. היה מראשוני ציירי השלטים בתל־אביב. נפ׳ והובא לק׳ י״ב טבת תרצ״ב (1931).

קְרִינדֶל, שׁוֹשַׁנָה: בת ירוחם רוששטין. נו׳ 1880, טולצין (רוסיה). הועלתה לא״י בהיותה כבת 5 שנים. נפ׳ י״ט אייר תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה״ — — —

קְרִינסקִי, אַבְרָהָם יהוֹשֻׁעַ: בן יעקב הכהן. נו׳ 1884, קמניץ־ליטובסק (רוסיה). ממשפחת רבנים. אביו היה מורה־הוראה בבריסק. נתחנך עד שנת הי״ט לחייו בישיבות בטלז, בולוזין, בסלבודקה ובמינסק ונתפרסם כעלוי. השתלם אח״כ כ„אקסטרן״ ולאחר שקבל תעודת בגרות התמסר ללמודי הרפואה. למד באוניברסיטה בקניגסברג ובש׳ 1915 הוכתר בתואר ד״ר לרפואה. מושפע מהתנועות המהפכניות, הספרות העברית והיהודית החדשה, היה מבחינה אידיאולוגית קרוב ומסור להמוני העם. בימי מלה״ע היה רופא בצבא הרוסי ואח״כ רופא ומנהל ביה״ח למחלות מדבקות בדוינסק. בש׳ 1920 עלה לא״י. היה זמן־מה רופא בשכם ואח״כ עבר לתל־אביב. פעיל בעסקנות בהסתדרות הרפואית ונודע בתכונותיו הנפשיות. בעל נפש פיוטית, ער ומסור. נפ׳ באופן פתאומי כ״ה סיון תרצ״ב. נוסח המצבה:

„הכהן
אברהם בן יעקב
ד״ר קרינסקי
1884—1932״.

קְרִינסקִי, שִׁמעוֹן: בן ישראל. נו׳ 1893, סוקולקה (פולין). היה פועל. נפ׳ כ״ז אייר תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„איש צעיר לימים״ — — —

קְרִינקִין, אַבְרָהָם: בן אהרן זליג •קרינקין. נו׳ ו׳ כסליו תרמ״ו (1885), צריצין (רוסיה). למד בבי״ס תיכוני והיה עוזר לרוקח. בש׳ 1910 עלה לא״י. השתלם במקצוע הרוקחות בקולג׳ האמריקאי בבירות. בש׳ 1912 יסד את בית־המרקחת „קרינקין״ בתל־אביב. בימי מלה״ע היה רוקח צבאי בנצרת. לאחר הכבוש האנגלי חזר לעבודתו בתל־אביב. נפ׳ כ״ג תשרי תרע״ט (1918). מנוסח המצבה:

„הרוקח — — —
נפטר — — —
בן שלשים ושלש לימי חייו״.

קְרִינקִין, אַהֲרֹן זְלִיג: בן אברהם. נו׳ תרי״ז, דרויה (רוסיה). אחי דוב מאיר •קרינקין. בן להורים אמידים. למד בחדרים ובישיבות. היה סוחר דגים ונפט בצריצין (רוסיה). חובב־ציון וציוני ותיק. בש׳ 1909 עלה לא״י. ממיסדי חברת „עתיד״ בחיפה וממנהליה הראשונים. מש׳ 1919 היה בעל בית־המרקחת „קרינקין״ בתל־אביב. נפ׳ והובא לק׳ כ״ב כסליו תרצ״ג.

קְרִינקִין, דוֹב מֵאִיר: בן אברהם. נו׳ י״ג ניסן תרכ״ז, דרויה (רוסיה). בן להורים אמידים. למד בחדר ואח״כ בגימנסיה בסמולנסק ובצריצין (גמר במדליה של זהב). חובב־ציון ותיק. ארגן יחד עם י. יחיאלי את החדר המתוקן הראשון בקזן. למד רפואה באוניברסיטה בקזן (רוסיה) והשתלם אח״כ באוניברסיטאות

בארצות מערב אירופה. היה רופא עינים מפורס־סם. בש׳ 1910 עלה לא״י. ישב בתל־אביב ועסק במקצועו. נפ׳ והובא לק׳ ח׳ אלול תרצ״א.

קְרִיס, יִשְׂרָאֵל: בן בריש. נו׳ מז׳יבז׳ (רוסיה). נפ׳ כ״ה אדר תרס״ט. מנוסח המצבה:

„האיש המופלג ירא
אלקים כקש״ת״.

קְרִיצְמַן, פְּסִיָה: בת שלמה. נו׳ 1868, שפיטובקה (רוסיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ד חשון תרפ״ט.

קְרִיצְ׳מַן (גרוֹסמַן), דוֹב: בן מרדכי יוסף הלוי. נו׳ 1890. נהרג ע״י פצצה מאוירון גרמני בתל־אביב יחד עם יעקב ״ברדיצבסקי, שמואל השיל ״פרידמן ונתן ״רוזנטל, י״ב כסליו תרע״ח. מנוסח המצבה:

„צעיר נכבד — —
נהרג ע״י פצצה מאוירון גרמני״ — —

קַרְלִיבַּך, אֶפְרַיִם: בן שלמה. נו׳ י״א אדר תר״מ, ליבק (גרמניה). בן למשפחת רבנים עתיקה בגרמניה, ששמרה את משמרת הקודש בליבק עיר אבותיו במשך כמה דורות. חונך בבית אביו הרב, יחד עם אחיו, שהיו רבנים בברלין, בהמבורג בקלן ועוד. היה תלמידו המובהק של ר׳ עזריאל הילדסהימר. בן כ׳ נתמנה לרב בליפציג וכיהן שם 36 שנה. יסד וניהל בי״ס ריאלי גבוה לנערים ולנערות. נלחם לביטול גזירות השחיטה במדינה. הקים בתי־כנסיות רבים בעיר ובגלילות וארגן קהלה חרדית גדולה. היה חבר ועד אגודת הרבנים בגרמניה. חבר ספרי־מחקר ופרסם קובץ נאו־מים ודרשות. בש׳ 1936 עלה לא״י. בנו הוא הסופר והעתונאי ד״ר עזריאל קרליבך בתל־אביב. נפ׳ ט״ז תשרי תרצ״ז ברמת־גן והובא לק׳ בתל־אביב בי״ז בו. מנוסח המצבה:

„מורנו ורבנו הרב הגאון
ד״ר אפרים
בהוהר״ר ר׳ שלמה זצ״ל
קרלבך
מראשי גלות אשכנז״.

קְרָמֶר, צִיפָּה: בת הרב ר׳ שבתי הכהן. נו׳ 1828. משלשלת היוחסין של הבעש״ט ומצא־צאי הש״ך. אביה היה ראש ישיבה מפורסם, שהסמיך לרבנות מאות תלמידים ובעלה היה החזן הנודע משה יוסף קרמר מבלז. בש׳ 1889 עלתה לא״י לבנה הרב ר׳ צבי ״רבינוביץ. היתה מפורסמת בתבונתה. ורבים פנו אליה בשאלת עצה והדרכה. נפ׳ ח׳ טבת תרע״ג.

קְרָמֶר, שְׁמַעְיָהוּ: בן אריה. נו׳ 1914, אלכסנדרובה (פולין). בש׳ 1922 הובא לא״י ע״י ישראל בלקינד עם יתומי אוקראינה. התחנך בכפר ילדים בעמק יזרעאל. היה נהג ב„תנובה״ בבאר־טוביה. נרצח כ״ז אב תרצ״ו בשכ׳ אבו־כביר ע״י ת״א והובא לק׳ בקבר־אחים ג׳.

קְרָמֶר, שָׂרָה: בת צבי. נו׳ 1854, בצ׳קי (פולין). בש׳ 1927 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ו תמוז תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה והיסרה״ — — —

קְרַמֶר ז׳, שלמה: בן שמואל מנחם. נו׳ ז׳ ניסן תרס״ג (1903) בפולין. היה מעסקני צ״ס בפולין עם זאב ״ברזילי וליפא ״מונדלאק. עלה לא״י בימי העליה השלישית. עבד תחילה בכביש סבריה־צמח והיה אח״כ עסקן פעיל במועצות פועלי ירושלים ותל־אביב. אבד עצמו

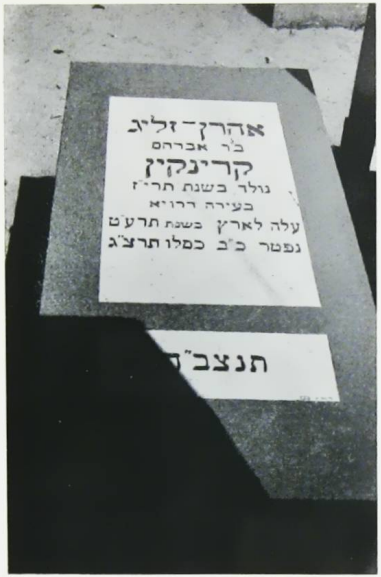

מצבות אברהם, אהרן זליג ודוב מאיר קרינקין

לדעת ביריה ביום כ״ג ניסן תרפ״ג. נוסח המצבה:

„פ. נ.
הבחור
שלמה
בן ר׳ שמואל מנחם
קרמרז׳
יליד פולניה
נולד ז׳ ניסן תרס״ג
נתק פתיל חייו
ביום כ״ג ניסן תרפ״ג
תנצב״ה״.

קַרְמֶרְשׁ, חַסְיָה: בת אשר. נו׳ תרכ״ד (1864), הורדוניצה (רוסיה). נפ׳ ה׳ כסליו תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה והחשובה״ — — —

קַרְנוֹבְסְקִי, יִטָה: בת צבי. נו׳ 1895, קידן (ליטא). נפ׳ ה׳ סבת תרצ״א.

קַרְנָץ, יִשְׂרָאֵל הֵלֵל: בן שלום שמחה. נו׳ 1901. נפ׳ ב׳ חשון תרפ״א.

קֶרְנֶר, יַעֲקֹב צְבִי: בן אריה הכהן. נו׳ תרל״ה (1875), אלקוש (פולין). נתחנך ברוח המסורה ונודע בילדותו כעלוי. השתלם בהש־כלה. חובב־ציון נלהב וקנאי. היה ממארגני וראשי „המזרחי״ בסוסנוביץ. מיסד בית־הספר העברי ומנהלו הפדגוגי. נבחר מטעם „המזרחי״ כיועץ העיריה בסוסנוביץ. בש׳ 1926 עלה לא״י. היה מזכיר בכפר חטין וחבר המועצה של הפועל המזרחי בא״י. חנך את בניו לציונות ואהבת א״י (כולם בארץ). נפ׳ ו׳ שבט תרצ״א. מנוסח המצבה:

„האיש הנעלה הישר והעניו — — —
סבלת רבות בחייך
עבור ארץ האבות
הקרבת הכל למענה
וזכית סוף סוף להשאר בה לעולמי עד
שלום לעפרך״ — — —

קֶרְנֶר, רָחֵל: בת שמואל סגל מראשון־לציון. נו׳ 1885, ראשון־לציון. נפ׳ י״ח חשון תרפ״ג.

קֶרְנֶר, שׁוֹשַׁנָה (ריזל): בת אלתר מאיר יחיאל וישניץ. נו׳ תרל״ד (1874), סוסנוביץ (פולין). אביה היה שו״ב בסוסנוביץ. היתה אשת יעקב צבי הכהן קרנר. חנכה את בניה בדרך המוסר ואהבת א״י. בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ ו׳ אייר תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אם יקרה ואוהבת
שהקריבה את חייה למזבח אהבתה
ימתקו לך רגבי אדמתך
ותהי נפשך צרורה בצרור החיים״.

קַרְסְנִינְסְקִי, אֶטִיל מַלְכָּה: בת פנחס. נו׳ 1855 ברוסיה. נפ׳ כ״א תשרי תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה״ — — —

קַרְסְנִיצְקִי, מִיכָאֵל: בן אליעזר. נו׳ 1862, סטיפיץ (רוסיה). בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ י״ד חשון תרפ״ח.

קַרְסְנַנְסְקִי, אֵלִיָהוּ: נפ׳ א׳ אדר־ב׳ תרס״ח. מנוסח המצבה:

„האיש היקר״ — — —

קַרְסְנֶר, חַיָה שָׂרָה: בת הרב ישעיהו זלמן. נו׳ 1857, גניצסק (רוסיה). בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ד אב תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה — — —
נפ׳ — — —
בת 72 שנה״.

קַרְסְנֶר, לֵאָה: בת משה דוב. נו׳ 1899, אבדה עצמה לדעת כ׳ אלול תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„הבתולה היקרה — — —

בת 22 שנה״.

קַרְסְנֶר, מְנוּחָה: בת שמעון. נו׳ 1856, קישינוב (רומניה). נפ׳ ב׳ סיון תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה״ — — —

קַרְפְּט, חַיִּים דּוֹב: בן עוזר. נו׳ 1840, בלטימור (אה״ב). נדב ביתו וספריו לחברה ש״ס ברחוב ש״ס בת״א. נפ׳ ב׳ תמוז תרע״ב. מנוסח המצבה:

„איש יקר רוח

שהקדיש ביתו

וספריו להח׳ ש״ס

המופ[לג]״ — — —

קַרְפִּיסְקִי, שָׂרָה (סוֹניה): בת יצחק. נו׳ 1906, לידה (פולין). נפ׳ י״ג אייר תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„בתי הבתולה

רבת הכשרונות

בזמרה, ציור ופסלות — — —

נפ׳ בת עשרים שנה״.

קַרְצְ׳בְּסְקִי, חַנִּינָא: בן יצחק. נו׳ 1877, פסרובקה (בסרביה־רומניה). למד בתלמוד תורה והיה בילדותו „משורר״ אצל חזנים בחרסון ובקישינוב. מנעוריו ניכרו בו כשרונות מוסיקליים והשתלם בחרסון ובורשה. היה מנצח תזמורת צבאית בורשה. בש׳ 1908 עלה לא״י. הורה מוסיקה וזמרה בביהמ״ד למורות ע״ש לוינסקי, גימנסיה „הרצליה״ ובי״ס לבנות. הראשון בא״י שלימד סולפג׳יה וארגן מקהלות תלמידים. המציא שטות חדשות בהוראת המוסיקה, שנשאו פרי ונתחבבו על תלמידיו הרבים. חבר מנגינות רבות לתפילות, שירי־עם ושירי ילדים הנפוצות בא״י. ארגן מקהלה בת 200 איש, שערכה קונצרטים בת״א ובירושלים והשתתפה בפתיחת האוניברסיטה בירושלים. הוציא לאור ספר קומפוזיציות „צליל־חנינא״ (מהדורות אחדות). נפ׳ ג׳ סבת תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„אם נפץ הנבל

צליליו עוד יהמיו״ — — —

קַרְצְ׳בְּסְקִי, רָחֵל: בת אליעזר יעקב. נו׳ 1848, בנדרי (רומניה). נפ׳ ח׳ חשון תרצ״א.

קַרְצְ׳בְּסְקִי (וַיץ), פְּרוּשָׁה: בת יצחק יוסף. נפ׳ ב׳ אב תרס״ו. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה והצנועה״ — — —

קַרְצִינְל, יְהוּדִית (פיגה): בת שלמה ולובלסקי. נו׳ 1863, פינסק (פולין). מצאצאי הגר״א. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ והובאה לק׳ ז׳ תשרי תרפ״ה.

קַרְצְנִי, סַלְמָה: בת יוסף. נו׳ 1882. בש׳ 1912 עלתה לא״י. נפ׳ ט׳ תשרי תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה והצנועה״ — — —

קַרְקוֹבְּסְקִי, בַּתְיָה: בת ישראל. נו׳ 1909, בולקוביץ (רוסיה). נפ׳ כ״ה ניסן תרצ״א.

קַרְקוֹבְּסְקִי, פִּיגָה הַנְיָה: בת חיים. נו׳ 1901, ליפנישוק (פולין). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ כ׳ חשון תרפ״ח.

קַרְקוֹבְּסְקִי, קְלוֹנִימוֹס קַלְמָן: בן אפרים פישל. נו׳ תר״כ, רדומסק (פולין). למד בנעוריו בישיבות ונתפרסם כאחד העלויים. עסק תחילה בהוראה בלודז ואח״כ במקצוע

הטקסטיל ונעשה לבעל בית־חרושת. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ והובא לק׳ י״ג אדר תרפ״ח.

קַרַקוֹבְסְקִי, רוּת (רוֹדָה): בת יוסף מאיר. נו׳ 1877, סנצ׳נה (פולין). נפ׳ ב׳ תשרי תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„האשה המהוללה
הכשרה והצנועה
נקטפה בדמי ימיה
בת מ״ח לחייה״ — — —

קַרְשִׁין, שִׁמְעוֹן יְהוּדָה: בן אברהם. נו׳ 1866, היה זגג. נפ׳ כ״ג סיון תרפ״ג.

קִירְשֶׁנְבּוֹיִם, חַוָּה: בת שמאי. נו׳ 1898. נפ׳ כ״ג שבט תרפ״א.

קַשְׁטָן, יַעֲקֹב לֵיב: בן יחיאל מיכאל. נו׳ 1871, סינסק (פולין). עלה לא״י מלונינץ. נפ׳ כ״ז סיון תר״ץ. מנוסח המצבה:

„איש חסיד ירא ה׳
אוהב את עמו וארצו״ — — —

ר

רַבּוֹבסקי, זאב: בן משה נסע. נו׳ 1853, גוביץ (רוסיה). היה מלמד. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ י״ח סיון תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„איש זקן

מופלג בתורה ויראה״ — — —

רַבִּידוֹביץ, שָׂרָה: בת שרגא משה. נו׳ 1909, גריבה (פולין). היתה תלמידה. בש׳ 1927 עלתה לא״י. נפ׳ כ׳ טבת תרפ״ח.

רַבְּיוֹב, אַבְרָהָם: בן מרדכי. נו׳ 1867, דרבנד (קוקז). היה סוחר. נפ׳ ט׳ טבת תרצ״א מנוסח המצבה:

„האיש הישר והנאמן

בעלי ואבי היקר״ — — —

רַבִּין, פֶּרֶץ: בן שאול. נו׳ 1896 ברוסיה. למד תחילה בגימנסיה בירושלים ובימי מלה״ע בגימנסיה „הרצליה״ בתל־אביב ובשפיה. בהיותו תלמיד נכרו בו כשרונות פיוטיים. אחדים משיריו נדפסו בגליונות הספרותיים „שי״ (תוספת ל„הארץ״) גליון ט״ז־י״ז. עם חזרת הגימנסיה משפיה לתל־אביב, חלה במחלה קשה ונפ׳ ה׳ סיון תרפ״א.

רַבִּין, צבי: נו׳ 1888. היה פועל. נפ׳ ט׳ ניסן תרפ״א.

רַבִּינוֹביץ, אֵלִיעֶזֶר אִיסֶר: בן הרב חיים אריה. נו׳ 1859, קובנה. ממשפחת הגאונים ר׳ יצחק אלחנן ספקטור מקובנה ור׳ יוסף מסלוצק. היה סוחר. בש׳ 1923 עלה לא״י. נפ׳ כ״ו סיון תרפ״ט. נוסח המצבה:

„פ. נ.

הנכבד איש אמונים מגזע קדש מחצבתו

מר

אליעזר איסר

רבינוביץ

בהרב ר׳ חיים ארי׳ מקובנה

נכד הגאונים ראשי הגולה מרן

יצחק אלחנן מקובנה ומרן יוסף

מסלוצק נפטר בשנת השבעים לחייו

ביום כ״ו לחדש סיון ש׳ תרפ״ט

תנצב״ה״.

רַבִּינוֹביץ, אַלְתֵּר: בן שלמה. נו׳ 1891, שבלי (ליטא). היה קצב. נפ׳ כ״ב סיון תרפ״א. מנוסח המצבה:

„הבחור החשוב״ — — —

רַבִּינוֹביץ, אֶסְתֵּר: בת יעקב ליב הלוי. היתה אשת יעקב יהושע רבינוביץ

מפתח־תקוה. נפ׳ כ״ה חשון תרס״ט. מנוסח המצבה:

„זכרון מאת בנה יחידה
מנחם מאניש״ — — —

רַבִּינוֹבִיץ, אֶסְתֵּר: בת יצחק. נו׳ 1859, פטרוגרד. נפ׳ ז׳ טבת תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„— — נפ׳ בת ע״ב לחייה
ה׳ יחונן עפרה״.

רַבִּינוֹבִיץ, אֶפְרַיִם: בן בנדס. נו׳ ט״ו טבת תרס״ג, וילקובישקי (ליטא). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ י״ז אלול תרפ״ה.

רַבִּינוֹבִיץ, בַּתְיָה: נו׳ 1861 ברומניה. נפ׳ כ״ז אדר תרפ״ז.

רַבִּינוֹבִיץ, בַּתְיָה: בת יקותיאל שמואל כהן (כגן). נו׳ ח׳ חשון תרל״ח, וילנה. מצד אביה ממשפחת סלנט. היתה אשת בן־דודה ד״ר משה רבינוביץ בת״א. עד 1915 היתה בוילנה. 1915—1921 בחרקוב (רוסיה), 1921—1924 בורשה (פולין). בש׳ 1924 עלתה עם בעלה לא״י. נפ׳ והובאה לק׳ ט״ו חשון תרצ״ה. נוסח המצבה:

„פה מצאה מנוחתה
בתיה
בת ר׳ יקותיאל שמואל כהן
אשת ד״ר משה
רבינוביץ
נולדה בוילנה ח׳ חשון תרל״ח
נפטרה ט״ו חשון תרצ״ה
תנצב״ה״.

רַבִּינוֹבִיץ, גִיטֵל: בת מנדל שלום. נו׳ 1867, זגר (ליטא). חיתה קודם בשבלי ולאחר נשואיה לפנחס רבינוביץ, בן הרב יצחק מאיר רבינוביץ מסלבודקה, עברה לגור בורשה. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ו׳ שבט תרצ״א.

רַבִּינוֹבִיץ, זוּנְדֵל: בן מיכאל. נו׳ 1865, ציסא (רוסיה). נפ׳ י״ד חשון תרע״ט.

רַבִּינוֹבִיץ, זֶלִיג אַרְיֵה: בן אברהם דוב. נו׳ תרל״ה (1875), לידא (פולין). נתיתם בנעוריו. בש׳ 1882 עלה לא״י יחד עם אביו זקנו הרה״ג ר׳ טודרוס ליבוביץ, שהיה משגיח הישיבות בירושלים, ונתחנך בישיבות בהשג־חתו. נמשך להשכלה ולספרות העברית, ובצאתו מהישיבה היה מראשוני העובדים בראשל״צ ובחדרה בתקופת ראשיתן. חלה בקדחת ולא יכול להמשיך בעבודה. עסק במסחר התבואה. גר כמה שנים בעזה והיה מפעילי הישוב היהו־די הקטן, שהיה בה. עסק בריכוז יבול השעורים של הנגב והעברתו ליפו. אחר־כך עבר ליפו והיה מראשוני הבונים ברחוב נחלת־בנימין. בימי מלחמת העמים היה מספק לצבא התורכי והגרמני, ובהיותו מקורב למפקדה הצבאית פעל הרבה לטובת הפליטים והמגורשים. אחרי מלה״ע היה ממיסדי שכונת „רמת־השרון״ בתל־אביב. יסד בית־חרושת לספירט, הראשון בארץ, והשקיע מאמצים רבים ביסוד בית־חרושת לתעשית שמרים. היה בעל פרדס. עסקן במוסדות צבור וצדקה. נפ׳ כ׳ סיון תרצ״ט. ביבליוגרפיה: „הבוקר״ כ״ב תמוז תרצ״ט.

רַבִּינוֹבִיץ, חַיָּה: בת מאיר. נו׳ 1852, בצפת. נפ׳ כ״ט אב תר״פ. מנוסח המצבה:

„הזקנה החשובה״ — — —

רַבִּינוֹבִיץ, חַיָּה זַלְטָה: בת ישראל. נפ׳ ח׳ תמוז תרע״ב. מנוסח המצבה:

„חומלת על אביון ומשכילה אל דל
ידה שלחה לעני ומתן בסתר נתנה
האשה הצנועה והחסודה״ — — —

רַבִּינוֹבִיץ, חַיִּים: בן הרב משה אהרן. נו׳ תרמ״ב (1882), חולה (רוסיה). היה מורה. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ח׳ אייר תרצ״א. מנוסח המצבה:

„— — נולד ש׳ תרמ״ב, עלה מן הגולה
ש׳ תרפ״ה
נפטר ח׳ אייר תרצ״א
מורה ומחנך נאמן
טהור לב ומצניע לכת
חייו היו קדש לתחית ישראל
לאור נפשו הזכה
התחממו רבים
על מותו בלי עת
יתאבלו כל יודעיו״.

רַבִּינוֹבִיץ, חַיִּים יוֹסֵף: בן אברהם יצחק. נו׳ 1893, מוסקבה. בש׳ 1925 עלה לא״י. עסק בלמודים. נפ׳ כ״ו אלול תרפ״ה.

רַבִּינוֹבִיץ, חַיִּים צָדוֹק: בן הלל יהודה. נו׳ תר״י (1850) בפולין. נפ׳ כ״ח אב תר״ץ.

רַבִּינוֹבִיץ, חַיִּים שְׁמוּאֵל: בן ראובן. נו׳ 1860, ירושלים. נפ׳ ו׳ חשון תרע״ט. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
פ. נ.
האיש הנכבד
נהנה מיגיע כפיו — — —
נולד בעיה״ק ירושלים תו״ב
שבק חיים לכל חי
ביום ו׳ לחודש חשון שנת תרע״ט לפ״ק
בשנת החמשים ושמונה לימי חייו
תנצב״ה
שלום לעפרך אבינו היקר!״

רַבִּינוֹבִיץ, יְהוֹשֻׁעַ פְּלוּאַ: בן קלמן אהרן. נו׳ 1877, מוהילוב (רוסיה). היה סוחר ובע״ב. נפ׳ ח׳ אדר־ב׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„איש ישר יראה ד׳
איש החסד והמעשה
גומל טוב וזהיר במצוות
נשא ונתן כל ימיו באמונה
שלשלת היוחסין״ — — —

רַבִּינוֹבִיץ, מָנְדֶל: נו׳ 1839. נפ׳ בראשון־לציון והובא לק׳ בתל־אביב, י״ד ניסן תרע״ט.

רַבִּינוֹבִיץ, מְנַחֵם מָנְדֶל: בן יעקב חיים. נו׳ כ״ז כסליו תרט״ז, קישינוב (בסרביה־רומניה). ממשפחה מיוחסת. היה סוחר בבנדרי (רומניה) ונודע בהליכותיו ופעליו. בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ י״ד שבט תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„הישיש בעל לב־טוב
ויראה השמים — — —
נפטר בן ע״ה שנה״ — — —

רַבִּינוֹבִיץ, נַחְמָן שְׁלֹמֹה: בן ישראל הלוי. נו׳ 1846. עלה לא״י מאה״ב. נפ׳ ט׳ תמוז תרס״ג. מנוסח המצבה:

„בא לארץ עם שני בנים
והתחיל בעבודה חקלאית
נפטר בראשית עבודתו
בן נ״ז שנה״ — — —

רַבִּינוֹבִיץ, פְּרַדֶל: בת שלמה וילנר. נו׳ י״ז ניסן תר״י, ורשה. מצד אביה מצאצאי הגר״א ומצד אמה נינה להרב ר׳ חיים דוידסון אב״ד בורשה. היתה אשת ר׳ יוסף דוד רבינו־ביץ ממשפ׳ רבנים וגאונים. רוב שנותיה חיתה בורשה. בש׳ 1935 עלתה לא״י. אחד מבניה

הוא ד״ר משה רבינוביץ בת״א. נפ׳ והובאה לק׳ י״א טבת תרצ״ז. נוסח המצבה:

„פ. נ.
אמנו וסבתנו
פראדל
בת ר׳ שלמה וילנר
אשת ר׳ יוסף דוד
רבינוביץ
נינה ונכדה להגר״א מוילנה
נפטרה בשיבה טובה
עש״ק י״א טבת תרצ״ז
תנצב״ה״.

רַבִּינוֹבִיץ, צבי (הירש): בן משה יוסף קרמר, החזן מבלז. מצאצאי הבעש״ט והש״ך. נו׳ אדר תרכ״ג (1863), קישינוב (בסרביה־רומניה). בש׳ 1888 עלה לא״י ללמוד בישיבה בצפת. היה מראשוני חו״צ וע״פ המ־לצת ועד חו״צ באודיסה נתמנה כפקיד של הברון רוטשילד, והיה מנהל עסקים ביק״א כ־14 שנה. אח״כ היה סוחר מנופקטורה ביפו, מגדולי הסוחרים בארץ. בש׳ 1914 הוגלה לדמשק וחלה קשות. בגמר מלה״ע חזר ליפו. היה מראשוני בוני שכונת „אחוה״ בנוה־צדק ושכ׳ „מאה־שערים״. עסקן פעיל במוסדות רבים מחו־גי ה„מזרחי״ ונדיב עושה צדקה. חתנו הוא ש. קורדונסקי מעובדי עירית ת״א. נפ׳ כ״א אייר תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„איש ישר ונכבד — — —
עלה לא״י בשנת תרמ״ז
נפ׳ ביום ששי כ״א אייר התרפ״ה
בשנת הששים ושלש לימי חייו
ימתקו לך רגבי אדמתך!״

רַבִּינוֹבִיץ, צִפּוֹרָה: בת יחזקאל. נו׳ 1892, אגוסטוב (פולין). בש׳ 1926 עלתה לא״י. היתה פועלת. נפ׳ י״ב אב תרפ״ז.

רַבִּינוֹבִיץ, רַסְיָה: בת נחמן צ׳רנר. נו׳ 1865, ברשד (רוסיה). היתה אשת צבי ־רבינוביץ ועלתה עמו לא״י בש׳ 1888. נפ׳ ב׳ תמוז תרס״ג. ביפו ובש׳ 1915 הועברה מבית־הקברות ביפו לביה״ק בתל־אביב.

רַבִּינוֹבִיץ, שָׁאוּל: בן הרב משה יצחק. נו׳ 1900, קמיניץ־ליטובסק (רוסיה). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ י״ג כסליו תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„הבחור — — נקטף בן כ״ו״.

רַבִּינוֹבִיץ, שַׁבְּתַי: בן דוד. נו׳ תרל״א (1871), יקטרינוסלב (רוסיה). חובב־ציון ותיק. עלה לא״י בימי העליה השניה. עבד בפתח־תקוה ואח״כ היה בעל בית־מלון. יסד בפתח־תקוה בית־כנסת של חסידי חב״ד והשתתף בפעילות בעסקנות הצבורית במושבה. בימי מלה״ע נרדף ע״י השלטונות התורכים. נפ׳ כ״ב אדר תרפ״ג.

רַבִּינוֹבִיץ, שִׁמְשׁוֹן: בן זוסיה (זיסל). נו׳ תרכ״א (1861) ברוסיה. רופא ועסקן צבורי. היה מנהל בית־יתומים בסבסטופול (רוסיה). בש׳ 1905 יסד סנטוריום בקהיר וישב שם עד 1920. בש׳ 1920 עלה לא״י ועסק ברפואה. הגה רעיון פתוח תל־אביב כעיר מרפא. נפ׳ י״ח ניסן תרפ״ג. נוסח המצבה:

„פ. נ.
הרופא
שמשון
רבינוביץ
שנולד

בשנת תרכ"א

ונפטר

י"ח ניסן תרפ"ג.

תנצב"ה".

רַבִּינוֹבִיץ־תּאוֹמִים, צִפּוֹרָה רָחֵל (ציפה): בת אליעזר. נו' בטלז. אביה היה ראב"ד בטלז. היתה אשת הרב הגאון צבי־יהודה רבינוביץ־תאומים, הרב מרגולה (ליטא) אחי האדר"ת. ואמה של הרבנית ריזה רבקה קוק אלמנת הרב א. י. קוק. נפ' ביפו ביום כ"ח שבט תרס"ס, ובימי מלה"ע הועברו עצ־מותיה לביה"ק בתל־אביב. נוסח המצבה:

„ציון

לנפש יקרה הרבנית הצדקת אשה

יראת ד'

היא תתהלל

מרת ציפה רחל אשת

הרב הגאון והצדיק

מוהר"ר צבי יהודה

ראבינאוויץ תאומים

זצ"ל אבד"ק ליגום

וראגלי נפ' בשם

טוב ו' עש"ק שקלים

כ"ח שבט התרס"ט

תנצב"ה".

רַבִּינסקי, לֵאָה: בת צבי ציפין. נו' 1881, הרקוב (רוסיה). מש' 1924 בא"י. היתה אשה מסורה למשפחתה ושומרת הליכות ביתה. נפ' א' סיון תרצ"א. מנוסח המצבה:

„אשתי ואמנו היקרה — — —

נפטרה בת מ"ח שנה".

רַבִּיקוֹב, מְנַחֵם: בן משה יעקב הכהן. נו' 1896, שקידל (ליטא). נפ' י"א טבת תר"ס. מנוסח המצבה:

„מנוחת הבחור היקר — — —

שבק חיים לכל חי בשנת השלשה

ועשרים לחייו

בהתעודדותו לתקות התחיה לבנין

הארץ והעם

ביום י"א לחדש טבת תר"פ לפ"ק

יהי זכרו ברוך ונפשו תהיה צרורה

בצרור החיים".

רַבצוֹב, יוֹנָה: בן אליהו. נו' 1893, הומל (רוסיה). היה פקיד. נפ' כ"ג אב תרצ"א.

רַגִינסקי, מְנַחֵם מֶנדֶל: בן חיים ליב. נו' 1868, הומל (רוסיה). היה פקיד. בש' 1923 עלה לא"י מחרקוב. נפ' ט"ז ניסן תרפ"ח. מנוסח המצבה:

„איש ישר וצנוע — — —

עלה לא"י בתרפ"ג

ונפטר — — — בן ששים לחייו

שלום לעפרך!"

רַגִנִיז, חַיִים: בן שלמה. נפ' כ"ד אב תרע"ו. נוסח המצבה:

„מ. ק.

הזקן מר

חיים

בן ר' שלמה

ראגאניז

נלב"ע

ביום כ"ד לחודש מנחם אב

שנת התרע"ו לפ"ג

תנצב"ה".

רַגְנְסְבֶּרְג, לִיפְשָׁה הַנִּיָה: בת שלמה דוב הלוי. נו׳ 1898, לודז (פולין). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ י״ב אלול תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה״ — — —

רַדוֹמְסְקִי, אַהֲרֹן גְדַלְיָהוּ: בן משה יוסף. נו׳ 1899, לודז (פולין). היה רפד. נפ׳ כ״ב אב תרצ״א. מנוסח המצבה:

„נפ — — —

בן ל״ב שנה לחייו״.

רוּבִין, יִצְחָק מֵאִיר: בן שמואל הלוי. נו׳ 1861, פרוסקורוב (רוסיה). עסק כל ימיו במסחר באומן. ציוני ותיק ועסקן. יסד חב׳ הכנסת אורחים ובקור חולים באומן והיה מגבאי החברה־קדישא. מחותן למשפחת ויצמן. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ כ״ג אדר תרצ״ו. מנוסח המצבה:

„האיש הנכבד — — —

נפ׳ — — בן ע״ו לחייו״.

רוּבִינְזוֹן, מָרְדְכַי (מקס): בן משה. נו׳ 1862. היה קבלן־בנין. עלה לא״י מניו־יורק. נפ׳ כ״ה אלול תרפ״ו.

רוּבִינְצִיק, פַּנְיָה: בת נחום. נפ׳ ה׳ אב הרע״ב.

רוּבִינְשְׁטֵין, בֶּנְיָמִין יִצְחָק: בן מיכאל. נו׳ 1872, שבלי (ליטא). היה סוחר. נפ׳ כ״ב שבט תרצ״ה.

רוּבִינְשְׁטֵין, חַיִּים יוֹסֵף: בן מאיר. נו׳ תר״ז (1847), סוקולוב (פולין). נפ׳ י״ג סיון תר״ץ. מנוסח המצבה:

„נפטר — — — בן פ״ג לחייו״.

רוּבִינְשְׁטֵין, מִרְיָם: בת דוד. נו׳ 1836, דרויביאן. נפ׳ כ״ט אלול תרע״ו.

רוּבִינְשְׁטֵין, נָחוּם: בן הרב רפאל. נו׳ 1904, וורנוביץ (פודול, רוסיה). היה עגלון. נפ׳ כ׳ אדר־ב׳ תרצ״ב.

רוֹבְנֶר, מֹשֶׁה: בן צבי. נו׳ 1890, קו־רוסטין (רוסיה). היה רצען. נפ׳ י״ב טבת תרפ״ה.

רוּבֵס, דָּוִד: בן מכלוף. נו׳ 1855, רבט (מרוקו). היה אופה. נפ׳ א׳ תשרי תרפ״ד.

רוּבֵס, עֲזִיזָה: בת אברהם. נו׳ 1858 ביפו. נפ׳ ה׳ ניסן תרפ״ח.

רוֹבֶרְט, לִיאוֹפוֹלְד: נו׳ 1891, נרצח כ״ג ניסן תרפ״א ביפו.

רוֹבֶרְמַן, זְלְדָה: בת איזיק. נו׳ 1854 בקרים (רוסיה). נפ׳ ל׳ ניסן תרפ״ב.

רוֹגוֹב, חַיָּה פְרִידָה: בת אריה ליב. נו׳ 1859, קובנה. נפ׳ י״ח סיון תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„בעולמך לא ראית אושר

ובהגיעו, כלו חייך״.

רוֹגוֹב, יְהוֹשֻׁעַ: בן אליהו. נו׳ 1856, נפ׳ ז׳ אדר־א׳ תרפ״א. מנוסח המצבה:

„נפ׳ — — — בן ס״ה שנה — —

ימתקו לך רגבי אדמתך!״

רוֹגוֹבִין, אַבְרָהָם חַיִּים: בן יוחנן מאיר. נו׳ 1856, ולוזין. היה סוחר. בש׳ 1911 עלה לא״י. עסקן פעיל בת״ת „שערי־תורה״ בת״א. נפ׳ י״א ניסן תרפ״ז.

רוֹגוֹזִנִיצְקִי, נָחוּם: נו׳ 1868, ירו־

שלים. היה רב ומשגיח בישיבת „עץ־חיים" בירושלים. ת"ח גדול ונודע. נפ' ד' אב תרע"ח.

רודה, מרדכי שמחה: בן משה יוסף. נו' 1896, פרסניש (פולין). אבד עצמו לדעת ביום כ"ג אדר תרצ"א.

רודי, שינה: בת ישראל. נו' תרל"ו (1876), גרודנה (פולין). עסקנית פעילה. בש' 1913 עלתה לא"י. בימי מלה"ע בתקופת הגירוש פעלה למען האסירים המדיניים בדמשק (הרצפלד, בלקינד ועוד). היתה פעילה בעזרה סוציאלית. אחד מבניה הוא העו"ד נחום רודי בת"א. נפ' כ"ו טבת תרצ"ג. מנוסח המצבה:

„אשתי ואמנו היקרה
הצנועה והחשובה
נפ' — — — בת 57 שנה".

רודיטי, גאולה (ג'מילה): בת אליעזר. נו' 1872. נפ' כ"ט אב תר"פ. מנוסח המצבה:

„האשה הכ[בודה] והצ[נועה]" — — —

רודיטי, יצחק: בן אברהם. נו' 1850, אדריאנופול (תורכיה). נפ' ט"ו סיון תר"פ. מנוסח המצבה: „הזקן הנכבד יר"א" — — —

רודין, בנימין: בן אלכסנדר. נו' בוב־רויסק (רוסיה). נפ' כ"ט סיון תרע"ד.

רודיק, שושנה: בת אליעזר. נו' 1893, וולוציסק. בש' 1925 עלתה לא"י. היתה פועלת. טבעה בים ביום ב' סיון תרפ"ח.

רודלביץ, הניה (פסיה): בת אהרן. נו' 1858, ביאליסטוק (פולין). בש' 1929 עלתה לא"י. נפ' כ"ח אייר תרצ"ב.

רודמן, ישראל אריה: בן אברהם. נו' 1892, נפ' ל' ניסן תרפ"ב.

רוזובסקי, שרה: בת ישראל דוב. נו' 1860, לוחביץ (רוסיה). נפ' כ"ו אדר א' תרצ"ב. מנוסח המצבה:

„על אלה אני בוכיה
נפלה עטרת ראשנו
על מות האשה הצנועה
והמהוללה — — —
נפ' בת 72 לימי חייה".

רוזי, נעמי: בת שלום. נו' 1890, מונחח (תימן). נפ' כ"ט חשון תרפ"ו. מנוסח המצבה:

„שקר החן והבל היופי
אשה יראת ה' היא תתהלל
מצבת קבורת פנה יקרה
האשה הכשרה אשר בצרור
החיים נפשה צרורה
אשת נעורים ואם לבנים — — —
נקטפה במבחר ימיה
בת ל"ה שנה לחייה".

רוזין, אליעזר מאיר: בן צבי. נו' 1857, וילנה. היה סוחר. נפ' ט"ו טבת תר"ץ. מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי היקר" — — —

רוזין, ברוך: בן בן־ציון. נו' אדר תרכ"ח (1868) נסכיו (פולין). היה סוחר ובעל תעשיה. ת"ח, עסקן ונדבן. בש' 1925 עלה לא"י. עבד בבנין. נרצח י"ט אב תרפ"ט ביפו והובא לק' בקבר אחים ב'.

רוזין, חוה לאה: בת דוב. נו' 1847, ברינסק (רוסיה). נפ' כ"ח אדר־א' תרפ"ד. המנוסח המצבה:

„האשה הצנועה — — —
נפסרה בת 77 לחייה".

רוזין, מנחם מנדל: בן שמואל. נו׳ 1872, ויטבסק (רוסיה). בש׳ 1891 עלה לא״י. היה שען. ממיסדי „אחוזת־בית״ ומ־60 הבונים הראשונים של תל־אביב (ברחוב הרצל). נפ׳ י״ד טבת תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבי היקר — — —

עלה לא״י מויטבסק בש׳ תרנ״א

ונפטר בן ס״א שנה״ — — —

ביבליוגרפיה: „ספר תל־אביב״.

רוזין, פיגה רחל (רייכל): בת פנחס מאיר. נו׳ 1869, מלבה (רוסיה). בש׳ 1927 עלתה לא״י. נפ׳ י״ח שבט תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה״ — — —

רוזין, שרגא פיבוש: בן זוסיה. נו׳ 1898, ניקוליב (רוסיה). בש׳ 1921 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ כ״ב סיון תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„החבר — — —

נפ׳ — — — בן כ״ו לחייו״ — — —

רוזין, שרה: בת זאב אריה. נו׳ תרל״ד (1874), בריסק דליטא. היתה אשת מנחם־מנדל *רוזין. נפ׳ כ״ה סיון תרצ״ד. מנוסח המצבה:

„אמי היקרה״ — — —

רוזינוב, ברוך: בן זאב. נו׳ 1865, בלו־צרקוב (רוסיה). עלה לא״י מיקטרינוסלב. נפ׳ כ״ט טבת (ר״ח שבט) תרצ״א. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר,

נפ׳ בן 65 שנה״.

רוזן, זהרה: בת סלם אברהם. נפ׳ כ״ו אייר תרס״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הנפטרת בקי״ו״ — — —

רוזן, ינטה בילה: בת יוסף חיים. נו׳ 1864, לודז (פולין). היתה אשת שבתי רוזן. נפ׳ ל׳ שבט תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אשתי ואמי היקרה״ — — —

רוזן (רוזנסקי), ישראל: בן אברהם. נו׳ 1870, פינסק (פולין). היה סוחר במנופקטורה ביפו ובת״א. פרדסן ובעל־בית. אחד מבניו הוא אהרן רוזנסקי, רואה חשבון מוסמך בת״א. נפ׳ כ״ג אלול תר״ץ. מנוסח המצבה:

„נפטר בן ששים שנה״ — — —

רוזן, פיגה: בת ישעיהו הכהן. נו׳ 1878, נזין (רוסיה). בש׳ 1923 עלתה לא״י. היתה פרדסנית בהרצליה. נפ׳ כ״ז אב תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אמנו הצנועה והיקרה״ — — —

רוזנבוים, צינה (צילה): בת מנדל לוין. נו׳ 1866, נסביז (רוסיה). היתה אשת שמשון *רוזנבוים. נפ׳ ד׳ ניסן תרצ״ח.

רוזנבוים, שחורה: נו׳ 1906, זבלוטוב (פולין). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ ל׳ סיון תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„חברתנו — — —

נפ׳ בת כ׳ לחייה״ — — —

רוזנבוים, שמשון: בן יעקב. נו׳ ב׳ אב תר״כ (1860), פינסק. אביו היה בעל מלאכה. נתחנך חנוך מסורתי והשתלם באוניברסיטאות בוינה ובאודיסה. מחובבי־ציון הראשונים. גלה פעילות מרובה בעסקנות צבורית וציונית באו־דיסה ובמינסק. בש׳ 1887 הוסמך כד״ר למש־פטים ועסק כעו״ד בפינסק ובמינסק. היה מרא־שי העסקנים בצבוריות היהודית במינסק ומפעילי המארגנים של אספת הציונים במינסק בש׳ תרס״ב (1902). היה ציר הקונגרסים הציו־

נים מהראשון עד ה־11. ממעריציו הנלהבים של הרצל ולוחם במדיניותו כחבר הפרקציה הדימוקרטית. וכאחד מראשי אומרי ה„לאו" בענין אוגנדה. היה מפעילי „ציוני־ציון" ונבחר באספת חרקוב כציר שלוח להרצל בדבר הס־תלקותו מהצעת אוגנדה. היה מורשה גלילי של ההסת' הציונית במינסק. השיג רשיון ליסוד אגודת פועלי־ציון ברוסיה. בש' 1906 היה ציר הדומה הממלכתית ואח"כ חתם על „כרוז ויבורג" ונאסר. נודע כעו"ד צבורי שהגן על משוללי זכויות. ציונים נרדפים ונגועי פרעות. לפני מלה"ע ישב בפטרבורג. בימי מלה"ע פעיל בעזרה לפליטי המלחמה ובהגנה על יהודים הנאשמים ברגול. בש' 1915—1918 היה בוילנה. עמד בראש ההסתדרות הציונית בוילנה והיה סגן יו"ר הועד לעניני היהודים ליד השלטו־נות הגרמנים. בש' 1918 השתתף במשלחת הציונית מגרמניה לקושטא לשם מו"מ ע"ד העבודה הציונית. מש' 1919 פעיל במדיניות הליטאית. היה ציר אספת הנבחרים הליטאית וסגן מיניסטר החוץ. היה ציר האספה המיסדת ובא־כח מדינת ליטא במשלחת השלום בפריס וחבר בועד המשלחות היהודיות. נתמנה אח"כ כמיניסטר ראשון לעניני היהודים בליטא. ממחברי הקונסטיטוציה הליטאית ועמד בתוקף ובמסירות על עניני האוטונומיה היהודית. חתם בשם ממשלת ליטא את חוזה השלום עם רוסיה. היה חבר מרכז ציוני ליטא ויו"ר הועד הלאומי העברי. נתפרסם כמדינאי מובהק ורב־יזמה. עתונאי שנון וחוקר בעניני משפט וחוק. פרסם מאמרים פובליציסטיים רבים (בנעוריו השתתף בירחון „האור". שיצא לאור בבוצאן בעריכת ד. י. זילברבוש) בעתוני רוסיה וליטא. בש' 1924 עלה לא"י. היה קונסול ליטא עד שנת

1933 והתפטר מפני זקנתו. עסקן פעיל בחברת המשפט העברי. במפלגת הציונים־הכלליים (הדימוקרטים) ובמוסדות ישוביים רבים. בש' 1932 פרסם ספר בגרמנית: „מושג הסובריניות". נפ' כ"ט כסליו תרצ"ה והובא לק' ליד קבר אחד־העם. ביבליוגרפיה: אנציקלופדיה יהו־דית־רוסית; יידישס לכסיקון; לכסיקון ציו־ני — ציטרון; אכ"מ; ספר האישים — מסדה; מאמרים ורשימות בעתוני א"י וליטא".

רוזנבלום. שלמה: בן הרב דוד. עלה לא"י מארגנטינה. נפ' י"ח תשרי תר"ע.

רוזנבלט. אריה ליב: בן זאב. נו' כ"ט כסליו תרכ"א (1860), ביאליסטוק (פולין). נפ' י"ד תמוז תרצ"ו. מנוסח המצבה:

„תלמיד חכם מובהק
חובב ציון מסור
כל ימי חייו — — —
ינעמו לו רגבי עפר המולדת
ותהי נשמתו צרורה בצרור החיים" — —

רוזנבלט. בן־ציון: בן יהושע פליק הלוי. נו' 1870, קישינוב (בסרביה־רומניה). עסק במסחר המנופקטורה בקישינוב. בש' 1918 עלה לא"י. עד 1925 היה אכר בסג'רה ואח"כ בעל סוכה לגזוז ברח' אלנבי. נפ' ט"ז אלול תר"ץ.

רוזנבלט. מרדכי: בן יהושע פליק הלוי ואחי בן־ציון *רוזנבלט. נו' 1874, קישינוב (בסרביה־רומניה). נתחנך חנוך מסורתי־לאומי. עסק במסחר המנופקטורה. בש' 1921 עלה לא"י והיה רוכל. נפ' ו' אלול תרצ"א.

רוזנבלט. שמעיה: בן חיים שמחה. נו' 1899, ורשה. בש' 1925 עלה לא"י. היה פועל. נפ' א' אב תרס"ה.

רוזנבליט, לאה: בת דוב. נו׳ ד׳ טבת תרס״ח, בופלו (אה״ב). בש׳ 1931 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ז סיון תרצ״א.

רוזנבליט, משה: בן ישראל. נו׳ 1866, קרמנצוג (רוסיה). היה סוחר. בש׳ 1913 עלה לא״י. נפ׳ י״ב שבט תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר והנכבד — — —

נפ׳ — — — בן 63 שנים״.

רוזנברג, אלחנן: בן שמואל זאב (זביל). נו׳ 1869, סורוסק (פולין). היה סוחר. בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ כ״ה סיון תרפ״ז.

רוזנברג, אריה: בן יוסף. נו׳ 1897, דוניביץ (רוסיה). טבע בבאר ביום כ״ב שבט תרפ״ג והובא לק׳ בכ״ו בו. מנוסח המצבה:

„חלוץ מדוניבצי פודול

בן כ״ה שנים

חייו נפסקו

כ״ב שבט תרפ״ג״.

רוזנברג, חנה מרים: בת אהרן צוקר. נו׳ תרי״ב, ריצ׳ובל (פולין). אשת פנחס ירוזנברג. בש׳ 1925 עלתה לא״י. עסקה בבית־הישיבה „אור־זורח״ יחד עם בעלה. נפ׳ והובאה לק׳ ה׳ טבת תר״ץ.

רוזנברג, יוסף: בן שמואל יחיאל. נו׳ 1832(?), וילנה. היה רב ועסק במסחר. בש׳ 1909 עלה לא״י. נפ׳ א׳ תמוז תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„הרב — — —

נפ׳ בן צ״ד שנה״.

רוזנברג, פנחס: בן שלמה. נו׳ תרי״א. לסקרב (פולין). היה סוכן בתחנת הרכבת בנלנצ׳ף (פולין) במשך 40 שנה. בש׳ 1925 עלה לא״י. היה הממונה בישיבת „אור־זורח״ של זרח ברנס. נפ׳ והובא לק׳ י״ט אדר ב׳ תרפ״ט.

רוזנברג, פסיה: בת נחום. נו׳ 1866, צנסטוחוב (פולין). בש׳ 1909 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ו אדר־ב׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה״ — — —

רוזנברג, רוזה: בת אהרון. נו׳ 1859 (רוסיה). בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ י״ג שבט תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אמי היקרה״ — — —

רוזנברג, רחל לאה: בת ירוחם. נו׳ 1894. נפ׳ ט״ו תמוז תרפ״א.

רוזנובסקי, ברכה: נו׳ 1882, ברוסיה. עלתה לא״י בילדותה בש׳ 1892. נפ׳ ז׳ אייר תרצ״ב.

רוזנטל, איסר: בן יצחק שלמה. נו׳ 1907, ביאליסטוק (פולין). היה פועל. נפ׳ ג׳ תשרי תרצ״א.

רוזנטל, מרים: בת אליהו חיים קפלן. נו׳ 1870, סקפין (רוסיה). נתחנכה במוסקבה יחד עם חמדה בן־יהודה. מנעוריה מסורה לחבת ציון והציונות. נשאה לחיים רוזנטל (עסקן ציוני ותיק, עתה בת״א) וחיתה בסר־טוב, בבאקו ובאודיסה. בש׳ 1922 עלתה לא״י. בנה הוא העו״ד א. רוזנטל ובתה, אשת הד״ר צרטקוב בת״א. נפ׳ י׳ סיון תרפ״ח. נוסח המצבה:

„פ. נ.

האשה הצנועה והיקרה באדם

מרת מרים רוזנטל

בת ר׳ אליהו קפלן
שנקטפה בלא עתה
ביום י׳ סיון תרפ״ח
ועזבה לאנחות
את בעלה וילדיה
תנצב״ה״.

רוזנטל, משה דוב: ממשפחת ר׳ פנחס מקורץ והרבי משפולה. נו׳ 1873, רובנה (פולין). נפ׳ ט״ז אדר א׳ תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„נכד הרב מקורץ
והרב משפולה״ — — —

רוזנטל, נתן: בן אריה: נו׳ 1901, רישקנובקה (רומניה). נהרג ע״י פצצה מאוירון גרמני, יחד עם יעקב •ברדיצבסקי, שמואל השיל •פרידמן ודוב •קריצ׳מן, י״ב כסלו תרע״ח. מנוסח המצבה:

„הקדוש — — —
נהרג ע״י פצצה מאוירון גרמני״.

רוזנטל, צפורה רחל: בת אברהם אהרן. נו׳ חשון תרנ״ח (1897) בירושלים. נפ׳ כ״ב ניסן תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה
ציון לנפש יקרה
האשה הכבודה נדבת לב מחונכה על
מבועי הדת והמסורה מצוינה במדותיה —
ששקעה שמשה בדמי עלומיה״ — — —

רוזנטל, רחל: בת יקותיאל שלמה סנדלר. נו׳ אייר תרט״ו (1855), וישניביץ (פו־לין). היתה בעלת אחוזה ונדבנית. בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ א׳ דר״ח אדר־א׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„אמנו וסבתנו היקרה
נפטרה בת ע״ז שנה״.

רוזנפלד, חנה: בת יצחק. נו׳ 1842, יאסי (רומניה). היתה במושב זקנים בת״א. נפ׳ ד׳ אדר א׳ תרפ״ד.

רוזנפלד, משה: בן חיים. נפ׳ כ׳ ניסן תרע״ג.

רוזנפלד, משה (מקס): בן אליעזר הלוי. נו׳ ב׳ אייר תר״ן, קולבושוב (גליציה). בימי מלה״ע היה בשבי ברוסיה ובסיביר. היה בין מארגני הציונים במחנות השבויים בטומסק. השתלם בתורת המשפטים והיה עורך־דין. בש׳ 1919—1933 בלוקסמבורג. יסד את הארגונים הציוניים, בית העם ובי״ס עברי. היה נשיא ההסתדרות הציונית בלוקסמבורג עד עליתו לא״י, בש׳ 1933. עסקן הקרנות הציוניים. פעיל במפלגת הציונים הכלליים בא״י. נרשם בספר הזהב של הקהק״ל ע״י ציוני לוקסמבורג. נפ׳ והובא לק׳ ח׳ אב תרצ״ו.

רוזנפלד, שמעון דוד: בן עזריאל זליג. נו׳ 1870 סייני (ע״י סובלק, פולין). ממש׳ ר׳ ברוך מסטוצין. בצעירותו הגר לאמריקה ועסק במסחר ובבנין שכונות ובתים באטלנטיק־סיטי (ניו־ג׳רסי). הקדיש מזמנו לעסקי־צבור ובנה באטלנטיק־סיטי את ביהכ״נ „רודף שלום״ ובפיסטבורג בית מושב זקנים. חו״צ ותיק ונדבן. פרסם מאמרים בעתונים יהודים באה״ב לטובת הציונות והציע ליצור קרן מיו־חדת של מיליון לא״י לבנין הארץ ע״י אלף מעשירי ישראל. בש׳ 1925 עלה לא״י. בנה

בת״א את השכונה על שפת הים הנקראת על שמו „שכונת רוזנפלד״ ואת ביהכ״נ הגר״א ברח׳ הירקון בת״א. קבע במה בביהכנ״ס „מאה שערים״ והשתתף ביסוד בית היתומים ע״ש א. ז. בלובשטין. נפ׳ והובא לק׳ כ״ז סיון תרצ״ז. מנוסח המצבה:

„הנדבן והעסקן הגדול
מיסד בית הכנסת „רודף שלום״
באטלנטיק סיטי
ובית הכנסת הגר״א בתל־אביב״ — —

רוֹזנצוַיג, יִצחָק (איזידור): בן מיכאל. נו׳ 1909, פריז. בש׳ 1925 עלה לא״י. היה תלמיד. נפ׳ כ״ה סיון תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„מנוחת בננו היחיד — —
נפ׳ בן ט״ז שנה — —
שלום לעפרך בננו היקר״ — — —

רוֹזנצוַיג, שָׁלוֹם יְרוּחָם: בן דוד מוידל. נו׳ 1906, פתח תקוה. היה מכונן. נפ׳ כ״ו כסליו תרפ״ד.

רוֹזנקרַנץ, יִצחָק: בן יעקב אריה. נו׳ דרוהוצ׳ין (פולין). נפ׳ ט״ו כסליו תרס״ו.

רוֹזנשטוֹק, חַיָּה: בת מרדכי. נו׳ 1894, סניטין (גליציה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. היתה גננת. אבדה עצמה לדעת ביום י״ח אייר תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„מעצבה וממר נפשה
בדמי ימיה מנוחה מצאה״ — — —

רוֹזנשטֵין, חַיָּה: בת זיסל. נפ׳ ט״ז אב תרס״ו.

רוֹזנשטֵין, יוֹסֵף: בן מרדכי. נו׳ 1858. היה סוחר. בש׳ 1884 עלה לא״י. בשנותיו האחרונות היה במושב זקנים. נפ׳ ג׳ אייר תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„האיש היקר — — —
נפטר בן ע״א״.

רוֹזנשטרוּך, פֵּיגָה: בת ירחמיאל פסח. נו׳ 1878, ורשה. בש׳ 1932 עלתה לא״י מניו־יורק. נפ׳ ג׳ חשון תרצ״ח.

רוֹזנשַׁפִּיר, פְּרִיל: בת מרדכי. נו׳ 1896, בהמס (בוקובינה). נפ׳ כ׳ אדר תרצ״א. מנוסח המצבה:

„נפ׳ בת ל״ה שנה״.

רוחימוֹביץ, בְּרָכָה (בוניה): בת מרדכי. נו׳ 1877, רוסטוב (רוסיה). אשת בן־ציון רוחימוביץ. בש׳ 1904 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ה אלול תרס״ה. מנוסח המצבה:

„— — היית נאמנה לעמך
אהבת את ארצך
עד שמצאת מנוחה בה
היית מסורה בכל נפשך למשפחתך
קבלי את המתנה האחרונה הזאת
מבעלך ובתך״ — —

רוטלוי, אַבְרָהָם יַעקב: בן יצחק פנחס הכהן. נו׳ 1866, ורשה. היה סוחר. נפ׳ ט׳ אדר א׳ תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר — — —
נפטר — — —בן 58 שנה,
יומים אחרי עלותו ארצה״.

רוטמַן, חַיָּה: בת יהיאל בן ציון. נו׳ 1879, פיצסנה (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ י״ב אלול תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה,
שהלכה לעולמה מ״ח לחייה״.

רוטנברג, רבקה רחל: בת נחום צבי. נו׳ 1853. נפ׳ כ״ד טבת תרע״ט.

רוטקין, זאב: בן יחזקאל. נו׳ 1880, קובל (רוסיה). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ כ׳ אלול תרפ״ט.

רוטרבוים, שלמה ישראל: בן בנ־ימין. נו׳ 1868, זבירצי (פולין). היה מסגר. נפ׳ כ״ט ניסן תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„על אלה אני בוכיה עיני יורדה מים
על הלקח מאתנו עטרת ראשנו — —
איש נכבד יר״א נהנה מיגיע כפיו
אהוב ומסור למשפחתו החביבה״ — —

רוטשטין, אלכסנדר: בן אלימלך. נו׳ 1901, דינוביץ (רוסיה). היה פועל. נפצע מיריה ע״י ערבים, בליל י״ד אדר־ב׳ תרפ״ד ונפ׳ בכ״א בו. מנוסח המצבה:

„הקדוש
אלכסנדר ב״ר אלימלך
רוטשטין
נפצע מכדור מרצח חרש בליל פורים
ונפטר כ״א אדר ב׳ תרפ״ד. בן כ״ג שנה
אכן גדולה חמת האויבים לבוני הארץ
לשכך אותה ארבו במסתרים
לשפוך דמך חרש
כאב וצרות ובכי מר השאירו להוריך
אחיך ואחיותיך
סוף לפתיל חייך בעצם פריחת ימי
עלומיך שמו
נפצעת בכדור ממותת בחג הפורים
בעצם שמחתך
דמך נשפך לקרבן עולה על
מזבח התחיה
ריבו יריבו יתר הבונים בהגיעם
לטפחות הבניה
תנצב״ה״.

רוטשטין, זאב: בן מרדכי. נו׳ 1868, גריבה. היה בנאי. נפ׳ י״ט אלול תרפ״ד.

רוטשטין, מאיר: בן יצחק. היה נאמן ה„טקסה״ בקיוב, ועסקן פעיל ומסור. נפ׳ ב׳ תשרי תרע״ג. מנוסח המצבה:

„איש יקר תם וישר — — —
מתושבי קיוב
נלב״ע, ב׳ דראש השנה תער״ג לפ״ק״.

רוטשטין, רחל לאה: אשת מאיר רוטשטין. היתה עסקנית נדיבה ופעילה. נפ׳ ער״ה תרע״ג, יום לפני מות בעלה והובאה לק׳ יחדיו. מנוסח המצבה:

„נדיבה״ — — —

רוימי, דוד: בן שלמה. נו׳ 1886 ביפו. היה סוחר. נפ׳ ט׳ אב תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„נטמן פה בן ארבעים ואחת שנה לחייו
איש ישר וירא אלהים
בעודו באביב ימיו חייו גדעו
עזובה רעיתו באין רועה לילדיו
פצעיהם אנושים נחם בל ידעו
נשמתו הטהורה עלתה למרומים״ — —

רוכנרג, שמחה בונים: בן ישראל מרדכי. נפ׳ כ״ב אייר תרע״ה. מנוסח המצבה:

„הישיש — — —
מעיר האשציוואיטע״ — — —

רולניק, צצילה: בת יוסף. נו׳ 1904, אודיסה. בש׳ 1922 עלתה לא״י. היתה פועלת. נפ׳ ב׳ חשון תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„מעטים ורעים היו ימי חייך״.

רוֹמַנוֹ, נַגִּירָה (רוזה, זרחיה): בת יעקב. נו׳ 1879, דמשק. נפ׳ שבוע ימים אחרי עלותה לא״י ביום כ״ד אייר תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„אשה נכבדה
צנועה וישרה — —
נלב״ע בת 50 שנה״.

רוֹמַנוֹב, חַסְיָה: בת אליעזר. נו׳ 1876, ביאליסטוק (פולין). היתה עסקנית ונדבנית, פעילה במוסדות חסד וצדקה. בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ ט׳ אדר תרצ״ד. מנוסח המצבה:

„חלום חייה היה להגיע ציונה
ששה בבואה ארצה והשמחה במעונה
הלכה לעולמה — ומלב יודעיה לא
יסוף זכרונה״ — —

רוֹמַרשְׁטֵין, שְׁמוּאֵל: בן שאול. נו׳ 1891, אודיסה. נפ׳ כ׳ שבט תרע״ט. מנוסח המצבה:

„לשברון לב הוריו האמללים
ומשפחתו המתאבלת עליו
כאב לבבי לא יעבור לנצח
באבדן בעלי ואבי ילדינו
מנוחת האברך היקר — — —
נקטף בדמי ימיו
בשנת כ״ז לימי חייו״.

רוֹסַבִּי, זַכַּרְיָה: בן חיים. נו׳ 1882, צנעה. בש׳ 1922 עלה לא״י. היה פועל חוצב. נפצע בעבודתו בחצוב אבנים ונפ׳ י״ג אדר־ב׳ תרפ״ז.

רוֹסַבִּי, סַלְם: בן שלמה. נו׳ 1886. היה פועל חקלאי. נרצח ביום כ״א ניסן תרפ״א והובא לק׳ בקבר אחים א׳.

רוֹסוֹ, שַׁבְּתַי: בן אברהם. נו׳ 1898, סופיה. נפ׳ ביום הכפורים (י׳ תשרי) תרצ״א.

רוֹסוֹסָה, שַׁבְּתַי: בן שרגא סיבל הכהן. נו׳ 1862, גרודנה (פולין). היה מנהל בחב׳ „טבק״ של שרשבסקי בגרודנה ועסקן פעיל. גר כמה שנים בברלין. בש׳ 1930 עלה לא״י. נפ׳ כ׳ אדר תרצ״ה. מנוסח המצבה:

„בעלי אבינו וזקננו היקר —
נפ׳ בן ס״ג לחייו״ — — —

רוֹסטוֹבסקִי, יַעֲקֹב: בן יהודה ליב. נו׳ 1860, טוקמק־רבתי (רוסיה). היה אגרונום ברוסיה. בש׳ 1883 עלה לא״י עם קבוצת ביל״ויים. חזר לרוסיה ועלה שנית להשתקע. בש׳ 1914. היה סוחר. נפ׳ ט׳ אב תרצ״א. נוסח המצבה:

„יעקב רוסטובסקי
מהבילויים
תר״כ—תרצ״א״.

רוֹסטוֹבסקִי, יִצְחָק בֶּן־צִיּוֹן: בן אליעזר. נו׳ תר״א (1841), שקוד (ליטא). היה שען. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפ׳ כ״ט תמוז תרפ״ז.

רוֹסמַן, יִשְׂרָאֵל: בן דוב. נו׳ 1901, בריסק (פולין). היה נגר. בש׳ 1921 עלה לא״י. נפ׳ ט״ז סיון תרפ״ז.

רוֹפמַן, אַבְרָהָם: בן דוב. נו׳ 1850, סטפין (וולין, רוסיה). בש׳ 1893 עלה לא״י. היה חובש בבאר־טוביה. נפ׳ כ״ו אייר תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„הישר באדם
אוהב ישראל וארצו
באמת ובתמים — —
ימתקו לך רגבי אדמתך
ותנוח בשלום על משכבך
בעלי היקר ואבינו מחמדנו״.

רוֹפְמַן, שִׁפְרָה: בת יעקב. נפ׳ כ״ד שבט תרס״ו.

רוֹקַח, שִׁמְעוֹן: בן יצחק. נו׳ כ״ג סיון תרכ״ג (1863), ירושלים. אביו היה סוחר ותל־מיד־חכם נודע ממשפ׳ רוקח בגליציה, וחתנו של המדפיס ישראל בק מבוני ירושלים, עלה לירושלים בש׳ 1840, ואחיו היה הסופר החו״צ הידוע אליעזר רוקח. התחנך בישיבת „עץ־חיים״ והיה תלמיד הרב משה נחמיה כהנוב. בש׳ 1884 עבר ליפו ועסק עד 1893 בגבית מס־הדרכים בדרך יפו־ירושלים, שחכר אביו מהממ־שלה התורכית. מחשובי וראשי העסקנים רבי הפעלים בישוב העברי ביפו ואח״כ בת״א. יסד את הארגונים הציוניים הראשונים ביפו („בני־ציון״ ו„עזרת ישראל״), לשכת בני־ברית „שער־ציון״, בית החולים „שער־ציון״ והיה ראשם ונשיאם. ארגן ביפו את הקהלה האשכ־נזית המאוחדת הראשונה בא״י ועמד בראשה במשך שנים רבות. יסד שכונת נוה־צדק והיה עסקנה הראשי. בנה בה את הבית הראשון וישב שם כל ימיו. בש׳ 1893 יסד את בית־המסחר ש. רוקח ושות׳ מראשוני העסקים הגדולים ביפו והיה מיסד חברת „פרדס״ ומנה־לה הראשי. היה סגן הקונסול האוסטרי־הונגרי ועזר הרבה לעולים בימי גזרות הפתקה האדו־מה (הציל פעם 400 יהודים פרסים מגירוש). עזר בידי י. מ. פינס וא. שייד בעניני מושבות הברון וחובבי ציון. בש׳ 1909 היה חבר הועד המדיני של הישוב (יחד עם מ. דיזנגוף, אליהו ספיר, א. אייזנברג ועוד). היה מפעילי הכנסיה הישובית בזכרון־יעקב, בש׳ 1903. בימי המל־חמה פעיל בועד הפליטים וההגירה. עסקן מובהק של החברה קדישא ועמל הרבה ברכישת הקרקע של בית־הקברות הישן בת״א. בש׳ 1922 נסע לוינה להתרפא ונפ׳ שם ביום י״ב שבט תרפ״ב והובא לקבורה בת״א ביום י׳ אדר תרפ״ב (1922). בניו הם העסקנים והסוחרים הנודעים יוסף ויצחק רוקח, וראש עירית תל־אביב ישראל רוקח. על שמו רחוב בתל־אביב (בשכונת נוה־צדק). לזכרו יצא קובץ „ציון לנשמת שמעון רוקח״ (1923) ונדפסו מאמרים רבים בעתונות. נוסח המצבה:

פ. נ.

ר שמעון ב״ר יצחק רוקח ז״ל
נולד בירושלים כ״ג סיון תרכ״ג
נסע לוינה להתרפא
וימת שם ביום י״ב שבט תרפ״ב
והובל לא״י
ובא לקבורה ביום י׳ אדר תרפ״ב

לזכרון העסקן המפורסם המנוח
מר שמעון רוקח ז״ל
שבהשתדלותו ועמלו נרכש המגרש
לבית הקברות הזה ויהי שמו הטוב
וזכרו ברוך בעד המפעל הקדוש
ועד חברה קדישא

(חקוק מצד ימין)
גדול ורחב היה לבבו
וגדולים ומרובים היו מפעליו
בכל מפעל שלב חלק מלבו
וטרם הגיעו לשנת התשע וחמשים
כבר השקיע שארית לבבו הער
ותעל נשמתו אל על
תנצב״ה.

(חקוק מצד שמאל)
ממפעליו:
השכונה העברית הראשונה ביפו נוה צדק
לשכת בני ברית (והיה נשיאה רב השנים)

מצבת שמעון רוקח

ועד העיר ליהודי יפו
בית החולים העירוני „שער ציון"
חברה קדישא
השגת המגרש הזה לבית עלמין
חברת „פרדס" (והיה מנהלה עד היום
האחרון לחייו)".

רוֹשגוֹלד, אִיטָה: בת מרדכי שורץ (שחור). נו' כ"א חשון תרמ"ב, מזריץ (פולין). מצאצאי הרמ"א. היתה אשתו של בן־ציון רוש־גולד מלובלין. עסקנית נדבנית וחובבת־ציון. בש' 1935 עלתה לא"י. נפ' והובאה לק' ג' תמוז תרצ"ה. מנוסח המצבה:

„אשתי ואמי היקרה
הכבודה והצנועה
בעלת נפש עדינה — —
נפ' בת נ"ג לחייה".

רוֹשניק, פִנחָס: בן שלמה. נו' 1905, זוירצה (פולין). בש' 1925 עלה לא"י. היה פועל בפתח־תקוה. נפ' י' אדר ב' תרפ"ט.

רוֹשַנסקי, אֵידל לאָה: בת שמעון. נו' 1898 ברומניה. נפ' ג' אב תרפ"ג.

רַזבסקי, נחַ: בן שלמה זלמן הכהן. נו' 1871, ז'טל (פולין). נפ' י' כסליו תרפ"ד. מנוסח המצבה: „היקר" — — —

רַזינסקי, שָׂרה לאָה: בת דוד אריה. נו' תר"ז (1847), לודז' (פולין). בש' 1926 עלתה לא"י. חיתה בבני ברק. נפ' י"ד אב תרפ"ח. מנוסח המצבה:

„אמנו הצנועה והיקרה
נפ' בת 81 לחייה".

רַזניק, זַלטָה: בת אפרים. נו' 1843, ברוסיה. נפ' ט"ו שבט תרע"ה. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה" — — —

רַזניק, זַליג: בן אברהם. נו' 1901, סלויטה (רוסיה). היה פועל. נפ' כ' אב תרפ"ד.

רַזניק, יַעקב: בן הרב יצחק אריה (ליב). נו' 1887, אולנוב (רוסיה). בש' 1925 עלה לא"י. היה סוחר במכשירי־רפואה. נפ' כ"ד סיון תרפ"ז. מנוסח המצבה:

„נפלה עטרת ראשינו" — — —

רַזניק, פֶרץ: בן מרדכי. נו' 1906, ריבניצה (רוסיה). בש' 1925 עלה לא"י. היה פועל במחצבות. נהרג בתאונה בעבודתו בראשון־לציון, ביום ה' שבט תרפ"ח. מנוסח המצבה:

„— — בן כ"ב שנים
נפל חלל בזמן עבודתו
במחצבות ראשון־לציון
שלום לעפרך!" — — —

רַזניק, צבי זַליג: בן משה. נו' 1881, מצאצאי הש"ך. נפ' ט"ז סבת תר"ע. מנוסח המצבה:

„האברך הישר יקר רוח ונדיב לב — —
נכד הש"ך
הלך לעולמו בדמי עלומיו,
שנותיו כ"ח".

רַזניק, שוֹשַנה: בת אריה רובינשטין. נו' 1865, דורבין (ליסא). בש' 1900 עלתה לא"י. היתה אשת הסוחר יואל ראובן רזניק. נפ' כ"ג תמוז תרפ"ה. מנוסח המצבה:

„זכרון לאמנו — —
אשה עבריה מי ידע חייך
בחושך באת ובחושך תלכי
עצבך, משושך שברך מאוייך
יעלמו קרבך יתמו תוככי".

(יל"ג).

רָזְנִיק, שְׁמוּאֵל אַרְיֵה: בן חיים דוב. נו׳ 1870, לוצק (פולין). נפ׳ י״ז טבת תר״ץ.

רַחֲבִיוֹב, משלם (קוסתמן): בת יוחאי. נו׳ 1865, סטרובסק (קוקז). נפ׳ כ״ז שבט תרפ״ו.

רַחֲמָן, מֹשֶׁה: בן יעקב. נו׳ 1855, קיוב (רוסיה). בש׳ 1908 עלה לא״י. היה מהחברים הראשונים במרכז בע״מ בת״א. נפ׳ כ״א כסליו תרע״ט. מנוסח המצבה:

„מנוחת אבינו מורנו עטרת ראשינו
צבי משפחתנו, חובב עמו וארצו — —
קוה לגאולה ונסה בכל מיני ענויים
קשים בגולה, כפר סבא וחדרה.
לאחר שובו ליפו, לחזות באור החופש
שבק חיים לכל חי
בש׳ הפ״ג לימי חייו. — — —
למגנת לבנו ודאבון נפשנו
אשתו, בניו ובנותיו האבלים״.

רָחֶלשׁוֹלֵב, אַבְרָהָם: בן אליעזר. נו׳ 1892, קורוב (פולין). בש׳ 1926 עלה לא״י. היה נגר. נפ׳ י״ט ניסן תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר והנכבד —
נפטר בן 40 שנה״.

רַטְנֶר, בְּרָכָה: בת יחזקאל. נו׳ 1878, פיטריקוב (רוסיה). נפ׳ ב׳ טבת תרצ״ד.

רַטְנֶר, צְבִי: בן משה. נו׳ 1866, לימוביץ (רוסיה). נפ׳ י״ג אלול תר״ץ.

רִיאַנִי, יְחִיאָ: נו׳ 1840, בתימן. נפ׳ כ״ד ניסן תרע״ח. מנוסח המצבה:

„זכר צדיק לברכה
מנוחת הישיש הנכבד — — —
נלב״ע בש׳ ע״ח לימי חייו״.

רִיאַנִי, שָׁלוֹם: בן שלום. נפ׳ כ״ו אייר תרע״ה. מנוסח המצבה:

„מצבת קבורת הבחור
הנפטר בקוצר ימיו״ — — —

רִיאַנִי, שָׁלוֹם: בן שלום. נו׳ 1860 בתימן. היה סקיד. נפ׳ כ״ג כסליו תרפ״ה (1924). מנוסח המצבה:

„אשרי תמימי דרך, ההולכים בתורת ד׳
האיש הנאמן לד׳
הנהנה מיגיע כפיו — — —
נפטר ביום כ״ג לח׳ כסליו
בש׳ התרפ״ה ליצירה״.

רִיבִי, שָׁלוֹם: נו׳ 1899, דמר (תימן). עלה לא״י בילדותו בש׳ 1897. היה פועל. נפ׳ כ״א ניסן תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר
נפ׳ בן ל״ג שנה לחייו
בדמי ימיו
שלום לעפרך!״ — — —

רִיבִיץ, זְאֵב וולף: בן מאיר. נו׳ א׳ אדר תרע״ה. מנוסח המצבה:

„חבר נכבד״ — — —

רִיבַּק, אַבְרָהָם: בן דוב. נו׳ 1856. עלה לא״י מברוקלין (נ.י.). נפ׳ ד׳ שבט תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„הזקן הנכבד״ — — —

רִיבַּק, יַעֲקֹב: בן קלמן. נו׳ 1887, ברוסיה. נפ׳ כ״ה חשון תר״ץ.

רִיבַּקוֹב, תָּמָר: בת ישראל מאיר. נו׳ 1901, סנובסק (רוסיה). בש׳ 1924 עלתה לא״י.

נפ׳ בחג השבועות (ו׳ סיון) תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„נפ׳ בחג השבועות תרפ״ו
בת כ״ה לחייה״ — — —

ר י ב ק י נ ד, אַיזיק: בן מאיר. נו׳ תרל״ט, קוידנוב (רוסיה). בש׳ 1912 עלה לא״י ממינסק. עסק במסחר ותעשית חלב. נפ׳ כ״א שבט תרצ״א. מנוסח המצבה:

„בעלי היקר והנכבד — — —
נפ׳ בן 51 לחייו״.

ר י ג א י, יצחק: בן משה. נו׳ 1873, קוש־ציקוביץ (רוסיה). היה סופר סת״ם. בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ י״ב תמוז תרפ״ז.

ר י ג ר, יוסף: בן אליעזר (ליבר). נו׳ תרכ״ו, גורליץ (גליציה). עסק במסחר. מראשוני הציונים בעירו ועסקן מובהק. פתח פעולה ציונית, על אף התנגדותם של הקנאים והמתבוללים. חנך את בניו לבנין הארץ ותחית העם (עסקני החנוך בא״י ד״ר אליעזר ריגר, שאול ריגר והסוחר נפתלי ריגר). בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ והובא לק׳ ד׳ ניסן תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„נפ׳ — לאחר שנה וחצי לעבודתו בארץ
ובשנת החמשים ושבע לימי חייו״ — —

ר י ד נ י ק, פריל: בת יצחק. נו׳ 1853, רוסטוב (רוסיה). בש׳ 1913 עלתה לא״י. נפ׳ ט׳ שבט תרפ״ח.

ר י ז מ ן, אָשֵׁר: בן שאול. נו׳ 1861, קמניץ־פודולסק (רוסיה). היה חובש. נפ׳ כ״ד תשרי תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„המיטיב לאחרים״ — — —

ר י ט ר, אֶלחָנָן דוב: בן שלום. היה מזכיר בית התבשיל הראשון בת״א מיסודו של שמחה גולדברג. היה נקרא בשם „חנה ריטר״ ונרשם בסעות בשם זה. עי׳ חנהריטר.

ר י ך, אַרְיֵה (לֵיאון): בן יצחק. נו׳ כ׳ תמוז תרל״ט (1879), דרוהוביץ (גליציה, פולין). השתלם באוניברסיטה בוינה. ציוני פעיל מנעוריו. יסד אגודת סטודנטים ציונית. היה מקורב להרצל ועזר לו בסדור ההכנות לקונגרס הציוני הראשון בבזל, שהיה אחד ממזכיריו. היה ציר בקונגרסים הציונים הראשונים. בש׳ 1907—1914 היה עורך השבועון הציוני בגליציה „פשטשוויט״ („השחר״), ואח״כ עורך ה„אלמנך היהודי״. בש׳ 1913 נבחר כב״כ ציוני גליציה בועה״פ הציוני. בש׳ 1918—1919 היה סגן הנשיא ב„ועידת המשלחות היהודיות״ בפריז. ערך והו״ל בשביל חברי ועידת־השלום קובץ: „הפרובלימה של הרבונות הלאומית באירופה המזרחית״, שעורר ענין רב. בש׳ 1919 נבחר לנשיא ההסת׳ הציונית בגליציה. בש׳ 1921—1929 היה ציר הסיים הפולני ועד 1926 יו״ר הקלוב היהודי בסיים („קולו״). קשר קשרים עם ראש הממשלה גרבסקי בשאלת היהודים ונתפרסם בברית־הפשרה („אוגודה״), שעוררה התנגדות ההמונים היהודים הרדיקלים בפולין. עמד בראש המדיניות היהודית בגליציה המזרחית והיה אחד ממנהיגי היהדות בפולין. עתונאי מחונן. פרסם ספרים במדיניות: „תחית פולין והיהודים״; „משלחת השלום היהודית בפריז״ (פרצופים); „שאלת המעוטים הלאומיים במזרח אירופה״, ועוד. נפ׳ בלבוב ביום כ״ח חשון תר״ץ (1929) והובא לק׳ בתל־אביב ביום ד׳ כסלו תרצ״ה. נוסח המצבה:

„פ. נ.
ד״ר אריה־ליאון

בן יצחק רייך
נולד בדרוהוביץ
ביום כ׳ תמוז תרל״ט
נפטר בלבוב ביום
כ״ח חשון תר״ץ
נטמן במקום זה ביום
ד׳ כסליו תרצ״ה.

מגן הזכויות הפוליטיות
של היהדות בגולה, מנהיג
היהדות הפולנית, נשיא
הקלוב העברי בסיים
הפולני, חבר הועד הפועל
והאדמיניסטרטיבי של
הסוכנות היהודית, נשיא
ההסתדרות הציונית
הארצית בלבוב במשך
שנים רבות, את עצמותיו
העבירה הנה ההסתדרות
הארצית בלבוב כרצון
הנפטר וקהל מעריציו״.

ביבליוגרפיה: לכסיקון ציוני—ציטרון; יידישס לכסיקון; מאמרים לזכרו בעתונים ביידיש ובפולנית.

רַיכְלְזוֹן, עַזְרִיאֵל: בן הרב חנוך הניך הלוי. נו׳ באוסטרוב (פולין). נפ׳ ח׳ חשון תרס״ה.

רַיכְלִין, חַיָּה שָׂרָה: בת ישראל. נו׳ 1865, שבלי (ליטא). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ט׳ טבת תר״ץ. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה — — —
נפ׳ בת ס״ה לחייה״ — — —

רַיכְמַן, אַבְרָהָם: נו׳ בביאליסטוק (פולין). נפ׳ ב׳ כסליו תרס״ד.

רַיכְמַן, טוֹבָה לֵאָה: בת יוסף. נו׳ 1901, קלם (רוסיה). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ ה׳ סיון תרפ״ס.

רַינְג, מָרְדְּכַי: נו׳ 1895. היה פועל בנין. נמצא הרוג והובא לק׳ י״ס סיון תרפ״ג.

רַינְמַן, יְדִידְיָה: בן אריה יהודה (ליב). נו׳ ט״ו אב תר״מ (1880), שדליץ (פולין). ממשפחת רבנים וגאונים. נפ׳ כ״ד אייר תר״ץ. מנוסח המצבה:

„ציון לאיש יקר וירא אלקים
מגזע צדיקים וגאונים״ — — —

רַינְקוֹבְסְקִי, מֵאִיר גְּדַלְיָה: בן מרדכי. נו׳ 1910, גריבה (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ כ׳ אלול תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„נקטף בדמי עלומיו
בן שבע עשרה שנה — — —
יהי זכרו ברוך!״

רַיס, יְחִיאֵלָה (יכלה): בת דוד ספינקה. נו׳ 1870, סטוישץ (פולין). בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ז תמוז תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה״ — — —

רַיסְנֶר, אַרְיֵה: בן דוד. נו׳ 1902, ורשה. נפ׳ י״ח תשרי תרפ״ה (ג׳ דהוה״מ סוכות).

רַיסְנֶר, מְנַחֵם מֶנְדֶל: בן שמעון. נו׳ תרכ״א, טוקום (לסביה). היה סוחר עצים. בש׳ 1922 עלה לא״י מריגה. היה עסקן וגבאי בישיבת בית־יוסף בת״א. נפ׳ והובא לק׳ ט׳ חשון תרצ״ז. מנוסח המצבה:

„פ. נ.
אבינו היקר
איש תם וישר

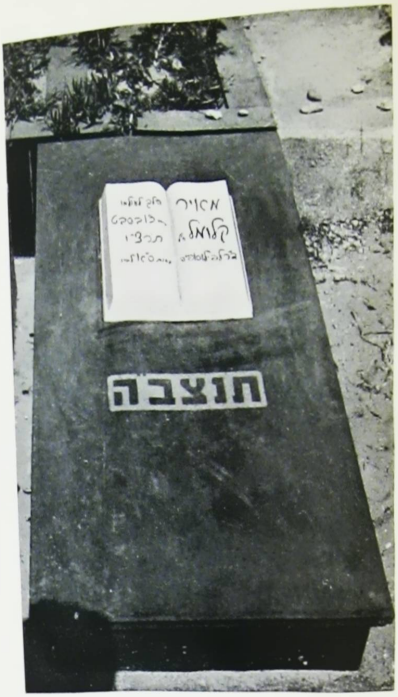

מצבת מאיר קלומל

מצבת משה קופינאס

מצבת מרים רוזנטל

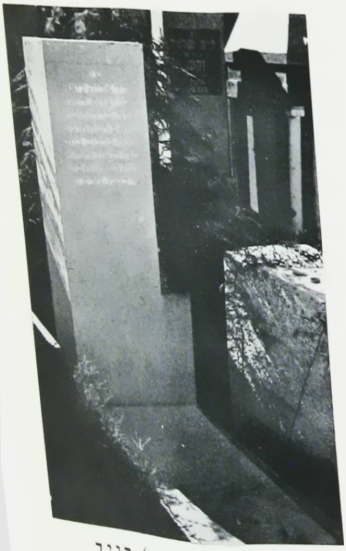

מצבת אריה (ליאון) רייך

וירא שמים
רחים ומוקיר
רבנן
וכל מעשהו
באמונה — — —
נפטר בן ע״ו שנה״ — — —

ר י ס נ ר, רִבְקָה: בת אליהו נתן. נו׳ 1858, ווינדבו (קורלנד). היתה אשת מנחם מנדל יריסנר. עלתה לא״י מריגה. נפ׳ ג׳ חשון תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„אשתי ואמנו היקרה
הצנועה והחשובה — — —
נפטרה בת 73 שנה״ — — —

ר י ס ק י ן, בָּרוּךְ: נו׳ 1896, קיוב (רוסיה). היה פועל. טבע בים ביום י״ד ניסן תרפ״ד.

ר י צ ק י ן, בַּתְיָה: בת סודרוס. נפ׳ כ״ו סבת תרע״ב.

ר י ק ל י ס, חַיָּה: בת שמואל אלימלך גוטמן. נו׳ תר״ה (1845), סורוקה (רומניה). אביה היה סוחר אמיד ונכבד. ועסקן פעיל בעי־רו. נתחנכה ברוח המסורה והדרך־ארץ. היתה אשת אברהם משה ריקליס (בנשואים שניים). בש׳ 1913 עלתה לא״י. נפ׳ י״ב תמוז תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אמנו החביבה״ — — —
נפ׳ — — — בת פ״ו שנה״ — — —

ר י ק ל י ס, אַבְרָהָם מֹשֶׁה: בן הרב לוי יצחק (ממשפחת ר׳ פנחס מקורץ ורבי לוי יצחק מברדיצ׳ב). נו׳ תר״ב (1842), זסלב (רוסיה). גדל ונתחנך בבית אביו על ברכי התורה והחסידות. אשתו (מנשואים ראשונים). היתה בת הרב ישראל אהרן מדינוביץ, מצאצאי הבעש״ט ור׳ זוסיא מהניפולי. עסק כל ימיו במסחר וקבע עתים לתורה. בש׳ 1913 עלה לא״י. נפ׳ כ״ג סבת תרע״ו.

ר י ש פ י ן, דָּוִד צְבִי: בן ישראל שמואל. נו׳ 1900, פשדבורז׳ (פולין). היה פועל. נפ׳ ג׳ שבט תרפ״ו.

ר כ ט ר (ימני), **יִשְׂרָאֵל**: בן אליעזר. נו׳ 1869, בוריסלב (פולין). למד בחדר, בביהמ״ד ובבי״ס עממי בצרנוביץ. עד 1914 היה פקיד ב„פרגר קרדיט בנק״, בעבודות היעור בגליציה ובבוקובינה. בימי מלה״ע היה בצבא. מעסקני התנועה הציונית בגליציה. בש׳ 1918 היה חבר פעיל בועד הלאומי היהודי בממשלה האוקר־אינית הזמנית (עם ד״ר פ. רוטנשטריך) ואחרי תקומת פולין גר ועבד באחוזות בסביבות וינה, ששמשו מקום הכשרה לחלוצי העליה השלי־שית, שעלו לבית־אלפא ותל יוסף. בש׳ 1921 עלה לא״י והיה ממיסדי שכונת ברנר וחבר הועד עד יומו האחרון. בש׳ 1912 הו״ל עם אליעזר רוקח את השבועון הציוני ביידיש „דער אידישער וועקער״ שנדפס בסמבור (גליציה). חנך את בניו (רובם בא״י) ברוח התחיה ובנין הארץ. נפ׳ י״ג כסליו תר״ץ (1929). נוסח המצבה:

„איש תם וישר מ׳
ישראל
ב״ר אליעזר
רחטר
נפ׳ י״ג כסליו
שנת תר״ץ
בן ששים ואחד
שנה לימי חייו
תנצב״ה״.

רָס, גוֹלדָה: בת אברהם. נו׳ 1883. נפ׳ ל׳ שבט תר״פ.

רָס, יִצחָק: בן הרב שלמה זלמן. נו׳ 1844. היה ראב״ד בויסבסק (רוסיה). נפ׳ א׳ סיון תר״פ. מנוסח המצבה:

„הרב המופלג״ — — —

רָמבִּיש־בסקִי, שלמה: בן דוב. נו׳ 1904, בנדין (פולין). היה מכונאי. בש׳ 1924 עלה לא״י. נפצע בעבודתו ומת בכ״ג אב תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„נפצע בעבודתו

בכפר סבא

ומת ב„הדסה״ (בית חולים)

בן כ״ב לחייו״ — — —

רַמבֶּרג, יַעקב: בן זאב אליעזר. נו׳ אלול תרט״ו (1855), וישנוביץ (פולין). למד בישיבות בליטא ואח״כ עבר לורשה ועסק במסחר. היה נדיב תומך במוסדות ציוניים ותרבותיים („הצפירה״, גימנ׳ הרצליה בת״א ועוד). השתתף בהוצאת הספרים „תושיה״ ו„צנטרל״ (עם בן־אביגדור). חו״צ מנעוריו. בקר ב1913 בא״י והיה מגואלי ומיסדי כפר אוריה. עסק הרבה בבלשנות והקדיש שנותיו האחרונות (16 שנה) לחבור מלון גדול של אוצרות השפה העברית ב־10 כרכים (הופיעו רק 3). לפני מלה״ע קבל עליו הוצאת הקונ־קורדנציה של הרב י. ח. קוסובסקי, והו״ל חוברת אחת. היה חותנו של מיכה יוסף בר־דיצבסקי. בש׳ 1925 עלה לא״י להשתקע. פרסם מאמרים ורשימות (רשמי מסע בא״י בחתימת „אחד התירים״). אשתו העסקנית איגה רמברג בת״א. נפ׳ והובא לק׳ כ״ח אדר תרפ״ח. נוסח המצבה:

„פ. נ.

בעלי ואבינו היקר

ר׳ יעקב

בר זאב אליעזר

רמברג

נפ׳ כ״ח אדר תרפ״ח

בן ע״ב

תנצב״ה״.

רָמז, פֵיגה בְּרָכָה: בת יוסף יצחק. נו׳ תרי״ג (1853), קרוצ׳י (רוסיה). היתה אשת שלמה הלל ״רמז. בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ י״א טבת תר״ץ. מנוסח המצבה:

„אמנו הנדיבה — — —

עלתה לא״י בש׳ תרפ״ב״ — — —

רָמז, שלמה הלֵל: בן אפרים גרשון. נו׳ 1855, קרוצי (רוסיה). היה תלמיד חכם ושקדן בתורה. בש׳ 1922 (סוכות תרפ״ג) עלה לא״י. נפ׳ כ״ה חשון תרפ״ח (1927). מנוסח המצבה:

„ — — — עלה לארץ בסוכות תרפ״ג

נפ׳ — — — בש׳ ע״ב לחייו״ — — —

רָנָה, אַברָהָם נחַ: בן יחיא. נו׳ 1882. נפ׳ י״ב ניסן תרע״ז. מנוסח המצבה:

„מנוחת האיש הנכבד״ — — —

רַסקִין, בֶּן־צִיוֹן: נו׳ 1880, נזנה (פ׳ מוהילוב, רוסיה). ממשפחת רבנים. למד בישי־בות והשתלם כאכסרן. עסק בבלשנות ובמתי־מסיקה והיה בקי ב־10 שפות. עבד כעוזר למהנדס בבנין מסילות ברזל. עבר אח״כ להו־ראה. היה מורה בורשה ובאודיסה ונתפרסם בשיטתו הפדגוגית ובספורי הילדים ביידיש.

שנפוצו מאד. היה מעסקני פועלי־ציון וסבל מרדיפות השלטונות. כתב ספורי ילדים גם בעברית ונודע בשם „הדוד בן ציון". בש׳ 1922 עלה לא״י. עבד בהוראה בקרית ענבים ובעין חרוד. תרגם ליידיש את „שירת היאותה" ללונגפלו. השאיר כתבי יד רבים. טבע בים בשעת רחיצה, ביום ח׳ אלול תר״ץ. ביבל׳: „דבר", לכסיקון יהודי—רייזין. נוסח המצבה:

„בן־ציון רסקין
סופר לילדים וידידם
„הדוד בן־ציון"
נפטר
ח׳ אלול תר״ץ".

רַסְקִין, פְּרֵדֶל: בת פנחס רבינוביץ. נו׳ 1846, זולוביץ (רוסיה). בש׳ 1912 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ה שבט תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„הזקנה והצנועה" — — —

רַסְקִין, שְׁמוּאֵל: בן יהושע. נו׳ 1852, שקלוב (רוסיה). היה סוחר. עלה לא״י ממוסקבה בש׳ 1933. נפ׳ ה׳ טבת תרצ״ה (1934). מנוסח המצבה:

„עלה לא״י י״ד ניסן תרצ״ג
נפ׳ בן 83 שנה ה׳ טבת תרצ״ה".

רָפָאֵל, יוֹסֵף: בן אליהו. נו׳ 1892, קושטא. בש׳ 1924 עלה לא״י. היה חייט בפ״ת. נפ׳ ט״ז כסליו תרפ״ח.

רָפָאֵלִי, מֹשֶׁה: בן רפאל. נו׳ 1910, קושטא. אבד עצמו לדעת, ו׳ טבת תר״ץ. מנוסח המצבה:

„בגנו היקר והחביב
הבחור שנפ׳ בדמי ימיו — — —
זכרך לא ימוש מלבנו" — — —

רַפּוֹפּוֹרְט, אֶלְכְּסַנְדֶר שַׁבְּתַי: בן עזריאל הכהן. נו׳ ז׳ אב תרכ״ב (1862), סטרבורג (רוסיה). חו״צ פעיל מנעוריו. ומורשה מטעם ועד חו״צ מאודיסה. אחרי מות צדרבוים (ארז) היה המו״ל של „המליץ" היומי. מותיקי הציונים בפט״ב. בש׳ 1903 היה ממיסדי ומו״ל העתון היומי „דער פריינד" (תחלה בפט״ב ואח״כ בורשה). היה עסקן רב פעלים ומסור. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ י״ג אייר תרפ״ח.

רַפּוֹפּוֹרְט, אֶסְתֵּר: בת משה. נו׳ 1896 ברוסיה. נפ׳ ג׳ כסליו תרע״ט.

רַפּוֹפּוֹרְט, בַּת שֶׁבַע: נפ׳ כ׳ אייר תרס״ו. נוסח המצבה:

„פה
נקברה אשה חשובה
טובת שכל כאביגיל
וחובבת את הארץ כבנות
צלפחד מרת בת שבע
רפפורט שהלכה
לעולמה ביום ג׳ כ׳ ימים
לחודש אייר א׳ תתל״ו
לחורבן. תנצב״ה".

רַפּוֹפּוֹרְט, מִיכָאֵל: בן צבי. נו׳ 1907, ליבוי (לטביה). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה פועל בראשל״צ. נפ׳ ט״ז אלול תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„רך בן כ״ב שנה
פועל חלוץ מלטביה בא
פה לקח חלק בהגנה
ושמר על ארצו ואשר בה,
רעים היו ימי אב תרפ״ט
טהורה היתה נפשו — ונספה
זכרונו בפי אשתו והבת
לעד יהיה באהבה" — — —

רַפּוֹפּוֹרט, רְגִינָה: בת יעקב ורהפטיג. נו׳ 1864, ביאליסטוק (פולין). היתה אשת אלכ־סנדר שבתי ״רפפורט. נפ׳ כ״ח סיון תרצ״א.

רַפּוֹפּוֹרט, שלמה: בן הרב צבי הירש הכהן. נו׳ 1861, קרקוב (פולין). היה סוחר. בש׳ 1930 עלה לא״י. נפ׳ ג׳ שבט תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר
חסיד וירא ד׳ מגזע הש״ך — — —
נפטר בן ע״ב לחייו״ — — —

רַפּוֹפּוֹרט, שִׂמְחָה: בן עקיבא. נו׳ 1896, באוסטריה. היה תלמיד הגמנסיה „הרצ־ליה״. טבע בים, י״ז אב תרע״ה.

רַצָאבִּי, יִחְיָא: בן שלום. נו׳ תרמ״ד (1884), סיאן (תימן). נפ׳ ה׳ ניסן תרצ״ז.

רַצָאבִּי, שׁוֹשַׁנָּה: בת יצחק. נו׳ 1900, דמר (תימן). נפ׳ י״ט כסליו תרצ״ח. מנוסח המצבה:

„אמנו — — —
נפ׳ בשנת ל״ז לחייה״ — — —

רַצָבסקִי, אַהֲרן: בן מאיר. נו׳ 1871, רזינה (בסרביה־רומניה). היה סוחר. בש׳ 1924 עלה לא״י. נהרג בתאונה ע״י אוטו, כ״א תשרי תר״ץ. מנוסח המצבה:

„לנפש היקרה
הוקמה פה מצבה
לזכר אבי משפחתנו — — —
שנהרג בכ״א תשרי תר״ץ
ביפו ע״י אוטו משורין
בנ״ח שנים לחייו
עלה ארצה בשנת תרס״ד
מרזינה בסרביה
יהי זכרו ברוך״ — — —

רַצקוֹבסקִי, אֵיסָר: בן ניסן. נו׳ 1877, סובלק (פולין). נפ׳ י׳ כסליו תרס״ו. מנוסח המצבה:

„— — נפ׳ בן 48 שנים לחייו״ — — —

רְרַבָּה, יַעֲקֹב אַרְיֵה (ליב): בן דוב. נו׳ 1878, קרסלבוקה (לטביה). בנעוריו למד בישי־בה. בימי מלחמת רוסיה־יפן התגיס ונשלח לסי־ביר והיה בגדוד יחד עם יוסף טרומפלדור. קבל אותות הצטינות מרובים ותואר סגן אר־סיציר. אחרי המלחמה השתלם בפטרוגרד ואח״כ חזר לסיביר ועסק במסחר. ציוני נלהב ופעיל. השתתף גם במלה״ע. דאג למהגרים ולשבויי המלחמה בסיביר. בש׳ 1920 עלה לא״י. במאר־רעות 1921 נשדד רכושו ביפו, ובקשיים מרובים הגיע למעמד בעל בית בנוה שאנן. חלה כמה שנים ונפ׳ ביום כ״א טבת תרצ״א.

רַשקוֹבִיץ, דְבוֹרָה: בת משה. נו׳ 1905, פתח תקוה. נפ׳ ט״ו אדר תר״פ.

מצבת בן-ציון רסקין

מצבת אליעזר שיין

מצבת ברוך שורץ

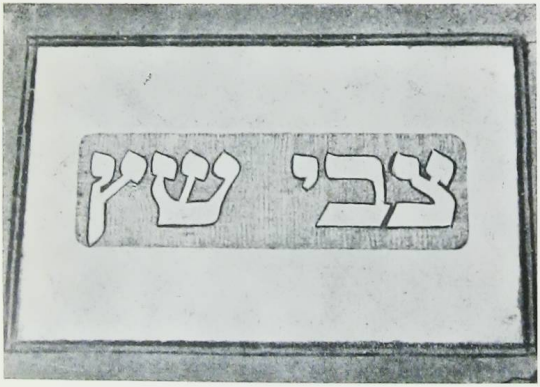

ציון לצבי שץ (בקבר האחים א')

ש

שָׁאוּל, רִינָה: בת חיים ברוך. נו׳ 1850, סלוניקי (יון). נפ׳ ט׳ סיון תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה״ — — —

שַׁאמִי, בוֹנוֹ: בת רפאל עדו. נו׳ תר״ו, קושטא. היתה אשת עובדיה מירקאדו *שאמי. בש׳ 1860 עלתה לא״י. נפ׳ ו׳ ניסן תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה והצנועה — — —
נפסרת בשנת השבעים ושש לחייה״.

שַׁאמִי, וִיקטוֹרִיָה: בת פנחס טוקטלי. נו׳ תרמ״ה בירושלים. היתה אשת ד״ר ישועה שאמי בת״א. נפ׳ ד׳ אדר ב׳ תר״ע והובאה לק׳ ביסו. בתמוז תרע״ז הועברו עצמותיה לביה״ק הישן בתל־אביב. נוסח המצבה:

„הכל היה מן העפר
והכל שב אל העפר
מצבת קבורת
אשת חיל עטרת בעלה
אשה משכלת העדינה
והנעימה מרת ויקטוריה
שאמי. וי להאי שופרא
על זאת תאבל הארץ, וכל
בית ישראל יבכו את השרפה
מבין זרועות דודה נחספה
כשושנה המלאה רסיסי טל
נקטפה, ותקש בלדתה, נהפכו
עליה ציריה, לדאבון לבות
דודה והוריה, עלתה כסערה
השמימה בת כ״ה שנה, יום ד׳
ואדר שנת הרע״ת. תנצב״ה״.

שַׁאמִי, עוֹבַדְיָה (מירקדו): בן ישועה. נו׳ ז׳ אדר תר״ד (1844), קושטא. ממשפחה ספרדית עתיקה המתיחסת לגולי־ספרד ולאחד המשורר־רים בתקופת ספרד. אביו היה מנכבדי העדה הספרדית בקושטא. בנעוריו, בהיותו בן ט״ו, עלה לירושלים. גדל ונתחנך בבית דודו הגביר והנדיב הספרדי רפאל נפתלי הלוי (ג׳ילבי רפאל). למד בישיבות והיה ת״ח ובעל־מדות תרומיות. היה כנר אמן ומנגן שירי־קודש. חובב־ספרים ומקדיש עתים לתורה. עסק במסחר. נפ׳ ביום א׳ אדר תרפ״ז (1927). בנו הוא הרופא והעסקן הותיק, זקן הרופאים היהודים בא״י, ד״ר ישועה שאמי בת״א. נוסח המצבה:

„מ. ק.
הישיש הנכבד
עובדיה
המכונה
מירקאדו שאמי

נלב״ע ביום א׳ דר״ח א׳ התרפ״ז
תנצב״ה״.

ביבליוגרפיה: מגנזי ירושלים. פ. גריבסקי, חוב׳ קי״ז; יהודי המזרח בא״י, חלק ב׳, מ. ד. גאון, עמ׳ 679.

שַׁאמִי, שָׂרָה: בת יוסף אמזלג. נו׳ 1890, יפו. אביה הוא מותיקי הישוב היהודי ביפו, סוחר ועסקן, בנו של חיים בן־ציון אמזלג, שבא ליפו בש׳ תר״ו מירושלים. והיה מראשו־ני בוני הישוב היהודי ביפו וקונסול בריסי במשך עשרות שנים. היתה אשת ד״ר י. שאמי (מנשואין שניים). נפ׳ כ״ס תשרי תרפ״א. מנוסח המצבה:

„האשה רבת המעלות כאחת האמהות
זכה ונעימה במעשיה היקרות
מדוכית היתה ביסורים
וחלאים קשים ומרים.
ותלך האשה במיטב ימיה
והיא כפורחת בימי עלומיה
אוי על גזר דין שנחתם
ונמס כל לב ורפו כל ידים
וכל ברכים תלכנה מים
על דא מרגליתא יקרה — — —
עלתה נשמתה השמימה
עם הני צדקניות בגן־עדן העליון״.

שַׁבּוֹלסקי, צִ׳רנָה: בת פיבוש. נו׳ 1869, לוביצק (רוסיה). בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ י״ד חשון תרפ״ח.

שָׁבַח, חַמָּמָה: בת אברהם יוסף. נו׳ 1909 בתימן. נפ׳ א׳ תמוז תרפ״ג.

שָׁבַח (שחיב), מֹשֶׁה: בן שלום. נו׳ 1884, מנחה (תימן). מילדותו בא״י. היה פועל חקלאי, ואח״כ שמש ב„אחדות העבודה״ וב„סולל בונה״. מראשוני המתישבים ברמת גן. נרצח בט׳ אלול תרפ״ד, בדרכו מת״א לרמת־גן. נוסח המצבה:

„מה נענה ומה נאמר והלב דוי
שומו והילילו על רצח איש זכאי
התעלל אויב בזו נפש ברה
שנוני חציו בעובר תם ירה
בדמי ימיו קרבן עלה
חלל לפני בני עולה
פה מנוחת אישי ואבינו
ר׳ משה
בה״ר שלום שבח (שחב)
נרצח בדרכו הביתה בערב
ט׳ אלול תרפ״ד בשנה המ״ב לחיין״ —

שביל, סוֹסיָה לאָה: בת הלל. נו׳ 1899, צרניגוב (רוסיה). נפ׳ כ״א חשון תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה
צנועה ותשובה עדינה
ותמימה שנקטפה באבה
לשנת העשרים וחמש לחייה״ — — —

שבלביץ, רַשָׁה: בת פסח. נו׳ פוניבז׳ (ליטא). נפ׳ כ׳ תשרי תר״ע. מנוסח המצבה:

„האשה היקרה והצנועה״ — — —

שבת, מָרדכַי: בן יקותיאל יצחק. נפ׳ ה׳ כסלו תרס״ז.

שדכן, פִּסיָה: בת אליהו. נו׳ 1901, לוקו־ביץ (רוסיה). נפ׳ כ״ג אלול תרפ״ו.

שואל, דָניאֵל: בן מאיר. נו׳ 1903, סלו־ניקי (יון). היה סנדלר. נפ׳ י״א חשון תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„איך כרעת שכבת הילל בן שחר
פה נח

דניאל איש חמודות
ידידי עזבתני אלמנה לאנחות
זו נחמתי נפשך תתעדן
בגן עדן העליון
יללה וקול תמרורים
נשמעה על איש — — —
שנפסר בקצ״ש״ — — —

שוב, דוד: בן יחזקאל. נו׳ צרניגוב (רוסיה). נפ׳ י״ז אלול תרע״ב. מנוסח המצבה:
„האיש החשוב י״א
נדיב לב״ — — —

שוב, יהושע חיים: בן זאב. נו׳ 1834. היה שו״ב. נפ׳ י״ח שבט תרע״ט.

שוב, נחמה גיטל: בת אשר זונשין. נו׳ ט׳ אב תרכ״ז, סלץ (רוסיה). היתה אשת הרב משה יצחק שוב, מנהל ביה״ח בקור־חולים בירושלים. למדנית וחובבת־ציון. בש׳ 1904 עלתה לא״י. חנכה את בניה ברוח התורה והמסורה. (בניה ד״ר פינחס שוב, מנהל בית־יתומים בפילדלפיה. יוסף אריה שוב בת״א. וחתנה הרב ט. ליסיצין מנהל „היכל התלמוד״ בת״א). נפ׳ ד׳ תמוז תרע״ח. נוסח המצבה:
„מנוחת
נפש טהורה
מרת נחמה גיטל (שוב)
בת ר׳ אשר
נפטרה ד׳ תמוז תרע״ח
בשנת הנ״א לחייה״ — —

שוהם, יום־טוב: נרצח כ״ג ניסן תרפ״א והובא לק׳ בקבר האחים א׳.

שוהם, משה: נרצח כ״ג ניסן תרפ״א והובא לק׳ בקבר האחים א׳.

שוחט, יוסף: בן יהודה (זונדל). נו׳ 1859, סלנט (ליטא). נפ׳ ז׳ אלול תר״ץ. מנוסח המצבה: „נפטר — — כן ע״ד לחייו״.

שוחמי, חיים: בן אליהו. נו׳ 1869, איז־מיר (תורכיה). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה סנדלר. נפ׳ ט״ו אדר־א׳ תרפ״ט.

שוטלנד, ראובן: בן יהושע. נו׳ 1869, בזר (וולין). נפ׳ י״ב אלול תרפ״ה.

שויף, חיה: בת ישראל זאב ואשת יצחק איזיק ישויף. נפ׳ ב׳ כסלו תרע״ז. מנוסח המצבה:
„ציון לנפש יקרה
אמנו הצנועה״ — — —

שויף, חנה: בת יצחק. נו׳ 1856, סוסלוביץ (רוסיה). נפ׳ ז׳ טבת תרפ״א.

שויף, יצחק איזיק: בן יהושע. היה חזן. הגה תכנית של בטחון ואחריות החיים, מטעם ההנהלה הציונית, החליף מכתבים עם הרצל, ובקר גם בקונגרסים ציונים. נפ׳ ה׳ סיון תרע״ו. מנוסח המצבה:
„הנכבד — — —
בימיו כבד את ה׳ בגרוני,
ויהי רצוי לרוב אחיו״ — — —

שויף, יצחק יוסף: בן שמואל חיים. נו׳ 1848 ברוסיה. היה ת״ח. נפ׳ י״ט טבת תרע״ט.

שויצר, סימה (בובציה): בת יוסף. נו׳ 1872, קמניץ־פודולסק (רוסיה). בש׳ 1929 עלתה לא״י. נפ׳ כ׳ אב תרצ״א. מנוסח המצבה:
„אמנו היקרה החשובה והנכבדה — —
נפ׳ — — בת נ״ט שנה״ — — —

שוֹיצר, שפרינצה: בת מאיר נטע. נו׳ 1857, בנדין (פולין). בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ י״ג כסליו תרפ״ז.

שוֹישה, שמחה: בת מרדכי. נו׳ 1844, מרוקו. נפ׳ כ״ז שבט תרפ״ה.

שוכמן, אהרן: בן ישעיהו. נו׳ 1821, ירושלים. נפ׳ ה׳ חשון תרע״ו.

שוכמן, משה: בן מתתיהו. נו׳ 1835, פינסק. נפ׳ ד׳ סיון תרצ״א. מנוסח המצבה:

„הלך לעולם האמת״ — — —

שוכמן, שינה רחל: בת יוסף. נו׳ 1890, פינסק. נפ׳ ט״ז שבט תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אשתי ואמנו היקרה — — —
נתק פתיל חייה
באביב ימיה
בת מ״א שנה״.

שוכמן, שרה ליבה: בת שאול. נו׳ 1902, פינסק. נפ׳ כ״ז טבת תרצ״א. מנוסח המצבה:

„הלכה לעולם האמת — — —
בת כ״ח שנה״.

שולל, דוד: בן מסעוד הכהן. נו׳ 1872, יפו. היה סנדלר. נפ׳ י״ג ניסן תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„המנוח האיש הישר וירא אלהים
מזרע קדושים
אהוב לשמים ולבריות״ — — —

שולזינגר, משה שמחה: בן אליהו דוד הלוי. נו׳ בסומיטיץ (פולין). נפ׳ י״ד טבת תרצ״א.

שולמן, יהושע: בן נח. נפ׳ ה׳ חשון תרס״ה.

שולף, אביגדור: בן יהודה הכהן. נו׳ 1863, פינסק. נפ׳ ל׳ חשון תרפ״ב.

שולפסקי, פנינה: בת שבתי. נו׳ 1912, ביאליסטוק. נפ׳ כ״ז חשון תר״ץ.

שוסטרמן, מיכל: בן נחום סופר. נו׳ 1870, נישביז (רוסיה). בש׳ 1891 עלה לא״י. היה נגר. נפ׳ כ״ב חשון תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„איש ישר — — —
שלום לעפרך בעלי
ואבינו היקר״.

שוער, שרה: בת אברהם מרדכי. נו׳ 1878, יקטרינוסלב (רוסיה). נפ׳ ג׳ ניסן תרפ״ח.

שוקלנדר, שמואל: בן שלמה (שלום). נו׳ 1864, ילטה (קרים). היה פועל. נפ׳ ג׳ ניסן תרפ״ה.

שור, ליפמן: בן שמואל מאיר. נו׳ 1867, קידן (ליטא). ציוני ותיק ופעיל מנעוריו. בקר בא״י בש׳ 1912, ועלה להשתקע בש׳ 1925. נפ׳ ו׳ כסליו תר״ץ (1929). מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר — — —
נפ׳ — — בן ששים ושלש לחייו״.

שור, שמואל זאב: בן יעקב. נו׳ תרכ״א, טלז (ליטא). היה כל ימי חייו סוחר. עלה לא״י בש׳ 1929 מריגה (לטביה). נפ׳ והובא לק׳ י״א שבט תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„למזכרת נצח לאבינו היקר
בלתי נשכח מלב בניו ובתו״.

שורץ, איטה: בת משה מילגרום. נו׳ תרכ״ג (1863), בלטה (רוסיה). היתה אשת ברוך •שורץ. חנכה את בניה ברוח הלאומיות וחבת

ארץ־ישראל. בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ י״ח כסליו תרצ״א. מנוסח המצבה:

„— — אשת חיל, צדקת
תפארת אדם״ — — —

שְׁוַרְץ, אַרְיֵה: בן משה. נו׳ תר״ס (1899), רודזנוב (גליציה). בן 12 עזב את בית הוריו והשתלם במכונאות בוינה. בש׳ 1920 עלה לא״י. היה תחילה חבר בקבוצת קרית ענבים, ובש׳ 1921 התחיל לעבוד במקצוע השרברבות במחלקת המים של עירית תל־אביב ועלה לדרגת מפקח על רשת המים העירונית. עסקן פעיל ומסור לחבריו. היה חבר בועד עובדי העיריה, בהנהלת קופת־התגמולים, וזמן מה בועד אגודת פועלי המתכת ע״י מועצת פועלי ת״א. נפ׳ באופן פתאומי ביום י״ד סיון תרצ״א.

שְׁוַרְץ, בָּרוּךְ: בן ישראל. נו׳ חשון תרכ״א (1860) במושבה גלבינובה (אוקראינה, רוסיה). למד בחדר ובביהמ״ד והוסמך כשו״ב. השתלם במדעי ההשכלה והתמסר להוראה. היה מורה בבלטה ומנהל בי״ס בבוגופול ווינצה (אוקראינה). חנך תלמידים רבים ברוח התרבות העברית וחבת־ציון. מראשוני חובבי־ציון ועסקן ציוני פעיל. היה ציר בועידת מינסק (1902) ועבד כמה שנים בעבודה הציונית ברוסיה יחד עם ״שינקין. בש׳ 1917 היה ציר הועידה הציונית בפטרוגרד. אחר המהפכה היה ראש הקהלה היהודית בבוגופול וחבר הועד המחוזי הממלתי בבלטה בתקופת השלטון של קרנסקי. סבל הרבה מרדיפות הבולשביקים. בש׳ 1921 עלה לא״י. פרסם מאמרים בחבת־ציון, זכרונות, ועניני־לשון ב„המליץ״ ועוד, ואח״כ בעתוני א״י („הארץ״, „דבר״). בש׳ 1930 הוציא לאור ספר זכרונות רב־ענין „חיי״ (כרך א׳) והשאיר בכת״י 3 חלקים נוספים, ספר בלשני וחידושי־לשון. אחד מבניו הוא הסופר, העתונאי והעסקן שלום שורץ בירושלים. נפ׳ כ״ג אדר תרצ״ג. נוסח המצבה:

„פ. נ.
ר׳ ברוך ב״ר ישראל
שווארץ ז״ל
בעל הספר „חיי״
מורה ומחנך
שני דורות בישראל
ומדריכם
באהבת האומה והארץ
נפטר בן ע״ב שנה
כ״ג אדר תרצ״ג
תנצב״ה״.

שְׁוַרְץ, גִינָה: נו׳ 1889 בהונגריה. נהרג בתאונת עבודה (יחד עם גיטל ושמחה ״סלטופר. מנחם ״הרמן ואלכסנדר ״פיש), י״ג כסליו תרפ״ד.

שְׁוַרְץ, יִשְׂרָאֵל דוֹב: בן אהרן חיים הכהן. נו׳ 1848, קוברין (פולין). בש׳ 1907 עלה לא״י. נפ׳ כ״א סיון תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש היקרה — — —
איש נכבד ויר״א
מעם סגולה וממלכת כהנים
שקדן ומופלג בתורה הרבני — — —
שלום לעפרך אבינו מחמדנו״.

שְׁוַרְץ, לִיבָּה: בת יצחק ליב הלוי. נו׳ 1887, גרודנה (פולין). נפ׳ י״ב אייר תרפ״ב.

שְׁוַרְץ, נְחָמָה: בת חיים נחום. נו׳ 1868, ירושלים. נפ׳ ח׳ ניסן תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה״ — — —
נפ׳ בת נ״ט שנה״.

שוַרץ, פֶּסַח: בן יהודה ליב. נו׳ 1863, בפולין. עלה לא״י מאודיסה. נפ׳ כ״ו כסליו תרצ״א. מנוסח המצבה:

„בעלי ואבינו היקר — —

נפ׳ בן 67 שנה״.

שוַרץ, שִׁמְשׁוֹן: בן משה הכהן. נו׳ 1906, מורש־לודש (הונגריה). היה פועל. נפ׳ י״א חשון תרצ״ב.

שוַרץ, שָׂרָה מִיכַל: בת משה. נו׳ 1894. נפ׳ א׳ אלול תרע״ח.

שוַרצבּוֹרד (אַהֲרוֹנִי), דָוִד: בן חיים. נו׳ 1914, לובלין (פולין). היה פועל. טבע בים י״ב אב תרצ״א.

שוֹרֶק, בַּיְגָה: בת שמעון. נו׳ 1900, פּבּיאניצה (פולין). נפ׳ י״ב אלול תרפ״ה.

שוֹשַׁנִי (רוֹזנרוט), פִּיגָה מְנוּחָה: בת סעדיה. נו׳ 1866, בריאנסק (רוסיה). היתה אמי של העסקן סעדיה שושני בת״א. ראש הסת׳ בעלי־הבתים וחבר מועצת העיריה. בש׳ 1913 עלתה לא״י. נפ׳ כ״א אדר ב׳ תרפ״ט. נוסח המצבה:

„מרת פיגה מנוחה שושני (רוזנרוט)

בת ר׳ סעדיה

נפטרה כ״א אדר ב׳ התרפ״ט

בשנת הששים ושלוש לחייה״.

שוֹשׁס, פֶּסַח צְבִי: בן אברהם דוד. נו׳ בבריסק (פולין). נפ׳ כ״ה אדר תרס״ז.

שַׁחֲדִי, שׁוֹשַׁנָּה (פלור): בת שלמה פרינ־טי. נו׳ 1899, ירושלים. נפ׳ י״ח אדר־ב׳ תרס״ז.

שָׁחוֹר, חַיְנָה פִּיגָה: בת אהרן סיני הלוי דוידסון. נו׳ תרי״ג (1853), קפולי (רוסיה). היתה עסקנית ונדבנית. בש׳ 1925 עלתה לא״י. חתנה הוא רופא השנים א. ז׳וכוביצקי בת״א. נפ׳ י״א תמוז תרפ״ו. נוסח המצבה:

„האשה הצנועה

חכמת לב וזכת נפש — —

נפ׳ — — בשנת 73 לחייה״.

שחוֹרי, זוּסיָה יהוֹשֻׁעַ: בן מרדכי זאב הלוי. נו׳ ז׳ אלול תרס״ז, לודויפול (פולין). ממשפחת מ. ז. פייארברג. בש׳ 1923 עלה לא״י. מראשית עליתו לא״י התמסר לעניני ההגנה והבטחון. מש׳ 1928 פעיל במיוחד. היה מורה ומדריך למגינים ואח״כ לנוטרים. ומלא תפקי־דים אחראיים רבים. נהרג בתאונת דרכים בסביבות השרון בהיותו בתפקידיו. ביום י״ט תמוז תרצ״ח והובא לק׳ בכ׳ בו. מנוסח המצבה: „איש העבודה וההגנה״.

מאמרים לזכרו: „דבר״ כ״א אלול תרצ״ח; „לזוסיה״, קובץ דברי חברים (תרצ״ט).

שַׁחַל, מִרְיָם: בת משה. נו׳ 1853 בווהלין. נפ׳ י״ד תמוז תרצ״א.

שַׁחַר, (מורגנשטרן) יַעֲקֹב: בן מרדכי. נו׳ 1901 בשדליץ (פולין). בש׳ 1920 עלה לא״י. היה מראשוני כובשי העבודה ברכבת. היה פעיל בהסת׳ העובדים ובברית פועלי א״י. ממיסדי שכונת פועלי הרכבת בשכונת בו־רוכוב. ומראשוני המתישבים בה. נרצח בעבודתו בין קלקליה ותול־כרם ביום י״ח סיון תרצ״ח והובא לק׳ בקבר האחים ג׳.

שטוֹרמַן, אַבְרָהָם מֹשֶׁה: בן חיים. נו׳ בזבניגרודקה (רוסיה). היה מחובבי־ציון הרא־שונים. בש׳ 1905 עלה לא״י עם משפחתו שהש־תרשה בבנין הארץ. נפ׳ י״ט טבת תרפ״ח ביפו והובא לק׳ בבית הקברות הישן בת״א. אחד

מבניו, חיים שטורמן, מגואלי עמק־יזרעאל ובית־שאן, נרצח ע״י מוקש בש׳ תרצ״ח.

שטורמן, מנוחה: בת שמואל יצחק קליגורסקי. נו׳ 1852, קליגרקי (רוסיה). אשת אברהם משה •שטורמן. בש׳ 1905 עלתה לא״י. גדלה וחנכה את ילדיה לאחר מות בעלה, לחיי עבודה, בנין, הגנה ושמירה וזכתה לראותם בשורות המגינים והבונים. נפ׳ כ״ז אדר־ב׳ תרצ״ב.

שטטמויר, יעקב: בן משה. נו׳ 1874, סונדובה־וישניה (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ כ״ד שבט תרפ״ז.

שטיבל, יעקב: בן אשר. נו׳ 1860. נפ׳ ט״ו כסליו תר״ץ. מנוסח המצבה:

„איש נכבד — — נפ׳ בן ע׳ שנה״.

שטיבל, סופיה: בת משה שאול. נו׳ 1886, ברלין. בש׳ 1933 עלתה לא״י. נפ׳ ט״ז אייר תרצ״ה.

שטיבלמן, יצחק: בן דוד. נפ׳ א׳ תשרי תרע״ג.

שטיבלמן, מרדכי: נפ׳ ז׳ כסליו תרע״ג.

שטיגמן, חיים: בן שמואל. נו׳ 1878, לומזה (פולין). נפ׳ ט״ז אלול תר״ץ.

שטילשטין, שמעון: בן נפתלי. נו׳ 1904, צ׳רנוביץ (רומניה). היה פועל. אבד עצמו לדעת י״ד תמוז תרצ״א. מנוסח המצבה:

„עזב את החיים

בדמי עלומיו״ — — —

שטין, דובה פיגה: בת אריה ליב. נו׳ 1824, וילקומיר (ליטא). בש׳ 1912 עלתה לא״י. היתה במושב־זקנים בת״א. נפ׳ י״ט אדר־א׳ תרפ״ז.

שטין, טובה (טסינה): בת שמואל. נו׳ תרל״ב (1872), בניקוליב (רוסיה). היתה אשת הרופא ד״ר יוסף •שטין. נפ׳ כ״ה תמוז תרצ״ה.

שטין, יוסף צבי: בן אברהם. נו׳ 1864, בוגופול (פודוליה, רוסיה). אביו היה רב מטעם הממשלה, וחבר ספר דרושים („אבני־שוהם״). למד בחדר ואח״כ בגימנסיה באנניב וגמר בהצטינות ובמדליה של זהב. הראה ערות צבורית מנעוריו. היה ממארגני ההגנה בבו־גופול בימי הפרעות של 1881. השתלם באו־ניברסיטה בקיוב וקבל בש׳ 1890 תואר ד״ר לרפואה. ארגן חוג סטודנטים יהודים, שהפך אח״כ לחוג ציוני פעיל. בש׳ 1890—1894 עסק ברפואה בבוגופול ובמחוז בלטה. בש׳ 1894—1920 ביליסבטגרד. היה רופא הצלב האדום, הנהלת הדואר והטלגרף ועוד. בימי מלה״ע רופא ראשי בבית־החולים של הצלב האדום ואחר המהפכה רופא ומנהל קופת־החולים לפועלים. יסד אגודה למלחמה בשחפת, חברה לשמירת הבריאות. קיטנות לילדים חלשים. קרא הרצאות לרופאים ולאחיות. והו״ל לוח לרופאים ולרוקחים ומלון מונחי הרפואה לטיני־רוסי. היה פעיל בעסקנות צבורית יחד עם זאב טיומקין. יסד בי״ס עברי מתוקן, נלחם עם ה„בונד״ והמתבוללים בעניני־הקהלה, ארגן החברות הקואופרטיביות הרא־שונות ברוסיה של בעלי־מלאכה יהודים, בתי־ספר, קופות אחריות ועזרה. היה ציר בועידת ציוני רוסיה במינסק ובקונגרסים הציונים 6 ו־7. לאחר הצעת אוגנדה פרש מהציונות והיה מראשי הטריטוריאליסטים. בש׳ 1905

פרסם הצעה ע״ד כנוס קונגרס יהודי־עולמי, שיאחד את כל התנועות הלאומיות היהודיות. בש׳ 1906 יסד את החברה הראשונה ברוסיה להגירה מטעם יט״א. היה בוחר ל„דומה הממלכתית״ ברוסיה. בש׳ 1914 בקר בא״י ובהשפעת התרשמותו חזר לתנועה הציונית (פרסם מכתב־גלוי ב„רסויט״, שעורר רושם רב והשפיע על חזירתם של רבים מהטריטו־ריאליסטים אל הציונות). בימי מלה״ע היה פעיל בעזרה לפליטים ועמד בראש הקהלה היהודית בילסיבטגרד. בש׳ 1920 עבר לאודיסה. היה רופא בקופות־חולים של הפועלים, חבר מרכז ציוני אוקראינה ויו״ר הקהלה. בש׳ 1922 עלה לא״י. היה חבר פעיל בהסתדרות הרפואית, יסד „קרן לעזרת רופאים״, ועדות מקצועיות, היה מנהל „הרפואה״ ואחד מעור־כיה. הוציא־לאור את „ידיעות ההסת׳ הרפו־אית״, „הלוח הרפואי״, והיה ממיסדי המרפאות של הסת׳ הרופאים בתל־אביב, ומנהלה של אחת מהן במשך 7 שנים. עד 1932 היה יו״ר ההסת׳ הרפואית בא״י ואח״כ חבר הכבוד. בש׳ 1934 הוחג יובל ה70 שלו ע״י הסתדרות הרופאים בא״י וע״י ברית הציונים הכלליים, שהיה אחד מעסקניה המובהקים וחבר המועצה. היה ממיסדי „אגודת העובדים האינטלקטוא־ליים״ ומפעילי חבריה. מלבד עשרות מאמרים ברפואה ברוסית ובעברית ב„הרפואה״ פרסם גם מאמרים פובליציסטיים בעניני־היהדות והציונות (נודעים במיוחד מאמרו הראשון ב„ווסכוד״ בש׳ 1883 „על התקנות באומניות בין הישוב היהודי ברוסיה״, וחוברתו: „הציו־נות ערכה וזרמיה״ שנפוצה בשתי מהדורות). בש׳ 1902—1905 ערך ירחון ברוסית „ההשקפה הציונית״, וזמן־מה גם את העתון „חיי הדרום״.

נפ׳ כ״ז חשון תרצ״ז (1936). נוסח המצבה:

פ. נ.

ד״ר יוסף צבי

בן ר׳ אברהם שטין

מזקני הרופאים ותיקי הציונים

נולד בעיר בוגופול רוסיה בשנת תרכ״ד

נפטר בתל־אביב — כ״ז מרחשון תרצ״ז

ביבליוגרפיה: אנציקלופדיה יהודית־רוסית; „הרפואה״ כרך ח׳, חוב׳ א־ב וכרך י״א, חוב׳ י״ב.

שטין, משה: בן שלמה. נו׳ תרכ״ז (1867), וולקוביסק (פולין). היה מראשוני התנו־עה הציונית בפלך צ׳רניגוב (רוסיה). קבל מכתב תודה מהרצל על פעולתו הציונית ושמר עליו כל חייו. השאיר חבורים (בכת״י) עבריים, אסף פתגמים מקוריים ומתורגמים, פירושים לתנ״ך ועוד. כמה מהם הופיעו גם בדפוס. בש׳ 1925 עלה לא״י מרוסטוב (רוסיה). עסק במסחר. נפ׳ והובא לק׳ כ״ח אדר־ב׳ תרפ״ט.

שטינברג, זלטה: בת אברהם צבי. נו׳ 1878, קמיניץ (רוסיה). נפ׳ ה׳ אדר־א׳ תרצ״ב.

שטינברג, רבקה ריזל: בת אברהם שמעון. נו׳ 1907, טבריה. אבדה עצמה לדעת (טביעה בים). כ״ו אב תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אשה צעירה

שנקטפה באביב ימיה

ע״י מחלת עצבים״.

שטינהויז, רסיה דבורה. בת יצחק איזיק הכהן. נו׳ 1832, סרנוסול (פולין). בש׳ 1927 עלתה לא״י. נפ׳ י״א חשון תרפ״ט. מנוסח המצבה: „אשה צנועה וחשובה — — —

נפטרה בת 96 שנה״ — — —

שטינפלד, יִשְׂרָאֵל: בן אליעזר. נו׳ 1910, ורשה. בש׳ 1926 עלה לא״י. נפ׳ י״ז אייר תרצ״ב.

שטל, יוֹחָנָן: נו׳ 1908, מנהיים (גרמניה). היה פועל, חבר בגבעת־ברנר. נרצח יחד עם שרה (סליה) יזוהר בדרך תל־אביב—סידנא עלי ביום י״ג תמוז תרצ״א. עצמותיו נאספו והובאו לק׳ בד׳ כסליו תרצ״ב.

שטרויס, אַנשל: בן ישראל. נו׳ 1856, קריובה (רומניה). בש׳ 1913 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ כ״ג ניסן תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„נולד בקריובה בארץ רומניה
ובא לארץ אבותיו
ונאסף אל עמו ביפו — — —
בשנת התרע״ג
בן ששים וש״ש שנים״ — — —

שטריך, אֶפְרַיִם: בן דוד הכהן. נו׳ 1901, ינושפול (רוסיה). נפ׳ ט״ו אדר־ב׳ תרפ״ד.

שטריך, יִשְׂרָאֵל: בן דוב צבי. נו׳ 1853, דזלושיץ (פולין). נפ׳ י״ד תמוז תרפ״ה.

שטריפלר, חַיָּה (לבית שלוש): נפ׳ ט״ו סיון תרע״ו. מנוסח המצבה: „נפטרה בכ״ג לשנות חייה״ — —

שטרית, יְחִיאָ: נו׳ 1849. נפ׳ ו׳ כסליו תרע״ה. מנוסח המצבה:

„מצבת קבורת איש תם וישר״ — —

שטרן, אֶסְתֵּר: בת בנימין הכהן. נו׳ 1893, שצוצין (פולין). נפ׳ ה׳ סיון תרצ״ג.

שטרן, אֶפְרַיִם פִּישֶׁל: בן אליקום צבי. נו׳ י״ד אדר תרי״ח (1858), לוצק (רוסיה). היה מורה עברי למעלה מ־50 שנה והעמיד הרבה תלמידים, מהם רבים העומדים כיום בראש תנועת העבודה והעסקנות הציונית בא״י. חובב־ציון ותיק ונלהב. בש׳ 1920 עלה לא״י מקי־שינוב והמשיך בעבודת ההוראה ביבנאל ובפתח תקוה. נסע בשליחות בית חנוך עורים לאה״ב. בנו הוא דוד שטרן, מנהל המחלקה להתישבות של הסוכנות היהודית בירושלים, וחתניו, האר־כיאולוג והבלשן ד״ר שמואל ייבין, הסופר עבר הדני ובעל־התעשיה ל. בלום. בנו של העסקן ש. בלום בת״א. נפ׳ ט״ז שבט תר״ץ. מנוסח המצבה:

„איש יקר רוח ונחמד לבריות — —
נפ׳ — — בן ע״ה לחייו״.

שטרן, יְשַׁעְיָהוּ: בן יהושע. נו׳ 1880, מונקץ׳ (קרפטורוס). נפ׳ כ״ד טבת תרע״ז. מנוסח המצבה:

„הנכבד נהנה מיגיע כפו
טוב ומטיב לאחרים
נקטף באבו בן ל״ו שנה״ — — —

שטרן, נָחוּם פִּנְחָס: בן מאיר. נו׳ 1892, זסלב (פולין). ממשפחת ר׳ פנחס מקוריץ. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ כ׳ טבת תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אבינו ובעלי היקר והחשוב — — —
נכד הרב הגאון
מו״ה פנחס קוריטצר״ — —

שטרנפלד, חַנָּה: בת אברהם מרקו־ביץ. נו׳ תרנ״ז, וודיסלב (פולין). בש׳ 1923 עלתה לא״י. נפ׳ י״ג אדר־א׳ תרפ״ז והובאה לק׳ בי״ד בו. מנוסח המצבה:

„אשה צנועה וישרה — — —
נפטרה בת 30 שנה״ — — —

שטרקמן, חַנָּה בֵּילָה: בת יהודה. נו׳ 1889, חלם (פולין). היתה אשת יונה שטרקמן.

בש׳ 1922 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ו אלול תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„רבות בנות עשו חיל
ואת עלית על כלנה
אשה יקרה צנועה
וחשובה
סמל אשה עבריה
כפה פרשה לעני
וידיה
שלחה לאביון — — —
בדמי ימיה
נתק פתיל חייה
לדאבון בעלה
ושמונת בניה
קרובותיה ומכיריה
הלכה לעולמה
כ״ו אלול תרצ״ג
בת מ״ו לחייה״ — — —

שטרקר, חיים: בן ישראל. נו׳ 1904, ברסטצ׳קו (פולין). היה נגר. נפ׳ ח׳ חשון תרפ״ה.

שטרשונסקי (כהן), אליעזר: בן צמח הכהן. נו׳ 1857, במרץ׳ (ליטא). ממשפחת שטרשון בוילנה. היה סוחר נכבד בחו״ל. חו״צ ועסקן. בש׳ 1921 עלה לא״י משויץ. היה בע״ב בתל־אביב. נפ׳ בליל־פורים י״ד אדר ב׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה: „הזקן הנכבד״ — — —

שטרשונסקי (כהן), גיטל: בת ראובן. נו׳ 1863, במרץ׳ (ליטא). היתה אשת אליעזר •שטרשונסקי. בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ ו׳ שבט תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„הזקנה הנכבדה — — —
נפ׳ בת ס״ה שנה״.

שיבי, יהודה: בן יצחק. נו׳ 1879, סלוניקי (יון). בש׳ 1929 עלה לא״י. היה מסגר. נפ׳ כ״ו ניסן תרפ״ט. נוסח המצבה (בשפניולית):

„י״ש
אקי רפוזה לה אלמה די
יהודה יצחק
שיבי
קי מורייו אלה אידיד די
45 אנייוס רוגאר סור איל קיסו
אלמה ריפוזה אין גן עדן
היום 26 ניסן ש׳ תרפ״ט״.

שידה, חביב: עסקן ות״ח. ממשפחת ראשוני העולים מאפריקה הצפונית ומניחי־היסוד לישוב העברי החדש ביפו. נרצח ביפו בימי מאורעות תרפ״א והובא לק׳ בקבר אחים א׳. (ב„ספר האישים״ הוצ׳ „מסדה״ רשום כי הוא מרדכי •אשידו, אך בקבר האחים חצוב קברו לחוד ע״י מרדכי אשידו).

שידלובסקי, חיים אברהם: בן ירמיהו. נו׳ 1888, דרויה (פולין). בש׳ 1922 עלה לא״י. היה במושב זקנים בת״א. נפ׳ ט׳ אלול תרפ״ה.

שיכמן, מרדכי: בן משה. נו׳ 1880, סקווירה (רוסיה). ממשפחת האדמו״רים מצ׳ר־נוביל. נתחנך בחצר הרביים בסקווירה. אביו זקנו, היה מחנך שם בתורה את הדור הצעיר. בצעירותו נמשך להשכלה וציונות. עבר לקישינוב ועסק במסחר ובעסקנות ציונית ועברית. בשנים הראשונות לאחר מלה״ע התישב בחיפה. עסק במסחר והיה בע״ב בהדר־הכרמל. עסק בעסקי הצבור והשתתף ביסוד המוסדות הכספיים העממיים בחיפה (הלוואה וחסכון, קרדיט עממי). נפ׳ י״ד כסליו תרצ״ז.

שילוני, הרצל: בן צבי. נו׳ תרס״ד

(1904). אודיסה (רוסיה). בש׳ 1922 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ כ״ו אייר תרפ״ט.

שִׁילְרְמַן, מַלְכָּה: בת מרים. נו׳ 1844, אודיסה (רוסיה). נפ׳ כ״ח טבת תרע״ה.

שִׁימְחִי, חַנָּה: בת מנחם. נו׳ 1875 ג׳אחף (תימן). נפ׳ י״ג אלול תרפ״ה.

שִׁימְחִי (מִזְרָחִי), שָׂרָה: בת משה. נו׳ 1886, בתימן. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ ז׳ תמוז תרפ״ו.

שִׁימֶל, רָחֵל: בת יעקב. נו׳ 1905, חלם (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. היתה פועלת. נפ׳ י״ד אב תרפ״ז.

שִׁין, אֱלִיעֶזֶר: בן נחמיה. נו׳ כ״ט כסליו תרמ״א, בוברויסק (רוסיה). למד בישיבות בפאריז׳ ובמיר. עסק בהוראה בשבלי (ליטא), בזגוריצה (בסרביה) ועוד. בש׳ 1913—1917 היה מנהל ת״ת בסימפירופול (קרים) ופעיל בהסת׳ הציונית והקהלה, שהחדיר בה רוח דמוקרטית. ציוני מסור ועסקן פעיל במפלגת פועלי־ציון וס״ס. מדריך משפיע בחתירתו לאמת ולתבונה הבהירה. הקים דור תלמידים. נמנה על חבר המורים המחנכים ב„קורסים הגרודנאים״ בחר־קוב. בש׳ 1920 עלה לא״י. עבד בהוראה ובעס־קנות חנוכית בפתח־תקוה, בשעורים למורים של כי״ח בירושלים ובמרחביה. מראשי מארגני ועדת התרבות של הסת׳ העובדים ופעיל בקבי־עת דרכי החנוך של העובדים. ערך (יחד עם ש. יבנאלי) את ספר הקריאה והלמוד לשעורי־הערב „מסלה״. נפ׳ י״ג ניסן תרצ״א בירושלים והובא לק׳ בת״א. מאמריו הופיעו בקובץ „נתיב״ (1932). נוסח המצבה:

„מבני העליה שהם מועטים
אליעזר שיין
מורה ומחנך
לילדי ישראל בגולה ובארץ
משאבלי וסימפירופול ועד מרחביה
רב דעת ורב מכאוב
נולד בבוברויסק כ״ט כסלו תרמ״א
נפטר בירושלים י״ג ניסן תרצ״א״.

ביבליוגרפיה: מוסף ל„דבר״ (מאי 1931).

שֵׁין, שִׁמְעוֹן: בן שלמה. נו׳ 1865, לונדון. היה סוחר. נפ׳ כ״ג סיון תרפ״ה.

שֵׁינְבֶרְג, דּוֹב (בֶּר): בן יעקב יוסף ישינברג. נו׳ 1843, יאסי (רומניה). היה סוחר. בש׳ 1882 עלה לא״י, לרכוש לעצמו חלקת אדמה לשם התישבות. בש׳ 1893 התישב בכפר סומיל (ע״י שרונה, עתה בגבולות תל־אביב), ולאחר עבודה קשה בהכשרת הקרקע לנטיעה וזריעה נפ׳ ביום י״ט חשון תרמ״ה (7.11.1884) ביפו. עצמותיו הועברו לקבר־המשפחה בביה״ק הישן בתל־אביב ביום 26 באוגוסט 1919. בנו הוא הסוחר והעסקן משה (מוריץ) שינברג בתל־אביב. נוסח המצבה:

„ציון
לנפש אבי היקר והנכבד
מוהר״ר
ישראל דוב
ב״ר יעקב יוסף שיינבערג
מעיר יאסי ברומעניא
נלב״ע בשנת מ״א לימי חייו
י״ט חשון ה׳תרמ״ה
תנצב״ה״.

בקבר המשפחה חקוק על אבן נוסח זה:

„עדה האבן הזאת
לאכזריות שנת הטבח העולמי
תרע״ד—תרע״ח, 1914—1918
בעת התגעשות עריצים

על חיים ועל מתים
לא חסו ולא חרדו
אף לקדושת קברים
ויחללו גם כבוד נסטרים
אז יצליח ביד בן־נאמן להציל
שארית עפר אבותיו
נשמות חלוצים שנסלו בעד המולדת
ולא תחת פיפיות כלי הזיין
של רציחה בעלת הכשר
אלה שגועו בעמלם
בראשית שנות התחיה
בכלי־אמנות במלקחי־מלאכה ביד
בתחילת פריחת החרש והמסגר".

שֵׁינְבֶּרְג, יַעֲקֹב: בן הלל. נו׳ 1906, שצוצין (פולין). סבע בים, ד׳ תשרי תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„החלוץ — — —
נקטף באביב עלומיו
בשנת העשרים לימי חייו — — —
ינעמו לו רגבי עפרו".

שֵׁינְבֶּרְג, יַעֲקֹב יוֹסֵף: בן יואל. נו׳ ביאסי (רומניה). עלה לא״י בראשית שנות ה־80. היה אביו של דוב ״שינברג וראש משפחת האחים שינברג בתל־אביב. נפ׳ ט׳ באב תרמ״ג (12.8.1883) ועצמותיו נאספו בקבר המשפחה בביה״ק בתל־אביב. נוסח המצבה:

„מצבת קבורת
איש תם וישר
מר יעקב יוסף
ב״ר יואל המכונה
יוסף שיינבערג
מן ראמעניען
עיר יאסי
ביום א׳ תשעה
באב שנת תרמ״ג
לפ״ק נ״פ
12 אוגוסט 1883
תנצב״ה".

שֵׁינְבֶּרְג, לֵאָה: נפ׳ בדמשק ו׳ סיון תרע״ח (17.5.1918) והובאה לק׳ בקבר משפחת ״שינברג ביום א׳ אלול תרע״ט. נוסח המצבה:

„לאה לבית הר־יופי
אורך בדמשק כבה
(שבועות תרע״ח)
הרגעי בל תקצופי
שאריתך לארצך שבה
(ר״ח אלול תרע״ט)
נשמתך על מרחפת
בגעגועי משפחתך מעולפת
רגבי עפרות מולדתך
גונזים קרבם משוש אבותיך".

שֵׁינְבְּרוֹד, פְּרִידָה: בת מאיר. נו׳ 1839, ורשה. נפ׳ ב׳ כסלו תרפ״ו.

שֵׁינְגַרְטֶן, רִבְקָה: בת חיים בנימין. נו׳ 1876, קולוביל (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ ד׳ אב תרפ״ח.

שֵׁינְדְּרוֹבִיץ, דָּוִד: בן זאב וחלף. נו׳ 1903, הומל (רוסיה). בש׳ 1924 עלה לא״י. היה נגר. נפ׳ ט׳ תמוז תרפ״ה.

שֵׁינְזוֹן, יִשְׂרָאֵל: בן שמעון. נו׳ תר״ח (1848), אניקשוט (ליטא). היה סוחר ועסקן צבורי בעירו. למדן ובקי בש״ס בבלי ובירור שלמי. בש׳ 1925 עלה לא״י. הניח חדושי־תורה רבי־ערך (בכת״י). נפ׳ ט״ו כסליו, תרפ״ט. בנו הוא הסוחר והעסקן אלחנן שינזון בת״א. נוסח המצבה:

מצבת מנחם שינקין

מצבת יעקב שרתוק

מצבת דינה שינקין

„פ. נ.
הרב הגאון
הישר באדם
ורב פעלים
ר׳ ישראל
בר׳ שמעון
שינזון זצ״ל
נפטר ט״ו כסלו תרפ״ט
בשנת פ״ד לימי חייו
תנצב״ה״.

שֶׁינַיִק, קַדִּישׁ: בן אברהם. נו׳ 1868, ביאליסטוק (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ ט׳ אב תרפ״ח.

שֶׁינְפֵּין, יִצְחָק לֵיב: בן לוי. נו׳ תר״ל (1870), אוסטרה (וזהלין־פולין). למד בבי״ס ריאלי באודיסה. בימי העליה השניה עלה לא״י מאודיסה. היה כשנתים פועל חקלאי בראשון־לציון, ואח״כ מראשוני המתישבים בכפר־סבא. בימי מלה״ע נחרב רכושו וגורש לחדרה. בגמר המלחמה חזר לכפר־סבא והקים מחדש את משקו ונטיעותיו. נפ׳ כ״ד אב תרפ״א, והובא לק׳ בכ״ה בו. מנוסח המצבה:

„קרבן המצב קיץ תרפ״א״ — — —

שִׁיסְגַּל, מָרְדְּכַי צְבִי: בן מיכאל יוסף הכהן. נו׳ תרס״א (1901), רובנה (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה שען. נפ׳ י״ב אדר־א׳ תרפ״ז.

שֶׁינְקִין, מְנַחֵם מֶנְדֶל: בן הירש. נו׳ תרל״א (1871), אולה (פ׳ ויטבסק, רוסיה). נתחנך חנוך תורני־מסורתי אצל אחיו הרב והשתלם בהשכלה אכסטרנית ובאוניברסיטה באודיסה. בראשיתו עסק בהוראה עברית באודיסה והקים תלמידים רבים לחבת־ציון והלאומיות. התחיל את עסקנותו הצבורית בארגון העזרה לפליטי גרוש מוסקבה. בש׳ 1898—1899, יסד באודיסה אגודות ציוניות ראשונות („בני־ציון״ ו„נס־ציונה״). התמסר להספה ותעמולה ציונית־לאומית, ופעל במרץ רב לטובת הקרן הקימת, והפצת מניות הקולוניאל בנק וחברת „גאולה״ בין יהודי־רוסיה. בש׳ 1900 בקר בא״י בפעם הראשונה ותמך בחתלהבות ברעיון קרן הפועלים. בש׳ 1901—1905 נתמנה לרב מטעם הממשלה בבלטה (פודוליה). השתתף כציר מאודיסה בקונגרסים הציונים הראשונים (החל מהשני) והיה אח״כ מורשה של פלכי פודוליה, בסרביה וזהלין. מאומרי ה„לאו״ בענין אוגנדה אבל לא נתפס לקנאות הנלהבת של ציוני־רוסיה וטרח בפשרה בינם ובין הרצל. בש׳ 1905 בקר בא״י בדבר יסוד גימנסיה עברית ובש׳ 1906 עלה להשתקע. היה אחד העסקנים הראשיים והפעילים ביותר של הישוב העברי החדש. עמד בראש לשכת המודיעין של חו״צ ביפו ונהל את עניני לשכת העליה. השתתף בפעילות ביסוד אגודת „אחוזת בית״, היה חבר הועדים הראשונים, ונלחם במיוחד לעקרון עבודה עברית בבנין תל־אביב ולקביעת השם „תל־אביב״, לשכונת „אחוזת־בית״ שהתרחבה. השתתף עם •דיזנגוף ו•רוקח ביסוד המועצה הארץ־ישראלית והיה ב״כ ההנהלה הציונית בה. מראשוני מיסדי ומארגני „חברה חדשה״, שרכשה קרקעות בכוון התפתחות בנינה של תל־אביב (ראשית רחוב אלנבי). היה חבר ההנהלה ויו״ר הועד המפקח של הגימנסיה „הרצליה״ ועבד במסירות להתפתחותה וגדולה. ערך מסעי־תעמולה לטובתה בערי־התחום ברוסיה. עממי ודמוקרטי ברוחו טרח בארגון הועד הנבחר הראשון לעדות היהודיות ביפו־ת״א

והתמסר לארגון יסוד מרכז בעלי־מלאכה בת״א. בימי מלה״ע והגירוש גורש מא״י. היה כמה שנים באה״ב והמשיך בעסקנות פעילה ובתע־מולה לטובת א״י בע״פ ובכתב. יסד את חברת „קהלת־ציון״ והיה ממנהליה. פרסם חוברות באידיש על המצב בא״י, וקריאה להתנדבות לגדוד העברי. בש׳ 1919 חזר לא״י ועמד בראש לשכת העליה של ההנה״צ והתמסר במיוחד להרחבת הפעולות של מרכז בעלי־מלאכה (שכון מיוחד, ברחוב מרכז בעלי־מלאכה, רח׳ העבודה ועוד). שאף להרחבת עבודת ההת־ישבות והבנין של „קהלית־ציון״ ונסע לשם כך לאה״ב. נהרג בתאונת אוטו בצ׳יקאגו ביום י״ג כסליו תרפ״ה, והובא לק׳ בתל־אביב. מנוסח המצבה:

„למנחם שיינקין
תר״ל—תרפ״ה
מאת מוקיריו
ומשפחתו״ — — —

על שמו רחוב מרכזי בתל־אביב, ושכונת שינקין (ע״י שכונת בורוכוב מיסודה של „קהלית־ציון״). שינקין פרסם מאמרים פוב־ליציסטיים רבים, בעניני חבת־ציון, הציונות וישוב א״י, בעברית, ביידיש וברוסית. כתביו נקבצו לספר: „כתבי מנחם שינקין״ כרך א׳, 1935, בעריכת א. חרמוני. ביבליוגרפיה: א. חרמוני — מבוא לכתביו; לכסיקון־ציוני־ציטרון; אכ״מ; ספר האישים; „הארץ״, „העולם״, ועתונות יהודית באה״ב משנת מותו.

שֵׁינְקִין־כַּרְמִין, דִּינָה: בת מנחם שינקין. נו׳ תרנ״ח (1898) באודיסה (רוסיה). בש׳ 1906 עלתה לא״י עם הוריה. התחנכה בגימנסיה „הרצליה״ והשתלמה אח״כ במדריך במכון לרפואה ומדעי־הסבע וקבלה תואר ד״ר לחימיה. היתה תלמידתו של ז. פרויד בוינה בחקר הפסיכואנליזה. היתה בקיאה ב־6 שפות. מסורה לבנין הארץ ותחיתה. נפ׳ כ״א אב תרצ״ג.

שֵׁינְרְמַן, מָרְדְּכַי: בן משה. נו׳ ט׳ אב תר״ל (1870), בריסק־דליטא (פולין). עסק רוב ימיו בהוראה עברית. היה נואם ועסקן ציוני בעיר מולדתו. ציר בועידת ציוני רוסיה במינסק, בהלסינגפורס ובפטרוגרד, וציר הקונ־גרס השביעי בבזל. בש׳ 1909 עלה לראשונה לא״י והיה מורה ברחובות (כשנה וחצי). מסבות משפחתיות חזר לרוסיה. בש׳ 1915 בימי גירוש יהודי בריסק, התישב בבאקו (קוקז). בש׳ 1925 עלה לא״י להשתקע. היה מזכיר השבועון הספ־רותי „מאזנים״ בהוצ׳ אגודת הסופרים. נפ׳ והובא לק׳ י״ט חשון תר״ץ.

שִׁיקְמַן, הִינְדָה (אידה): בת מנחם נחום ברון. נו׳ 1902, המבורג (גרמניה). נפ׳ י״ד חשון תרפ״ז (1926). מנוסח המצבה:

„עד הגל הזה
ועדה
המצבה הזאת
שנקטפה באביב ימיה
כ״ד שנים לחייה״ — — —
(נוסח המצבה גם בגרמנית).

שִׁישׁוֹ, מַתִּילְדָה: בת דוד ויס. נו׳ 1880, אלכסנדריה (מצרים). נפ׳ כ״ב אב תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה — — —
האשה הכבודה והצ[נועה]
הנפ[טרת] בקצי״ו״ — — —

שַׁך, טוֹבָה: בת מנחם מן. נו׳ 1852. היתה אשת הרב הגאון ר׳ שלמה זלמן שך, חבר

משרד הרבנות ביפו, שנרצח במוצא במאורעות אב תרפ״ט. נפ׳ י״ב אלול תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„נפש יקרה הצנועה

החשובה טובת לב״ — — —

שֶׁכְטֶר, אַבְרָהָם מֹשֶׁה: בן פנחס. נו׳ 1887, ירושלים. נפ׳ כ״ו ניסן תר״ץ. מנוסח המצבה: „האברך — — נפטר בן מ״ג שנה״.

שֶׁכְטֶר, מֹשֶׁה: בן יעקב. נו׳ 1873, חרסון (רוסיה). בש׳ 1906 עלה לא״י מאודיסה. היה כמה שנים אכר בגדרה. עם ראשית בנין תל־אביב עבר לגור בה ועסק בבנין בתים וקבלנות. מראשוני הקבלנים בתל־אביב ואחד מהראשונים להעסקת הפועל העברי בכל ענפי הבנין. חתנו הוא הבקטריולוג הד״ר א. גולדברג בת״א ובתו הגננת צלה שכטר. נפ׳ והובא לק׳ בט״ו טבת תרצ״ח.

שֶׁכְטֶרמַן, שָׂרָה מַלְכָּה: בת יוסף. נו׳ 1863, לטיטשוב (רוסיה). נפ׳ כ״ז תשרי תרצ״ב.

שֶׁכְמַן, פִּינְחָס: בן רפאל. נו׳ 1859, אומן (רוסיה). היה סוחר. נפ׳ כ״ג אדר תרצ״ב. מנוסח המצבה: „אבינו היקר״ — —

שֵׁכֶר, מַלְכָּה: בת שמואל. נו׳ 1868, עדן. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ אחרי תאונה, י״ט שבט תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה והנכבדת״ — — —

שְׁלוֹבִין, אֶלְכְּסַנְדֶר זִיסְקִינְד: בן אברהם. נפ׳ כ׳ חשון תר״ע.

שְׁלוּגֶר, יְחִיאֵל שָׁאוּל: בן שלום שכנא. נו׳ 1833, ויניצה (רוסיה). היה סוחר. נפ׳ י״ט סיון תרצ״א. מנוסח המצבה:

„נפ׳ בשנת צ״ח לחייו״.

שָׁלוֹם, יַעֲקֹב: בן עמנואל (בכור). נו׳ 1884, סלוניקי (יון). נפ׳ י״ג אב תר״ץ. מנוסח המצבה: „איש תם וישר הזקן — — —

נפטר בשם טוב

בן שמונים ושש שנים לימי חייו״.

שָׁלוֹם, רִבְקָה (ריקולה): בת עמנואל יהושע. נו׳ 1869, סלוניקי (יון). היתה אשת יעקב •שלום. בש׳ 1924 עלתה לא״י. נפ׳ י׳ אדר־ב׳ תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אשת חיל מי ימצא

ורחוק מפנינים מכרה

מצבת האשה הצנועה״. — — —

שְׁלוּשׁ, אַבְרָהָם חַיִּים: בן אהרן •שלוש. נו׳ תרכ״ז (1867), ביפו. אחיו הבכור של יוסף אליהו •שלוש. נתחנך מנעוריו לעסקנות צבורית והיה מטובי העסקנים בעדה הספרדית ביפו ובתל־אביב. היה שותף בעסקי־אחיו במסחר התבואה, בבימ״ס לחמרי־בנין ובעסקי־קרקעות. נפ׳ ו׳ תמוז תרפ״ה. בניו הם: הסוחרים והעסקנים מרקו, דוד, זכי (ארכיטקט) ושמעון שלוש בת״א. חתנו הוא העסקן חבר מועצת עירית ת״א ד״ר יוסף פומרוק. נוסח המצבה:

„פה מצבת קבורת

האיש היקר באדם

טוב ומטיב

איש החסד והרחמים

דובר אמת בלבבו

תומך ועוזר בבנין הארץ

הנפ׳ בש״ט מן העולם

אברהם חיים שלוש זצ״ל

גוע וימת במוש״ק

ו׳ תמוז ש׳ תרפ״ה״.

שְׁלוּשׁ, אַהֲרֹן: בן אברהם. נו׳ בשנת

התקפ״ט (1829) אוראן (אלג׳יר). בש׳ ת״ר (1840) עלה לא״י עם אביו ומשפחתו (אחיו יוסף ואליהו סבעו בלב ים בדרך מאלכסנדריה לחיפה וע״ש נקרא אח״כ בנו יוסף אליהו •שלוש). למד אצל הרבנים דוד בן שמעון ושלמה חזן. התמסר למסחר וחלפנות. היה צורף וסוחר באבנים יקרות ותכשיטים. מרא־שוני ווותיקי הישוב היהודי ביפו. טרח יחד עם חיים בן־ציון אמזלג והאחים אהרן ושמעון מויאל בשכלול בית־הקברות העתיק ביפו והקמת הבנינים בו. ממיסדי הקהלה העברית המאוחדת ומעסקניה המובהקים. פעל הרבה בהרחבת תחומי הישוב היהודי ביפו, ורכש את הקרקעות, שעליהן נבנו אח״כ השכונות „נוה שלום״, „נוה צדק״, „מסה אהרן״, „שכו־נת אהרן״, „מחנה־ישראל״, ועוד. ביתו היה בית־ועד לטובי עסקני הישוב וראשוני חובבי־ציון. בשנותיו האחרונות עזב את מסחרו ועסק בתורה ובעסקנות צבורית. בימי מלה״ע, הגר לכפר־ג׳מל. נפ׳ י״ט ניסן תר״פ והובא לק׳ בתל־אביב. בניו אברהם חיים ויוסף אליהו •שלוש ויעקב שלוש ובתו רחל •מהודר. נכדיו הרבים ממשיכים בעסקנות הצבורית בעדה הספרדית והישוב בכללו. נוסח המצבה:

„פ. נ.

הרב ר׳ אהרן שלוש זצוק״ל

ארץ המערב ילדתהו וארץ הצבי גדלתהו

הוי נא לי אמרה העיר יפו כי אבדתהו

רוזני ארץ וגדולי התורה לפתחו השכימו

נועם מזגו ונדיבות רוחו הכל הקסימו

שממה ומשמה היתה יפו העיר לפניו

להחיותה הקדיש עתו ומאדו ויאר לה פניו

ועוד עשה כטוב בעיני אלהים ואנשים

שם עולם נתן לו ויברכוהו ישנים וחדשים

נלב״ע יום י״ט ניסן התר״ץ

תנצב״ה״.

ביבליוגרפיה: י. א. שלוש „פרשת חיי״; פ. גרייבסקי, זכרון לחובבים הראשונים, חוב׳ י״ט; יהודי המזרח בא״י, חלק ב׳, מאת מ. ד. גאון, עמ׳ 671.

ש ל ו ש, יוֹסֵף אֵלִיָּהוּ: בן אהרן •שלוש. נו׳ בסיון תר״ל, ביפו. בילדותו למד בחדר ובת״מ מיסודו של אביו ובבי״ס של חברת כי״ח. השתלם אח״כ בבירות בבית האולפנא „תפארת ישראל״ ולמד צרפתית וערבית. בן י״ח נשא לאשה את פרחה שמחה בת החו״צ הנודע אברהם מויאל, והחל לעסוק במסחר ואכספורט התבואה. בש׳ 1890 יסד עם אחיו אברהם חיים •שלוש ויעקב שלוש, בית־חרושת ובית־מסחר לחמרי־בנין, שהסתעף וגדל במהירות ונחשב לאחד ממוסדות התעשיה הגדולים בא״י. היה קבלן ובונה בתים. בנה את הבנינים החשובים בנוה־שלום ובנוה־צדק (בתי־פינגולד, ביה״ס לבנות מיסודו של ועד חו״צ, ביה״ס של חברת כי״ח ועוד). היה אח״כ גם קבלן ובונה הגימנסיה „הרצליה״. מנעוריו התחיל בעסקנות צבורית. בש׳ 1902, בהתפשט מגפת החלי־רע ביפו ארגן פעולת הצלה ועזרה. כיליד יפו היה מקובל על נכבדי הערבים ואנשי־השלטון והשפיע תמיד לטובת עניני העדה היהודית. בש׳ תרס״ג נבחר לועד הקהלה ביפו והיה חבר בו כחצי־יובל שנים. שאף להתרחבותה של יפו היהודית ועסק ברכישת קרקעות מחוץ לתחומיה. היה ממיסדי „אחוזת־בית״ והקבלן הבונה של ששים הבתים הראשונים, ונאמן ומפקח מטעם אפ״ק. היה חבר ועד „אחוזת־בית״, ועד „תל־אביב״

מצבת אהרן שלוש

מצבת שרה שלוש

מצבת אברהם חיים שלוש

מצבת יוסף אליהו ופרחה שלוש

ואח״כ חבר בעירית תל־אביב. פעל יחד עם •דיזנגוף בפיתוח העיר וגידולה. היה חבר „בני־ברית״, וממיסדי „אגודת המגן״ (בש׳ תרע״ד), שאחת ממטרותיה היתה להגן על זכויות היהודים בא״י וחזוק הקשרים עם הממשלה. האגודה ארגנה פעולת תעמולה רחבת־היקף. בימי מלה״ע פעיל בועד העזרה וסייע הרבה בימי גזירת ההתעתמנות. קבל עליו את סלילת דרך „לטרון־ז׳וליס״ (ע״י לוד) בלי שכר במטרה להלק „וסיקות״ (תעו־דות שחרור מהצבא) לעובדים והציל מאות אנשים מגירוש ועבודות פרך. בימי־הגירוש היה פעיל בועד ההגירה ובועדת המכולת וחלוקת המזון שהובא ע״י האניה האמריקאית „וולקן״ ועוד. יצג יחד עם •דיזנגוף את הישוב היהודי ביפו ובת״א לפני המושל העריץ חסן־ביק. היה עם המגורשים בפתח־תקוה והשתדל ע״ד ביטול הגירוש. בש׳ 1917 היה עם המגור־שים בקלקיליה וסדר שם קהלה יהודית זמנית. הגר אח״כ עם בני־משפחתו לכפר־ג׳כל במקום שמתה אמו שרה •שלוש. לאחר הכבוש הבריטי חזר לתל־אביב. היה חבר בעירית יפו (יחד עם יהושע •אברביה ואליעזר רוקח) עד 1926. מש׳ 1912 התעסק ברכישת קרקעות להתישבות ובנין בתל־אביב ובשאר חלקי־הארץ. יסד חברה „קרקעות״ ופעל הרבה עם מנחם •שינקין ביסוד וארגון „חברה חדשה״ (בש׳ תרע״ג), שרכשה את הקרקעות להת־פתחותה של תל־אביב כהמשך לרחובות הרצל ונחלת־בנימין בראשיתם. רכש את אדמות הכפרים תל־שמם וג׳דה בעמק־יזרעאל והע־בירם לרשות חברת „הכשרת הישוב״, וכן רכש עוד בימי מלה״ע את אדמות הר־כנען ע״י צפת. יסד שכונות בחיפה, בירושלים ובתל־אביב, שמהן רבות נושאות את השם שלוש („אדמות שלוש״, „שכונת אהרן״) ולזכרו של אביו מסר לרשות ע.ת.א. שטח הקרקע להקמת „גן אהרן״ בשכונת אהרן בנוה־צדק. פעל הרבה להשכנת השלום עם הערבים. בש׳ 920) נועצו בביתו נ. סוקולוב, מ. דיזנגוף ועוד ע״ד דרכי־השלום עם הער־בים והוא נהל את המו״מ עם נכבדי־הערבים ביפו. היה חבר הועדה הממשלתית לעניני־קרקעות ובתים והפקעת שטחים לצרכי־הצבור. היה נשיא עדת הספרדים בתל־אביב ומסור לארגון הקהלה המאוחדת. היה יו״ר סניף התאחדות הספרדים העולמית בת״א. ממיסדי בנק „קופת־עם״ ובנק למסחר ותע־שיה. מראשי הסת׳ „האזרח״. בשנותיו האח־רונות התמסר לבית־משפט השלום העירוני, שהיה שופט בו. הגה רעיון בנין נמל תל־אביב על חופי הירקון. בימי מאורעות 1929 פעל להשקטת הרוחות בין היהודים והערבים. בש׳ 1930, ליובל הששים שלו, פרסם אבטר־ביוגרפיה רבת־רושם „פרשת חיי״ המגוללת את תולדותיו במסגרת התהוות הישוב היהודי ביפו ובתל־אביב. נפ׳ י״א אב תרצ״ד. בניו הם: משה שלוש, סוחר ועסקן, קונסול בולגריה בא״י, ויו״ר לשכת המסחר־פולין־א״י, חבר מועצת ע.ת.א. וראש תנועת „דגל־ציון״ והתאחדות הספרדים בת״א, אבנר שלוש (עסקן המכבי בא״י, סוחר נכבד, וסגן יו״ר ועד הקהלה בת״א), מאיר, צדוק והלל (סוחרים ומהנדסים). מנוסח המצבה:

„ר׳ יוסף אליהו שלוש

בן הרב אהרן שלוש ז״ל״ — — —

ביבליוגרפיה: „פרשת חיי״ (אבטוביוגרפיה), ת״א, תרצ״א; מגנזי־ירושלים, לר״פ גרייבסקי,

חוב׳ י״ז; קובץ „יוסף אליהו שלוש״, הוצ׳ התאחדות עולמית של היהודים הספרדים, ירו־שלים תרצ״ה (מאמרים ורשימות לזכרו); מאמ׳ בעתונים ביום מותו וליום השלשים ועוד.

שלוש, פוליט: בת אברהם. נו׳ 1900, פריז. היתה אשת מרקו שלוש. בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ח סיון תרצ״ב. מנוסח המצבה (גם בצרפתית):

„נפ׳ — — בת 32 לחייה״.

שלוש, פרחה שמחה: בת אברהם מויאל. נו׳ תרל״ו (1876), ביפו. אביה היה מראשוני עסקני חו״צ בין עדת הספרדים (נזכר במכתבי ק. ז. ויסוצקי, פינסקר, ב„כת־בים לתולדות חבת־ציון״ ועוד). היתה אשת יוסף אליהו *שלוש. עסקנית ונדבנית וחנכה את בניה ברוח המסירות לבנין הארץ ותחית הלאום. נפ׳ א׳ אייר תרצ״ד. נוסח המצבה (בקבר ליד בעלה):

„פרחה שמחה שלוש
תרל״ו—תרצ״ד (1934—1876)
גם במותם לא נפרדו״.

שלוש, שרה: בת ברוך מצליח. נו׳ 1834, בבגדד. אביה היה מראשוני העולים מבגדד ליפו. היתה אשת אהרן *שלוש ואמם של אברהם חיים ויוסף אליהו *שלוש. בימי הגירוש ביפו היתה עם המשפחה בקלקיליה וכפר־ג׳מאל ונפטרה שם ביום ח׳ סיון תרע״ח והובאה לק׳ בחלקת־אדמה שנרכשה ע״י י. א. *שלוש. לאחר הכבוש הבריטי הועלו עצמו־תיה לתל־אביב, ביום כ״א אייר תרע״ט, ומקומה ליד קבר בעלה. נוסח המצבה:

„מצבת קבורת
אשת חיל שגלתה ליפו
ונפטרה אחרי יסורים
קשים, האם הרחמניה
הצדקת והכשרה
רבת המעלות
שרה די שלוש
והמ״ק ח׳ לח׳ סיון תרע״ח
בהגירתנו בכפר־ג׳מאל יצאה נשמתך
אל אדמת אבות שבה אחריתך.
תנצב״ה״.

שלזינג, משה אריה: בן בן־ציון. נפ׳ י״ח שבט תרע״ב. מנוסח המצבה:

„איש יקר תמים דרך וישר הולך
אוהב תורה ויראה ה׳ — — —
נפטר — — —
פה עה״ק יפו ת״ו״ — — —

שלזינגר, מיכאל אריה: בן יעקב־דוב. נו׳ 1884, איזנשסט (אוסטריה). היה מכונן. נפ׳ ט״ו חשון תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„איש יקר וחביב למשפחתו — — —
נפטר בן מ״ב לחייו״ — — —

שלחון, יעקב: בן יוסף. נו׳ 1853, טוקט (תורכיה). בש׳ 1931 עלה לא״י. נפ׳ כ״ג סיון תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„אבינו היקר״ — — —

שלטופר, שלום זנביל: בן שמריהו. נו׳ 1858, נובו־אלכסנדרובסק (רוסיה). למד בישיבת ולוזין והיה ת״ח. עסק כל ימיו במסחר ברגובה (ליטא). עסקן צבורי בעירו וחובב־ציון. חנך את בניו ברוח המסורה והלאומיות. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ י״ד כסליו תרפ״ט (1928). מנוסח המצבה:

„איש יקר ונעלה — — —

כל ימיו נשא ונתן
באמונה ושם לילות
כימים לתורה ולתעודה" — — —

שְׁלַיְחוֹבֶר, גִיטֶל: בת אריה ליב. נו' 1860, בלטה (רוסיה). נפ' ג' טבת תרפ"ג.

שְׁלִימַן, שָׂרָה: בת שלמה. נו' 1905, לודז (פולין). בימי מלה"ע והמהפכה נתחנכה ברוסיה. בגיל 20 נסעה לתנועת „השומר־הצעיר" בביאליסטוק ובש' 1924 עלתה לא"י. היתה פועלת באילת־השחר וחברה במשק הפו־עלות בשכ' בורוכוב. נפ' י"א אלול תרפ"ז. לזכרה: „פנת שרה", שדרת ברושים ודקלים במשק הפועלות בשכ' בורוכוב. מנוסח המצבה:

„— — חברת משק הפועלות
שכונת בורוכוב — — —
בת כ"א שנה לחייה
עלתה לפני ג'
שנים ארצה" — — —

שְׁלִיפֶר, מַלְכָּה: בת אברהם. נו' 1871, פולוצק (רוסיה). בש' 1922 עלתה לא"י. נפ' כ"ב סיון תרפ"ה.

שְׁלִיפֶר, פִּנְחָס: בן אריה ליב. נו' 1901, זבניץ (רוסיה). היה פועל. נפ' כ"ה תמוז תרפ"ה.

שְׁלִיק, אַבְרָהָם: בן יעקב הלוי. נו' 1854, קריצבורג (רוסיה). היה סוחר. נפ' ל' ניסן תרפ"ה. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר וירא אלקים" — — —

שְׁלִכְטֶר, יִשְׂרָאֵל דָוִד: בן משה. נו' 1866, שדליץ (פולין). היה סוחר ובעל תעשיה. נפ' י"ח אדר תרפ"ו. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר י"א
בעל צדקה בסתר
עסק באמונה נהנה מיגיע כפיו" — —

שְׁלֹמֹה, אֶסְתֵּר: אשת מנחם יצחק. נו' 1843, עדן. בש' 1924 עלתה לא"י. נפ' י"ב טבת תרפ"ט. מנוסח המצבה:

„נפ' ס"ה שנים לחייה".

שְׁלֹמֹה־דָוִד, עֻזְּרָא: בן צאלח. בן למשפחת שלמה־דוד המיוחסה והידועה בבגדד. סוחר ובנקאי. בש' 1927 עלה לא"י מבגדד. — עיין "דוד, עזרא.

שַׁלְמִי (קלייד), צִינָה: בת יששכר הכהן שאטן. נו' 1904, לודז (פולין). נפ' כ"ו אלול תר"ץ. מנוסח המצבה:

„נקטפה בדמי עלומיה
בת כ"ו לחייה" — — —

שְׁלַנְג, שלמה: בן אברהם. נו' 1867, ברומניה. היה סוחר. נפ' ד' שבט תרפ"ד. מנו־סח המצבה:

„איש צנוע וישר
שמר לכל מדות ה'
באהבת נפש אמוץ
בדרשו רשומות התורה
מנוחה שלמה לנשמתו
נצחת גורלו" — — —

שַׁמַאי, גִיטָה לֵאָה: בת אשר קוסוב־סקי. נו' 1862, בודקו (פולין). בש' 1925 עלתה לא"י. נפ' ס"ו סיון תר"ץ. מנוסח המצבה:

„הצנועה והחשובה" — — —

שַׁמְבַּדַל, דָוִד: בן אברהם. נו' 1907, הומל (רוסיה). אביו היה מורה ומשכיל עברי, מתרגם מ„משלי קרילוב" לעברית, ומפעילי העסקנים הציונים בהומל (עם יל"ג כהנוביץ,

יש״י אדלר וק. י. סילמן). התחנך בחדר המתוקן, והשתלם אח״כ בתנ״ך ובספרות העברית. בש׳ 1925 עלה לא״י. למד בביה״ס הטכני הגבוה „מונטיפיורי״ בת״א והשתלם אח״כ במקצוע החשמלאות. היה בעל נפש פיוטית וכתב שירים בעברית. נרצח ביום א׳ כ״ז ניסן תרצ״ו (19 באפריל 1936) בעבודתו בתקון החשמל ביפו, והובא לק׳ בקבר אחים ג׳. ביבליוגרפיה: „מאורעות תרצ״ו״, הוצאת „דבר״.

שמואל, זהרה: בת דוד. נו׳ 1834, במרוקו. נפ׳ י׳ תמוז תרפ״ד.

שמואל, משה: בן יעקב. נו׳ 1872, יפו. היה קצב. נפ׳ ה׳ שבט תרפ״ח.

שמואלוב, אלישע: בן שמואל. נו׳ 1859, טמיר חנשירה (רוסיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ ד׳ אדר־ב׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„איש ישר — — —

נפ׳ בן 70 שנים לחיין״.

שמואלביץ, אסתר רבקה: בת זרח אלתר ״מושלי. נו׳ 1882 ביפו. נפ׳ בניו־יורק ח׳ תמוז תרפ״ו והובאה לק׳ עפ״י צואתה בת״א כ״א אב תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה וכבודה

ילידת הארץ — — —

נלב״ע באמריקה

בת מ״ה לחייה

ח׳ תמוז תרפ״ו

והובאה לקבורה ע״פ צואתה

כ״א מנ״א תרפ״ו״ — — —

שמואלביץ, דוברוש: בן אברהם. נו׳ 1860 באודיסה. היה סוחר. בש׳ 1907 עלה לא״י. נפ׳ כ״ד סיון תרפ״ה.

שמוליאן, ישראל נתנאל: בן פסח. נו׳ 1853, ז׳גר (ליטא). נפ׳ כ״ג אדר תרע״ח.

שמולניק, יחה: בת זאב אברהם. נו׳ 1851. נפ׳ ט״ו כסלו תרע״ז.

שמחון, רחל: בת שמעיה. נו׳ 1863, ירושלים. נפ׳ כ״א אב תרצ״ח.

שם־טוב, לידה: בת ברוך עוזיאל. נו׳ 1870; נפ׳ כ״ב טבת תרפ״א.

שמיד, ליפמן יום טוב: בן עקיבא ליב. נו׳ 1876, גרבובה (פולין). היה אופה. נפ׳ ט׳ אדר תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„איש ישר באדם — — —

נפטר בשנת נ׳ לחייו״ — — —

שמידוב, צפורה רבקה: בת מאיר צבי. נו׳ 1844, דרוסק (רוסיה). נפ׳ ב׳ תשרי תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„אמנו הזקנה

נפ׳ ב׳ דראש השנה״ — — —

שמעוני, אברהם: בן יהושע. נו׳ 1887, טוניס (מרוקו). בש׳ 1919 עלה לא״י. היה מכונן. נפ׳ ח׳ טבת תרפ״ח.

שמעוני, סעדיה: בן יהודה. נו׳ 1910, עדן. נפ׳ י״א סבת תרפ״ז.

שמעוני, רבקה: בת אברהם. נו׳ 1904 בתימן. נפ׳ כ״ח תשרי תרצ״א.

שמר, צבי: בן נחום. נו׳ 1880. נפ׳ י׳ תשרי תרע״ו.

שמרלינג, אביגדור: בן יחיאל יעקב. נו׳ תר״מ, ירושלים. עסק בבנקאות בקהיר. יסד בא״י את ביהח״ר לכביסה „קונטינגנטל״ (בירושלים, בחיפה ובת״א). נפ׳ ד׳ שבט תרפ״ח.

שמרלינג, הניה לאה: בת אליהו ואשת יחיאל יעקב שמרלינג. נו׳ 1863. נפ׳ י״ד סבת תרע״ט.

שמרלינג, חיה פנינה (פריל): בת אברהם אבא ליפשיץ. נו׳ 1891, ירושלים. היתה אשת אהרן שמרלינג. נפ׳ ביום כ״א תשרי (הו׳ שענה רבה) תרע״ט בחדרה והובאה לק׳ בת״א ביום ט״ו אלול תרע״ט. מנוסח המצבה:

„מנוחת
האשה הכבודה
ששקעה שמש חייה
בדמי עלומיה — — —
שבקה חיים לכל חי במושבה חדרה
ביום הושענא רבה שנת התרע״ט
והובאה ליפו בט״ו לחודש אלול
בשנת העשרים ושמונה לימי חייה״.

שמרלינג, חנה: בת יעקב. נו׳ 1895 בא״י. נפ׳ י״ד כסלו תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה
ציון לנפש יקרה
מנוחת האשה הכבודה — — —
ששקעה שמשה בדמי עלומיה
באין לה ולד
בשנת העשרים ושש לימי חייה״ — —

שמרלינג, משה: בן יצחק. נו׳ 1868. נפ׳ י׳ אייר תרע״ה.

שמשוני (רוגוב), **מרים**: בת אלישע. נו׳ 1858, רוזינוי (פולין). נפ׳ י״ח אלול תרפ״ג. מנוסח המצבה: „האשה הכבודה״ — — —

שמשוני (שמשלביץ), **עדינה** (אידל): נו׳ 1869, שילוב (רוסיה). נפ׳ א׳ שבט תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„כאן מצאה מנוחה
אמנו היקרה — — —
נפטרה — — —
בת ס״ב לחייה״ — — —

שניאורסון, צבי דוב: בן נפתלי הרץ. נו׳ תרי״ב (1852), לאדי (רוסיה). ממשפ׳ שניאורסון הנודעה. לסד בחדר ובישיבת בליובויץ. בצעירותו היה שו״ב באוקראינה. בש׳ 1878 עבר לריגה ועסק במסחר עד 1912. נתמנה מטעם הקהלה המאוחדת להיות משגיח על הכשרות בריגה. היה ת״ח ועסקן חר״צ. בש׳ 1922 עלה לא״י. היה מעסקני ה„מושב־זקנים״ וממיסדי ביהמ״ד ברח׳ רמב״ם. נפ׳ י״ד סיון תרפ״ז. נוסח המצבה:

„אבינו
ס. נ.
צבי־דוב
בר׳ נפתלי־הירץ
שניאורסון
נפ׳ י״ד סיון תרפ״ז
בן 75 שנים
תנצב״ה״.

שנידר, אברהם: נו׳ 1897. נרצח בבית העולים ביפו ביום כ״ג ניסן תרפ״א והובא לק׳ בקבר־אחים א׳.

שנידר, מרים: בת מרדכי. נו׳ 1869, לוצק (פולין). נפ׳ ל׳ אב תרפ״ט. מנוסח המצבה: „אמנו הצנועה והיקרה״ — — —

שנידר, פסיה: בת יעקב יוסף סליתניק. נו׳ 1848. נפ׳ ד׳ סבת תרע״ז. מנוסח המצבה:

„האשה הנדיבה״ — — —

שנידרמן, מלכה: בת שלמה •המפל. נו׳ 1887, בנדין (פולין). היתה פעילה בעסקנות פוע״צ בבנדין. בש׳ 1907 עלתה לא״י. השתתפה ביסוד שכ׳ בורוכוב (ע״י תל־אביב). מסורה לבנין הארץ ולתנועת העבודה, וחנכה את בניה ברוח זו (כולם עובדים בחקלאות ובבנין הארץ). נפ׳ ח׳ שבט תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„— — עלתה לארץ
בשנת תרס״ח
מתה בת מ״ג
ביום ח׳ שבט
תרפ״ט
המתאבלים
בעלה וילדיה״ — — —

שנידרמן, מרים: בת יצחק צבי. נו׳ 1885, סלבץ (פולין). עלתה לא״י מארה״ב. נפ׳ ז׳ אייר תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„אשתי ואמנו היקרה — — —
לפני מלאת שנה לעליתה
נתק פתיל חייה — — —
בת 47 לחייה
ד׳ יחונן עפרה״.

שניטליך, אסתר: אשת שמשון •ש. נפ׳ ח׳ כסלו תרע״ד.

שניטליך, שמשון: בן אברהם אהרן. נו׳ בש׳ תר״ט, לבוב (פולין). נפ׳ ב׳ חשון תרס״ט. מנוסח המצבה:

„א[יש] ת[ם] וישר״ — — —

שנף, יהודה ליב: בן נחמן. נפ׳ י״ג חשון תרס״ט.

שפוב, שמעון: בן חיים. נו׳ תר״ח (1848), ז׳גורי (ליטא). היה שו״ב בליטא. ציוני ותיק, ששאף כל ימיו לעליה לא״י, ועלה בש׳ 1910. היה מראשוני תל־אביב. נפטר והובא לק׳ ערב ראש־השנה תרע״ב. מנוסח המצבה:

„הנכבד ברוב מדות טובות״ — — —

שפושניק, אברהם: בן יהודה ליב. נו׳ 1881, חודורקוב (רוסיה). בש׳ 1903 עלה לא״י. היה בעל כרמים בפתח־תקוה. עסקן צבורי. יסד את מקהלת הפועלים „הזמיר״ בפ״ת ועמד בראשה. בן אחיו היה שניאור שפושניק, מראשי המתנדבים להגנת תל־חי, והקרבן הראשון שם. נפ׳ כ״ז אלול תרע״ה. מנוסח המצבה:

„כורם מהמושבה פ״ת — — —
מיסד מקהלת „הזמיר״ בפ״ת ומנהלה
נפטר בן ס״ד שנה״ — — —

שפטר, יצחק (איזו): בן אריה (ליאון). נו׳ 1906, באוסטריה. למד בביה״ס בפריבורג והשתלם כבורסקי מומחה. בש׳ 1935 עלה לא״י מוינה. עבד כפועל מומחה לעבוד עורות בבית־חרושת „לויתן״ בשכ׳ מולדת ע״י תל־אביב. נרצח ע״י פצצה שנזרקה לתוך האוטו ביום ה׳ כ״ח סיון, תרצ״ו, והובא לק׳ בקבר אחים ג׳. ביבליוגרפיה: „מאורעות תרצ״ו״, הוצ׳ „דבר״.

שפיגל, רוזה: בת הניך. נו׳ 1910, לודז (פולין). נפ׳ כ״א כסליו תרפ״ו.

שפיגלמן, בתיה: בת הרב צבי בר־דיצ׳בסקי. נו׳ 1865, זשקוב (רוסיה). בש׳ 1926 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ב סיון תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה והחשובה — — —
נפ׳ — — בשנת 64 לחייה״.

שְׁפִיגֶלְמַן, יִשְׂרָאֵל אָשֵׁר: בן פנחס שפיגלמן. נו׳ 1897 ברוסיה. נפ׳ ה׳ תמוז תרע״ג.

שְׁפִיגֶלְמַן, פִּנְחָס (מנחם בן ציון): בן אשר. נו׳ סקוירה (רוסיה). נפ׳ ז׳ אייר תרע״ג.

שְׁפִיטְלְנִי, מֹשֶׁה: בן דוד. נו׳ 1906, צ׳רנוביץ (רומניה). היה פועל. נפ׳ י״א סיון תרצ״א.

שַׁפִּיכְלֶר, צִפּוֹרָה (פיגה): בת ישראל זלמן. נו׳ 1905, לודז (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ א׳ תמוז תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„נקספה בדמי־עלומיה בת כ״ג לחייה״.

שְׁפִילְבֶּרְג, צְבִי: בן יחזקאל. נו׳ 1588, סטוישץ (רוסיה). בש׳ 1922 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ כ״ג תמוז תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„נפ׳ — — בן ע״ב שנה לחייו״.

שְׁפִינְדְלֶר, אַבְרָהָם חַיִּים: בן מאיר. נו׳ 1878, פילץ (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ י״א אייר תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר — — —

נפ׳ בן נ״ח לחייו״ — — —

שְׁפִיצְבֶּרְג, טוֹבָה יֶנְטָה: בת שאול. נו׳ 1867, טלנשטי (רומניה). בש׳ 1910 עלתה לא״י. נפ׳ א׳ כסליו תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„אשת החיל רבת הסבל והיסורים — —

אשת ה׳ יוסף

שפיצברג ז״ל

ואם הד״ר אליהו שפיצברג ז״ל

עלתה לארץ מאוריוב בסרביה

בשנת תר״ע״ — — —

שְׁפִיצְגְלוּז, חַיִּים: בן שפחה. נו׳ 1858, אודיסה (רוסיה). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ כ״ה אייר תרפ״ז.

שַׁפִּירָא, אַבְרָהָם חַיִּים: בן דוד אליהו. נו׳ 1875, רוקיטנו (רוסיה). היה סוחר. נפ׳ י״ד תשרי תרפ״ו.

שַׁפִּירָא, אֶסְתֵּר: בת יעקב. נו׳ 1853, פישצנקה. נפ׳ ט״ו תשרי תרע״ז. מנוסח המצבה:

„מנוחת נפש ישרה וטובת לב

אם מסורה לבניה

ורעיה נאמנה לבעלה — — —

נפסרה בשנת ס״ג לימי חייה״ — — —

שַׁפִּירָא, אַרְיֵה לֵיב: בן ברוך. נו׳ 1868, סלוצק (רוסיה). היה רופא. בש׳ 1922 עלה לא״י. נפ׳ י״ד חשון תרפ״ז.

שַׁפִּירָא, בֵּילָה צְבִיָּה: בת נחום. נו׳ 1851, סלשט (רומניה). בש׳ 1920 עלתה לא״י. היתה במושב זקנים בת״א. נפ׳ ו׳ אב תרפ״ו.

שַׁפִּירָא, בִּינָה סִימָה: בת אהרן. נו׳ 1908, קמינקה (רוסיה). היתה אחות בבי״ח. נפ׳ כ״ו אדר־א׳ תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„— — נכדת בעל ש״ט זכותו יגן עלינו

שנקטפה בימי עלומיה בת כ״ד״ — — —

שַׁפִּירָא, דוֹב: בן שלמה. נו׳ 1860, ביאר־ליסטוק. נפ׳ ה׳ סיון תר״ץ.

שַׁפִּירָא, הַנָּא נְחָה: בת שמואל הלוי לוין־אפשטין. נו׳ י׳ שבט תרכ״ח, וולקובישקי. דור שמיני להמהרש״א. היתה אחותם של אליהו זאב הלוי לוין־אפשטין ממיסדי המושבה רחובות ומראשוני הציונים באה״ב, לוי הלוי לוין־אפשטין מראשי המזרחי וח׳ הועד הפועל

הציוני, ואשת נח הכהן שפירא, שותף בהוצאת הספרים „האחים לוין־אפשטין ושותפם". חו"צ ועסקנית. היתה בקיאה בתנ"ך, מקורות היהדות והשפה העברית. בש' 1913 עלתה לא"י. אחד מבניה הוא י. ש. שפירא, מנהל חברת החשמל בתל־אביב. נפ' י"ד ניסן תרפ"א. נוסח המצבה:

„פה מצאה מנוחתה
הצדקת
הענא נחה
אשת ר' נח הכהן ז"ל
שפירא
מזכלודבה, ובתם של הרב
ר' שמואל הלוי לוין־אפשטין, ואיגה
(לבית רוקח) ז"ל
נולדה בוילקובישקי (פלך סובלק)
ביום עשרה בשבט תרכ"ח ונפחה את
נשמתה הטהורה בתל־אביב ביום ה'
אור ליום י"ד ניסן תרפ"א
תנצב"ה".

שַׁפִּירָא, זְאֵב: בן משה יוסף. נפ' ט' שבט תרס"ז. מנוסח המצבה:

„איש יקר רוח — — —
נקטף בדמי
עלומיו" — — —

שַׁפִּירָא, זַכַּרְיָה: בן שמעון (משה). נו' תרכ"ז (1867), בליגרוד (גליציה, פולין). התחנך חנוך תורני ובהשפעת הסופר מרדכי דוב ברנד־שסטר, שהיה מקורב עמו, התעורר לתנועת חבת־ציון. עסק בהוראה ויחד עם העסקן ד"ר א. זלץ יסד בטרנוב את ביה"ס העברי הראשון בגליציה. ארגן אגודת „אהבת־ציון" והניח יסו־דות לפעולה ציונית מקיפה בגליציה. ארגן ועידה ארצית בהשתתפות יורק־שסינר, שנש־לח במיוחד ע"י הרצל. היה מיוזמי ומיסדי המו־שבה „מחנים" בגליל העליון ועלה בש' 1902 לא"י לנהל את עניניה. בש' 1904 עם כשלון הנסיון ב„מחנים" עבר לזכרון־יעקב והתמסר להוראה ועסקנות צבורית ערה ופעילה. ממיסדי אגודת הלואה וחסכון ומזכירה הפעיל. עסק הרבה בבנין היקב ויסד חברה „אחריות הבה־מות". פעל להחדרת העבודה העברית במשקי האכרים והברון. בימי מלה"ע והתגברות זרם הפליטים מתל־אביב ויהודה (בתקופת הגזירות של ג'מל פחה) הראה פעילות צבורית מסורה ומילא תפקידים רבי־אחריות. בש' 1922 עבר לתל־אביב והמשיך בעבודת ההוראה ובעסקנות בשדה הקואופרציה האשראית. היה חבר מרכז הקואופרציה האשראית. עסקן פעיל בבני־ברית (בצפת, בזכרון־יעקב ובתל־אביב). עסק כל ימיו בבלשנות עברית וחקר בלשונות עתיקות ובגיאולוגיה. בא בקשרים עם גדולי הבלשנים וחוקרי דברי ימי־קדם. בש' 1927 פרסם בגר־מנית מחקר רב־חשיבות: „התנ"ך כחוס אריאדני במבוך השפות". התענין גם באסטרו־נומיה. השאיר כת"י רבים בחקר הלשון והמק־רא. המשורר שמואל בס בתל־אביב וד"ר נח חכם בירושלים הם חתניו. נפ' ז' כסליו תרצ"ד. מנוסח המצבה:

„לך דומיה תהלה" — — —

ביבליוגרפיה: ש. קרויס, חכמת איש הרוח בלשון. „העולם" תרפ"ט; דברי הערכה ב„דבר" ו„הארץ"; ספר־האישים—מסדה, ועוד.

שַׁפִּירָא, זַלְטָה: בת אריה ליב. נו' 1850, ביאליסטוק (פולין). נפ' ה' שבט תרפ"ו.

שַׁפִּירָא, חַיָּה: בת אבא חיים. נו' 1909, אוליבסק (פ' והלין). בש' 1925 עלתה לא"י. נפ'

כ״ט אלול תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה — — —

זכר סבלך לא ימוש מקרבנו״.

שַׁפִּירָא, חַיָּה הַדַּסָּה: עי׳ *בעהם־שפירא.

שַׁפִּירָא, חַיָּה שָׂרָה: בת אפרים זלמן הלוי. נו׳ 1855, דולהינוף (פולין). נפ׳ ט׳ ניסן תר״ץ. מנוסח המצבה:

„האשה החשובה והצדקנית — — —

נפטרה בת שבעים וחמש לחייה״.

שַׁפִּירָא, יַעֲקֹב מֹשֶׁה: בן אליעזר דוב. נו׳ 1863, נימנצ׳ין (פולין). היה סוחר ועסקן ברוסיה. שאף כל ימיו לארץ־ישראל. עלה לרא־שונה בימי מלה״ע. בזמן הגרוש נדד לחרבין ושנחאי (סין). בש׳ 1920 התישב בקביעות בא״י. יסד את האגודה „תמיכת אביונים״ בנוה שלום ובי״ס חרדי לבנים „בית יעקב״ שנקרא לאחר מותו בשם „אהל יעקב״ בשכ׳ נורדיה בת״א. נפ׳ והובא לק׳ ח׳ כסליו תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר — — —

יסד תלמוד תורה בנורדיה

וחב׳ תמיכת אביונים ביפו

נפ׳ — — בן ס״ה שנה״.

שַׁפִּירָא, יַעֲקֹב קוֹפֶל: בן זאב. נו׳ 1897, ירושלים. נפ׳ ח׳ חשון תרע״ט. מנוסח המצבה:

„האברך התורני — — —

מעה״ק ירושלים תובב״א״ — — —

שַׁפִּירָא, לֵאָה: בת צבי דוב. נו׳ 1871, טרנוב (פולין). נפ׳ י״ד טבת תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„סמל האשה והאם העבריה

בת נאמנה

לעמה, ארצה ושפתה — — —

קדש זכרך נר לדרכנו״.

שַׁפִּירָא, מֹשֶׁה: בן הרב חיים יעקב. נו׳ תרכ״ד (1864), קליש (פולין). חובב־ציון מנעוריו. היה רופא וציר־אמן. בש׳ 1889 עלה לא״י ועבד ברפואה מטעם הברון רוטשילד. ממיסדי חדרה ופעיל במלחמה בקדחת. חזר לרוסיה ועלה שנית בש׳ תרפ״ה. נפ׳ י״ח כסליו תרצ״ד. נוסח המצבה:

„איש ישר

אמן נפלא

וציוני נלהב

ד״ר משה שפירא

בהרב ר׳ חיים יעקב ז״ל

נפטר בן ע׳ שנה

ח״י כסליו תרצ״ד

תנצב״ה״.

שַׁפִּירָא, מֹשֶׁה לִימָה: בן אריה ליב. נפ׳ י״ד טבת תרס״ו. נוסח המצבה:

„פ. נ.

איש תם וישר נכבד

וחשוב מו״ה משה

לימא בר׳ ארי׳ ליב

שפירא מעיר בוסעך(ז)

עלה ביום ח׳ טבת ונפטר

י״ד בו תרס״ו לפ״ק

תנצב״ה״.

שַׁפִּירָא, מֹשֶׁה מָשָׁל: בן יצחק יוסף. נו׳ 1858, יקטרינוסלב (רוסיה). נפ׳ כ״ה טבת תר״ץ. מנוסח המצבה:

„מנוחת

אבינו היקר — — —

נפ׳ ביום השבת

כ״ה טבת תר״ץ״ — — —

שַׁפִּירָא, מִרְיָם: בת שבתי אריה. נו׳

1912, סרוקי (פולין). בש׳ 1927 עלתה לא״י. נפ׳ ט׳ סיון תרצ״ב.

שַׁפִּירָא, נח: בן שלום. נו׳ 1869, קי־שינוב (בסרביה־רומניה). חו״צ מנעוריו. בש׳ 1890 עלה לא״י. עבד ברחובות בזמן יסוד המושבה. ממיסדי אגודת הפועלים הראשונה בא״י. הגה תכנית התישבות לותיקי הפועלים שהציעה לברון רוטשילד. היה מיוזמי יסוד המושבה מתולה. פרסם שירים בקובצי „ירו־שלים״, „לוח א״י״ של לונץ שהצטיינו בגוון העממי ארץ־ישראלי והיו מושרים, ביחוד שיר־העבודה „יה־חי־לי־עמלי־לי״. תרגם את „המח־רשה״ לאליקום צונזר. כתב מאמרים רבים על א״י בעתונים היהודים באמריקה. נתפרסם בכנויו הספרותי „בר־נש״. בשנותיו האחרונות היה פקיד ב„הדסה״ בירושלים ואח״כ עסק בחנ־ונות זעירה בתל־אביב. נפ׳ י״ט סבת תרצ״א. נוסח המצבה:

„פ. נ.
המשורר העממי
„בר נש״
הלוחם הצנוע
לעמו ולארצו
מר נח
ב״ר שלום
שפירא
מעיר קישינוב
נ׳ י״ט סבת
תרצ״א
תנצב״ה״.

שַׁפִּירָא, רַשִׁיָה רִבְקָה: בת הרב אליעזר אידלמן. נו׳ 1850 בפולין. היתה אשת יונתן שפירא. שהיה שו״ב בביאליסטוק. ממשפחת הגאון אליהו חיים מיזל מלודז. נפ׳ כ״ט סבת תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה
האשה הצנועה ויראת ד׳
שלשלת היוחסין״ — — —

שַׁפִּירָא, שֵׁינָה: בת שמואל. נו׳ 1847, מינסק (רוסיה). בש׳ 1909 עלתה לא״י. נפ׳ י׳ תמוז תרפ״ט.

שַׁפִּירָא, (גנין), שֵׁינָה (סוניה): בת יצחק. נו׳ 1879, סורז׳ (רוסיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. היתה אחות רחמניה. נפ׳ כ״ה ניסן תרצ״ג.

שַׁפִּירָא, שָׁלוֹם: בן ישראל אורי. נו׳ 1904, ליגטוב (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה פועל. נפ׳ י״ט אלול תרפ״ז. מנוסח המ־צבה:

„חיל נאמן במחנה העובדים
בארץ־ החלוץ — — —
שנקטף בעלומיו — בן כ״א במותו״ —

שַׁפִּירָא, שלמה: בן יחיאל. נו׳ 1900, ברוסיה. היה פועל. נפ׳ כ״א תשרי תרפ״ב.

שַׁפִּירָא, שָׁרָה (סופיה): בת משה. נו׳ 1888, יקטרינוסלב (רוסיה). עלתה לא״י מארצות הברית. היתה רופאה. אבדה עצמה לדעת, ט׳ אדר־ב׳ תרצ״ה.

שָׁפְלַן, יהוֹשֻׁעַ בִּנְיָמִין: בן שמואל אהרן. נו׳ 1875, מינסק (רוסיה). מש׳ 1899 היה בעל בית־חרושת לקרטונז. בש׳ 1901 יסד בברלין ביח״ר לקופסאות והיה בעל בית־דפוס „ויק־טוריה״ (הדפיס את כתבי ח. נ. ביאליק, מהדו־רת היובל). חו״צ נלהב ושאף כל ימיו לעלות לא״י. בש׳ 1923 עלה לא״י מברלין ויסד בית־חרושת לקופסאות (ע״פ המלצת ראש העיר

פ. דיזנגוף, נקרא ביהח״ר בשם „הדר״. עתה: „הדר—שסלן״). נפ׳ י״ב אב תרצ״א והובא לק׳ בי״ג בו.

שפק־לבזובסקי, יצחק: בן שמחה. נו׳ 1902, וולקוביסק (פולין). בש׳ 1912 עלה לא״י. היה חניך הגימנסיה „הרצליה״. נהרג בשגגה במושבה גדרה ביום י״ח אב תר״פ והובא לק׳ בת״א. מנוסח המצבה:

„הצעיר העברי הלאומי
בעל הכשרונות ובעל המדות״ — — —

שפר, יצחק: בן מרדכי טודרס. נו׳ חרסון (רוסיה). נפ׳ י״ג אב תרס״ז. מנוסח המצבה: „האיש הישר״ — — —

שפרד, חנה בילה: בת זלמן בונים. נו׳ 1858, סמיטיץ (פולין). עלתה לא״י מקרדיף (אנגליה). נפ׳ י״ד אייר תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אדם יסודו מעפר וסופו
לעפר — — —
אשה צנועה וכשרה״ — — —

שפרונג, יהודית: בת דוב. נו׳ 1904, בפולין. היתה חברה בקבוץ הכשרה בפתח־תקוה. נפ׳ כ׳ חשון תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„נקטפה באביב ימיה — — —
המתאבלים עליה
חברי קבוץ הכשרה
פתח־תקוה״.

שפרינצק, זאב: בן ליפמן. נו׳ 1827, בלז (רומניה). בש׳ 1925 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ ט״ז כסליו תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„איש תם וישר הזקן״ — — —

שפרמן, אביגדור צבי: בן פינחס. נו׳ כ״ח אלול תרכ״ה. היה סוחר. מראשוני חו״צ ברוסיה. בניו הם סוחרים ובעלי תעשיה במצרים ובא״י. נפ׳ ב׳ חשון תרצ״ט.

שץ, בלומה: בת ישראל. נפ׳ ג׳ שבט תרע״ב. נוסח המצבה:

„פ. נ.
הבתולה המהוללת
מרת בלומה בת
הצדיק ר׳ ישראל
ש״ץ מעיר ראגאלע
פלך קאוונא
ז׳ שבט תרע״ב״.

שץ, דוד: בן ידידיה. נו׳ 1853, ורקליאן (ליטא). נפ׳ ד׳ חשון תר״ץ.

שץ, צבי: בן אריה (ליב). נו׳ בי״ג טבת תרנ״א (1890), רומני (רוסיה). למד בבי״ס ריאלי. הושפע מנעוריו מהמהפכה הרוסית והתחזון הציוני והיה בין הוגי הרעיון של התישבות עובדת על יסודות קומונה בא״י. בש׳ 1910 בא לא״י. עבד כפועל וסבל. בש׳ 1911 חזר לרוסיה להשתתף בועידת חברים לדעה ברומני, שאת ארגונה יזם יחד עם חברו יוסף טרומפלדור. עלה אח״כ עם הקבוצה מרומני ועבד במגדל, בדגניה ובמרחביה. בש׳ 1912—1913 שהה לאחרונה ברוסיה והשתחרר מעבודת הצבא. בימי מלה״ע עבד בבן־שמן, בכנרת, בכביש טבריה־מצפה, והיה שומר בראשון לציון ובבאר־יעקב. בש׳ 1918 התנדב לגדוד העברי והיה חיל עד 1920. בש׳ 1921 היה חבר קבוצת הבנין הראשונה בפתח־תקוה. בנעוריו כתב שירים ליריים ברוסית ובא״י שירים, רשימות וספורים בעברית, שנתפרסמו ב„קונטרס״, ב„האדמה״ ועוד. בעל סגנון רך־סנטימנטלי. בנעימה לירית חתר לגלוי לבטי היחיד בקבוץ („בתיה״). דבק בקש־

רי ידידות בי. ח. ברנר ושהה עמו בבית חותנו יהודה ייצקר בשכונת סכנה ע״י יפו ונרצח יחד עמהם בכ״ד ניסן תרפ״א (מאורעות מאי 1921). הובא לק׳ ליד ברנר בקבר־אחים א׳. כתביו נקבצו בספר ע״י מ. פוזננסקי בשם „על גבול הדממה״ ויצאו לאור בהוצאת „דבר״, 1929. ביבליוגרפיה: מ. פוזננסקי: מבוא לכתביו.

שַׁצוּב, יַעקב מאיר: בן שניאור זלמן. נו׳ תר״ז (1847), וטקה (פ׳ מוהילוב, רוסיה). למד בישיבה בוטקה והיה מחסידי חב״ד. עסק כל ימיו בלמודי־התורה בש״ס בבלי ובירושלמי (גמר את התלמוד 35 פעמים). בימי זקנתו כשכהו עיניו למד ע״פ. בש׳ 1924 עלה לא״י מחרקוב. נפ׳ י״ח אלול תר״ץ. נוסח המצבה:

„פ. נ.
הישיש איש צדיק תמים
מאנשי חב״ד גאון הדור
מורנו ורבנו רבי
יעקב מאיר
ברבי שניאור זלמן
שצוב
זכותו יגן עלינו
יזכרו צדיק לברכה נ״ע
נפטר י״ח אלול תר״ץ
בן שמונים ושלש שנה
לחייו
תנצב״ה״.

שַׁצקי, אֶסתֵר רִיזָה (ריזל): בת יצחק הלוי. נו׳ 1870, וסקוביץ (ווהלין, רוסיה). נפ׳ כ״ד חשון תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אמנו היקרה
האשה הצנועה״ — — —

שַׁצקי (כהן), חַיָה: בת בן־ציון. נו׳ 1864, שקוד (ליסא). היתה אשת העסקן והסוחר ישראל כהן־שצקי. בש׳ 1894 עלתה לא״י. נפ׳ כ״ב תמוז תרפ״ז.

שצ״ר בַּקוֹב, אָשֵׁר: בן יצחק. נו׳ 1860 ברוסיה. בש׳ 1926 עלה לא״י. היה סוחר. נפ׳ כ״א ניסן תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„למזכרת נצח
לבעלי ואבינו היקר
הבלתי נשכח מלבנו — — —
נפטר — — —
אחרי שבעים שנות חיי יושר״.

שקולניק, בַּת־שֶׁבַע: בת אברהם דוד. נו׳ 1861, ויניצה (רוסיה). נפ׳ כ״ט שבט תרצ״א. מנוסח המצבה:

„אשה זקנה צנועה וחשובה — — —
נפטרה בת 70 שנה״.

שקולניק, פֶּשָׁה: בת ישראל. נו׳ 1866, סטוצין (פולין). בש׳ 1884 עלתה לא״י. היתה אכרה בבאר טוביה. נפ׳ כ״ג אב תרפ״ו.

שקולניק (מדרשי), רִבקָה: בת ברוך. נו׳ 1903, ברשד (רוסיה). בש׳ 1925 עלתה לא״י. היתה פועלת. נפ׳ י״ג סיון תרפ״ח. מנוסח המצבה: „נפטרה — בת כ׳ לחייה״.

שקופ, אַבְרָהָם יַעקב: בן יהודה ליב. נו׳ 1872, ליפנה (פולין). בש׳ 1922 עלה לא״י. היה חייט. נפ׳ כ״ב אייר תרפ״ז. מנוסח המצבה: „איש תם וישר״ — — —

שקופ, חַוָה רָחֵל: בת נתן אליהו. נו׳ 1842, ורשה. נפ׳ י׳ תשרי תרפ״ג.

שקלובין, אַבְרָהָם יִצחָק: בן שמואל ליב. נו׳ 1845, זלבה (פולין). היה סוחר תבואה. ת״ח ועסקן. בש׳ 1914 עלה לא״י. היה ח׳

בחברה ש״ס בנוה־שלום ועסק בתורה. נפ׳ כ״ט כסליו תרע״ח. מנוסח המצבה: „התורני״ — —

שקלובין, רחל: בת יוסף. היתה אשת אברהם יצחק ״שקלובין. נפ׳ ה׳ טבת תרע״ח.

שקלרש (גרינבלט), צינה: בת צבי. נו׳ 1850, שדליץ (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י. נפ׳ י״ט אב תרפ״ז.

שר, מנה: בת משה. נו׳ 1858, בוברויסק (רוסיה). נפ׳ ד׳ אב תרפ״ה.

שר, משה חיים נחום: בן יעקב. נו׳ תרס״ו, סימפירופול, קרים (רוסיה). היה שד״ר מטעם בית היתומים דיסקין בירושלים, במשך עשרים שנה. תלמיד־חכם ועסקן. נפ׳ כ״ד אייר תר״ץ. נוסח המצבה:

מלאכת שמים היתה מלאכתך
חיי יושר ודעת מעודך
נפשך חמודה ותמים מפעלך
שמך בפי כל
רבים זוכריך
ד׳ יחונן עפרך
פ. נ.
הישיש בר אוריון ומדות תרומיות
הר׳ משה חיים נחום
ב״ר יעקב שר
מסימפירופול
נלב״ע כ״ד אייר תר״צ בשנת 75 לחייו
תנצב״ה״.

שר, צבי: בן משה חיים נחום ״שר. נו׳ 1884, קרים (רוסיה). נפ׳ ביום הכפורים תרע״ז, והובא לק׳ בי״א תשרי. מנוסח המצבה:

„הבחור הישר״ — — —

שר, רבקה: בת ישראל משה. נו׳ 1846, הרטפורד (ארה״ב). נפ׳ כ״ה תשרי תרע״ו.

שר, שרה ליבה: בת אריה. נו׳ 1858. נפ׳ ה׳ חשון תרפ״ד.

שרגורודסקי, דבורה: בת אברהם, שו״ב שכסמן. נו׳ 1857, צרנוביץ. היתה אשת ראובן ״שרגורודסקי. בש׳ 1911 עלתה לא״י. נפ׳ ג׳ טבת (ז׳ דחנוכה) תרס״ז. נוסח המצבה: „פ. נ.

דבורה ב״ר אברהם
אשת ההכם ר׳ ראובן
שרגרודסקי
נפטרה ז׳ דחנוכה תרפ״ז
אמא יקרה אהובה
אמא יקרה עדינה
מעמק הבכא עלית
לחסות בכנפי השכינה
חיי מכאובות עזבת
ובעולם מנוחות ודממה
בצל שדי ליני לעד
שקטי מיגון האדמה״.

שרגורודסקי, ראובן: בן משה צבי. נו׳ 1854. היה חוקר ותלמיד־חכם. בש׳ 1911 עלה לא״י מקישינוב. עסק בהוראה. נפ׳ י״ד אלול תרע״ה. נוסח המצבה (כתוב בידי א. אברונין):

„פ. נ.
שר בתורה ויראה
גדול בהנדסה וחקירה
רבים שתו דבריו בצמא
דגל דת ודעת נשא ברמה
ס״א שנה היה במותו

קדוש ישים עדן מנוחתו
ר׳ ראובן בהקדוש משה צבי ז״ל
שרגרדסקי
נפטר י״ד אלול תרע״ה״.
(עי׳ גם *זגורודסקי, שמו נרשם בטעות).

שְׁרָהוּיִץ, לֵיב: נו׳ בויליה. נפ׳ י״ג אלול תרע״ד.

שַׁרְטְקוֹב, לֵאָה: בת דוב נחום בוג־רשוב ואשת שאול *שרטקוב. נו׳ 1845. נפ׳ ג׳ סיון תרס״ו. מנוסח המצבה:
„האשה הצנועה — — —
בת ס״א היתה במותה״ — — —

שַׁרְטְקוֹב, שָׁאוּל: בן מאיר. נו׳ 1863, יקטרינוסלב (רוסיה). בש׳ 1920 עלה לא״י. היה שו״ב. נפ׳ ז׳ שבט תרפ״ט. מנוסח המצבה:
„— — בן ס״ד היה במותו
חסיד תמים וטהור היה האיש״ — —

שַׁרִיבָר, פֶּסִיָה: בת צבי. נו׳ 1903, מינ־קוביץ (רוסיה). בש׳ 1926 עלתה לא״י. היתה פועלת. נפ׳ ז׳ כסליו תרפ״ט.

שִׁרְיוֹן, בִּלְהָה (בילה): בת שלמה. נו׳ 1887. נפ׳ כ״ה חשון תרפ״ב. מנוסח המצבה:
„מנוחת כבודה
היקרה בנשים וצנועה במעשים
— — נפטרה בשנת ל״ה לחייה״ — —

שְׁרַמָן, גִיטֶל: בת אביגדור. נו׳ 1858, קישינוב (רומניה). נפ׳ י״ז תשרי תרפ״ח.

שְׁרַמָן, מֹשֶׁה: בן יוסף. נו׳ תר״ן (1890), פינסק (פולין). בש׳ 1925 עלה לא״י. נפ׳ כ״ט תשרי תר״ץ (1929). מנוסח המצבה:
„עטרת ראשינו
אבינו — — —
נפ׳ בן מ׳ לחייו״.

שַׁרְעַבִּי, חַיִּים: בן עואד. נפ׳ י״ד סיון תרע״ו. נוסח המצבה:
„זצ״ל
החסיד והמקובל מ׳
חיים ב״ר עואד
שרעבי
נלב״ע י״ד סיון תרע״ו
תנצב״ה״.

שַׁרְעַבִּי, חַנָה: בת שלום. נו׳ 1889, עדן. נפ׳ י״ט כסליו תרפ״ח. מנוסח המצבה:
„האשה הכבודה — — —
„הצנועה הנכבדה״.

שַׁרְעַבִּי, יְעִיש: בן יחיא. נו׳ 1820, צנעה (תימן). נפ׳ ט״ו שבט תרצ״ב. מנוסח המצבה:
„איש תם וישר
ירא אלקים
הרב — — —
חובב עמו וארצו
עבד ל״ו שנה
בגמילות חסד בעירו — — —
בן מאה וי״ב שנה לחייו״ — — —

שַׁרְעַבִּי, (ברהין) יָפֶת: בן חיים. נו׳ בעוזלא, מחוז שרעב (תימן). למד תורה מפי אביו הרב חיים ברהין, והוסמך אח״כ כשו״ב ורב. היה אח״כ צורף זהב וכסף באדכל (תימן) והיה מקובל ונערץ על השיכים הערבים בסביבתו, שהיה משמש להם יועץ בעניניהם. עסק בקבלה והיה תלמיד־חכם מובהק. העמיד תלמידים רבים בתורה ודעת. בש׳ 1912 עלה לא״י. היה מקובל ונערץ בעדת התימנים בא״י. נפ׳ י״ד חשון תרצ״ו. עיין *ברהין, חסן.

שַׁרְעַבִּי, לֵאָה: בת אביגדור. נו׳ 1906, שרעב (תימן). נפ׳ י״ח סבט תרפ״ז.

שַׁרְעַבִּי, לֵאָה (ג׳ניה): בת שלום. נו׳ 1912, שרעב (תימן). נפ׳ ט׳ אדר־ב׳ תרצ״ב.

שַׁרְעַבִּי, מעוֹדֵד: בן משה חיים. נו׳ 1903, בתימן. היה פועל. נפ׳ ל׳ שבט תרס״ח. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה תשכון ותנוח — —
הבחור איש תם וישר ירא ה׳ — — —
ואתה לך לקץ ותנוח
ותעמוד לגורלך לקץ הימין
שלום לעפרך בננו היקר״ — — —

שַׁרְעַבִּי, מִרְיָם: בת סעדיה יעקב. נו׳ 1901, דהורי (תימן). בש׳ 1911 הועלתה לא״י. נפ׳ י״ט חשון תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„אשה רכה בשנים — — —
נפ׳ — — בת כ״ה שנים לימי חייה״.

שַׁרְעַבִּי, סַעֲדִיָה: בן שלמה. נו׳ 1881, שרעב (תימן). היה סבל. נפ׳ ט׳ תשרי תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„ציון במר תבכה וירושלים תתן קולה
לק״י
אבינו היקר
איש תם וישר ירא ה׳ — — —
נפ׳ בן נ״ה לחייו
שלום לעפרך
ואתה לך לקץ ותנוח ותעמוד
לגורלך לקץ הימין״ — — —

שַׁרְעַבִּי, שׁוּלַמִּית: בת יהודה. נו׳ 1885. נפ׳ י״ד תשרי תרצ״א (1930).

שַׁרְעַבִּי, שׁוֹשַׁנָּה: בת יעיש. נו׳ 1901, צנעה (תימן). נפ׳ כ״ח כסלו תרצ״ב.

שַׁרְצַר, צְבִי: בן חיים. נו׳ 1850, באוסרייה. נפ׳ כ״ד חשון תרצ״א (1930). מנוסח המצבה:

„איש תם וישר — — —
נפטר בשם טוב
בן 80 שנה לחייו״.

שַׁרְשֶׁבְסְקִי, יַעֲקֹב מֹשֶׁה: בן אליעזר ליבר. נו׳ ח׳ סיון תר״א, זלבה (פולין). היה סוחר ועסקן צבורי בעיר מגוריו. חו״צ ותיק, שאף כל ימיו לא״י והשתתף בחברות לרכישת קרקעות בא״י. בגלל מלה״ע נתאחרה עליתו עד 1921, שעלה אז לחיות בה את שנותיו האחרונות. נפ׳ והובא לק׳ ז׳ אלול תרס״ז. בנו הוא הסוחר והעסקן בת״א א. ל. שרשבסקי. מנוסח המצבה:

„ישר דרך ותמים נתיבה
שלום עם אלהיו
עדין לבב ורוח נדיבה
רצוי לכל יודעיו
קבע עתים לתורה ותהי משנתו
שמורה באוצרותיו
בפיו ובלבבו עד בא יום פקודתו
בא אחרון ימיו
מישרים אהב ויהי עושה באמונה
סחרו ומשלוח ידיו
שמו הלך לפניו ובדעת ותבונה
קנה עולמו בחייו
הלך למנוחות שבע ימים ברוב זקנה
יסתירו אל בסתר כנפיו״ — —

שַׁרְתּוֹק, יְהוּדִית: בת יעקב־דוב. נו׳ 1835. היתה אמו של יעקב •שרתוק. נפ׳ כ״ב שבט תרפ״א. מנוסח המצבה:

„מנוחת אמנו וזקנתנו״ — — —

שרתוק, יעקב: בן יהודה ליב. נולד י"ח אייר תר"כ, פינסק. גמר בית ספר ריאלי בפינסק. בתרמ"ב (1882) עלה לארץ כראשון לחבורת הביל"ויים מורשה. עבד כפועל חק־לאי במקוה ישראל ואחר כך כארבע שנים כחרש עץ זית בירושלים, חבר קבוצת „שהו" (שיבת החרש והמסגר) שנוסדה מטעם ביל"ו. היה חבר צעיר ליחיאל מיכל פינס ולאליעזר בן־יהודה והשתתף ב„הצבי". חזר לרוסיה ב־1886 על מנת לשוב לארץ ולהתישב בגדרה. אך הד־בר לא נסתייע ונשאר ברוסיה. שהה שנים אחדות באודיסה ונשתקע בחרסון בה גר עד 1906 ועמד בראש הפעולה הציונית בעיר. היה ציר אספות חובבי־ציון בילסבסגרד ובמינסק והשתתף בפעולות ועד חו"צ באודיסה. תרגם לרוסית את „מלחמות היהודים" לפלויוס, הש־תתף בעתונות יהודית־רוסית (ווסחוד, בודוש־צ'נוסט) ופרסם מספר חוברות ברוסית על נוש־אים היסטוריים וציוניים: „מהות ההיסטוריה היהודית", „יוחנן בן־זכאי", „נרגנויות בית הורדוס", ונודע בכנויו „יהודי". ב־1906 עלה לארץ שנית עם משפחתו והתישב עם אחיו וגיסו בכפר הערבי עין־סיניה (בדרך ירושלים־שכם) כחוכר אחוזה של משפחת החוסינים. שהה שם שנתים. ב־1908 חזר ליפו והיה בין המת־ישבים הראשונים בתל־אביב. עסק בחיסול בית החרושת ל. שטיין ביפו ופרסם חוברת „הפנמה הא"יית" על סיבות כשלונו (תורגמה מכתב יד רוסי על ידי י. ח. ברנר). היה חבר פעיל במשפט השלום העברי ובועדים המפקחים של הגמנסיה „הרצליה" ובית הספר לבנות. הש־תתף בועד קהלת יפו. נפטר כ"ט אדר־א' תרע"ג. בניו: משה שרתוק, מנהל המחלקה המ־דינית של הסוכנות היהודית לא"י, יהודה שרתוק, חבר הקבוץ ביגור, בנותיו נשואות לדוב הוז, סגן ראש ע.ת.א., ולאליהו גולומב, מראשי עסקני הסת' העובדים העברים הכללית בא"י. נוסח המצבה:

„קבר אישי עטרת ראשי
ואבינו מורנו
רוח אפנו ומאור עינינו
יעקב ב"ר יהודה ליב שרתוק
ה„יהודי"
ראשון לביל"ויים לארצנו עלית
לעבודת התחיה חייך הקדשת
ואש אהבתך לעמך ולארצך
בלב בניך לעד הצת
נולד י"ח אייר תר"ך,
נאסף אל עמיו כ"ט אדר א' תרע"ג
תנצב"ה".

ששון, משה: בן דוד. נפ' ח' כסליו תרס"ג. מנוסח המצבה:

„מ. ק.
הבחור העלוב
הנלב"ע בקציו"ש
מדוכה ביסורין" — — —

ששון, רוזה: בת סול. נו' 1865, סלוניקי (יון). נפ' א' אדר־ב' תרצ"ה. מנוסח המצבה:

„רעיתי יונתי היית לי כהלל בן שחר
זו נחמתי שזכית לקבורה בציון
הצדקות שעשית יבואך לגן עדן
האשה הנכבדת — — —
אשת הנו"מ אוהב התורה ולומדיה
מר אליהו א' ששון נר"ו" — — —

ששון (סוסציון), **אברהם דוב**: בן יוסף. נו' 1889, לטישוב (רוסיה). בש' 1925 עלה לא"י. היה חנוני. נפ' ז' ניסן תרפ"ז.

ת

תאַרי, יוֹנה: בת יוסף. נו׳ 1897, די אסופל (תימן). בש׳ 1909 עלתה לא״י. היתה תלמידת ביה״ס לבנות ביפו. נפ׳ א׳ תמוז תרע״ו.

תאַרי, שלמה: בן יוסף. נו׳ 1896, ג׳יבלה (תימן). בש׳ 1909 עלה לא״י. נפ׳ ד׳ תמוז תרע״ו.

תבואַת־שור, מאַיר: בן משה. נפ׳ כ״ו כסליו תרע״ב. מנוסח המצבה:

„— — האברך הישר באדם — — —
נפטר בעצם ימי עלומיו״ — — —

תגר, מרדכי: נרצח במאורעות ניסן תרפ״א והובא לק׳ בקבר האחים א׳.

תיק, בלומה: בת אהרן חיים וולכשטיין. נו׳ תרכ״ו, חורז׳לה (פולין). בש׳ 1925 עלתה לא״י מוויטשקוב. היתה עסקנית ותומכת בישיבת תורת־חיים בירושלים. נפ׳ י״ח כסליו תרצ״ב והובאה לק׳ בי״ס בו. מנוסח המצבה:

„— — אשתי ואמנו היקרה — — —
נפטרה בת 66 שנה״ — — —

תכלת, אפרים: בן שמואל אריה. נו׳ 1865, סטבישץ (רוסיה). בש׳ 1913 עלה לא״י. היה ת״ח ועסק כל ימיו בתורה. נפ׳ כ״ב אדר תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„הרב המופלא
ישר וירא אלקים — — —
נפטר בן ס״ח שנה״ — — —

תל־אביבית (גרמן), פרידה: בת הלל זאב. נו׳ כסליו תרל״ט, ברשד (רוסיה). שאפה להתישבות בא״י על יסוד קואופרטיבי, ואחר הפרעות באוקראינה השקיעה את רכושה בקבו־צה קואופרטיבית. בש׳ 1921 עלתה לא״י. נפ׳ והובאה לק׳ ב׳ ניסן תרפ״ח.

תם, דוד: נו׳ 1902, בתימן. נפ׳ ט״ו אייר תר״צ.

תם, חיים: בן יהודה. נו׳ 1874, צנעה (תימן). בש׳ 1899 עלה לא״י. היה סייד. נפ׳ בתאונה בעבודה, כ״א אדר־א׳ תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„— — נפל מן הגג
בזמן עבודתו״ — — —

תם, שולמית: (עיין יהברי, שולמית). מנוסח המצבה:

„האשה הכבודה והצנועה

המדוכת ביסורין — — —

נקספה בקצור ימים — — —

בת י״ס לחייה״ — — —

תַּעַזִי, שׁוֹשַׁנָה: אשת שלמה. נו׳ 1901, יסו. נפ׳ ו׳ אלול תרצ״א. מנוסח המצבה:

„ציון במר

תבכה וירושלים תתן

קולה על אשתי היקרה — — —

נפ׳ בקצור ימים״ — — —

תַּעַסָה, יוֹסֵף: בן שלום. נפ׳ ה׳ שבט תרע״ז. נוסח המצבה:

„פ. נ.

החכם הישר הנדיב

יוסף ן׳ שלום

תעסה נע״ג

הלב״ע יום א׳

ה׳ לח׳ שבט

ה׳ תרע״ז

תנצב״ה״.

תָּרָם, זְהָרָה (יונה): בת סעדיה. עיין •ישועה, זהרה (חממה). בש׳ 1906 עלתה לא״י. היתה אחות רחמניה, ועבדה כפועלת בגן ילדים בת״א.

תַּרְנוּשָׁה, מַרְתָּה זְהָרָה: (עיין •בן דוד, זהרה). מנוסח המצבה:

„אשת חיל מי ימצא

למנוחת

נפש

האשה הכבודה והצנועה

הזקנה — — —

בת נ״ב — —

הלב״ע א״ך לחודש מנחם״ — — —

ОЛЛЧ СЕЕ. ОЧ Е.Ч-ЧДСЧІЧ ОЧЧ ОЧСС

בית הקברות הישן בתל אביב

כולל שמות הילדים. עד גיל י״ג. שנפטרו והובאו לקבורה בבית
העלמין הישן בתל אביב. מועתק ומסודר על פי
מקורות החברה קדישא ונוסחאות המצבות.

תל אביב. שנת הת״ש

א

אבגון, מרדכי: בן זכריה. בן שנה וחצי. נפ׳ י״א אב תרפ״ט.

אבהר, אסתר: בת זכריה. 8 ח׳. נפ׳ י״ז אלול תרפ״א.

אבהר, שושנה: בת זכריה. נו׳ ביפו. בת שלוש שנים. נפ׳ ט״ו אב תרפ״ז.

אבהר, שמחה: בן זכריה. נו׳ ביפו. 2 ח׳. נפ׳ י״ז אלול תרפ״ח.

אבוגדם, ציונה: בת יוסף. 2 שבועות. נפ׳ כ״ז ניסן תרע״ח.

אבוהב, לאה: נו׳ בתל־אביב. בת שנה וחצי. נפ׳ כ״ט אלול תרפ״ט.

אבוטבול, דוד: בן יהושע. נו׳ בתל־אביב. 13 ח׳. נפ׳ כ״ד אב תרפ״ט.

אבוטבול, חיים: בן נסים. נו׳ בתל־אביב. 15 ח׳. נפ׳ כ׳ אדר תרצ״א.

אבוטבול, רחל: בת דוד. בת עשר שנים. נפ׳ י׳ תשרי תרפ״ב.

אבו־סיד, דינה: בת יוסף. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ ג׳ אב תרצ״א.

אבוסית, זהבה: בת יחיא. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ כ״ט סיון תרפ״ה.

אבועזוב, יהודה: בן יוחנן. נו׳ מרקולין (בוכרה). בן שש שנים. נפ׳ כ״א אייר תרפ״ה.

אבידן, בילה: בת ישעיה. נו׳ ביפו. 2 ח׳. נפ׳ י״ז כסליו תרפ״ז.

אביני, אבנר: בן אברהם. נו׳ בתל־אביב. 6 שבועות. נפ׳ א׳ אייר תרפ״ט.

אביני, מזל: בת טוב. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ כ״ג תמוז תרפ״ט.

אביני, משה: בן שמואל. נו׳ בתל־אביב. בן שלוש שנים. נפ׳ ב׳ סבת תרצ״א.

אביני, חנה: בת מנצור. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ א׳ סיון תרפ״ז.

אבכזור, דוד: בן בכור. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ ח׳ תמוז תרפ״ט.

אבקים, מרים: בת יהודה. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ י״ד ניסן תרפ״ד.

אבר, לאה: בת יונה. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ י״ב חשון תרצ״א.

אבר, פיגה: בת יונה. נו׳ בא״י. בת שנה. נפ׳ ט״ז כסליו תרפ״ב.

אבר, צבי: בן יונה. נו׳ ביפו. נפ׳ י״א אייר תרפ״ד.

אבר, רחל: בת יצחק. נו׳ בתל־אביב. 2 ח׳. נפ׳ כ״ה חשון תרצ״א.

אבר, שושנה: בת יהודה. בת שבע שנים. נפ׳ ו׳ חשון תרפ״ב.

אברהם, דבורה: בת סעדיה שלמה. נו׳ ביפו. 15 ח׳. נפ׳ כ׳ סיון תרפ״ז.

אברהם, חיים: בן נסים. נו׳ ביפו. 1 ח׳. נפ׳ י״ד שבט תרפ״ה.

אברהם, מזל: בת יפת יעקב. נו׳ ברחובות. בת שבע שנים. נפ׳ ל׳ חשון תרפ״ט.

אברהם, רפאל: בן שלום. נו׳ פורט־סעיד (מצרים). בן חמש שנים. נפ׳ י״א תמוז תרצ״ב.

אברזון, נחמה לאה: בת זלמן. נו׳ ברחובות. בת שנה. נפ׳ י״ב חשון תרצ״ב.

אברמוב, יעקב: בן נח. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ כ״ט טבת תרצ״א.

אברמוב, כרמלה: בת יעקב. נו׳ בתל־אביב. בת שנה. נפ׳ ג׳ חשון תרצ״ג.

אברמוב, רחל: בת משה. בת ארבע שנים. נהרגה בתאונת דרכים ביום י״ד אייר תרפ״ו.

אברמוב, בנימין: בן אברהם. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ב׳ טבת תרפ״ה.

אגמי־מזרחי, חנה: בת אברהם. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ כ׳ תמוז תרפ״ז.

אדיב, חבצלת: בת מאיר. נו׳ בכפר־סבא. 5 ח׳. נפ׳ כ״א אייר תרפ״ט.

אדלרשטין, משה: 1 ח׳. נפ׳ כ״ד אדר־ב׳ תרצ״ב.

אדרעי, מזל: בת נסים. 4 ח׳. נפ׳ כ״א אב תרפ״א.

אהרן, אלישר: בן אברהם. נו׳ ביפו. 18 יום. נפ׳ כ׳ אייר תרפ״ח.

אהרונוביץ, הניה: בת משה. נו׳ ברוסיה. 8 ח׳. נפ׳ כ׳ סיון תרפ״ג.

אוזין, יוסף חיים: בן יצחק. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ כ״ז תמוז תרצ״א.

אוזרקובסקי, גדעון: בן יוסף. 11 ח׳. נפ׳ כ״ח אייר תרע״ב.

אוחנה, יפה (ג׳מילה): בת מסעוד. נו׳ ביפו. 25 יום. נפ׳ כ״א שבט תרפ״ח.

אולדי, בן־ציון: בן אברהם. נו׳ ביפו. 2 שבועות. נפ׳ ח׳ אב תרפ״ה.

אולינקי, יונה: בת יעקב. נו׳ בתל־אביב. בת חמש שנים. נפ׳ ז׳ טבת תרצ״א. מנוסח המצבה:

„בתנו היקרה
והחביבה״ — — —

אוליצקי, שלמה: בן חיים. בן שנה. נפ׳ ט״ו אלול תרע״ו.

אונגר, גלה: 5 ח׳. נפ׳ י״ט שבט תרצ״ג.

אוסטרולצקי, רות: בת דוד. נו׳ בתל־אביב. 14 ח׳. נפ׳ כ״ט תמוז תרצ״ב.

אוסטינסקי, אברהם: בן זלמן. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ כ״א כסליו תר״ץ.

אוסטינסקי, טובה: בת זלמן. נו׳ ביפו. בת שנתים וחצי. נפ׳ י״ג אב תרפ״ח.

אוסטינסקי, יצחק: בן זלמן. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ י״ד חשון תרפ״ח.

אוסטינסקי, נחום: בן זלמן. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ י״ט טבת תר״ץ.

אופר, פנינה: בת יעקב. 15 ח׳. נפ׳ א׳ אייר תרפ״ו.

אור, נעמי: בת שמואל. נו׳ בירושלים. בת שנה וחצי. נפ׳ ב׳ סיון תר״ץ.

אורפלי, בן־ציון: נו׳ בפתח־תקוה. בן שנתים. נפ׳ ה׳ אדר תרצ״ב.

אזולאי, מאיר: בן נסים. נו׳ בתל־אביב. בן שנתים. נפ׳ כ״ז טבת תרצ״ב.

אזולאי, משה: בן דוד. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ כ׳ טבת תרפ״ה.

אחרק, יוסף: בן זכריה יוסף. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ י״ד אדר תרפ״ז.

אחרק, שושנה: בת יהודה. בת שבע שנים. נפ׳ ל׳ חשון תרפ״ב.

אחרק, שמעון: בן יפת. בן שנה. נפ׳ א׳ סיון תרפ״ח.

אידי, סמוכה: בת אברהם. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ י״ט שבט תרפ״ד.

אידי, רחמים: בן חליל. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ ג׳ תמוז תרפ״ח.

אידלמן, אליהו: בן שמואל. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ ה׳ טבת תרפ״ד.

איזן, חנה: בת זלמן. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳.נפ י״ח תמוז תרצ״ב.

איזנברג, אסתר: בת משה. נו׳ בתל־אביב. 17 ח׳. נפ׳ כ״ד טבת תרפ״ח.

איזנברג, בן־ציון: בן אליעזר. 4 ח׳. נפ׳ י״ב אב תרפ״א.

איזנברג, שולמית: בת שלמה. נו׳ בראשון־לציון. 10 ח׳. נפ׳ י״ז תשרי תרצ״ב.

איזנמן, יוסף: בן שלום. נו׳ ורשה (פולין). בן שבע שנים. נפ׳ כ״ב סיון תרפ״ח.

איטנברג, אטיל: בת חיים. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ כ׳ אלול תרפ״ח.

אינגמכטס, שושנה: נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ י״ב סיון תר״ס.

אינבינדר, הניך: בן שמואל. נו׳ בתל־אביב. 6 שבועות. נפ׳ כ׳ אדר־ב׳ תרפ״ט.

אינגלר, ברוך בנדיט: בן צבי. נפ׳ ח׳ טבת תרע״ה.

איצקוביץ, שולמית: בת שאול. נו׳ בא״י. 10 ח׳. נפ׳ כ׳ חשון תרפ״ב.

אישמעלוף, בן־ציון: בן אפרים *אישמעלוף. 9 ח׳. נפ׳ א׳ אייר תרפ״ט (14.5.29).

אישמעלוף, תותי: בת אפרים *אישמעלוף. נו׳ בתל־אביב. בת ארבע וחצי שנים. נפ׳ ס״ו טבת תרצ״א.

אלבלה, דוד: נו׳ בקאסטוריה (יון). בן שמונה שנים. נהרג ע״י מצצה שנזרקה בידי ערבים מן הרכבת בעברה ברח׳ הרצל בתל־אביב. ביום כ״ח אב תרצ״ו, והובא לק׳ בקבר אחים ג׳.

אלבלס, יוסף: בן יהודה. נו׳ בתימן. 3 ח׳. נהרג במקרה אסון ביום כ״א אדר תרפ״ט.

אלברט, שושנה בלומה: בת יצחק. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ י״א חשון תרפ״ט.

אלגבה, אסתר: בת יצחק. נו׳ ביון. בת חמש שנים. נפ׳ ט״ו תשרי תרפ״ח.

אלגזי, אשר: בן דוד. נו׳ בקפריסין. בן שבע שנים. נפ׳ כ״ט טבת תרפ״ד.

אלחדיף, חיים: בן ארבע שנים. נפ׳ ז׳ אב תרע״ט.

אלחנטי, אסתר: בת משה. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ט״ז תמוז תרפ״ג.

אלחסוף, שולמית: בת יעקב. נו׳ ביפו. 3 שבועות. נפ׳ א׳ סיון תרפ״ה.

אלטבי, פלורינה (זהרה): נו׳ במצרים. 16 ח׳. נפ׳ י״ד כסליו תרפ״ח.

אלטשולר, שושנה: בת שלמה. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ י״ח כסליו תרפ״ז.

אליאש, יהודית: בת זאב. נו׳ בחיפה. בת שנתים וחצי. נהרגה מפצצה יחד עם יהושע צבי ודבורה *וילנציק ביום כ״ז חשון תרפ״ז, והובאה לק׳ בקבר אחד.

אליהו, נסים: בן משיח. נו׳ ביפו. בן שנתים וחצי. נפ׳ ג׳ תמוז תרפ״ז.

אליהו, רינה: בת יוסף. בת שנה. נפ׳ י״ז תמוז תרצ״ב.

אלימוביץ, פנחס: בן שמואל. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ י״ב תמוז תרפ״ג.

אליקים, שמעון: בן אהרן. נו׳ ביפו. בן שלוש שנים. נפ׳ י״ז תשרי תרפ״ד.

אלפנדרי, חנה: בת ישראל. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ ט׳ אלול תרצ״א.

אלפסי, ויקטוריה: בת משה. נו׳ בתל־אביב. 22 ח׳. נפ׳ כ״ה כסליו תרצ״א.

אלפרוביץ, מינה: בת זלמן. נו׳ בקובנה (ליטא). בת שלוש שנים. נפ׳ כ״ו אב תרפ״ה.

אלפרט, חנה שינה: בת משה. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ ג׳ שבט תרפ״ד.

אלקווי, יעקב: בן יוסף. נו׳ ביפו׳ 4 ח׳. נפ׳ ט״ו סיון תרפ״ט.

אלקים, אסתר: בת אברהם. 14 ח׳. נפ׳ כ״ב תמוז תרפ״ב.

אלקים, יוכבד: בת אליהו. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ד׳ סיון תרפ״ח.

אלקים, יעקב: בן אברהם. נו ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ל׳ אב תרפ״ד.

אלקים, מאיר: בן אהרן. 3 ח׳. נפ׳ ה׳ סיון תרפ״ח.

אלקיניק, אסתר: בת אברהם. 14 ח׳. נפ׳ כ״ב תמוז תרפ״א.

אמינוף, שרה: בת יוסף חיים. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ כ׳ תמוז תרפ״ז.

אמיר, יהודה: נו׳ בתל־אביב. 11 ח׳. נפ׳ כ״ח אדר־ב׳ תרצ״ב.

אמר, יוסף: בן שמעון. נו׳ יפו. 5 ח׳. נפ׳ כ״ג אלול תרפ״ד.

אמרוק, מנשה: בן יעקב. 6 ח׳. נפ׳ כ״ב אייר תרפ״ח.

אנגל, אהרן: בן יהודה. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ ט״ז סיון תר״פ.

אנגל, אסתר: בת יהודה. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ י״ב ניסן תרפ״ה.

אנגרט, בת־שבע: בת בן־ציון. נו׳ בא״י. בת שנתים. נפ׳ ט׳ סיון תרצ״ב.

אנסי, חביבה: בת עובדיה. נו׳ בתל־אביב. 17 יום. נפ׳ י״ט כסליו תרצ״ג.

אנסי, יעקב: בן יחיא. נו׳ ביפו. 15 ח׳. נפ׳ כ׳ אלול תרפ״ו.

אנסי, עבד: בן סלים. נו׳ רידה (תימן). בן ארבע שנים. נפ׳ כ״ב סיון תרפ״ה.

אנסי, רפאל: בן יחיא. נו׳ ביפו. בן שש שנים. נפ׳ כ״ב חשון תרפ״ד.

אסט, בן־עמי: בן שלמה. נו׳ ברמת־גן (ע״י ת״א). 14 ח׳. נפ׳ ד׳ כסליו תרצ״א.

אסט, יוסף: בן שלמה. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ ה׳ אב תרפ״ו.

אעוד, רחמים: בן שמעון. נו׳ ביפו. בן שנתים(?). נפ׳ ו׳ אלול תרפ״ד.

אעכל, לאה: בת ישראל. נו ביפו. 2 שבועות. נפ׳ ו׳ שבט תרפ״ה.

אעכל, שמעון: בן יששכר. 6 ח׳. נפ׳ ב׳ אדר־א׳ תרפ״א.

אעכל, שמעון: בן ישראל סלים. 5 ח׳. נפ׳ כ״ג אייר תרפ״ב.

אפרי, רחל: בת יהודה. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ כ״ב אלול תר״פ.

אפרים, לאה: בת חיים. נו בראשון־לציון. 10 ח׳. נפ׳ ד׳ תשרי תרצ״ג.

אפרתי, משה: בן שמשון. נו׳ בתל־אביב. 2 ח׳. נפ׳ כ״ד שבט תרפ״ט.

אפשטין, אלכסנדר: בן מרדכי. בן שנה. נפ׳ י״ט טבת תרפ״ח.

אפשטין, זיסלה: נפ׳ כ״א חשון תר״פ.

אקסלרוד, דבורה: בת זאב. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ י״א סיון תרפ״ח.

אקצה, נעמי: בת זכריה. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ י״ט תמוז תרפ״ז.

אקר, אברהם: בן חיים. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ י״ג תשרי תרפ״א.

אקר, דבורה: בת חיים. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ י״ד אדר תרפ״ה.

אקר, יהושע: בן חיים. נו׳ ביפו. 15 ח׳. נפ׳ כ״ג חשון תרפ״ז.

אקרמן, משה: בן זוסיה. נו׳ ברוסיה. בן תשע וחצי שנים. נפ׳ כ״ה אלול תרפ״ח.

אראקי, משה: בן אברהם. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ט״ז אב תרפ״ז.

ארגמן, גדעון: בן חיים. נו׳ בתל־אביב. 15 ח׳. נפ׳ כ״ו תמוז תר״ץ.

ארגמן, יוסף: בן חיים. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ו׳ תמוז תרפ״ח.

ארגמן, שלמה: בן חיים. בן 7 שנים. נפ׳ ד׳ חשון תרפ״ו.

ארוּדיטי, אהובה: בת אהרן. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ ט״ו סיון תרצ״ב.

ארוך, מרים: בת יום־טוב. נו׳ בירות (סוריה). בת שלוש שנים וחצי. נפ׳ א׳ סבת תרצ״ג.

ארוסי, יוסף: בן חיים. נו׳ ביפו. בן חמש שנים. נפ׳ כ״ט חשון תרפ״ז.

ארוסי, נעמי: בת יוסף. נו. ביפו. בת ארבע שנים. נפ׳ ט׳ תמוז תרפ״ב.

ארוסי, שלמה: בן יחיא. נו׳ בירושלים. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ט תמוז תרפ״ה.

ארוסית, רחל: בת יוסף. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ ט״ו אייר תרצ״ב.

ארוץ, ישראל: בן משה. נו ביפו. 8 ח׳. נפ׳ א׳ טבת תרפ״ז.

ארוץ, מלכה: בת משה אברהם. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ כ״ח אלול תרפ״ד.

ארוץ, שכנא: בן סישל. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ י״ב סיון תרפ״ג.

אריה, מלכה: בת רפאל. נפ׳ ה׳ אדר תרע״ט.

ארויה, שלמה: בן דוד. נו׳ בולגריה. בן שנתים וחצי. נפ׳ ו׳ כסליו תרפ״ז.

ארליך, חיה: בת יוסף. נו׳ בבני־ברק (ע״י ת״א). 6 ח׳. נפ׳ ג׳ כסליו תרצ״ב.

ארליכמן, פיגה: בת אברהם. נו׳ בשכ׳ מונטיפיורי (ע״י תל־אביב). בת שנה ורבע. נפ׳ ט״ו חשון תר״ץ.

ארמה, אסתר: בת חיים. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ י׳ אב תרפ״ח.

ארקין, מרים: בת יוסף. נו׳ גרודנה (סולין). 14 ח׳. נפ׳ א׳ אלול תרפ״ה.

ארשה, יצחק: נו׳ בזכרון־יעקב. בן חמש שנים. נפ׳ י״ב שבט תר״ס.

אשאדי, יוסף: בן אברהם. בן שנתים. נפ׳ כ״ט חשון תרע״ט.

אשאדי, מנחם: 14 ח׳. נפ׳ י״ד סיון תרפ״א.

אשאדי, נחמה: נו׳ ביפו. 2 ח׳. נפ׳ כ״ה סיון תר״ס.

אשואל, אהובה: בת יוסף. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ ח׳ תמוז תר״ץ.

אשויל, שמחה: בן צדוק. נו׳ ביפו. 15 ח׳. נפ׳ י״ב כסליו תרצ״א.

אשכנזי, בנימין: בן יעקב. נו׳ בתל־אביב. 6 חדשים. נפ׳ כ׳ סיון תרס״ט.

אשכנזי, חיה: בת בן־ציון. נפ׳ ג׳ כסליו תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„ציון
לנפש יקרה
פרח רך
צחה וברה
שנקטפה באבו
נפטרה״ — — —

אשכנזי, נסים: בן אברהם. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ כ״ד תשרי תרפ״ד.

אשכנזי, עדינה: בת שלמה. נו׳ ברעננה. בת שנה. נפ׳ ג׳ סיון תרפ״ה.

אשכנזי, צבי: בן חיים. נפ׳ כ״ד טבת תרע״ד.

אשכנזי, רחל: בת חיים. בת שנה. נפ׳ כ״ח סיון תרפ״ג.

אשכנזי, שולמית: בת שלמה. נו׳ ברעננה. בת שנה. נפ׳ כ״ב תמוז תרפ״ה.

אשכנזי, שלמה: בן יהודה. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ כ״ז אייר תרפ״ז.

אשן, יהודית: בת יהושע. נו׳ ביפו. 16 יום. נפ׳ י׳ תשרי תרס״א.

אשרוב, דוד: בן אפרים. נו׳ ביפו. בן ארבע שנים. נפ׳ י״ט חשון תרפ״ט.

אשרוב, ישראל היים: בן יעקב. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ י״א אייר תרפ״ז.

אשרוב, מלך: בן אפרים. נו׳ ביפו. חודש אחד. נפ׳ ז׳ טבת תרפ״ח.

אשרוב, נסים: בן נסים. נו׳ בתל־אביב. בן שנה וחצי. נפ׳ א׳ חשון תרצ״א.

אשרוב, שולמית: בת אפרים. נו׳ בתל־אביב. 4 וחצי ח׳. נפ׳ כ״ח ניסן תרצ״א.

אשרי, יוסף: בן שלמה. 2 ח׳. נפ׳ א׳ תמוז תרפ״א.

אשרי, מזל: בת מנחם. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ י״ב שבט תרפ״ה.

אשרי, שלמה: בן דוד. נו׳ בתימן. בן שתים עשרה שנים. נפ׳ י״ד טבת תרפ״ד.

אתליפו, יוסף: בן נסים. נו׳ בירושלים. בן שנתים. נפ׳ י״ב סיון תרע״ט.

ב

בגון, ויקטור יוסף: בן שרגא פייבל (פאול). נו׳ מוסקבה (רוסיה). בן חמש שנים. נפ׳ ה׳ חשון תרפ״ו.

בדיחי, שמעון: בן שלום חיים. נו׳ ביפו. 13 ח׳. נפ׳ כ״ה אייר תרפ״ז.

בדר, מרים: בת אליהו. נו׳ ביפו. 13 ח׳. נפ׳ כ״ה אייר תרפ״ו.

בהגרא, שולמית (פרידה מלכה): בת אהרן. נו׳ ביפו. בת שש שנים. נפ׳ כ״ח תמוז תר״פ. מנוסח המצבה:

„פרח יפה די הוד
מתה לכאב הוריך
שולמית היית חביבה מאד
הורדת לקבר באביב ימיך
על אבן הזאת יבכו כל יודעי שמך
פרידה מלכה ב״ר אהרן בהגרא
עפעפינו יזילו דמעות מעיננו נגרא
לזכר פטירתך יום מר״ — — —

בואשירי, ציונה: בת סעיד שלמה. 5 ח׳.. נפ׳ כ״ט חשון תרפ״א.

בובשני, פרץ: בן סלים. בן שנה וחצי. נפ׳ ב׳ חשון תרע״ט.

בוטון, אליהו: 11 ח׳. נפ׳ כ״ז חשון תרצ״ג.

בוים, מרים: בת אברהם. נו׳ בירושלים. 5 ח׳. נפ׳ ז׳ תמוז תרפ״ה.

בוכבינדר, שמעון: בן כתריאל. בן שש שנים. נפ׳ ז׳ אדר־ב׳ תרפ״ז.

בוכרו, יעקב: נפ׳ י״ח תשרי תרע״ב.

בולמן, רבקה: בת שמואל אליהו. נו׳ סלונסק (פולין). בת שנתים. נפ׳ כ״ב תשרי (שמיני עצרת) תרפ״ו.

בומשטיק, שינדיל: בת מרדכי. בת שנה. נפ׳ כ״ד תשרי תרפ״ב.

בוני, יהודית: בת חיים. נו׳ ברחובות. בת שנתים. נפ׳ ח׳ שבט תרפ״ח.

בוסני, גאולה: בת שלום. נו׳ ביפו. בת ארבע שנים. נפ׳ ל׳ כסליו תרפ״ד.

בורגר, יגאל: בן דוד. נו׳ בא״י. 9 ח׳. נפ׳ כ״ד ניסן תרצ״ב.

בורד, אליעזר: בן ניסן. נו׳ בא״י (בגליל). בן ארבע שנים. נפ׳ ד׳ ניסן תר״ץ.

בורדן, דוד: בן שבתי. נו׳ ברחובות. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ז תשרי תרע״ט.

בורה, שלמה: בן זכריה. נו׳ בתל־אביב. 15 ח׳. נפ׳ כ״ה אדר תר״ץ.

בורנשטין, הינדה: בת יעקב. בת שנה. נפ׳ כ״ג אלול תרפ״ו.

בורנשטין, מרים: בת יעקב. נו׳ בתל־אביב. בת שלוש שנים. נפ׳ י״ד אדר תרצ״א.

בורשטין, אבא שמואל: בן אוריה. נו׳ מריאנפול (ליטא). 8 ח׳. נפ׳ ג׳ סיון תרפ״ה.

בורשטין, יעקב: בן יוסף. 6 ח׳. נפ׳ י׳ אייר תרפ״ד(ז).

בורשטין, מגשה: בן אלכסנדר. נו׳ בורשה (פולין). בן אחת עשרה שנים. נפ׳ ג׳ חשון תרפ״ז.

בורשטין, רות: בת יעקב. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ ט״ו תמוז תרפ״ז.

בושרי, חנה: בת אהרן. נו׳ צנעה (תימן). בת תשע שנים. נפ׳ י״ח כסליו תר״ץ.

בושרי, יהודה: בן שלום. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ י״ח ניסן תר״ץ.

בטון, שלמה: בן יעקב. נו׳ ביפו. נפ׳ ט״ז אדר תרפ״ז.

בטיטו, אסתר: בת יוסף. בת שנתים. נפ׳ י״ז אלול תרע״ט.

בטיטו, יהודית: בת אליהו. 2 שבועות(ז) נפ׳ כ״א חשון תרפ״ב.

בטיטי, דוד: בן יוסף. 15 ח׳. נפ׳ י״ב תמוז תרפ״א.

בטלון, אלישע: בן בצלאל. בן שנה. נפ׳ א׳ תמוז תרפ״ג.

ביאליסטוצקי, עזרא: בן אשר. נו׳ שכ׳ בורוכוב. 8 ח׳. נפ׳ י׳ אייר תרפ״ח.

ביאליסטוצקי, שרה: בת חיים נחמן. נו׳ ביאליסטוק (פולין). בת 9 שנים. נפ׳ כ״ג תמוז תרפ״ו.

ביבס, שרה: בת אליהו. נו ביפו. 21 ח׳. נפ׳ ט״ו כסליו תרפ״ח.

ביברשביל, אברהם: בן שמואל. נו׳ סיפליס. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ה אלול תרפ״ה.

בידאווי, בת־שבע: בת דוד. נו׳ בתל־אביב. 14 ח׳. נפ׳ י׳ תשרי תרצ״א.

בידניס, אסתר: בת ניסן. 5 ח׳. נפ׳ י״ד תמוז תרפ״א.

בידרמן, יהושע: בן יהודה. נו׳ לודז (פולין). בן שנתים. נפ׳ כ״ד אלול תרפ״ה.

ביזובוב, בתיה: בת חנוך. 10 שבו־עות. נפ׳ י׳ טבת תרפ״ד.

ביטין, שושנה (זהרה): בת נסים. נו׳ ביפו. בת אחת עשרה שנים. נפ׳ ט״ז אב תרפ״ח.

בין, רחל: בת דוב. בת שנתים. נפ׳ ג׳ אב תרפ״ד.

ביך, עדה: בת יצחק. נו׳ ביפו. בת שנתים וחצי. נפ׳ ו׳ אב תרפ״ט.

בילדי, יצחק: בן שלום. 9 ח׳. נפ׳ י״ז אב תרע״ט.

בילטנסקי, נח: בן צבי. 16 יום. נפ׳ כ״ג שבט תרפ״ב.

ביליס, מנחם: בן חיים דוב. נו׳ בפתח־תקוה. בן שלוש שנים וחצי. נפ׳ י״א סיון תרפ״ב.

ביליצקי, מרדכי: בן נתן. נו׳ גרודנה (פולין). בן ארבע וחצי שנים. נפ׳ י״ט חשון תרפ״ח.

בינדר, יהודה: בן צבי. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ ז׳ שבט תרפ״ה.

בירו, שושנה (רוזה): בת יוסף. נו׳ ביפו. 18 ח׳. נפ׳ כ״ז אב תרפ״ח.

בירנבוים, יהודית: בת אברהם. נו׳ בתל־אביב. בת ארבע וחצי שנים. נפ׳ כ״ז שבט תרצ״א.

בירנבוים, מרדכי: בן אלימלך. נו׳ ביפו. 20 ח׳. נפ׳ ו׳ אלול תרפ״ז.

בירנבוים, שלום: בן מנחם. נו׳ בתל־אביב. בן חמש שנים. נפ׳ י״ז שבט תרצ״ב.

מנוסח המצבה:

„— — סרח נחמד נקטף באבו

נהרג בן 5 שנים״ — — —

בית־דוד, ברכה: בת סעדיה. 6 ימים. נפ׳ כ״א שבט תרפ״ה.

בית־מורי, אסתר: בת חיים. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ כ״ב אייר תרפ״ה.

בכור, בן־ציון: בן שמואל. 3 ח׳. נפ׳ ז׳ סיון תרע״ט.

בכר, אברהם: בן ישראל. נו׳ בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ כ״ג אלול תרפ״ט.

בכר, כוכב: בן יעקב. נו׳ ביפו. 4 וחצי ח׳. נפ׳ י״ד תמוז תרפ״ח.

בכר, מלכה: בת אברהם. נו׳ בתל־אביב. 14 ח׳. נפ׳ י״ד חשון תרצ״ב.

בכר, רבקה: בת אברהם. נו׳ בירושלים. בת שבע שנים. נפ׳ ו׳ תשרי תרפ״ז.

בכר, רחמים: בן שמעון. נו ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ י״ז תמוז תרפ״ח.

בכר, רפאל: בן יצחק. נו׳ ביפו. בן שנת וחצי. נפ׳ ט׳ אייר תרצ״א.

בכר, שרה: בת יצחק. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ י״א תשרי תרפ״ז.

בלבנוב, לאה: בת יעקב. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ י״ח סיון תרפ״ה.

בלובשטין, חיים: בן ישראל. נו׳ בתל־אביב. בן שנתים. נפ׳ ה׳ כסליו תרצ״ג.

בלומברג, צופיה: בת יעקב. נו׳ ביפו. 15 ח׳. נפ׳ כ״א תמוז תרפ״ט.

בלומנקרנץ, אריה יצחק: בן יחזקאל. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ ה׳ תמוז תר״ץ.

בלי, משה: בן יהודה. נו׳ ברוסה (טורקיה). בן שנתים. נפ׳ כ״ד כסליו תרפ״ה.

בליביס, חיים: בן קופל. נו׳ כפר־סבא. 8 ח׳. נפ׳ ט״ו תשרי תר״ץ.

בליר, דוד ישראל: בן שמעון. נו׳

חלם (פולין). בן עשר שנים. נפ׳ כ״ז אב תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„ציון

לנפש

יקרה — — —

שנקטף באביב ימיו״ — — —

בליר, משה צבי: בן שמעון. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ י״ג שבט תרפ״ז.

בליש, מלכה רבקה: 4 ח׳. נפ׳ י״ב אייר תרפ״א.

בלנק, יעקב: בן חיים. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ ט׳ כסליו תרפ״ח.

בלק, אסתר: בת יואל. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ י״ג כסליו תרפ״ז.

בלשר, אהרן: בן חנן. נפ׳ כ״ב סיון תר״ע.

בן ארי, רזיאלה: בת נחום. נו׳ ברוסיה. בת ארבע שנים. נפ׳ י״ט תשרי תרפ״ד.

בן־זכריהו, יוסף: נפ׳ ט״ז שבט תרע״ט.

בנדט, שמואל: בן יעקב. נו׳ בני־ברק (ע״י ת״א). בן שנה. נפ׳ ג׳ שבט תרפ״ח.

בן־טוב, בנימין: בן יצחק. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ ל׳ סיון תרפ״ז.

בני־אריה, זאב: בן חיים. נו׳ ביפו. 13 שבועות. נפ׳ ט״ז סיון תרפ״ז.

בן־יהודה, דליה: בת אברהם. נו׳ בסתח־תקוה. 5 ח׳. נפ׳ ב׳ חשון תרצ״ג.

בנימין, חיים: בן שלום. 5 ח׳. נפ׳ י״ג אלול תרפ״ג.

בנימין, יוסף: בן יעקב. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ כ״ה חשון תרצ״א.

בנימין, יעיש: בן שלום. 8 ימים. נפ׳ י״ד אדר תרפ״א.

בנימין, צפורה: בת אברהם. 7 ח׳. נפ׳ ט״ז אייר תרצ״ב.

בנימין, שולמית: בת עוץ. נו׳ ביפו. בת שלוש עשרה שנים. נפ׳ ט״ז חשון תר״ץ.

בנימין, שמואל: בן יעקב. נו׳ בתל־אביב. 1 ח׳. נפ׳ כ״ו כסליו תרפ״ט.

בנימיני (איטקס), יעקב: בן יואל. נו׳ פ׳ פודול (רוסיה). בן תשע שנים. נפ׳ ב׳ טבת תרפ״ד.

בנין, טוביה: בן דוד. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ א׳ תשרי תרפ״ז.

בנין, מרים: בת משה. נו׳ ביפו. 16 ח׳. נפ׳ ז׳ אב תרפ״ט.

בנין, שמחה: בן רפאל. בן שנה. נפ׳ כ״ד אלול תרע״ט.

בן־יפת, משה: בן סעדיה. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ כ״ו אייר תרפ״ד.

בן־יקר, ידידיה: בן אברהם. נו׳ ביפו. 16 ח׳. נפ׳ ט״ו סיון תרפ״ה.

בן־מאיר, מאירה: בת יעקב בן־מאיר, עו״ד בת״א. בת שלוש שנים. נפ׳ ה׳ אייר תרפ״ט.

בן־נון, יעקב: בן יוסף. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ י״ב תשרי תרצ״א.

בן־נחמן (הורנקרנץ), סימה: בת דוב. נו׳ קופיצ׳ינסקי. בת חמש שנים. נפ׳ ט׳ אדר תרפ״ז.

בן־נר, נחמיה: בן אשר. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ כ״ב אייר תרצ״א.

בן־סעדיה, יעקב: בן סעדיה. 11 ח׳. נפ׳ י״ד תמוז תר״פ.

בן־עמי, גבריאל: בן רפאל. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ ב׳ כסליו תרפ״ז.

בן־עמי, תקוה: בת משה. נו׳ בתל־אביב. 11 ח׳. נפ׳ ח׳ ניסן תרצ״ב.

בן־צדק, יעל: בת יצחק. נו׳ בבאר־טוביה. 3 ח׳. נפ׳ כ׳ סיון תרצ״א.

בן־שלום, דוב: בן חיים. נו׳ י״ג ניסן תרפ״ז. נפ׳ ב׳ טבת תר״ץ.

בן־שלום, חיים: נפ׳ כ׳ טבת תרע״ט. נפ׳ י״ד טבת תרפ״ז.

בעדני, ידידיה: בן דוד. בן שנה וחצי. נפ׳ י״ד טבת תרפ״ז.

בעדני, ראובן: בן מנסור. נו׳ עדן. בן שש שנים. נפ׳ כ״ג תשרי תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„נצדק דינו וישר פעלו
ונלקח מאביו ואמו
הילד הטוב״ — —

בעדני, שלמה: בן דוד. נו׳ עדן. בן שלוש שנים. נפ׳ כ׳ טבת תרפ״ז.

בק, רבקה: בת דוד. נו׳ בפתח־תקוה. 8 וחצי ח׳. נפ׳ י׳ תשרי תרצ״ב.

בקלש, אסתר: בת ברוך יוסף. נו׳ ביפו. 15 ח׳. נפ׳ כ״ז אייר תרפ״ז.

ברג, שרה: בת יעקב. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ י״ט תמוז תרפ״ה.

ברגמן, אליהו: בן יוסף. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ י״ג כסליו תרצ״א.

ברדיצבסקי, דוד: בן מתתיהו. נו׳ בתל־אביב. 20 ח׳. נפ׳ כ׳ שבט תרפ״ז.

ברדן, ברוך: בן מאיר. נו׳ בראשון־לציון. 8 ח׳. נפ׳ כ׳ סיון תרע״ח.

ברוטמן, עליזה: בת יצחק. 15 ח׳. נפ׳ כ״ב תמוז תרפ״א. מנוסח המצבה:

„מנוחת
הילדה הנעימה — — —
הלכה לעולמה
אחרי ענויים קשים״ — — —

ברוכי, אהרן: בן שמעון. נו׳ בתל־אביב. 21 ח׳. נפ׳ ה׳ כסליו תרצ״א. מנוסח המצבה:

„נטע רך
ילד שעשועים״ — — —

ברונר, אליהו: בן יהודה. נו׳ קרשנוב (גליציה). בן חמש שנים. נפ׳ ו׳ חשון תרפ״ה.

ברונשטין, אלכסנדר: בן דוד. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ כ״ו תשרי תרצ״ג.

ברז, רחל: בת אבא יוסף. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ י״ט תמוז תרפ״ט.

ברטוב, עליזה: בת חיים. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ כו אלול תרצ״א.

ברין, אברהם: בן דוד. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ ח׳ טבת תר״ט.

ברין, אברהם חיים: בן דוד. נו׳ בתל־אביב. בן שנתים. נפ׳ ט״ו תשרי תרפ״ג.

ברין, בתיה: 14 ח׳. נפ׳ ח׳ אלול תרפ״ג.

ברין, זהבה: בת משה. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ כ״ב תשרי תרפ״ט.

ברין, לאה: נו׳ ביפו. 19 יום. נפ׳ ל׳ תשרי תרפ״א.

ברין, פסח: בן יעקב. נו׳ יפו. 4 שבו־עות. נפ׳ י״א אב תרפ״ה.

ברינה, אהובה: בת פיביש. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ ו׳ תשרי תרפ״ח.

בריסקר, בנימין: בן שמעון. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ט״ז כסליו תרפ״ח.

ברליבוץ, סוניה (שולמית): בת יהודה. נו׳ בחיפה. 14 ח׳. נפ׳ כ״ג סיון תרפ״ח.

ברמן, שמחה: בת יהושע. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ כ״ה טבת תרצ״ב.

ברמן, שרה: בת פישל. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ ז׳ אב תרצ״ב.

ברנובסקי, רחל: בת מנדל. נו׳ ביפו. 14 ח׳. נפ׳ ל׳ ניסן תרפ״ז.

ברנשטין, דבורה: בת יוסף. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ט״ז סיון תרפ״ז.

ברנשטין, מאיר: בן אברהם. 4 ח׳ נפ׳ י״ט ניסן תרפ״ב.

ברנשטין, משה: בן מרדכי יוסף. נו׳ רובנא. בן שתים עשרה שנה. נפ׳ א׳ אלול תרפ״ה.

ברסקי, עמליה: בת שלמה *ברסקי. נו׳ ילסבטגרד (רוסיה). בת שתים עשרה שנה. סבעה בים יפו ביום י״ז אב תרע״ו. נוסח המצבה:

„פ. נ.
שושנה רעננה שנקטפה בלא עתה
תלמידה עליזה וחביבה של המחלקה
השלישית בגמנסיה העברית ביפו
עמליה
בת ר׳ שלמה ברסקי
נולדה בילסבטגרד י״ח שבט תרס״ד
וטבעה בים יפו י״ז מנחם אב תרע״ו
מי זאת הנשקפה?
יונה תמה, עליזה, יפה
בין רעותיה ששה, צפה
ואיפה היא? בגל נסחפה?
לא! שמימה היא לה עפה״.

בר־ציון, אסתר: בת אליהו. 3 ח׳. נפ׳ כ״ז ניסן תרפ״ג.

ברקוביץ, עקיבא: בן חיים אבא. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ כ״ב תשרי תרפ״ז.

ברקוביץ, רבקה: בת פסח. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ י״ז תשרי תרפ״ז.

בשארי, אסתר: בת אהרן. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ כ״ו תמוז תרפ״ה.

בשארי, יהודה: בן אהרן. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ ט׳ אייר תרפ״ז.

בשארי, צדוק: בן אהרן. נו ביפו. 4 שבועות. נפ׳ כ״ג שבט תרפ״ז.

בת־ציון, מרים: נפ׳ ד׳ אב תרע״ט.

ג

גבאי, לאה: בת בן־ציון. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ י״ח סיון תרפ״ח.

גבור, ברכה: בת גדליהו. 8 ח׳. נפ׳ י״ח תמוז תרפ״ג.

גבור, מנוחה: בת גדליה. בת שנה. נפ׳ י״א אדר תרפ״ב.

גבריאלוביץ, יהודה ליב: בן יצחק. נו. ביפו. בן שנתים. נפ׳ י״א ניסן תרפ״ה. מנוסח המצבה:

„ציון
הילד היקר
והנעים להוריו״ — — —

גדליה, יוסף: בן יעקב. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ט״ו אלול תרפ״ז.

גדליה, רחל: בת גבריאל. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ ט״ז אלול תרפ״ו.

גדסי, שמואל: בן אברהם. 7 ח׳. נפ׳ י״ח אדר־ב׳ תרפ״א.

גדעוני, אליעזר: בן משה. נו בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ ג׳ כסליו תר״ץ.

ג׳וב, סלים: בן יוסף. נו׳ עדן. בן שנתים. נפ׳ י״ד כסליו תרפ״ה.

גודארד, אברהם משה: בן מרדכי זאב. 15 יום. נפ׳ כ״ג אדר תרפ״ב.

גודלשטין, שלמה: בן יעקב. נו׳ ביפו. 24 יום. נפ׳ י׳ סיון תרצ״א.

גודעה, יהודה: בן חיים. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ ו׳ ניסן תר״ץ.

גוזמן, יונתן: בן שמואל (סוחר נודע בת״א). נו׳ בתל־אביב. בן 11 ח׳. נפ׳ ה׳ כסליו תרע״ז. נוסח המצבה:

„פ. נ.
ילד נחמד
יונתן בן שמואל
גוזמן
נפ׳ בן י״א חודש
ה׳ כסליו תרע״ז
תנצב״ה״.

גוטגולד, ברכה: בת מרדכי. נו׳ בורשה. בת שנה. נפ׳ ט׳ תמוז תרפ״ה.

גוטגולד, שושנה צפורה: בת משה. נו׳ ביפו. בת שבע שנים. נפ׳ י״ח תשרי תרפ״ב.

גוטמן, בלומה: בת משה. נו׳ בבני־ברק. 2 שבועות. נפ׳ י״ג חשון תרפ״ט.

גוטמן, מרדכי: בן מאיר משה. נו׳ בני־ברק. 4 ח׳. נפ׳ כ׳ חשון תרפ״ה.

גולדברג, אברהם משה: בן שלמה. נו׳ בתל־אביב. נפ׳ כ״ב אב תרפ״ה.

גולדברג, אברהם משה: בן שלמה. נו בתל־אביב. בן שנה ו־3 ח׳. נפ׳ כ״ב אב תרפ״ה.

גולדברג, טלילה: בת סנחס. נו׳ בתל־אביב. בת שנתים. נפ׳ ח׳ אלול תרצ״ב.

גולדברג, יהואש: בן נתן (נטע). נ״ בכפר־סבא. בן ארבע שנים. נפ׳ י״ד טבת תרע״ט וקבור ליד אמו רחל גורפינקל־גולדברג. נוסח המצבה:

„פ. נ.
הילד יהואש
בן ר׳ נטע
גולדברג
נפטר בי״ג לח׳ טבת
התרע״ט
מהמחלה הספרדית
בשנה החמשית
תנצב״ה״.

גולדברג, נירה: בת נתן (נטע) ואחות יהואש גולדברג. נו׳ ביפו. בת שנה ו־8 ח׳. נפ׳ י״ט שבט תרפ״ח.

גולדברג, עמוס: בן אליהו. נו׳ בתל־אביב. בן שנתים וחצי. נפ׳ ב׳ תשרי תרצ״ג.

גולדברג, רבקה: בת יוסף. נו׳ בראשון־לציון. 6 ח׳. נפ׳ כ״ט תמוז תר״ץ.

גולדברג, שרה: בת יצחק. נו׳ בירושלים. בת שלוש שנים. נפ׳ כ׳ תשרי תרפ״ז.

גולדין, יעקב צבי: בן יהושע. נו׳ בתל־אביב. 11 ח׳. נפ׳ כ״ד שבט תר״ץ.

גולדמן, לאה: בת משה צבי. נו׳ בפתח־תקוה. בת שנה ו־9 ח׳. נפ׳ כ״ד אב תרצ״א.

גולדמן, שרה: בת זאב. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ י״ז סיון תרפ״ז.

גולדנברג, אברהם יהושע: בן יעקב. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ ל׳ כסליו תרפ״ד.

גולדפוגל, יהושע צמח: בן בנימין. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ו חשון תרע״ט.

גולדשטין, בת־עמי: בת יוסף. נו׳ בפתח־תקוה. 6 ח׳. נפ׳ א׳ תמוז תרצ״א.

גולדשטין, דוד: בן ברטה. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ כ׳ כסליו תרפ״ד.

גולדשטין, יגאל: בן יחזקאל. 7 שבועות. נפ׳ ה׳ אדר תר״פ.

גולדשטין, יצחק: בן יהודה. נו׳ בתל־אביב. בן שנה וחצי. נפ׳ ח׳ אדר תרפ״ז.

גולדשטין, ניסן: בן חיים. נו׳ בגדרה. בן שלוש שנים. נפ׳ ט״ו אדר תרפ״ב.

גולדשטין, רחל: בת שלמה. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ ה׳ טבת תרפ״ז.

גולינברג, אריה אליעזר: בן משה. נו׳ קליש (פולין). בן שתים עשרה שנים. נפ׳ י׳ טבת תרפ״ו.

גונדיה, ישראל: בן משה. נו׳ בפתח־תקוה. בן שנה וחצי. נפ׳ י״ג שבט תרפ״ח.

גורדון, אברהם אבא: בן חיים. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ ט״ו סיון תרפ״ה.

גורדון, זיוה: בת שמואל. נו׳ רמת־גן. 7 ח׳. נפ׳ י״ג אייר תרפ״ט.

גורודיסקי, יוכבד: בת חיים. נו׳ ברחובות. בת שנה. נפ׳ ז׳ סיון תרפ״ג.

גורן, דוד: בן שאול. נו׳ ברחובות. 11 ח׳. נפ׳ כ״ב ניסן תרפ״ד.

גורסקי, חוה: בת קלמן. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ י״ב תמוז תרפ״ג.

גורפינקל, זאב: בן חיים. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ ט״ז אייר תרפ״ט.

גטניה, דינה: בת שמואל. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ ט״ו את תרצ״א.

גטניה, מיכאל: בן שמואל. נו׳ ביפו. בן שנה וחודש. נפ׳ כ״ו אלול תרפ״ז.

ג׳יבלי, אסתר: בת שש שנים. נפ׳ א׳ חשון תרפ״ג.

ג׳יבלי, בן־ציון: בן אברהם. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ז׳ תמוז תרפ״ז.

גידי, נפתלי: בן שמעון. נו׳ בתל־אביב. חדשים וחצי. נפ׳ כ״ז חשון תר״ץ.

גידנסקי, אסתר: בת אברהם. נו׳ ורשה. בת שנתים. נפ׳ י״ד סיון תרפ״ה.

ג׳ימנו, מאיר: בן יעקב. נפ׳ כ״ז תשרי תרפ״ה.

ג׳ינג׳חה, שמואל: בן שלמה. נו׳ בעקרון. 5 ח׳. נפ׳ ג תמוז תרפ״ז.

גינזבורג, לאה: בת בצלאל. נו׳ בתל־אביב. בת שנה. נפ׳ ה׳ תמוז תר״ץ.

גיניאו, יעקב מאיר: בן שלום. בן שנה וחצי. נפ׳ י״ג ניסן תרפ״א.

ג׳יניאו, מרים: בת שלום. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ כ״ה טבת תרפ״ז.

גינצבורג, גרשון: בן בצלאל. נו׳ ביפו. 16 יום. נפ׳ כ״ו אדר תרפ״ז.

גינצבורג, דבורה: בת מאיר. נו׳ בקפריסין. בת חמש שנים. נפ׳ י״א אייר תרפ״ה. נוסח המצבה:

„פ. נ.
הילדה
דבורה
בת ר׳ מאיר
גינזבורג
מקפריסין
נו׳ י״א אייר תרפ״ה
בת ה׳ לחיי״.

גלבי, ברזילי: 10 ח׳. נפ׳ כ״ס אלול, תר״פ.

גלברטוביץ, צפורה: בת אפרים. נו׳

בתל־אביב. בת שלוש שנים וחצי. נפ׳ כ״ג סיון תר״ץ.

גלדשטין, משה: בן שלום. נו׳ ביסו. בן שנה. נפ׳ ט״ז חשון תרפ״ט.

גלוסקא, בוסתנאי: בן דוד. נו׳ ביסו. בן שנה וחצי. נפ׳ ל׳ שבט תרפ״ו.

גלזנר, רות: בת יהושע. נו׳ גרמניה. בת ארבע שנים. נפ׳ כ״ח סיון תרצ״ב.

גליס, בתיה: בת צבי. בת שנתים. נפ׳ כ״ב שבט תרפ״א.

גליק, שלמה נח: בן אברהם. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ י׳ אייר תרפ״ה.

גליקסון, יצחק: בן מרדכי הכהן. נו׳ אומן (רוסיה). בן שתים עשרה שנים. נפ׳ י״א שבט תרפ״ז. נוסח המצבה:

„פ. נ.
הילד
יצחק
בן הקדוש
ר׳ מרדכי הכהן
גליקסון
נקטף בעודו באבו
בן י״ב שנה
י״א שבט תרפ״ז
שלום לעפרך
נשמה טהורה ז״

גלמן, יעקב: בן מאיר. נו׳ בתל־אביב. בן חמש וחצי שנים. נפ׳ ט״ו אלול תרצ״ב.

גלמן, תקוה: בת יונה. נו׳ בפתח־תקוה. בת שש שנים. נפ׳ א׳ אלול תרצ״ב.

גלנסי, רבקה: בת דוד. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ ב׳ אלול תרצ״א.

גמיל, צפורה: בת יששכר. נו׳ בפתח־תקוה. בת שנתים וחצי. נפ׳ ט״ו אלול תרצ״א.

ג׳מילי, יהודית: בת עזרא. נו׳ ביסו. 8 ח׳. נפ׳ ח׳ תמוז תרפ״ט.

גמל, יהודה: בן שמעון. נו׳ בתל־אביב. בן חמש שנים. נפ׳ י״ב אדר תר״ץ.

גמלו, מרגלית: בת עזרא. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ ו׳ תשרי תרפ״ז.

גנאזי, אסתר: בת דוד. נו׳ ביסו. בת שלוש שנים. נפ׳ ט״ו טבת תרצ״א.

גנדלמן, שמואל: בן ברוך. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ כ״ו אדר תרפ״ט.

ג׳יניאו, מאיר: בן יעקב. נו׳ סלוניקי (יון). בן ארבע שנים. נפ׳ כ״ז תשרי תרפ״ה.

גניפולסקי, רבקה: בת מרדכי. בת שבע שנים. נפ׳ ה׳ תמוז תרפ״א.

גסינבויר, משה: בן שמואל נחום. נו׳ ביסו. בן שנה. נפ׳ ט׳ סיון תרפ״ד.

גסר, טוביה: בן משה. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ ז׳ טבת תרצ״ג.

גפן, אוריה שם־טוב: בן דוד. נו׳ בתל־אביב. בן שנתים. נפ׳ כ״ז תשרי תר״ץ. נוסח המצבה:

„לזכר
אורי שם־טוב גפן
כ׳ חשון תרפ״ח — כ״ו תשרי תר״ץ
תנצב״ה״.

גפן, גדעון: בן דוב. נו׳ בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ י״ד תמוז תרפ״ו. נוסח המצבה:

„לזכר
נשמת
הילד החביב
גדעון
בן אסתר ודוב
גפן
נולד

כ״ג תמוז תרפ״ה
והלך לעולמו
י״ד תמוז תרפ״ו.
תנצב״ה״.

גפן, עמנואל: נו׳ רמת־גן. 7 שבועות. נפ׳ ח׳ שבט תר״ץ.

גפריט, מיכאל: בן בנימין. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ כ״א אייר תרפ״ט.

גר, מזל: בת אברהם. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ ט׳ אלול תרצ״ב.

גראסי, יוסף: בן דניאל. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ג׳ סיון תרצ״ב.

גראסי, סולטנה: בת חיים. נו׳ ביפו. בת חדשים. נפ׳ י״ב חשון תרפ״ח.

גרה, מרדכי: בן יעקב. נו׳ ביפו. בן ארבע שנים. נפ׳ כ״ה אדר־ב׳ תרפ״ד. נוסח המצבה:

„פ. נ.
בן יקיר ילד שעשועים
מרדכי אהרן
מרקו גארה
חסר רך ורענן
פקע שושנה
עלה הכורת ויכרתהו
טרם פרח בשנתו הרביעית
ביום השני כ״ה אדר־ב׳
ה׳תרפ״ד״.

גרובר, אהליאב: בן יצחק. נו׳ בכנרת. בן שנה ו־8 חדשים. נפ׳ כ׳ תשרי תרפ״ט.

גרובר, מלכה: בת חיים. בת שנה. נפ׳ כ״ג סיון תרפ״א.

גרומש, אבשלום: בן אברהם. 10 ח׳. נפ׳ כ״ו חשון תרפ״א.

גרומש, גרינה: בת אברהם. בת שנה. נפ׳ י״ב טבת תרע״ט.

גרונדמן, יעקב זאב: בן אלימלך. נו׳ ורשה (פולין). בן שבע שנים. נפ׳ כ״ג חשון תרצ״ג.

גרוס, דבורה: בת שמואל. נו׳ מיר (ליטא). בת תשע שנים (עלתה לא״י בהיותה בת ארבע שנים). נפ׳ י״ד תמוז תרפ״ה.

גרוסמן, גיטל מלכה: בת ברוך. נו׳ ביפו. בת שלוש שנים. נפ׳ כ״ז אדר תרפ״ו.

גרטל, חנה: בת שלמה. נו׳ כ״ז תשרי תרפ״ג, תל־אביב. בת יחידה להוריה. מתה שבוע ימים לאחר מות אמה רבקה *גרטל, כ׳ ניסן תרצ״ב והובאה לקבורה על־ידה. נוסח המצבה:

„הילדה רכה חנה
בת שלמה גרטל
נו׳ כ״ז תשרי תרפ״ג
נאספה כ׳ ניסן תרצ״ב״.

גרטנר, טובה מינדל: בת אהרן. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ כ״ו תמוז תרפ״ח.

גריבונוק, ראובן: בן עמנואל. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ ט״ז שבט תרפ״ו.

גרידי, שרה: בת אחת עשרה שנים. נפ׳ ו׳ אלול תר״פ.

גרינבוים, שריה: בן אריה. נו׳ בפתח־תקוה. 9 ח׳. נפ׳ י״א אייר תרפ״ז.

גרינבלט, אסתר ליבה: בת בנימין ליב. נו׳ בורשה (פולין). בת חמש שנים. נפ׳ ד׳ אב תרפ״ה.

גרינברג, אליהו: בן שמואל. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ ט׳ אלול תרפ״ד.

גרינברג, חנה: בת אידל. נו׳ ב׳

טבת תרפ"ג. נפ' כ"ב תשרי תרפ"ו. מנוסח המצבה:

„ניוסנקה
שמשנו שכבה
הוריה המתאבלים
גרינברג
בפטרוגרד" — — —

גרינברג, יהודה: בן זרח יצחק. נו' בתל־אביב. בן שנה וחצי. נפ' כ"ו אלול תר"ץ.

גרינברג, משה: בן שמואל. נו' בתל־אביב. בן שנה ורבע. נפ' ז' כסליו תרפ"ח.

גרינברג, עמיאל: בן שלום. נו' בתל־אביב. 8 ח'. נפ' ה' אלול תרצ"ב.

גרינגרד, מנחם מאיר: בן יעקב. נו' בתל־אביב. בן חמש שנים. נפ' ט' כסליו תרצ"א. מנוסח המצבה:

„פ. נ.
הילד היקר
מנחם מאיר ב"ר יעקב
גרינגרד
נפ' בש"ק ט' כסליו תרצ"א
בן ה' שנה לחייו
תנצב"ה".

גרינהולץ, מרדכי: בן חיים. בן שנה. נפ' א' תמוז תרפ"א.

גרינשטין, עמיקם: בן אריה. נו' בתל־אביב. 3 שבועות. נפ' כ"ב חשון תר"ץ.

גרינשפן, יעל: בת אברהם. בת שלוש שנים. נפ' כ"ו אב תרפ"ב. נוסח המצבה:

„יעל
בת
חנה ואברהם
גרינשפאן
כ"ג אדר א' תרע"ס —
כ"ז אב תרפ"ב
23 . 2 . 19
21 . 8 . 22 —
תנצב"ה".

גרליק־רלניק, יוסף: בן מיכאל. נו' ביפו. בן שנה. נפ' ל' ניסן תרפ"ז.

גרנובסקי, עמוס: בן יהושע. נו' בתל־אביב. בן ארבע וחצי שנים. נפ' ט' חשון תר"ץ.

גרנט, אלתר: בן בונם. בן שנה ורבע. נפ' ח' טבת תרפ"א.

גרניק, יצחק: בן ראובן. נו' ביפו. בן שנתים. נפ' י"ז אב תרפ"ה.

גרציקוב, הינדה: בת אהרן. נו' ביפו. 10 ח'. נפ' י"ב אב תרפ"ח.

גרשום־כהן, יוסף: בן זכריה. נו' בתל־אביב. 6 ח'. נפ' י' אלול תרפ"ט.

גרשון, דניאל: בן חיים. נו' ביפו. בן שנה וחצי. נפ' ג' תמוז תרפ"ג.

גרשקוביץ, אברהם: בן משה. נו' ביפו. בן שנה ורבע. נפ' כ"ט תמוז תרפ"ח.

ד

דבורין, פסח: בן פנחס. נו' בתל־אביב. 8 ח'. נפ' א' סיון תרפ"ז.

דהבני, חנה: בת יחיא. נו' בתל־אביב. בת חודש. נפ' כ"ו אב תר"ץ.

דהבני, שולמית: בת יחיא. 7 ח'. נפ' ט"ז אייר תרפ"א.

דהרי, צפורה: בת שלמה. נו' בתל־אביב. 10 ח'. נפ' כ"ה אב תרצ"א.

דובלסקי, יהושע: בן אריה ליב. נו׳ אלכסנדריה (מצרים). בן שנה. נפ׳ י״ח תמוז תרפ״ד.

דובלסקי, שולמית: בת אריה ליב. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ י״ז אייר תרפ״ז.

דוגמה, גבריאל: בן זכריה. נו׳ ביפו. בן שנתים וחצי. נפ׳ ב׳ אב תרפ״ט.

דוד, דוד: בן דוד מנחם. בן שנתים. נפ׳ י״ח אדר ב׳ תרפ״ד.

דוד, יהושע: בן שלמה. נו׳ עדן. 8 ח׳. נפ׳ כ״ז תשרי תרפ״ה.

דוד, משה: בן מנחם. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ י״ט ניסן תרצ״ב.

דוד, שמחה: בן שלום. נו׳ בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ ט׳ תשרי תרצ״ב.

דודה, שלום: בן נסים. נו׳ ביפו. חודש וחצי. נפ׳ ג׳ סיון תרפ״ז.

דודוביץ, מנחם: בן ברוך. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ ו׳ תשרי תרפ״ה.

דוידוביץ, ניסן שלום: בן מאיר. נו׳ בורשה (פולין). 8 ח׳. נפ׳ י״ז אלול תרפ״ה.

דווק, אברהם: בן מנשה. נו׳ ביפו. בן שש שנים. נפ׳ ו׳ חשון תר״ץ.

דודה, אברהם: בן יואל. נו׳ בתל־אביב. בן שש שנים. נפ׳ י״ז ניסן תרצ״א. נוסח המצבה:

„פ. נ.
הילד
אברהם יצחק
בן יואל זליג
דוד״י
נפטר בן 6 שנים
ב׳ של פסח תרצ״א
תנצב״ה״.

דוזרטץ, פיגה: בת משה. נו׳ בתל־אביב. בת שנה ורבע. נפ׳ י״ז סיון תרפ״ג.

דוינג, הרצל: בן ראובן. נו׳ ביפו. בן חודש וחצי. נפ׳ ו׳ שבט תרפ״ז.

דוכני, מיכאל: בן שלום. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ ט״ו סיון תרפ״ג.

דולגין, יצחק: בן מרדכי. נו׳ ביפו. בן חמש שנים. נפ׳ ד׳ חשון תרצ״א. נוסח המצבה:

„תדמענה עינינו
על ילד שעשועינו
שלוקח מאתנו
יצחק בן מרדכי
דולגין
בן חמש היה במותו
נפטר כ״ד חשון
שנת תרצ״א״.

דונסקי, יצחק: בן דוד. נו׳ בתל־אביב. בן חודש וחצי. נפ׳ ג׳ סיון תרצ״א.

דורני, איתמר: בן ציון. נו׳ ביפו. בן שלוש שנים. נפ׳ כ״ב אדר תרפ״ח.

דורני, אליעזר: בן בן־ציון. נו׳ בתל־אביב. בן שמונה שנים. נפ׳ כ״ד אייר תר״ץ.

דורני, ברכה: בת שלום יהודה. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ כ״ט אדר־ב׳ תרפ״ז.

דורני, ברכה: בת יוסף. נו׳ בתל־אביב. בת שנה ורבע. נפ׳ י״ב חשון תר״ץ.

דורני, דוד: בן יוסף. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ י״ז תמוז תרפ״ז.

דורני, חיים: בן משה. נו׳ בתימן. בן שבע שנים. נפ׳ כ״ט ניסן תרפ״ה.

דורני, חיים: בן יוסף. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ ט׳ אלול תרפ״ה.

דורני, יוסף: בן סלם. בן שנה ו־8 ח׳. נפ׳ י״ג שבט תרפ״ט.

דורני, יוסף: בן מחפוד. נו׳ בתל־אביב. בן שנה וחצי. נפ׳ א׳ שבט תרצ״א.

דורני, מאיר: בן שלום. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ י״ב כסליו תר״ץ.

דורני, נתנאל: בן שלום יהודה. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ י״ד סיון תרפ״ג.

דורף, רחל: בת יהודה מנחם. נו׳ ביפו. בת שש שנים. נפ׳ י״א אב תרצ״א.

דזורה, רבקה: בת מרדכי. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ ב׳ חשון תרצ״ב.

דחבט, שולמית: בת שלמה. נו׳ ביפו. 7 ימים. נפ׳ י׳ תשרי תרפ״ח.

דחבש, אברהם: בן יוסף. נו׳ בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ כ״ה אייר תרפ״ח.

דחבש, מרגלית: בת יוסף. נו׳ בתל־אביב. בת חודש וחצי. נפ׳ כ״ב סיון תרצ״א.

דחוח, יונה: בת יוסף ״דחוח. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ כ״ו ניסן תרפ״ח.

דיון, יצחק: בן ישראל. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ו חשון תרפ״ח.

דימנט, אורי: בן ברוך. נו׳ בפתח־תקוה. 4 ח׳. נפ׳ כ״ח חשון תרצ״א.

דין, נעמי: בת שמעון. נו׳ בת״א. בת עשר שנים. נפ׳ כ״ב תמוז תרצ״ב.

דינובין, חיה מלכה: בת יצחק יעקב. נפ׳ ד׳ חשון תרע״ב.

דכר, שלום: בן זכריה. 3 שבועות. נפ׳ כ״ב אלול תרפ״ד.

דליצקי, יוסף: בן יעקב. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ י״ד כסליו תרצ״ב.

דמול, יצחק: בן אברהם. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ ט״ו אלול תרפ״ד.

דמול, רחל: בן יחיא. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ ח׳ סיון תרצ״ב.

דמטי, אברהם: בן שמואל. נו׳ ביפו. 15 ח׳. נפ׳ י״ג אלול תרפ״ה.

דמטי, רחל: בת שמואל. נו׳ במצרים. בת שנתים. נפ׳ ו׳ תמוז תרפ״ה.

דמר, שולמית: בת שלמה. נו׳ ביפו. 14 ח׳. נפ׳ י״ט סיון תרפ״ט.

דמתי, דינה: בת זכריה. נו׳ בתל־אביב. 15 ח׳. נפ׳ כ״ג אדר תרצ״א.

דמתי, ראובן: בן מנחם. נו׳ ביפו. בן חדשים וחצי. נפ׳ ט״ו שבט תרפ״ז.

דנוך, אבנר: בן יהושע. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ כ״ה סיון תרפ״ז.

דנחי, יהושפט: בן יוסף. נו׳ ביפו. בן שבועים. נפ׳ י״ג כסליו תרפ״ח.

דניאלוב, סימן־טוב: בן אברהם. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ י״ב אלול תרצ״ב.

דניאלוב, יחזקאל: בן מנשה. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ כ״א ניסן תרפ״ט.

דניאלוביץ, יחיאל: בן ישעיהו. 16 ח׳. נפ׳ י״ב סיון תרפ״ח.

דנן, נחום זאב: בן ליב. בן חודש. נפ׳ י״ב אב תרפ״ב.

דנציגר, משה: בן יצחק מאיר. נו׳ בפתח־תקוה. בן שנתים וחצי. נפ׳ י״ב אדר־ב׳ תרצ״ב.

דנתי, אסתר: בת שמואל. 6 ח׳. נפ׳ כ״א תמוז תרפ״ב.

דר, נח: בן שנה. נפ׳ י״ג ניסן תרפ״ה.

דרגילוב, אברהם יצחק: בן הלל. 11 ח׳. נפ׳ כ״ח אייר תרפ״ח.

דרוזדיק, לאה: בת יהודה. נפ׳ י״ד אב תרפ״ו.

דרפסקי, משה מרדכי: בן דניאל. בן שנה. נפ׳ כ״ב אב תרפ״ה.

הבר, ברכה: בת יונה. נו׳ ביפו. 14 יום. נפ׳ ב׳ שבט תר״ס.

הבר, יהודה: בן זכריה. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ כ״ח סיון תרפ״ז.

הבר, נפתלי: בן יצחק. נו׳ בת״א. 10 ח׳. נפ׳ ב תשרי תר״ץ.

הברי, בן־דוד: בן יוסף. נו׳ ביפו. 15 ח׳. נפ׳ כ״ו אלול תרפ״ז.

הברי, ברכה: בת שלום. בת שנה. נפ׳ ח׳ סיון תרע״ח.

הברי, ג׳זל: בת זכריה. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ כ סיון תרפ״ז.

הברי, יונה: בת שמעון. 8 ח׳. נפ׳ ג׳ אדר תרפ״א.

הברי, יוסף: בן שמעון. נו׳ ביפו. בן תשע שנים. נפ׳ כ״ג אלול תר״ץ.

הברי, מזל: בת זכריה. נו׳ ביפו. בת חודש וחצי. נפ׳ י״ד חשון תרפ״ה.

הברי, ציון: בן שמעון. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ כ״א טבת תרפ״ח.

הברי, צפורה: בת זכריה. בת שנה וחצי. נפ׳ כ״ו אייר תרע״ט.

הוזמן, מרים: בת נחום. 7 ח׳. נפ׳ כ״ד תמוז תרפ״א.

הוכברג, עמרם: בן לוי. נו׳ בנפ־ציונה׳ 6 שבועות. נפ׳ ה׳ חשון תרצ״ג.

הוכמן, עמנואל: בן חיים. בן חודש. נפ׳ כ״ג חשון תרפ״ב.

הוניגמן, ברוך: בן משה. בן שנתים. נפ׳ ט״ו סיון תרפ״ב.

הופברג, רנה: בת נחום. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ כ״ב אב תרצ״ב.

הופמן, מוריץ: בן פנחס. נו׳ בתל־אביב. בן שנתים. נפ׳ כ״ט חשון תרצ״ג.

הורביץ, דוב אריה: בן משה יצחק. נו׳ בתל־אביב. בן שנתים. נפ׳ י״ד תשרי תרצ״ג. נוסח המצבה:

„לזכרון עולם
פ. נ.
הילד
בר ליב
בן משה יצחק
הורביץ
נפ׳ י״ד תשרי
תרצ״ג
בן שנתים לחייו
תנצב״ה״.

הורביץ, דבורה: בת צבי. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ כ״ו סיון תרפ״ז.

הורביץ, חיה: בת שמעון. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ ז׳ תמוז תרפ״ח.

הורביץ, יצחק: בן אהרן. נו כעין־חי. בן שבע שנים. נפ׳ י״ט כסלו תרצ״א.

הורביץ, משה: בן נתן. נו׳ בקושטא (תורכיה). 9 ח׳. נפ׳ י״ז אב תרפ״ד.

הורביץ, צבי: בן אברהם. נו׳ ביפו. 13 ח׳. נפ׳ כ״ט ניסן תרצ״ב.

הורנשטין, אהובה: בת צבי. נו׳ בתל־אביב. בת שנה. נפ׳ כ״ד תשרי תרפ״ח.

הורנשטין, רחל: בת חיים. נו׳ בבני־ברק. 5 ח׳. נפ׳ י״א תמוז תרצ״א.

הורס, אברהם בנימין: בן ירוחם. נפ׳ כ׳ אלול תרס״ח.

הייזלר, דבורה: בת מנחם. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ ג׳ סיון תרפ״ג.

הימן, מרים: בת ברוך. נו׳ בנס־ציונה. 11 ח׳. נפ׳ כ״ח אלול תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„הילדה היקרה״ — — —

הינדז׳, ציונה: בת שלמה. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ כ״ז אדר תרפ״ז.

הינדי, לאה: בת שלמה. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ י״ד אב תרצ״א.

הינדי, סעדיה: בן שלום. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ כ״א אייר תרפ״ט.

הינדי, שרה: בת סעדיה. נו׳ ביפו. בת שלוש שנים. נפ׳ כ״א אלול תרפ״ז.

הכרי, ישראל: נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ח תמוז תר״פ.

הלל, נחמה: בת שמואל. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ י״ד שבט תרצ״א.

הלל, רחל: בת סעדיה. נו׳ בפתח־תקוה. 6 ח׳. נפ׳ כ״ה סיון תרפ״ד.

הלפמן, רבקה: בת ישראל. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ״ה אב תרפ״ח.

הלפרין, גלי: בת ירמיהו. נו׳ בתל־אביב. בת ארבע שנים. נפ׳ כ״ז תמוז תרפ״ז. נוסח המצבה:

„פ. נ.
בתנו ונכדתנו
גלי הלפרין
נולדה כ״ה טבת תרפ״ד
נפטרה כ״ז תמוז תרפ״ז
שלום לך גלי הקטנה
שהשארת סערת נצח בחיינו״.

הלפרין, זאב: בן חנוך. נו׳ בעפולה. 7 ח׳. נפ׳ י״ט אייר תרצ״א.

הלפרין, חנה: בת אפרים הכהן. 7 ח׳. נפ׳ כ״ז תמוז תרע״ח.

הלפרין, לאה: בת יוסף. בת שנה וחצי. נפ׳ ט״ו אב תרפ״ב.

הילפרין, נחה: בת יצחק זאב. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ י״ז אייר תרפ״ט.

הלר, חיה שרה: בת בינש. בת חודש. נפ׳ כ״ז כסליו תרפ״ב.

הלרמן, פריל: בת אברהם. נו׳ בריגה (לטביה). בת שנה. נפ׳ ט״ז אב תרפ״ה.

המר, דוב: בן מרדכי. נו׳ לודז׳ (פולין). בן שתים עשרה שנה. נפ׳ כ״ב אלול תרפ״ד.

המר, פיגה: בת יונה. בת שנה. נפ׳ ט״ז כסליו תרפ״ב.

הנדין, יצחק: בן אברהם. נו׳ בפתח־תקוה. 5 ח׳. נפ׳ כ״ו כסליו תרצ״א.

הנדלי, יעקב: בן שמעון. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ ג׳ אייר תרפ״ז.

הנדליש, מרים: בת שמחה בונים. נו׳ בלודז׳ (פולין). בת שנתים. נפ׳ י״ג אלול תרפ״ה.

הנטמן, ראובן: בן נח. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ורבע. נפ׳ י״ז כסליו תר״ץ. נוסח המצבה:

„ראובן
בן יהודית ונח
הנטמן
נקטף באבו
בן ט״ו חדש
י״ז כסליו
תר״ץ
תנצב״ה״.

הניגמן, אהובה: בת שאול. נו׳ בתל־אביב. בת שנה ו־8 ח׳. נפ׳ כ״ז כסליו תרפ״ה.

הניגמן, זיוה: בת דוד. נו׳ בתל־אביב. בת שנה וחצי. נפ׳ כ״ג שבט תרצ״ב.

הרוש, יהודה: בן יוסף. נו׳ בתל־אביב. בן חודש. נפ׳ כ״ו תשרי תרצ״א.

הרטפלד, חיה: בת אברהם. נו׳ בתל־אביב. בת שבועים. נפ׳ כ״ה ניסן תרפ״ה.

הרשטוק, יהודית: בת צבי. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ט״ז אלול תרפ״ז.

הריס, שרגא פיביל: בן צבי. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ו־10 ח׳. נפ׳ כ״א סיון תרפ״ג.

הרמן, טוביה: בן צבי. נו׳ בתל־אביב. 5 שבועות. נפ׳ ד׳ ניסן תרצ״א.

הרצברג, צבי מרדכי: בן ישראל יהושע. נו׳ בתל־אביב. 3 שבועות. נפ׳ י״ט אדר־ב׳ תרפ״ט.

הררי, אהרן: בן משה. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ י״ט אלול תרצ״א.

הר־שמש (זונברג), רחל: בת שמואל. בת שנה. נפ׳ כ״ג תשרי תרפ״ג.

הרשפינגר, הדסה: בת פנחס יעקב. נו׳ בפולין. בת שלוש שנים. נפ׳ כ״ז אב תרפ״ד.

הרשקוביץ, ירמיהו: בן יעקב. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ ו׳ תשרי תרצ״א.

הרשקוביץ, שרה: בת זליג. בת עשר שנים. נפ׳ ו׳ חשון תרע״ז.

השש, עמנואל: בן דוד. נו׳ בתל־אביב. בן שנה וחצי. נפ׳ כ׳ ניסן תרצ״א.

ו

ודיסלובסקי, יצחק: בן פנחס. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ ד׳ טבת תרפ״ז.

והב, מלכה: בת יחיא. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ י״ט תמוז תרפ״ז.

והב, ראובן: בן שלום. נו׳ ביפו. בן שנה ורבע. נפ׳ כ״ג אדר־ב׳ תרצ״ב.

וולפרט, חזקיהו: בן יעקב. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ חשון תרס״ה.

וחש, שדרה: בת יעקב. בת שמונה שנים. נפ׳ ט׳ אדר תרע״ט.

ויגודה, פיבל: בן יעקב. נו׳ ביפו. בן שנתים וחצי. נפ׳ י׳ תשרי תרפ״ט.

ויזינסקי, רחל: בת יעקב. נו׳ ויזן (ליטא). בת שש שנים. נפ׳ י״א תשרי תרפ״ו.

ויכנצקי, זאב: בן אהרן. 10 ח׳. נפ׳ ו׳ חשון תרפ״ב.

וילימובסקי, זאב: בן שבתי. נו׳ בתל־אביב. בן שנה וחצי. נפ׳ ב׳ סיון תרפ״ח.

וילנסקי, זהבה: בת הלל. נו׳ עיר־גנים. 7 ח׳. נפ׳ ח׳ אלול תרפ״ז.

וילנציק, דבורה: בת מנחם. נו׳ תרפ״ב, יפו. נהרגה מפצצה יחד עם אחיה יהושע צבי ויהודית ״אליש״ ביום כ״ז חשון תרפ״ז. על קברם מצבה משותפת ועליה חרות הנוסח:

„פ. נ.
הילדים
יהושע
ודבורה
בני וילנצ׳יק
יהודית
ב״ר זאב

אליש
שנהרגו
על ידי פצצה
כ״ז חשון
תרפ״ז
תנצב״ה״.

וילנציק, יהושע צבי: בן מנחם. נו׳ תר״פ, יפו. נכדו של הסוחר והעסקן יוסף וילנציק בתל־אביב. נהרג מפצצה, שמצא בחצר ברח׳ קלישר ביום כ״ז חשון תרפ״ז.

וילנציק, משולם: בן זלמן. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ י״ד תשרי תרצ״ג.

וילנר, מנחם: בן משה. נו׳ בהרצליה. 8 ח׳. נפ׳ כ״ז אייר תרפ״ט.

וילציק, מרדכי: בן מאיר. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ י״א תשרי תרפ״ט.

וילקובסקי, גדעון: בן זיסקינד. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ ט׳ תמוז תרצ״ב.

וין, רבקה: בת צבי. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ י״א תמוז תרפ״ז.

וינטרויב, חיה: בת יוסף. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ כ״ג אלול תרפ״ו.

וינצקי, ישראל מאיר: בן ליפא. נו׳ בפתח־תקוה. בן תשע שנים. נפ׳ ט״ו תמוז תרפ״א. מנוסח המצבה:

„ציון לנפש יקרה להוריו
תלמיד ותיק
מתלמוד תורה נצח ישראל
במקום מולדתו
פתח־תקוה
העלם — — —
שלום לעפרך בננו
מחמדנו יקירנו!״

וינצקי, שמואל: בן ליפא. נו׳ בפתח־תקוה. בן שנה אחת. נפ׳ כ״ב תמוז תרפ״א. מנוסח המצבה:

„פ. נ.
הילד היקר
והנעים להוריו — — —
שלום לעפרך
ילד יקיר!״

וינקור, שמחה: בן נחמן. נו׳ יבלינץ (פ׳ פודול, רוסיה). בן שבע שנים. נפ׳ כ״ט סיון תרפ״ד.

וינר, פולה: בת אביגדור. נו׳ בתל־אביב. בת שבועים. נפ׳ כ׳ אייר תרצ״א.

וינשטוק, חנה: בת ישראל. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ י״ז תמוז תרפ״ט.

וינשטין, ליזה: בת מיכאל. נו׳ בתל־אביב. בת חדשים. נפ׳ כ״ד אייר תר״ץ.

וינשטין, משה: בן יהושע. נו׳ בתל־אביב. 11 ח׳. נפ׳ ב׳ תמוז תרצ״ב.

ויס, אליעזר: בן יצחק. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ כ״ה אייר תרפ״ז.

ויסברג, עדינה: בת שלמה. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ ג׳ סיון תרצ״א.

ויסברג, רות: בת יוסף. נו׳ בתל־אביב. בת שנה וחצי. נפ׳ ח׳ סיון תרצ״ב.

ויסגלוז, יחיאל: בן סיני. נו׳ ורשה (פולין). בן שנתים. נפ׳ כ״ח תמוז תרפ״ה.

ויסלר, יהודית: בת אריה. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ט״ו אייר תרפ״ה.

ויסלר, שושנה: בת אליהו. נו׳ במצריים. 10 ח׳. נפ׳ י׳ אלול תרע״ט.

ויסר, מרים: נו׳ ביפו. בת שלוש שנים וחצי. נפ׳ ט״ו תשרי תרפ״א.

ויסר, שכנא: בן אשר. 10 ח׳. נפ׳ י״ד תשרי תרפ״ב.

ויץ, אברהם: בן דוד. נו׳ לוצק (פולין). בן תשע שנים. נפ׳ י״ד אלול תר״ץ. מנוסח המצבה:

„ילד

חביב ויקר — — —

נקטף בדמי ילדותו״ — — —

ולג, ריזיל: 5 ח׳. נפ׳ י״ג אייר תרפ״ו.

ולדמן, אלקה: בת משה. נו׳ בוריסלב (פולין). בת ארבע שנים. נפ׳ ט׳ סיון תרפ״ד.

ולוני, אבנר: בן זכריה. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ כ״ה תשרי תרצ״ג.

ולוני, יהודית: בת זכריה. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ כ״א תשרי תרפ״ג.

ולוני, מזל: בת זכריה. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ כ״ג ניסן תרפ״ד.

ונריק, פנחס גרשון: בן יצחק. נו׳ בתל־אביב. 12 יום. נפ׳ כ״א תרפ״ג.

וסרמן, משה: בן יעקב. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ כ״ה אייר תרפ״ד.

וקנין, רחמים: בן יצחק. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ כ״ו תמוז תרצ״א.

ורגן, משה: בן אלימלך. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ״ט תמוז תרפ״ד.

ורהפטיג, רחל קרינדיל: בת אשר. נו׳ בירושלים. בת תשע שנים. נפ׳ כ״ה כסליו תר״פ. מנוסח המצבה:

„פ. נ.

הבתולה״ — — —

ורובלסקי, מנחם מנדל: בן מרדכי. נו׳ בקליש (פולין). בן שמונה שנים. נפ׳ א׳ אייר תרפ״ה.

ורום, פיגה: בת פנחס יעקב. נו׳ בורשה (פולין). בת שבע שנים. נפ׳ י״ד סיון תרפ״ה.

וריני, אמנון: בן זכריהו. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ כ״א אייר תרפ״ד.

ורלינסקי, משה: בן נחום. נו׳ בקיוב (רוסיה). בן שנתים. נפ׳ י״ג אייר תרפ״ה.

ושר, ראובן: בן שמואל. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ כ״ט אב תרצ״ב.

ז

זבודוקר, שלום: בן אברהם. נו׳ ביפו. בן שבועים. נפ׳ כ״ה חשון תרפ״ד.

זבודניק, יוסף דוד: בן חיים. נו׳ בקיוב (רוסיה). בן אחת עשרה שנים. עלה לא״י בש׳ 1923. נפ׳ ט״ז אב תרפ״ג.

זבלק, צבי: בן דוד. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ״ט ניסן תרפ״ז.

זהבי, יהודית: בת ישראל. נו בפתח־תקוה. בת שלוש וחצי שנים. נפ׳ י״ב חשון תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„— — — יהודית הלה

פרח חיינו שנקטף

הוריך המתאבלים

שושנה וישראל״.

זובידי, ליזה: בת חיים. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ י״ח סיון תרצ״א.

זוניס, אהובה: בת שלמה. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ כ׳ ניסן תרפ״ט.

זונשין, יוסף: בן משה יהושע. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ כ״א אייר תר״ץ.

זוסמן, דבורה: בת שמעון. בת שש שנים. נפ׳ ז׳ שבט תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„פ. נ.

עטרת ראשנו הילדה — — —

שלום לעפרך

בתנו החביבה״.

זוקס, נתן דוד: בן נחמן. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ורבע. נפ׳ ח׳ חשון תרצ״ג.

ז׳ורר, יוסף: בן ישראל. נו׳ ויטבסק (רוסיה). בן שתים עשרה שנים. נפ׳ ט״ז תמוז תרצ״ב.

זיג, עובד: בן יוסף. נו׳ בתל־אביב. בן תשע שנים. טבע בים ביום ז׳ אב תרצ״א.

זיגבוים, משה: בן עזריאל. בן שנה. נפ׳ י״ז ניסן תרפ״א.

זיגלמן, דוב: בן שלום. נו׳ בפתח־תקוה. בן שלוש וחצי שנים. נפ׳ כ׳ טבת תר״ץ.

זיגלמן, שינדל: בת שמואל. נו׳ בפו־לין. בת שנה ורבע. נפ׳ כ״ו תמוז תרפ״ג.

זידמן, אברהם: בן חיים. בן שבע שנים. נפ׳ י״ב אלול תרפ״ה.

זידנברג, פרידה גיטל: בת ראובן. נו׳ קורב (פולין). בת שנה וחצי. נפ׳ כ״ד אב תרפ״ה.

זידנמרק, יהודית: בת אברהם. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ י״ב אדר תרפ״ח.

זילברמן, צפורה: בת נחמן. נו׳ ברמת־גן. 4 ח׳. נפ׳ כ״ח תשרי תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„לבנו כואב על
ילדתנו היקרה
שנקטפה באבה״ — — —

זילברמן, שבתי צבי: בן חיים דוב. בן שנה. נפ׳ ז׳ תמוז תרפ״ד.

זילברשטין, שמואל: בן מיכאל. נו׳ בגבעת־השלושה (ע״י פתח־תקוה). 7 ח׳. נפ׳ ח׳ שבט תרצ״ב.

זילפה, יוסף: בן חיים כהן. נו׳ ביפו. 6 שבועות. נפ׳ י״ב שבט תרפ״ד.

זימיל, מנחם שמואל: בן בן־ציון. נו׳ בירושלים. בן שנה ו־4 ח׳. נפ׳ כ״ה סיון תרע״ח.

זינו, אהרן: בן אברהם. נו׳ ביפו. 14 ח׳. נפ׳ כ״ט שבט תרפ״ו.

זינו, אסתר: בת אברהם. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ ד׳ תמוז תרפ״ז.

זינאי, מרגלית: בת אברהם. 9 ח׳. נפ׳ ט׳ ניסן תרפ״א.

זינגר, הניה חשה: בת בנימין. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ ט׳ חשון תרפ״ה.

זיסלמן, נחמה: בת אליהו. בת שנה ו־4 ח׳. נפ׳ ד׳ שבט תרע״ט.

זיסמן, נעמי רעיה: בת יצחק. נו׳ בחיפה. בת שלוש וחצי שנים. נפ׳ י״ט אדר תרצ״א. נוסח המצבה:

„פ. נ.
נעמי־לה
נעמי רעיה
בת יצחק זיסמן
אלול תרפ״ז
י״ט אדר תרצ״א״.

זכריוש, הניך: בן משה. 5 ח׳. נפ׳ כ״ג תמוז תרפ״ד.

זלוטניצקי, יוסף חיים: בן אריה. נו׳ בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ ג׳ כסליו תרפ״ט.

ז׳לוצ׳בסקי, רחל: בת אלתר. בת שנה ו־4 ח׳. נפ׳ כ״ח תמוז תרפ״ה.

זלוצבסקי, צפורה: בת יחיאל. נו׳ בתל־אביב. בת חמש שנים. נפ׳ י״ג ניסן תרצ״א.

זלטופולסקי, בילה: בת ישראל. נו׳

קיוב (רוסיה). בת שלוש־עשרה שנים. נפ׳ י״ד חשון תרפ״ו.

זלטקובסקי, עמוס: בן משה. 5 ח׳. נפ׳ ט״ז אלול תרפ״א. מנוסח המצבה:

„פ. נ.
הילד היקר
והנעים להוריו״ — — —

זליגמן, דוב: בן שלום. נו׳ בפ״ת. בן שלוש וחצי שנים. נפ׳ כ׳ טבת תר״ץ.

זליקוביץ, מרים: בת מאיר. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ ט״ז תמוז תרצ״ב.

זלצמן, אביבה: בת אריה. נו׳ ביסו. 3 ח׳. נפ׳ כ״ט סיון תרפ״ז.

זלצמן, מינה: בת נפתלי הרץ. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ י״ב אב תרצ״א.

זלצמן, מנשה: בן נפתלי הרץ. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ י״ד אב תרצ״א.

זלצמן, נפתלי: בן דוד. נו׳ רובנה (וולין). בן שנתים. נפ׳ י״ז אלול תרפ״ו.

זלצמן, שמחה: בן משה. נו׳ ביסו. בן שנה. נפ׳ ד׳ טבת תרפ״ז.

זלצפס, יצחק טוביה: בן שלמה. נו׳ בורשה (פולין). בן עשר שנים. נפ׳ ח׳ כסליו תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„פ. נ.
בן היקר להוריו
נמקטף באביב עלומיו
בשנת עשר לחייו״ — — —

זלצפס, יהודית: בת שלמה. נו׳ בתל־אביב. 3 שבועות. נפ׳ כ׳ כסליו תרפ״ט.

זלצר, חנה: בת מנדל. נו׳ בתל־אביב. בת שבועים. נפ׳ כ״ד אלול תרפ״ח.

זמודק, אשר: בן יעקב צבי. נו׳ ביסו. בן שלוש שנים. נפ׳ כ״ב שבט תרפ״ח.

זמורה, דבורה: בת ישראל. נו׳ ברו־מניה. בת תשע שנים. נפ׳ ד׳ אדר־ב׳ תרפ״ט.

זסלובסקי, רבקה: בת חיים. נו׳ ביסו. בת שנה ורבע. נפ׳ כ״ד תמוז תרפ״ה.

זק, חיה: בת שלום. נו׳ בתל־אביב. בת שנה ורבע. נפ׳ ו׳ תשרי תרצ״ג.

זק, רבקה: בת אליהו. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ ט״ו תמוז תרצ״א.

זקן, אפרים: בן מרדכי (מקס). נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ ו׳ טבת תרפ״ז.

זקסנהוז, עקיבא: בן משה. נו׳ ביסו. 4 ח׳. נפ׳ כ׳ אלול תרפ״ו.

זקש, שרה: בת משה. נו׳ ביסו. בת שנה וחצי. נפ׳ ו׳ ניסן תרפ״ה.

זרחי, אמנון גציל: בן אפרים. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ כ״ה אייר תרפ״ט.

זרחי, שמואל: בן אפרים. נו׳ בכפר־גלעדי. 6 ח׳. נפ׳ כ״ח ניסן תרפ״ח.

זרחיה, יהודה: בן יוסף. בן שנתים. נפ׳ ה׳ אלול תרפ״ו.

זריז, נחמיה: בן יהודה. בן ארבע וחצי שנים. נפ׳ י״א שבט תרצ״ג.

ח

חבורה, אסתר: בת מנחם. נו׳ בתימן. בת שנה. נפ׳ י״ג חשון תרפ״ד.

חבורה, דינה ציונה: בת מנחם. נו׳ בתל־אביב. בת שנה ורבע. נפ׳ ט״ו תשרי תר״ץ.

חבורה, חנה: בת מנחם שלום. 4 ח׳. נפ׳ י״ג ניסן תרפ״ד.

חבב, חיים: בן אפרים. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ י״ז טבת תרפ״ח.

חביבה, רחל: בת חיים מרדכי. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ ד׳ אב תרפ״ה.

חביבי, שפרה: בת אברהם. נו׳ בתל־אביב. בת שנתים וחצי. נפ׳ כ״ז כסליו תרפ״ט.

חברוני, אליהו: בן שלום. בן ארבע וחצי שנים. נפ׳ כ״א כסליו תרע״ט.

חבשוש, ציונה: בת חיים. נו׳ ברחובות. 5 ח׳. נפ׳ כ״ד אייר תר״ץ.

חגבי, יצחק: בן יוסף. בן חדשים. נפ׳ ח׳ אלול תרפ״ב.

חגבל, חנה: בת אברהם. נו׳ בתל־אביב. בת שנתים. נפ׳ ח׳ כסליו תרצ״א.

חדד, אבנר: בן סעדיה. נו׳ בתל־אביב. בן ארבע שנים. נפ׳ כ׳ אייר תר״ץ.

חדד, אהרן: בן יוסף שלם. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ו אייר תרפ״ו.

חדד, דוד: בן חיים. בן שנה. נפ׳ ח׳ תמוז תרפ״ח.

חדד, יהודה: בן חיים. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ כ׳ ניסן תרפ״ג.

חדד, יהודית: בת חדשים. נפ׳ ד׳ ניסן תר״פ.

חדד, לאה: בת שלום. נו׳ במצרים. בת חמש שנים. נפ׳ ד׳ אייר תרפ״ה.

חדד, מזל: בת נסים. נו׳ ביפו. בת חודש. נפ׳ כ״ג כסליו תרפ״ז.

חדד, מרדכי: בן שלום. בן חדשים. נפ׳ י״ג אייר תרפ״א.

חדד, מרים: בת סעדיה. נו׳ ביפו. בת שלוש שנים. נפ׳ י״ג טבת תרפ״ח.

חדד, משה: בן יוסף. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ א׳ כסליו תרפ״ה.

חדד, רות: בת יוסף. נו׳ בתל־אביב. בת שנה וחצי. נפ׳ ב׳ אלול תר״ץ.

חדדה, אבנר: בן שלום. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ כ״ז חשון תרצ״ג.

חדי, דינה: בת שלמה. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ כ״א אייר תרפ״ח.

חובגה, עוזיאל: בן זכריה. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ י״ד תשרי תרפ״ז.

חוברה, ציון: בן שלום. נו׳ ביפו. 5 שבועות. נפ׳ כ״ט שבט תרפ״ט.

חונובסקי, יעקב: בן שלום. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ א׳ אלול תרפ״ו.

חוסני, שושנה: בת משה. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ י״ד תמוז תרצ״א.

חורושטין, אהרן: בן שלמה. נו׳ ביפו. בן שנה ו־10 ח׳. נפ׳ י״ז כסליו תרפ״ח.

חזי, אריה: בן יצחק. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ כ״ג סיון תרצ״א.

חיבי, שושנה: בת משה יחיבי. נו׳ ביפו. בת אחת־עשרה שנים. נפ׳ י״א טבת תרפ״ג.

חיון, אברהם: בן ציון. 6 ח׳. נפ׳ י׳ ניסן תרצ״ב.

חיון, מלכה: בת שלום. נו׳ ביפו. בת שנתים ו־2 ח׳. נפ׳ ב׳ אב תרפ״ח.

חיון, רחל: בת אברהם. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ ו׳ תמוז תרפ״ג.

חיון, רחל: בת סעדיה. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ ח׳ אב תרפ״ג.

חיון, רפאל: בן ישראל. נו ביפו. 10 ח׳. נפ׳ כ״ד אב תרפ״ט.

חיון, שלום: בן שלמה. נו׳ בתל־אביב. בן תשע שנים. נפ׳ י׳ סבת תרצ״ג.

חיותמן, סימה (סומע): בת צבי. נו׳ בקונטוס (פ׳ צרניגוב). בת שנה וחצי. נפ׳ י׳ אייר תרפ״ה.

חייט, דוד: בן נחמיה. בן שנה. נפ׳ ה׳ אב תרפ״ה.

חייט, עזרא: בן אליהו. נו׳ ברוסיה. בן שנה. נפ׳ כ׳ סיון תרפ״ג.

חיטוביץ, דוד מנדל: בן חיים. בן שנה ו־2 ח׳. נפ׳ כ״ח אב תרפ״ב.

חיטוביץ, מרדכי: בן חיים. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ כ״ז טבת תרפ״ח.

חיים, בנימין: בן משה. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ ג׳ כסליו תרפ״ה.

חיים, ציונה: בת אברהם. נו׳ בתל־אביב. בת שבועים. נפ׳ י״ט כסליו תרפ״ו.

חיימוביץ, רות: בת דוב. נו׳ באו־דיסה. 6 ח׳. נפ׳ י״ג אייר תרפ״ה.

חיין, חנה: בת נסים. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ י״ט סיון תרפ״ו.

חיין, רחל: בת אבישלום. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ ג׳ סבת תרצ״א.

חינביץ, חיה מלכה: בת יצחק יעקב. נפ׳ ד׳ חשון תרע״ו.

חינקיס, בנימין: בן יהושע. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ י״ד אייר תרצ״א.

חינצינסקי, הינדה: בת זאב. נו׳ בתל־אביב. בת שנה וחצי. נפ׳ י״ח חשון תרצ״ב.

חלוטה, לאה: בת ישעיהו. נו׳ בתל־אביב. בת שלוש שנים. נפ׳ כ״ד כסליו תרצ״ג.

חלמסקי, ישעיהו: בן יצחק עזרא. נו׳ ליובביץ. בן שנה ו־9 ח׳. נפ׳ י״ב אב תרפ״ה.

חלפון, בנימין: בן שלמה. נו׳ שכ׳ מונטיפיורי (ע״י ת״א). 6 ח׳. נפ׳ כ״ב חשון תרצ״ב.

חמי, שלמה: בן יחיא. נו׳ ביפו. בן ארבע שנים. נפ׳ ח׳ אלול תרפ״ז.

חמלניצקי, אבינועם: בן צבי. בן שנה ו־8 ח׳. נפ׳ כ״ד טבת תרע״ט.

חמלניצקי, שרה: בת מאיר. נו׳ סוסנוביץ. בת ארבע שנים. נפ׳ ד׳ תשרי תרפ״ו.

חממי, יוכבד: בת דוד. בת שנה וחצי. נפ׳ י״ב אלול תרפ״ז.

חממי, יפת: בן אברהם. נו׳ בת.א. 9 ח׳. נפ׳ כ״ד תשרי תר״ץ.

חממי, לאה: בת ישראל. נו׳ בת.א. בת שנה ורבע. נפ׳ ט״ז כסליו תרצ״א.

חמש, בתיה: בת מיכאל. בת שנה. נפ׳ ט׳ אלול תרפ״א.

חן, יצחק: בן ישראל. 3 ח׳. נפ׳ ל׳ סיון תרפ״א.

חן, ישראל: בן אברהם. נו׳ ביפו. בן ארבע וחצי שנים. נפ׳ ב׳ אלול תרפ״ח.

חנוני, דוד: בן שלום. נו׳ ביפו. בן שנתים וחצי. נפ׳ ח׳ תמוז תר״ץ.

חנוני, ישראל: בן משה. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ ט״ז ניסן תרפ״ט.

חנוני, מנחם: בן טלב. נו׳ ביפו. בן

ארבע שנים. נפ׳ כ״ט סיון תרצ״ב. נוסח המצבה:

„מ.ק.
עיני עיני יורדה מים
על בני היקר
מנחם בן טלאב
חגוני
נלב״ע ביום כ״ט סיון
תרצ״ב
תנצב״ה״.

חנוני, שלמה: בן שלום. נו׳ עדן. בן שנתים. נפ׳ י׳ אייר תרפ״ה.

חנוש, ברכה: בת אהרן. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ כ׳ אלול תרפ״ד.

חנצינסקי, חיים אליעזר: בן זאב. בן עשר שנים. נפ׳ כ״ד אלול תר״ץ.

חנצס, שפרה: בת שנתים. נפ׳ י״ג אלול תרפ״ג.

חנש, יונה: בת אהרן. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ כ״ה תמוז תרפ״ד.

חנש, מרים: בת זכריה. נו׳ בת.א. 3 ח׳. נפ׳ ח׳ ניסן תר״ץ.

חסון, איתמר: בן משה. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ א׳ סיון תרצ״ב.

חסון, יוכבד (יאכע): בת משה מרדכי. נו׳ פ׳ מוהילוב (רוסיה). בת שמונה שנים. נפ׳ כ״ה אייר תרפ״ג.

חסון, יוסף: בן אליהו. בן שנה. נפ׳ ט׳ טבת תרפ״ח.

חסון, שושנה: בת מנשה. נו׳ בת.א. בת שנה וחצי. נפ׳ ז׳ חשון תרפ״ג.

חסיד, שושנה: בת בן־ציון. נו׳ בת.א. בת שנה וחצי. נפ׳ ד׳ אב תר״ץ.

חסין, אליהו: בן יהושע. בן חדשים. נפ׳ כ״ח אדר ב׳ תרפ״א.

חפץ, יוחנן: בן ירחמיאל. נו׳ יפו. בן חודש. נפ׳ כ״ה שבט תרפ״ה.

חצקלוביץ, ישראל: בן ליב. בן שנה. נפ׳ כ״ח תשרי תרע״ט.

חצרוני, אסתר: בת יצחק. נו׳ בת.א. בת שנה ו־2 ח׳. נפ׳ ד׳ אייר תרפ״ט.

חרוזי, צפורי: בת זכריה. נו׳ בפתח־תקוה. בת שלוש שנים. נפ׳ י״א חשון תרפ״ו.

חרזי, שמואל: בן יוסף. נו׳ בת.א. 3 ח׳. נפ׳ כ׳ אייר תרצ״ב.

חרש, מרדכי: בן יצחק. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ׳ תמוז תרפ״ה.

חשבי, שושנה: בת יוסף. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ י״ג שבט תרפ״ה.

חתוכה, שרה: בת סלם. 11 ח׳. נפ׳ ג׳ ניסן תרפ״ח.

ט

טביב, אביגיל: בת אברהם. נו׳ ביפו. 6 ימים. נפ׳ כ״ט אב תרפ״ו.

טביב, יונה: בת סולימן. נו׳ בפתח־תקוה. בת שנתים. נפ׳ ז׳ אלול תרצ״א.

טביב, ישראל: בן חיים. נו׳ ביפו. בן שש וחצי שנים. נפ׳ כ״א תמוז תרצ״א.

טביב, מרים: בת אברהם. בת ארבע שנים. נפ׳ כ׳ סיון תרע״ט.

טביב, מתתיהו: בן אברהם. נו׳ בפתח־תקוה. 8 ח׳. נפ׳ כ״ד תמוז תרצ״א.

טבלי, ויקטוריה: בת חיים. נו׳ ביפו. בת שנתים וחצי. נפ׳ כ״ט תשרי תרפ״ד.

טוילי, נסים: בן אברהם. נו׳ בירושלים. בן שנה. נפ׳ י״ג חשון תרפ״ו.

טולידנו, אברהם: בן דוד. נו׳ ביפו. בן שנה ורבע. נפ׳ ח׳ אב תרפ״ח.

טולצינסקי, ציונה: בת מרדכי. נו׳ בתל־אביב. בת שש שנים. נפ׳ י״ד אייר תרפ״ס.

טוקר, יהודית: 10 ח׳. נפ׳ ח׳ אלול תר״פ.

טורי, עובדיה: בן שלום. נו׳ ביפו. בן שנה ו־8 ח׳. נפ׳ כ׳ תמוז תרפ״ז.

טוריס, בילה: בת יצחק. נו׳ בתל־אביב. בת חודש. נפ׳ ג׳ אייר תרפ״ט.

טוריס, יהודה: בן לוי. נו׳ בת.א. 11 ח׳. נפ׳ י״ט כסליו תרצ״ג.

טורקיה, שושנה: בת אליהו. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ כ״א סיון תר״ס.

טורקשוילי, יצחק: בן אהרן. נו׳ בת.א. 4 ח׳. נפ׳ ג׳ אדר תרפ״ט.

טוריקשוילי, שרה: בת בנימין. נו בת.א. 11 ח׳. נפ׳ ט״ו תשרי תר״ץ.

טיבל, משה: בן זכריה. בן שנתים. נפ׳ כ״ד אדר ב׳ תרפ״א.

טיטלמן, אבינועם: בן מיכאל. נו׳ ביפו. בן שתים־עשרה שנה. טבע בים תל־אביב ביום י״ד אב תרפ״ג.

טיכמן, יעקב: בן דוד. נו׳ רוסיה. בן שנה ו־9 ח׳. נפ׳ י׳ תמוז תרפ״ג.

טישלר, דוד: בן משה. נו׳ בת.א. בן שנה. נפ׳ כ״ג סיון תרצ״ב.

טליאס, גויה: בת משה. נו׳ ביפו. בת שבועים. נפ׳ כ״ד אדר תרפ״ו.

טליתמן, מרדכי: נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ י״ח אלול תרפ״ז.

טליתמן, פנינה: בת צבי. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ י״א חשון תרפ״ח.

טנבוים, חיים: בן ישעיהו. נו׳ במקוה־ישראל. 17 יום. נפ׳ י״ג תשרי תרפ״ס.

טנבוים, יעקב יהונתן: בן מרדכי יוסף. 13 ח׳. נפ׳ א׳ חשון תרפ״ו.

טקסון, חנה: בת משה. נו׳ ביפו. בת שנה ו־5 ח׳. נפ׳ ח׳ תשרי תרפ״ד.

טרונציק, צפורה: בת דניאל. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ י״ב שבט תרפ״ו.

טריביץ, ציפה: בת שמואל. נו׳ ברוסיה. בת שנתים. נפ׳ כ״ג אב תרפ״ג.

טריבוש, שלום: בן שמואל. נו׳ בתל־אביב. בן שנתים וחצי. נפ׳ כ״ז כסליו תרצ״ג.

טרינין, חסידה: בת אליעזר. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ד׳ אדר ב׳ תרפ״ו.

טרכטנברג, עליזה: בת יעקב. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ ו׳ סיון תרפ״ו.

טרכטנגוט, ברוך: בן יהושע. נו׳ בתל־אביב. בן שבועים. נפ׳ ה׳ חשון תרצ״א.

טרם, יוסף חיים: בן משה. נו׳ בדן (תימן). בן שנתים. נפ׳ כ״ד ניסן תרפ״ה.

טרם, ציון: בן חיים. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ ט״ו אייר תרפ״ז.

יגדלוב, גבריאל: בן אריה. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ י״ב חשון תרפ״ו.

יגדלוב, תחיה: בת אריה. נו׳ בפתח־תקוה. 4 ח׳. נפ׳ ז׳ תמוז תר״ס.

יהודה, שושנה: בת יעקב. נו׳ בפתח־תקוה. 6 ח׳. נפ׳ י׳ סיון תרפ״ה.

יהושע, ברכה: בת דוד. נו׳ בתל־אביב. 7 שבועות. נפ׳ ה׳ אדר תרפ״ג.

יודוביץ, גדעון: בן זאב. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ו־2 ח׳. נפ׳ ג׳ טבת תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„ילדנו היקר״ — — —

יודלוביץ, שולמית: בת יוסף. נו׳ ביפו. בת שנה ו־8 ח׳. נפ׳ כ״ה אלול תרע״ט.

יודקיס, יהושע: בן פנחס. נו׳ בחדרה. 8 ח׳. נפ׳ ה׳ אלול תרפ״ח.

יוחמוביץ, צפורה: בת בנימין. נו׳ ביפו. בת שנה ו־8 ח׳. נפ׳ כ״ה אלול תרע״ט.

יוחנוב, לאה: בת שמואל. נו׳ בתל־אביב. בת שנתים. נפ׳ י״ד תמוז תרצ״ב.

יוחנוב, מזל־טוב: בת שמואל. 7 ש׳. נפ׳ י״ג תמוז תרפ״ח.

יוחנובסקי, דניאל: בן משה. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ ט׳ כסליו תרפ״ו.

יוכלמן, שמשון: בן יחזקאל. נו׳ בחדרה. 8 ח׳. נפ׳ ז׳ ניסן תרפ״ו.

יולביץ, עדינה: בת זליג. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ כ״ב ניסן תר״ץ.

יולביץ, שמואל: בן נתן. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ י״ב תמוז תרפ״ז.

יולוביץ, מרים: בת בן־ציון. נו׳ ברחובות. 11 ח׳. נפ׳ כ״א אייר תרפ״ז.

יוליצקי, שלמה: בן חיים. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ ט״ו אלול תרע״ט.

יום־טוב, שרה: בת אליעזר. בת חודש. נפ׳ י״ג אב תרפ״ה.

יונאי, אהרן: בן חיים. נו׳ בתל־אביב. בן ארבע שנים. נפ׳ ט״ז תשרי תרפ״ח.

יוניש, יואל: בן יצחק. נו׳ ביפו. בן שנה ו־2 ח׳. נפ׳ כ״ד אב תרפ״ז.

יוסימוב, משה: בן אליהו. נו׳ עיר־השלום. 5 ח׳. נפ׳ כ״ח כסליו תר״ץ.

יוסף, יונה: בת סעדיה. נו׳ ביפו. בת חדשים. נפ׳ כ״ח סיון תרפ״ו.

יוסף, יונה: בת סעדיה. נו׳ בתל־אביב. בת שנתים. נפ׳ כ״ה תשרי תר״ץ.

יוסף־יושע, מרגלית: בת יהושע. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ ט׳ אדר תרפ״ז.

יוסיפוב, זהבית: בת מתתיהו. נו׳ בתל־אביב. 3 שבועות. נפ׳ י״א ניסן תרצ״א.

יוסיפוב, לאה: בת מתתיהו. נו׳ ביפו. בת חודש. נפ׳ י״ח אדר תרפ״ו.

יוסיפוב, ניסן: בן מתתיהו. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ כ״ו אדר ב׳ תרפ״ט.

יוסיפוב, שושנה: בת מתתיהו. נו׳ בתל־אביב. בת שנה וחצי. נפ׳ א׳ תמוז תרצ״א.

יושע, מנצור: בן יוסף. נו׳ בעדן. בן שנה וחצי. נפ׳ ו׳ ניסן תרפ״ח.

יושע, מתילדה: בת יעקב. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ י״ט חשון תרפ״ו.

יחזקאל, מרדכי: בן אברהם. נו׳ בתל־אביב. בן שנתים. נפ׳ י״ג כסליו תרצ״א.

יחיא, ראובן: בן משה. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ י״ח אלול תרפ״ה.

יטקובסקי, אמנון: בן אריה. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ ו׳ כסליו תרפ״ז.

יטקובסקי, מנחמה: בת אריה. נו׳ בפתח־תקוה. 8 ח׳. נפ׳ כ״ב אייר תרפ״ח.

יוצקוביץ, שולמית: בת שמואל. 10 ח׳. נפ׳ כ׳ חשון תרפ״ב.

ילישביץ, חסיה: בת יצחק. נו׳ בפתח־תקוה. 10 ח׳. נפ׳ ח׳ תשרי תרצ״ב.

ילנוב, שרה פרידה: בת אליעזר. נו׳ בריגה (לסביה). בת שנתים. נפ׳ י׳ אדר תרפ״ג.

ילניק, שושנה: בת צבי. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ ב׳ כסליו תרפ״ז.

ינין, אלברט: בן מרדכי. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ ט״ז אב תרפ״ח.

ינקלביץ, שלום: בן צמח. נו׳ בקונטסוף (אוקראינה). בן שלוש שנים. נפ׳ י׳ כסליו תרפ״ה.

יעוש, מסעוד: בן סעדיה. נו׳ בתימן. בן שנתים וחצי. נפ׳ י״ד תשרי תר״ץ.

יעיש, מזל: בת סעיד. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ ד׳ סיון תרפ״ג.

יעקב, אברהם: בן שבתי. נו׳ בסלוניק. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ה אייר תרפ״י.

יעקב, צבירה: בת שמחה. 13 יום. נפ׳ כ״ה שבט תרפ״א.

יעקובוב, כרמלה: בת יצחק. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ כ״ה סיון תרצ״ב.

יעקובוב, מאיר: בן יצחק. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ ו׳ תמוז תרפ״ט.

יעקובובסקי, ישראל: בן יוסף. נו׳ ארה״ב. בן שלוש שנים. נפ׳ ג׳ ניסן תרצ״ג.

יעקובסון, רחל: בת שמחה. בת שנה. נפ׳ י״ח חשון תר״פ.

יעקבסקונף, אברהם: בן יצחק. בן חדשים. נפ׳ י״ד אב תר״פ.

יפה, לבי: בן נסים. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ כ״ו אב תרפ״ח.

יפה, מרים: בת שמעון. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ב׳ חשון תרצ״א.

יפה, שפרה: בת יצחק חיים. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ י״ט אב תרפ״ח.

יפה, שרה: בת אליעזר. 8 ח׳. נפ׳ כ״ג ניסן תרפ״א.

יפת, אלישבע: בת סעדיה. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ ל׳ ניסן תרפ״ט.

יפת, משה: בן אברהם. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ כ״ה סיון תרצ״א.

יפת, פנינה: בת סעדיה. נו׳ בתל־אביב. בת שבועים. נפ׳ כ״ח אלול תרצ״א.

יצחק, יעקב: בן חיים. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ י״ח שבט תרצ״ג.

יצחק, רחל: בת סולימן. נו׳ ביפו. בת חדשים. נפ׳ כ״א שבט תרפ״ז.

יצחקוב, בילה: בת שאול. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ י״ז אלול תרפ״ז.

יצחקזון, עזריאל: בן ברוך דוד. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ד׳ תמוז תרפ״ד.

יצחקי, חיים: בן יוסף. נו׳ ביפו. 6 ימים. נפ׳ כ״ד אייר תרפ״ה.

יצחקי, צפורה: בת חיים. נו׳ ביפו. בת שנתים ורבע. נפ׳ י״ט טבת תרצ״ב.

יקואל, אליהו: בן ציון. נו׳ בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ ג׳ שבט תרצ״א.

יקואל, לאה: בת ציון. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ כ״ו תמוז תרפ״ג.

יקואל, רפאל: בן ציון. נו׳ בתל־אביב. בן שלוש שנים. נפ׳ ו׳ שבט תרצ״א.

יקובלב, משה: בן פנחס. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ״ג אב תרפ״ח.

ירושלמי, מזל (פורטונה): בת אב־רהם. נו׳ בקושטא (תורכיה). בת עשר שנים.

ירימי, אליעזר: בן יוסף. נו׳ ביפו. 3 שבועות. נפ׳ ט״ו שבת תר״ס.

ירימי, אסתר: בת זכריה. נו׳ ביפו. בת שנה ו־4 ח׳. נפ׳ כ״ב טבת תרפ״ח.

ירימי, חנה: נו׳ ברחובות. 6 ח׳. נפ׳ י״א ניסן תרפ״ה.

ירימי, יחיאל: בן יצחק. נו׳ ביפו. בן שנתים וחצי. נפ׳ ד׳ אדר תרפ״ו.

ירימי, שלמה: בן זכריהו. נו׳ ביפו. בן חמש שנים. נפ׳ ו׳ תמוז תרצ״ב.

ירימי, שלום: בן זכריה. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ י״ב סיון תרפ״ו.

ירקוני, שרה: בת משה. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ג׳ חשון תרפ״ה.

ישורון, חנן: בן ישראל. נו׳ בתל־אביב. בן חודש. נפ׳ כ״ו אייר תרפ״ז.

ישראל, יעקב: בן שלמה. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ כ״ו כסליו תרצ״א.

ישראל, יצחק: בן יוסף. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ כ״ד אייר תר״ץ.

ישראל, נפתלי: בן שלמה. נו׳ בתימן. 4 ח׳. נפ׳ י״ד כסליו תר״ץ.

ישראל, רבקה: בת רפאל. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ י״א אב תרפ״ו.

ישראלי, אליעזר: בן יהודה. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ ט׳ אייר תרפ״ג.

ישראלי, מרים: בת יהודה. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ ה׳ סיון תרפ״ו.

יששכר, רפאל: בן יהודה. נו׳ ביפו. 6 שבועות. נפ׳ ח׳ שבט תרפ״ה.

כ

כהן, אבנר: בן עזרא. 4 ח׳. נפ׳ ג׳ ניסן תרפ״ד.

כהן, אברהם: בן יהודה. בן חודש. נפ׳ ד׳ שבט תרפ״ה.

כהן, אהרן: בן זכריה. נו׳ במחנה־יהודה (ע״י ראשל״צ). בן שנתים. נפ׳ א׳ סיון תרפ״ה.

כהן, אהרן: בן שלום. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ ט״ו תמוז תרפ״ז.

כהן, אהרן: בן מנשה. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ כ״ג תמוז תר״ץ.

כהן, אליהו: בן רפאל. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ ב׳ תמוז תרפ״ה.

כהן, אליהו: נו׳ בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ ב׳ שבט תרצ״ג.

כהן, אליעזר: בן נסים. נו בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ כ״ז חשון תרצ״ג.

כהן, אלישע: בן ברזילי. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ט״ז אב תרפ״ה.

כהן, אסתר: בת שלמה. נו׳ בירושלים. בת שש שנים. נפ׳ י״ג אב תרע״ח.

כהן, אסתר: בת יהודה. נו׳ קונסטנטי־נופול. בת שלוש שנים. נפ׳ כ״ט אייר תרפ״ו.

כהן, אסתר: בת סעדיה. נו׳ ביפו. בת שנה ורבע. נפ׳ י״ט ניסן תרפ״ז.

כהן, אסתר: בת שמואל. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ ז׳ תמוז תרצ״א.

כהן, אסתר: בת שמאי. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ כ׳ סיון תרצ״ב.

כ ה ן, אפרים: בן דוד. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ י״ד סיון תרצ״א.

כ ה ן, ברוך: בן משה גרשום. נו׳ ביפו. בן שנה ר2 ח׳. נפ׳ י״א ניסן תרצ״א.

כ ה ן, ברכה: בת חיים. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ כ״ז שבט תרפ״ח.

כ ה ן, בת־שבע: בת שלמה. נו׳ ביפו. בת חמש שנים. נפ׳ כ״ד תשרי תרפ״ג.

כ ה ן, גבריאל: בן יחיא. 6 ח׳. נפ׳ א׳ סיון תרפ״ב.

כ ה ן, גבריאל: בן שלמה. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ד אדר תרפ״ז.

כ ה ן, גלילית: בת דוד. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ י״ח חשון תרפ״ו.

כ ה ן, גרשון: בן מנחם. נו׳ בבודפסט (הונגריה). בן שלוש־עשרה שנה. נפ׳ י״ז אייר תרפ״ו.

כ ה ן, דניאל: בן אליהו. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ י״א ניסן תרפ״ח.

כ ה ן, חי: בן יהודה. נו׳ ביפו. בן עשר שנים. נפ׳ כ״ח שבט תרפ״ד.

כ ה ן, חנה: בת מנחם. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ ט״ו טבת תרפ״ז.

כהן, חנה: בת יוסף. 3 ח׳. נפ׳ י״ז אייר תרפ״ח.

כ ה ן, יאיר: בן דוד. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ ט׳ אייר תרפ״ז.

כ ה ן, יהודה: בן יפת. נו׳ שרעבי (תימן). בן שנה וחצי. נפ׳ כ׳ אייר תרפ״ו.

כ ה ן, יהושע: בן חיים נח. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ כ׳ אלול תרפ״ו.

כ ה ן, יוסף: בן שנתים. נפ׳ כ״ג טבת. תרע״ט.

כ ה ן, יוסף: בן חיים. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ א׳ אייר תרפ״ג.

כ ה ן, יעקב: בן יוסף. נו׳ בפתח־תקוה. 10 ח׳. נפ׳ ד׳ חשון תרצ״ב.

כ ה ן, יעקב: בן שמואל. נו׳ ביפו. 5 שבועות. נפ׳ כ״ד סיון תרצ״ב.

כ ה ן, יצחק: בן ראובן. נו׳ בפתח־תקוה. 6 ח׳. נפ׳ כ״ז תשרי תרצ״ב.

כ ה ן, יצחק: בן נתנאל. נו׳ ביפו. 7 שבו־עות. נפ׳ י״ב אב תרצ״ב.

כ ה ן, יצחק: בן אברהם. נו׳ בתל־אביב. בן שנה וחצי. נפ׳ י״ט כסליו תרצ״ג.

כ ה ן, לאה: בת יוסף. 9 ח׳. נפ׳ ט״ו כסליו תרפ״א.

כ ה ן, לאה: בת מנחם. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ כ״ז אב תרפ״ז.

כ ה ן, לאה: בת יהודה. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ י״ב שבט תרצ״א.

כ ה ן, מאיר: בן יהודה ישראל. נו׳ בתל־אביב. 11 ח׳. נפ׳ כ״ג אלול תר״ץ.

כ ה ן, מזל: בת נסים. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ י״ח תשרי. תרפ״א.

כ ה ן, מזל: בת זכריה. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ כ״ג אב תרפ״ד.

כ ה ן, מינה: בת חנוכה. נו׳ ביפו. בת שלוש שנים. נפ׳ כ״ו חשון תרפ״ז.

כ ה ן, מלכה: בת סלם. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ י״א ניסן תרפ״ח.

כ ה ן, מרגלית: בת שמעון־טוב. נו׳ בצפת. בת שנתים. נפ׳ י״א כסליו תרפ״ז.

כ ה ן, מרדכי: בן דוד. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ג אלול תרפ״ד.

כ ה ן, מרים: בת יוסף. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ״ב חשון תר״ץ.

כ ה ן, משה: בן רפאל. נו׳ בתל־אביב. נפ׳ כ״ט תמוז תרפ״ג.

כ ה ן, משה: בן זכריה. נו׳ ביפו. בן שנה ו־2 ח׳. נפ׳ כ״ז אייר תרפ״ה.

כ ה ן, מתתיהו: בן יהודה. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ ג׳ אב תר״ץ.

כ ה ן, נחום: נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ א׳ תשרי תר״פ.

כ ה ן, נחמה: בת שמעון. נו׳ בתל־אביב. 3 שבועות. נפ׳ כ׳ אלול תרפ״ו.

כ ה ן, נעמי: בת אהרן. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ כ״ג סיון תרפ״ח.

כ ה ן, עובדיה: בן יצחק. נו׳ ביפו. בן שנה ורבע. נפ׳ י״ט כסליו תרפ״ו.

כ ה ן, עזרא: בן שלמה. נו׳ ביפו. בן עשר שנים. נפ׳ ד׳ רמוז תרצ״ב.

כ ה ן, ציון: בן משה. נו׳ במצרים. בן שנתים. נפ׳ כ״ח אייר תרפ״ה.

כ ה ן, צפורה: בת זליג. 7 ח׳. נפ׳ י״ד תשרי תרפ״ב.

כ ה ן, רבקה: בת בנימין. 10 ח׳. נפ׳ ד׳ כסליו תרע״ט.

כ ה ן, רבקה: בת יהודה יפת. 3 שבועות. נפ׳ י״ד כסליו תרפ״ב.

כ ה ן, רחל: בת יהודה. בת שנתים. נפ׳ ה׳ חשון תרע״ט.

כ ה ן, רחל: בת דוד. בת שנה וחצי. נפ׳ ט״ו אלול תרפ״א.

כ ה ן, רחל: בת מרדכי. נו׳ ביפו. בת חדשים. נפ׳ כ״ד חשון תרפ״ו.

כ ה ן, רחל: בת צבי. נו׳ בפתח־תקוה. בת שנה ורבע. נפ׳ כ״ז תשרי תרפ״ח.

כ ה ן, רחל: בת זכריה. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ י״ח אייר תרפ״ט.

כ ה ן, רחל: בת אהרן. נו׳ ביפו. בת שנה ו־8 ח׳. נפ׳ כ״ט אלול תר״ץ.

כ ה ן, רחל: בת יצחק. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ כ׳ אייר תרצ״א.

כ ה ן, רחל: בת יוסף. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ כ״ב אלול תרצ״א.

כ ה ן, רחל: בת ישי. נו בתל־אביב. בת שנתים וחצי. נפ׳ כ״ט חשון תרצ״ב.

כ ה ן, רחמים: בן בכור חיים. נו׳ ברחו־בות. בן חדשים. נפ׳ י״ט אייר תרע״ח.

כ ה ן, רחמים: בן יעקב. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ז תמוז תר״פ.

כ ה ן, שבתי: בן הלל. נו׳ בפתח־תקוה. 5 ח׳. נפ׳ י״ז אייר תרע״ח.

כ ה ן, שולמית: בת זכריה. נו׳ ביפו. בת שבועים. נפ׳ ח׳ שבט תרפ״ז.

כ ה ן, שולמית: בת יהודה. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ ז׳ אב תרפ״ג.

כ ה ן, שושנה: בת ישראל. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ״א שבט תרפ״א.

כ ה ן, שושנה: בת יוסף. נו׳ ביפו. 5 שבועות. נפ׳ ח׳ אלול תרצ״ב.

כ ה ן, שלומית: בת יעקב. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ י״ד תשרי תרפ״א.

כ ה ן, שלמה: בן שבע שנים. נפ׳ י״ג אלול תרע״ט.

כ ה ן, שלמה: בן יוסף. בן שבע שנים. נפ׳ ט״ו שבט תר״פ.

כ ה ן, שמחה: בן אליהו. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ כ״א אייר תר״ץ.

כ ה ן, שמחה: בן ראובן. נו׳ ביפו. בן שלוש שנים. נפ׳ כ״ט אדר תרצ״ב.

כ ה ן, שמעון: בן יחיא. נו׳ ביפו. בן שנתים וחצי. נפ׳ ג׳ כסליו תרפ״ה.

כהן, שמעון: בן אהרן אשר. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ ד׳ תמוז תר״ץ.

כהן, שמעון: בן שמואל נסים. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ א׳ אדר תרצ״ב.

כהן, תקוה: בת משה. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ ט׳ כסליו תרפ״ט.

כהן־גרשום, אבנר: בן זכריה. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ י״ט תמוז תרצ״ב.

כהנוביץ, מנחם: בן אליהו. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ ט״ז אב תרפ״ט.

כוחלני, אסתר: בת זכריה. נו׳ בתל־אביב. בת עשר שנים. נפ׳ ט׳ אלול תר״ץ.

כוחלני, משה: בן שלום. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ י״ז אב תרפ״ט.

כוחלני, רחמים: בן אברהם. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ י״ב ניסן תרצ״ב.

כומרי, אסתר: בת אברהם. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ י״א שבט תרפ״ה.

כומרי, אסתר מלכה: בת אברהם. נו׳ ביפו. בת חודש וחצי. נפ׳ כ״ו ניסן תרפ״ו.

כותא, דבורה: בת שלום. נו׳ ביפו. בת שנה ורבע. נפ׳ י״ד ניסן תרפ״ח.

כטיל, סלם: בן שלמה. נפ׳ כ״ז תמוז תרע״ו. נוסח המצבה:

„על אלה אני בוכיה
הילד הבחור הנחמד
סלם ן׳ שלמה כטיל
שנלב״ע כ״ז תמוז
ש׳ תרע״ו תנצב״ה״.

כליף, מזל: בת אליעזר. נו׳ ביפו. בת חדשים וחצי. נפ׳ י״ב אייר תרפ״ה.

כנעני, נתנאל: בן סעדיה. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ א׳ תשרי תרפ״ה.

כספי, שושנה: בת צבי. נו׳ בתל־אביב. בת שנה. נפ׳ י״א טבת תרפ״ה.

כספי, תמרה (משה): בת נתן חיים. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ ט״ו חשון תרפ״ח.

כץ, אריה: בן נחום. נו׳ בתל־אביב. בן ארבע שנים. נפ׳ ב׳ אדר תר״ץ. נוסח המצבה:

„פ. נ.
הילד האהוב וחביב
לכל מכיריו
אריה
בן נחום הכהן
כץ
נולד ערב פסח תרס״ו
נפטר ב׳ אדר תר״ץ.
תנצב״ה״.

כץ, יעל: בת משה. 9 ח׳. נפ׳ י״ז אב תרפ״ה.

כץ, נתן דוד: בן מנחם. בן חדשים. נפ׳ י״ט ניסן תרצ״ב.

כצמן, אהובה: בת ישעיה. 7 שבועות. נפ׳ ט״ו כסליו תרפ״ה.

כרמי, שולמית: בת נח. נו׳ בתל־אביב. בת שנה. נפ׳ ט״ז אלול תר״ץ. נוסח המצבה:

„עיני עיני יורדה כים
על פרח נחמד שנקטף באבו
שולמית
בת נח ופרומה
כרמי
נפטרה בת שנה
ט״ז אלול תר״ץ
תנצב״ה״.

כרמין, שרה: בת גדליהו. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ ו׳ אייר תרצ״ב.

כרמלוביץ, מרים: בת משה. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ כ״ט אב תרפ״ח.

כשר, לאה: בת זלמן. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ ט״ז תמוז תרפ״ט.

ל

לאהר, ישראל: נו׳ ביפו. בן חדשים. נפ׳ ו׳ תשרי תרפ״ד.

לב, רחל: בת יעקב. נו׳ בחיפה. בת ארבע שנים. נפ׳ י״ב ניסן תרצ״ב.

לב, שלמה: בן יעקב. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ י״ג חשון תרפ״ח.

לביא, פנינה: בת מרדכי. נו׳ בתל־אביב. בת חודש. נפ׳ ח׳ חשון תר״ץ.

לברטובסקי, אברהם ליב: בן מרדכי. בן שלוש שנים. נפ׳ ב׳ אלול תרפ״ה. אלול תרפ״ה.

לדיזנסקי, ישראלה: בת דניאל. נו׳ בתל־אביב. בת שנה. נפ׳ כ״א טבת תרצ״א.

לדרברג, צבי: בן אלימלך. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ י״ג חשון תרפ״א.

להבי, אביב: בן שלמה. נו׳ בתל־אביב. בן חודש. נפ׳ י״ט אדר־ב׳ תרפ״ז.

לובין, נחמה: בת יעקב. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ ד׳ חשון תרפ״ט.

לובין, שרה: בת יואל. נו׳ ביפו. בת שנה ו־2 ח׳. נפ׳ כ״ז חשון תרפ״ז.

לובין, תקוה: בת יעקב. 9 ח׳. נפ׳ ב׳ שבט תרפ״א.

לובין, ישראל: בן יעקב. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ כ״ז אב תר״פ.

לוזי, אהובה: בת נסים. נו׳ ברחובות. 7 ח׳. נפ׳ כ״א אייר תרצ״א.

לוזי, שרה: בת נסים. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ ב׳ אב תרצ״ב.

לוי, אבישי: בן משה. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ א׳ תמוז תרפ״ט.

לוי, אברהם: בן סימן־טוב. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ י״ד אב תרצ״א.

לוי, אברהם: בן שלום. נו׳ בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ ט׳ אלול תרצ״א.

לוי, אדם: בן חדשים. נפ׳ ח׳ שבט תרע״ט.

לוי, אהרן: בן חנניה. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ כ״ג אב תרפ״ט.

לוי, אליהו: בן יחיא. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ י״ח ניסן תרפ״ז.

לוי, אליהו: בן יצחק. 17 יום. נפ׳ כ״ו שבט תרפ״ב.

לוי, בלפורה לאה: בת יוסף נחום. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ ט׳ שבט תרצ״א.

לוי, בנימין: בן איזידור (יצחק). נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ א׳ אלול תרפ״ח.

לוי, בן־ציון: בן יצחק גרשון. נו׳ בתל־אביב. בן שבועים. נפ׳ ב׳ אב תר״ץ.

לוי, גאולה: בת יוסף. בת שנה וחצי. נפ׳ כ״ח כסליו תרפ״ב.

לוי, גאולה: בת שלום. נו׳ שערים (רחובות). 6 ח׳. נפ׳ ט״ז ניסן תרפ״ט.

לוי, גבריאל: בן יהושע. 4 ח׳. נפ׳ ג׳ אב תרפ״ח.

לוי, דוד: בן יוסף. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ י׳ אייר תרפ״ד.

לוי, דוד: בן אברהם. נו׳ ביפו. בן שנתים וחצי. נפ׳ י״א כסליו תרפ״ז.

לוי, דוד: בן יעקב. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ י״ב תשרי תר״ץ.

לוי, זכריה: בן זכריה. בן שנתים וחצי. נפ׳ כ״ט תמוז תרפ״ח.

לוי, חוה: בת משה. נו׳ בתל־אביב. בת שנה. נפ׳ כ״ה תמוז תרצ״א.

לוי, חיים: בן פרץ. 5 ח׳. נפ׳ ד׳ אלול תרע״ט.

לוי, חיים: בן יוסף. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ ג׳ חשון תרפ״ט.

לוי, חמדה: בת זכריהו. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ לי תשרי תרפ״ד.

לוי, חנה: בת דוד. נו׳ ביפו. בת חדשים. נפ׳ י״א תשרי תרפ״ז.

לוי, חנה: בת עובד מנסור. נו׳ ביפו. בת שנתים וחצי. נפ׳ ט״ו אדר תרפ״ח.

לוי, חנה: בת שלום. נו׳ בתל־אביב. בת שנתים וחצי. נפ׳ ט׳ תשרי תר״ץ.

לוי, חנה: בת יהודה. 4 ח׳. נפ׳ כ״ד שבט תרצ״א.

לוי, יהוֹשע: בן יהושע. נו ביפו. 11 ח׳. נפ׳ י״ב אלול תרפ״ו.

לוי, יהוֹשע: בן רפאל. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ י״ד חשון תרצ״ב.

לוי, יעקב: בן יצחק. 3 שנים. נפ׳ כ״ג שבט תרפ״ג.

לוי, יעקב: בן יעקב. נו׳ ביפו. 3 שבו־עות. נפ׳ כ״א כסליו תרפ״ה.

לוי, יעקב: בן אליעזר. נו׳ בתל־אביב. בן שנתים. נפ׳ כ׳ תשרי תרפ״ז.

לוי, יצחק: בן שלום. נו׳ ראשון־לציון. 6 ח׳. נפ׳ י״ב אב תרצ״א.

לוי, יצחק: בן עובד. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ה׳ אלול תרצ״ב.

לוי, לאה: בת יוסף. 7 שבועות. נפ׳ י״א אייר תרפ״ב.

לוי, לאה: בת יעקב. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ י״ז תמוז תרפ״ז.

לוי, לאה: בת משה. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ כ״ב חשון תרפ״ז.

לוי, מג׳יני: בן מרקדו. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ י״ח סיון תרצ״ב.

לוי, מזל: בת אברהם. נו׳ ביפו. בת שנה ו־8 ח׳. נפ׳ ב׳ ניסן תרפ״ח.

לוי, מסעוד: בן יצחק. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ט׳ סיון תרפ״ד.

לוי, מרגלית: בת אברהם. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ ו׳ תמוז תרפ״ה.

לוי, מרדכי: נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ י״ב שבט תר״פ.

לוי, מרדכי: בן אברהם. נו׳ ביפו. בן שלוש שנים. נפ׳ ה׳ אב תרצ״ב.

לוי, מרים: בת שלמה. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ כ״ז שבט תרפ״ט.

לוי, משה: בן אברהם. נו׳ ביפו. בן חמש שנים. נפ׳ ד׳ תמוז תרפ״ד.

לוי, משה: בן חיים. נו׳ בפולין. בן שנה וחצי. נפ׳ ב׳ תשרי תרפ״ו.

לוי, מתילדה: בת יצחק. בת שמונה שנים. נפ׳ כ״ח כסליו תרפ״ו.

לוי, סולטנה: בת אברהם. נו׳ ביפו. בת שנתים וחצי. נפ׳ ג׳ תשרי תרצ״ג.

לוי, עוֹבד: בן זכריה. נו׳ ביפו. 13 יום. נפ׳ ז׳ תמוז תרפ״ז.

לוי, עישה חיה: בת משה. נו ביפו. 4 ח׳. נפ׳ י״ד תמוז תרפ״ז.

לוי, עכסה: בת משה. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ כ״ו סיון תרפ״ז.

לוי, עמרם: בן אברהם. בן שנתים. נפ׳ י״ח אב תרע״ט.

לוי, פוֹרטוּנה: בת משה. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ י״ח סיון תרפ״ג.

לוי, צביה (חלדיה): בת יחיא. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ כ״ט אב תרפ״ט.

לוי, ציונה: בת דוד. נו׳ בתל־אביב. 11 ח׳. נפ׳ י״ב חשון תרצ״ב.

לוי, ציונה יונה: בת נחום. 7 ח׳. נפ׳ ד׳ כסליו תרפ״א.

לוי, רבקה: בת מרדכי. נו׳ בתל־אביב. 11 ח׳. נפ׳ ג׳ תמוז תרצ״ב.

לוי, רוזה: בת יצחק. בת אחת עשרה שנים. נפ׳ כ״ב חשון תרע״ט. מנוסח המצבה:

„מ. ק.

הנפטרה בקצרות ימים ושנים

העלמה רוזה

די לוי נ״ע״ — — —

לוי, רוסה: בת דוד. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ י״ט כסליו תרפ״ז.

לוי, רחל: בת ראובן. בת שנה ו־2 ח׳. נפ׳ ה׳ טבת תרפ״א.

לוי, רחל: בת סלימן. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ ח׳ כסליו תרפ״ג.

לוי, רחל: בת דוד. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ י״א תשרי תרפ״ד.

לוי, רחל: בת שלמה. נו׳ בתל־אביב. בת חמש שנים. נפ׳ כ׳ אדר תרפ״ט.

לוי, רחל: בת אברהם. נו׳ בתל־אביב. בת שנה ו־2 ח׳. נפ׳ כ״ז חשון תרצ״ג.

לוי, רחמים: בן מנחם. נו ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ״ו שבט תרפ״ו.

לוי, רחמים: בן יוסף. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ כ״א סיון תרפ״ז.

לוי, רחמים: בן מנחם. נו׳ בתל־אביב. בן שנה וחצי. נפ׳ כ׳ תמוז תר״ץ.

לוי, רפאל: בן שמואל. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ג ניסן תרפ״ה.

לוי, שולמית: בת סעדיה יפת. נו׳ בעדן. בת עשר שנים. נפ׳ ט״ו אייר תרפ״ט.

לוי, שינה: בת יעקב. נו׳ ביפו. בת שנה ו־4 ח׳. נפ׳ כ׳ תמוז תרפ״ז.

לוי, שמואל: בן זכריה. בן עשר שנים. נפ׳ ט׳ אלול תרפ״ב. מנוסח המצבה:

„ס. נ.

התלמיד

שמואל״ — — —

לוי, שמואל: בן דוד. נו׳ בתימן. 3 ח׳. נפ׳ א׳ תשרי תרפ״ה.

לוי, שמעון: נפ׳ כ״ב אב תרע״ה.

לוי, שרה: בת יצחק. בת שנה. נפ׳ י׳ תשרי תרפ״ו.

לוי, שרה: בת יוסף. נו׳ ביפו. בת שנתים וחצי. נפ׳ ח׳ חשון תרפ״ז.

לוי, שרה: בת עובדיה. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ י״ט תמוז תרצ״ב.

לויט, צבי: בן דוד. נו בתל־אביב. בן חדשים. נפ׳ כ״ב טבת תר״ץ.

לוין, אברהם: בן דוד. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ ה׳ אלול תרפ״ד.

לוין, אמנון: בן ישראל. נו׳ בתל־מונד. 6 ח׳. נפ׳ י״ד אדר תרצ״ג.

לוין, זהבה: בת שלמה. נו׳ בתל־אביב. בת שנה וחודש. נפ׳ כ׳ טבת תרצ״א.

לוין, צפורה: בת קלמן. נו׳ ביפו. בת שנה ו־10 ח׳. נפ׳ כ״ז תשרי תרפ״ו.

לוין, רבקה לאה: בת משה נטע. נפ׳ כ״ז כסליו תרע״ז.

לוינבוק, שושנה: בת יצחק. נו׳ ביפו. בת חדשים. נפ׳ י״ח אלול תרפ״ז.

לוינזון, עזרא: בן שמואל. נו׳ בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ י״ג סיון תרפ״ז.

לוינפוס, חיים שרגא: בן צבי שלום. נו׳ בני־ברק. 10 ח׳. נפ׳ ג׳ אב תרצ״א.

לולו, יונה: בן אברהם. נו׳ ביפו. בן שנה ר2 ח׳. נפ׳ י״ב סיון תרפ״ט.

לונדון, יהודית: בת ישעיהו. 25 יום. נפ׳ ד׳ אייר תרע״ח.

לונדון, מנחם: בן אברהם. נו׳ בחיפה. בן שנה. נפ׳ י״א תמוז תרע״ט.

לונדון, מרים: בת ישעיהו. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ י״א תשרי תרפ״ד.

לונדנר, חנה רוזה: בת יצחק מאיר. נו׳ דומברובה־גורניצה (פולין). בת חמש שנים. נפ׳ י״ג סיון תרפ״ח. נוסח המצבה:

„פ. נ.

הילדה

חנה רוזה

בת יצחק מאיר וחוה

לונדנר

נפ׳ י״ג סיון תרפ״ח

בת ה׳ שנים״.

לופטמן, מאיר: בן דוב. נו׳ ביפו. בן שנה ו2 ח׳. נפ׳ ד׳ תמוז תרפ״ה.

לוריא, שרה: בת יצחק. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ ט׳ אב תרצ״ב.

לזנסקי, יואל: בן יצחק. בן שנה וחצי. נפ׳ י״א חשון תרפ״ו.

ליבוב, חיה שרה: בת ישראל. נו׳ בתל־אביב. 11 ח׳. נפ׳ ט״ז אייר תרפ״ח.

ליבוב, רבקה: בת ישראל. 7 ח׳. נפ׳ ט״ז אלול תרפ״ה.

ליבוביץ, חיים: בן משה דוד. נו׳ בקמניץ (פ׳ פודול, רוסיה). בן תשע וחצי שנים. נפ׳ ח׳ כסליו תרפ״ו.

ליבוביץ, מאיר: בן משה. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ל׳ ניסן תרפ״ה.

ליבוביץ, נחמה: בת זליג. נו׳ בירושלים. בת שנתים וחצי. נפ׳ ז׳ אייר תרצ״א.

ליבר, יצחק מאיר: בן זאב. נו׳ ביפו. בן שבועיים. נפ׳ ב׳ חשון תרפ״ז.

ליברזון, אלימלך: בן שמואל. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ י״ב תמוז תרפ״ד.

ליברמן, יונה: בן יהושע. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ כ״ה שבט תרצ״א.

ליברמן, מרדכי: בן עקיבא. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ה אב תרפ״ד.

ליברמן, מרים: בת משה אהרן. נו׳ במצרים. בת חמש שנים. נפ׳ ו׳ אלול תרע״ט.

לידסקי, משה אברהם: בן שמעון. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ כ״ז שבט תרפ״ט.

ליואי, אליפדה: בן אברהם. 10 ח׳. נפ׳ י״ח אייר תרפ״א.

ליזרוביץ, אהובה: בת צבי. נו׳ בפתח־תקוה. 8 ח׳. נפ׳ ג׳ תשרי תרצ״ג.

ליזרוביץ, רחל: בת בן־ציון. נו׳ בפתח־תקוה. 5 ח׳. נפ׳ ח׳ סיון תרצ״ב.

ליטוין, אריה ליב: בן יהושע. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ י״ט אלול תרפ״ז.

לימפונוביץ, אריה: בן יהושע. נו׳ בלודז׳ (פולין). בן שנה וחצי. נפ׳ י״ז סיון תרפ״ה.

לינובסקי, שלמה מאיר: בן ישראל. נו׳ בפתח־תקוה. בן עשר שנים. נפ׳ ג׳ תשרי תרע״ט.

לינקור, משה: בן נתן. בן ארבע שנים. נפ׳ כ׳ אדר תרפ״א.

ליפובצקי, צפירה: בת אליהו. נו׳ בהרצליה. בת שנה. נפ׳ כ״ה חשון תרפ״ט.

ליפמן, עמנואל: בן נתן. נו׳ בתל־אביב. בן חודש. נפ׳ כ״ט תשרי תרצ״א.

ליפשיץ, אפרים: בן חיים. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ כ״ז סיון תר״ץ.

ליפשיץ, גיטה: בת חיים. נו׳ בקובנה. בת שנה. נפ׳ י׳ אייר תרפ״ה.

ליפשיץ, חיים: בן ישראל. בן חדשים. נפ׳ ד׳ כסליו תרפ״א.

ליפשיץ, חיים יחיאל: בן אלימלך. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ א׳ סיון תרפ״ז.

ליפשיץ, רחל: בת יוסף. 7 ח׳. נפ׳ כ״א כסליו תרע״ט.

למברגר, אהרן: בן אברהם. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ כ״ה אייר תרפ״ט.

למפרט, כרמיה: בת אביגדור. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ כ״ט אייר תר״ץ.

למפרט, מתתיהו: בן דוד. נו׳ בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ ו׳ סבת תרפ״ח.

לנואל, מרים: בת איזיק. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ג׳ תמוז תרפ״ט.

לפידות, אברהם: נו׳ בכפר־סבא. 4 ח׳. נפ׳ כ״ז סיון תרפ״ט.

לפידות, נעמי: בת משה. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ כ״ז אייר תרפ״ז.

לר, בת־שבע: בת שמואל. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ י״א סיון תרפ״ט.

לרנר, אהובה: בת משה. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ד׳ אב תרפ״ד. מנוסח המצבה:

„פ. נ.

הילדה היקרה״ — — —

לרנר, צפרירה: בת פסח. נו׳ בנס־ציונה. 9 ח׳. נפ׳ כ״ה אייר תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„פ. ג.

סעוטתנו הנחמדת

צפרירה

בת אסתר ופסח

לרנר מנס־ציונה

נפ׳ בת 9 חדשים

כ״ו אייר תרצ״ב״ — —

לרנר, שרה: בת עלי. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ ה׳ תמוז תרפ״ט.

מ

מאיר, יוסף: בן חיים. בן שנתים וחצי. נפ׳ ח׳ ניסן תרפ״ח.

מאיר, יעקב: בן יצחק. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ כ״ח תמוז תרצ״ב.

מאיר, מזל: בת חיים. נו׳ בפתח־תקוה. בת ארבע שנים. נפ׳ י׳ אלול תרפ״ט.

מאיר, קלמן: בן שמואל. נו׳ בזלוב (פולין). 9 ח׳. נפ׳ ט׳ ניסן תרפ״ה.

מאיר, שמחה: בן יעקב. 5 ח׳. נפ׳ ט״ז תמוז תרפ״ב.

מאירי, אהרן: בן דוד. נו׳ ביפו. 12 יום. נפ׳ א׳ סבת תרפ״ח.

מאירמן, ראובן: בן בנימין. 3 ח׳. נפ׳ כ״ג תמוז תרפ״א.

מאירסון, יהודה: בן זלמן. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ י״ט אייר תרצ״א.

מבשן, אביב: בן אברהם. 6 ח׳. נפ׳ כ״ה אייר תרפ״ב.

מגדל, יהודה: בן שמואל דוד. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ י״ז סיון תרפ״ו.

מדהלה, מסעודה: בת שלמה. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ י״ב שבט תרפ״ח.

מדהלה, מרים: בת יעקב. נו׳ ביפו. בת שבע שנים. נפ׳ י״ג אדר ב׳, תרפ״ז.

מדהלה, שושנה: בת שלמה. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ כ״ג שבט תרפ״ח.

מדמון, רחמים: בן שלום. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ ט׳ טבת תרצ״א.

מדמוני, חנוך: בן יהודה. נו׳ בתל־אביב. 26 יום. נפ׳ כ״ו טבת תרפ״ח.

מדר, דניאל: בן דוד. 8 ח׳. נפ׳ ה׳ אלול תרפ״ב.

מדר, יעקב: בן שלמה. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ ט״ו סיון תרפ״ג.

מדר, כרמלה: בת יהודה. נו׳ בתל־אביב. בת שבועים. נפ׳ כ״ב אייר תר״ץ.

מדר, רחל: בת דוד. נו׳ ברחובות. בת שנה ר״2 ח׳. נפ׳ י׳ אלול תרפ״ט.

מדרשי, שרה: בת יעקב. נו׳ בתל־אביב. בת ארבע שנים. נפ׳ כ״א שבט תרצ״ב. נוסח המצבה:

„שרה׳לה
מדרשי
סרח שנקטף
בעודו באבו
כ״א שבט
תרצ״ב״.

מהודי, שולמית: בת שלום. בת שנה ר״2 ח׳. נפ׳ כ״ב שבט תרפ״א.

מהלה, פלורה: בת יהודה. נו׳ בעדן. בת שנתים. נפ׳ א׳ כסליו תרפ״ז.

מוגורי, יעל: בת חיים. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ ח׳ תמוז תרפ״ה.

מוגורי־כהן, עזרא: בן חיים. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ י״ח סיון תרפ״ג.

מודה, דינה: בת חיים. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ ג׳ אייר תר״ץ.

מוזס, יחזקאל: בן משה. נו׳ ביפו. בן שנה ר״2 ח׳. נפ׳ י״ג אלול תרפ״ז.

מוזס, שינה דובה: בת משה. נו׳ ביפו. 6 שבועות. נפ׳ ג׳ תמוז תרפ״ד.

מוחאובי, רבקה: בת יוסף יצחק. נו׳ ביפו. בת שנתים ר״2 ח׳. נפ׳ כ״ז כסליו תרפ״ו.

מוטרו, יצחק: בן ישראל. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ כ״א אלול תרפ״ט.

מוטרו, מרדכי: בן נסים. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ כ״ד סיון תרפ״ח.

מוטרו, שלמה: בן ישראל. בן שנתים. נפ׳ ז׳ אדר תרע״ט.

מוטרפרל, אברהם צבי: בן דוב. נו׳ בברדיצ׳ב. בן תשע שנים. נפ׳ ה׳ אב תרפ״ה.

מולדבסקי, אסתר הדסה: בת משה. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ ה׳ סיון תרפ״ז.

מולחי, משה: בן שלמה. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ ח׳ שבט תרצ״ג.

מולכו, אברהם: בן מרדכי. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ י׳ תשרי תרצ״א.

מולכו, אסתר (סטלה): בת חיים. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ כ״ב תמוז תרצ״ב.

מונוי, אשר: בן יוסף. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ כ״ד אייר תרצ״ב.

מונדיל, נחמה: בת ליב. בת שבוע(?). נפ׳ ל׳ תשרי תרפ״ב.

מוניביץ, אסתר: בת צבי. נו׳ בפתח־תקוה. 8 ח׳. נפ׳ ז׳ אב תרפ״ד.

מוסה, אשר: בן יהודה. נו׳ ביפו. בן שנה ורבע. נפ׳ כ״ה אלול תרפ״ו.

מוסק, יונה: בן ישראל. נו׳ ביפו. בן חדשים. נפ׳ כ״א ניסן תרפ״ד.

מוסקוביץ, חולדה: בת מרדכי שלמה. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ י׳ אב תרצ״א.

מועלי, משה: בן אברהם. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ י״ז תמוז תרפ״ד.

מוצניק, תמרה: בת מנחם מנדל. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ ט׳ סיון תר״ץ.

מוקעה, יוסף: בן שמעון. נו׳ בנס־ציונה. 3 ח׳. נפ׳ כ״א חשון תרצ״ג.

מורגנשטרן, ברוכה: בת שנה ו־4 ח׳. נפ׳ י״א אב תרפ״ב.

מורגנשטרן, שרה: בת אלימלך. נו׳ בתל־אביב. בת ארבע שנים. נפ׳ י״ג אדר תרס״ט.

מורדכוביץ, ישראל: בן בן־ציון. 5 שבועות. נפ׳ כ״ח שבט תרפ״ח.

מורחי, חנה: 6 ח׳. נפ׳ ז׳ אלול תרע״ט.

מורחי, נעמי: בת יוסף. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ א׳ תמוז תרפ״ז.

מורחייב, מזל־טוב: בת מרדכי. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ ג׳ אב תרפ״ז.

מורחיים, אהרן: בן בכור. נו׳ ביפו. 20 יום. נפ׳ ט׳ אדר תרפ״ז.

מורחיים, גרסו: בן בכור. 4 ח׳. נפ׳ ח׳ תמוז תרפ״ח.

מורחיים, רחל: בת בכור. נו׳ בתל־אביב. 3 שבועות. נפ׳ ט׳ אלול תרפ״ט.

מורי, חנה: בת משה. נו׳ בדמר (תימן). בת שנתים. נפ׳ ב׳ סיון תרפ״ה.

מורי, יאיר: בן עזרא. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ י״ח תשרי תרצ״ג.

מורי, רחל: בת משה מנחם. נו׳ בעדן. עלתה לא״י מפורט־סעיד (מצרים). בת שבע שנים. נפ׳ ה׳ אייר תרפ״ט. מנוסח המצבה:

„הילדה החביבה — — —
שלום לעפרך בתנו
היקרה״ — — —

מורי, רחמים: בן יוסף: נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ כ״ט אב תרפ״ד.

מורי, שלמה: בן חיים. בן שנתים. נפ׳ ט״ו אב תרפ״ח.

מושילו, מאיר: בן זכאי. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ כ״ז סיון תרפ״ה.

מושקוביץ, דינה: בת ישראל. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ כ״ז שבט תרפ״ט.

מושקוביץ, שמעון: בן אליעזר. נו׳ במצרים. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ז אלול תרפ״ז.

מוששוילי, שולמית: בת פנחס. נו׳ ביפו. בת שנה ורבע. נפ׳ י״ג אדר תרפ״ז.

מזור, רחל: בת אברהם אבא. בת שבע שנים. נפ׳ י״ז חשון תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„שלום לעפרך
בתנו החביבה!״

מזרחי, אבא: בן נהוראי. נו׳ בפתח־תקוה. 3 ח׳. נפ׳ כ״ה סיון תרצ״א.

מזרחי, אביבה: בת יהודה. נו׳ ברחובות. 3 ח׳. נפ׳ כ׳ אייר תרצ״א.

מזרחי, אבנר: בן מאיר. נו׳ בתל־אביב. 7 שבועות. נפ׳ כ״ד אב תרצ״א.

מזרחי, אברהם: בן סלימן. נו׳ בדמשק. בן שנה. נפ׳ ו׳ אלול תרפ״ג.

מזרחי, אברהם: בן משה. נו׳ ביפו. בן שבע שנים. נפ׳ כ״ד תמוז תרפ״ו.

מזרחי, אברהם: בן עזרא. נו׳ בפתח־תקוה. 4 ח׳. נפ׳ י״ד אב תרפ״ט.

מזרחי, אברהם: בן אליהו. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ ו׳ אלול תרפ״ט.

מזרחי, אברהם: בן סעדיה. נו׳ בת״א. בן שנה וחצי (תאריך הפטירה לא רשום).

מזרחי, אהובה: בת יעקב. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ ד׳ אב תרצ״ב.

מזרחי, אהרן: בן פנחס. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ ה׳ טבת תרפ״ו.

מזרחי, אליהו: בן יעקב. 9 ח׳. נפ׳ א׳ אלול תרע״ט.

מזרחי, אליהו: בן יעקב. 8 ח׳. נפ׳ ז׳ תשרי תרפ״ח.

מזרחי, אליעזר: בן ראובן. נו׳ בשירז׳ (פרס). בן שנה ו־2 ח׳. נפ׳ כ״ו אב תרפ״ז.

מזרחי, אסתר: בת יוסף שמואל. 11 ח׳. נפ׳ ט״ז תמוז תרפ״ד.

מזרחי, אסתר: בת דוד. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ כ״ג אדר תרפ״ו.

מזרחי, אסתר: בת מרדכי. נו׳ בתל־אביב. בת חודש. נפ׳ י״ס אדר ב׳ תרצ״ב.

מזרחי, אפרים: בן מיכאל. נו׳ ביפו. בן ארבע שנים. נפ׳ י״ד כסלו תרפ״ט.

מזרחי, ג׳נגו׳ן: בן יחזקאל אברהם. נו׳ בירושלים. 6 ח׳. נפ׳ י״ג אלול תרפ״ד.

מזרחי, גבריאל: בן ציון. נו׳ ביפו. נפ׳ ז׳ טבת תרצ״ג.

מזרחי, גבריאל: נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ ז׳ טבת תרצ״ב.

מזרחי, דוד: בן אברהם. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ א׳ אב תרפ״ג.

מזרחי, דוד: בן יהודה יוסף. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ י״ב תמוז תרפ״ו.

מזרחי, דוד: בן בן־ציון. נו׳ בראשל״צ. 7 ח׳. נפ׳ כ״ט אלול תרצ״ב.

מזרחי, דורונה: בת שלמה. נו׳ בתל־אביב. בת חדשים. נפ׳ ח׳ שבט תר״ץ. חודש לאחר פטירת אמה. בת שבע *מזרחי. והובאה לקבורה בקבר אחד עם פנינה *חקלאי. נוסח המצבה:

„הילדה
דורנה מזרחי
בת חדשים
נפטרה
חדש אחר מות האם״.

מזרחי, הרצל: בן יעקב. נו׳ בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ י״ז חשון תר״ץ.

מזרחי, חיים: בן יוסף. נו׳ ברחובות. 7 ח׳. נפ׳ כ״ט ניסן תרצ״א.

מזרחי, טובה: בת נסים. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ב׳ שבט תרפ״ו.

מזרחי, טליה: בת אברהם. נו׳ ברחובות. 6 ח׳. נפ׳ ט״ז אייר תרצ״א.

מזרחי, ידידה: בת דוד. בת ארבע וחצי שנים. נפ׳ כ״ד כסלו תרע״ט.

מזרחי, יהודה: בן גבריאל. נו׳ בפתח־תקוה. בן שנה. נפ׳ כ״ו אב תרפ״ט.

מזרחי, יהודית: בת משה. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ כ״ו סיון תרפ״ו.

מזרחי, יוסף: בן שלום. נו׳ בתל־אביב. בן חמש שנים. נפ׳ ה׳ חשון תרע״ט.

מזרחי, יוסף: בן יחזקאל. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ח סיון תרפ״א.

מזרחי, יוסף: בן משה. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ י״ד כסליו תר״ץ.

מזרחי, יוסף: בן ציון. נו׳ ביפו. בן שנה ורבע. נפ׳ כ״ח כסליו תר״ץ.

מזרחי, יוסף חיים: בן שלמה. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ ד׳ ניסן תרפ״ג.

מזרחי, יעקב: 8 ח׳. נפ׳ כ״א אלול תר״ס.

מזרחי, יעקב: 9 ח׳. נפ׳ כ״ב סיון תרפ״ב.

מזרחי, יעקב: בן אליעזר. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ י״ג תמוז תרפ״ה.

מזרחי, יצחק: בן סעדיה. נו׳ בתל־אביב. בן 3 שנים. (תאריך הפטירה לא רשום).

מזרחי, ישראל: בן שמעון. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ ט״ו סיון תר״ץ.

מזרחי, לאה: בת יוסף שמואל. נו׳ ביפו. בת ארבע שנים. נפ׳ ט״ז תמוז תרפ״ד.

מזרחי, לונה: בת שמעון. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ כ״ז תשרי תרפ״ה.

מזרחי, ליזה: בת דוד. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ כ׳ תמוז תרצ״ב.

מזרחי, מזל: בת דוד. בת שנה וחצי. נפ׳ ט׳ תשרי תרפ״ג.

מזרחי, מזל: בת יוסף בנימין. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ ג׳ תשרי תרפ״ח.

מזרחי, מיכאל: בן סעדיה. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ כ״ט אייר תרפ״ו.

מזרחי, מלכה: בת דוד פישל. בת שנה. נפ׳ כ״ד אייר תרפ״א.

מזרחי, מלכה: בת יוסף. נו׳ ביפו. נפ׳ כ״ב תמוז תרפ״ו.

מזרחי, מלכה: בת אפרים. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ כ״ז סיון תרפ״ס.

מזרחי, מלכה: בת מרדכי. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ״ב אב תרצ״ב.

מזרחי, מנחם: בן דוד. נו׳ בתל־אביב. בן שנה וחדשים. נפ׳ י״ד תשרי תרפ״ג.

מזרחי, מסעוד: בן דוד. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ כ״ט טבת תרצ״א.

מזרחי, מסעודה: בת יונה מרדכי. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ג׳ תשרי תרצ״ג.

מזרחי, מרגלית: בת דוד. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ ט׳ אלול תרפ״ז.

מזרחי, מרגלית מזל: בת יצחק. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ כ״א חשון תרפ״ח.

מזרחי, מרדכי: בן יונה. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ כ״ז אדר ב׳ תרצ״ב.

מזרחי, מרים: בת מרדכי. בת שנתים וחצי. נפ׳ כ״ב ניסן תרפ״ח.

מזרחי, מרים: נו׳ בפתח־תקוה. 4 ח׳. נפ׳ א׳ אלול תרצ״א.

מזרחי, משה: בן אברהם. נו׳ בתל־אביב. בן שנה וחודש. נפ׳ כ״ד אב תרצ״ב.

מזרחי, משה: בן זכריה. נו׳ בנתניה. 6 ח׳. נפ׳ ל׳ תשרי תרצ״א.

מזרחי, משה: בן יצחק. בן שמונה שנים. נפ׳ ח׳ כסליו תרפ״ט.

מזרחי, נסים: בן בנימין. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ י״א טבת תרפ״ה.

מזרחי, נסים: בן משיח. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ י׳ שבט תר״ץ.

מזרחי, פנחס: בן מרדכי. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״א סיון תרפ״ח.

מזרחי, פנינה: בת שלום. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ ה׳ אייר תרצ״א.

מזרחי, פרחה: בת סלימן. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ ט״ז טבת תרפ״ד.

מזרחי, ציון: בן אברהם מאיר. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ ד׳ סיון תרפ״ח.

מזרחי, ציון: בן יצחק. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ י״ד תמוז תרצ״א.

מזרחי, ציונה: בת דוד. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ ב׳ שבט תרצ״ב.

מזרחי, צפורה: בת יהודה. נו׳ ביפו. בת שנה יחודש. נפ׳ כ״א סיון תרפ״ה.

מזרחי, רבקה: בת אפרים מנשה. נו׳ ביפו. בת שבועים. נפ׳ ב׳ אייר תרפ״ז.

מזרחי, רגינה: בת דוד. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ ב׳ אייר תרפ״ה.

מזרחי, רומיה: 8 ח׳. נפ׳ כ״ח שבט תרע״ט.

מזרחי, רות: בת אברהם ג״צ. נו׳ בפתח־תקוה. 9 ח׳. נפ׳ כ״ח אלול תרצ״א.

מזרחי, רחל: בת אליהו. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ט״ז אייר תרצ״א.

מזרחי, רחל: בת דוד. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ י״ב אלול תרפ״ו.

מזרחי, רחל: בת עבוד. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ ה׳ חשון תרפ״ו.

מזרחי, רחל: בת רחמים. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ כ״ג סיון תרפ״ט.

מזרחי, רחמים: בן אליעזר. נו׳ ביפו. בן חודש. נפ׳ י׳ אלול תרפ״ו.

מזרחי, רפאל: בן יצחק. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ו־4 ח׳. נפ׳ כ״ה תמוז תרצ״א.

מזרחי, שבתי: בן משה. נו׳ ביפו. 10 ימים. נפ׳ ח׳ סיון תרפ״ד.

מזרחי, שולמית: בת דוד. נו׳ בפתח־תקוה. בת שנה. נפ׳ כ״ג תמוז תרפ״ז.

מזרחי, שמואל: בן יוסף שמואל. בן שלוש שנים. נפ׳ ט״ז תמוז תרפ״ד.

מזרחי, שמחה: בן יהודה. נו׳ ביפו. בן חדשים. נפ׳ ח׳ תשרי תרפ״ה.

מזרחי, שמעון: בן ציון. נו׳ ביפו. בן חדשים. נפ׳ ד׳ תמוז תרצ״א.

מזרחי, שרה: בת אברהם שמעון. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ כ״א אלול תרפ״ט.

מזרחי, שרה: בת יונה. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ כ״ג אייר תרפ״ט.

מזרחי, שרה: בת ישראל. 3 שבועות. נפ׳ כ״ז אלול תרע״ח.

מזרחי, שרה: בת משה. בת חמש שנים. נפ׳ ט״ז אדר ב׳ תרפ״א.

מזרחי, שרה: בת שמעון. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ כ״ח ניסן תרצ״א.

מחבוב, שושנה: בת אברהם יעקב. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ י״ט סיון תרפ״ז.

מחפוד, יחיא זכריה: בן סעיד. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ י״ד תמוז תרפ״ו.

מחפוד, מזל: נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ ט״ו תשרי תרפ״ו.

מחפוד, צביה: בת שלום. נו׳ ביפו. 7 שבועות. נפ׳ א׳ תמוז תרפ״ט.

מחפוד, שלום: בן שלום. נו׳ בתימן. בן שנה. נפ׳ כ״ד תשרי תרפ״ז.

מחרוב, פנחס: בן יעקב. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ ב׳ תשרי תרפ״ט.

מטלון, שלמה: בן אהרן. נו׳ בתל־אביב. 10 ימים. נפ׳ י׳ שבט תרצ״ג.

מטני, שמואל: בן יוסף. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״א שבט תרפ״א.

מטרי, רחל: בת זכריה. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ ז׳ חשון תרצ״א.

מיוחס, רחל: בת יצחק. נו׳ בתל־אביב. בת שנתים וחצי. נפ׳ י״ט אייר תרפ״ח.

מיזליש, גלעד: בן משה. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ ד׳ אייר תרפ״ה.

מיכאלוב, אפרים: בן גבריאל. נו׳ בקושטא. בן שנה ורבע. נפ׳ ז׳ חשון תרפ״ד.

מיכאלוביץ, אברהם: בן אליהו. נו׳ ביפו. 7 שבועות. נפ׳ י׳ אדר תרפ״ח.

מיכאלוב, נעמי: בת בן־ציון. נו׳ בתל־אביב. בת שנה. נפ׳ א׳ אייר תרצ״א.

מיכאשוילי, שלום: בן יוסף. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ ב׳ ניסן תרצ״א.

מילמן, איטה: בת שנתים. נפ׳ כ״ה אב תרפ״ד.

מילמן, לאה: בת אברהם. נו׳ בקופיל (פ׳ והלין). בת שנה וחצי. נפ׳ ו׳ אלול תרפ״ה.

מילקס, ישראל: בן יעקב. נו׳ בפתח־תקוה. 6 ח׳. נפ׳ י״א סיון תרפ״ג.

מילשטין, יוסף: בן אשר. נו׳ בפולין. בן שמונה שנים. נפ׳ ט״ז חשון תרצ״א.

מימון, יפה: בת בן־ציון. נו׳ בצפת. 6 ח׳. נפ׳ י״ז אב תרצ״ב.

מימוני, מרים: בת ישראל. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ י״ט תמוז תרפ״ה.

מימרין, יהודית: בת שלמה. נו׳ בתל־אביב. בת שבע שנים. נפ׳ ג׳ סיון תרצ״ב.

מינדלין, חיים: בן ידידיה. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ ד׳ חשון תר״ץ.

מינזין, אברהם: בן דוד. נו׳ בסופיה. בן שלוש שנים. נפ׳ ח׳ תשרי תרפ״ה.

מינס, יצחק: בן מנדל. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ א׳ אדר תר״ץ.

מינקוביץ, יעקב: בן יצחק. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ י״ט חשון תרצ״ב.

מינקובסקי, פיגה: בת מרדכי מאיר. נפ׳ י׳ שבט תרע״ח.

מירמן, יהושע: בן אברהם. נו׳ ביפו. 11 יום. נפ׳ כ׳ אב תרצ״ב.

מישטלון, חיים: בן שמואל. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ד אב תרפ״ה.

מלאך, רחל: בת מיכאל. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ ז׳ חשון תרפ״ח.

מלאכובסקי, טובה: בת ראובן. בת שנתים. נפ׳ י״ג אייר תרפ״ב.

מלו, קלרה: בת חיים: 8 ח׳. נפ׳ כ״ד סיון תרפ״ב.

מלחי, מזל: בת ישראל מזרחי. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ י׳ תמוז תרפ״ט.

מלחי, רבקה: בת שלמה. נו׳ ביפו. בת שלוש וחצי שנים. נפ׳ ל׳ תשרי תרפ״ח.

מלחי, שמחה: בן ישראל. נו׳ ביפו. בן חדשים. נפ׳ א׳ אייר תרפ״ז.

מלינסקי, שמשון: בן מנחם. נו׳ בתל־אביב. בן שנתים וחצי. נפ׳ ח׳ שבט תרפ״ח.

מלמד, גניה גיטל: בת מרדכי. נו׳ במונוביץ (והלין). בת שבע שנים. נפ׳ כ״א ניסן תרפ״ט.

מלמד, שושנה: בת אברהם יעקב. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ כ״ו אייר תרצ״א.

מלר, אליעזר: בן יעקב. נו׳ בקרמנצ׳וג (רוסיה). 9 ח׳. נפ׳ ו׳ אלול תרפ״ד.

מלר, חיה: בת יעקב. נו׳ ביפו. בת שנה וחדשים. נפ׳ י״ח תמוז תרפ״ז.

מן, דוד בנימין: בן משה. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ י״א תמוז תרפ״ג.

מנגר, חנה: בת שמואל. נו׳ בתל־אביב. בת שנה וחצי. נפ׳ י״ד סיון תרצ״א.

מנוא, מסעודה: בת שמואל. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ ט״ז סיון תרפ״ג.

מנוח. שושנה: נפ׳ כ״ז אב תרע״ט.

מנחם. מזל: בת עוץ. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ כ״ו חשון תרצ״ג.

מנטש. שמואל: בן ברוך. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ו׳4 ח׳. נפ׳ ט״ז כסליו תרצ״ב.

מני. מרדכי: בן שמואל. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ י״ט אב תרפ״ה.

מני. שלמה: בן מרדכי. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ כ״א חשון תרצ״ב.

מנסור. דניאל: בן יצחק. נו׳ ביפו. 10 ימים. נפ׳ כ״ז תמוז תרפ״ה.

מנצור. אלתר: בן אהרן. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ ט״ז אב תרצ״ב.

מנצור. יצחק: בן עובדיה. נו׳ בתל־אביב. בן שנתים. נפ׳ י״ט אלול תרצ״א.

מנצור. נפתלי: בן סעיד. נו׳ ברחובות. בן חדשים. נפ׳ ח׳ אב תרפ״ו.

מנצור. רחמים: בן אהרן. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ט״ז אייר תרפ״ז.

מנר. נסים: בן יוסף. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ט טבת תרפ״ט.

מנשה. שושנה: בת שלמה. בת שנה. נפ׳ י״ח סיון תרפ״ח.

מסורי. מזל: בת יעקב. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ כ״ה כסליו תרפ״ז.

מעבדי. אהובה: בת שלום. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ ב׳ אב תרפ״ה.

מעברי. מזל: בת נסים. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ י״א אדר ב׳ תרפ״ז.

מעברי. משה: בן יהודה. בן שנה וחדשים. נפ׳ ט״ז אב תרפ״ח.

מעברי. נעמי: בת שלום. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ י״א אב תרפ״ג.

מעברי. סלמה: בת שמעון. בת שלוש שנים. נפ׳ כ״ב שבט תרפ״ה.

מעברי. ציון: בן שמעון. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ ט׳ אייר תרפ״ז.

מעברי. צפורה: נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ י״ח סיון תר״פ.

מעברי. רבקה: בת משה. בת שבע שנים. נפ׳ ו׳ שבט תרפ״ג.

מעודה. בניהו: בן מנחם. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ורבע. נפ׳ י״ט סיון תרפ״ז.

מעודה. עזרה: בן יעקב. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ י״ד כסליו תרצ״ב.

מעודה. שולמית: בת סעדיה. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ י׳ אייר תרצ״א.

מץ. גואל: בן משה. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ו אדר תרפ״ח.

מצא. יעקב: בן נתן. נו׳ בתל־אביב. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ה תשרי תר״ץ.

מצוצקי. צירל: בת יוסף. נו׳ רובנא (והלין). בת שנתים. נפ׳ כ״ה אלול תרפ״ד.

מצקין. מרים: בת אברהם משה. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ג׳ ניסן תרפ״ט.

מקובסקי. משה: בן דוב. נו׳ ביפו. בן חדשים. נפ׳ י״ח אדר תרפ״ז.

מקיוב. יוסף: בן אברהם. נפ׳ כ״ז טבת תרע״ב.

מקיטין. דוד: בן זכריה. 5 ח׳. נפ׳ ח׳ אב תרפ״ב.

מקלר. צבי: בן יעקב. נו׳ בתל־אביב. בן שנתים. נפ׳ י״ז שבט תרצ״א.

מרגובסקי. לאה: בת מאיר. בת תשע שנים. נפ׳ ה׳ סיון תרע״ט.

מרגלית. יהודית: בת יוסף. נו׳ ברחובות. 6 ח׳. נפ׳ ד׳ אייר תרצ״א.

מרחבי, סעדיה: בן זכריה. נו׳ בתל־אביב. 6 שבועות. נפ׳ כ״ט תמוז תרצ״א.

מרימצוק, מרים אלקה: בת מרדכי. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ ג׳ חשון תרפ״ז.

מרל, רחל: בת אליעזר. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ״ב אלול תרפ״ד.

מרק, חנה: בת חיים. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ ב׳ תמוז תרפ״ז.

מרקוביץ, הרצל: בן נתנאל. נו׳ 1910. נרצח כ״ג ניסן תרפ״א ביפו והובא לק׳ בקבר אחים א׳.

מרקוס, יהודה: בן יהושע. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ו־9 ח׳. נפ׳ י״א טבת תרפ״ח.

מרקוס, שלמה: בן מיכל. 3 ח׳. נפ׳ כ״ז ניסן תרפ״ב.

מרקשיד, שרגא: בן צבי. נו׳ שכ׳ מונטיפיורי (ע״י ת״א). 9 ח׳. נפ׳ ב׳ חשון תרפ״ח. מנוסח המצבה:

„ילדנו היקר — — —
נפטר
בן ט׳ חדשים״ — — —

משה, יעקב: בן משה. בן חדשים. נפ׳ ז׳ אלול תרפ״א.

משולם, שושנה: בת יעקב. נו׳ בתל־אביב. בת שנה ורבע. נפ׳ י״ז חשון תר״ץ.

משולם, שמואל: בן יוסף. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ ז׳ תמוז תרפ״ז.

משומר, רחל: בת מנחם. נו׳ ביפו. 6 שבועות. נפ׳ ט״ז סיון תרפ״ט.

משיוף, דבורה: נו׳ בירושלים. בת שנה ורבע. נפ׳ ב׳ אייר תרפ״ח.

משיח, אליהו: בן שמואל. נו׳ בסופיה. בן שנה. נפ׳ י״ב תשרי תרפ״ה.

משיח, בן־ציון: בן נסים. בן חודש. נפ׳ ג׳ שבט תרפ״ב.

משיח, הדסה אסתר: בת נסים. בת חודש. נפ׳ כ״ב כסליו תרפ״א.

משיח, מלכה: בת שמאי. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ כ״ח טבת תרצ״ג.

משעלי, אברהם: בן יצחק. נו׳ בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ ז׳ תשרי תר״ץ.

משעלי, אליהו: בן יעקב. נו׳ ביפו. בן שתים עשרה שנה. נפ׳ י״ב תשרי תר״ץ.

משעלי, דבורה: בת יצחק. נו׳ ביפו. בת שנה ו־ן ח׳. נפ׳ ד׳ כסליו תרצ״א.

נ

נגר, אליהו: בן נסים. נו׳ בתל־אביב. בן שש שנים. נפ׳ י׳ סיון תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„פ. נ.
הילד
היקר והחביב — — —
נפ׳ — — —
בן ו׳ לחייו״.

נגר, חיים: בן סעדיה. נו׳ בתל־אביב. בן שלוש שנים. נפ׳ כ״ה טבת תרצ״א.

נגר, יעקב: בן סעדיה. נו׳ ביפו. 6 שבועות. נפ׳ י״ג אדר תרצ״א.

נגר, נפת: בן שמעון. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ י׳ תשרי תרפ״א.

נגר, עמנואל: בן סעדיה. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ י״ב אב תרצ״ב.

נַגָּר, צדקה: בת זכריה. נו׳ פורס־סעיד (מצרים). בת שלוש שנים. נפ׳ ב׳ חשון תרפ״ו.

נַגָּר, שׁוֹשׁנה: בת אליהו. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ י״ט ניסן תרפ״ה.

נַגָּר, שׁוֹשׁנה: בת זכריה. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ י״א חשון תרצ״א.

נַגָּר, שלום: בן סעדיה. נו׳ בתל־אביב. בן שנתים וחצי. נפ׳ ט׳ אדר תרצ״א.

נַגָּר, שמעון: בן אליהו. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ כ״ד ניסן תרפ״ה.

נַגָּר, שׂרה: בת שמעון. נפ׳ ח׳ סיון תרפ״ב.

נַדזי, רבקה: בת חיים. נו׳ במקוה־ישראל. 7 ח׳. נפ׳ כ״ט כסליו תרפ״ז.

נדף, אהובה: בת יוסף. נו׳ ביפו. בת שנה ו־2 ח׳. נפ׳ ח׳ סיון תר״ץ.

נדף, אסתר: בת אברהם. בת שנתים וחצי. נפ׳ כ״ד תמוז תרפ״ג.

נדף, רבקה: בת דוד. נו׳ ברחובות. בת תשע שנים. נפ׳ י״א שבט תרפ״ה.

נהרי, סגולה: בת סעדיה. 3 שבועות. נפ׳ י״א אייר תרע״ט.

נוֹבוֹגרוֹדסקי, ישׂראל: בן שמואל יונה. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ה תשרי תרפ״ב.

נוֹביק, חיים: בן יצחק. נו׳ בחרקוב. בן שבע שנים. נפ׳ י״ב כסליו תרפ״ז.

נוֹבנשׁטרן, איטה: בת אליעזר. נו׳ בתל־אביב. בת חמש וחצי שנים. נפ׳ ה׳ חשון תר״ץ.

נוֹני, זכריה: בן אברהם. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳.נפ׳ ג׳ שבט תרצ״א.

נוֹסוֹביצקי, רחל: בת שרגא. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ י׳ אב תר״ץ.

נוֹרוֹק, יעקב: בן שלמה. נו׳ בתל־אביב. 3 ימים. נפ׳ י״ט שבת תרפ״ח.

נַזרוֹף, לאה: בת אלישע. בת שנה וחצי. נפ׳ כ״ב כסליו תרפ״ד.

נחוּם, שׁלמה: בן עובדיה. 3 ח׳. נפ׳ כ״ח סיון תרפ״ב.

נחוּם, שמעון: בן משה. 6 ח׳. נפ׳ כ״ה שבט תרפ״ב.

נחמה, אליהו: בן אברהם. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ י״א אלול תרפ״ה.

נחמה, צלה: בת אליעזר. נו׳ ביפו. בת שבועים. נפ׳ י״ז אדר תרצ״א.

נחמיאס, חיים: בן רפאל. נו׳ בחברון. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ט חשון תרפ״ז.

נחמיאס, פנחס: בן דוד. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ ט״ו אדר־ב׳ תרפ״ז.

נחמן, דוד: בן חיים. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ כ״ו תשרי תרפ״ח.

נחמן, רוֹזה: בת יצחק. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ כ״א סיון תרפ״ז.

ניבוֹיר, עמוֹס: בן צבי. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ כ״ד תמוז תרפ״ו.

ניזשׁנר, שׂרה: בת זלמן. נו׳ בתל־אביב. 3 שבועות. נפ׳ י״ג אדר תרפ״ז.

ניטינגר, דוד: בן יוסף. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ כ׳ חשון תרפ״ה.

נינו, שׁלמה: בן אברהם. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ ד׳ אלול תרצ״א.

ניסנבוֹים, דוֹבה: נו׳ ביפו. בת שנה וחודש. נפ׳ כ״ב סיון תרפ״ה.

ניסנבוֹים, לאה: בת חיים. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ כ״ט טבת תרפ״ו.

ניסנבוֹים, רוֹזה: בת חיים שמעון. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ כ׳ טבת תרפ״ו.

ניסנהויז, ישעיה אריה: בן דוד אשר. נו׳ בלודז (פולין). בן אחת עשרה שנים. נפ׳ י״א טבת תרפ״ו.

ניסנוב, יוכבד: בת לוי. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ ד׳ תמוז תרפ״ו.

ניסנקורן, יוסף: בן ברוך. נו׳ ורשה. בן שבע שנים. נפ׳ כ׳ תשרי תרפ״ט.

ניפומיסצי, יוסף חיים: בן יעקב. 9 ח׳. נפ׳ כ״א טבת תרע״ט.

נַנזשוילי, מרים: בת דוד. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ כ״ג אדר תרפ״ז.

נַסיוב, אברהם: בן ראובן. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ י״ז אדר תרפ״ו.

נסיכליטי, נסים: בן דוד. 3 ח׳. נפ׳ כ״ב ניסן תרפ״ב.

נפוסי, יצחק: בן יוסף. נו׳ בתל־אביב. בן חדשים. נפ׳ י׳ אדר תרצ״ג.

נפתלי, יעקב: נו׳ בפתח־תקוה. 9 ח׳. נפ׳ כ״א אלול תרצ״ב.

נַפתליוב, שפרה: בת מרדכי. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ כ״ו סיון תרפ״ח.

נקדימון, ירמיהו: בן אריה. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ו־4 ח׳. נפ׳ ח׳ טבת תרצ״ג.

נתנאל, מרדכי: בן ניסן. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ כ״ט אדר תרפ״ח.

נשרי, חיים: בן שמעון. בן תשע שנים. נפ׳ כ״ג אלול תר״ץ. מנוסח המצבה:

„— — אמך שטפלה בך
היא לא תשכחך״.

ס

סבא, רבקה: בת משה. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ט״ו אייר תרפ״ט.

סבא, רחל: בת משה. נו׳ בתל־אביב. 11 ח׳. נפ׳ י״ח אלול תרפ״ט.

סבוטיצקי, אליהו: בן חיים זאב. נו׳ שכ׳ מונטיפיורי (ע״י תל־אביב). 8 ח׳. נפ׳ י׳ חשון תרפ״ח.

סבורוב, זלמן: בן אליהו. נו׳ בתל־אביב. בן חמש שנים. נפ׳ כ״ט אדר תרפ״ט.

סבח, סולימן: בן יוסף. בן שנה וחצי. נפ׳ ב׳ תמוז תרפ״ג.

סבידובסקי, מרים: בת צבי. נו׳ בתל־אביב. בת שלוש שנים. נפ׳ כ״ח תמוז תרפ״ט. נוסח המצבה:

פ. נ. הילדה
מרים
בת צבי וזהבה
סבידובסקי
נקטפה
כ״ח תמוז תרפ״ט
בת ג׳ לחייה״.

סבילי, אליהו: בן נסים. בן חדשים. נפ׳ ל׳ ניסן תרפ״א.

סבריא, שמואל: בן יעקב. בן שנה ו־10 ח׳. נפ׳ כ׳ טבת תרפ״א.

סגל, איטה: בת צבי. נו׳ ביפו. בת חודש. נפ׳ כ׳ אדר תרפ״ו.

סגל, חנה: בת חיים. נו׳ בצפת. 7 ח׳. נפ׳ ז׳ תשרי תר״ץ.

סגל, לאה: בת אברהם. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ י״א אייר תרפ״ט.

סדו׳ן, דבורה: בת יוסף. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ ב׳ תמוז תרצ״א.

סוביל, בן־ציון: בן משה שמעון. בן חודש. נפ׳ י״ב שבט תרפ״ה.

סוביל, זליג: בן משה שמעון. בן חודש. נפ׳ ט׳ שבט תרפ״ה.

סודק, רות: בת יחזקאל. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ י״ג כסליו תרצ״ג.

סוחרמן, פרידה: בת קלמן. נו׳ בירו־שלים. בת שנה וחודש. נפ׳ י״ט תמוז תרפ״ז.

סולובי, צפורה: בת אהרן. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ כ״ו אדר תרפ״ג.

סולימן־אורפלי, יוכבד: בת אב־רהם. נו׳ ראשל״צ. 7 ח׳. נפ׳ י׳ אייר תרפ״ט.

סולץ, עמיקם: בן יצחק. נו׳ ביפו. בן שנה ו־2 ח׳. נפ׳ כ״ו אדר תרפ״ח.

סוסי, שמחה: בן אברהם. נו׳ בפתח־תקוה. בן שנתים. נפ׳ ג׳ אלול תרפ״ד.

סורני, יחיא: בן סלם. 4 ח׳. י״ד ניסן תר״פ.

סורצקי, אברהם: בן חיים. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ א׳ שבת תרצ״ג.

סטוחובסקי, חיים: בן אברהם. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ ג׳ אדר תרפ״ז.

סטמפלר, פרומה: בת יהודה ליב. 9 ח׳. נפ׳ כ׳ ניסן תרפ״ב.

סטרונין, מנדל: בן אריה. בן שנתים. נפ׳ י״א תשרי תרפ״ח.

סטרניק, גיטל: בת מנשה. נו׳ פודלו־ציסק (גליציה). בת שנה. נפ׳ ט׳ תמוז תרפ״ד.

סטרניק, זיוה: בת מנשה. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ ו׳ אייר תרפ״ט.

סיאני, משה: בן שמעון. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ כ״ג סיון תרפ״ג.

סידיס, הדסה: בת אליהו. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ה׳ חשון תרפ״ה.

סידיס, שושנה: בת אליהו. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ כ״ג אב תרפ״ג.

סידלובסקי, יצחק: בן ברוך. נו׳ בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ י״א אייר תרפ״ט.

סילמן, רחל: 7 ח׳. נפ׳ כ״ד חשון תרע״ט.

סימון, הדסה: בת מאיר. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ ג׳ תשרי תרצ״ג.

סימינטק, קלמן: בן מרדכי. נו׳ ורשה. בן שנה ורבע. נפ׳ ז׳ תמוז תרפ״ה.

סימנטוב, אודט: בת רפאל. נו׳ ביפו. בת שנה ו־4 ח׳. נפ׳ ז׳ חשון תרפ״ט.

סינבינו, שולמית: בת מעודד. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ׳ תשרי תרפ״ח.

סיניבר, נעמי: בת אברהם וקילה סיניבר. נו׳ ביפו. בת תשע שנים. נפ׳ ח׳ אייר תרע״ט והובאה לק׳ בקבר המשפחה. מנוסח המצבה:

„מנוחת הילדה״ — — —

סינרודין, דוד: בן יצחק. נו׳ ביפו. בן שנה ורבע. נפ׳ כ״ד אב תרפ״ז.

סירוטי, לאה: בת יצחק. נו׳ ברוסיה. בת שנה. נפ׳ ח׳ תמוז תרפ״ג.

סירקיס, מיכאל: בן בנימין. 8 ח׳. נפ׳ כ״א אייר תרפ״ט.

סלובינסקי, שמואל: בן יצחק. נו׳ ביפו. בן שנה וחודש. נפ׳ כ״ד אב תרפ״ז.

סלובניק, אברהם: בן איזיק. נו׳ בקיוב (רוסיה). בן ארבע שנים. נפ׳ ז׳ אדר תרפ״ו.

סלונים, שושנה: בת אליעזר. בת חדשים. נפ׳ ח׳ אב תר״פ.

סלוניסקי, אבישלום: בן חיים אליעזר. נו׳ בפתח־תקוה. בן שנה וחודש. נפ׳ ג׳ חשון תרפ״ז.

סלוצקי, אדוארד בן־ציון: בן צבי. נו׳ בבואנוס איירס. בן שנתים ו־8 חדשים. נפ׳ ר״ח כסליו תרפ״ח.

סלח, מנשה: בן יהודה. בן חדשים. נפ׳ ט״ז תשרי תרפ״ב.

סלח, ראובן: בן צדוק. 6 ח׳. נפ׳ י״ג תמוז תרפ״ח.

סלימן, מזל: בת סעדיה אברהם. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ י״ז תשרי תרפ״ג.

סלימן, שמעון: בן עובדיה. נו׳ בראשון־לציון. בן שלוש שנים. נפ׳ י״ג אדר תרפ״ו.

סלם, אהרן: 4 ח׳. נפ׳ י״ג חשון תרצ״ג.

סלם, מזל: בת מנסור. נו׳ ביפו. 10 ימים. נפ׳ י״ט סיון תרפ״ה.

סלמה, שמעון: בן מנחם. בן שנה וחצי. נפ׳ ה׳ חשון תרפ״ד.

סלמן, אהובה: בת אהרן. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ ט׳ שבט תרצ״א.

סמו, שרה: בת יצחק. נו׳ בתל־אביב. בת שש שנים. נפ׳ י״א תמוז תרצ״ב. מנוסח המצבה:

״פ. נ.

ילדתנו היקרה — — —

נפטרה — — —

בת 6 לחייה״ — — —

סמואליוק, מינה: בת מרדכי. נו׳ בתל־אביב. בת שנה ורבע. נפ׳ כ״ה אייר תרצ״א.

סנדלר, שרה: בת יונה. נו׳ בת״א. בת ארבע וחצי שנים. נפ׳ ה׳ טבת תרצ״א.

סנדר, שרה: בת אנשיל. נו׳ בתל־אביב. בת שנה ו־9 ח׳. נפ׳ ט׳ תשרי תרצ״ג.

סנונו, מרסל: בן יעקב. נו׳ ביפו. בן חדשים. נפ׳ ו׳ תשרי תרצ״ב.

סעד, שמעון: בן שלום. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ כ׳ טבת תר״ץ.

סעדיה, עזרא: בן נחמן. בן שנתים. נפ׳ י״ד אייר תרפ״ח.

סעוני, משה בנימין: בן יחיא. בן 8 שנים. נפ׳ כ״ח טבת תרע״ט.

ספונוב, שמשון: בן יצחק. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ י״ג טבת תרפ״ד.

ספונקוב, אברהם: בן חנניה. נו׳ בקו (קוקז). בן עשר שנים. נפ׳ י״א אדר תרפ״ט.

ספקטור, זאב: בן יצחק. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ ח׳ ניסן תרפ״ח.

ספקטור, עמוס: בן קלמן. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ כ״ח אלול תרפ״ז.

סצרנסקי, חנה: בת משה. בת שנה וחצי. נפ׳ ב׳ חשון תר״פ.

סקובין, אריה בר: בן דוב. נו׳ בכפר־סבא. בן חדשים. נפ׳ י״ד אב תר״פ.

סקוברוניק, דבורה: בת אליעזר. נו׳ ביפו. בת שנה ו־9 ח׳. נפ׳ כ״ג אלול תרפ״ה.

סקולצקי, יחזקאל: בן ברוך. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ ט״ז שבט תרפ״ז.

סרבניק, רבקה: בת יוסף. נו׳ בלודז (פולין). בת שנתים וחצי. נפ׳ י״ח סיון תרפ״ו.

סרום, שלום: בן יחיא. 6 שבועות. נפ׳ כ״ד אב תרפ״א.

סתם, חנה: בת יקותיאל. נו׳ בתל־אביב. 10 ימים. נפ׳ כ״ט אדר תרפ״ז.

ע

עבד, אביגיל: בת זכריה. בת שנה ורבע. נפ׳ ט״ז שבט תרפ״א.

עבו, מרגלית: בת גד. נו׳ ביפו. בת חדשים. נפ׳ י״ד אלול תרפ״ח.

עבוד, אליהו: בן נסים. 3 שבועות. נפ׳ כ״ה ניסן תר״פ.

עגיב, אברהם: בן שלום. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ ב׳ שבט תרפ״ד.

עג׳מי, מרים: בת ציון. 3 ח׳. נפ׳ כ״א אב תרע״ט.

עדני, בצלאל: בן חנן. נו בעדן. בן שלוש שנים. נפ׳ י״ג אדר תרפ״ז.

עדני, חנה: בת נסים. נו׳ ביפו. בת חדשים. נפ׳ ה׳ סיון תרפ״ז.

עדני, יוכבד: בת חנן. נו׳ בתל־אביב. בת חודש. נפ׳ כ״ח כסליו תרצ״א.

עדני, מנחם: בן יוסף. נו׳ ביפו. 16 יום. נפ׳ כ״א טבת תרפ״ו.

עדני, מנחם: בן יעקב. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ כ״ה תמוז תרפ״ח.

עדני, ציון: בן סעדיה. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ כ״ז תשרי תרפ״ז.

עדני, ציונה: בת חנן. 4 ח׳. נפ׳ כ״ה אלול תרפ״ח.

עדני, שלום: בן סעדיה. בן שתים עשרה וחצי שנים. נפ׳ כ״א חשון תרפ״א. מנוסח המצבה:

„פ. נ.

תלמיד נעים

שהתכונן לבר־מצוה״ — — —

עדני, שלום: בן שמעון נסים. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ י״ז אלול תרפ״ט.

עואד, שאלתיאל: בן זכריה. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ א׳ תמוז תרפ״ה.

עוגבה, מרים: בת זכריה. נו׳ ביפו. 6 שבועות. נפ׳ ד׳ שבט תרפ״ד.

עודי, מזל: בת שלום. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ י״ז כסליו תרצ״א.

עוד, רחל: בת יוסף. נו׳ ביפו. בת שבע שנים. נפ׳ ח׳ חשון תרצ״ג.

עוזיאל, אברהם: בן דוד. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ ל׳ ניסן תרפ״ט.

עוזיאל, אמנון: בן אליהו. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ו־11 ח׳. נפ׳ כ״ג אדר תרצ״א.

עוזיאל, יהודה: בן בנימין. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ כ״ו טבת תרצ״ג.

עוזיאל, מלכה: בת בנימין. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ כ״ד תמוז תרפ״ד.

עוזיאל, שפרה: בת נסים. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ז׳ אייר תרפ״ו.

עוזרי, חביב: בן שלום דוד. בן חמש שנים. נפ׳ ח׳ אב תר״פ.

עוזרי, יוכבד: 6 ח׳. נ׳ ה׳ תמוז תרפ״ב.

עוזרי, יונה: בת שלמה. נו׳ בתל־אביב. בת חודש. נפ׳ כ׳ טבת תרצ״ב.

עוזרי, יוסף: בן אהרן. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ו־7 ח׳. נפ׳ ג׳ אלול תרפ״ט.

עוזרי, יעל: בת נחמן. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ ט׳ שבט תרפ״ה.

עוזרי, מרדכי: בן יצחק. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ כ״ז תמוז תרפ״ה.

עוזרי, מרדכי: בן יוסף. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ כ״ד אלול תר״ץ.

עוזרי, מרים: בת שלמה. נו׳ בתל־אביב. בת שנה וחצי. נפ׳ אב תרצ״א.

עוזרי, סעדיה: בן שלום. נו׳ ביפו. בן שנה ורבע. נפ׳ ח׳ סיון תרפ״ז.

עוזרי, רומיה: בת שבע שנים. נפ׳ כ״ב סיון תרע״ט.

עוזרי, רחל: בת אברהם. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ כ׳ תמוז תרצ״א.

עוזרי, שושנה: בת יעקב. בת שנתים. נפ׳ כ״ה חשון תרפ״א.

עוזרי, שושנה: בת יצחק. נו׳ בתל־אביב. בת שנה וחצי. נפ׳ י״א אלול תרצ״א.

עויזוב, ליאון יהודה: בן שש שנים. נפ׳ כ״א אייר תרפ״א. נוסח המצבה:

„אהה ליום נורא ואיום

פ. נ.

בן יקיר ילד שעשועים

ליאון יהודה עויזוב

חטר רך ורענן

פקע שושנה

עלה הכורת ויכרתהו

טרם פרח בשנתו הששית

ביום ששי כ״א אייר ה׳תרפ״א

תנצב״ה״.

עוכשי, סעדה: בת שלמה. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ י״ב כסליו תרפ״ז.

עומי, לאה: בת שלום יהודה. נו׳ ביפו. נפ׳ כ״ח שבט תרפ״ז.

עומיסי, דבורה: בת אהרן. נו׳ ביפו. 6 ימים. נפ׳ ד׳ שבט תרפ״ד.

עומיסי, שולמית: בת זכריה. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ג׳ ניסן תרפ״ד.

עומר, יהודה: בן שמואל. בן שנה. נפ׳ א׳ סיון תרפ״ב.

עוץ, מרים: בת שלום. נו׳ בתל־אביב. בת שנתים. נפ׳ י״ס אדר תרצ״א.

עוץ, ציונה: בת יוסף. נו׳ בתל־אביב. בת שנה. נפ׳ כ״ב סיון תרפ״ח.

עורקבי, שלמה: בן שלום. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ כ׳ אלול תרפ״ז.

עורשי, מזל: בת שלמה. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ז׳ ניסן תרפ״ח.

עזיז, גוליה: בת שאול. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ י׳ סיון תרפ״ה.

עזמי, יעקב: נו׳ בפתח־תקוה. 6 ח׳. נפ׳ ב׳ אייר תרצ״ב.

עזני, שלום: בן זכריה. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ כ״ו ניסן תרפ״ד.

עזר, מרים: בת מנחם. נו׳ ביפו. בת שמונה שנים. נפ׳ כ״ז תשרי תרפ״ו.

עזר, שאול: בן בנין. נו׳ בעדן. בן חמש שנים. נפ׳ כ״ג אב תרפ״ו.

עזרא, דוד: בן חיים. נו׳ בתל־אביב. בן שנה וחצי. נפ׳ י׳ תשרי תרפ״ט.

עזרא, ויניצה: בת משה. נו׳ בחברון. בת שנה וחצי. נפ׳ ב׳ אלול תרפ״ה.

עזרא, רינה: בת חיים. בת שנה. נפ׳ י״ד אב תרפ״א.

עזרי, יוכבד: בת אברהם. 6 ח׳. נפ׳ ה׳ תמוז תרפ״ב.

עזריה, שולמית: בת מרדכי. נו׳ בתל־אביב. בת שנה ורבע. נפ׳ י״ז אדר תרצ״א.

עחקשי, מרגלית: בת שלמה. נו׳ ביפו. בת חדשים. נפ׳ י״ד סיון תרפ״ד.

עטיה, משה: בן עזרא. בן שבע שנים. נפ׳ י״ב אייר תר״ם.

עטר, ישראל: בן משה. בן תשע שנים. נפ׳ ו׳ כסליו תרע״ט.

עייש, אברהם: בן שבתי. נו׳ בתל־אביב. 16 יום. נפ׳ ה׳ אייר תרפ״ט.

עייש, דבורה: בת שבתי. נו׳ בסלוניקי (יון). בת שנה ורבע. נפ׳ כ״ב חשון תרפ״ה.

עייש, רחל: בת שבתי. נו׳ ביפו. בת חדשים. נפ׳ י״ג שבט תרפ״ו.

עיקן, מרגלית: בת סלים. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ י׳ אלול תרפ״ג.

עירוב, יפה: בת יוסף מנחם. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ כ״ב אלול תרצ״א.

עירוב, שושנה: בת מנחם. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ ה׳ סיון תר״ץ.

עירקי, שמואל: בן נסים. 8 ח׳. נפ׳ ט״ו אייר תרפ״ב.

עמוסי, מזל: בת זכריה. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ׳ אדר תרפ״ז.

עמיאל, רבקה: בת שמואל. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ י״ב טבת תרפ״ה.

עמיאל, רחל: בת ישעיהו. נו׳ בתל־אביב. בת שנה וחצי. נפ׳ ט׳ חשון תרצ״א.

עמרה, ישראל: בן שלום. נו׳ ביפו. בן שנה ו־2 ח׳. נפ׳ ט׳ אדר ב׳ תרפ״ד.

עמרוני, אבשלום: בן יוסף. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ ט״ו תמוז תרפ״ג.

עמרם, שולמית: בת ציון. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ ט׳ אדר תרצ״א.

עמרמי, אלקה: בת אברהם. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ י״ט אלול תרפ״ה.

עמרני, אשר: בן זכריה. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ כ״ה ניסן תרפ״ז.

עמרני, בת־שבע: בת יהודה. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ד׳ חשון תרפ״ט.

עמרני, דוד: בן שלום. 7 ח׳. נפ׳ כ״א אב תרפ״א.

עמרני, מזל: בת יהודה. בת שנתים. נפ׳ כ״א חשון תרפ״א.

עמרני, שמעון: בן זכריה. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ ט״ו ניסן תרפ״ט.

עמש, יהודה: בן שבתי. נו׳ בתל־אביב. 19 יום. נפ׳ ל׳ סיון תר״ץ.

ענג׳יר, שרה סעדה: בת זכריה. בת שנתים. נפ׳ י״א ניסן תרפ״ד.

ענתיבי, אביגיל: בת אבא. נו׳ ביפו. בת ארבע שנים. נפ׳ ז׳ תשרי תרפ״ח.

ענתיבי, נעמי: בת אבא. נו׳ ביפו. בת שנה ו־2 ח׳. נפ׳ כ״ד תמוז תרפ״ח.

עפילבלט, שרה: בת מנדל. נו׳ בתל־אביב. בת שנה וחצי. נפ׳ י״ז אדר ב׳ תרצ״ב.

עפרי, איתיאל: בן סעדיה. נו׳ בתל־אביב. בן שלוש שנים. נפ׳ א׳ אב תרצ״ב.

עצטה, מאיר: בן יוסף. נו׳ ביפו. בן ארבע שנים. נפ׳ י״ז שבט תרפ״ה.

עצפרי, יצחק: בן יצחק. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ י״ד כסליו תר״ץ.

עקביה, אסתר: בת אליהו. נו׳ בפתח־תקוה. בת שנתים. נפ׳ י״ז שבט תרפ״ה.

עקיבא, טוביה: בן מרדכי. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ כ״ג תשרי תרצ״ג.

עקיבא, מרים: בת מרדכי. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ י״ח חשון תרצ״ג.

עקיבוב, דוד: בן עמנואל. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ כ׳ תשרי תרפ״ו.

עקרוני, חיים: בן דוד. נו׳ בתל־אביב. 3 שבועות. נפ׳ כ״ה תמוז תרפ״ו. מנוסח המצבה:

„חיימקי!
ككوكب עלית

פתאום כבית
והורים שכולים
עליך אבלים" — — —

ערקי, חוה: בת שמעון כהן. נו׳ בתימן. בת שנתים וחצי. נפ׳ כ״ג שבט תרפ״ט.

ערקי, משה: בן אהרן. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ו־10 ח׳. נפ׳ ט׳ כסליו תרצ״א.

ערקי, רבקה: בת יחיא כהן. נו׳ ביפו. בת שנה ו־8 ח׳. נפ׳ י״ד אב תרפ״ה.

ערקי, שלום: בן אברהם הכהן. נו׳ בצנעא (תימן). בן שנה. נפ׳ י״ח תמוז תרפ״ה.

ערקי־כהן, גבריאל: בן יחיא. 6 ח׳. נפ׳ א׳ סיון תרפ״ב.

ערשי, מזל: בת סלם. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ י״ז סיון תר״ץ.

עשהאל, יצחק: בן סעדיה. נו׳ בתל־אביב. 12 יום. נפ׳ כ׳ ניסן תרצ״ב.

פ

פבזנר, שלמה: בן שמואל. בן שש שנים. נפ׳ ח׳ תשרי תרצ״ב.

פדידה, שמחה: בת דוד. נו׳ ביפו. בת שנה ו־7 ח׳. נפ׳ כ״ז תמוז תרצ״ב.

פדר, חנה: בת יהושע. נו׳ בתל־אביב. 11 יום. נפ׳ ה׳ אדר־א׳ תרפ״ד.

פדרמן, שפרה: בת חיים. נו׳ ביפו. בת שלוש שנים. נפ׳ כ״ד אב תרפ״ט.

פוגל, לאה: בת ישראל. נו׳ אוסטרה (והלין). בת שנתים. נפ׳ י״ז אלול תרפ״ה.

פוגצקי, יהודית: בת מרדכי. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ ט׳ סיון תרצ״א.

פודגור, רינה: בת ראובן. נו׳ בהרצליה. 5 ח׳. נפ׳ ט׳ אלול תר״ץ.

פודני, יצחק: בן ליב. נו׳ בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ י״א ניסן תרפ״ג.

פוטל, יהודה: בן שמעון. בן שנה. נפ׳ כ״ו אייר תרע״ט.

פויורש, לאה: בת דוד. בת חמש שנים. נפ׳ כ״א כסליו תרפ״ו.

פולבסקי, אברהם: בן יצחק. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ ט׳ אייר תרפ״ד.

פוליצקי, אברהם: בן דוד. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ כ״ט ניסן תרפ״ט.

פוליצקי, אריה: בן דוד. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ ט׳ אב תרצ״ב.

פוליצקי, הלני: בת דוד. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ט״ז תמוז תרפ״ז.

פולישוק, עזרא: בן אהרן. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ ל׳ ניסן תרפ״ה.

פולני, בתיה ריזה: בת יעקב. 9 ח׳. נפ׳ י״ב ניסן תרפ״ב.

פולסק, גאולה: בת עזריאל. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ א׳ שבט תרצ״א.

פולק, ברתה: בת אליעזר. נו׳ ביפו. בת חדשים. נפ׳ כ״ד אב תרפ״ה.

פולק, חיים: בן מנחם מנדל. נו׳ בקיוב (רוסיה). בן שנה. נפ׳ כ״א חשון תרפ״ה.

פולק, משה: בן אליעזר. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ י״ס שבט תרצ״ב.

פולק, שולמית: בת שלמה. נו׳ בתל־אביב. בת שלוש עשרה שנה. נפ׳ י״ג שבט תרפ״ח.

פולק, שרה: בת שלום. 8 ח׳. נפ׳ י״ט אב תרע״ט.

פומרוק, צבי: בן משה. נו׳ בצפת. 4 ח׳. נפ׳ י״ב אייר תרפ״ט.

פופובסקי, ניסן: בן יצחק. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ י״ג אייר תרפ״ח.

פופקא, יוסף: בן ראובן. נו׳ ביפו. בן שנה ו״9 ח׳. נפ׳ ד׳ ניסן תרפ״ז.

פוקס, דניאל: בן נחמן. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ י׳ תשרי תרפ״ז.

פוקס, נתן דוד: בן נחמן. בן שנה ו״9 ח׳. נפ׳ ח׳ חשון תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„עיני עיני יורדה מים

על בנינו היקר״ — — —

פוקס, צפורה: בת דוד. נו׳ בבני־ברק. 10 ח׳. נפ׳ א׳ אב תרצ״א.

פוקס, שלמה זלמן: בן נחמן. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ו״9 ח׳. נפ׳ י״ב אלול תרפ״ט.

פורבי, מרים: בת שלום. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ ד׳ אלול תרפ״ד.

פורטנוי, פנחס: בן אליהו. נו׳ במגדיאל. בן שנתים וחצי. נפ׳ ה׳ תמוז תרצ״א.

פורים, בלפור: בן ברוך. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ כ״א סיון תר״ץ.

פורינטי, שמחה: בן דוד. 9 ח׳. נפ׳ כ״ג כסליו תרפ״ד.

פורמן, אביבה: בת יעקב. נו׳ ביפו. בת חדשים. נפ׳ ד׳ ניסן תרפ״ז.

פורמן, איטה: בת אברהם צבי. נו׳ בפינסק. בת שנה. נפ׳ י״א תמוז תרפ״ד.

פחטר, עפרה: בת שלמה. נו׳ בתל־אביב. 11 ח׳. נפ׳ ד׳ תשרי תרצ״ד.

פחמוב, חוה: בת יוחנן אשר. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ ג׳ תמוז תרפ״ה.

פחצוז, אליעזר: בן יוסף. נו׳ בתל־אביב. בן חמש וחצי שנים. נפ׳ י״ב תשרי תרפ״ט.

פיבושיק, בתיה: בת אליהו. נו׳ בתל־אביב. בת ארבע שנים. נפ׳ א׳ טבת תרפ״ג.

פיגין, אהובה: בת ראובן. נו׳ בתל־אביב. בת ארבע שנים. נפ׳ כ״ז אב תרפ״ג.

פיגין, צפורה: נו׳ בפתח־תקוה. 3 ח׳. נפ׳ ט״ו תשרי תרפ״א.

פיגנבלט, הניה: בת אלימלך. נו׳ פ׳ לובלין. בת שבע שנים. נפ׳ י״ג כסליו תרצ״א.

פידל, אברהם: בן חיים. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ כ״ט אב תרפ״ו.

פידל, אליעזר: בן חיים. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ ל׳ אב תרפ״ו.

פיטלברג, חנה: בת משה. נו׳ ביפו. בת שנה וחדשים. נפ׳ ב׳ כסליו תרפ״ז.

פיטלברג, שפרה יהודית: בת משה. 10 ח׳. נפ׳ י״ד תשרי תרפ״ד.

פינזנג, אסתר: בת אלימלך. נו׳ ורשה. בת שבע שנים. נפ׳ כ׳ חשון תרפ״ז.

פיניגשטין, מרדכי: בן משה. נו׳ ביפו. בן ארבע שנים. נפ׳ כ״ו אדר תרצ״ג.

פינציג, אנה לאה: בת משה יעקב הכהן. נו׳ אוסטרוב־מזוביצק (פולין). בש׳ 1905 עלתה עם הוריה לא״י. בת שבע שנים. נפ׳ י״ד אדר־א׳ תרפ״ט.

פינציג, גאולה: בת משה יעקב הכהן. נו׳ באוסטרוב. בת שבע שנים. נפ׳ י״ז אדר תרפ״ט.

פינקל, צבי: בן אבא. נו׳ בנס־ציונה. 7 ח׳. נפ׳ י״ב אייר תרפ״ז.

פינקל, רבקה: בת יששכר. נו׳ בשכונת ברוכוב. 8 ח׳. נפ׳ ד׳ סיון תרצ״ב.

פינר, יצחק: בן ליפא. נו׳ בתל־אביב. 11 ח׳. נפ׳ י׳ טבת תרפ״ט.

פינשטין, בוניה: בת שלמה. נו׳ בתל־אביב. בת שבועים. נפ׳ כ״ב תמוז תרפ״ה.

פינשטין, יצחק: בן מנחם. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ״ט אלול תרפ״ה.

פיס, אריה: בן אברהם. נו׳ בפתח־תקוה. 11 ח׳. נפ׳ ד׳ כסליו תרצ״ב.

פיס, יעקב דוב: בן יצחק. נו׳ בלודז (פולין). בן שנה. נפ׳ י״ח חשון תרפ״ו.

פיסטרה, זהבה: בת גדליה. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ כ״ג כסליו תרפ״ט.

פיסצנר, אליהו: בן זלמן. 7 ח׳. נפ׳ י״ח אייר תרע״ח.

פיק, שואל: בן יצחק. נו׳ בשרונה. 5 ח׳. נפ׳ כ״ה חשון תרפ״ז.

פיקובסקי, לוי: בן משה. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ ט״ז חשון תרפ״ו.

פיקמן, יהושע: בן אברהם. נו׳ בתל־אביב. בן עשר שנים. נפ׳ ח׳ שבט תר״ץ.

פיקרסקי, זלמן: בן יצחק. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ כ״ו אייר תרפ״ג.

פירמן, רבקה: בת אהרן. נו׳ בלודז (פולין).. בת שנה וחודש. נפ׳ ל׳ אב תרפ״ה.

פירר, שרה: בת משה. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ כ״ט אלול תרפ״ה.

פיש, נחמה: בת דוד. נו׳ בתל־אביב. בת שנה. נפ׳ י׳ אב תר״ץ.

פישלזון, ישראל: בן שמואל. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ ל׳ סיון תרפ״ז.

פישמן, אריה: בן יצחק. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ כ״ב אדר־ב׳ תרפ״ז.

פישמן, רבקה: בת שמעון. נו׳ בתל־אביב. בת שבוע. נפ׳ י״א תמוז תרפ״ט.

פישרמן, משה: בן שמואל. נו׳ בשכונת ברוכוב. ז׳ ח׳. נפ׳ כ״ג תשליו תרפ״ט.

פלברט, חיה לאה: בת יצחק. 3 שבו׳ עות. נפ׳ ט״ז שבט תר״פ.

פלברט, יהושע צבי: בן יצחק. 9 ח׳. נפ׳ ג׳ סיון תרע״ח.

פלדמן, דינה: בת יוסף. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ כ״ז שבט תרפ״ז.

פלדמן, חיים: בן דוד. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ י״ט אלול תרפ״ד.

פלדמן, יהודית: בת דוד. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ ט׳ אב תרפ״ז.

פלדמן, יעקב: בן צבי. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ י״ב אייר תרפ״ה.

פלדמן, יפה: בת יעקב. נו׳ בתל־אביב. 3 שבועות. נפ׳ כ״א אייר תרצ״ב.

פלדמן, צבי: בן יחיאל. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ ד׳ אייר תרפ״ט.

פלדמן, צבי: בן משה. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ י״ג תמוז תרפ״ב.

פלדמן, שלמה דוב: בן יחיאל. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ ו׳ ניסן תרצ״א.

פלדמן, שרה: בת יחיאל. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ כ׳ חשון תרפ״ו.

פלדמן, שרה: בת יעקב. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ א׳ אייר תרפ״ד.

פלהנדלר, יעקב: בן ישראל גדליהו. בן שתים עשרה שנים. תלמיד בי״ס תחכמוני. נרצח ביפו יחד עם אביו ז׳ סיון תרפ״א.

פלוגסמן, ציון: בן אברהם. נו׳ ביפו. בן שנה ורבע. נפ׳ כ״ט אדר־א׳ תרפ״ד.

פלוטניק, מתניה: בן יצחק. נו׳ בפתח־תקוה. בן שלוש שנים. נפ׳ י״א טבת תרפ״ט.

פלוטקין, נחום: בן יצחק. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ ב׳ כסליו תרפ״ד.

פלוקס, טודרוס: בן אהרן. 4 ח׳. נפ׳ כ׳ טבת תרפ״א.

פלז, שינדל מלכה: בת אהרן־ליב. נפ׳ כ״ה חשון תרס״ו.

פלחוביץ, פסיה: בת משה דן. נו׳ ביפו. בת שנה ו־7 ח׳. נפ׳ י״ד תמוז תרפ״ח.

פלטוס, אהרן: בן שרגא. נו׳ בטלז. 7 ח׳. נפ׳ כ׳ כסליו תרפ״ז.

פלמן, אהובה: בת יעקב. נו׳ בתל־אביב. 11 ח׳. נפ׳ כ״ה כסליו תרצ״א.

פלן, מאירה: בת זינדל. נו׳ בפתח־תקוה. 6 ח׳. נפ׳ י״ב אלול תר״ץ.

פלץ, שמואל: בן אברהם. נו׳ ביפו. נפ׳ כ״ט אלול תרפ״ג.

פלצר, ישראל: בן יצחק. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ו־9 ח׳. נפ׳ א׳ אב תרפ״ט.

פן, אדם: נו׳ בשכ׳ מונטיפיורי. 8 ח׳. נפ׳ ט״ז אייר תרצ״א.

פן, פנינה: בת יהודה. 6 ח׳. נפ׳ ב׳ תמוז תרפ״ב.

פנחס, חנה: בת שלום. נו׳ ביפו. בת חודש. נפ׳ י״ט אדר תרפ״ז.

פנחסוביץ, אריה: בן יעקב. נו׳ בעין־גנים. בן שלוש וחצי שנים. נפ׳ ח׳ טבת תרפ״א.

פנטליב, אסתר: בת אברהם. 10 ח׳. נפ׳ י״ז אלול תרפ״ב.

פניגשטין, משה אהרן: בן ברוך חיים. נו׳ ביפו. בן שלוש וחצי שנים. נפ׳ כ״ג ניסן תרפ״ה.

פניזל, בת־שבע: בת מרקדו. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ ז׳ אייר תרפ״ט.

פניזל, שלמה: בן מרקדו. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ ג׳ כסליו תרצ״ב.

פניני, בן־ציון: בן פסח. נו׳ בירושלים. בן עשר שנים. נפ׳ י״ח חשון תרצ״ב. נוסח המצבה:

„פ. נ.

בן יקיר
בן־ציון בן פסח
פניני
חכם ועו
רענן ועלוי
חביב ונערץ
שנקטף באביב חייו

ו׳ טבת תרפ״ב—י״ח חשון תרצ״ב״.

פנצין, גלילה: בת זכריה. נו׳ בצפת. 4 ח׳. נפ׳ כ׳ אייר תרפ״ה.

פסו, משה: בן שבתי. נו׳ בירושלים. 5 ח׳. נפ׳ ט״ז כסליו תרפ״ד.

פסחוביץ, דוד: בן ישעיהו. נפ׳ כ״ד ניסן תרע״ד.

פסקל, אליהו: בן שמעון. בן שנה. נפ׳ י׳ חשון תרפ״ח.

פפולה, ויקטור חיים: בן אליהו אהרן. בן שבע שנים. נפ׳ כ״ו תמוז תרע״ט. מנוסח המצבה:

„מ. ק.

הילד הנחמד״ — — —

פפרמיסטר, בנימין: נפ׳ ט׳ תמוז תרע״ו.

פפרמן, יונה: בן משה. נו׳ באלכסנדריה (מצרים). בן תשע וחצי שנים. נפ׳ י״ח אב תרפ״ד.

פפרמן, משה: בן שאול. נו׳ בתל־אביב. 6 שבועות. נפ׳ כ״ז אדר תר״ץ.

פפרקורן, יוסף: בן יצחק. בן שנה ורבע. נפ׳ כ״ח תשרי תרפ״ח.

פקטורוביץ, רחל: בת משה. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ כ׳ תמוז תרפ״ט.

פרבר, אליעזר: בן שמואל. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ א׳ תמוז תרפ״ד.

פרגוזין, עליזה: נו׳ ברחובות. 5 ח׳. נפ׳ כ״ב אלול תר״פ.

פרדו, מתילדה מזל־טוב: בת נסים. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ י״ב חשון תרפ״ז.

פרוחובניק, נחמה: בת חיים. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ כ״ט תמוז תרפ״ה.

פרוי, חנה: בת סעדיה. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ כ״ח סיון תר״ץ.

פרוי, יהודית: בת שלום. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ י״ד סיון תר״ץ.

פרוי, צפורה: בת סעדיה. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ כ״ג חשון תרפ״ו.

פרום, יחיאלה: בת שמואל. נו׳ בתל־אביב. בת חדשים וחצי. נפ׳ י״ט כסליו תרצ״ב.

פרונשנידר, יעקב: בן משה. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ י׳ חשון תרפ״ז.

פרונשנידר, מאיר: בן משה. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ורבע. נפ׳ א׳ תמוז תרפ״ג.

פרוצקי, משה: בן יעקב. נו׳ בתל־אביב. בן שלוש שנים. נפ׳ כ״ג אייר תרפ״ז.

פרושקובסקי, שולמית: בת אהרן ניסן. נו׳ רוחמה (קסטינה). בת שבע שנים. נפ׳ ו׳ תמוז תרפ״ג.

פריברוטסקה, רחל: בת אברהם. נו׳ בתל־אביב. בת שנה וחדשים. נפ׳ כ״ב אייר תרפ״ג.

פריגוהיר, אהרן: נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ י״ד ניסן תרפ״ד.

פריד, יצחק זאב: בן יוסף. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ ב׳ סיון תרפ״ח.

פריד, מאיר: בן שלמה. נפ׳ כ׳ כסליו תרע״ו.

פריד, מרים: בת יוסף. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ א׳ אלול תרפ״ה.

פרידברג, יצחק: בן ישראל. נו׳ ביפו. בן שתים עשרה שנים. נפ׳ כ״ד תמוז תרצ״ה.

פרידברג, צבי: בן יעקב. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ י״ז אלול תרפ״ג.

פרידלנד, מרים: בת נחום. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ כ״ג תמוז תרפ״ז. מנוסח המצבה:

„הילדה — — —
שנקטפה באביב ימיה
בת יחידה להוריה — — —
נגדעה כ״ג תמוז תרפ״ז״.

פרידמן, אבנר: בן זאב. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ י״ט שבט תרצ״ב.

פרידמן, אהרן: בן יעקב. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ו־9 ח׳. נפ׳ י״ג אב תרצ״ב.

פרידמן, אריה: בן יעקב. נו ביפו. בן שנה וחדשים. נפ׳ י״ד כסליו תרפ״ח.

פרידמן, הרצל: בן פנחס. נו׳ באודיסה (רוסיה). בן עשר שנים. בש׳ 1905 עלה עם הוריו לא״י. נפ׳ ד׳ כסליו תרע״ה. והובא לק׳ בקבר המשפחה ליד אביו פינחס ״פ. מנוסח המצבה: „הילד הנחמד״ — — —

פרידמן, חיה שרה: בת יצחק. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ט״ז חשון תרפ״ט.

פרידמן, יוכבד: בת צבי. נו׳ בתל־אביב. בת חדשים וחצי. נפ׳ ה׳ שבט תרפ״ה.

פרידמן, יצחק: בן פנחס ״פרידמן. נו׳ באודיסה. בן 5 שנים. בש׳ 1905 עלה יחד עם הוריו לא״י. נפ׳ כ״ט אדר־ב׳ תרס״ח.

פרידמן, ישראל אברהם: בן יהושע הרשיל. נו׳ בפתח־תקוה. בן שנתים. נפ׳ ט״ו אב תרע״ט.

פרידמן, מנחם: בן יעקב. נו׳ בתל־אביב. 3 שבועות. נפ׳ ז׳ ניסן תרפ״ט.

פרייס, דוד: בן שלמה. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ י״ב חשון תרצ״ט.

פריל, יעקב יוסף: בן זאב. נו׳ בלודז. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״א תמוז תרפ״ה.

פרינטי, מאיר: בן מסעוד. 9 ח׳. נפ׳ א׳ אב תרפ״א.

פרינטי, שבתי: בן יעקב. נו׳ סלוניקי. בן שמונה שנים. נרצח כ״ב אב תרצ״ז.

פריץ, אסתר: בת משה. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ ל׳ תשרי תרפ״ו.

פרלמן, אביבה: בת יצחק. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ב׳ תמוז תרפ״ה.

פרלמן, אהובה: בת יצחק. נפ׳ ב׳ תמוז תרפ״ה.

פרלמן, אלימלך: בן ברוך בנימין זאב. נפ׳ א׳ כסליו תרע״ז.

פרלמן, הנה: בת יהודה. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ י״ג אייר תרצ״א.

פרלמן, חיה עדינה: בת יצחק. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ב׳ תמוז תרפ״ג.

פרלמן, ישראל: בן בן־ציון. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ ל׳ אב תרצ״ב.

פרלקורט, ברוך מרדכי: בן יצחק. נו׳ ביפו. בן שנתים וחצי. נפ׳ י״א שבת תרע״ט.

פרלקורט, חיים: בן יצחק. נו׳ בכפר־סבא. בן שנה וחדשים. נפ׳ ד׳ אב תרע״ט.

פרמט, שושנה: בת יצחק. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ט׳ תמוז תרפ״ח.

פרנק, דוב: בן ליב. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ כ״ח תמוז תר״פ.

פרנק, מרגלית: בת אלתר. נו׳ באלכ־סנדריה (מצרים). 10 ח׳. נפ׳ ז׳ אב תרע״ט.

פרנק, משה יוסף: בן אריה ליב. נו׳ ביפו. 6 שבועות. נפ׳ י״א כסליו תרפ״ו.

פרנק, שרה: בת אלתר. 4 ח׳. נפ׳ י״ט אייר תר״פ.

פרנקו, ישעיהו: בן אהרן. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ כ״ד כסליו תר״ץ.

פרנקל, אריאל: בן משה. נו׳ בתל־אביב. בן שנה וחדשים. נפ׳ ה׳ אייר תר״ץ.

פרנקל, שרה: בת משה. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ כ״א תשרי תרפ״ה.

פרנקפורט, דוד: בן נחום. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ כ״ט תמוז תרפ״ז.

פרצ׳יק, מנחם מנדל: בן מיכל. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ ל׳ חשון תרפ״ט.

צ

צבי, אלכסנדר: בן יצחק. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ה׳ אב תרפ״ז.

צבי, אסתר: בת חיים. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ ט״ז חשון תרפ״ז.

צבינה, רחל: בת משה. נו׳ בתל־אביב. נפ׳ כ״ה כסליו תרצ״ג.

צברי, גאולה: בת זכריה. נו׳ ביפו. בת שמונה שנים. נפ׳ א׳ אדר תרפ״ח.

צברי, דניאל: בן יוסף. בן שנה. נפ׳ כ״ז אדר תרפ״ה.

צברי, יוסף: בן זכריה. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ ה׳ טבת תרפ״ג.

צברי, ישראל: בן יוסף. נו׳ בתל־אביב. בן חדשים. נפ׳ ח׳ תשרי תרצ״א.

צברי, מזל: בת זכריה. בת שנה וחצי. נפ׳ ו׳ ניסן תרפ״ח.

צברי, רומיה: בת אברהם. נו׳ ביפו. בת שלוש שנים. נפ׳ ט״ז אב תרפ״ד.

צברי, שולמית: בת שלום. נו׳ בתל־אביב. בת חדשים. נפ׳ ו׳ אלול תרפ״ח.

צברי, שמריהו: בן חיים. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ ג׳ סיון תרפ״ז.

צדוק, אליהו: בן זכריה. 6 ח׳. נפ׳ י״א סיון תרפ״ח.

צדוק, אסתר: בת זכריה. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ כ״ט אלול תרצ״א.

צדוק, בתיה: בת יהודה. נו׳ ביפו. בת שנה ורבע. נפ׳ י״א אב תרפ״ו.

צדוק, הדסה: בת שלמה. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ כ״ג סיון תרפ״ו.

צדוק, מכבי: בן מאיר. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ כ״א אב תרפ״ד.

צדוק, רחל: בת יהודה. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ו׳ אייר תרפ״ד.

צדוק, שמחה: בן זכריה. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ כ״ג סיון תרפ״ט.

צדיק, אסתר: בת שלמה. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ד׳ תמוז תרפ״ה.

צדק, ברוך: בן מנדל. בן שנתים. נפ׳ י״ח סיון תרפ״ב.

צוילסקי, עתידה: בת אריה. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ א׳ סיון תרפ״ז.

צוקר, יהושע: בן ישראל יצחק. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ ז׳ סיון תרפ״ט.

צוקרמן, חיים: בן יהודה. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״א חשון תרפ״ג. מנוסח המצבה:

„הילד היקר״ — — —

צוקרמן, יטה חיה: בת זאב. 5 ח׳. נפ׳ ט׳ כסליו תרפ״ח.

צורני, מרים: נו׳ ביפו. בת עשר שנים. נפ׳ כ״ט טבת תרצ״א.

ציגלינסקי, שמחה: בן סנדר. נו׳ ביפו. בן חמש שנים. נפ׳ כ״ג כסליו תרצ״ג.

ציון, ויקטוריה: בת חיים. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ י״ח אדר־ב׳ תרפ״ז.

ציון, ציון: בן יעקב. נפ׳ כ״ו אדר תרצ״ג.

ציון, שמואל: בן ישראל. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ כ״ט תשרי תר״ץ.

צימרמן, יונה: בן קלמן. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ ט״ו תשרי תרצ״א.

ציצוה, צבי: בן יצחק. נו׳ בפתח־תקוה. 11 ח׳. נפ׳ כ״ו כסליו תרצ״ב.

צירון, רפאל: בן דוד. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ כ״ח חשון תרפ״ז.

צנעני, מרים: בת סעדיה. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ״א תמוז תרפ״ח.

צסקיס, יעקב: 7 ח׳. נפ׳ כ״ז תשרי תרפ״ח.

צפור, יונה: בת יצחק. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ד׳ אב תרפ״ח.

צפניה, פסח: בן ישראל. בן שנתים. נפ׳ כ׳ ניסן תרפ״ח.

צפר, משה: בן שלמה. נו׳ בתל־אביב. בן שנה וחודש. נפ׳ י״ב סיון תרצ״ב.

צרום, יוסף: בן חיים. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ י״ג כסליו תרפ״ז.

צרקוב, הלל: נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ כ״ט אלול תרצ״ב.

ק

קבלין, מלכה מרים: בת שלמה. בת שבועים. נפ׳ כ״ז חשון תרפ״ח.

קבלני, שלמה: בן יוסף. בן שנתים וחצי. נפ׳ כ״ח אב תרע״ט.

קדיש, גרסיה: בת יהודה. 7 ח׳. נפ׳ י״ז אלול תר״פ.

קדיש, משה: בן יהודה. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ כ״ד חשון תרפ״ה.

קהלני, אסתר: בת יוסף. 3 ח׳. נפ׳ ל׳ שבט תרפ״א.

קהלני, נעמי: בת דוד. נו׳ ביפו. בת חודש. נפ׳ א׳ כסליו תרצ״ג.

קהלני, נעמי: בת מעודה. נו׳ בתל־אביב. בת שנתים. נפ׳ י״ז שבט תרצ״א.

קהלני, רחל: בת סעדיה. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ״ב סיון תרפ״ה.

קהלני, שלמה: בן חיים. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ ו׳ אדר־ב׳ תרפ״ט.

קהלני, שלמה: בן שלום. בן שנה. נפ׳ ד׳ תשרי תרפ״ב.

קוזיס, שבתי: בן יעקב. נו׳ ביפו. בן שלוש שנים. נפ׳ ח׳ טבת תרפ״ז.

קוזמן, שמואל חיים: בן צבי. בן שנה. נפ׳ י״ד טבת תרע״ט.

קוזניצקי, רחל: בת שלמה. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ ט׳ אב תרפ״ד.

קוזס, יפה: בת מצליח. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ ט״ו אייר תרפ״ח.

קוטלר, משה: בן אריה. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ י״ח טבת תרפ״ח.

קויפמן, זלטה: בת מרדכי. נו׳ באוסטריה. בת שתים עשרה שנים. נפ׳ ה׳ אדר תרע״ז.

קולושה, שושנה: בת אליהו. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ כ״ה אייר תרפ״ה.

קולר, זמירה: בת אלכסנדר. נו׳ בעיר־גנים. 10 ח׳. נפ׳ כ״ו אלול תרפ״ד.

קוממי, שמעון: בן יחיא. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ כ״ז חשון תרצ״ג.

קומרוב, ורדה: בת מאיר. נו׳ בנס־ציונה. 9 ח׳. נפ׳ ל׳ שבט תרצ״א.

קוסבר, צפורה: בת אברהם יצחק. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ כ״ב תשרי תרפ״ט.

קוסיבר, פנינה: בת אברהם. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ ה׳ כסליו תרצ״א.

קופ, צלה: בת הניך. נו׳ במצרים. בת שמונה שנים. נפ׳ כ״א שבט תרפ״ו.

קופס, רחל: בת ברוך. בת שנה. נפ׳ י״ב סיון תרפ״ב.

קופלוביץ, נחמן: בן וולף. בן שנתים וחצי. נפ׳ י״ג אלול תרפ״ה.

קופמן, בת־שבע: בת יעקב יהודה. נו׳ ביפו. בת שנה וחדשים. נפ׳ ג׳ אב תרפ״ח.

קופמן, חנה דבורה: בת דוד. 8 ח׳. נפ׳ כ״ח אב תרפ״ב.

קופמן, יהודה: בת שלמה. נו׳ חמלניק. בן שלוש שנים. נפ׳ ז׳ תשרי תרפ״ז.

קופמן, משה: בן יוסף. נו׳ בפתח־תקוה. 7 ח׳. נפ׳ י״ז אלול תרפ״ט.

קופרמן, אהרן: בן יוסף. נו׳ בתל־אביב. בן שנתים ו־9 ח׳. נפ׳ ז׳ אלול תרפ״ט.

קופרמן, ליביש: נו׳ בפתח־תקוה. 9 ח׳. נפ׳ כ״ד אייר תרפ״ב.

קופרמן, מאיר: בן אהרן. נו׳ בפתח־תקוה. בן שנתים. נפ׳ י״ד אייר תרפ״ב.

קופרמן, רבקה: בת שלמה. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ כ׳ אלול תרצ״א.

קופרמן, שולמית: בת משה. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ י״ד ניסן תרפ״ח.

קופרמן, שרה: בת מנחם. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ י״ב אב תרפ״ח.

קופרשטוק, נתן: בן שלמה משה. נו׳ ביפו. בן שלוש שנים. נפ׳ ג׳ שבט תרצ״ג.

קופרשמיד, אסתר: בת אברהם. נו׳ שידלוביץ (פולין). 8 ח׳. נפ׳ כ׳ תמוז תרפ״ה.

קוקוזי, שמחה: בן יעקב. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ כ״ח אייר תרפ״ו.

קורוא, עבריה: בת אברהם. בת שנה. נפ׳ כ״ה אייר תרע״ט.

קורינסקי, שושנה: בת גדליהו. 9 ח׳. נפ׳ כ״ג אלול תרע״ח.

קורן, יצחק: בן שמואל. נו׳ בנס־ציונה. 7 ח׳. נפ׳ כ״ח אייר תרפ״ח.

קורן, שמעון: בן ישראל. 3 ח׳. נפ׳ י״ב טבת תרפ״ח.

קורנברג, בת־שבע (בתיה): בת יעקב. בת אחת עשרה שנים. נפ׳ כ׳ חשון תרפ״ו.

קורנפלד, חיה ריזיל: בת אברהם אבא. נו׳ בורשה. בת שנה וחדשים. נפ׳ ט׳ תמוז תרפ״ה.

קורנר, אברהם משה: בן סרץ. נו׳ ביפו. 7 שבועות. נפ׳ י״א תשרי תרפ״ה.

קורץ, יצחק: בן שמואל. נו׳ בנס־ציונה. 7 ח׳. נפ׳ כ״ח אייר תרפ״ח.

קושלביץ, טובה: בת נפתלי. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ כ״ד כסליו תרצ״ג.

קושלבסקי, אברהם יעקב: בן הרב יקותיאל. נו׳ בזכרון־יעקב. 6 ח׳. נפ׳ כ׳ תשרי תרצ״ג.

קטובי, רומיה: בת נסים. 3 ח׳. נפ׳ ד׳ כסליו תרע״ט.

קטינסקי, גאולה: בת ברוך. נו׳ בפתח־תקוה. 6 ח׳. נפ׳ כ״ג ניסן תרע״ח. מנוסח המצבה:

„קבר

ילדתנו היקירה״ — —

קטינסקי, דבורה: בת ברוך. נו׳ בפינסק. בת תשע וחצי שנים. נפ׳ כ״ז אלול תרע״ד. מנוסח המצבה:

„קבר ילדתנו הנחמדה

העברית — — —

נולדה בפינסק י״ח אדר־א׳ תרס״ה

הלכה לעולמה כ״ד אלול תרע״ד״.

קטלן, משה: בן אברהם. נו׳ בפתח־תקוה. בן שנתים וחצי. נפ׳ י׳ אב תרפ״ט.

קיפניס, יגאל: בן יצחק צבי. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ו־9 ח׳. נפ׳ ח׳ סיון תרפ״ח.

קירזנר, יצחק: בן יהודה. נו׳ בראשון־לציון. 7 ח׳. נפ׳ ז׳ אייר תר״ץ.

קירזנר, צבי: בן אליהו. בן 3 שבו־עות. נפ׳ ט״ז אדר תרפ״א.

קירשנבום, נחמה: בת יוסף. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ י״ב אייר תרפ״ט.

קירשנברג, אסתר: בת זינדל. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ כ״ג אייר תר״ץ.

קלדרון, רפאל: בן בכור. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ ט׳ טבת תרצ״ג.

קלובוצקי, נחמה: בת נתן. בת חודש. נפ׳ ל׳ שבט תרפ״ב.

קלזן, רחל: בת יוסף. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ כ״ג אב תרפ״ה.

קליבצקי, אריאל: בן נתן. נו׳ ביפו. בן שלוש וחצי שנים. נפ׳ י״ט תשרי תרפ״ז.

קליבנר, חיים: בן מנחם. נפ׳ ז׳ תמוז תרפ״ג.

קליבנר, ירמיהו: בן ישעיהו. נו׳ בגליל. בן שנה ורבע. נפ׳ כ״ט סבת תר״ץ.

קליוס, שרה: בת אבינועם. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ ה׳ סיון תרצ״א.

קליכשטין, שושנה: בת לוי יצחק. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ א׳ כסליו תרפ״ו.

קלינג, שושנה: בת יוסף. נו׳ ברחובות. בת שנתים. נפ׳ ז׳ שבט תרפ״ו.

קליניץ, יחיאל בן־ציון: בן סיבל. נו׳ בפולין. בן חמש שנים. נפ׳ ט׳ טבת תרפ״ד.

קלינשויג, זהבה: בת גדליהו. נו׳ בכפר־סבא. בת חמש שנים. נפ׳ י״ז חשון תרצ״ג.

קמיניץ, איטה: בת חיים. נו׳ ביפו. בת שבועים. נפ׳ ט״ז אדר־ב׳ תרפ״ד.

קמיניץ, חנה: בת חיים. נו׳ ביפו. בת שנה ו־4 ח׳. נפ׳ כ״ו אדר־ב׳ תרפ״ד.

קמיניץ, שושנה: בת צבי כהן. נו׳ ביפו. בת שנתים וחצי. נפ׳ י״ג תשרי תרפ״ו.

קמינסקי, מנחם: בן שמואל. נו׳ בירושלים. בן שנה ו־4 ח׳. נפ׳ ט׳ אלול תרפ״ה.

קמר, משה: בן זוסיה. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ ה׳ טבת תרצ״א.

קמתי, רחל: בת חיים. בת שבועים. נפ׳ כ״ח אדר תר״פ.

קנטורוביץ, מתילדה: בת נחמיה. נו׳ ברחובות. 7 ח׳. נפ׳ כ״ח ניסן תרפ״ט.

קנצלר, אהובה: בת יעקב. נו׳ בעקרון. 6 ח׳. נפ׳ י״ח סיון תרצ״א.

קסטיל, דוד: בן אליעזר. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ כ״ט סיון תרפ״ה.

קסטיל, שמואל: בן רפאל. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ כ״ז תמוז תרפ״ח.

קסלמן, שמואל: בן שמחה. נו׳ ביפו. בן חודש. נפ׳ י״ח אדר תרפ״ו.

קסלר, צפורה: בת משה. נו׳ בראשון־לציון. בת שנה וחצי. נפ׳ י״א כסליו תרפ״ט.

קסלר, תמר: בת משה. נו׳ בפתח־תקוה. בת שנה וחדשים. נפ׳ כ״ד אדר תרצ״א.

קסמס, יהודית: בת צדוק. נו׳ בראשון־לציון. בת שנה. נפ׳ ז׳ ניסן תרפ״ה.

קפרא, הדסה: בת שלום. נו׳ ברחובות. בת שנה ו־4 ח׳. נפ׳ י״ט טבת תר״ץ.

קצורין, אברהם: בן מנחם. בן שנה. נפ כ״ב כסליו תרע״ט.

קצורין, חנה: בת מנחם. בת שנה ו־2 ח׳. נפ׳ א׳ אלול תרפ״א.

קצורין, שולמית: בת יצחק. בת שנה. נפ׳ ט״ו אייר תרפ״ב.

קצמן, חיים: בן ישעיהו. נו׳ ביפו. 3 שבועות. נפ׳ י״ח שבט תרפ״ו.

קרבושי, משה: בן שמעון. נו׳ בתל־אביב. בן חודש. נפ׳ ה׳ אדר תרצ״א.

קרבצוק, אהובה: בת מאיר. 8 ח׳. נפ׳ י״ד תשרי תרפ״ב.

קרבצוק, מרדכי: בן יקותיאל. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ח שבט תרפ״ו.

קרבצ׳ני, שרה: בת שלום כהן. נו׳ ביפו. בת ארבע שנים. נפ׳ כ״ח טבת תרפ״ד.

קרה, שמעון: בן יוסף. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ז תמוז תרפ״ט.

קרוזה, מנחם: בן דוד. נו׳ שכ׳ ברוכוב (ע״י תל־אביב). בן חודש. נפ׳ ט״ו ניסן תרפ״ה.

קרויז, שרה: בת שמואל. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ ג׳ תמוז תרפ״ו.

קרויס, יצחק: בן מנשה. נו׳ ביפו. בן שנה ו־4 ח׳. נפ׳ ה תמוז תרפ״ד.

קרול, יגאל: בן אבא. בן שש שנים. נפ׳ ד׳ ניסן תרע״ט.

קרולביצקי, אסתר: בת יוסף. נו׳ בתל־אביב. 17 יום. נפ׳ ו׳ חשון תרצ״א.

קרומבין, דוד: בן אברהם. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ ט׳ תמוז תרפ״ז.

קרון, נתן: בן מרדכי. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ י״א אב תרפ״ט.

קרונקוב, דוב: בן יוסף מאיר. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ ד׳ אלול תרפ״ז.

קרצי, נעמי: בת אליעזר. 9 ח׳. נפ׳ א׳ תשרי תרפ״ח.

קרטנשטין, שאול: בן מנדל. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ כ״ה אייר תרפ״ה.

קרינקוף, צפורה: בת יוסף מאיר. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ כ׳ סיון תרצ״ב.

קרמילביץ, נחמה: בת משה. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ י״ד אב תרפ״ו.

קרמרז, יעקב: בן מרדכי. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ כ״ב ניסן תרפ״ז.

קרנוך, ויטה: בת מרדכי. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ כ״א כסליו תרפ״ו.

קרסנינסקי, אילנה: בת עמנואל. 8 ח׳. נפ׳ כ״ה אלול תרצ״א.

קרסנר, טובה: בת עזריאל. 3 ח׳. נפ׳ כ״א תמוז תרפ״א.

קרפציק, הנה: בת יקותיאל. נו׳ ביפו. בת שנתים וחצי. נפ׳ ח׳ שבט תרפ״ו.

קרצמר, אברהם: בן שרגא. נו׳ בתל־אביב. בן חדשים. נפ׳ ג׳ תשרי תרצ״א.

קשי, אסתר: בת יוסף. נו׳ בתל־אביב. בת שנה. נפ׳ כ״ח אייר תרצ״ב.

קשיוב, עפרה: בת יוחנן. 4 ח׳. נפ׳ ד׳ תמוז תרפ״ח.

קשיס, יונה: בת סלח. 6 ח׳. נפ׳ י״ג תמוז תרפ״א.

קשתיאל, אפרים: בן רפאל. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ י״ד תמוז תרפ״ו.

ר

ראובן, חיים: בן שלמה. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ י״ח חשון תרפ״ו.

ראובני, מרגלית: בת אליהו. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ כ״ו אב תרפ״ט.

ראובני, רוחמה: בת שמעון משה. נו׳ בתל־אביב. בת שנה ו־7 ח׳. נפ׳ י״ט טבת תרצ״א.

רבי, אברהם: בן יוסף. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ י׳ טבת תרע״ט.

רביוב, אברהם: בן יצחק. נו׳ בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ כ״ח חשון תרצ״ג.

רביוב, מלכה: בת שאול. בת שנה. נפ׳ כ״ג כסליו תרע״ט.

רבינוביץ, מרדכי: בן חיים. נו׳ ביפו. בן חמש שנים. נפ׳ ו׳ שבט תרפ״ח.

מנוסח המצבה:

„פ. נ.

בגנו היקר

חמדת נפשנו — — —

נפסר — — —

בן ה׳ שנים לחייו״.

רביקוב, אסתר: בת יצחק. 8 ח׳. נפ׳ י״ג אלול תרע״ח.

רבקוביץ, שלום: בן יצחק. נו׳ בפתח־תקוה. 7 ח׳. נפ׳ כ״ו אב תר״ס.

רגוניס, אליהו: בן דוד. נו׳ בתל־אביב. בן חמש שנים. נפ׳ י״ט כסליו תרצ״ג.

רגוניס, בת־שבע: בת דוד. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ ח׳ כסליו תרצ״ג.

רדי, יוסף: בן שלום. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ורבע. נפ׳ כ״ב טבת תרצ״א.

רדלינסקי, מרים מטלה: 4 ח׳. נפ׳ כ״ט אב תרפ״א.

רדליק, אוריאל: בן ראובן. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ ג׳ טבת תרפ״ו.

רדע, רחל: בת סעדיה. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ י׳ סיון תרפ״ו.

רובין, אפרים: בן רפאל. נו׳ בהרצליה. 5 ח׳. נפ׳ ז׳ אב תר״ץ.

רובין, חיה: בת יעקב. נו׳ בפינסק. בת שנתים. נפ׳ ו׳ ניסן תרפ״ו.

רובינסקי, עמנואל: נו׳ בתל־אביב. 5 שבועות. נפ׳ כ״ג אייר תרפ״ג.

רובינשטין, דוד: בן יחזקאל. נו׳ בתל־אביב. בן שבועים. נפ׳ ז׳ שבט תרפ״ז.

רובינשטין, יונתן: בן יוסף. נו׳ בתל־אביב. 17 יום. נפ׳ ב׳ שבט תר״ץ.

רובנה, צפורה: בת יצחק מאיר. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ כ״ג חשון תרפ״ז.

רובנקו, צפורה: בת יצחק. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ י״ח תמוז תרפ״ה.

דובדמן, משה: בן איזיק. בן 5 שנים. נפ׳ ה׳ חשון תרפ״ד.

רוגלין, פרידה: בת בנימין. נו׳ בתל־אביב. בת שנה וחצי. נפ׳ כ״ב כסליו תרפ״ו.

רודבסקי, דוד: בן פישל. נו׳ בעקרון. ב ועשר שנים. נפ׳ ט״ז אדר תרפ״ג.

רודיטי, טובה: בת שמואל. נו׳ בפתח־תקוה. בת שנה. נפ׳ כ״ד אלול תרפ״ח.

רודין, בתיה: בת צבי. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ י״ג אייר תרפ״ח.

רודין, שרה: בת צבי. נו׳ בתל־אביב. 3 שבועות. נפ׳ ה׳ סיון תרפ״ח.

רודלי, אסתר: נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ כ׳ סיון תרצ״א.

רודריג, רבקה: בת נסים יעקב. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ ט׳ תשרי תרפ״ז.

רוזי, מתתיהו: בן אהרן. נו׳ ביפו. בן שנה ו־4 ח׳. נפ׳ ג׳ אדר־ב׳ תרפ״ד.

רוזי, תמר: בת אהרן. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ כ״ה טבת תרפ״ה.

רוזיליו, שמחה: בן אברהם. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ י״א אדר תרצ״א.

רוזינוי, משה אידיל: בן אליהו. נו׳ ביפו. בן חדשים. נפ׳ כ״ו תמוז תר״פ.

רוזמרין, נחמה: בת בנימין. נו׳ ביפו. 7 שבועות. נפ׳ י״ד כסליו תרפ״ו.

רוזנבלום, חוה: בת משה. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ י״א אב תרפ״ד.

רוזנבלום, רחל: בת יוסף. נו׳ ביפו. בת שנה וחדשים. נפ׳ ד׳ אב תרפ״ז.

רוזנברג, אבשלום: בן יעקב. נו׳ עין־גנים. בן שנה ו־10 ח׳. נפ׳ כ״ב תשרי תרע״ט.

רוזנברג, ישראל איסר: בן יעקב. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ׳ אייר תרפ״ה.

רוזנברג, שמעון: בן חיים. נו׳ ביפו. 17 יום. נפ׳ כ״ד תמוז תרפ״ז.

רוזנזפט, אסתר נחמה: בת ישראל משה. נו׳ בתל־אביב. בת שנה ו־5 ח׳. נפ׳ כ״ב תמוז תרפ״ט.

רוזנזפט, חיים אריה: בן ישראל משה. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ ז׳ חשון תרפ״ו.

רוזנזפט, שרה מיטה: בת ישראל. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ד׳ תמוז תרפ״ז.

רוזנטל, חיה אסתר: בת שמעון. בת שנה. נפ׳ י״ט אייר תר״פ.

רוזניצקי, מרדכי: בן ישראל. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ א׳ אדר־ב׳ תרפ״ט.

רוזנסקי, אורי: בן אהרן. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ ח׳ אב תר״ץ.

רוזנפלד, יעקב: בן יצחק. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ז׳ תשרי תרפ״ט.

רוזנפלד, מרים: בת דוד. נו׳ דובלין (אירלנד). בת אחת עשרה שנה. נפ׳ י״ג אדר תרצ״ג.

רוזנצויג, יעקב: בן ישראל. נו׳ ביפו. בן שלוש שנים. נפ׳ כ״ח תשרי תרפ״ז.

רוזנצויג, רחל: בת ישראל. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ י״א שבט תרפ״ה.

רוזנשפיר, מיכאל: בן סנחס. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ כ״ו אלול תרפ״ו.

רוט, משה: בן פרץ. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ ד׳ תמוז תרפ״ח.

רוטקובסקי, חיה: בת משה. נו׳ ביפו. בת שש שנים. נפ׳ ה׳ אב תרפ״ה.

רויז, אהובה: בת זאב. נו׳ ביפו. 7 ח׳. נפ׳ ז׳ חשון תרפ״ו.

רולינסקי, שמואל עמנואל: בן חיים הכהן. נו׳ בלודז (פולין). בן חמש שנים. נפ׳ י״א אדר תרפ״ו.

רולניק, יוסף: בן שנה וחודש. נפ׳ ר״ח אייר תרפ״ז.

רומנובסקי, שולמית: בת יעקב. נו׳ בתל־אביב. בת חמש שנים. נפ׳ ה׳ סיון תרפ״ט.

רומרשטין, מאיר: בן שמואל. נו׳ ביפו. בן שנתים וחצי. נפ׳ י״ז סיון תר״פ. מנוסח המצבה:

„ — נוחה יקירי
על משכבך בשלום
נשמתי קבורה
אתך יחד״.

רונדפליש, אריאל שמעון: בן אברהם. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ כ״ו תמוז תרפ״ז.

רונדפליש, הלבירה: בת אברהם. נו׳ ביפו. בת שנה וחדשים. נפ׳ ד׳ אלול תרפ״ו.

רונשטין, הלל: בן אברהם. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ ג׳ סיון תרפ״ו.

רוסבי, בנימין: 8 ח׳. נפ׳ י״ז תמוז תרפ״א.

רוסבי, חנה: בת זכריה. 4 ח׳. נפ׳ י״ח ניסן תרפ״ב.

רוסבי, טוב: בן יחיא. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ ד׳ סבת תרפ״ט.

רוסבי, יעיש: בן זכריה. נו׳ בתל־אביב. בן שש שנים. נפ׳ ג׳ אלול תרפ״ט.

רוסבי, יצחק: בן יוסף. 10 ח׳. נפ׳ כ״ט אלול תר״פ.

רוסבי, ציונה: בת שלום. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ כ״א תשרי תרפ״א.

רוקש, נח: בן משה. נו׳ בתל־אביב. בן שבועים. נפ׳ כ״ט סבת תרפ״ג.

רוֹשיחוצקי, לאה: בת אליעזר. נו׳ ביפו. בת שנה וחדשים. נפ׳ כ״א טבת תרס״ז.

רזניק, בתיה: בת ברוך. נו׳ ביבניאל (בגליל התחתון). בת שנתים. נפ׳ ד׳ אייר תרפ״ח. נוסח המצבה:

„ילדתנו השושנה

פ. נ.

היפה והחביבה — — —

מיבניאל גליל התחתון

נקטפה בת שנתים״ — — —

רחבי, נסים: 7 ח׳. נפ׳ כ׳ תמוז תרע״ס.

רחים, משה: בן אריה. נו׳ בפולין. בן שנה וחודש. נפ׳ י׳ אב תרפ״ה.

רטוביץ, יעקב: בן זאב בר. נו׳ בביא־ליסטוק (פולין). בן שנתים. נפ׳ י״ח אדר תרפ״ג.

רטוסני, זכריה מיכל: בן זוסמן. נו׳ בפתח־תקוה. בן שש וחצי שנים. נפ׳ כ״ט תשרי תרע״ט.

רטיג, מרים: בת זאב. נו׳ בפתח־תקוה. בת שנה. נפ׳ י׳ז תמוז תר״ץ.

רטנר, אסתר בילה: בת מרדכי. נו׳ בירושלים. בת שנה וחודש. נפ׳ כ״ג אב תרפ״ו.

ריבי, אהובה: בת שלום. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ כ״ד טבת תרפ״ז.

ריבי, אריה: בן שלמה. בן שנה וחדשים. נפ׳ ז׳ חשון תרפ״ב.

ריבי, יוכבד: בת שלום. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ כ״ח ניסן תרפ״ג.

ריבלין, חיים: בן מנחם מנדל. נו׳ בירושלים. בן שנתים וחצי. נפ׳ ט״ו אב תרפ״ד.

ריז, שמואל: בן כנחם. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ ד׳ סיון תרצ״א.

ריז, שמחה: בן שלום. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ כ״ו סיון תרפ״ז.

ריזבסקי, יעקב: בן שמעון. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ ה׳ חשון תרפ״ה.

ריזמן, איטה: בת משה יצחק. נו׳ בתל־אביב. בת שנתים. נפ׳ י״ב טבת תרצ״א.

ריחיוב, יעקב: בן רחבעם. נו׳ בפרס. 5 שבועות. נפ׳ כ״ו שבט תר״ץ.

ריטר, רות: בת נפתלי. נו׳ ביפו. בת שנה וחודש. נפ׳ ג׳ אלול תרפ״ה.

ריכנברג, נחום: בן אברהם. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ י״ג אב תרצ״ב.

רינוב, שרה צביה: בת יצחק. נו׳ כיפו. 18 יום. נפ׳ י״ח תשרי תרפ״ה.

ריעני, אברהם: בן שלמה. נו׳ בתל־אביב. 11 ח׳. נפ׳ כ״ד אדר א׳ תרצ״ב.

ריעני, יחיא: בן שלוש שנים. נפ׳ כ״א ניסן תרע״ח.

ריעני, מזל: בת יוסף. נו׳ ביפו. בת שנה ו־5 ח׳. נפ׳ י״ד אדר ב׳ תרפ״ד.

ריעני, משה: בן שלמה. בן שנה וחצי. נפ׳ י״ז סיון תרע״ט.

ריעני, ציון: בן יוסף. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ כ״ח אדר ב׳ תרפ״ד.

ריעני, רבקה: בת סולימן. נו׳ בתל־אביב. בת שנה וחדשים. נפ׳ כ״ה אייר תרפ״ט.

ריעני, שאול: בן יוסף. נו׳ בעדן. בן חמש שנים. נפ׳ כ״ד אדר ב׳ תרפ״ד.

ריפיש, שמואל: בן מאיר. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ ח׳ אייר תרפ״ז.

ריצבי, שלמה: בן דוד. נו׳ בתימן. בן שנה. נפ׳ כ״ג סיון תרצ״ב.

רם, לאה: בת יצחק. נו׳ ביפו. 3 שבועות. נפ׳ כ״ב אייר תרפ״ה.

רנטיל, גולדה: בת שלמה. 7 ח׳. נפ׳ י״א סיון תרפ״ד.

רסקין, יעקב: בן משה. בן עשר שנים. נפ׳ כ״א תמוז תרע״ח.

רפופורט, אביבה: בת יצחק. נו׳ בתל־אביב. בת שנה ו־8 ח׳. נפ׳ י״א טבת תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„ילדתנו היקרה״ — — —

רצון, יצחק: בן אברהם. נו׳ ביפו. בן חמש שנים. נפ׳ ה׳ אלול תרפ״ו.

רצון, מזל: בת אברהם. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ י״ח אלול תרפ״ו.

רצון, שושנה: בת אברהם. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ ח׳ אייר תרפ״ה.

רקובסקי, חיים: בן דוב. בן שמונה שנים. נפ׳ י״ג תשרי תרצ״ב.

רקובסקי, יהודה: בן חיים. 3 ח׳. נפ׳ י״ב שבט תרפ״ח.

רקר, צפורה: בת יעקב. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ ז׳ תשרי תרצ״ג.

רשטיק, משה: בן חיים. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ כ׳ אב תרפ״ח.

ש

שאול, מנחם: בן ישראל. נו׳ בסלוניקי. (יוון). בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ט אלול תרפ״ד.

שאול, רחל: בת רפאל. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ י״ג תמוז תרפ״ז.

שאול, רחל: בת שלמה. נו׳ ביפו. בת שנה ו־9 ח׳. נפ׳ ד׳ תמוז תרפ״ד.

שאול, רחל: בת שלמה. נו׳ בתל־אביב. בת שנה וחצי. נפ׳ ג׳ שבט תרפ״ט.

שאול, שמעון: בן שמואל. נו׳ ביפו. בן ארבע שנים. נפ׳ י״ב תמוז תרע״ט.

שאולוב, סימן ציון: בן פרץ. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ כ״ז כסליו תרפ״ט.

שאולוב, שמעון: בן אהרן. נו׳ בקוקז. בן שבע שנים. נפ׳ כ״ג כסליו תרפ״ה.

שברגולד, ישראל יצחק: בן חיים. נו׳ בתל־אביב. בן שלוש שנים. נפ׳ י״ז תשרי תרצ״ג. מנוסח המצבה:

„ציון

אלון בכות

עינינו יורדות מים

על בננו היקר

הנלקח מאתנו בימי הילדות״ — — —

שברצבום, יוסף נתן: בן יחזקאל. נו׳ ביפו. בן שלוש וחצי שנים. נפ׳ ח׳ תמוז תרפ״ג.

שבתי, לינה: בת שלמה. 9 ח׳. נפ׳ ח׳ אב תרפ״א.

שבתיזון, ראובן: בן יהושע. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ו־4 ח׳. נפ׳ י׳ ניסן תר״ץ.

שדה, אבינועם: בן שמואל. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ט׳ אב תרפ״ט.

שדלובסקי, יצחק ליב: בן חיים ברוך. 11 ח׳. נפ׳ כ׳ כסליו תרפ״א.

שוב, דוד: בן יצחק איזיק. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ ח׳ סיון תרפ״ח.

שובקס, דינה: בת יעקב. נו׳ בבוקרשט. 11 ח׳. נפ׳ כ״ח אב תרפ״ה.

שוחב, נעמי: בת אברהם. בת שנתים. נפ׳ י״ח סיון תרפ״ג.

שוחטמן, הדסה: בת זליג הלוי. נו׳ בקישינוב. בת חמש וחצי שנים. נפ׳ י׳ אייר תרע״א.

שוילי, שושנה: בת מאיר. נו׳ בתל־אביב. 5 שבועות. נפ׳ כ״ו סיון תרצ״א.

שולל, דוד: בן יוסף הכהן. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ כ״ד אלול תרפ״ז.

שולל, שלמה: בן יוסף הכהן. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ ה׳ אלול תרפ״ד.

שולמן, טוביה: בן יעקב. נו׳ בורשה. בן תשע שנים. נפ׳ ח׳ אייר תרצ״א.

שולמן, יחזקאל: בן משה. 4 ח׳. נפ׳ י׳ סיון תרצ״ב.

שולמן, צפורה: בת משה. נו׳ בתל־אביב. 4 ח׳. נפ׳ י״א סיון תרצ״ב.

שורץ, אברהם: בן יעקב. נפ׳ ט״ו שבט תרע״ד.

שורץ, אהרן חיים: בן יעקב. נפ׳ ו׳ סיון תרע״ד.

שורץ, אטיל: בת שלמה. נו׳ בלוצק (והלין). בת שנה וחצי. נפ׳ א׳ סיון תרפ״ו.

שורץ, חיים שמשון: בן שנה וחצי. נפ׳ י״ט שבט תרע״ט.

שורץ, חנה לאה: בת נטע. נו׳ בירושלים. בת חמש שנים. נפ׳ ז׳ שבט תרע״ט.

שורץ, יוסף: בן צבי. בן 18 ח׳. נפ׳ י״ג סיון תרפ״ג.

שורץ, מחלה: בת מנחם. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ י״ב שבט תרפ״ח.

שורץ, רות: בת דוד. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ כ״ד אלול תרצ״ב.

שורץ, רחל: בת חדשים. נפ׳ כ״ז אלול תרפ״א.

שושני, אליעזר: בן חביב. נו׳ בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ י׳ שבט תרצ״א.

שחב, אברהם: בן יחיא. נו׳ ביפו. בן שנה ו״7 ח׳. נפ׳ כ׳ אלול תרפ״ה.

שחב, יעל: בת אברהם. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ י״ד אדר ב׳ תרפ״ט.

שחב, מזל: בת סעדיה. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ כ״ד תשרי תרפ״ז.

שחב, רחל: בת סלם. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ ט״ו חשון תרפ״ו.

שחור, אבשלום: בן שמואל. נו׳ בתל־אביב. בן ארבע שנים. נפ׳ י״ד אלול תרצ״ב.

שחור, שושנה: בת זלמן. נו׳ ביפו. בת שנה ו״4 ח׳. נפ׳ ט״ז תמוז תרפ״ח.

שטין, מנחם יוסף: בן ישראל. נו׳ ביפו. בן שלוש וחצי שנים. נפ׳ כ״ו תשרי תרפ״ה.

שטינברג, דבורה: בת יוסף. נו׳ בירושלים. בת חמש שנים. נפ׳ כ״ד אלול תרצ״ב.

שטינברג, ישראל: בן צבי. נו׳ בירושלים. בן שש שנים. נפ׳ י״ב טבת תרפ״ו.

שטינברג, רחל: בת מתתיהו. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ כ״ד טבת תרפ״ח.

שטיר, בן־ציון: בן שלמה. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ ו׳ סיון תרפ״ג.

שטמפלר, פרומה: בת יהודה ליב. 9 ח׳. נפ׳ כ׳ ניסן תרס״ב.

שטריט, שלמה: בן יחיא. בן שתים־עשרה שנים. נפ׳ י״ח אב תרע״ט.

שטרמן, יוסף: בן נפתלי. נו׳ בתל־אביב. בן שלוש שנים. נפ׳ כ״ז תמוז תרפ״ז.

שטרן, שלמה: בן דוד. נו׳ בתל־אביב. 11 ח׳. נפ׳ י״ב כסליו תרפ״ט.

שטרקר, נעמי: בת עוזיאל. נו׳ בעין־חי. בת חדשים. נפ׳ ד׳ אלול תרפ״ז.

שי, יוסף: בן אפרים. בן שלוש שנים. נפ׳ כ״ג חשון תרפ״א.

שיבי, אסתר: בת יהודה. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ י״א חשון תרפ״ח.

שיבק, שושנה: בת צבי יהודה. בת שנתים. נפ׳ כ״ב אייר תרפ״ה.

שידלובסקי, דבורה: בת צבי. נו׳ בלודז (פולין). 10 ח׳. נפ׳ י״ב אלול תרפ״ה.

שידלובסקי, יעקב: בן חיים ברוך. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ ב׳ חשון תרפ״ז.

שילדקרויט, צפורה: בת אברהם. נו׳ בפתח־תקוה. 6 ח׳. נפ׳ ב׳ אב תרפ״ט.

שימקו, נחמיה: בן משה. נו׳ בנס־ציונה. 7 ח׳. נפ׳ י״ג סיון תרצ״א.

שימקו, שלמה: בן אליעזר. נו׳ בפתח־תקוה. 3 ח׳. נפ׳ י״ד ניסן תרפ״ט.

שין, עמנואל: בן דוד. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ ז׳ סיון תרפ״ד.

שינברג, אריה ליב: בן משה. נפ׳ ד׳ אלול תרס״ו (25.8.1906) והובא לק׳ בקבר משפחת ״שינברג. נוסח המצבה:

„פ. נ.
הילד אריה ליב
ב״ר משה שיינברג
נפטר ד׳ אלול תרס״ו
תנצב״ה״.

שינברג, יוסף: בן משה. נו׳ 1909. נפ׳ כ״ה שבט תר״פ (14.2.1920) והובא לק׳ בקבר משפחת ״שינברג. נוסח המצבה:

„מנוחת הילד
יוסף בן משה שיינברג
נחמד הוריו ומאור עינם אשר חונן מאת
האלהים בתכונות תרומיות בגוף ונפש
קצר־דעת רופאי אליל הצעידתהו שחת
ביום השבת כ״ה לחדש שבט שנת התר״פ
בתחלת שנת י״א לחייו
תנצב״ה״.

שינברג, רות: בת יצחק. נו׳ בתל־אביב. בת שנה. נפ׳ כ״ז תשרי תרצ״ג.

שיק, חנה: בת אהרן. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ ז׳ חשון תרצ״ב.

שירבי, סולטנה: בת זכריה. נו׳ ביפו. 11 ח׳. נפ׳ ז׳ תמוז תרפ״ד.

שירזלי, יוסף: בן יום־טוב. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ כ״ג סיון תרפ״ד.

שכטר, צבי: בן ישראל. נו׳ בתל־אביב. בן שנה וחדשים. נפ׳ ב׳ ניסן תרפ״ט.

שכן, יעל: בת שלמה. בת שבוע. נפ׳ כ״ט שבט תרפ״ב.

שלום, שולמית: בת אהרן. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ ג׳ אייר תרפ״ט.

שלושבילי, בן־ציון: בן דוד. נו׳ בפתח־תקוה. 10 ח׳. נפ׳ ט׳ אייר תרפ״ח.

שלזינגר, אסתר: בת יוסף. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ״א אייר תרפ״ז.

שלחון, רבקה: בת יוסף. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ י״ח סיון תרפ״ט.

שליט, בילה: בת יעקב. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ו׳ תמוז תרפ״ז.

שליט, מזל: בת יוסף. נו׳ ביפו. 6 שבועות. נפ׳ כ״ו אב תרפ״ה.

שלישנובסקי, אברהם: בן יעקב. בן שנה. נפ׳ ו׳ תמוז תרפ״א.

שלם. אברהם: בן יוסף. נפ׳ י״א תמוז תרצ״ב.

שלם. משה: בן ישראל. נו׳ בעדן. בן שנה וחצי. נפ׳ ס׳ טבת תרפ״ו.

שלם. שמעון: בן ישראל. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ כ״ג אייר תרפ״ב.

שלמה. צדקה: בת אברהם. נו׳ בעדן. בת שנתים. נפ׳ ט׳ אייר תרפ״ה.

שלמה. רחמים: בן עוץ. נו׳ בתל־אביב. בן חדשים. נפ׳ ו׳ חשון תרצ״א.

שלמה. שושנה: בת אברהם. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ כ׳ סיון תרפ״ז.

שלנג. אברהם אהרן: בן חיים בנימין. נו׳ ביפו. בן שנה ורבע. נפ׳ כ׳ אב תרפ״ז.

שלקי. בילה: בת זאב. נו׳ בתל־אביב. בת שנה. נפ׳ י״א חשון תרפ״ח.

שמאי. אביבה: בת גמליאל. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ ז׳ תמוז תר״ץ.

שמאי. ציונה: בת גמליאל. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ י״א סיון תרפ״ח.

שמואלוב. שמי: בן מרדכי. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ט״ז אדר תרפ״ו.

שמול. ויקטוריה: בת ישראל. בת שנתים. נפ׳ ט״ו אלול תרע״ט.

שמול. חיים: בן בכור. נו׳ בתל־אביב. בן שנה וחצי. נפ׳ י״ג אייר תר״ץ.

שמול. שלמה: בן דוד. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ו׳ תמוז תר״פ.

שמולביץ. גאולה: בת יעקב. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ ח׳ חשון תרצ״ב.

שמחון. אליעזר יוסף: בן בן־ציון. נו׳ ביפו. בן ארבע שנים. נפ׳ י״ז תמוז תרצ״א.

שמחון. יעקב לוי: בן בן־ציון. נו׳ ביפו. בן חמש שנים. נפ׳ י״ז שבת תרצ״א.

שם־טוב. שמעה: בת יהודה. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ ט״ו סיון תר״ץ.

שמעה. בת־עמי: בת שנה. נפ׳ כ״ו אייר תרע״ט.

שמעה. יונה: 10 יכים. נפ׳ י״ז ניסן תר״פ.

שמעוני. צביה: בת יהודה. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ כ״ג סיון תרפ״ז.

שמעוני. ציונה שושנה: בת יהודה. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ י״ב שבט תרצ״א.

שמעוני. שמואל: בן יפת. נו׳ בתל־אביב. בן שנתים. נפ׳ י״ח אב תר״ץ.

שמעוני. שרה: בת יששכר. נו׳ בתל־אביב. בת שבועים. נפ׳ י״א שבט תרפ״ח.

שמרלינג. חינה: בת אלתר. בת 6 שנים. נפ׳ כ״ד אב תרע״ה.

שמרלינג. פרידה: בת שלמה. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ״ד אב תרפ״ו.

שמש. יעקב: נו׳ במגדיאל. 4 ח׳. נפ׳ י״ב אייר תרצ״ב.

שניצקי. אסתר: בת אברהם. נו׳ בפולין. בת שנתים וחצי. נפ׳ ט״ו אייר תרפ״ה.

שעבין. ציונה: בת יעקב. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ י״ב סיון תרפ״ה.

שפון. יוסף: בן חיים. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ כ״ה סיון תרפ״ט.

שפושניק. שושנה: בת משה. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ ד׳ תשרי תרפ״ז.

שפיגל. אסתר: בת שמואל. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ כ״ו תמוז תרפ״ה.

שפיגל, פנינה: בת שמחה. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ י׳ אב תרפ״ד.

שפיגל, שרה: בת הניך. נו׳ בלודז (פולין). בת שנה ורבע. נפ׳ ב׳ אלול תרפ״ה.

שפילברג, אריה: בן שרגא. נו׳ בתל־אביב. 3 שבועות. נפ׳ כ״ד טבת תרצ״א.

שפילנר, אבינועם: בן יצחק. 10 ימים. נפ׳ כ״ב סיון תרפ״ח.

שפיץ, אסתר: בת יוסף. נו׳ בתל־אביב. 5 שבועות. נפ׳ ג׳ אב תרפ״ו.

שפירא, אביבה: בת זליג. נו׳ בתל־אביב. 11 ח׳. נפ׳ ו׳ חשון תרפ״ט.

שפירא, חיה: בת יוסף. נו׳ בתל־אביב. 3 ח׳. נפ׳ ט״ז אייר תרפ״ט.

שפירא, ישראל: בן אברהם. נו׳ בכפר־סבא. 5 ח׳. נפ׳ ז׳ חשון תר״ץ.

שפירא, שאול: בן קלמן. נו׳ בתל־אביב. בן שנה. נפ׳ כ״ג תמוז תרפ״ג.

שפירא, שלמה: בן משה. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״א סיון תרפ״א.

שפירא, שלמה: בן יחיאל. נו׳ בפ׳ פודול (רוסיה). בן שתים עשרה שנים. נפ׳ כ״א תשרי תרפ״ב.

שפן, רבקה: בת חיים. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ י״ג אב תרפ״ו.

שפן, רחל: בת חיים. נו׳ ביפו. 5 ח׳. נפ׳ כ״ח אדר תרפ״ג.

שפרינצוב, חיה פסיה: בת יוחנן. נו׳ ביפו. בת שנה ו־8 ח׳. נפ׳ ג׳ אב תרפ״ה.

שצקובסקי, אסתר: בת עזריאל. נו׳ ביפו. בת שנה ו־4 ח׳. נפ׳ י״א תמוז תרפ״ה.

שקלרס, אליעזר יעקב: בן יהודה. בן שנה ו־7 ח׳. נפ׳ י״א אב תרע״ט.

שר, נחמיה: בן עוזר. נו׳ ביפו. בן שש שנים. נפ׳ ז׳ טבת תרפ״ט.

שרבליס, אשר: בן אלחנן. נו׳ בתל־אביב. 26 יום. נפ׳ כ״ו אלול תר״ץ.

שרבליס, צפורה: בת אלחנן. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ י׳ כסליו תר״ץ.

שרובקר, יצחק: בן דוד. נו׳ ביפו. בן חדשים. נפ׳ כ״ד אלול תרפ״ו.

שרוי, סעדיה: בן דוד. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ כ׳ תמוז תרפ״ט.

שרזילי, משה: בן יום־טוב. נו׳ ביפו. בן חדשים. נפ׳ י״א תשרי תרפ״ד.

שרטקוב, עקיבא: בן מאיר. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ט׳ סיון תרפ״ה.

שרמה, מזל: בת סעדיה. נו׳ ביפו. בת שנתים וחצי. נפ׳ י״א חשון תרצ״א.

שרמה, ציון: בן סעיד. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ״ו תמוז תרפ״ז.

שרמן, אורי: בן אלכסנדר. נו׳ בתל־אביב. בן חדשים. נפ׳ ו׳ כסליו תרצ״ב. מנוסח המצבה:

„אורי
מחמדנו
מת ו׳ כסלו
תרצ״ב
תנצב״ה
המתאבלים עליו
בוניה ואלכסנדר
שרמן״.

שרעבי, אברהם: בן יהודה. נו׳ ביפו. בן חדשים. נפ׳ י׳ שבט תרצ״ג.

שרעבי, אפרים: בן נתן דוד. נו׳ ביפו. בן חדשים. נפ׳ י״ז שבט תרצ״א.

שרעבי, בצלאל: בן פנחס חיים. נו׳

בתימן. בן שנה וחצי. נפ׳ כ״ה ניסן תרפ״ט.

שרעבי, דוד: בן ישעיה. נו׳ בפתח־תקוה. בן שלוש וחצי שנים. נפ׳ י״א אדר תרפ״ו.

שרעבי, חיים: בן אברהם. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ י״ב חשון תרצ״ב.

שרעבי, חנה: בת שלום. נו׳ ביפו. בת שנתים. נפ׳ י״ב ניסן תרפ״ג.

שרעבי, ינון: בן נסים. נו׳ בתל־אביב. 9 ח׳. נפ׳ י״ט אלול תר״ץ.

שרעבי, יעל: בת זכריה. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ג׳ כסליו תרפ״ט.

שרעבי, יצחק: בן שאול. נו׳ ביפו. בן שנה וחדשים. נפ׳ כ׳ תמוז תרפ״ט.

שרעבי, ישעיהו: בן אהרן. 9 ח׳. נפ׳ כ״ה תשרי תר״פ.

שרעבי, ישעיהו: בן יהודה יפת. נו׳ ביפו. בן שנתים. נפ׳ ב׳ כסליו תרפ״ט.

שרעבי, לאה: בת יעקב. נו׳ בפתח־תקוה. בת שנה וחצי. נפ׳ ב׳ אב תרפ״ח.

שרעבי, מאיר: בן רצון. נו׳ בתל־אביב. 10 ח׳. נפ׳ כ״ה ניסן תרפ״ט.

שרעבי, מרגלית: בת זכריה. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ כ״ד חשון תרצ״ג.

שרעבי, מרדכי: בן יוסף. נו׳ בנס־ציונה. 4 ח׳. נפ׳ י״א אייר תרצ״א.

שרעבי, מרים: בת אברהם. נו׳ בתל־אביב. בת שנה ו־7 ח׳. נפ׳ ט״ו כסליו תר״ץ.

שרעבי, מרים: בת יוסף יהודה. נו׳ ביפו. בת שנה. נפ׳ י״ג אדר תרפ״ו.

שרעבי, מרים: בת שמואל. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ ו׳ תשרי תרצ״א.

שרעבי, משה: בן יעקב. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ י״ט אייר תרפ״ט.

שרעבי, משה: בן מעודה. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ח׳ כסליו תרצ״ג.

שרעבי, נסים: בן טובים. נו׳ בתל־אביב. בן שנה ורבע. נפ׳ כ״ב ניסן תרפ״ט.

שרעבי, נעמי: בת יוסף. נו׳ ביפו. נפ׳ י״ז חשון תרפ״ז.

שרעבי, סעדיה: בן שלמה. נו׳ בתימן. בן שלוש עשרה שנה. נפ׳ כ״ז שבט תרפ״ה.

שרעבי, עדינה: בת יעקב יצחק. נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ י״ג חשון תרצ״ג.

שרעבי, ציון: בן נתן. נו׳ בתל־אביב. בן שנתים. נפ׳ י״א אלול תרצ״א.

שרעבי, ציונה: בת יפת שמואל. נו׳ ביפו. 10 ח׳. נפ׳ י״ד חשון תרצ״ג.

שרעבי, רבקה: בת אברהם שלמה. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ ו׳ חשון תרפ״ז.

שרעבי, רבקה: בת אפרים. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ כ״ג אלול תרפ״ז.

שרעבי, רבקה: בת יהודה. נו׳ בתל־אביב. בת שנה ו־5 ח׳. נפ׳ ח׳ טבת תרצ״ג.

שרעבי, רחל: בת אברהם. נו׳ ביפו. בת שתים עשרה שנה. נפ׳ ג׳ שבט תרפ״ו.

שרעבי, רפאל: בן סעדיה. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ט״ו תשרי תרצ״ג.

שרעבי, שולמית: בת אברהם. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ ח׳ אלול תרצ״א.

שרעבי, שולמית: בת זכריה. נפ׳ י״ח אדר־ב׳ תרפ״ז.

שרעבי, שולמית: בת יוסף. נו׳ בתל־אביב. בת חודש. נפ׳ כ׳ טבת תרצ״א.

שרעבי, שולמית: בת יפת. נו׳ ביפו. 9 ח׳. נפ׳ א׳ אלול תרפ״ח.

שרעבי, שולמית: בת נתן דוד. נו׳ בתל־אביב. נפ׳ י״א אב תרצ״א.

שרעבי, שושנה: בת יהודה יפת. נו׳ בתל־אביב. 7 ח׳. נפ׳ ה׳ סיון תר״ץ.

שרעבי, שילה: בן דוד. נו׳ ביפו. 3 ח׳. נפ׳ י״ג תמוז תרפ״ט.

שרעבי, שרה: נו׳ בשערים (רחובות). בת שבע שנים. נפ׳ ט״ו אייר תר״ץ.

שרשבסקי, גדליהו: בן יוסף. נו׳ ביפו. 8 ח׳. נפ׳ ד׳ תשרי תרפ״ז.

ששון, זהבה: בת יוסף אברהם. נו׳ בתל־אביב. בת ארבע שנים. נפ׳ כ׳ אב תרצ״ב.

ששון, יהודית: נו׳ בתל־אביב. 5 ח׳. נפ׳ י״ט אדר־ב׳ תרצ״ב.

ת

תאומי־עדני, ראובן: בן שלמה. נו׳ עדן. בן שנה. נפ׳ ט״ז ניסן תרפ״ו.

תדרי, יוסף: בן ציון. נו׳ ביפו. בן שנה וחדשים. נפ׳ י׳ כסליו תרפ״ח.

תורני, יהודית: בת יוסף. 20 יום. נפ׳ כ״ו אלול תרפ״ב.

תימו, נסים: בן שמואל. נו׳ בתל־אביב. 8 ח׳. נפ׳ ו׳ תמוז תרפ״ג.

תימני, חיים: בן שתים עשרה שנים. נפ׳ כ״ח חשון תרע״ט.

תירי, מזל: נו׳ בראשל״צ. 10 ח׳. נפ׳ ט״ו חשון תרצ״ב.

תירם, שולמית: בת אברהם. נו׳ בתל־אביב. בת חדשים. נפ׳ י״ג אייר תרפ״ט.

תם, אברהם: בן יוסף. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ״ז ניסן תרפ״ז.

תם, רבקה: בת שלמה. נו׳ בתל־אביב. 6 ח׳. נפ׳ ג׳ תמוז תרצ״א.

תם, ששון: בן יוסף. נו ביפו. 6 ח׳. נפ׳ כ׳ חשון תרצ״ג.

תעזי, בלפוריה: בת סלימן. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ד׳ חשון תרצ״א.

תעזי, יפה: בת יצחק. נו׳ ביפו. 6 ח׳. נפ׳ ט״ז אב תרפ״ו.

תעזי, שושנה: בת יצחק. נו ביפו. בת שנתים. נפ׳ ל׳ ניסן תרפ״ו.

תעזי, שושנה: בת סעדיה. נו׳ ביפו. בת שנה וחצי. נפ׳ י״ח אב תרפ״ו.

תעזי, שילה: בן אברהם. נו׳ ביפו. בן שנה וחצי. נפ׳ ז׳ אדר תרפ״ו.

תעזי־מדר, זכריה: בן שלמה. נו׳ בתל־אביב. בן שלוש שנים. נפ׳ י״ט כסליו תרצ״א.

תעיזי, אבנר: בן יצחק. נו׳ בתל־אביב. בן ארבע שנים. נפ׳ א׳ אדר־א׳ תרצ״ב.

תעיזי, יוסף: בן משה. 3 ח׳. נפ׳ ז׳ תמוז תרפ״ח.

תעיזי, שולמית: בת סעדיה חיים. נו׳ ביפו. 4 ח׳. נפ׳ כ״ד אלול תרפ״ז.

תעיזי, שושנה: בת רפאל. נו׳ בתל־אביב. בת שנה וחודש. נפ׳ ו׳ אב תרצ״א.

תפוחי, אהרן: בן אליהו. נו׳ ביפו. בן שנה. נפ׳ ט״ו טבת תרצ״ג.

תקרשה, יהודית: בת אברהם. 4 ח׳. נפ׳ י״ח אלול תר״פ.

מ ל ו א י ם

אביגיל בילין: נפ׳ י״ז אדר־ב׳ תרע״ג. מנוסח המצבה: „אשה צנועה וחסודה״ — —

אברהם: בן יהודה. נפ׳ כ׳ טבת תרס״ז. נוסח המצבה: „אברהם ב״ר יהודה מפינסק נלב״ע כ׳ טבת ה׳ תרס״ז.״

אברהם: בן יוסף הכהן ליפובקי. נפ׳ כ״ז אדר תרע״ד.

אברהם: בן צבי. נפ׳ י׳ טבת תר״ע. נוסח המצבה: „אברהם ב״ר יהודה מפינסק „איש תם וישר ירא אלקים — —

ויהי אברהם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרונו של עולם וימת ביום צום עשרה בטבת שנת תרע״ו״.

אבוהם אלתר צבי: נפ׳ כ״ח חשון תרע״ג.

אברהם ליב: נפ׳ י״ח אייר תרס״ו

אברהם משה: בן יוסף. טבע בים. י״א תמוז תרס״ח. מנוסח המצבה:

„על זה אנו בוכים — —

איש יקר אשר נקטף

בימי עלומיו שנטבע בים יפו״ — — —

אהרן: בן יעקב ישראל. נפ׳ כ׳ תמוז תרס״ה.

אהרן חיים: בן יעקב נח. נפ׳ ז׳ סיון תרע״ד.

איטה: בת אליעזר הכהן. מעיר פוסבול. נפ׳ כ״ג אלול תרס״ח.

איטה בילה: נפ׳ ט״ז חשון תר״ע.

אליהו אליעזר: בן זונדל. נפ׳ י״ג אדר תרע״ד.

אסתר ציפה: בת משה. נפ׳ כ״א שבט תרע״ה.

אליהו ביבי מזרחי (כדורי): בן אברהם. נו׳ 1883(?). בגדד. נפ׳ כ״ז אדר תרצ״א. מנוסח המצבה: „אבינו היקר, ירא ד׳ רודף צדקה״ — —

אסתר רחל: בת דוד מנחם מנדל: נפ׳ ט׳ טבת תרע״א.

בילה: בת יעקב. נפ׳ כ״ו אב תרס״ה. מנוסח המצבה:

„האשה הצנועה

נדבת לב אשת חיל״ — — —

בילה: בת יצחק קריסטל. נפ׳ י״ד אדר תרס״ח.

בנימין יעקב: בן יוסף יוזפא בילין. נו׳ 1838, ברוסיה. נפ׳ כ״ט ניסן תרע״ג.

ברכה: בת חיים. נפ׳ כ״ח אדר תרס״ט. מנוסח המצבה:

„הנפטרת בקצור ימים ושנים״ — —

בתיה: ממושב זקנות. נפ׳ ה׳ סיון תרע״ו.

גבריאל: בן צבי. מעיר קישינוב. נפ׳ כ״ב חשון תרס״ה.

גולדה: בת יצחק איזיק דוב הכהן. נפ׳ כ׳ שבט תרע״ו.

גולדה לאה: בת חיים צבי. נפ׳ י״ב תמוז תר״ע.

גזאל די מעוצה: נפ׳ ז׳ שבט תרס״ו.

גיטה רבקה: בת יוסף אליהו מנקר. נפ׳ ד׳ טבת תרע״ד.

גיטל: בת נפתלי משה. נפ׳ י״ג אלול תר״ע.

גננדל: בת שמואל אבניצקי. (תאריך הפטירה ופרטים אחרים לא רשומים).

דוב: בן יוסף ביר. נו׳ 1905, פינסק. היה חבר לקבוצה ע״ש קדושי פינסק ופועל בעין־גנים. נפ׳ ה׳ אדר תרפ״ח.

דוד: בן אברהם ליב. נפ׳ כ״ו טבת תרס״ט.

דינה: בת אליהו. נפ׳ ט״ז שבט תרס״ה. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה ועדינה יקרה בנשים״ — — —

הניה: בת דוד הכהן. נפ׳ כ״ה כסליו תרס״ט.

השה פרומה: בת משה ישראל. נפ׳ י״ז אדר תרס״ח.

זאב: בן משה. נפ׳ ח׳ אלול תרס״ח. מנוסח המצבה: „האיש היקר נדיב לב מושלם ומוכתר במעלות ומידות טובות, גדול בישראל מעיר קאוונא״ — — —

זלדה מנוחה: אשת משה יוסף. נפ׳ ח׳ כסליו תרס״ג.

זלמן, גרשון: בן יוסף סטופנסקי. נפ׳ א׳ אלול תרע״א.

חיה אסתר: בת בנימין יעקב ״בילין. נפ׳ א׳ ניסן תרע״ח.

חיה לולה: בת משה. נפ׳ י״ט טבת תר״ע.

חיה צפורה: מפתח־תקוה. נפ׳ י״ב תשרי תרפ״ב.

חיה ריבה: בת ברוך בן־ציון. נפ׳ כ״ט אלול תרע״א (ילדה).

חיים: בן שמואל. מעיר צ׳רנוביץ. נפ׳ י׳ אלול תרס״ז.

חיים בן־ציון: בן יצחק אליהו. נפ׳ כ׳ שבט תרס״ה.

חיים יעקב: בן אברהם יצחק. נו׳ 1835. נפ׳ כ״ט חשון תרס״ח.

חנה ביחובסקי: נפ׳ כ״ח ניסן תרע״ו.

חנה: בת אברהם. גיורת. נפ׳ י׳ טבת תרס״ח.

חנה: בת משה. נו׳ 1822, ביאליסטוק נפ׳ י״ד אלול תרע״ח.

טמה סימה: בת הרב יצחק זלקיס, קיזר. נפ׳ כ״א כסליו תרע״א.

טמה: בת זלמן גרשון. נפ׳ כ״ח אלול תרע״ב.

יהודה יוסף: בן אריה. נפ׳ ח׳ תשרי תרס״ז.

יהודית: בת מאיר שנידרוביץ. נפ׳ כ״ה ניסן תרע״ד.

יוכבד: בת בנימין זאב. נפ׳ ח׳ ניסן תר״ע.

יונה: בן יצחק. נפ׳ ט״ז טבת תרס״ז.

יחיא יעקב: נפ׳ כ״ט כסליו תרע״ט.

ינטה: בת הרב יהושע השיל מבלטה. נפ׳ ג׳ ניסן תרס״ז.

יעקב: בן גרשון. מעיר ורשה. נו׳ 1825. נפ׳ ה׳ אדר תרע״ה.

יעקב לאדיר(ז): נפ׳ י״ט שבט תרע״ג.

יעקב לפקין: נפ׳ י״ט תמוז תרע״ד.

יעקב מאיר: בן דוד. נפ׳ ח׳ אייר תרע״ב.

יעקב מירושלים: נו׳ 1835, סטולין. נפ׳ ט״ז אלול תרע״ה.

יעקב צבי: בן אליעזר זוסמן *קורי־לובסקי. נו׳ 1878 בפ׳ פודול (רוסיה). נפ׳ י״ב טבת תרע״ג. (ראה גם *זוסמן יעקב צבי).

יצחק: בן מאיר. נפ׳ ט״ז תשרי תרע״ז.

לאה ביניה: בת אברהם חיים. נו׳ תקצ״ח דמשק. היתה 72 שנה בא״י. נפ׳ ל׳ כסליו תרפ״ח. מנוסח המצבה: „האשה הכשרה והצנועה״.

לבנה יואש: בן נתן. נפ׳ י״ד טבת תרע״ט.

מלכה פיטקובסקי: נפ׳ א׳ אדר תרע״ד.

מלכה: בת שמעון צבי. נו׳ 1833, ברומ־ניה. נפ׳ י״ט סיון תרע״ג.

מרדכי: בן ישראל נסלסקי. נפ׳ תר״ע(?)

משה: בן סלימן. נו׳ 1875. נפ׳ י״א טבת תרע״ח. (בפנקס הח״ק רשום: „נמצא ע״י חיילים בדרך חולה, ומת בביה״ח הצרפתי״).

מרים: בת חיים. נפ׳ ט״ו תשרי תרע״ג.

מרים עומר: אשת משה סידיס. נפ׳ ב׳ שבט תרע״ד.

נח: בן אליהו. מעיר קובנה. נפ׳ ו׳ כסליו תרס״ט.

נחום: מחדרה. נפ׳ כ״ד אלול תרע״ב. בפנקס הח״ק וגם על המצבה רשום: „הבחור נחום מחדרה״.

נעמה: תימנית. נפ׳ ח׳ אייר תרע״ב. בפנקס הח״ק רשום: „נעמה, תימנית״.

נתן: בן אברהם בילינקו. נו׳ ניסן תרנ״ב (1892), חרסון (רוסיה). נפ׳ כ״ח אלול תרפ״ג.

סוסיה רחל: בת דוד. נו׳ 1821, פולטבה. נפ׳ כ״ט תמוז תרע״ד.

סימה פריל: בת צבי דוד. נפ׳ י״ג טבת תרע״ב. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה צעירה לימים״ — — —

סעדה די בנימין: נפ׳ ד׳ כסליו תרע״ג. מנוסח המצבה: „מצבת קבורת האשה הזקנה״ — —

עזריאל זליג בידיץ: בן ניסן. נפ׳ ז׳ תשרי תרע״א.

עזריאל יעקב: בן זאב. נפ׳ כ״א שבט תרע״א. מנוסח המצבה: „איש רודף חסד וצדק״ — — —

פיגה: בת אברהם ישראל מהומל. נפ׳ ח׳ חשון תרס״ז.

פרידה: בת עוזר. נפ׳ כ״ו תשרי תרס״ט. מנוסח המצבה: „אשה צנועה — —

צבי: בן יהודה כהן. נפ׳ כ״ח אב תרע״ה.

צבי: בן מרדכי בילופולסקי. נו׳ 1905, ריזין (רוסיה). היה פועל. נפ׳ כ״ז תשרי תרפ״ו.

צפורה: בת הניך. נפ׳ י׳ אלול תרע״ד.

קרינצ׳ה רנה: בת קופל צבי. נפ׳ כ״ז ניסן תרס״ז. מנוסח המצבה: „ציון לנפש חיה המילדת הצנועה״ — — —

רבקה דינציק: נפ׳ י״ט אלול תרע״א.

רוזינה: בת רבקה פזרניק ואשת ניסים שמואל הלוי. נפ׳ כ״ג אב תר״ע.

רוחמה: בת דוב. נפ׳ י״ד תשרי תר״ע.

ריזל: בת אברהם פרץ. נו׳ 1875, גלץ (רומניה). נפ׳ ב׳ תמוז תרע״ה.

רינה בינטורה: בת שלמה. נו׳ 1850, איזמיר (תורכיה). נפ׳ כ״ח שבט תר״פ. מנוסח המצבה: „האשה הכ[בודה] והצ[נועה]״ — —

ריצה: בת יעקב. נפ׳ ב׳ שבט תרס״ד. מנוסח המצבה: „האשה הצנועה״ — — —

ריצה רבקה לוי: אשת ניסים שמואל. נפ׳ כ״ג אדר תרע״א.

רנה בידאו: בת דוד יוסף. נו׳ 1843(?), יפו. נפ׳ ט׳ אדר־א׳ תרפ״ז.

שושנה: בת אליהו רוזינקוב. נפ׳ כ״ה אייר (השאר מחוק).

שושנה: בת מאיר כהן. נפ׳ כ״ו ניסן תרע״ו.

שינה חיה: בת אהרן. נו׳ תרנ״ב (1892). נפ׳ ב׳ תשרי תרע״ב.

שינה: בת נתן רסקין. נפ׳ כ״א אייר תרע״ד(?).

שלום: בן סעדיה מעודה. נו׳ 1860 בתימן. נפ׳ כ״ז אייר תרפ״ח.

שמואל, השיל: בן אברהם צבי פרידמן. נו׳ בטבת תרל״ח, ברוסיה. בש׳ 1878 עלה לא״י. היה מחסידי ר׳ נחמן מברסלב. חבר פירוש על התפילות, וספרים בעניני חסידות (בכת״י). פרסם „קול קורא״ נגד היוצאים מא״י למצרים בימי מלה״ע. גלה מכתב סודי של ג׳מל פחה לערוך טבח ביהודים. נהרג ביפו בימי מלה״ע ע״י אוירון גרמני, י״ב כסליו תרע״ח.

(הוספה לערך ״פרידמן בעמ׳ רפד).

שמחה בן נון: בן ישראל. נפ׳ כ״ב ניסן תר״ע.

שמעה: בת שלום. מראשון לציון. נו׳ 1896. נפ׳ י״ח ניסן תרפ״א.

שרה: אשת עמנואל ״עבוד. נפ׳ ט״ו כסליו תרס״ג.

שרה: בת אברהם. נפ׳ י״א סיון תרנ״ח ביפו. והעבירו את עצמותיה לביה״ק בת״א.

שרה: בת יהודה ליב. נפ׳ ז׳ טבת תרס״ח. מנוסח המצבה. „האשה הצנועה והחשובה״ — — —

שרה: בת שלום. נפ׳ י״ד כסליו תרס״ו.

שרה: בת שלום. נפ׳ כ׳ תשרי תר״ע.

שרה: בת תנחום. נפ׳ י״א שבט תרע״ה.

שרה רבקה: בת יהודה מבנדרי. נפ׳ ג׳ אלול תרס״ה.

מפתח השמות והענינים

א

אבן גבירול שלמה—לב, רנא
אבן עזרא משה—לב
אברביה יהושע—ב, שסא
אגדתי ברוך—ג
אגוד להשלטת השפה העברית—
ריב
אגורה בית כיאליק—לב
„אגודת המתנחלים"—מט
אגודת הסופרים העברים בא"י—
ה, רצג, שנח
„אגודת חסר אמריקאית"—קעב
אגודה לעזרת חולי רוח—קמב
אגודת שוחרי האונ' העברית—
לב, עז
אגרובנק—רטו, רטז
אדלר יש"י—יא, קג, רמה, שסד
ארר"ת—רב, שי, שכו
„אהל", תיאטרון פועלי א"י—
ב, יז, קמז
„אהבת ציון" (אגודה)—שכח
„אהל יעקב"—סד
„אהל שם"—לב, לז, ע, קיט, רנד
אהרונסון אברהם הכהן, הרב—ה
אהרונסון שלמה הכהן, הרב—ה,
רמד
„אוהבי ציון"—יט, כט, כב
„אוזה"—לז
„אוגזר צייט", עתון—לד
אוניברסיטה עברית—כב, רמב,
שב
אוניברסיטה עממית בת"א—ריא
אוסישקין מ. מ.—ט, ע, צה,
רלד, רנד, שיב
אופנהימר פרנץ, ד"ר—קמד
„אוצר היהדות"—עג
„אוצר הישוב"—פז
„אוצר התישבות היהודים"—ה, יט
„אוצר מפעלי ים"—צא, קצט
„אור זורח"—עח, שלא
אורי מניד—קצח
אז"ר—קלה, רצג, שיב
אזרחי־קרישבסקי מ.—ט, מ, מב
אחד־העם—לא, לב, מא, עד
פט, צא, קב, קפז, של
„אחדות" קלוב ביפו—ב
„אחדות העבודה"—ד, קיח, קעג,
רג, רד, ריא, שמו
„אחוד"—קי
„אחוה"—עא
„אחוזת בית"—מה, פט, צ, צח,
קלו, קלז, ריא, שכט, שנג, שס
„אחיאסף"—סב, עג, קפז
אטינגר חיים—ט, צה
איבניץ בלסקו—רלג
„אידישר קעמפר", עתון פועלים
באה"ב—קיח
„אידישע שטימע"—קל
איזנברג אהרן—צ, שלו
אינשטין א., פרופ'—פב
איפוליט־איבנוב—יז
איש־נעמי אלימלך—מא
„אלברט הול"—רלד
אלישר יצחק שמעיה—רז
„אלטנייולנד"—רלד
אלמליח א.—קב, רב
אמזלג חיים בן ציון—שמו, שס
אמזלג יוסף—שמו
„אמנות"—צה
אנגל יואל—מב, קיג
אנסקי ש.—יז, לג
אנכי ו. י.—ה
„אסותא" בית חולים בת"א—רצו
„אסבולה"—סה, קצט
אספת הנבחרים—קעו, קעח
אפ"ק—ה, מא, קב, קבא, שס
אפשטין הלוי, ד"ר—כ
אפשטין משה מרדכי, הרב—קלב
ארלוזורוב חיים—לב, עג, צא
אש שלום—לד, ריט
„אשכול"—צה, צו, קפז
אשרמן ד"ר—מד, קיב

ב

באדר ג.—קכו
בחרב אפתח ויקותיאל—כו
בונרשוב חיים, ד"ר—כז
בודקו יוסף—לב
„בונד"—קסו
„בוסתנאי"—מב, צה, קב
בוקי בן יגלי—קכח
בורוכוב אבא יעקב—צה
בורוכוב בר—קג
בזרדקה פרופ'—מד
ביאליק חיים נחמן—ח, כט, ל,
לא, לב, לג, מא, מב, ע, עג,
עד, פב, צא, צה, קפו, רלה,
רג, רנד, שע
ביאלר ויסקינד—כח
ביחובסקי אריה, ד"ר—כז
„בית ברנר"—נד
בית היתומים ע"ש בלובשטין—
שלג
„בית יוסף" ישיבה בת"א—שמ
ביהכ"נ „רודף שלום" באטלנטיק
סיטי—שלב
בילינסון משה—לד, קעב, רנא
בילים מנדל—ו, נח
בי"ס לבנות ביפו—נט, רצב
בי"ס התיכוני למסחר בת"א—יד
בית אחד העם—סב, עג, עד, פג
„בית אל" (ביכ"נ של המקובלים
בירושלים)—רב
„בית אל" (ביכ"נ בת"א)—ריב
„בית בנימין"—ס
„בית וגן"—ב, ט
בית מדרש למורות ע"ש
לוינסקי—מט, נג, שכ
בית מדרש למורים „מזרחי"—קעז
בית מדרש לרבנים בוינה—רצג,
שג
בית מדרש לרבנים בפרג—שו

בית העם בתל־אביב—רנא
„בית העם" (פולקסהיים בברלין)
קעא
בית הקברות הישן ביפו—צג, שס
בית מנוד עורים—שנג
„בית יעקב"—צד, שסט
„בלוי ויס"—רכט
בלוד־בלומנפלד ד.—קסה
בלום שמעון שמואל וליאון—
לז, שנג
בלסור לורד—רלד, רמג
בלקינד ישראל—שכח
בן אביגדור־שלקוביץ—סה
בן־גוריון דוד—מ
„בני ברית"—רח, שסא
בן־יהודה, אליעזר—שעו
בן יהודה חמדה—שלא
בן־מאיר יעקב, עו"ד בת"א—כו
שפט
„בני משה"—כ, לז, מה, פג, פט,
קכ, קנג, קנט, ריא
בן עמי מרדכי—לג, רג
„בני ציון"—סה, שלו, שנז
בן צבי זאב—קסז
בן ציון ש.—לא, נח, נט
בן צבי יצחק—קיח
בן שמעון דוד, רב—שס
בנק אשראי—צ
בנק המרכזי—ה
בנק המרכזי למוסרות האשראי
הקואופרטיביים—שז
בנק הפועלים—ה
בנק לחקלאות עברית—ה
בנק למסחר ותעשיה—שסא
בנק למלאכה—שז
בנק קוליגשר ושות'—רצט
בנק „קופת" עם—קלד, שסא
בעהם אריה ויהודה—מג
בס, שמואל—שסח
בע"ש"ט—קמ, שיח, שבה, שמא
בק ישראל, מדפיס בירושלים—
שלו
ברגלסון דוד—ריט
ברגמן א. ד—קכ
ברגר יצחק—קלד
ברגר יוסף נ.—מה
ברדיצבסקי מיכה יוסף—מו, עג,
שמב
ברוירא חיה, יחיאל וישעיהו—מז
ברוק צבי ד"ר—קג
ברזילי יהושע—ק
בריל אברהם—ג, נ
ברינין ראובן—רלג
„בר כוכבא"—צט
ברכיהו א. מ.—עו, צו
ברית הציונים הכלליים—שז, שנב
„ברית עברית עולמית"—שז
ברית פועלי א"י—שנ
„ברית ראשונים"—צה, קלד, ריב,
רצר, שז
ברלין ח. ד"ר—קעב
ברלין נפתלי צבי יהודה
(הנצי"ב)—ל, שיב
ברלינר א., פרופ'—שז
ברנר יוסף חיים—נג, נח, ק, שע,
שמז
ברנדשטטר, מרדכי דוב—שסח
ברנט זרח—עח
ברכלבסקי יוסף ומשה—נד
ברקוביץ י. ד.—נה, עט, קפז
ברש אשר—קצד
„בת־ים"—ב, ט,

ג

גאון מ. ד.—רב, רג, רכא, שס, שמו
„גאולה"—ג, ט, סב, פט
„גאולת ישראל" (ביב"ג)—סד
„גדוד העבודה"—ב, כז, קפה, קצ
„גדוד מגיני השפה העברית" —
ריב
גוטמן נחום—לג
ג'וינט—טו, מה, שו
גולדברג דוב (בורים)—ס, צה
גולדברג י. ל.—ס, יט, סב, צה,
שא
גולדברג פ, עו"ד בת"א—ס
גולדמן נחום, ד"ר—סה
גולומב אליהו—סז, שמו
גולינקין מרדכי—סז, סה, ע
גומפרץ ת.—עז
גורדון א. ד.—ה, נג
„גורדוניה"—רצו
גוזנדהייט יעקב—כג, נ
גימנסיה עברית בירושלים—כו,
רמה
גימנסיה „קונן" בוילנה—ב
גינזבורג, ברוך—מה
גלוסקין זאב—ט, עה, צה
גמילות חסד לנשי תל־אביב—ה
גרייבסקי פנחס—שט, שמו, שס,
שסא

ד

„דאר־היום—קכח, ר, רכ
„דביר"—ט, לא, לב, לג, מב, ער,
פג, צה, קפז
„דביר־לעם"—קפז, שסח
„דבר"—ה, כג, לג, לד, לז, צו, צט,
קיח, קל, קנז, קעב, קפז, קצט,
רד, שמט, שנ, שנה, שסר,
שעב
„דגל ציון"—שסא
דובנוב ש.—מא, פו, קיט
רוידסון חיים—אב"ד בורשה—
שכר
דונקלבלום, עו"ד בת"א—קב
דוסטויבסקי—נג
„די וועלט"—קנג
דיזנגוף מאיר—עג, צ, צב, קא,
קלו, קנז, קעו, קפט, רכ, שלו,
שנז, שסא, שע
„דייליי מייל"—רלד
דינרד אפרים—צג
דיסקין אברהם שמואל—קלח
דיסקין בנימין—צג
דיסקין יהושע ליב—צג
דיסקין שמעון משה—צג
„דער אידישער וועקער", שבועון
ציוני בגליציה—שמא
„דער פריינד", עתון יומי בפטר־
בורג ובורשה—שמג
„דרור"—פו, רמה
דרויאנוב א.—ט, לא, מח, סא, עו,
צא
דריפוס—רלד

ה

„האדמה"—נג, קעט, שעא
„האור", ירחון—קכה, של
„האזרח"—מב, שסא
„האחדות"—נג, קיח
„האלמנה והאחים ראם"—מה
„הארץ", עתון יומי בת"א—ט, יד,

יז, לז, סב, עו, עז, צה, צו, צט, קב, קכח, קנ, קנז, קס, קסז, רמה, שמט, שנח, שסח
„הבונה"—סא, סב
„הבוקר"—צה, צו
„הבימה"—ב, יז, לז
„הגנה"—טו
הגר"א—קצה, שכ, שכד
הגדוד העברי—שנח
„הד־הזמן"—קנ
„הדואר"—רכה
הדני עבר—שנג
„הדסה",בית־חולים—מר, קו, קו, קיז, קסג, קסו, קעב, רנה, שע
„הדר" (בית חרושת)—שעא
„ההשקפה הציונית", ירחון ברו־סית—שנב
הונו ויקטור—רלג
הוז דוב—צח, שעו
הוז יצחק—צח
הועד הזמני ליהודי א"י—קמד, קנז, קנח
הופין א., מנהל אפ"ב בת"א—קכ
„הזמיר"—ע
„הזמן"—קנ
„החבר"—מו
„החברה הא"י לקרור והספקה"—קנז
„החברה לפירות יפו"—קסא
„החלוץ"—ב, מה, צז, קו, קכט, קעב, קעג, קעה, קצ, רג, רכט, רלו
„החלוץ" בליטא—שד
„החרות"—פג, קב
„הטבע"—ריא
הילדהיימר עזריאל—שיח
„היסוד"—סד
„הירדן"—רמה
הירשקאן צבי—עד
הכהן,אדם—צו
הכהן מ. בן הלל—קג, קה, קעז
„הכשרת הישוב"—ה, שסא
הלבן יהודה—כו
„הלואה וחסכון"—כא, קא, קב, שנד, שסח
הלוי אהרן—קה
הלוי יוסף—סד
הלוי רפאל נפתלי (נ'ילבי רפאל) שמה
הלל מרדושיץ, רבי—קכו
הללים שלמה—קו
הלמן משה יהודה—קו
הלפרין יחיאל—יד, טו
הלר יום־טוב ליפמן—ז
„המאור"—ק
„המביט"—קכה
„המגיד"—קלג
„המגן" (אנורה)—שסא
„המזרחי"—לז, נד, סג, צט, קו, קעז, שיג, שכה, שסז
„המכבי"—פג, קמז
„המכבים הקרמונים"—צח
„המליץ", עתון יומי בפטרבורג—ל, לז, עב, עג, קפ, שפג, שמט
„המעביר"—רלז
„המעורר"—נג, רכה
ההנהלה הציונית—כג, סא, שמז, שנז
„ההר האדום"—קח
הסוכנות היהודית—כג, ק, שם
הסתדרות בעלי הבתים בת"א—שנ
הסתדרות העובדים—ה, קעג, שנ, שעו
ההסתדרות הציונית—שיא
ההסתדרות הציונית בגליציה—שלט, שמ
ההסתדרות הציונית בווילנה—של
ההסתדרות הציונית בלוקסמבורג שלב
ההסתדרות הציונית בליטא—קל
ההסתדרות הציונית במוסקבה—יד
ההסתדרות הציונית במינסק—של
ההסתדרות הציונית בפולין—שו
הסתדרות הרופאים בת"א—שנב
הסתדרות השומר העברי בלודז'—קו
„העובד", קבוצה בפ"ת—רכ
„העברי" (שבועון)—ריב
„העברי הצעיר"—רל
„העולם"—יט, סא, סב, עו, צה, צו, קפז, שנח, שסח
„העומר"—מב
„העם"—סב, עו, קכה, קנ
„הפועל המזרחי בא"י"—שיט
„הפועל הצעיר", ספלנה—ד, נג, שח
„הפועל הצעיר", עתון—ד, ה, כב, נג, נח, קכט, קל, קנ, קעב, קעט, קפט, רג, רמג
„הפלס"—קלג
„הצבי"—שעו
הצה"ר—קכו
„הצופה", עתון—קפ
„הציוני הכללי", עתון—קצ
„הצפירה", עתון—כד, קנ, שמב
הקהלה היהודית בוינה—כח
הקהלה היהודית בילסבטגרד—שנב
„הרועה"—קמה
הרידבן—סד
הרמ"א—שלז
„הרפואה", ירחון—ס, קעב, שנב
הרצל—מב, סח, עג, פג, קנג, קפ, רכא, רלג, רלד, שט, של, שלט, שמז, שנב, שנז, שסח
„הרצליה", גימנסיה—ג, ד, יג, יז, כו, נא, נג, ס, עג, עה, קטז, קיח, רכ, קלד, קלה, קלט, קמה, קנב, קנח, קסב, קעא, קעז, קפ, קצט, ריא, רלז, רלט, רמג, רמה, רנו, רצג, רצט, שו, שיד, שטו, שכ, שכב, שמב, שמד, שנז, שנח, שס, שעא, שעו
הרצפלד—שכח
הרר־חיים, ד"ר—לז
הר־שפר צבי—קלה
„השומר"—עז, קיח, קמה
„השומר־הצעיר"—פו
„השחר"—קכה
„השכלה"—קיח
„השלח"—לא, נג, עג, עד, עט, צה, קפז, רכה
„השרון", בנק—ריא
„התאחדות"—כב, כג
התאחדות עולי אוסטריה—כח
התאחדות הנשים העבריות לשווי זכויות בא"י—קמד
התאחדות העולמית של הספרדים שסא, שסב

התאחדות הציונים הכללים—סז, קלד
„התורן"—קפז, רכה
„התחיה"—קעג
„התקוה", שבוגה—קפג, קפח, רנג
„התקופה"—צו, רכה

ו

וואהל שאול—סג, ריט
וואקוט ארתור—צא, קפז
„ווזרוזרניה"—ריט
וולמן י. ל.—קיא
וולפסון דוד—רלד, רצט
„ווחוד", עתון—מא, סא, פט, קלז, שנב, שעו
ויצמן חיים—כג, קיז, קכ, רלד, שיא, שכז
ויליאמס ב. פרופ'—כג
וילנצ'יק זרח—קיב
וילנצ'יק יוסף—קיב
וילנצ'יק יצחק—קיב
וילקנסקי יצחק—קיב
וילקנסקי מאיר—קיב
וינגלבגד—עז
וים א. ע.—יג
ויסוצקי ק. ז.—עג, שיב, שסב
ויסלבסקי צבי, ד"ר—קפז
ויתקין יוסף—ה
ולהוזן—שו
ולובלסקי א., ד"ר—קיט
וליקובסקי עמנואל, ד"ר—קיט
ומברי, פרופ'—רלג
וניזלום—רלד
ועד הלאומי—כג
ועד הלשון—סב, פב
ועד העזרה ליהודי רוסיה—שז
ועד העיר ליהודי יפו—קסג, שלז, שם, שעו
ועד הצירים—קנז, קנח
ועד חו"צ באודיסה—ט, שמג
ועדת התרבות של הסה"ע—שכה
ועידת המשלחות היהודיות בפרוז שלט

ז

ז'בוטינסקי זאב—לג
זהר צבי, ד"ר—קכ
זוסיה מהניפוליה, רבי—קלה, שמא
זכאי ד.—קעב
זכרין זאב, ד"ר—קכח
זלין א. ד"ר—שסח
זנגביל ישראל—רלד

ח

חבס ברכה—קלב
חבס ישראל—קלב
„חברה", הוצאת ספרים—כג
„חברה חדשה"—א, מט, צח, קסב, רצב, שנז, שסא
חברה לנינה עברית עממית בפטרבורג—יז
„חברה קדישא"—רכז
חברה ש"ס בת"א—שב
חברת החשמל בת"א—שסח
„חברת מפיצי השכלה"—מט
„חדשות הארץ", עתון—מב, מט, קפ
„חובבי הכמה העברית"—ריא
„חובבי השירה העברית"—רג
„חובבי שפת עבר"—יד, קיט
„חוג הבימה"—קפז
„חוילה"—צט
חזן שלמה, רב—שם
חיות יצחק—כח
חיות מהר"ץ—כח
חיות צ. פ., פרופ'—שג
חיותמן, אחים—קלו
חיותמן יצחק—קעד
חייקל מאמדור, רבי—קלה
חיפין חיים, ד"ר—קלז, קלח
חכם נח, ד"ר—שסח
„חנוך"—רלט
חנקין יהושע—קיא
חסן ביק—שסא
„חפץ חיים"—סה
חרמוני א.—שכח

ט

טאנייב—יז
טברסקי נחום—קסג
טהון יעקב, ד"ר—קמד
„טהרת הקדש"—קפו
טולסטוי—צו
טורגניב—רלג
טורוב, ד"ר—קלו
טיומקין זאב—שנא
טיקטינסקי, רב—קמו
טישלר—פב
טבוריש כ. פ., הרב—סד
טרומפלדור יוסף—ב, שמד, שעא
טריוקס י.—שט
טריטש דוד—יג
טשרנוביץ חיים („רב צעיר")—לא, קמט
טשרניחובסקי שאול—קט, רמה

י

יבנאלי ש.—שנה
„יבוה", בית כנסת—מט, פ, רכה, שב
„יבנה", הוצאת ספרים—עד
„יברסקיה ז'ישון"—קעג
ידידיה בן ציון—נה
יהואש—ע
„יהודה"—פז
„יהודה הצעיר"—רלה
„יהודה הראשון"—עז
„יובל"—יז
„יובנטוס"—מט
„יודנשטאט"—קנג
יונוביץ י. ד"ר—רנא
יורק שטיינר—שסח
„יידישער פערלאג"—קמד
יחיאל מיכל מזלוצוב, רבי—סב
יחיאלי י.—שיז
יט"א—שנב
ייבין שמואל, ד"ר—שנב
ילין דוד—מב
ילין יהושע—רמב
יעבץ זאב—פג
יעקבי ש. ד"ר—קנה
יעקובסון אבינדור—קפו
יעקובסון שרגא—סח
יערי פולסקין י.—נג, צא
יפה ל.—קעג
יפה מרדכי, בעל הלבושים—קנח, קנו
„יפה נוף", שבוגה—קצה
„יפת"—נג
יק"א—ב, ג, סה, שכח
„ירושלים"—קיא
„ישראל", עתון בקהיר—רכא
ישראל מקוצק, רבי—קטו
ישראל נח מנוזיז, הרב—קיב

כ

כהן יעקב, ד"ר—לב
כהן־ברנשטיין, ד"ר—קלו, קנג, רמז
כהן־מזרחי אברהם—קע
כהנוב משה נחמיה, רב בירושלים שלו
כהנוביץ יל"נ—קד, שסג
„כופר הישוב"—פו
„כורת"—ענ
„כל ישראל חברים"—מא, שם
„כנסת" (מאסף)—לא
„כנסת ישראל"—קלח
כץ מרקל שלמה, רב—עא
כצנלסון ב.—לד
כרמיה אדולף—קפ
„כרמל"—סב
„כתבים לתולדות חכת־ציון"—ט, צה

ל

לאו, קפיטן—קיז
לבנדה—יט, סב
„לה סקלה"—קיג
לוה ה., פרופ'—פ
„לוח אחיאסף"—נ, קפ
לוי יצחק מברדיצ'ב—שמא
לוי שבתי, סגן ראש עירית חיפה יב
לוין א. י.—קפו
לוין ד., ד"ר—קג
לוין מ. ד.—קפו
לוין שמריהו—ענ, רנד
לוין אפשטין א. ז., הלוי ולוי הלוי—שסז
לוינסקי א. ל.—לא
לומברוזו צזרו—רלג
לוגין, א. מ.—קיא
לוריה יוסף, ד"ר—קפו
לחובר פ.—לב, לג, קצט
לזר ברנר—קפ, רלד
לטס, דנטי—לד
ליבונטין ז. ד.—קער
ליבושיצקי אהרן—יד
„ליבר", ביח"ר לשוקולד—רטו
ליוברש, פרופ'—קעא
ליליינבלום מ. ל.—ה, ו, יט, כ, לא, עי, פט, צה
„מסחר ותעשיה"—ד, קמז
„מעבר", קבוצה—לד, פו, שד
„מענל"—רמג
מפא"י—ה
„מפיצי ההשכלה"—פט
„מצפה"—קיח, רלה
מקוה ישראל—לד, צב, קא, שיב
„מקלט"—רכה
„מקראי חורה"—קנו
מרדכי ב.—שא
מרי דל־ול, חשמן—קנג
„מרכז"—ג
מרכז בע"מ כת"א—שד, שלח, שנח
„מרכז פרי הדר"—קסא
„מרכז לנוער"—נד
„מרכז לתרבות" שליד הסת' העובדים הכללית—קכט
„משמרת שבת"—סד

נ

נדיבי י.—קעח
„נדחי ישראל"—ל
נוסיג, אלפרד—קמד
„נועם", ביח"ר לשוקולד—רטו
נופך יהודה זאב—שיג
נופך, חמדה, עו"ד—שיד
„נור"—עט
נורדוי מכס—ענ, צא
„נחלת־בנימין", אגודה—צח, קפט
„נחלת־יעקב"—קטז
„נטעים", אגודה—שיב
נטר קרל—מה
נידרמן י.—רלד, שיב
ניומן מ. מו"ל—קצה
„נייה פרייה פרסה"—רלג, רלד
נלדקה—שו
„נס־ציונה", חברה—קלב, שנז
„נעודניה וגליה"—פט, קלד

ס

סולוביציק חיים, רב—ל, סד
„סולל בונה"—שמו
סוקולוב נחום—קיז, שסא
„סיליקט"—סא, סב
סילמן ק. י.—קנ, קד, שסד
סינדיקט מנדלי הטבק העבריים—ג
סירקין נחמן—קפו
סלנט שמואל, רב—סד

ליסיצין ט., רב ומנהל „היכל התלמוד" כת"א—שמז
לישנסקי שרה—ריז
„למען ציון"—רכא
לנדא יחזקאל, רב—קפ
לנדאואר נוסטב—קל
לפין בצלאל—קא
„לשוננו"—יא, יד, רצג
לשכה הארצית של הקק"ל—מא
לשכת המודיעין של חו"צ ביפו—שנז
לשכת המסחר ביפו ת"א—פ, קא

מ

„מאה־שערים"—רמב
„מאזנים"—ה, יד, קנ, שנח
מאטרלינק מ.—קפ
„מגן"—רצד
„מדינת היהודים"—רלד
מהרש"א—שסז
מוהילובר—ו, ריא, רמב
מוזיאון ת"א—צא
מויאל אברהם—רג, שם
מויאל אהרן ושמעון—שם
„מולדת", ירחון—ב, סב, קפ
„מונטיפיורי", בי"ס—קצה, שסד
„מוסד ביאליק"—לב
„מוסף לדבר"—צו
מועצת המורים למען הקרן־קימת רצג
מועצת פועלי ת"א—שמט
מוצקין ליאו—קפו, שג
„מוריה", הוצאת ספרים—לא, מב, פג
מוא"ה י.—ו, קיט
„מחנים"—קיט
„מימים ראשונים"—צה
„מירושלים"—פט
„מכבי"—קמד, רצג, רצד, שא, שסא
מלאכי א. ר.—לג
מלצר איסר זלמן—קער
מנדלברג אביגדור, ד"ר—ריט
מנדלי—לא, מא, מב, צו
מנדלשטם, פרופ'—קענ
„מנוחה ונחלה"—סח
„מסדה", הוצאת ספרים—לג, שב, שנד, שסח

„מלע הישוב"—פז
סמולנסקין פרץ—מא, קכה
סמילנסקי ד.—קכח
ספיל, לורד—רלד
ספיר אליהו—שלו
ספיר י., ד"ר—קיט
ספיר יעקב—רנד
ספקטור, ר' יצחק אלחנן מקובנה
עט, ק, קלח, שכב
ספר הזהב של הקק"ל—צנ, קלז
„ספר הקונגרס"—קעג
„ספר תל־אביב"—מב, צא, צה, קנז, קסב
„ספרית ברזילי"—נ
ספרונטס מינואל—לב

ע

„עבריה"(אגודה)—לא, לז, ריא, שיג
עגנון, ש. י.—נג
„עדן", ירחון לבני הנעורים—עט
עוזיאל בן ציון, הרב הראשי לא"י
סד
„עולי־ציון"—בד
„עולם־קטן"—ע
„עונג־שבת"—לב, לד, רנד
„עזרה"—עג, קעה, קפז
„עזרת־ישראל", אג' בת"א—שלו
„עזרת־נשים"—מה
„על המשמר"—שו
עמיאל אבינדור, הרב הראשי לת"א—סד
עמדין יעקב—קצח
„עם־עולם"—מא
ענתבי, אלברט—רכא
„עסים"—רכט
„עץ חיים", ישיבה בירושלם—שלו
„עתיד", חברה בחיפה—יב, צה
„עת־לבנות"—רמה

פ

פואנקרה—סב
פוזננסקי, ד"ר—קיא
פוזננסקי מנחם—שעב
פוחובסקי, ד"ר—מנ
פוליקנסקי ל.—קנז
פולני י.—כא
„פולקסבלאט"—קכה
פומרוק יוסף, ד"ר—שנט
„פוסישה ציטונג"—רלג
„פועלי־ציון"—סז, צט
פייארברג מ. ז.—שנ
פיכמן יעקב—לג, ער
פין ש. י.—יט, סב
פינס דן—י
פינס י. מ.—שלו, שמו
פינסקי ד.—לז
פינסקר—פט, שא, שסב
פיסרב—עב
פיק"א—ב, ג, נ, קלב, קעה
פישמן ז.—לג
פישר קונו—עז
פלונגיאן, מרדכי—לד
„פלשתינה" (חברה)—שיב
פנחס מקורץ, רבי—קפ, שלב, שמא, שנג
„פרדס", עתון—לא, עג
„פרדס נולדברג"—סב
„פרדס", חברה למשלוח פרי הדר
קסא, קעה, שלו, שלז
„פרדס סגולה"—קא
פרויד ז.—שנח
„פרחי־ציון"—כב
„פרי תאר", ביכנ"ס—שג
פריידמן א. מ.—שט
פרידמן ד. א.—נג
„פרינר"—קפ
פריישמן דוד—ב, רלד
פרנק הנרי—ב
„פרנקפורטר איזר. פמיליגבלט"
סה
פרסיץ י.—קג
פרסקי דניאל—עט
פרץ י. ל.—לד, ריט
„פשטשוויט", עתון ציוני בפולין—שלט

צ

„צבא התחיה"—ריא
צדרבוים (אר"ז)—שמב
צונזר, אליקום—שע
„צופיה"—ב
„ציוני־ציון"—עו, של
ציזלינג א.—רצא
ציזלינג יצחק—רצא
ציטרון ש. ל.—צא, צו, קנא
צייטלין הלל—קג
צייטלין יהושע—קג
צ"ס—רנ
צ'לנוב יחיאל—רלד, שיב
„צנגרל", הוצאת ספרים בפולין
שמב
„צעירי המזרח"—פר
„צעירי־ציון"—נ, עא, קעג, רנ
צפרוני, ד"ר—רנא
צרטקוב, רופא בת"א—שלא
צריקובר חיים—סט
צרנוביץ שמואל—פז

ק

קארן יוסף—קיט
קארנו—קפ
„קבוץ נדחי ישראל"—ט
קברטין, ז., חזן—סעב
„קהלת ציון"—שנח
קודרינסקי י.—קכח
„קוהלת", הוצאת ספרים—ב
„קולו", הקלוב היהודי בסיים הפולני—שלט
קויפמן, ד"ר יהודה אבן שמואל רצח
קויפמן יחזקאל—עד
קולוניאל בנק—שד, שנז
קומרוב מ.—קצט
„קונטרס"—לד, נ, נח, שמא
קוסובסקי י. ח., רב—שסב
„קופת הספר"—רצג
קופת־חולים של הסת' העובדים—שיא
קוצנוק אפרים—שב
קוק א. י., הרב הראשי לא"י—א, ב, מז, כד, קכג, רמט, שי, שכו
קורונל בן־ציון, הרב—קב
קושניר יחזקאל—שר
קושניר יעקב—שר
קיסילוב, קצין המחוז בירושלים שה
קלויזנר יוסף—לג, לד, ער, קיט, רנא
קליבנוב יעקב, עו"ד בחיפה—שז
קליינמן משה—קנה
קליישר צבי, הרב—ו
קלרק, מנהל ברקלים בנק—רח

קמיניץ מנדל, מחבר ספר „קורות העתים"—שט
קפלן אליהו—קעז
קק"ל—סב, ש, שז, שנו
קראוזה אליהו, מנהל מקוה ישראל—פז, שיר
קרויס ש. ד"ר—שסח
קרול, אליעזר חיים—סד
קרינסקי, מ.—קו
קרליבך עזריאל, ד"ר—שיח
קרמר משה יוסף, חזן בכלו'—שיח
קרן ביאליק—צט
„קרן הנאולה"—עה
קרן היסוד—סא, שו, שז
„קרן מץ"—רכד
„קרן שרה הוז"—צח
קרני י.—צו, קיט

ר

„רביבים"—נג
רבינוביץ אברהם—שט
רבינוביץ מאיר מסלבודקה—שכג
רבינוביץ משה, ד"ר בת"א—שכג, שכח
רבינוביץ שמואל יעקב מסופוצקין—קג
רבינוביץ, תאומים צבי יהודה, הרב מרגולה—שכז
רבניצקי י. ח.—לא, לב, מב, עג, צה
רובנגקו האחים—לד
רודי נחום, עו"ד בת"א—שכח
רוזוב ישראל—קעז, קעח
רוזנבלט יוסלה—קיג
רוזנבוים שמשון—קלד
רוזנטל חיים—קסב, שיב, שלא
רוזנסקי אהרן, רואה חשבון מוסמך—שכט
רוטנשטריך פ. ד"ר—שמא
רוטשילד („הנדיב הידוע")—ב, ג, פט, קלו, שט, שכה, שסט, שע
„רוסלן" (אנית עולים מרוסיה)—סד, עו, קטז, קלט, ריח
„רוסקיה וידיומסטי", עתון—יז
רופין, ד"ר—נג, צ, קב, קמד
רוקח אליעזר—שלו, שסא
רוקח יוסף—שלו
רוקח יצחק—קצט, שלו
רוקח ישראל—שלו
רוקח שמעון—צ, רז, שלו, שנו
רינגר אליעזר—שלט, שמא
רינגר נפתלי—שלט
רינגר שאול—שלט
ריזין אברהם—לג
ריזין זלמן—צו, קכו
רינוס י. ו., הרב—ו
רמב"ם—עז
רמברג אינה—שמב
רמון יוסף צבי—פג
רמון יעקב—פג
רמז ד.—קצט
„רסוים"—סא, רמה, שז, שכב
רפאל מברשד, רבי—פח
„רשומות"—ב, לא, לב, צה, קל

ש

שאמי ישועה, רופא בת"א—שמה
„שארית ישראל"—קיט
„שהו" (ישיבת החדש והמסגר)—שעו
„שואלי שלום ירושלים"—ק
שוב יוסף אריה—שמז
שוב משה יצחק, רב ומנהל ביה"ח „בקור־חולים" בירושלים—שמז
שוב פנחס, ד"ר, מנהל בית־יתומים בפילדלפיה—שמז
„שולמית"—יז
שורץ שלום—שמט
שושני סעדיה—שנ
שטורמן חיים—שנא
„שטיבל"—נג
שטיז, ביח"ר למסגרות—לח, קל, שעו
שטינמן א.—קצט, שט
שטרן דוד—שנג
„שי", תוספת ל„הארץ"—מב, שכב
שייר א.—שלו
שילר פרידריך—לב
שילר שלמה—עד
שינוזון אלחנן—שנו
שינקין מנחם—א, לד, מט, נא, קלו, דלא, שמט, שנו, שסא
שיפרים—שב
שיף יעקב—קפז
שכטר, פרופ'—קפז
שד (שפתי כהן)—שיח, שכה, שלו, שמד
שד שלמה זלמן, הרב—שנח
של"ה—יט, צח
שלום־עליכם—לג, נה
שלופר חיים—סד
שלוש יוסף אליהו—פט
שלוש (משפחת)—שנט, שס, שסא, שסב
„שלמון"—סה
שמלקה מניקולשברג, רבי—מו
שמעונוביץ דוד—רצג
שניאור זלמן מלאדי, רבי—רמט
שסטוב ל.—ריט
„שער־ציון", ביה"ח הראשון ביפו—שלו, שלז
„שער־ציון", לשכת בני ברית ביפו—צ, שלו
„שער ציון", ספריה—צח, ק
„שערי תורה" בת"ת ת"א—סג, קצט, שכז
שפושניק, שניאור—שסו
שפירא נת—קלו
שפירא י. ש.—שסח
שפרינצק י.—קמו
שרשבסקי א. ל.—שעה
שרתוק, משה ויהודה—שעו
„שפתנו"—קיט
„שפת־ציון"—ריא

ת

„תורה" (אגודה וישיבה בת"א) ו, רמר
„תושיה", הוצאת ספרים—לב, סה, רלג, שמב
„תחכמוני"—סר, קיא, קכג, קס, קפו, רצא
„תל אביב"—שנו
„תל־בנימין"—סב
„תלפיות", בי"ס—קפו, שיג
„תמיכת אביונים"—שסט
„תניא"—רמט
„תקות־ציון"—כב
„תרבות"—ד, ה, יד
„תרבות", מוסד לחנוך בפולין—קצט, רלו, שו

מפתח תמונות המצבות

א

אבוהב יהודה (לעמ' א)—כ
אביטל יעקב (לעמ' ד)—ד
אהרונוביץ יוסף—ד
אהרונסון דבורה,
אהרונסון מאיר,
אהרונסון שלמה הכהן, הרב הראשי ליפו וח"א (קבר משפחה)—ו
אחד העם—עב
איזראלית דוד (לעמ' יא)—כ
אישמעלוף אפרים וילדיו בן־ציון ותותי—יב
איתן סעדיה (לעמ' יג)—טז
אלטמן מנשה (לעמ' יד)—טז
אנגל יואל (לעמ' יז)—ד
ארבר דוד דוב—כ
ארלוזורוב חיים—כב
ארלנגר איזבל (לעמ' כג)—כ

ב

בהרב רבקה—כו
בובדוב שמואל (לעמ' כז)—מו
ביאליק ח. נ.—לב
בילינסון משה (לעמ' לד)—ד
בלום רבקה (לעמ' לו)—מ
בלוצרקובסקי ניסן—לח
בלוצרקובסקי פסיה—לח
בלוצרקובסקי־סמילנסקי בלומה (לעמ' רנג)—לח
בנינסון יהושע דוב—מ
ברגר חיים (לעמ' מה)—נב
ברווירא שמואל משה, הרב—מז
ברזלי זאב (לעמ' נ')—נב
בריל אברהם, חיים צבי ופסיה (קבר משפחה)—מו
ברנר יוסף חיים—נב
ברקוביץ חיה אסתר (לעמ' נה)—מ

ג

גולדברג אסתר—מ
גולדברג דוב (לעמ' ס)—סב
גולדברג יוסף (לעמ' כא)—ב
גולדברג יצחק ליב—סב
גולדין אברהם מרדכי, הרב—סד
גולדמן שלמה צבי (לעמ' סה)—פ
גולובוב זלמן (לעמ' סז)—סד
גורדון אברהם זאב—סח
גורפינקל־גולדברג גילה ובנה יהואש (לעמ' עא)—ס
גלוסקין ולה (לעמ' עה)—ס
גלמן נחום (לעמ' עז)—פ
גנודמן־חסראי סלבה (לעמ' קמ)—קמב
גרידיננר פינה (לעמ' פא)—ס
גרנובסקי משה (לעמ' פג)—פ
גרכטל שרגא (לעמ' פג)—סד

ד

דיזנגוף מאיר וצינה—פח

ה

הדס בנימין (לעמ' צז)—צח
הויזנר דוב—צח
הויזנר ירמיהו—צח
הורביץ יוסף דוד—קב
הילינמן מרדכי שלמה (לעמ' קג) צח
הינדס משה (לעמ' קד)—קו
הלמן אברהם—קו

ו

וינוגרדוב יוסף—קיב
ונגר רחל לאה (לעמ' קי)—קיד
וינטרוב יצחק—קיד
וינשטוק ברוך (לעמ' קטו)—קיד
וינשטוק יששכר (לעמ' קטו)—קיד
ולדשטין אברהם שלמה (לעמ' קיח)—קלו

ז

זוהר שרה ויוחנן שטל (לעמ' קכג, שנג)—קכג

ח

חיותמן יצחק—קלו
חיקין משה אבינדור, הרב—קלו
חיסין חיים—קלו
חקלאי פנינה ובת שבע מזרחי (לעמ' קמב, רו)—קמב

ט

טננבוים אפרים (לעמ' קמו)—קמב
טריביץ חיים צבי (לעמ' קמח)—קמב
טריביץ־איזלקמן נגשה (לעמ' יא)—קסח

י

יפה בצלאל (לעמ' קנו)—קס
יפה יצחק ואמו שרה—קנח
יפה חיים שלמה (לעמ' קנז)—קנח
ירושלמי נדליהו—קס
ירושלמי רחל—קס
ישראליתן אליהו נחמן ובת־שבע (לעמ' קסב)—קס
יצקר אברהם (לעמ' קנט)—קסח
יצקר יהודה (לעמ' קנט)—קסח

כ

כהן חסיה (לעמ' קסה)—קסח

ל

לבזובסקי־שפק יצחק (לעמ' שעא)—ד
לואידור יוסף—קסח
לוין שמריהו—קפו
לרנר דוד (לעמ' קצט)—ר

מ

מוגדליאק ליפא (לעמ' רג)—ר
מזרחי שמעון (לעמ' רח)—ר
מירנבורג פיה (לעמ' רט"ז)—רב
מני יצחק מלכיאל—רכ
מלכין שבתי (לעמ' ריז)—רכ
מין ליבא (לעמ' רכד)—רכ

נ

נובומיסקי חיה—רל
נורדוי מקס—רלב
ניישטט אטיל (לעמ' רלה)—רסח

ס

סביסלוצקי אברהם משה
(לעמ' רלם)—רסב
סוחובולסקי אברהם זאב—רסב
סינגר סרדכי, קילה ונעמי
(לעמ' רמט)—רסח
סלעיבלוכיטין יעקב (לעמ' רנא)
רסב

פ

פולק מיכאל (לעמ' רסד)—רעד
פינקס יעקב יהודה ושרה
(לעמ' רמז)—רעד
פלדנקריז יעקב פיטל—רעב
פליסדר משה (לעמ' רעד)—רעב
פלמן אהרן ליב, חיים, ושרה
איטה (קבר משפחה)—רעד
פקטורובסקי אליעזר (לעמ' רעט)
רסח
פרומקים חיים (לעמ' רעט)—רעב

צ

ציון לזכר כילה צוקרמן
(לעמ' רד)—רד

ק

קופינס משה (לעמ' ש)—שמ
קופרשטין אלימלך—שא
קוריס משה (לעמ' שג)—רעב
קלוסל מאיר (לעמ' שו)—שמ
קולר בן ציון (לעמ' רלם)—רצח
קמיניץ בצלאל—שח
קמיניץ חנה נרונה—שח
קפלן אליהו (לעמ' שיב)—רצח
קראוזה־סרקה יהודית ועפיצור
(קבר משפחה)—שיד
קרינקין אברהם (לעמ' שיז)—
שיח
קרינקין אהרן זליג (לעמ' שיז)
שיח
קרינקין דוב מאיר (לעמ' שיז)
שיח

ר

רוזנטל מרים (לעמ' שלא)—שמ
רוקח שמעון—שלו
רייד אריה [ליאון] (לעמ' שלט)
שמ
רסקין בן ציון (לעמ' שמב)—
שמד

ש

שיין אליעזר (לעמ' שנה)—שמד
שינקין דינה—שנח
שינקין מנחם—שנח
שלוש אברהם חיים—שס
שלוש אהרן—שס
שלוש יוסף אליהו ופרחה
שמחה—שס
שלוש שרה—שס
שפלן בנימין (לעמ' שע)—שא
שץ צבי (לעמ' שעא)—שמד
שרתוק יעקב (לעמ' שעו)—שנח

שורת הסופרים

(תמונה א):

בן ציון ש. (לעמ' מב)—צו
בן עמי (לעמ' מא)—צו
גורדון שמואל ליב (לעמ' סט)—
צו
דרויאנוב אלתר (לעמ' צה)—צו
וולמן מנדל (לעמ' קיא)—צו
זילברבוש דוד ישעיהו (לעמ'
קכה)—צו
יחיאלי י. (לעמ' קנז)—צו
פרידמן אליעזר אליהו (לעמ'
רפא)—צו

(תמונה ב):

אלטרמן יצחק (לעמ' יד)—צו
גליקסון משה ד"ר (לעמ' עו)—
צו
זנדבנק יעקב (לעמ' קכט)—צו
מטמון־כהן יהודה ליב ד"ר
(לעמ' ריא)—צו

תמונות כלליות:

בית הקברות היהודי העתיק ביפו
מצבות עתיקות
קברי האחים (א. ב. ג.).
מראה כללי של ביה"ק מצד מערב
השער הראשון
השער השני
תרשים
דף מפנקס ישן של הח"ק (צלום)
„בית הקברות הישן בתל־אביב"
(ציור) מאת נחום גוטמן

תקוני־טעויות

בעמ' טו, טור א', שורה כ"א, במקום תרפ"ט צ"ל תרצ"ט.
בעמ' פד, טור ב', שורה כ"ד, במקום 15.12. צ"ל 15.2.
בעמ' קיא, טור א', שורה כ"ז, במקום כא' שבט צ"ל בכ"ג בו.
בעמ' קיט, טור א', שורה י"ג, במקום 1905 צ"ל 1857.
בעמ' קיט, טור א', שורה י"ז, במקום כ"ז צ"ל פ"ה.
בעמ' קנט, טור ב', שורה י"ב, במקום תרצ"א צ"ל תרפ"א.
בעמ' קצט, טור א', שורה אחרונה, במקום מקצועים צ"ל מקצועית.
בעמ' רט, טור א', שורה א', במקום י"ח צ"ל י"ד.

העיטור, חתוך מגיר בידי משה ריפר.